

Мостай Көрим

**Аигем
Иле**

П
297

Мостай Кәрим

Пъесалар

БАШКОРТОСТАН КИТАП НЭШРИЁТЭ
ӨФӨ — 1979

С(Башк)
К 97

106343

БИБЛИОТЕКА
им. Н. К. КРУПСКОЙ

09

Мостай Кәрим.

К97 Айгөл иле. Пьесалар. Өфө, Башкор-
тостан китап нәшриәте, 1979 й.
480 бит.

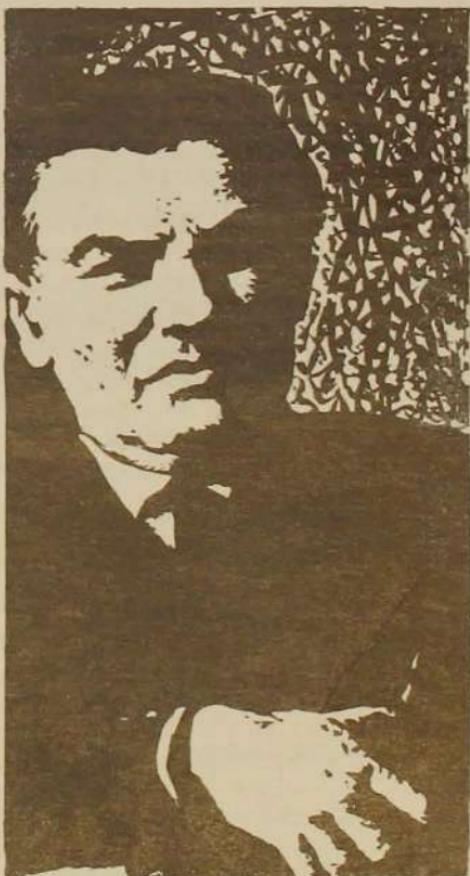
Был йыйынтыкта Башкортостандың халық шағире,
СССР Дәүләт премияһы лауреаты Мостай Кәримдең
драма эсәрҙәре тупланды.

К 0775—37
М 121(03)—79 68—79

С(Башк)

© Башкортостан китап нәшриәте, 1979 й.

Яңғыз
жайын

Өс шаршаулы драма

Катнашалар:

Мырзахан Шәүкәтов — 55 йәштә.
Зөләйхә Иштуганова — 50 йәштә.
Гәрәй Хаков — 37 йәштә.
Тимербулат Арсланов — 45 йәштә.
Гөлбәдуан — картайған карсық.
Шани Туктамышев — 20 йәштә.
Мәликә — пожарник, 32 йәштә.
Солтан — 20 йәштә.
Сулпан — 25 йәштә.
Хәйзәр — 27 йәштә.
Көнбикә — 23—24 йәштә.
Котлыев — 45 йәштә.
Шәүәли — 55 йәштә.
Фәйрүзә — 18 йәштә.
Егеттәр, қызызар, колхозсылар.

Вакыға 1950 йылда бара.

БЕРЕНСЕ ШАРШАУ

Беренсе картина

«Яңғыз қайын» колхозының идараһы. Тұрға председатель өстәле, ишек тебендәрәк өстәл өстөндә жалын папкалар һәм счет тора; унда счетовод ултыра булырга тейеш. Шәүәли яңғыз. Консерва қалайына сәскәләр ултыртып, председатель өстәле янына килә.

Алыста һалмак жына тимергә нугалар.

Шәүәли (*сәскә токкан құлын бер күтәреп, бер тәшөрөп һанаң*). Бер... ике... өс... дүрт... биш... алты. Сәғет алтыны ла һүкты — үтә бит был ғұмер, әй үтә бит... (*Шигри хистәргә бирелеп, сәскә ескәп тора*.) Председатель корзаштың қүцеле йомшармаңы тип, ошо кәнсиргә көн дә сәскә қуям. Юқ, йомшармай... Әзәм балаңының сәскә есенән рухы асылып китә торгайны. (*Тағы сәскә ескәй*.) Бар ине замандар, ай, бар ине. Мырзахан бажа менән без табындарза балды ла сәкәштермәй әсмәй торгайның. Ил башы булып озагыратқ тороу килемеш етмәне, ахыры, корзашта. Әллә нисек җырысланыбырақ китте тегеләй. Балдың за донъя қуйзы шул... (*Председатель урынына ултырып үйға тала*.)

Мәликә инә. Ул йыуан гына, йоморо гына бисә, ықсым гына кейенгән, аяғында итек. Шәүәли уның ингәнен һиҙмәй.

Мәликә. Шәүәли агай!

Шәүәли қапыл һиңкәнеп урынынан тора ла, өндәшеүсeneң Мәликә генә икәнен куреп, кире ултыра.

Шәүәли. Э, Мәликә жәрендәш! Ни йомош? (*Быны председателгә оқшатып әйтә*.)

Мәликә (*нұзынып*). Ата-ақ! Үзен сатырып киткән-һен дәбана...

Шәүәли (*хәтерләп*). Эйе, эйе, шулай ине шул. Эле, изелеп уйға талып ултырғанда, хәтерзән сығып киткән.

Мәликә. Ниндәй уйзар төштө ул тиклем баштарыңа, Шәүәли агай?

Шәүәли. Гүмер тураһында уйлайым, гүмер. Уйлаңаң, уйылып китерлек бит, Мәликә жәрендәш...

Мәликә (*ултыра*). Гүмер үтә шул, Шәүәли агай. Ерзә йөрөһәң дә үтә, пожар каланчаһында торғаң да үтә.

Шәүәли. Ын дә һөйләнең һүз. Пожарза тороуына әле йыл да тулмаған. Ел йотоузан башқа эшең бармы? Бына мин, исманам, ун биш йыл алмашының поста торам. Эсे тимәйем, буран тимәйем, иртә тимәйем, кис тимәйем, йөрөйем дә йөрөйем. Ун биш йыл, ә? Арыумы? Арыу шул! Ын әле еләк кеүек қызы инең, мин был поска бастанда. Хәзәр малайзарың етеп килә.

Мәликә (*һүззен өзакка нұзыласағын һизеп, кеңәнен бәйләй башлаған ойогон ала, йомғагын кире һалып, бәйләргә тотона*). Атай юқ тип тормайзар, үсә биреләр.

Шәүәли (*наман үзенекен һөйләй*). Хәтерендәлер инде. Баштарақ председателдәр бер әз сыйзаманы биг. Алмашынды ла алмашынды, алмашынды ла алмашынды. Хәзәр Мырзахан корзаш менән икәүләп нығынып алдык бугай инде. Ун биш йыл. Ә үзәм наман шул кейө, бөп-бөтөн, төп-төзөк.

Мәликә. Ынцә нимә булыны?

Шәүәли. Бәлә ағас башынан йөрөмәй, жәрендәш, әзәм башынан йөрөй. Кисә Миңзиға жарсылық, комғанға абынып, аяғын имгәтте бит. Шуның кеүек...

Мәликә. Ын инде, Шәүәли агай, комғанға абынып қына йығыла торған бәндә түгел.

Шәүәли. Түгел, Мәликә, түгел. Мин әле...

Мәликә. Ын мине һөйләшеп ултырырға ғына сакырғайныңмы, Шәүәли агай? Улайна әйзә минең каланчаға менеп һөйләшәйек. Донъя ла күберәк күренә унан.

Шәүәли (*уринан капыл никереп тора, етди төс ала*). Ынцә срочный задание бар, Мәликә. Хәзәр үк ала бейәне ек тә көн әсөһенә тиклем бер юл утынга барып жайт. Теге яз киңкән жайын утынын тейә.

Мәлике. Ни эшләп бынау уттай июль сислашында утын кәрәк булды икән кәңсәгә?

Шәүәли. Кәңсәгә түгел. Утынды Ярулла жартка илтеп аузар.

Мәлике. Бара торғас, әллә ни уйлап сығарашың, Шәүәли агай. Нисек итеп мин каланчанан китәйем, ти.

Шәүәли. Хәзәргә Шакир үзе генә тороп торор. Иртәңсәк пожар булмай ул. Тайза күргәнең бар таң менән пожар сығарғанды, ә?

Мәлике. Шәүәли агай...

Шәүәли. Председатель исеменән бойороп әйтәм! Ярулла жарттың утыны бөткән, тип торамсы. Председатель үзе беләлер бит инде. Приказ уныкы.

Мәлике. Мырзахан агай жушкас, һүзә лә башка... И эше лә башка...

Шәүәли. Эйе. Бар, бар. Құлың жалмаң, сауап булыр үзенә.

Мәлике. Э ул-был булып қуйна...

Шәүәли. Қуймаң. Үзәм яуап бирермен.

Мәлике. Йин бирернең дә ул.

Шәүәли (*йомшарып*). Мәликә җәрендәш, быгаса ат егеп бөткән булыр инең инде.

Мәлике. Егермен дә, китермен дә. (*Урынынан тора, ишеккә бара.*)

Шәүәли. Эй, тукта әле! Йин һалғылап қына жайтма. Үзәмә тип уйлап, җайырып тейәп жайт, жара уны, Ярулла жартка үзәм барып жаармын.

Мәлике. Мин эште илке-һалкы эшләй белмәйем, бер тотонорга ғына кәрәк миңә, тотоноп алһам, емерәм генә мин уны. (*Капыл етез сығып китә.*)

Шәүәли. Дәүләт хәzmәте ауыр хәzmәт шул. Уны үз башына тәшкән кеше генә белә. Бына бит бер юл утынға ебәреү өсөн генә лә күпме аңлатыу, тәшәндөрөү кәрәк әзәмгә... (*Етди төң менән яңынан өстәл артына ултыра, бармактары менән өстәлгә шакый.*)

Ашыгып, Шәүкәтов инә. Ул урта йәштәрзәге олпат кеше, башына жаракташып аятына итек кейгән. Тура үз өстәлә эргәһенә үтә.

Шәүкәтов. Шәп кенәме, Шәүәли.

Шәүәли. Арыу ғына әле, бажа.

Шәүкәтов эшләпәһен һалып, өстәл тураһындағы җаңауга элә, эшләпә төшөп китә. Шәүәли тиң генә югереп барып, эшләпәне яңынан элә, Шәүкәтов ултыргысына ултыра, терһәге менән консерва жа-

лайындағы сәскәне аузара. Сәскәне алып қарап тора ла, ситкә ташларға иткәндә, Шәүәли тотоп қала.

Шәүқәтов. Қартайып бөткән көйөңә шул сәскә менен булашыуынды қуиыр инең инде, Шәүәли.

Шәүәли. Бынау хуш естән әзәм туямы, жорзаш?

Шәүқәтов (*счетовод өстәленә күрһәтеп*). Счетовод қайза?

Шәүәли. Бөгөн фермала науынсыларга контроль — шунда китте.

Шәүқәтов. Э һин низәр җыйраттың?

Шәүәли. Һинең приказдарзы үтәп йөрөнөм. Шәмсизе дегет алырға станцияға ебәрзем — бер. (*Бармагын бөкләй.*) Мәликәне утынға ебәрзем — ике, тимерлектән анау йозакты төзәттереп җайттым — өс... (*Бәләкәс кенә шкафка әленгән үзүр йозакты күрһәтә.*)

Шәүқәтов. Теге агрономды алырға Туктамышев районға киттеме әле?

Шәүәли. Китте. Таң менен үк өшкөрөп ебәрзем.

Шәүқәтов. Кәрәкмәгәнгә ашығырға һин шәп инде.

Шәүәли. Ниңә, жорзаш, машина ебәрергә кисә кисен үзен приказ бирзен бит.

Шәүқәтов (*кулын һелтәп*). Хәйер, барыбер инде, киләһе бәндә булғас, кила бирғен. Тик беззен бәләкәс колхозда ул агроном нимә генә җыйратыр икән инде. Үнан башка ла җыштырғап яткан көн ине бит әле, Шәүәли, ә?

Шәүәли. Знамы.

Шәүқәтов. Шәүәли.

Шәүәли. Эү.

Шәүқәтов. Хәзәр үк көрән атты эйәрлә лә бәсәнселәр янына сап. Сводка алып җайт. Нимә эшләптер кисә бирмәнеләр. Сабиргә инеп, газеталар алып сыйк. Тиң йөре.

Шәүәли. Мин хәзәр, жорзаш! (*Сығып югерә, ишек алдында Гөлбәдүан жарсылык менән бәрелешә.*)

Гөлбәдүан инә. Ул муйынына зур тегәр еп һапламы ақсан.

Гөлбәдүан. Ярабби! Арбалы кеүек йөрөмәһәнсе. Бынау Шәүәлизә! Әзәм тапай яззың бит. Құзенә аж-жара күренмәй бының.

Шәүқәтов (*тиң генә өстәл эргәһенә килеп ултыра*). Эhem...

Гөлбәдуан. Нимә әнелдәп кенә ултыраңың? Эйтер инең шуга: алдын-артын жарап йөрөһөн!

Шәүкәтөв (*башын күтәрмәй генә*). Ни йомош, Гөлбәдуан еңгә?

Гөлбәдуан. Мин һиңә йомош һорап килмәнem, әгәр әйттерөһөң килһө.

Шәүкәтөв. Хуш, қунактика килһөң, ултыра жал.

Гөлбәдуан. Қунакка ла түгел, мин һинең менән ысынлап алып әрләшергә килдем әле. Анау тоқтар мәсъәләһе уйыңа кереп сыйкканы бармы һинең?

Шәүкәтөв. Ниндәй тоқтар?

Гөлбәдуан. Ниндәй тоқтар тип ултыра бит әле! Иген тоқтары, арыш, бойзай, һоло, тары — бына шуларзы һалырга.

Шәүкәтөв. Қыңыр кейек менән кейөп йөрөйһөң, еңгә, тиһәм, хәтерен жалыр.

Гөлбәдуан. Тороп тор әле! Бөгөн-иртәгә тигәндәй, уракка тәшөргә торабың. Бөтә колхозда ни бары етмеш тоқ бар. Шулай, етмеш. Қобра жарсылык менән миңә калдаушығең ямап, әзерләп қуйырға түшты шуларзы. Яманыгк. Тағы бармы, тигәс, бөтәһе шул, ти. Ни эшләп бөтәһе шул гына булын, тим, мин әйтәм. Нимәгә етә ул етмеш тоқ? Нимәгә етә, ә? Түзмәнem, Қобра жарсылыкты эйәрттем дә, иртәнге һалтында басыуға барып, игендәрзә тағы бер жат жарап жайттым. Собханалла, күз теймәһен! «Партизан» менән «Түңәрәк» текенән жайтышыратк булһа ла, игендәр бик күркәм. Етмеш тоқ менән эшкә индереп буламы ни шул ашлыкты, ә? Эйтеп жара әле?

Шәүкәтөв. Яйырак һейлә, еңгә, яйырак. «Партизан» менән «Түңәрәк» хакында ла саманан сыйма.

Гөлбәдуан. Тороп тор әле! Қобра жарсылык менән икәүләп тағы калдаушыккә барзыгк, эйе, барзыгк. «Председатель иптәш үзе беләләр әле», — тип тик тора ул нәмәң. Қобра жарсылык йонсон жайтып китте. Мин бына һиңә килдем, нимә әйттернең шуга? Йә, әйт!

Шәүкәтөв. Минме, мин шуны әйттермен: һез мине үзегезгә баш итеп җуйғанығың икән, мин үзәм белермен инде, еңгә. Яманмы-якшымы, дәреөсөн әйткәндә, яман да түгел — мин етәксе бит әле. Бөтә колхозды етәкләп алып барган мин түгелме ни?

Гөлбәдуан. Артыңдан этәргәс, алдан бармай ни

сараң бар? Ана кул арбаңы ла, этәреп йөрөткәс, алдан бара.

Шәүкәтов. Еңгә! (Тора.) Этте. Минең юқ-барзы тыңлап торорға вакытым юқ. Мин етәксе кеше, алай-ныңмы етәксенең нимә икәнен?

Гөлбәдуан. Бик аңдайым.

Шәүкәтов. Аңлаңаң, теленде тый.

Гөлбәдуан. Тыймам! Үзебез янап қуыган көршәк һин. Үзебез элең қуыған анау әшләпә һин. Арыу сағы ла бар ине ул әшләпәнең. Тузынын гөпөлдәтеп жакмагас ни. Үзебез гәйепле.

Шәүкәтов. Этте, еңгә, этте! Артық шашып киттең.

Гөлбәдуан. Артық та түгел, кәм дә түгел!

Шәүкәтов. Тұкта, тұкта, тим, еңгә! Ай, эттә! (Өстәл *hуга*, шул сақ қазаузагы әшләпә төшөп китә. Шул ук вакытта тышта автомобиль сигналы ишетелә.) Килде! (Тәзрәгә бара.)

Гөлбәдуан. Машина килер әз китер. Токто онома! Минең наказ шул! (Сыға.)

Гәрәй Хаков менән шофер Шани Тұктамышев инә.

Гәрәй. Бының кеүек дыуамал кешене злек: «Арба менән куян қыуған», — тиңәр ине. Был шәпле шофер минең бригаданың пар ерендә йөк машинаны менән көпә-көндөз қуян қыуып йөрөй. Үзен үлтрып йөрөгән машинаны қызығанманаң, үзенә икмәк ашаткан ерзе қызығаныр инең азыратк. Ерзе!

Шәүкәтов. Тұкта әле, кем... Гәрәй, агроном жайза?

Гәрәй. Агрономда жайғыны бар ти бәззең шоферзың! Таң менән басызуа қуян қыуып йөрөй бит был.

Шани. Һең, илтәш Гәрәй, факттарды бозоп күрнәттәнегез. Һеңзең информация буйынса, мин специально басызуға қуян қыуырға барғанмын булып сыға... Бында айырма зур.

Шәүкәтов. Агроном жайза, тип һорайым мин нинән? Э һин: «факт» та «информация».

Шани. Барзым, киткән, агроном киткән.

Шәүкәтов. Жайза киткән? Икенсе колхозға ебәргәндәрме?

Шани. Безгә киткән — «Яңғыз жайын»ға.

Шәүкәтөв. Рәтләп кенә, әзәмсә генә аңлатып бир әле.

Шаһи. Шул. Дүртенсе скоростә генә, жойон уйнаташып, районга барып индем. Құрғендәр, мин әйтәм, «Яңғыз тайын» машинаның қалайырақ йөрөгәнен. Тормоштан артта қалған кешеләр аттар шәплеге менән мактанаалар. Без, мотор кешеләре, машина менән мактанабыз. Кемдең моторы шәп тарта, шуның даны арта...

Шәүкәтөв. Ай-хай-хай, күп һейләйһен, қустым! (*Кырка.*) Йә рәтләп кенә аңлат, йә яжы сақта тай бынан!

Шаһи. Шул. Барып еттем. Э агроном, мин килгәнсе, «Партизан»дың теге ишке машинанына ултырып киткән. Ул машина тырылдаштырып еткәнсе әле...

Гәрәй. Шул шатлыктан һин қуян қыуырға тотоноп киттең инде!

Шаһи. Иптәш бригадир, қуян бер эпизод қына бит ул минең тайнаш торған тормошомда. Э һең шуға күсек күтәрәнегез.

Шәүкәтөв. Кайнатырмын әле мин һинең тормошондо.

Шаһи. Мырзахан ағай, иптәш председатель! Эш бит былай ғына булды. Мин кире тайтканда басыу аша ғына тайттым. Құрәм бер заман, алда, әрем тәбен-дә, бер норо нәмә қыймылдай. Қарашам, қуян. Тұкта әле, мин әйтәм, быны куркытайым, тим. Прямо машинаны қуян өстөнә табан борзом. Шунан қуян басыуға тороп сапты. Ул саба, мин қыуам, ул саба, мин қыуам. (*Онотолоп китә.*) Ер, һөрөлгән булна ла, тигеҙ. Һәләк шәп саба, қәһәрең... Шунан ни, прямо арыш ызыннына килем сықканбыз. Инде тапаттым, инде тапаттым тигәндә генә бына иптәш Гәрәй күреп тұктатты. (*Шаһи һейләгендә, Шәүкәтөв онотолоп, мауығып тыңлай.*)

Гәрәй. Шаһи туган, бит машина менән шаярының беренсе кат қына түгел. Бик шашып киттең. Һиндә үгез менән бесән ташырға тұра килмәгәйе әле.

Шаһи. Миңәме? Үгезгә ултыртып, йәш гүмеремде заяга үткәрергә теләйнегезме, иптәш Гәрәй? Резонна түгел. Юқ, иптәш Гәрәй, мин мотор кешене, минең тарихи урынның кабинала.

Шәүкәтөв. Артық дулама әле, мотор кешене. Дыуамаллығың бик күптән бирле сикәмә тейә ине. Тү-

землек бөттө. Бөгөндән үк машинаға жағылаңы булма. Якупов бер үзе генә эшләр. Ерзә йөрөп жара сак жына. Приказ шул.

Шаһи. Кистең жанаттарымды, иптәш председатель, ике жанатымды бер юлы кистең. Аңлайнығызымы ни һең скоросте! Мин осорға яратылғанмын, үрмәләй алмайым.

Шәүкәт. Үрмәләрхен. Қалайырак жына үрмәләп ятырның әле.

Шаһи. Юж, иптәш председатель, тормошта үрмәләп йәшәп булмай инде. Мин киләсәккә йәһәтерәк барып етергә теләйем.

Гәрәй. Машинала дыуамал йөрөү генә шәп йәшәү тигән һүз түгел әле ул, Шаһи туған.

Шәүкәт. Бына һин, үгеззә йөрөп, шәп йәшәп жара.

Шаһи. Һең автомобилдән жыуып төшөрһәгез әз, мин самолет кабинаһына ултырасак кеше. Их, аңлайнығызымы ни һең мотор йөрәген! (Сыға.)

Гәрәй. Якшы шофер ул. Машинанан уны вакытлыса жына алып торорға кәрәк.

Шәүкәт. Үзәгенә үткәнсерәк йөрөһен әле. (Пауза.) Һаташалар бит шул мотор менән. Бөтәне лә мотор за мотор...

Гәрәй. Хәзәр мотор менән һаташып жына йәшәй торған заман түгел. Бөтә тормошто тартып бара торған көс ул мотор.

Шәүкәт. Эйе, киләсәктә шулай булыр. Ә хәзәргә, миңең жара ақылымса...

Гәрәй. Ниңе һин, Мырзахан агай, бөтә эште лә шул жара ақылымса жына жораңың әле?

Шәүкәт (асыуланып). Һеңзә икмәк ашаткан шул жара ақыл түгелме ни әле? Эйе, миңең жара ақылымса, был йылдарза жына комбайн көртмәй әз еңеп сығырыбыз. Ерзә һөрөшеп бирзеләр. Уныңына рәхмәт. Рәхмәтенә өстәп күмәртәләп натуралата ла түләрбез. Ә урып-йыйызуы инде үзебез әз еңербез, тим. Эйе, мин шулай уйлайым.

Гәрәй. Үзған йыл да шулай еңдек бит. Сентябрзә бойзай урып бөтөрзөк, декабрзә ашлык һүккүшк. Шул еңеү буламы? Быйыл, Мырзахан агай, комбайнның эш барып сыйкмай.

Шәүкәт ов. Сығыр. Мин аяғына бақанды, түшнендә шыуғанды бақыуға қыуасақмын. Башаклап йыйызырырмын мин ул игенде.

Гәрәй. Эле лә бит инде сабый балаларзы, мәктәп ишегенән сығыу менән, бақыуға қыуабыз. Дүрте тулмаған атты екіншіләр, һин бит донъя емерәнең, ә ун бер, ун ике йәшлек балаларзы утауга үзең қыуаңың.

Шәүкәт ов. Һинеңсө, бәтә колхозды курортка ебәрергә кәрәктер, бәлки.

Гәрәй. Мин әле балалар хакында әйтәм. Һин миңдә яуап бир. «Партизан», «Тан», «Социализм байрағы» балалары, бәтә тирә-яқ балалары, йәй буын лагерләрдә, экскурсияларда, походтарда йөрөп ял иткәндә, ни есөн беззәң балалар шулардан мәхрүм булырга тейеш?

Шәүкәт ов. Әйттем бит инде, коммунизм булғас, барырзар.

Гәрәй. Ә коммунизмде уларға кем төзөп бирер? Қезрәтме?

Шәүкәт ов. Тәрәнгә керәнең, қустым.

Гәрәй. Киләсәк хакында безгә лә тәрәнерәк уйларға вакыттыр.

Шәүкәт ов. Ңеҙ уйлаганда, мин сittә генә қарап торормомно?

Гәрәй. Қарап қына тора алмаңың, һиндә лә уйларға ла, эшләргә лә тұра киләсәк.

Шәүкәт ов. Бик елләнмә әле, қустым... (*Тыныс*.) Беззәң ауылдан дүрт ятқа дүрт юл сыға. Қала юлы менән китіндең, Торна қыуагы бар, Тургай юлы менән китіндең — Сәләм талы, тау юлы менән китіндең — Юлсы ташы, ә Митеңдең юлы менән китіндең — Себенле күл бар. Бына шулар араһында «Яңғыζ жайын» тигән колхоздың ерзәре ята. «Яңғыζ жайын» тигән колхоздың Мырзахан Шәүкәт ов тигән председателе бар. Ул — мин. Төшөндөңмө?

Гәрәй. Хәзәр төшөндөм.

Шәүкәт ов. Құптән вакыт.

Гәрәй (*көлөп*). Их, Мырзахан ағай! Қалай боронғо замандарзы хәтерләтеп ебәрзен һин...

Шәүкәт ов. Қөл, көл. Ләкин барыбер бер мәхәлләлә ике мулла булмай.

Гәрәй. Ләкин, Мырзахан ағай, Юлсы ташы ла, Сәләм талы ла беззәң тормоштоң сиктәре түгел.

Шәүкәт ов. Теләһәң нәмә әйт, жұстым, «Яңғыз тайын»дың сиктәре шунда.

Гәрәй. Бәлки, «Яңғыз тайын»дың сиктәре лә ундағына қалмаң. Бер вакыт кешеләр килерзәр зә Юлсы ташын соқорға тәгәрәтеп төшөрөрзәр. Себенле күлден сирәмен тракторзар ақтара башлар...

Шәүкәт ов. Төшөнөп етмәйем. Фашик булған малай кеүек, уратып ھейләйнең.

Гәрәй. Юқ, уратмайым, Мырзахан агай. Мин иртәгең тураында, құршеләр менән бергәләп җорасақ тормош тураында ھейләйем.

Шәүкәт ов. Ақыллы башың менән ақылның кеше ھүзен қабаттайың: «Түңәрәк» председателе хыяли Арсланов ھүzzәре бит был. Җүй, жұстым, юкты. Ағымдағы эштәр тураында кәнәшләшшәйек.

Гәрәй. Ағымдағы эштәр әсендә генә ағып барнаң, бик алың китә алмабың.

Шәүкәт ов. Мин ашықмайым... (*Кызып.*) Был турала ھүzzә бөттө, тип иңәпләйем мин. Нектә төрттөм ошонда. (*Бармагы менән өстәлгә төртә.*)

Пауза.

Гәрәй (*тыныс*). Хәтерендәлер, Мырзахан агай, 28-се йылды мин Мортаза байза ялсылықта йөрөй инем. Һин бер көндө күлдең дә, мине бай қулынан тартып алып, Йылга башы ауылына уқырға илтеп қуизың. Юлда барғанда, безгә ер һөрөп яткан трактор осраны. Һинең атың, тракторзан өркөп, тулас китте лә аяғын имгәтте. Э трактор үз әшen һаман әшләй бирзә.

Шәүкәт ов. Мин құрһәткән изгелектәрзән хәтереңдә бары шулғына, имгәнгән ат тояғығына, тороп қалдымыни?

Гәрәй. Юқ, Мырзахан агай, һин миңә яжышылықтар құрһәттең, уларзы мин онота алмайым. Бына шуға ла һинең өсөн борсолам мин.

Шәүкәт ов. Йә-йә, әйтеп бөтөр.

Гәрәй. Эйтәм. Эйтмәй үән түзмәй. Хәзәр үзең ана шул тракторзан өркән атыңды хәтерләтеп қуяның. Һин бит ундей түгел инең.

Шәүкәт ов. Һин дә, мин теге сақта Мортаза йортонаң елтерәтеп алып сыйқанда, былай түгел инең. Күп җайтыш инең...

Гәрәй. Мин малай инем, ә hez ул сакта колхоз ойоштороп йөрөй инегез. Һиңдə нокланмаған, һинең менән горурланмаған әзәм юқ ине бит ауылда. Фәзел дә, кеселекле лә инең һин, Мырзахан ағай. Ә хәзәр үзең үк кешеләргә ниңәлер шикләнеп жарайның. Ни булды ниңә?

Шәүкәтөв. Бәлки, һин төшөндөрөп бирернең. Төшөндөрөргө остаңың бит.

Гәрәй. Әгәр үзең генә төшөнә алмаһаң, күмәкләп төшөндөрөп бирергә лә тура килер.

Шәүкәтөв (еске әрнеу менән). Һин әлегә минә указ түгел!.. (Озак пауза.)

Хәйзәр инә.

Хәйзәр. Һаумыңызы!

Гәрәй. Һаумы, Хәйзәр.

Шәүкәтөв. Ни йомош?

Хәйзәр. Шул ишке йомош инде.

Шәүкәтөв. Ярай, өйзә һөйләшербез.

Хәйзәр. Юк, атай, был бит ей эше түгел.

Шәүкәтөв. Өй эше булмаһа, мин һиңдə бит кешеләрзе ағастан янап бирә алмайым. Юк, кеше юк!

Хәйзәр. Мин мәсъәләне официаль қуям һинең алда, парторг Гәрәй иптәш! Ниндәй жарап ул, иптәштәр? Бына өс көн инде бер силос ямын тултырырга кеше бирмәйнегез. Ферма мәдире генә, мин генә, яуаплымы ни быға?

Гәрәй. Нисек улай? Районға бит: «Силос һалыу планын тултырыж», — тип сводка бирелде түгелме һуң, Мырзахан ағай?

Шәүкәтөв. Бирһә, башланған эш — бөткән эш инде ул...

Хәйзәр. Атай!

Шәүкәтөв. Эйттем бит инде. Һин дә сикәмә теймә әле бында. Бар, жайткас, һөйләшербез.

Гәрәй. Юк, бында һөйләшәйек.

Шәүкәтөв. Һөйләшегез! (Тәзрә әргәһенә китә.)

Кулына тағыз тотоп, акты-караны күрмәй, Котлыев килеп инә. Ул яланбаш. Қүзә менән Шәүкәтөвты әзләп таба ла уның алдына барып баса.

Котлыев. Бөгөн үк тоторп югәнләргә кәрәк уларзы. Юкна, мәсъәләне тәрәнгә ебәреп қуыйузыры бар. Нимә тигән һүз инде был?! (*Кагызға һүғып куя.*)

Шәүкәт ов. Нимә тигәнен, бәлки, нин үзәң беләндер.

Котлыев. Беләм, бик беләм. Беззәң авторитеткә гәпәлдәтеп килтереп һүтмәксы булалар. Барып сыймаç. Мин үзәмә бирелгән власть кесөн қулланырмын, конечно, қулланырмын. Мин ул кешене үз җул астымдағы юлдан йөрөтмәм. Важытлы булнам да, мин юл башлығы.

Шәүкәт ов. Йә, қулландың ти. Тик нимәгә қулланғаныңды тәшәнмәйбез бит әле.

Котлыев. Тәшәнәрһөгөз, иптәш Шәүкәтов, башығызга тәшкәс, бик тәшәнәрһөгөз! Һүз беззәң башкайзар тураһында бара. Бына тыңла. (*Шәүкәтов уны тыйырға ымлай, теге иңәпкә лә алмай.*) Райсоветкә ниңең өстән жалоба. Иштәһеңме, тыңла!

Шәүкәт ов. Тукта әле.

Котлыев (*кул гына һөлтәй*). Бында үз кешеләр. (*Укий.*) «Иптәш райсовет председателе! Беззәң «Яңғыз тайын»да уставты бозузаң һаман да бөтмәй. Колхоз председателе Шәүкәтов райондың юл начальниге Котлыевка былтыр бызаулы һыйыр тоторор ебәргәйне. Э Котлыев иптәш шуның өсөн юлға тигән ташты, сушилка төзөгәндә, беззәң колхозға биргәйне. Ошо һыйыр әлегә тиклем кире җайтарылмаған. Котлыевка кем хоткук биргән?..

Шәүкәт ов. Бөттөмә? (*Котлыев һәйләгәндә, Шәүкәтов бер нисә тапкыр тирен һөртөп ала.*)

Котлыев. Бында тағы ла бар... Ләкин әле эш уз-маған, иптәш Шәүкәтов. Был җагыз райсовет председателе қулына эләкмәгән. Унда, райсоветтә, бер бәләкәс кенә винтик бар. (*Бармагы менән бороп құрһәтә.*) Ул минең қәйнеш, йәғни бисәнең туған энене... Бына шул винтик җайылай ژур бәләнән җоткарып җалды бит, ә?! (*Шәүкәтовка якын килеп.*) Әлбиттә, үзен буш итмәсқә тура килер инде.

Шәүкәт ов. Уны минән башка ла буш итмәстәр!

Котлыев. Эйе, эйе. Бына хәзер ошо кешене табып тәүбә иттерергә кәрәк. Бында уның фамилияны бар. Утты токанған ерендә һүндереү хәйерле.

Гәрәй (*Котлыевка килеп*). Котлыев иптәш, һөззәң ул винтигегез бик яман тутыккан булырға ожшай. Үндай зарзы һүтеп алалар за бик якшы итеп майлайзар. Үнан һүң да гәмәлгә ярамана, сүплеккә ташлайзар.

Котлыев (*ғәжәппәнеп*). То есть как? Как то есть? Минең қайнештеме? Һең үзегеззәң председателегеззең намысына һәм данына шулай қарайнығызы?

Гәрәй. Иптәш Котлыев, был жалобаны тикшерегесен һөззәне райсовет ебәрзәме?

Котлыев (*бөршәйә төшөп*). Юк, юк...

Гәрәй. Партияның район комитете ебәрзәме?

Котлыев (*тагыла нығырак бөршәйә*). Юк.

Гәрәй. Үзегез белеп килдегезме?

Котлыев. Эйе, үзем белеп килдем.

Гәрәй (*Котлыев құлындағы языузы ала*). Шулай булғас, үзегез белеп, хәзәр қайтып та китеңез. Қарәкхә, үзебез сакыртырыбыз.

Котлыев. То есть как? Как то есть? Иптәш Шәүкәтов, быны қалай аңларға?

Шәүкәтов. Бына, Хақов әйткәнсә... Сәпсеп йөрөмә, бар, хәзәр үк қайт та һыйырзы етәкләп килтер. Қалғанын һунынан аңлашырыбыз.

Котлыев. Уныңын қарап қарабыз әле, иптәш Шәүкәтов! (*Башын сайқап сығып китә*.)

Зөләйхә инә.

Зөләйхә. Һаумынығызы... (*Күрешә*.)

Шәүкәтов. Һаумынығызы. (*Бер аз қарап тора*.) Һаумы, һаумы... Зөләйхә Иштуганова тиһәм, хаталанмаммы икән?

Зөләйхә. Юк, хаталанмаңығызы.

Гәрәй. Зөләйхә апай!

Шәүкәтов. Зөләйхә, ниндәй елдәр ташланы, ниндәй юлдар килтерзے?

Зөләйхә. Тыуган якта табан исқән елдәр, тыуган якта қайта торған юлдар, иптәш Шәүкәтов!

Шәүкәтов. Онотмаган булһаң, минең исемем Мырзахан!

Зөләйхә. Исемегеззе онотманым.

Шәүкәтов. Якшы, якшы... Һин, әлбиттә, қунақжылыш инде. Герой булғас та, ауылды онотмаганың икән әле, бик күркәм.

Гәрәй. Без нәззәң турала нұғышка тиклем үк күп ишетә инек.

Хәйзәр. Себерәгеге атаклы иген үстересе Иштуғановың, беззә газетанан тыркып алынған һүрәте лә бар.

Зөләйхә. Һүрәт? Кемдә?

Шәүкәтов. Был минең улым, Зөләйхә!

Зөләйхә. Улығыз?

Шәүкәтов. Фұмер, ғұмер үтә, Зөләйхә.

Гәрәй. Бик матур вакытта килеп төштөгөз, Зөләйхә апай.

Шәүкәтов. Эйе, бик хуп... Уттай эш өстөндә жунакка ебәргес, председателегез әң үңайлы кеше икән.

Зөләйхә. Мин «Яңғыз қайын»ға бөтөнләйгә жайтым.

Шәүкәтов. Бөтөнләйгә?

Зөләйхә. Эйе, бөтөнләйгә.

Шәүкәтов. Рәхим ит, дүрт қуллап жаршы ала-быз!

Зөләйхә. Рәхмәт.

Шәүкәтов. Башта түйғансы жунак булырның, унан теләһәң, бригадага барырның, теләһәң, бына жата-лабораторияла ла кеше юқ.

Зөләйхә. Жунак булып торорға ла тура килмәс әле, тим мин.

Шәүкәтов. Юқ, башта жунак итмәй ярамай.

Гәрәй. Шул тиклем ерзән жайтқас, жунак булмай сарагыз юқ.

Зөләйхә. Мине нәзгә жунак итеп түгел, агроном итеп ебәрзеләр.

Бөтәлә. Агроном?

Зөләйхә. Нинә гәжәпләнәһегез?

Шәүкәтов. Уф! Без бит иртәнән бирле агроном көтәбез. Ниндәй якшы. Үз кешебез. Без татыу йәшәрбез, тип ышанам.

Зөләйхә. Мин дә шулай тип уйлайым.

Шәүкәтов. Йә, һәйлә, һәйлә, Зөләйхә. Қасан агроном булырға өлгөрзөң?

Зөләйхә. Байтақ вакыт үтте бит. Ауылдан киткәнгә ошо айзарза... Нимә тип мин нәзгә тарих һәйләй башланым әле? Былар жақында башка вакытта. Үзегез һәйләгез әле.

Гәрәй. Беззәң тормошто күреп белернегез.

Шәүкәтөв. Эйе, байтак заман үтте шул. Бына без әзәткесе булып киттек. Беҙгә лә күтәрелергә ватыттыр, күрәнең, шулай...

Гәрәй. Зөләйхә апай, үзебезгә тәшегөз.

Шәүкәтөв. Әгәр тартынманаң, Зөләйхә, әйзә, торорға үземә рәхим ит. Беҙзә тыныс. Өйзә улым менәм киленем дә үзем. Әсәләре нұғыш мәлендә вафат булып китте. Рәхим ит.

Хәйзәр. Ысын күңелдән сақырабыз, Зөләйхә апай.

Зөләйхә. Бөтәгезгә лә рәхмәт. Мин Гөлбәдуан енгөгә түкталдым. (Тәзрә әргәненә уза.)

Шәүкәтөв. Етмәгән ере юқ шул Гөлбәдуандың!

Гөлбәдуан инә.

Гөлбәдуан. Қайнай-жайнаң самауырымдың һыуы яртыға қалды бит инде, Зөләйхә.

Шәүкәтөв. Фұмерле булыр әле!

Шаршау

Икенсе картина

Гөлбәдуандың өйө. Йыйыштырылған йийнақ бұлмә. Тәзрә төптәрендә гелдер. Гөлбәдуан токто құлына кейізеп, яктыға қаршы тишектәрен қарай. Зөләйхә мәйөштеге өстәл әргәнендә ер пландары, схемалар тикшерө.

Гөлбәдуан. Тағы ла ун ток таптық. Иш янына құш булыр. (Зөләйхәгә.) Қызың Мәскәүзәме инде, Зөләйхә? Бик ژур ерәз икән.

Зөләйхә. Эйе, еңгә.

Гөлбәдуан. Ярай, ярай, бик һәйбәт. Мәскәүзә булыу, тим, Мәскәүзә лә тик кенә тормайзыр инде ул.

Зөләйхә. Қызыым унда инженер булырга укый.

Гөлбәдуан. Ұлай икән... Һинең үзендең дә Мәскәүгә барғаның барзыр әле.

Зөләйхә. Мин Мәскәүзә дүрт йыл укыным. Ологая башланам да, укып қалайым, тинем.

Гөлбәдуан. Бик һәйбәт, бик һәйбәт. Минең үземдең Мәскәүзә булғаным юқ шул. Утқен жыл беззәң ауылдықылар Мәскәүгә баргайнылар әз, ни эшләптер, Кремлгә инмәй жайткандар.

Зөләйхә. Юл тәшмәгәндер... (Көлә.)

Гөлбәдуан. Бер үз көлмә. Кеше кеүек грамотный булнаммы, мин үзем йылына ес булмана ла, валлани тип әйтәм, ике тапкыр Мәскәүгө барып, ил башының үзе менән күзгә-күз, йөзгә-йөз кидеп, сәй эсә-эсә һөйләшеп-кәңәшеп жайтыр инем — язын бер, көзөн бер. «Яңғыз жайын» хакында кәңәшәһе нәмәләр күп әле.

Зөләйхә. Йоқланып тая алмайым, Гөлбәдуан еңгә, калай үзгәргәннең һин!

Гөлбәдуан. Бөтә тормош үзгәргәндә, бөтә галәм алға барғанда, бер үзем генә жатып жалырға таш һүрәт түгелмен дәбала!

Зөләйхә. Таш та үзгәре.

Гөлбәдуан. Быныны ла хаж... (*Тәрән һулат*)
Тик жасан ғына үзем шул Мәскәү жәктарына барып сыйырмын икән? Құңғалы менән әллә нәмәләр әшләрзәй булаңың да бит...

Урамда йәштәр бик асық йырлап узалар, Зөләйхә иреккәззән тәз-рәгә килә.

Жыр жаззары теңелеп оса
Жыйаш һыу буйзарынан.
Әллә ғашык булдым инде,
Сыжмайның уйзарымдан.
Айзың жакты нуры төшә
Ауылым жырзарына,
Исемдәреңде қушамын
Һагының йырзарыма.

Зөләйхә. Ниңе шулай йыр һәр вакыт кешене үзенә тарта икән? Қызығ. Әле, йәш сактағы кеүек, үзем дә һиҙмәстән йыр тыңларға килдем. Беззен йәшлек тә ошо урамдарзан уззы бит...

Гөлбәдуан. Йәшлеге үтмәгән кеше юқ та был доңяла, тик үтеу менән үтеузең айырмайы бар. Жүй, үткән тураһында һөйләшмәйек. Алда киләсәк бар бит әле.

Зөләйхә. Шулай за бит, енгә, йәрәктең жайын ерендәлер йәшлек үзе лә йәшәй. Бына үз йәрәгенде генә жапшап жара әле.

Гөлбәдуан (*кукрәген тотоп жарай*). Әлләсе...
Тик бына шундай вакыттарда балаларзың атаһы исемә төшөп китә. Ул гел генә, изеүзәрен сисеп, анау Ус-

ман төбәгендә бесән саба төслю. Э мин атлай-югерә уға ашарга килтерәм. Әллә жасандагылар искә төшөп китә шулай.

Зөләйхә. Йәр кемдең дә йөрәгендә ана шундай төбәк йәшәй шул. Иңеңдәме? Гөлбәдуан еңгә, без теге сакта, бынан утыз йыл элек, партизандар менән киткәндә, озатып қалғайнығыз.

Гөлбәдуан. Ундаи сактар онотола буламы һуң?

Зөләйхә. Арабызыза Мырзахан Шәүкәтов та бар ине.

Гөлбәдуан. Ул бит һуңырак китте. Теге сакта уның барлығын ерле хәтерләмәйемсе. Хата түгелме?

Зөләйхә. Хата түгел. Ул Имәнлек морононда топроп қалды. (*Икенсе тәзрә әргәһенә бара.*) Мин бик йыш әйләнеп җараным.

Гөлбәдуан. Йәш сакта җарала шул.

Зөләйхә. Мин отряд менән Себергә тиклем барып еттем. Һуғыштар бөткәс, үзебеззәң отрядтәге бер бик һәйбәт кеше менән язмышымды бәйләп, шул йырақ ерзә қалдым. Бик бәхетле булдыңк без уның менән. Э был һуғыштан ул җайтманы. Қызыым Мәскәүгә китте. Бына тыуған тупрак үзенә тартты. Ләкин мин бында нағыныузы бағыр өсөн генә җайтманым. Ошо тупракка игелегем тейіхе ине минең...

Гөлбәдуан. Йөрәгендә дәртен, башында китап гилеме булғас, һинән җөзрәтле кеше юк, Зөләйхә.

Асық тәзрәгә тыштан кемдер килә.

Солтан. Гөлбәдуан әбей, Гөлбәдуан әбей, инергә мөмкинне?

Зөләйхә (*hiçkənen*). Кем был?

Солтан. Мин — Солтан Тимербаев.

Гөлбәдуан. Төн уртаһында, әзәм өркөтөп тәзрә тирәнендә йөрөмәһәң, һинә ишек юктыр шул.

Солтан. Гәфү итегез, миңә ишектән инергә мөмкинне?

Зөләйхә. Инегез, ин.

Гөлбәдуан. Был — беззәң комсомол башлығы Солтан, бик уткер бала.

Солтан инә.

Солтан (*fuражканын һала*). Ҙаумыңығыз!

Зөләйхә. Ҙаумы, Солтан туган.

С олтан. Эле «Тұңәрәк»тән қайтып килгән үдай ине. (Зөләйхәгә.) Партияға инеу өсөн тимерсе Филман ағайҙан рекомендация норарға тип баргайым. Мин үзәм дә тимерсе. Филман ағайҙан өйрәнгәйнем. Утығыз булғас, керзем инде. Фәфү итегез.

Г өлб ә д у а н. «Тұңәрәк»тәр имен генә торалармы?

С олтан. «Тұңәрәк» гөрләп тора, Гөлбәдуан әбей. Лавкаларына тақта сәй килтереп өйгәндәр, тау қәзәр.

Г өлб ә д у а н. Ана бит ул нисек, лавкасы уңған булғас...

С олтан. Бына үзеңә, әбей, бер юлы ике тақта алып қайттым. Қурғашка төрөлгән — иң шәбе. Рәхәт-ләнеп әс тә ултыр. (Кеңәнән алып бирә.)

Г өлб ә д у а н (ала, еңкәп тора). Бәтә өйгә таралып китте бит бының хуш есе. Бына рәхмәт үзеңә, Солтанғәли.

С олтан (китә башлай). Эй, әбей, юлда ирмәк хәл булды эле. «Тұңәрәк»тән сыйқандағына, шулай Қотлыев тигән кешене осраттым. Теге әйтә миңә: «Әшен мәшкөл бит», — ти. Мин аптырап киттем.

Г өлб ә д у а н. Анау керпе мыйыклы әзәммә? Әлә ниндәй шаукымлыға әкшай ул нәмә.

С олтан. Шул. Ниңә, мин әйтәм. Ын, ти, ниңә улай кеше өстөнән жалоба бирәнең, ти.

З өләй хә (кызықнынып). Қотлыев? Юл начальнигеме?

С олтан. Эйе. Беләнегезме ни?

З өләй хә. Ишеткәнем бар. Шунан?

С олтан. Шунан, ул һөйләй, мин тыңлап торам. Ынинең жалобаң хәзер кем қулында, шуны беләнәңме, ти. Шәүкәтов қулында, ти.

З өләй хә. Минең белеуемсә, ул Гәрәй қулында.

С олтан. Тимәк, һеңгә уныны ла билдәле. (Кырка.) Ярай, Гәрәй иптәш қулында ла булнын, ти. Э ни өсөн ул башта Қотлыев қулына килеп ингән? Ни өсөн уны Гәрәй иптәш алыш җалған? Ни өсөн Қотлыев миңә бармаң янай? Юл буйы шуны уйлап қайттым, ә осона сыйғырга баш етмәне.

З өләй хә. Жалобанды Қотлыевтан алыш Гәрәй дәрең әшләгән. Ыәм без уны башта бында, «Яңғыз қайын»да, тикшерергә қаарап иттек.

Солтан. Фәфү итегез мине, Зөләйхә апай, ләкин ул Гәрәй иптәш исеменә язылмагайны. Йәм, фәмүмән алғанда, был Шәүкәтовты якларга тырышыу булып сыға түгелме?

Зөләйхә. Шәүкәтовты түгел, нәззә якларга тырышыу, урындағы кешеләрзен тауышын урында якларга тырышыу булып сыға.

Солтан. Фәфү итегез, қапыл гына аңлап еткерә алмайым.

Зөләйхә. Үзебез хәл итә алырлық нәмәләр хакында жалоба тотоп, районға югеру үк бер ауырыу түгелме? Минеңсә, ауырыу, яман ауырыу.

Солтан. Мин теләһә қайза сигнал бирә алам, Зөләйхә апай.

Зөләйхә. Ыни ул хокуктан берәу зә мәхрум итергә теләмәй. Ләкин һин бит сигналсы гына түгел. Ыни, бөтәһенән дә элек, комсорг. Ошо жалобала язылған нәмәне комсомол ойошмаында тикшерзегезме? Партия ойошмаына мөрәжәгәт иттегезме?

Солтан. Юк.

Зөләйхә. Идара ултырышында йәки колхоз йылылышында һөйләнегезме был хакта?

Солтан. Юк, унда башка мәсьәләләр җарадалды.

Зөләйхә. Тура тейзереу өсөн, җыйың атып йөрөү — егетлек түгел, Солтан туған. Бына ошо көндәрзә үк йыйылыш булыр. Шунда, Шәүкәтовтың йөзөнә тұра җарап, бөтәһен дә һөйләп бир. Э үзебеззен көсөбөз-зән килмәгән нәмәләр хакында районға гына түгел, Өфөгә лә барып етербез.

Солтан. Бының бик үк еңелдән түгел шул. Без уга бит тұра әйтеп өйрәнмәгәнбез. Қапыл гына әллә нисегерәк кеүек.

Гөлбәдуан. Ошо оскон кеүек егет көйөңә әллә шөрләп төштөңмө, Солтанғәли?

Солтан. Минме, Гөлбәдуан әбей? Юк. (Батырланып.) Әгәр кәрәк икән, Гөлбәдуан әбей, ярам да налам. Ярай, Зөләйхә апай, нау булып торогоз. Сәйен бөткәс, тағы ла алып тайтырын, Гөлбәдуан әбей. (Китә.)

Гөлбәдуан. Ниндәй жалу ул, Зөләйхә?

Зөләйхә. Шәүкәтов өстөнән.

Гөлбәдуан. Улай икән. Мин дә уның менән бөгөн бер аз һүзгө килемштем. Ойборатқ китте ул... Іелке-

теп алырға ине үзен. Һин дөрөң әйтәһең: жалу йөрөтөү енел эш ул!

Зөләйхә. Җайтыуыма бер тәүлек тә юк әле. ЭШәүкәтов тураңында байтак һүз ишеттем. Шулай яман кешеме ни ул?

Гөлбәдуан. Яман кеше булна, мин уның менән ирешеп, һүз әрәм итер инемме ни? Бынау нұғыш вакытында ил алдындағы заданиеләрзә районда беренсе үтәп килгән кеше ул булды, фронт өсөн бына тигән аттар үстереп биргән кеше ул булды. Әле самолетына, әле танқынына тип, күмәртәләп ақса биргән кеше ул булды. Үрелһә буйы, жарана төсө, уйлаңа башы бар уның. Әйтәм бит, нелкетеп алырға кәрәк үзен. (*Пауза.*) Зөләйхә, күzzәрең шәйләһә, бынау әнәне генә күзләп бирсе. (*Зөләйхә, алып, әнәһен күзләп бирә.*) Күзәм әлләни эшләп китте был йылдарза. Элек бер әз улай булмай торғайны. Һай-һай, күzzәрең бигерәк үткөр икән.

Тышта ат килгән һәм «тпру», тигән тауыш ишетелә.

Зөләйхә (*тәзрәгә жарап*). Бында килә. Был кем тағы?

«Түңәрәк» колхозының председателе Арсланов Тимербулат ишек аса. Уның кулында трубка итеп төрәлгән қағыз зар, икенесе кулында сыйырткы.

Тимербулат. Инергә ярайзыр бит? (*Ишек тәбендә аяғын ышкып тора.*)

Гөлбәдуан. Үз, үз. (*Жарап тора.*) Колхоздары «Түңәрәк», тугайында күбәләк, председателе Тимербулат. Һин дәбаһа был, Тимербулат, шәп кенә йөрәйһөңмө?

Тимербулат. Эйе, мин. Иңәнлекме, еңгә? Таныш булагың. (*Зөләйхә менән курешә.*) Арсланов, «Түңәрәк» тән.

Зөләйхә. Иштуганова.

Тимербулат. Иңән килем еттегезме, иптәш Иштуганова? Мин бер генә минутка. Әле райондан жайышлай юл төшөп китте.

Гөлбәдуан. Килгән жунаң минут наанап тормай беззә. Ултыр. Қана, мин самауырзы яңыртып алайым. (*Сыға.*)

Тимербулат. Мин һездзе районда ла әзләп йөрөнөм. Қитең барғанығыз икән.

Зөләйхә. Мин ашыктым шул. Нимә эшләп ба-
сып тораңызы? Ултырызы?

Тимербулат. Рәхмәт. (*Кагыззарын тұя.*) Озон
нүзен қысқаңы, бына пландар, идеялар күтәреп йө-
рөйем.

Зөләйхә. Якшы.

Тимербулат. Үтә якшы түгел шул. Кейәү бик
көйнөз булып сыйты.

Зөләйхә. Кейен табырга кәрәк, улай бик тәзер-
ле кейәү булғас.

Тимербулат. Минең үземдән генә булмай шул.
Яусы кәрәк.

Зөләйхә. Гөлбәдуан еңгәгә әйтеп жарагыз...

Пауза.

Тимербулат. Шаярыу-шаярыу за, иптәш Иш-
туганова. Бөгөн райисполком председателе «Тұңәрәк»
тураңында норашты. Э мин уга әкиәттән башка нәмә
нәйләй алманым.

Зөләйхә. Әкиәттең дә якшыны була.

Тимербулат. Был шәп әкиәт түгел, шулай за
тынлаңызы, незгә лә нәйләйем.

Зөләйхә. Құптән бирле әкиәт ишеткәнем юқ ине,
нәйләгез.

Тимербулат. Без, иң-буйы бер колас тигәндәй,
бәләкәс кенә өйзә үстек. Үзебең генә сакта қалай етте
улай ятыр-торор урын табыла торғайны. Э кунактар
сақырганда, әсәйем табынға кеше һыйзыра алмай ызы-
ланы ине. Үрнәләнеп йөрөгәндә, ике қуллап өйзөң сте-
наларын түкмап ала торғайны: «Зурай, исманам,
ошондай сакта азырак үзурай!» — ти торғайны ул. Фә-
кәп тойола ине шул сакта миңә әсәйемдең ярныуы.

Зөләйхә (көлә). Шунан?

Тимербулат. Бына ошо хәл утыз-утыз биш Ыл-
дан үз башыма тәштө. Эйе, үз башыма, «Тұңәрәк» кол-
хозының башына тәштө. Тормош үзүр талаптар тұя,
күнел үсеп китте. Э «Тұңәрәк»тен дәрт бар, дарман юқ.
Ары һұғылаңың, бире һұғылаңың, осорға кәрәк, ә та-
нат үйәеп булмай.

Зөләйхә. Жанат үйәеү өсөн киңлек кәрәк шул.

Тимербулат. Бөтә мәсәләнең үзәге лә шунда
шул, иптәш Иштуганова. (*Кагыззарын актара.*) Бына

карагың. Бына түп-түңәрәк булып вак өс бригадалы «Түңәрәк» ултыра. Э бына ике бригадалы «Яңғыз жайын» нерәйеп тора. Сәсеүлектәренә күз төшөрөгөз, сәсеүлектәренә! Кораманан тегелгән юрганмы ни? Калай итеп ошонда әзәм рәтле сәсеу әйләнеше һәм техника индереп булын инде? Был уйзың-уйзың ерәр — беззен көтүлектәр, тегеләре — «Яңғыз жайын»дыкы. Мал-тыуарлы кешегә, иптәш Иштуганова, көтүлек тә, сабынлық та бик жәзерле. Шулар бөтәне лә үззәре күшлірға торғандай торалар бит.

Зөләйхә (*картага күрһәтә*). Э бының тураһында нимә әйтернегез?

Тимербулат. Был бит (*тәзрәгә күрһәтә*) ана тегендәге һазлық.

Зөләйхә. Эйе.

Тимербулат. Ул хакта уйлап еткермәнем әле.

Зөләйхә. Мин жайтканда тап шул турала уйлап жайттым. Бер нисә Ыылдан бында 300 гектар һазлык түгел, иген басылуы булырға тейеш. Э Қыйзаң һыны хакында ни уйлайыңыз?

Тимербулат. Эйе, күрә тороп заяға үткәрәбез без Қыйзаң гүмерен. (*Йәнләнеп.*) Қүңелем менән ошо ике планды бергә құшып жарайым. Күз алдымға бетә Қыйзаң буйының үзүр тормошо килем баға. Ниндәй киңлек, ниндәй иркенлек буласақ. Шуларды уйлаңаң, хатта, тындарың иркенәйеп китә. (*Тәрән итеп һұлыш ала.*)

Зөләйхә. Беззен бөтәбеззе лә бер үк нәмәләр елкендәре.

Тимербулат. Ошо елкенеү менән хәзәр үк эшкә қүсергә ине. Тик Шәүкәтов менән уртак тел табып булмай. Әле қыш үк берләшпеу тураһында һүз күзгаткайным, ул мине сак қына оккупант тип атаманы.

Зөләйхә. Шәүкәтовтың да, әлбиттә, аңлауы кәрәк, ләкин унан ژурырақ партия ойошмаһы бар, ҳалық бар.

Тимербулат. Халық бар за ул...

Зөләйхә. Э беззен тормоштағы берзән-бер эшебез — шул халықтың теләген алданырақ аңлау һәм ул теләккә хеzmәт итеү түгелме?

Тимербулат (*Зөләйхәгә ышаныс менән жарап тора*). Ярай. Мин иртәгә үк, беззен йыйылыш жаарын алып, «Яңғыз жайын»ға киләм. Хәзәргә хушлашайык.

Самауыр күтәреп, Гөлбәдуан инә.

Гөлбәдуан. Якшы ниәт менән йөрөйнөң, Тимербулат. Бәрәкәт, ниң һин улай, ярныу ат кеүек, тапанып тораңың?

Тимербулат. Китәм инде.

Гөлбәдуан. Құзғалма ла, нитмә лә, бынау ғұмер әсендә тәү килгән кешене бер сынаяқ сәйнегез ебәрә буламмы һүң?

Зөләйхә. Ысынлап, иптәш Арсланов, сәй әсеп китегез.

Тимербулат. Рәхмәт, башқа вакытта. (*Сыға башлай.*)

Ишекте киң асып, Шәүкәтов инә.

Шәүкәтов. Қаумыңғыз! (*Тимербулатка.*) Имен йөрөйнөңмө, күрше? Һин ябалак кеүекнөң, әй, үзенде «Яңғыз жайын» да төндә генә күреп була.

Тимербулат. Юл төштө шул.

Шәүкәтов. Әле саптарыңдың жабыргаларын һәрмәп керзем, арыу сабаңың, ахыры. (*Зөләйхә.*) Йә, Зөләйхә, калайырак һулыш алаңың тыуган ерзә?

Зөләйхә. Иркен итеп, иптәш Шәүкәтов. Иртәгәнән әшкә лә тотонһам, тағы ла якшырақ булыр. (*Сынаяктар күлтереп, сәй табынын әзерләшә.*)

Шәүкәтов. Эш жасмаң... Әлегә ял итегез. (*Тимербулаттың құлындағы жағызы күрә.*) Грамотный кешененән әше башқа. (*Алып һүтеп жарай.*) Улай икән... Нимә әшләп һин «Яңғыз жайын» планын да күтәреп йөрөйнөң?

Тимербулат. Ул планғына шул әле...

Шәүкәтов. Эллә тағы «Яңғыз жайын»дың үзен күтәреп йөрөр иненме?

Гөлбәдуан. Өйзөң йәмен ебәреп, кунактан допрос алырга тотонмаңызы, Мырзахан. Ғұмер әсендә ике председатель бер юлы өйгә килеп ингән икән, әйзәгез, ултырып, татыуғына сәй әсәйек. Бына өр-яны тақтани башлап жына сәй һалдым. (*Икеңенең дә урындықтарына һырма нала.*) Ултырығыз.

Шәүкәтов (*һырманы төзәтеп ултыра*). Ярай, хүш. Ултырзың. Хәтерең жалмаңын, күрше, һорай ғәйеп түгел. Ултыр.

Тимербулат. Мин ашығам, Мырзахан күрше, тиң арала тура үзенә киләм, шунда эсербез сәйзә. (*Китер*.)

Шәүкәтөв. Тағы берәй хикмәт сығарырга йөрөй, ахыры, был.

Гөлбәдуан. Каты бәрелмәнде кешегә...

Шәүкәтөв. Ул яктан һинә еткереп булмаң инде, еңгә.

Гөлбәдуан. Йә, йә, кенә тұрума, тейешлеңе әйтегендер.

Тыштан Тимербулат тауышы: «Гөлбәдуан еңгә, күнек алтындыңсы, атты нұгарып алайым..»

Хәзәр... (*Сыға.*)

Озак пауза.

Шәүкәтөв. Зәләйхә.

Зөләйхә. Тыңлайым.

Шәүкәтөв. Байтак гүмер үтеп китте бит, ә? Анау 1935 йылда, ирең менән қунактика жайткан сағында ла, ойзә була алманым. Ихласын әйткәндә, һинә күренгем килмәне миңең ул сакта.

Зөләйхә. Э мин һеңзә лә күрермен тип жайткайым. Ниңелер бик күргем килгәйне.

Шәүкәтөв. Э бөгөн инде бына мин үзем килдем. Қүңелем тартты тип әйтім, килемшің төслем — аяктарам тартты, Зәләйхә.

Зөләйхә. Сәйегез һыуына.

Шәүкәтөв. Зәләйхә! Теге сак Ташаар баяры ерендә бергәләп урат урғандағы Зәләйхәгә жалай ожшамаганың һин. Э мин ул төбәкте үткән һайын һине хәтерләйем.

Зөләйхә. Мин, Имәнлек моронон үткәндә, бәгөн һеңзә уйланым. Хаталанманам, һең шунда тороп жалгайнығыз булға көрәк.

Шәүкәтөв. Һөйләмә инде тилеме сактарзы, Зәләйхә. Шул яззығына өлешеме тейгән еремде ташлап китергә көсөм етмәне. Шул моронда ине миңең ер, ызынын атлап сыға алманым... Башка юлдан барнак, әллә тороп та жалмаң инем.

Зөләйхә. Без бөтәбез зә шул бер юлдан, үз ызыныбыззы аша атлап, алға киттек. Миңә лә бит ер һынамаң ук жәзерле кешене ташлап китергә тура килде. Шул хакта уйлаганығыз бармы һеңзен? Мин наман да

шикләнәм: бәз әле лә шул ыңандың икебез ике яғында түгелме икән?

Шәүкәт ов. Юқ, ул ыңан артта жалды. Ул Мырзахан үсте, нығыны. Мине замана кеше итте. Ең һызығанып, колхоз төзөштөм. Мин, акрынлап булна ла, бақыстан-бақысса күтәрелә барым. Ынне колхоз председателе сифатында жарышлауыма ла бик ризамын. Оло нәфселе түгелмен мин.

Зөләйхә. Халық күрһәткән үзүр ышаныс, әлбитеттә.

Шәүкәт ов. Халықтың ниндәйе булмай?

Зөләйхә (*барып тәзрәне яба*). Жайылай жапыл налкын тәшөп китте.

Шәүкәт ов (*урининан тороп*). Бөгөн кис, тап һин жайткан кисте, тәутапкыр үземде яңғыз итеп һиззем. «Ниндәй яқын кешем, берән-бер яқын кешем бар һүң?» — тип уйлап ултырғым. Таба алманым. Табылымы ул, әллә бөтөнләй табылмаңмы инде?

Зөләйхә. Табылмаңа, қызғаныс.

Шәүкәт ов (*көлөп*). Қызғаныуың өсөн дә рәхмәт. Ләкин әлегә мин қызғаныс ук түгелмен.

Зөләйхә. Мин дә һезден қызғаныс булмауғызызы теләйем.

Шәүкәт ов. Қалай йомшак ине һинең күңелен!

Зөләйхә. Йәш алмағас та емеш биргәнгә тиклем йомшагырақ була, тиңәр.

Гөлбәдуан инә.

Гөлбәдуан. Таң һызылып килә.

Шәүкәт ов. Таң? Ниңә был тиклем етөз үтә был қондәр? Хатта таңы ла тиң ата.

Гөлбәдуан. Атмай. Ул һин сәй эсеп бөтөргәндеге көтөп тормаң инде!

Шаршай

ИКЕНСЕ ШАРШАУ

Өсөнсө картина

Колхоз идараһы алды. Агастан. Агастан төбөндә буялмаған артлы эскәмійә. Іул якта идарага инә торған бейек болдор. Сыбырткынын һелтәй-һелтәй, Шани Тұктамышев инә. Ул никереп эскәм-йәнең артына менеп ултыра.

Шани (*йырлай*). Ал итә, итә, итә,

Гөл итә, итә, итә,

Яндарыңа барыр инем
Ял итә... итә... итә...

Их, үгезгә ултырып йөрөгендә бынан да шәберәк йыр йырлап булмайзыр шул инде. Атлар-атламаң, ойоп кына бара бит мәхлүгөң. Үз қәзерен үзе белә ул. «Һин миңдә теймә, мин һиндә теймәйем...» Бына шулай уйлай ул, җәһәрең. Эй, ниңдә бошонорға! Әле бер көн эсендә генә күпме нәмә уйланым. Үзәмде баштан-аяж тикшереп, анализ яңап сыйтым. «Кем һин, Шани?» — тигән мәсьәләне хәл иттем... Әгәр берәй йыл шулайырак йөрөлһә, Шанизәң ақыл эйәһе булып китеүе лә бик ихтинал... Или шагир... (*Пауза, башын сайжап тора.*) Шумы, сыйырткы тотоп тораңың?

Гөлбәдуан инә, құлтық астында тоқтар.

Гөлбәдуан. Бәрәкәт, быны Шанидулла тиһәм, құлтында сыйырткыны бар, Шанидулла түгел тиһәм, бик югары кунақлаган.

Шаһи. Минен мин дә.

Гөлбәдуан. Әллә машинаң тыңламай башланымы, сыйырткы тотоп тораңың?

Шаһи. Шулайыраң шул.

Гөлбәдуан. Булыр, булыр. Үзен бик мингрәуләнеп китһәң, машина түгел, үгез әң тыңламай башлар шул.

Шаһи. Һин бик көлмә лә әле, Гөлбәдуан қозагый, заманы еткәс, Шанизәң тағы ла руль тотоп ултырганын күрернегеҙ. Ыласындың да ергә төшкән сағы була бит хатта, белгән кешегә.

Гөлбәдуан. Қүрергә наисип булын.

Шаһи. Насип булмаһа, үзебез наисип итербез. Ултыр әле, қозагый. (*Эскәмийәнән никереп төшөп, Гөлбәдуанды ултырта.*)

Гөлбәдуан. Эш бик тығыз ине бит әле. Әлеге калдаушикте әзләп йөрәй инем.

Шаһи. Ул юқ бында.

Гөлбәдуан. Ошонда китте тигәйнеләрсе. Улайха, нимә қылайықт икән һүң?

Шаһи. Һин, қозагый тыңлап тор, мин һәйләйем. Мине юкһа бүтәндәр аңлап еткермәйзәр.

Гөлбәдуан. Донъя булгас, төрлө кеше барзыр шул.

Шаһи. Бар, бар, жозагый... Эммә бит, жозагый, мин мотор өсөн яратылган кеше. Минең тарихи урынным кабинала. Бына ошо кеше хәзәр әрәм булып йөрәй — үзәмде әйтәм.

Гөлбәдуан. Бер дәртләнгәс, шулайзыр шул. Бына мин дә анау тоқтар менән наташып сыйғам. Ыс арттырып әйтмәйем, төштәремә керә.

Шаһи (*ниżmäй кырка әйтеп ташлай*). Ток — ток инде. Вак мәсъәлә уныңы.

Гөлбәдуан. Ни эшләп вак мәсъәлә булнын? (*Tora*.) Тоқноң ни эшләмәк кәрәк бынау вакытта? Ынин, Шаһидулла, уйнап һөйләһәң дә, уйлап һөйлә. Юғиһә, хәзәр ук киттем барзым.

Шаһи. Эйтәйек, жозагый, ток та — кәрәkle нәмә. Иллә-мәгәр, хәтерең җалмаһын, жозагый, машинага етмәй инде.

Гөлбәдуан (*ултыра*). Бүтән ауыр һүз әйтмәс булнаң ни...

Шаһи. Мине бит әле бындай ябай автомашинанан, ерзә йөрәй торғанынан, қыуып төшөрзөләр, эйе, қыуып төшөрзөләр. Э бит мин бер вакыт күктә оса торған автомобилде йөрөтәсәк кешемен.

Гөлбәдуан. Ярапланды тимәксе булаһыңмы?

Шаһи. Яраплан түгел. Ошондай ук машина, үзе осоп йөрәй.

Гөлбәдуан. Элләсе, бер әз күргән нәмәм түгел шул.

Шаһи. Уны әлегә мин үзәм дә күргәнем юк. Иллә-мәгәр, жозагый, унда машина бар. (*Onotolop*.) Уны теләһәң җайза, хатта ана Ярулла бабай зарзың өй қыйығына ла, жундырып була.

Гөлбәдуан. Ай-ней, бер әз ишеткән нәмәм түгел шул. Өйөндә радио булмагас ни. Кит инде, һаңғырау кеше кеүек йәшәйбез.

Шул арала Фәйрүзә инеп тыңлап тора.

Шаһи. Ишетеү генә түгел, үзен үлтүрүп йөрөрһөң әле. Эйтәйек, минең кесе жозаң Шаһидулла Түктамышев, йәғни мин, кәләш алды ти. Шул көндө мин, оса торған автомобилгә үлтүрүп қына, минең жураңа ки-

ләм дә төшәм. Эйзә, қозагый, мин әйтәм, туйға рәхим ит!

Гөлбәдуан. Бер үә ултырган нәмәм булмағас, башым әйләнмәсме икән?

Шаһи. Әйләнеп торамы һуң? Шунан, һине ултыртып, қабат haуага күтәреләм. Иң элек ауыл өстөнән өс тапкыр әйләнеп сығам, қозагый за донъя күреп жалын әйзә, тим. Шунан гына үзебеззен өй алдына килем төшәм.

Гөлбәдуан (*йәнләнеп*). Жалай рәхәт булып китте.

Фәйрүзә. Шани, һин хыяли.

Шаһи (*капыл әйләнә*). Ә? Фәйрүзә?

Гөлбәдуан. Хыяли тимәгәйзәре, әллә нәмә тиңендәр, йәренгә ошо вакытка мең ток һанап қуймаммы! Қайза гына булды һуң әле шул калдаушык? (*Китә*)

Фәйрүзә. Эсендә йәнең бармы һинең, Шани?

Шаһи. Йәнемме, әсемдәме? Барзыр, тип үйлайым.

Фәйрүзә. Юқ һинең йәнең! Бына шул. Бынау йәмле йәй айзарында баштарымды җайғыларға налдың һин!

Шаһи. Ни булды һиңә, Фәйрүзә?

Фәйрүзә. Йорашып тора бит әле. Көн кеүек якты йөззәремде төн кеүек җараңғы иттең! Таң вакыттарында уфтанып уянам.

Шаһи. Арттыраңың, Фәйрүзә, йөззәрең әле лә ал янып тора.

Фәйрүзә. Янha, хурлыктан яна ул... Уйлап жарахан, уйылып китерлек бит... Бынау йәмле йәй айзарында hөйгән егетеңде автомашина менән җуян җызырып стена газетаһына басып сыйғарындар әле! Нисек итеп мин хәзәр баксаға барайым да нисек итеп иптәш қыззарыма күренәйем... (*Илай*.)

Шаһи. Тұкта әле, Фәйрүзә, әште ژурға ебәрәнең бит!

Фәйрүзә. Тұлы ай кеүек якты өмөттәремде өз-зө-ө-өң... Бына көз етер, тинем, шул сақ, үзебез үстергән кәбестәләрзе һинең машинаға таузай итеп тейәп, икәү җалага, колхоз базарына, йөрөрбөз, тинем...

Шаһи. И һәм йөрөрбөз әз.

Фәйрүзә. Үгез менәнме?! Дошман тигән бәндәлә-

рәңә күрһәтмәһен... Дөрлөп янып торған йөрөктәремде бер көн әстәрендә һуыттың!

Шаһи. Э? Эш йөрәккә барып тоташты түгелме һүң?

Фәйрүзә. Тоташты шул! Йөрәккез эш булмай донъяла.

Шаһи. Э, шулаймы?

Фәйрүзә (*илаузан түктап*). Шулай!

Шаһи. Так-так. Улайна, бына һин әйт әле, ниңең? Сибәр қызызар, егеттәрәзе шәп сактағына яратылысыз? Уларга герой давай за орденоносец давай, тракторист давай за шофер давай! Әле, минең дан яңғырамаган сакта, ниңең пыр тұзаһың? Минең янда кабиналағына йөрөгәндә арыу ине бит әле, ә?

Фәйрүзә. И-и-и, бер тапқыр набантуйға барғанды әйтәһендер инде. Битәрләргә лә тотондо.

Шаһи. Кабинала бер ултырыу үзе бер ғұмер ул. Әле Шаһи қыйыш бақтайны, тотоноп киттеләр. Қуян бит ул бер әпизод қына минең тайналорған тормошомда.

Фәйрүзә. Артығырак жайнаттың шул.

Шаһи. Һин, Фәйрүзә булнаң, бына шундай вәкүтта Шаһигә шәфкәт құлыңды һузып кил, уның яралы йөрәгенә дауа, кителгән күңеленә ямау бул!

Фәйрүзә. Шул ямау булып йөрөргә жалды ла инде!

Шаһи. Э улаймы? Улай булна, Фәйрүзә, бөгөн үк, хәзәр үк башымды алып сыйктым киттем. Әйтің, әйтеп қал һүңғы һүзенде, әйтмәһәң, прощай мәңгегә. (*Китә башлай.*)

Фәйрүзә (*кулы менән ишара жай*). Шаһи...

Шаһи. Эү.

Фәйрүзә. Китмә!

Шаһи (*оゾン паузанан һүң*). Шулаймы? Жалнаң да, һинең өсөн генә жалам.

Фәйрүзә. Улай күтәрелеп бәрелмә әле, Шаһи. Бынау йәмле йәй айзарында наирашып қына йәшәйек, йәме?

Шаһи. Йә.

Фәйрүзә. Шаһи.

Шаһи. Эйт, Фәйрүзә, эйт!

Фәйрүзә. Һин төрлө әкемәт уйлап сыйара торған кеше, эйе бит.

Шаһи. Булғылай ул эш.

Фәйрүзә. Бына һин йәшелсә баксаһын һуғарып-га берәй нәмә уйлап сыгарыр инең. Йәй буйы Қый-заштан һыу ташып, билдәреbez талманы, саң қынала қызғанмайныңми ни мине?

Шаһи. Қызғанам. Бик қызғанам, Фәйрүзә.

Фәйрүзә. Қызғанһаң, тап шуның берәй әмәлен.

Шаһи. Их Фәйрүзә, Қыйзаш буйында гөрләп эшләп ултырган электростанцияң булна ине, ул сакта мин кнопкани басып қына бажсағың өстөнә ямғыр яузырып ебәрер инем. (Фәйрүзәнең танауына баça.)

Фәйрүзә. Ул сакта мин бөгөн һин егеп йөрөгән үгез башы дәүмәле кәбәстәләр үctерер инем.

Шаһи. Қуй, Фәйрүзә, үгез башы килбәтһеҙ нәмәул!

Фәйрүзә. Шаһи.

Шаһи. Эйт, Фәйрүзә, эйт.

Фәйрүзә. Ыни тағы машинаға жуійрәрмәй икән?

Шаһи. Қөн кеүек асык.

Фәйрүзә. Қасан?

Шаһи. Якын киләсәктә! Ә хәзер башка фронтта эш күрһәтеп алышра кәрәк, Фәйрүзә. (Йәнләнеп.) Үзәм дә машинаның қәзәрен белер инем.

Фәйрүзә. Шаһи.

Шаһи. Эйт, Фәйрүзә, эйт.

Фәйрүзә. Қайғыларым таралып китте бит әле. Иптәш қыззарыма барам да әйтәм: «Бер ҙә исегез китмәнен, тим, Шаһи һәйбәтләнергә вәғәзә итте», — тим.

Шаһи. Мин улай ук насар за түгел бит әле.

Фәйрүзә. Тағы ла, еще ла һәйбәтерәк булырға, тим.

Шаһи. Еще ла тиһәң, қаршылыгым юк.

Фәйрүзә. Ә һин бойокма, Шаһи, йәме. (Уның башын һыйпай.) Әтеү бынау йәмле йәй айзарында миңә қыйын була. (Йырлай, Шаһи қушыла.)

Ал булмай, булмай, булмай,

Гәл булмай, булмай, булмай.

Бер болғанмай, һыу за тонмай,

Болғанмай булмай, булмай.

Шаһи. Фәйрүзә, Гәлфәйрүзә! (Уның қулдарын тоторға уйлай, Фәйрүзә Шаһиҙең қулдарына һуғып

каса.) Қалай һәйбәт булалар бит қыззар... Ә һин? (*Күлү менән маңлайын түкмай.*)

Мәликә инә. Құлындағы: «Тәмәкене ошонда тарт!» тигән ژур табличканы әскәмійә янына қазай. Шаңғә қарап тора.

Мәликә. Нимә тултырғандар унда?

Шаһи (*huçkənenep китә*). Ә? Алтын, ахыры. Бик сыңлап тора.

Мәликә. Шуға отшаган... Шаһи, ниңә телдән дә әйтәм: тәмәкенде қайза етте унда тартып йөрөмә, иштепен уны җолағың.

Шаһи. Шул тәмәке менән кесе усакта бәйләнеп йөзәттең инде, Мәликә апай.

Мәликә. Бәйләнмәй ни, йәй етһә, һәр тәмәжник, һәр кесе усақ, һәр мунса: «Ут сығарам, ут сығарам», — тип кенә тора бит.

Шаһи. Қуркжанға қүш күренә ул шулай.

Мәликә. Бетә колхоздың мөлкәте өсөн башың менән яуап биргәс, қуркырһың да шул.

Шаһи. Уныңи правилоно, апай.

Мәликә. Шаһидулла туған, анау Миңғылыу килендең мөрийәне ишелеп төшкән. Үгезең көйшәп алғансы, шуны барып әтмәләп бирер инен.

Шаһи. Була ул.

Мәликә. Эйзә әле, туған. Пожарга қаршы көрәштә актив икәненде бер күрһәтеп ал әле.

Китәләр. Сәхнә буш тора. Бер аззан, урам қапкаһын киң асып, тирләп-бешеп Шәүкәтов килеп сыға. Ул кеңеңенән ژур яулық алыш елкәнен һөртә.

Шәүкәтов. Қөндәр қызыулатып китте қалай. Кругом қыза қөндәр! Шәүәли, Шәүәли, тим!

Шәүәли (*идаранан сыға*). Мин бында.

Шәүкәтов. Ниңә бик һүлпән қылананаңың? Югереп тор, мин әйткәс.

Шәүәли. Қайза югерәйем, бажа?

Шәүкәтов. Мин бында һинә бажа түгел, председатель, турайым әйткәндә, хәзәр бажа ла түгел, балдызыңдың донъя қуиыуына ла биш былтыр бит инде. Шунан бирле ни эшләп торғон ул бажалыкт?

Шәүәли. Гәзәт, председатель корзаш, гәзәт.

Шәүкәтов. Ташла ул гәзәтенде! Бар, хәзәр үк

теге дежурный бәләкәс өстәлде бында сыгар. Мин ошондағына ултырам.

Шәүәли. Хәзәр, председатель жорзаш. (*Идарага инә.*)

Шәүәкәтов. Шулай, эштәр зурға китергә тора. Анау Арсланов та йөрөй зә йөрөй. Тағы шул (*ирония менән*) қушылыу, берләшеүзәр инде. Ул килеп еткелә-гәнсе, районга тайырға кәрәк...

Кескәй өстәл өстәнә бер ултырыс яткырып һалып, Шәүәли сыга.

Шәүәли. Теге кәнсир қалайындағы сәскәләрзә лә сыйғарығамы, председатель бажа... жорзаш?

Шәүәкәтов. Һеззә сәскә тайғыны. Қайза қояш-ка алып барып қуызың? Бынау ергә, қарама күләгәнә нә ултырт. Баш та һүң үзендә, Шәүәли.

Шәүәли. Була, була, жорзаш.

Шәүәкәтов (*ултыра. Портфеленән қагыззар актарын ала, карай*). Йә, һал хәбәрзә, Шәүәли. Һин бәтә ауыл буйлап саба торған кеше. Нимә күрзен, нимә ишеттең?

Шәүәли. Иң китерлек нәмәләр юқ был арала. Бөгөн иртән сатан Қормойзоң бызауы тары еренә инеп тотолдо.

Шәүәкәтов. Бызау һорайыммы ни мин һинән?

Шәүәли. Өсөнсө көн Миңзифа жарсықтың, жомғанға абынып...

Шәүәкәтов. Китте, китте был... Минең турала халық нимә һәйләй?

Шәүәли. Бик қолак һалып йөрөнөм, бажа... жорзаш, тик гонаһлы булыр хәлем юқ, һинең турала бер нәмә лә ишетмәнем. Нинә, жорзаш, халықтан һүз ишеттәнең килһә, собрание йыйып һәйләт. Мин, һә тигәнсе, халықты йәз проценте менән йыйып алам.

Шәүәкәтов. Ұныны һинең тайғың түгел! Бар, тағы бер-ике урындық сыгар за эшендә бул.

Шәүәли. Мин хәзәр, жорзаш. (*Инеп китә.*)

Шәүәкәтов (*оザқ паузанан һүң*). Бына гүмер булғас, кешеләр қасан килеп осраша. Құңелдең тайғы ерелер һаман бықсып янып тора... Ә ул үзен бөтөнләй ят кеше итеп tota... Нимә гәйепле быға — үткән вакытмы, улмы, әллә үзэмме? Бит қасандыр без ұның

менән бик яқындар инек... Нисәмә йылдар буын мин уны хәтеремдә нақланым...

Шәүәли (*ике урындык күтәреп сыйға*). Эй жорзаш, онота язғанмын. Ярулла жызы сентябрәз үк «Тұңәрәк»тең Мөхәммәтъяр малайына кейәүгә сыйға, тип бик асыт һөйләйзәр.

Шәүәт о. Ә? Бирермен мин уға «Тұңәрәк» егетен! Ұзебеззен егеттәрзен нимәне ярамаган?

Шәүәли. Ни әшләп йөрөй һуң беззен егеттәр, ә, жорзаш? Шулар урынында үзем булнаам, жорзаш, мактана тимә, «Тұңәрәк»тең ярты жызын «Яңғыз жайын»ға сыйғарып алыш бөтөр инем. Заманында өс жыз менән йөрөгән егет мин.

Шәүәт о. Их, күз көйөгө. Інин дә һөйләйнең бит.

Шәүәли. Қарама беләккә, жара жөреккә, тиңәр, жорзаш. (*Пауза*.) Эй жорзаш, тағы ла ژурырак һүззәр йөрөй.

Шәүәт о. Тағы нимә?

Шәүәли. «Тұңәрәк» әйтә, ти, әгәр «Яңғыз жайын» риза булна, тип әйтә, ти, бергә күшүлір инек, тип әйтә, ти. Бөгөн иртән уларза собрание лә булған, бәлки, башқоザлар беззә лә килеп етер әле. Беззен жалықта ла имеш-мимеш йөрөй. Тик кешеләр әйтә: «Кантон хәэрәт қалай уйлай икән?» — ти. Інине шулай тиңәр, председатель жорзаш.

Шәүәт о. Кантон! Ха-ха-ха... Тапкандар кантонды! Әйт кешеләргө: «Яңғыз жайын», жәнни мин, быйылга риза түгел. Ни өсөн мин токтомалға, һау башыма сир алыш, «Тұңәрәк»тең жөгөн тартайым ти? Бар байлығынды бүлеш, уларға бәлә-жаза килһә, яртынын һин күтәр — бына бит мәсьәлә нисек тора.

Шәүәли. Эйе ләбаба, жорзаш.

Шәүәт о. Эйе шул! Бар югер, хәзәр үк Мансур, туры айғырзы егеп, бында килһен. Районға китәм.

Шәүәли. Мин хәзәр, жорзаш. (*Сығып китә лә әйланеп керә*.) Таңмалы жызыл дуганы егергәме, әллә ағын гынамы?

Шәүәт о. Таңмалы жызыл дуга егергә ниндәй байрам таптың? (*Жұлын ھелтәй*.) Бар!

Шәүәли. Районға барғанда, әлек гел шул таңмалы жызыл дуганы егә инек түгелме ни, жорзаш?

Шәүкәт ов. Үзөм беләм. Бар, тиңәр бит һинә.

Шәүәли. Хәзәр, хәзәр. Мин ни, мин ни, тик әйтәм генә. (Китә.)

Шәүкәт ов. Қызыл дуга, ти... Шәүкәт овтың таңмалы қызыл дуга егеп фарсит иткән сактары бар ине.

Зөләйхә менән Гәрәй инә. Зөләйхәнең кулында арыш, бойзай, һоло усмалары.

Зөләйхә. Ҙаумыңғыз, иптәш Шәүкәт ов.

Шәүкәт ов. Әйзә, рәхим ит, Зөләйхә.

Гәрәй. Идараны халықта якынырак иткәннең икән, Мырзахан ағай.

Шәүкәт ов. Көндәр бик бөркөүләнеп китте. Ни эштәр бөтөрөп йөрөү, Зөләйхә?

Зөләйхә. Эле башларға ғына тороу. Бына неззен менән бик күп нәмәләр тураһында һөйләшәһе, иркенләп кәнәшләшәһе килә.

Шәүкәт ов. Кәнәшеп көн итеүзе мин үзөм дә яратам. Тик бына ағымдағы эштәр бик қызып китте бит әле. (Зөләйхәнең кулындағы арыш усмаһын ала.) Ана, арыш та бешеп килә. Ниндәй тулы башактар, ә? Ерзә әйтәм, йомарт беззен ер.

Зөләйхә. Тап ошо ер тураһында башламатсы ла инем һүзөмде. Эле бына без Гәрәй менән «Яңғыз жайын»дың бөтә бағызуарын тиерлек урап сыйктык...

Шәүкәт ов. Құркәм бит беззен игендер, һәр бер башағы, сәләмәт сабый бала кеүек, бәүелә-бәүелә уйнап үсә.

Зөләйхә. Игендер құркәм, ә шулай за арыш «Түнәрәк» текенән жайтыш күренә.

Шәүкәт ов. Бұлыуы ла бик ихтимал. Анау егерме бишенсе майзағы ямғыр тау буйлап килде лә «Түнәрәк» менән «Партизан» яғына боролдо ла китте. Без койрогон ғына қүреп қалдык.

Зөләйхә. Эш бер ямғырза ғына түгел. Тупрақ үзе бик йонсоуга откай. Беззән ярзам һәм мәрхәмәт көтә ул.

Шәүкәт ов. Қулдан килгәнсә, ара-тирестер, көлдөр сығарып һипкеләйбез әз бит. Нықлап тотонорға қул етмәй. Ағымдағы эштәрзән бер әз арынып булмай, Зөләйхә.

Гәрәй. Беззен бөтә эшебез, Мырзахан ағай, ағымдағы эш. Тик без ағымды юнәлтә алмайбыз, ағымға

эйәреп кенә барабыз. Һин быны үзен дә якшы беләһенә бит.

Шәүкәт ов. Тұкта әле. Гәрәй жустым, һин әйт әле: «Яңғыз жайын» кемдән кәм?

Зөләйхә. Улайна һеҙ әз әйтегез: ә кемдән артык?

Шәүкәт ов. Артық булырга бик тырышып яткан да юқ. По крайней мере, бынау ут күрше «Тұңәрәк» менән генә бәхәсләшеп була әле. Арырагы мине кызыгындырмай.

Зөләйхә. Ә бына ни өсөн шулай?

Шәүкәт ов. «Яңғыз жайын»дыңмы? — тамағы түк, өстө бөтөн, қүңеле көр, екінші, бейеп торған аттары, ултырға, келтерәп торған арбалары бар.

Зөләйхә. Дөрөң, қасандыр астықка һәм яланғаслыққа дусар ителгән кешеләрзен тамақ түктығыла, өс бөтөнлөгө лә, әлбиттә, бик ژур шатлық. Хәзәр ошо кешеләр, арбанан төшөп, ژур-żур машиналарга ултырырга теләй...

Шәүәли югереп инә.

Шәүәли. Автомашина менән «Тұңәрәк»тәр килә ята, председатель жорзаш!

Шәүкәт ов. Арсланов сәй ә-с-ер-гә киләлер. Қүзен алартты лабана «Яңғыз жайын»ға был бәндә! Төн йоколары жасты бит бының!

Зөләйхә. Нахақ һүз һөйләйнегез, иптәш Шәүкәт! Дошманығыз түгел, дүсығыз килә, бәхәскә түгел, кәңәшкә килә ул. Бөтә Қыйзаш буйының киләсәге тұраһында ялқынланып янып йөрөй ул кеше.

Шәүкәт ов. Төшөнәм, төшөнәм... без әз алыс киләсәктең килемене ышанабыз.

Тимербулат. Сулпан инә.

Тимербулат. Қунактар килә, жаршы ал, күрше! Һаулығмы? (Күрешә.) Исәнлекме, иптәш Иштуғанова. (Күрешә. Сулпады таныштыра.) Беззен идара ағзаһы, Сулпан иптәш.

Сулпан (күрешә). Сулпан Қаһарманова.

Шәүкәт ов (ирония менән). Рәхим итегез, иптәш Арсланов, түрзән узығыз, иптәш Қаһарманова. Бик вакытлы йөрөйнегез.

Тимербулат. Кәйефең көйлө сакта тура килдең бугай, күрше. Бик асық күренәнең.

Шәүкәтov. Іәләк шәп... Теләһәгез, барығыз правлениегә инеп ултырығыз.

Тимербулат. Э үзең?

Шәүкәтov. Үзем китәм. Үземдең барабаһы ерем бар.

Гәрәй. Барабаһы ергә һұңырақ барырга тура килмәгәйе, Мырзахан агай, бәлки, идара ултырышын үткәреу тураһында уйлашырбыз.

Шәүкәтov. Хәзәр уйлай алмайым. (*Кагыззарын үйыйыштыра*). Йомошоғоз булна, әйтеп җалығыз,

Зөләйхә. Иптәш Шәүкәтov, бит кешеләр ут алыргағына килмәгәндәр.

Шәүкәтov. Тыңлап җарайық, улайна.

Югерә-аттай Мәликә инә, уның қулында әлеге табличкалар.

Мәликә. Қунактар килгән, тигәйнеләр шул. Һаумынығыз, қунактар!

Шәүкәтov. Йомошоң булна, Мәликә, һұңырақ үнгіліп китеңдең.

Мәликә. Минең йомошом Тимербулат агайза. Бындалығын ишетеп килдем. Анау көтөүсе малайзырынды тыйыр инең, Тимербулат агай. Шулар бит урман ситетендә торалар за ут ягалар. Нимә җарап тора шунда һеңзен пожарнигегез? Пожар бит ул...

Шәүкәтov. Шул пожарыңды сақ қына қуып торор инең, Мәликә.

Тимербулат. Яжши һүзен өсөн рәхмәт, килен. Мәликә. Этеу!

Шәүкәтov (*кунактарға боролоп*). Йә, тыңлап җарайык.

Сулпан. Арсланов агай менән мине бында «Түнәрәк» колхозының агзалары ебәрәзе. Бына улар ошондай җарап сыйғарзылар. (*Сүмкаһынан қагыз алып, Шәүкәтөвка һүзә.*)

Шәүкәтov (*қагыззы ала*). Сығарға ни, ул җарап миңә закон түгелдер бит әле.

Тимербулат. Закон түгел, ләкин ул беззен халықтың теләге. Без шуны һеңгә еткерергә килдек. Беззекеләр берләшкеүзе норай.

Шәүкәт. Һорай, һорай, имеш. Малайға һөйлә ул һүзенде! Һин бик һорап тора торғандарҙан түгелнең бит, Арсланов. Қайғандыр закон табып, ер тигезләй-без тип, өсөнсө йыл минең Һыйырбаткан сабынлықты, былтыр Таштүбә буйындағы көтөүлекте киңеп алдың. Ярай, өнөң тығылның, тип ژур тауыш күтәрмәнem. Хәзәр «Яңғыζ тайын»ды бөтөнләй бағып алырга йөрөй-һөңмө? Ни етмәгән һуң һиңә? Өс бригадалы үз колхозындың тайны ере ярамаған? Исмаһам, нәфсеңде тыйыр инең сақ қына.

Тимербулат. Ауызлықты тешләй-һең, Шәүкәт, ситкә тайыраһың. Теге вакытта «Тұңәрәк» һинең атайындан мираж булып жалған ереңде түгел, «Яңғыζ тайын» файдалана алмаған дәүләт ерен алды.

Шәүкәт. Атайған миңә, мираж булып, озон сыйырткығына жалғанын һин яжшы беләй-һең. Ул миражы мин һинән қызығанмаң та инем. Э «Яңғыζ тайын»дың ерзәрен, малдарын үңға ла, һулға ла таратырга мин ул тиклем үк йомарт түгелмен.

Зөләйхә. Иптәш Шәүкәт, күршеләр бит безгә мал һорап та, ер һорап та килмәгендәр. Үз малдарын, үз көстәрен беззәң менән уртаклашырга тип килгәндәр.

Шәүкәт. Доходыбың, ақрынлап булна ла, арта бара. Кеше малына мохтажлық юқ, үз көнебөззө үзебез күреп ятабың.

Гәрәй. Беззәң мохтажлық юкмы, Мырзахан ағай? Быуа быуырга көс етмәй, клуб һалырга жул теймәй, юлдар тәзәргә вакыт юқ, хатта бит бер силос ямын да ес көн буйына тултыра алмайбың.

Шәүкәт. Шул ғынамы?

Гәрәй. Юқ, былары вак миражындар әле. Э иген? Ни өсөн без, йәй буйы жара тир түгеп, үн-үн ике центнерзән артық үңыш үстерә алмайбың? Қулдан килмәйме? Қулдан килер ине, көс етмәй. Һизандар тар, машиналар аз. Э ана-ау нағылдықты күрәнегезмә? Йыл найын нисәмә мең бот иген батып тала бит шунда! Бойзай үстерә торған ер бит ул.

Шәүкәт. Атайың мәрхүм дә, осоп барған тошто тотам тип, жулын күккә һона торған кеше ине. Ауыр тупрагы еңел булын... (Жырка.) Һин дә таптың мәшәкәт! Донъя яралғандан бирле яткан бит ул нағылдық. Тағы ла шул тиклем ята бирәсәк.

Т и м е р б у л а т . Ятмаясак, күрше, без ул һаҙлыктың астын-өскә килтерәсәкбез. Құр әз тор бына.

Ш ә ү қ ә т о в . Нәфсе лә һуң үзендә... Барына шөкөр итергә кәрәк, барына.

Г ә р ә й . Шул һаҙлыктагы әкәм-төкәмдәр генә барына шөкөр итінде итәлер, ләкин без, кешеләр, шөкөр итеп кенә йәшәй алмайбыз, Мырзахан ағай!

Ш ә ү қ ә т о в . Миңә төрттөрөуенме был? Ләкин, Гәрәй жұстым, һин үзендең икенсе бригаданың бригадиде генә икәнлегендे лә онотоп ебәрмә.

Г ә р ә й . Минең бригадир генә түгел икәнемде һин якшы беләһең. Без һинең менән бер партия ойошма-нында торабыз.

Ш ә ү қ ә т о в . Минең партияға хилафлық эшләгән нем юқ бугай әле.

Г ә р ә й . Партияға хилафлық эшләмәү менән мактандырга ла, тынысланырга ла урын юқ. Партияға, халыққа мөмкин тиклем күберәк якшылық эшләргә көрәк. Без һинән бына шуны талап итәбез.

Ш ә ү қ ә т о в . Қыңқанаһы, минең кәңәш шул: был һөйләшеүзе бер йылға кисектереп торорға. Мин бит берләшеүгә төптө қаршы түгелмен. Районда беззен кеүек колхоздар байтак әле. Ана шулар тәүзә, берләшеп, безгә өлгө күрһәтнендәр. Шунан һуң без әз үйлашырыбыз.

С у л п а н . «Яңғыζ жайын» менән «Тұңәрәк» коммунистәре өлгөнә илдәге меңәрләгән бүтән колхоздар әзан алырга теләйзәр. Үндай өлгөләр күп һәм без үз районыбызыза беренселәр булырга ынтылабыз.

М ә л и к ә . Минән дә бер һүз әйттерегез әле, председатель иптәштәр. Минең пожар каланчаһынан бөтә Қыйзаш буйы көн-төн күз алдында тора. Үз каланчамдан жарайым да уйға қалам...

Ш ә ү қ ә т о в . Шул каланчаң менән башты жаңырыңынде, Мәлике!

М ә л и к ә . Донъяны жайзан күрһәнең, шуны һөйләйнең инде, Мырзахан ағай. Әлеге каланчамдан жарайым да «Партизан» ерен күрәм. Яз булна, қырзарында ете-нигеζ трактор эшләй, йәй булна, бишәр-алтышар комбайн йөрөй. Төндәрен ауылдары өстөндә нур уйнап тора. Ә «Тұңәрәк» менән «Яңғыζ жайын» бағытуында

йә бер, йә ике трактор, азашкан бәрәс кеүек, әйләнгеләп маташа шунда. Үз каланчамдан тарайым да, тора торғас, эс тә бошоп китә тегеләй. Без кемдән кәм икән һуң әле, тип тә қуяның.

Шәүкәт ов. Құргәндәрең, белгәндәрең бөттөмө, Мәликә?

Мәликә. Бөттө, Мырзахан ағай.

Шәүкәт ов. Беззә, «Яңғыз жайын» да, дөрөсөн генә әйткәндә, бының өсөн шарттар өлгөрмәгән. Иртә әле, иртәрәк. Бер йылдан һуң тап ошо урында, тап ошо хакта һәйләшербез. Хәзәргә хушығың. (Китә башлай.)

Зөләйхә. Әидара ултырышы?

Шәүкәт ов. Булмай, миңең районға барадым бар. (Йомшара төшөп.) Был турала райком ни әйтер бит әле, иптәш Арсланов. Һәйләшеп жаарға ла ниәт юқ түгел.

Тимербулат. Райкомдың фекере һинә лә сер түгелдер, тим, күрше. Мин кисә иптәш Вахитов менән байтақ ук кәңәшләшеп ултырзым.

Шәүкәт ов. Һин өлгөрһең инде ул. Эллә ниндәй хикмәт сыйғарып йөрөгәнсе, ана, станция юлындағы күпердө төзәт.

Тимербулат. Уртак күпер бит ул, күрше, бергәләп жаарбың.

Шәүкәт ов (*кул һелтәй*). Кем, Шәүәли, бындарап килтер атыңды! (Шәүкәт ов китә, бөтәһе лә уға жарап қалалар.)

Зөләйхә. Бирелгән власте дөрөс аңламау кешене бына нимә әшләтә. Ңеҙ бөтәгез әзә, иптәш Гәрәй, уны колхоз председателе түгел, колхоз директоры иткәннегез.

Гәрәй. Без уға оло һәм тәжрибәле кеше итеп жарап килдек. Уның якшы хужа булыуына исебез китең, етәкселегендәге кәмселектәрзе азырак күрзек. Әйтнәк тә, хәтер нақлап әйттек. Бына хәзәр шуның емештәрен күрәбез.

Зөләйхә. Күмәкләп бозғанды күмәкләп төзәтергә тұра киләсек.

Гәрәй. Әйзәгез, иптәштәр, эскә инәйек. Бөтәһе тураында ла шунда ентекләп һәйләшербез.

Китәләр. Мәликә тұктап жала.

Гәрәй. Һин, Мәликә, ниңе инмәйһең?

Мәлике. Мин үз hүземде әйттем. Бында шул.
(Китэ.)

Гәрәй эскә инә. Акрын атлап, иркенәйеп, Шәүәли инә.

Шәүәли. Корзашты озаттым. Жалай рәхәт булып китте. Ни әйтнәң дә, эшемә тел тейзөрлерлек түгел. Был корзаштың бер уты булна, бер һыны була. Бына хәзер жайтып, бер аз серем итеп алырға ла ярай. Счетовод инде ул йыуаш кеше. Бары ла миңең файзаға. Ярай, был юлы атлап жына жайтып китәйем әле.

Тояқ тауышы ишетелә.

Тағы кемдер килә, мәшәкәт сыйкылағансы, жайтыу хәйерле. (Китэ.)

Шәүкәтов инә.

Шәүкәтов. Шәүәли! Шәүәли, тим! Жайза баттың?

Шәүәли (алыстан). Киләм. (Инә.) Бәй, жорзаш, был ни эш?

Шәүкәтов. Бар, хәзер үк идара члендәрен йый, эштән буш халықтың бөтәненә лә әйт. Килһендәр. Идара ултырышы узғарам. (Идарага инеп китэ.)

Шаршау

Дүртенсе картина

Төн. Шәүкәтовтың қунақ өйө. Был өйгә айырым ишек бар. Уң якта икенсे бұлмәгә инә торған ишек. Өй эссе қаласа тип әйтерлек йыһазландырылған, стеналарга биәзәкле баластар әләнгән. Уртала зұр өстәл тора. Тик сөйзәге сиғелгән таңтамалдар гына аудыл өйен хәтерләтә. Сәхнә буш, бер аzzан Шәүкәтов инә.

Шәүкәтов. Қөнбикә, Қөнбикә тим, килен! Ін өйзәме?

Қөнбикә (икенсे бұлмәнән инә). Эие, жайным.

Шәүкәтов. Һалқын айран сыйгар.

Қөнбикә. Хәзер, жайным. (Сыға.)

Шәүкәтов (килеп ултыра, зұр қулъяулық сыйгарып, тирен hөртә). Эие... Сак жына ис тә ауышын китте, ахыры. (Башын тотоп тора.) Жалай hүзгә остарап китте был халық. Мәликәне, Солтанды жара, тел-

дәре телгә йокмай. Үз улым, Хәйзәргә, ни етмәгән тагы? Ә Зөләйхә әйтә: «Кыңғанысның һеҙ, иптәш Шәүкәтов, ағын һыузың әле бер ягына, әле икенсе ягына һуғылған юныштыны хәтерләтәнегез», — ти. Улар — ағын һыу, мин юнышты булып сығаммы икән ни инде?

Кулына ژур тустак топ, Көнбикә инә.

Көнбикә. Жапыл эсмә, жайним, үтә һалкын, тамағыңа тейер.

Шәүкәтов. Минең турала жайғыртыусы бер кеше бар икән әле.

Көнбикә. Ниңә улай тиңең, жайним?

Шәүкәтов. Шулай тимәй сарам юқ, балам. (Айранды алып, жапыл эсә лә тустагын кире бирә.) Мә, тагы үзүриң тустак менән килтер, быныңы йокмай за қалды.

Көнбикә. Ниңә ни булды, бөтөнләй төстәрең қассан дабана?

Шәүкәтов. Минәме? Минә правление ултырышы булды. Бар, килен, бар.

Көнбикә китә.

Тамақка ғына түгел, ут бында бауыр менән талакқа барып йәбеште инде. Илле биш йәшкә етеп, беренсе жат хөкөмгә әләктем. Жайза хөкөм иттеләр тиген? Үзәмдең правление ултырышында... Тукта әле, ниңә былай булып сыйкты һүң әле был? Ниңә мине яклап бер генә һүз әз әйтәүсе булманы? «Күп әшләгән кеше, фәлән-төгән», — тинеләр, уны бит мактау өсөн түгел, арқаға таяктың бешерөген төшөрөү өсөн әйттеләр. Эйе...

Көнбикә инә.

Көнбикә. Хәйзәр әз шунда инеме, жайним?

Шәүкәтов. Шунда булмай, тимерзе қызыгуында һуғырга барған ул. (Айранды алып, бер аз эсә лә тустакты өстәлгә жуя.) Рәхмәт, килен... Колоштағы бесәнде бөтөрөп жайтығызмы?

Көнбикә. Һуңғы кәбәндө ослап җалдылар. Эй күп булды унда бесән.

Шәүкәтов. Үзебеззен малдарзың ризығына язған булна ярай за бит.

Котлыев инә. Конбикә икенсе бүлмәгә сыға.

Котлыев. Сәләм бирзек, Шәүкәтов иптәш.
Шәүкәтov (*боролоп*). Э, алдыңк.

Котлыев. Мин тағы килдем.

Шәүкәтov. Килгәнһең шул.

Котлыев. Значит, эштәр шәптән түгел.

Шәүкәтov. Э һинең ни қысылышың бар эшкә?
Һин эш кешеңеме ни?

Котлыев. Мин һинең эштәрзе әйтәм.

Шәүкәтov. Нимә һин, киске күләгә кеүек, ми-
нең арттан һәйрәлеп йөрөйһөң? Һыйырзы фермаға
килтереп тапшырыңмы?

Котлыев. Тапшырылды.

Шәүкәтov. Колхоз алған ташты җайтарып би-
рергә булды... Бар, үз яйынды үзен җара.

Котлыев. Минең яй ни ул — яйлы инде.

Шәүкәтov. Һинә нимә, үгез үлә — ит, арба
ватылна — утын.

Котлыев. Дөрөс әйтегендә һүзгә үпкә юк.

Шәүкәтov. Үпкәләй ҙә белмәйһең бит, үпкәләү
бик һәйбәт сифат булмана ла, кешегә хас сифат, исма-
нам. Һин шунан да мәхрүмһең бит, баҳыр.

Котлыев. Улай ук бәтәрәп тә ташлама әле һин.
Вакытлы булна ла, пост биләп торган кеше мин... Дө-
реңәрәге, яңы пост биләргә торган кеше.

Шәүкәтov. Яңы пост? Уныңы нимә тағы?

Котлыев. Мине юл эшенән бушатып торалар.
Ләкин, иптәш Шәүкәтов, ул-был булып китмәһә, бик
йыллы бер урын сиртеп җуйзы бит әле.

Шәүкәтov. Урында бик йылышып китһәң, өшө-
төп тә алалар ул. Җалтырап тораңың, тешең тешкә тей-
мәй.

Котлыев. Кеше урындың котлоһона эләгергә
йөрөгән сакта, күңелһеҙ нәмәләр һәйләмә әле. Ысын-
лап җотло урын — вакытлыса булна ла, тирмән ди-
рек-торы буласакмын.

Шәүкәтov. Тағы вакытлы? Мин һине ун биш
йыл беләм инде. Башта һин раймагтың вакытлыса за-
вы инен, шунан вакытлыса сельпоға төштөң, унан һүң
тағы ла унлап ергә, сират сире кеүек, инеп сыктың.
Берәй ерзә тәпләнеп кенә эшләгәнен бармы һинең? Йә
вакытлы, йә вазифа үтәүсе... Бәлки, һин, гөмүмән,

тормошта кеше вазифаһын үтәп йөрөүсе бер мәхлүктөр, ә?

Котлыев. Уны һинән танып-йәшереп тормайым инде. Мин қош кеүек йәшәргә яратам.

Шәүкәтов. Бер ағастан қыуналар, икенсөнә барып қунаһыңмы?

Котлыев. Қунам.

Шәүкәтов. Э иң һуңғы ағастан қыуналар, тайза қунырың?

Котлыев. Барыбер урын табырмын, һаҙлықта, түңгәк араһына булна ла барып һыйынырмын.

Шәүкәтов. Һыйынып күп йәшәй алмаșың. Ул һаҙлықты киптергәндә, үзенде бөтә хәшәрәттәр менән бергә киптереп, катырып ташлаясактар, қызғаныс өзәм. Бына кем қызғаныс, исманам.

Котлыев. Как так улай?

Шәүкәтов. Шулай. Йә, һүзен бөттөмө?

Котлыев. Ашықтырма. Мин һинә изге ниәт менән килдем. Һинең хәлең, кем әйтмешләй, шалтай-балтайрақ һизелә. Мин үтәнән-үтә күреп торам бит. Бөгөнгө идара ултырышын да беләм. Тура һүзгә үпкәләмә, берләшкән колхозда һин председатель булып қала торған кеше түгел. Җолас етмәй һинең уга. (*Жолас йәшеп күрһәтә.*) Җолас тарырак.

Шәүкәтов. Етер, тим һинә, күрәзә актығы.

Котлыев. Қызма һин. Мин һинә изге ниәт менән килдем. Мин тирмән директоры булгас, әйзә миңә кладовщик булып кил, қүзенә сүп налмам.

Шәүкәтов (*никереп тора*). Югал күз алдымдан, котноζ бәндә. (*Йозрогон өстәлгә hyga.*) Үзен һаҙлықта аунаған етмәгән, мине лә шунда һәйрәмәксе булаһыңмы, ташбаш, бирермен мин һинә йыллы урынды! Так йылыштып ташлармын!

Котлыев (*куркып артка сиғенә*). Җүй, Шәүкәтов иптәш, ағай, улай қызма.

Шәүкәтов. Қас бынан тиżерәк, һәйәгендә он итәм хәзер.

Котлыев (*ишеккә сиғенә*). Җүй, иптәш, аш менән атканга таш менән атма.

Шәүкәтов. Һинең ишеләрзе ағас мылтык менән атып бетерерләк, донъя һөрһөтөп йөрәйһөгәз. (*Ишектән төрткәләп сығара.*)

Котлыев (*боролоп*). Только үкенмә. (*Югала.*)

Шәүкәтөв (*карап тора*). Эй, тұқта әле. Тұқта, тиңәр бит һинә!

Ишектән Қотлыевтың башы күренеп жала.

Қотлыев. Һыуындыңмы?

Шәүкәтөв. Һыйырзың бызауын да килтерәң-ме?

Қотлыев (*инә*). Бызау, иптәш Шәүкәтөв, закон буйынса ла, шәриғәт буйынса ла, тигәндәй, миңә тө-йеш.

Шәүкәтөв (*кызып*). Құрәтермен мин һинә шә-риғәтте, мин һинә тамуғын құрәтермен. Бар, иртәгә иртүк бызаузы килтереп еткер.

Қотлыев. Ни, иптәш Шәүкәтөв, был выждан-һызылыш була түгелме?

Шәүкәтөв. Бар, якшы сакта әйткәнде эшлә! Юқна...

Қотлыев. Эшләрмен, но ләкин был қылышың үкенескә булмаһын. (*Китә.*)

Шәүкәтөв (*йөрөнә, килеп ултыра*). Бына ниндәй вәкітта бысрак килеп йәбешергә тора икән! Бына кем мине үзенә иш итергә йөрөй! Юқ, мин һаң кошо түгел-мен, ер кешенемен, мин «Яңғыз жайын» еренең кеше-немен. (*Озак пауза. «Яңғыз жайын»дың стенага элек-гән планын карап тора.*) Тұғыз йыл бит инде ошо ер-зен хужаңы булып торам. Э унынсы йылды?.. (*Күзе капыл стенаға һүрәттәргә төшә. Бер бәләкәс рам-каны ала.*) Зөләйхә! Нимә эшләп өйгә килеп ингән был һүрәт? Шәүләне булмаһын. (*Асық тәзрәнән ташларға булып күтәре һәм тыйылып жала, карап тора.*) Жал-һын, һүрәт заралың күләгә генә бит ул... (*Мөйөштәге бәләкәй өстәлгә күя, икенсе булмәгә сыға.*)

Хәйзәр инә.

Хәйзәр (*карана*). Қотлыев әле генә беззән аты-лып килеп сыйкты шай. Нинә шымған былар? (*Кепка-һын һалып сойғә элә.*) Үз атаң менән һүзгә килешеү еңел нәмә түгел икән. Ләкин бит, атай хәтерен һақла-йым, тип, халық хәтерен қыйрата ала инемме мин?

Сынаяктар тотоп, Көнбикә инә.

Көнбикә. Хәйзәр, нинә улай бик озак? Қайным бая ук жайтты бит.

Хәйзәр. Атай алдан сығып ыскынды. Қайза
әле ул?

Көнбикә. Оло кешене шулай асыуландырып
жайтармайзар инде, Хәйзәр. Ыңғы көндөрзә йоқоһо
йок түгел, мин қызғанам уны.

Хәйзәр. Мин дә қызғанам.

Көнбикә. Эле ул урта бүлмәлә ары-бире нұғы-
лып йөрөй.

Хәйзәр. Каты башлы беззен атай. Каты башлы
атты ла бит жатырак тартқылайзар.

Көнбикә. Ул әле теге үзү мыйыклы кешене эй
орошто, эй орошто. Сат-сак қына түкмап сыйфарманы.
Мин ишек ярығынан жарап торзом, түркүп бөттөм,
Хәйзәр.

Хәйзәр. Қотлыевтымы?

Көнбикә. Шул. Теге меңкен тойолоп төштө.

Хәйзәр. Қызғаныс.

Көнбикә. Э мин ул кешене қызғанманым.

Хәйзәр. Қотлыевтың түкмалмауы қызғаныс.
Шулар аяқ астында уралып йөрөмәһә, алға атлау та-
ты ла еңелерәк булыр ине.

Көнбикә. Қайныма жаты әйтә күрмә инде, яйы-
нағына тор, йәме, Хәйзәр.

Хәйзәр. Уның яйына тороу қыйын хәзәр. «Қырк
кеше — бер яқлы, қырын кеше — кире яқлы», тип
беззен атайдында әйткәндәрзәр, ахыры.

Көнбикә. Нинә шулай қылана икән ул бер үзе
генә? Бөтә әзәм: «Түңәрәк» менән қушылабыз», —
тип дәртләнеп тора. Тик Шәүәли ағайғына: «Ай-һай,
барып сыйғырмы икән ул эш?» — ти.

Хәйзәр. Шәүәлизиң үз иසәбе, атайдың үз иසәбе
бар...

Көнбикә. «Яңғыз тайын» тип үлеп барған ке-
шенең тағы ниндәй иසәбе булын инде?

Хәйзәр. Бөтә бәлә шунда. Уның бөтә иසәбе «Яң-
ғыз тайын» сиғенән сыйкмай.

Ишекте киң асып, Шәүкәтов сыйга. Ул тура жатып бағып тора.

Шәүкәтов. Җайттыңмы, батыр?

Хәйзәр. Җайттым, атай. Э нин үлтүрүш
бөтөр-бөтмәстән ташлап қастың?

Шәүкәтов. Барыбер хәл ителде бит инде.

Хәйзәр. Әлбиттә, берләштергә хәл ителде.

Шәүкәт ов. Шәпле кешеләр қалай күбәйеп китте. Аба-а... Бар, килен, сығып тор. Мин Хәйзәр менән һөйләштергә теләйем. (*Барып тәзрәне яба.*)

Көнбикә. Ярап, жайным. (*Хәйзәргә.*) Яйна гына тор.

Хәйзәр. Тыңдайым, атай.

Шәүкәт ов. Җарап-жарап торам да һинә, җала-йырақ сарланып алғаның һин. Җайза сарланылар? Кем сарланы һине? Минең бына шуны белән килә.

Хәйзәр. Хәтеренә ауыр булна ла, әйтәйем, атай, һин түгел.

Шәүкәт ов. Кем өйрәтте, тип һорайым мин һинән!

Хәйзәр (*тыныс*). Мине башта пионер һәм мәктәп, унан комсомол, армия өйрәтте, партия, тормош үзе өйрәтә.

Шәүкәт ов. Улар һине собраниегә барырга ла, атайыңды элеп алыш, һелкеп налырга ла өйрәттеләрме? Шулаймы?

Хәйзәр. Улар мине намыслы булырга өйрәттәр.

Шәүкәт ов. Э мин һине нимәгә өйрәттем?

Хәйзәр. Қызығаныста җарши, атай, һин минен менән аз қызығындың. Мин ете йыл мәктәпкә йөрөнәм. Ошо вакыт эсендә: «Был бала нимә укый, нимә өйрәнә икән?» — тип минең китаптарымды йәки дәфтерзәремде асып җараныңмы? «Был баланың күңделендә нимәләр бар икән?» — тип минең менән якын итеп һөйләшкәненде хәтерләйнәнме? Мин хәтерләмәйем, атай. Э хәзер гәжәпләнәнәң: «Һин кем һун?» — тип һорайың.

Шәүкәт ов. Илле биш йәшкә еткән атайыңа рәхмәтең шулмы? Ярты гүмерен «Яңғыҙ җайын» колхозына биргән Шәүкәтовка рәхмәтегез шулмы? Ләкин шуны аңла: мин, һинең кеүек, оянан сыккас та җанат елпеп пырылдап осоп китә алманым. Ярты гүмеремде һөйрәлеп үткәрзәм. Һинең йәшнейдә мин, буркемде җултык астына җыстырып, кеше тупнаһында йөрөнәм. 1917 йылдың азагында гына минең алда киң юл асылды. Ул сакта ла, җапыл никереп түгел, акрын гына үрмәләп, баңбыстар-баңбыстаска өскә күтәрелдем, «Яңғыҙ җайын»дың председателе булдым. Минең өсөн иң бейек

түбә шул. Шунан югарыны өмөт тә итә алмайым һәм кулымдан да килмәй.

Хәйзәр. Мин hinе аңлай башланым булна кәрек, атай.

Шәүкәтов (*йомшак*). Аңламаңка, hinе башың бала түгел бит.

Хәйзәр. Ләкин үз уйымдан үземдең тәндәрем сымырлап китте... Ын шул бәләкәс кенә түбәгә менеп ултырганың да үзең дә артабан китергә теләмәйнең, башкаларзың да салғыйынан тотаңың.

Шәүкәтов. Мин ултырган түбә аша йөрөмәһеләр, тотмаң инем. Нисек инде ул егерме йыл буйынса «Яңғыз жайын» булып йәшәгән колхоз иртәгәнән «Түңәрәк» булып китиң? Нисек инде анау ерзәр (*планга курнатә*), анау тау буйында йөрөгән малдар, бынау журавлар иртәгәнән Арслановтың булын ти? Башыма һыймай. Йеңгә нимә? Йең йыйған малдармы ни улар? Э миңең шулар өсөн түккән тиремде генә бергә йыйнаң да, күл булыр ине.

Хәйзәр. Ын тир түгел тапкандарзы, бәгөн үк эшелонға тейәп, сит илгә озатырга йыйынмайзаң бит, атай. Ошо үк ерзә қаласактар улар, тик бөтәне лә ике тапкыр күберәк буласак.

Шәүкәтов. Хисап өйрәтмә миңә. Мин туғыз йыл буйына бойороп өйрәнгәнмен. Үз кулымдан китең, Арсланов жулына күскәс, миңең өсөн уларзың ни қызығы җала? Ни қызығы җала, тип норайым мин һинән?

Хәйзәр. Атай! Ын шулай үк власть яратыңмы ни? Йәм уны югалтыузын шул тиклем үк журканаңмы ни һин?

Шәүкәтов. Бирелгән властьте яратырга тура килә. Э яраткан нәмәнде югалтыузын һәр вакыт журканың ул.

Хәйзәр. Бына җала икән.

Шәүкәтов. Шулай. Йәм был миңең үз эшем, атаяныңдың эше.

Хәйзәр. Атайдың халыкка эшләргә тейеш, тип беләм мин.

Шәүкәтов. Э мин кемгә эшләйем? Шайтаныма эшләйемме ни мин? Шәүкәтовка капитал йыяммы ни мин? Э?

Хәйзәр (өйгә күз йөрөтөп сыйга). Һин үзенде лә ононтайның булна кәрәк...

Шәүкәт о. Үзен торған өйзә әйтәнеңмә?

Хәйзәр. Өйзә лә әйтәм. Беззен теге йорт та ишке түгел ине әле.

Шәүкәт о. Икенсе рәхмәтте ишеттем. (*Кызып*). Өмөтһөз һин! Мин, улым армиянан җайткас, рәхмәт әйтер тип, уға дворец қеүек өй налып қуибым. Һинең қеүек сакта, бындай өй атайыңдың төшөнә лә кермәгәйне. Кем өсөн һүң был? Кем өсөн һүң ана азбарзагы малдар? Һинең өсөн бит! Һинең өсөн! Бөтәне лә хәләл аксама төзөлгән.

Хәйзәр. Колхоздың да ақсаһы бар бит. Ни өсөн элек уның малдарына стандарт азбарзар налынмаған, ауыл өсөн клуб төзөлмәгән. Бына нимә борсой мине. Хәзәргә мин өс бүлмәле өйзә торорга үңайыланам, хатта.

Шәүкәт о. Үңайыланың да, дүрт яғың җибла. Оқшаган ерзә тор!

Хәйзәр. Бәлки, торорға ла тура килер.

Шәүкәт о. Бар, хәзәр үк, ошо минутта үк кит! Яжшылық эшләнем, яманлық ишеттем. Бар! (*Йөрөнә*) Еик таман һиңә, карт шайтан! Бына ниндәй көнгә килем еттең! Үз балаң һинең өстөңә гәйеп ташлай.

Хәйзәр. Атай!

Шәүкәт о. Әндәшмә миңә, өмөтһөз! Юғал хәзәр үк күз алдымдан! Йый мөлкәтенде. (*Стеналагы налдат шинелен, унан икенсе сөйзәге фуражканың алып, Хәйзәргә ыргыта.*)

Тауышка Көнбикә инә.

Көнбикә. Ни булды? Тыныслан, җайным!

Шәүкәт о. Тағы нимәң бар? Ана сумканды ононта! Нимә эшләп бағана шикелле жатып тораңың? Құзгал, тиңәр бит һиңә!

Көнбикә. Җайным! Ниңә улай кеше көлдөрәнегез?

Шәүкәт о. Мин оялыуған узғанмын, Көнбикә! Китеңең, икегең зә китеңең.

Хәйзәр (*Көнбикә менән аптырашып жарап торалар*). Әйзә, Көнбикә. Ул тиң үк һынына сақ бит. (*Әйбер-зәрзе алмай китәләр.*)

Шәүкәт ов (*ишек яңагына һөйәлел, озак баңып тора. Қиңкәнеп китә*). Балалар!.. Киттеләр. Дүрт стена эсендә япа-яңғыз тороп җалдым. Минең кеүек яңғыз тағы нимә бар икән? Қыйзаш буйында яңғыз тайын бар ине, уны ла хәзәр йәш урман солғап алған. Э мин үз балаларымды үзем қыуып ебәрзәм. (*Йөрөнә*) Үзен-дән-үзен қасып булға ине, мин ошо минутта ук үземде ташлап қасыр инем, хушлашып та тормай сырып югерер инем. (*Ишеккә бара*.)

Зөләйхә инә. Шәүкәт ов уга аптырап җарап тора ла, боролоп, икенсе бұлмәгә сыйматсы була.

Зөләйхә. Тұқтағыз!

Шәүкәт ов (*тұқтай*). Мин һине көтмәгәйнем.

Зөләйхә. Мин килмәй булдыра алманым. «Яңғыз тайын» председателе Шәүкәт ов менән түгел, Мырзахан исемле кеше менән һөйләштергә теләйем мин. Онотогоз үзегеззәң тәкәббер икәнлегегеззе, тик бер генә минутка онотоп торогоз. Без бында икәүзән-икәү генә без, һәм һәззәң менән икәү бөгөндө йыйылыштағы Шәүкәтовты құз алдына килтереп җарайық. Кем һуң ул? Нимә әшләргә теләй һуң ул?

Шәүкәт ов. Улмы? Минме?

Зөләйхә. Ңеҙ түгел, ул! Ул кеше бөтә йәне-тәне менән халықтан өстөнөрәк булырга, унан айырымында торорға ынтыла. Ләкин шуны аңлагыз, Мырзахан. Халықтан айырылған кеше — ағасынан өзөлөп тәшкән япрақ ул. Хатта ағастың иң осонда маһайып ултырган япрақ та, бер өзөлөп тәшкәс, барыбер кибергә һәм, тупракқа күмелеп, серергә тейеш. Ңәләкәт килеп етмәс борон, төптөнерәк уйлап җарагыз.

Шәүкәт ов. Ниндәй енәйэт әшләнем һуң әле мин? Һин миң шуны әйт!

Зөләйхә. Ңеҙме? Ңеҙ, ниндәйзәр вак исәптәре-геззән сырып, бөтә халықтың теләгенә қаршы тәштөгөз, йозрок йомарлап, җаршы тәштөгөз, Юк, ңеҙ бының менән генә сикләнеп җалманығыз — бөтә йыйылышты һанға һанамай, күтәрелеп-бәрелеп, сырып киттегез. Юк, бының менән генә лә сикләнмәнегез — өйгә тайтып, үз балаларығызы үзегез қыуып сыгарзығыз. Қайза һәззәң кешелегегез? Қайза булды һәззәң аталағы тойғоғоз, Мырзахан?

Ш ә у к ә т о в. Эрнегэн ярага жағылма, Зөләйхә...

Зөләйхә. Минең үземдең бөтә йәнем әрней. Без бит һөззөң менән бер тупракта үскән кешеләрбез. Йәшлектең иң саф, иң матур йылдарын бергә үткәргән кешеләрбез, хәзер инде бер үк партияның сафында торған кешеләрбез. Бына шуларзың бөтәһе алдында ла: тыуган тупрак алдында ла, йәшлегебез алдында ла, партия алдында ла һөззөң есөн қыйын миңә. Рәниейем дә, үпкәләйем дә, гәрләнәм дә! (Зөләйхә көсқә генә күз ишен тыя.)

Ш ә у к ә т о в. Етте, етте, Зөләйхә, мин шунан артығын күтәрә алмам. (Бөршәйеп сығып китә. Зөләйхә уға әйләнеп карап кала.)

Ш а р ш а у

ЕСӨНСӘ ШАРШАУ

Бишенсе картина

Қыйзаш буйы. Аста йылга ағыш ята. Алғы планда зур яңғыз қайын ултыра, уның эргәһендә үк йәш урман һұзыла. Алыстарап йылга аша һалынған ишке күперзен мәйшөн күренеп тора. Был күпергә ике юл килә: берене — «Яңғыз қайын»дан, икенсіне — «Тұңәрәк»тән. Гәрәй, Хәйзәр, Фәйрузә, Шани (ул қайышына балта қыстырыған) һөн тагы ла бер нисә колхозсы һәм колхозсы қатын-қыззар быскылар, көрәктәр күтәреп инәләр. Уларзың қайының коралын рәтләй, кемдер көрәген итәй, икенсіне балтаһының үткерлеген бармат менән қарай. Егеттәр пинжәктәрен налалар, қыzzар алъяпкыстарын алмаштыралар. Тәүге һүzzәрзе Хәйзәр сittәрәк басылып тыңдай, ул атаһыны мыңыллап хәтергә тошо-рөүгә борсола...

Ш а н и (hүзен дауам итеп). Без кисәге идара ултырыши бөткәнде егеттәр менән болдорза көтөп торзок. Мырзахан ағай, автомашинанан өркән ат һымак, атлығып килеп сыйкты, әй, бер заман. Мине сат-сак қына тапап китмәне.

2-с е колхозсы. Койроқ астына нишатыр қыстырыған кеүегерәк, тимәксендер инде. Шәп була ул нишатыр.

1-с е колхозсы. Борослап-нұғанлабырат өшкөртөү қайны кешегә килешә лә, тип һөйләйзәр. Әллә тағы... Хи-хи-хи...

Уның көлөүенә бер нисә кеше құшыла ла қапыл тұктай. Гәрәй көлөүгә құшылмай.

Шаһи. Шунан ни...

Хәйзәр (*акрынғына якын килә*). Тағы нимә «шунан?»

2-се колхозсы. Шунан ни, атайың ултырган да шыуган, ти. (*Ултырган еренән шыуып күрһәтә*) Бына шулай.

Хәйзәр. Шыумайырак торғон әле! Их, Колмәт агай, кеше тураында һөйләгендә сама белергә кәрәк сақ жына, һин оло кеше бит. Юрый җарап торғом: аузыңың асылған найын, һинең һәр бер әзәпнөң һүзенде раңлаған шикелле, һақалың һелкенеп җуя. Үзен өсөн түгел, шул һақалың өсөн нисектер уңайыңыз булып китте.

2-се колхозсы. Тимәк, атайыңды тәнкитләү һинә оқшап етмәй.

Хәйзәр. Кисә атайзы бик дөрең тәнкитләнеләр, ә бөгөн һин уны мыңкыл итәһең. Яжши түгел. (*Ситкә китә*)

2-се колхозсы. Минеңсә, был тәнкит...

Гәрәй (*ирония менән*). Э минеңсә, тәнкит түгел, ләстит.

Күбене Хәйзәр алдында уңайызыланып, тынып җала.

Фәйрүзә (*яр ситетә килә*). О-о-о-, ни тиклем таш, бүрәнә, такта килтереп өйгәндәр! Шаһи, һин ташыныңмы уларзы?

Шаһи. Мин дә, машина ла инде.

1-се колхозсы. Нисәмә йыл ошо күпер өсөн Шәүкәтов менән Арсланов һүзгә килемеш йәшәгәйне.

Шаһи. Күпере күпер тиерлекме һүң? Машина менән сыйкан найын, йәнем ус төбөнә килем етә торғайны. Яңы күперән ниндәй бәхетле шофер беренсе булып сығыр икән?

2-се колхозсы. Ниңә, үгезгә ултырып, һин сыйрыңы.

Гәрәй. Тәүбашлап ошо күпер аша беззең ергә үзе йөрәй торған комбайндар киләсәк, гәләмәт ژур тракторзар үтәсөк...

Шаһи. Их егеттәр, ул вакытта беззең якта ла моторзар эпоханы башланып ине. Құгәүен урынына геүләп торор ине ул сакта моторзар. Ерзә мотор, құктә мотор, һызуза мотор, тигәндәй. Бына ниндәй замандар киләсәк бит Қыйзаш буйына, ә?!

З-сө колхозсы. «Тұңәрәк» менән қүшілісу алдынан күпер һалырға дәрт итеп, бик һәйбәт әшләнде бит әле, тимен, Гәрәй туған. Бер пример булыр, тимен.

Фәйрүзә. Берләшкәс, йәшелсә батсаын электр менән нугарыу за булыр әле, эйе бит, Шани.

Колхозсы жатын. «Партизан»да веялканы ла мотор гына әйләндерә. Зырылдап ултыра теге.

Шанни. Үндай нәмәләрзе мин үзөм дә яйлап сәберә аlam да ул, тик электре генә булын.

Беркыз. «Тұңәрәк» яғынан ниндәй халық килә ул? Эй күптәр!

Гәрәй (әйләнеп карай). Безгә өмәгә киләләр улар. Эйзәгез, күршеләрзе эштә жаршы алайык.

Беркыз. Иллә ярышабыз за икән бөгөн!

Шанни. Киттек, Фәбрәшит ағай, шул михнат күперен пыран-заран килтереп ташлайык әле. «Искене емермәй, яңыны төзөп булмай ул!» — ти наука.

Колхозсы жарт (арттарақ жала, құлын жаш өстөнә қуиып, күккә карай). Анау болоттарзың жабарыгуы бер әз күнелгә ятмай. Ниндәйзегер мәкерән жабара төслө шулар. (Китә.)

Ел исеп қоя.

Бөтәне лә китә. Шунда ук иске күперзе емергән тауыштар ишетеңдә. Бер азған Сулпан, егеттәр, қызызар инә, құлдарында шулай ук коралдар.

Сулпан (түбәндәгे балта тауыштарын ишетеп). Эш башланған, иптәштәр! Ишетәнегезме?

1-се егет. Тәүге эш бергәләп күпер тәзөүзән башланған, якшы бит был, Сулпан апай, ә? Ошо күпер ғұмер буйы ике председателгә тынғы бирмәгәйне.

Қызы. Ошо күперзә хәзер беззен дүсlyғыбыз башланасак.

Сулпан. Карагыз уны, йәштәр, һынатмағыз, нең Қыйзаш йылғаһы ашағына түгел, киләсектәге беззен берзәм хәzmәткә күпер һаласактығыз.

1-се егет. Без уны тәшөнәбез, Сулпан апай.

Сулпан. Һаумынығыз, «Яңғыз жайын»дар! (Күл болғай, яр ситетә ук килеп баса.)

Түбәндә йыр менән жаршы алалар. Өстәгеләр, припевкә қүшіліп йырлай-йырлай, күпер әргәһенә китәләр.

Иыр. Колхоздары «Түндөрек»,
Тугайында күбәләк,
Кыйзаш буйзарын гөрләтеп,
Кил, эшләйек бергәләп.
Их, Кыйзаш, Кыйзаш, Кыйзаш,
Беззен Кыйзаш қыzzарының
Буйы зифа, каш тыйғас.

Өстәгеләр яуап бирә.

Кайындары ак қына —
Тыуган-үскән як қына.
Күкрәп үсер, күкрәп эшләр,
Күкрәп йәшәр сак қына.
Их, Кыйзаш, Кыйзаш, Кыйзаш,
Беззен Кыйзаш қыzzарының
Буйы зифа, каш тыйғас.

Йыр акрынлап тына. Сәхнә буш тора. Югерә-аттай, Гөлбәдуан
инә.

Гөлбәдуан. Эй, кешеләр, кем бар унда? Кешеләр тим! Бында килегез әле.

Башта Гәрәй, нуңынан Фәйрүзә, тагы бер нисә кеше күренә.

Гәрәй. Ни булды, Гөлбәдуан еңгә?

Гөлбәдуан. Шомло хәбәр!

Гәрәй. Ниндәй шомло хәбәр?

Гөлбәдуан. Әле генә аркыры юлдан Шәүәли-
һыбай сабып үтте... (*Күккә карай.*) Қалай жапыл гә-
рәсәт күтәрелде.

Ел кесәйә.

Уф!

Гәрәй. Эйт инде, еңгә!

Гөлбәдуан. Мырзахан әллә нәмә эшләгән. Ди-
уана кеше кеүек, таңдан бирле бер үзе басыу буйлап
йөрөй үз үйрөй, ти. Башта уны Себенлекүлдә күргән-
дәр, унан нуң Юлсы ташында осраткандар. Әле Сәләм-
талы яғына киткән, ти. Үзе яланбаш, ти, сәсе-башы
тузған, ти, бер кешегә бер нәмә өндәшмәй, ти, әле генә
Шәүәли һөйләп торҙо.

З-сө колхозсы. Уны хәзәр үк табырга кәрек.
Кешенең ярны сагы...

Гөлбәдуан. Бик дыуамал әзәм, үзенә жул һала-
нитә күрмәһен. Тфү, тфү!

Ел көсәй.

Гәрәй. Қул һалмаң. Шәүкәтов кеүек кешеләр
еңел генә һынмайзар. Бәлки, ул үзенең ишке сиктәре
менән хушлашып йөрөйзөр. Шулай ژа уны хәзәр үк та-
бырга кәрәк. Мин Сәләм талы яғына югерзем. (Китә.)

Фәйрүзә. Ниндәй яман дауыл күтәрелде...

Гөлбәдуан. Шәүәли әйтә, Мырзахан құлдәктә-
рен йыртып бөтөргән имеш, ти.

Хәйзәр, Шани, тағы бер нисә кеше югереп инә.

Шани. Гөлбәдуан қозағый, Фәйрүзә, ниндәй бәлә
килә өәкә!

Гөлбәдуан. Бәлә? Тағы ниндәй бәлә?

Шани. Карагыз әле, беззен бойзай бақыуына та-
бан ап-ақ нәмә яуып килә.

Гөлбәдуан. Қәһәр генә төшінен был қүгенә. Боз
бит был!

Бер нисә кеше. Боз!..

Фәйрүзә. Нисек ажғырып килә!

Колхозсы қызы. Нимә әшләп торабыз һүң? Ки-
леп етте бит инде!

Хәйзәр. Үз қүкрәген менән жаплап жала алғаң
ине шул ерзе! (Дауылға жаршы югерә. Уның артынан
башкалар әйәрә.)

Шани. Иллә-мәгәр килер бер көн... Барыбер шул
боз болотоноң яғаһынан алырбыз, валлани, тип әйтәм,
алырбыз!

Бетәһә лә дауылға жаршы югереп сыга.

Гөлбәдуан. Бындай вакытта бәләнең эсендә бу-
лыу кәрәк... (Китә.)

Сәхнә буш тора. Кесләйәшен, дауыл. Яңыз жайынды йәшениң ата.
Боз қатыш ямғыр яуа. Ақрын гына атлап, Мырзахан инә. Ул
яланбаш, сәстәре туған. Килеп жайын төбөнә ултыра. Байтак һүз-
нез тора.

Шәүкәтов. Үтте... (Дауыл уткән якка жарай.)
Ләкин нисегерәк үтте! Құз асып йомғансы, йөзләп гек-
тар игенде жара тупрак менән бутап ташланы. Тупрак
өстөндәге бойзай бөртөктәре, сабый баланың құз йәш-

тәре кеүек, мөлдерәп яталар. Йөрәк яргыс. Бына бәләнен ысыны жасан килде ул. Э мин, үзәмдәң борсак дәүмәле тайғыма сыйай алмай, таң менән бөтә баңыузы тызырып йөрөгән булам... Түкта әле, түкта... Бит егерме бишенсе йылды үзәмдәң арышты ла боз нұғып киткәйне. Э ниң мин ул сакта был тиклем өзгөләнмәнем икән? Бәлки, йәшлек хәсрәтте еңелерәк кисерәлер? Юк, хәсрәтте бәләкәй ине уның... (Башын тоготтынып қала.)

Гәрәй, Хәйзәр, Шани, Гөлбәдуан һәм башкалар акырын гына киләләр. Улар Шәүкәтовты күрмәйзәр. Шәүкәтов уларга шулай ук итибар итмәй.

Шани. Орлоптоң да күгәрсен күзә кеүеге генә сәсегләйне бит ошо баңыуга. Үзәм ташыным мин ул орлопто.

Колхозсы қызд. Утағанда ла без бил буйзы югереп кенә үттек. Шундай таза ине был бойзай.

Гөлбәдуан. Мәрхүм кеше тураһында хәтергә алған кеүек һөйләмәгез, балалар. Былай за еңел түгел бит.

Гәрәй. Бойзай һәләк булды. Зур жаза. Бик ауыр. Ләкин еребез әз, үзебез әз исәнбез бит.

Гөлбәдуан (Мырзаханды күрә. Акын гына эрзәнен килә). Һине ни булды, Мырзахан?

Фәйрузә. Мырзахан агай!

Шәүкәтов (күтәрелеп карай). Мине шайтаным да булмаң, ана бойзай, бойзай һәләк булды.

Гөлбәдуан. Қүреп килдек. Әзәм башына унан да әурырак яфалар төшә, Мырзахан.

Шәүкәтов. Йыуатма мине, Гөлбәдуан еңгә, бил бөтә колхоз башына төшкән яфа. Йәй буїы түккән тирзәр бит улар.

Гөлбәдуан. Һин арыганың, йонсоганың, Мырзахан. Жайтып ял итер инең.

Шәүкәтов. Ниң һең бөтәгез әз минең өсөн борсолаңығыз әле? Бойзай тураһында уйлағыз азырак. Һун сактына ла тайғыра белмәйнегезме ни һең? Исламам, сактына.

Гәрәй. Улай тип кешеләрзең тойгоһон мыңтыларга кәрәкмәй, Мырзахан агай. Якшы түгел. Әгәр бөтәбеззәң йөрәгендәгеләрзе бергә жушнаң, әзәм батырлыж тайғы даръяны булыр ине. Ләкин хәсрәткә батып,

жанат төшөрөргө без ундаи көчөз кешелэр түгелбез бит.

Шаһи. Былай булгас, «Тұңәрәк» беззең менән берләшпеүзән кире уйлар инде.

Шәүкәтөв. «Тұңәрәк»тең башына тай типкән, ти, ана, һинең бөлгөн колхозың менән берләштергө, уларға һинең бәлә-казаң бик танылық, ти. Нимә эшләмәк кәрәк инде хәзәр, Гәрәй, Гөлбәдуан еңгә, уйлашып карайык.

Зөләйхә инә. Уның өстөндә брезент плаш, аяқтарында итек.

Зөләйхә. Һаумыһығыҙ, иптәштәр!

Гөлбәдуан. Һаулық барын бар за, Зөләйхә, бына хәлдәр мешкөлләнеп тора бит әле.

Зөләйхә. Беләм, үз күzzәрем менән күреп килдем.

Шәүкәтөв. Бөлдөк, Зөләйхә, күз асып йомғансы бөлдөк.

Зөләйхә. Дерөс, бик ژур зыян күрзек, ауылдаштар. Ләкин һең бит ауырлықтарзы ла, хәсрәттәрзе лә түзөмлек менән кисергән кешеләрнегез.

Шәүкәтөв. Хәсрәт менән хәсрәттең айырманы бар. Қетөлмәгән бәлә бит был.

Гөлбәдуан. Бәләне бер вакытта ла көтөп алмайзар, Мырзахан.

Фәйрүзә. Иң ауыры шул бит: үзен жарап тораһың, үзендең жулыңдан бер нәмә лә килмәй. Яңғынды һүндереп була, ташкынды быуып була...

Шаһи. Тере дошманды юқ итеп була... Э быны?

Зөләйхә. Быны ла еңербез. Тиң арала еңербез.

Шәүкәтөв. Бөгөнгөһө ауыр бит, бөгөнгөһө, бына хәзергеһе.

Зөләйхә. Бөгөнгөһө, иртәгәгә жараганда, һәр вакыт ауырыраж була.

Колхозсы катын. «Тұңәрәк» яғынан ниндәй-зәр һыбай сабып килә. Қалай яман жыуа атын.

Бөтәһе лә жарайзар. Шәүкәтөв иғтибар итмәй.

Шаһи. Эйәрзә ултырыуына жараганда, Арсланов булырга тейеш. Әллә «Тұңәрәк»тең кире уйлауын әйтергө киләме икән?

Шәүкәтөв. Кото осмаһын, көсләп тагылырга тормайбыз.

Зөләйхә. Яман хәбәр алып килә торган кеше булна, шул тиклем ашыкмаң ине.

Арсланов инә. Фәзәттәгесә, қулында камсыны.

Тимербулат. Исәнлекме, күршеләр! (*Күрешә.*)

Шәүкәтов. Үзен күрәнеңдер инде, исәнлек бар, именлек юк!

Тимербулат. Эйе, үзүр казалы булып кителде. Иларзай булып, қарап торзот. «Партизан»дың да бер утызлап гектарын әләктергән.

Шәүкәтов. «Партизан»га нимә уға? Қанаттан төшкән бер жауырнын, ә бәззен тәбә-тамыры менән қанат йолконоп сыйкты.

Тимербулат. Дөрең түгел, тамыры йолконған қанат үсмәй ул.

Шәүкәтов. Уратма, Арсланов, былай ژа баш әйләнеп бөткән. Тураһын әйт. Қире уйлауығызы хәбәр итергә килдеңме?

Тимербулат. Юк, кире уйламайбыз, күрше, ыңғай уйлайбыз. «Яңғыз жайын» риза булна, берәм тормошто бәлә-қаза уртаклашыузан башлайык. Халық бына шуны әйтергә ебәрә мине.

Шәүкәтов. Ә? (*Аптырап жала.*)

Зөләйхә (*Арслановка*). Рәхмәт һәзгә, тап ошо минутта килемегез өсөн рәхмәт.

Шәүкәтов. Төшөнөп етмәйем, Арсланов, һин төүәл ақыл менән һейләйнеңме?

Тимербулат. Мин үзебеззен халықтың теләген әйттәм. Һин дә уратма, иптәш Шәүкәтов. Ризамы? Риза булнаң, давай.

Кулын һуза. Шәүкәтов ситкә қарай, қулды күрмәй.

Гөлбәдуан. «Яңғыз жайын» риза. (*Тимербулаттың һузған кулын жыса.*)

Гәрәй. Бәззен халық риза. (*Тимербулаттың кулын килем жыса.*)

Шани, Фәйрүзә. Без бөтәбез ҙә риза.

Шәүкәтов (*аптырап*). Төшөнөп етмәйем. Йөзәрләгән мең һұмлық зыянды уртаклашырга килгән был кеше! Ишетәнегезмә?

Тимербулат. Кил әле бынау қыуатлықта, күрше.

Шәүкәтов. Бойзай ерен бынан да күрәм. (*Килә.*)

Т и м е р б у л а т . Һин былай борол. Қыйзаш буйынан өсқө жара, өсқәрәк, югарырақ жара: ана тегендәге бойзай баңызы ла беззеке, шунан һулдарак һою баңызы ла, анау арыштар за беззеке — бөтәне лә беззеке. Арырақ «Партизан» ерзәре, улар за безгә ят түгел.

Ш ә ү к ә т о в (*йылмая*). Ошо ерзән нисәмә тапкыр үтеп киткәнем булды, ә күтәрелеп тирә-якта жарау үйға ла килмәгән. Ниндәй алың ерзәр күренә икән дәбала бынан. Қалай киң икән дәбала беззен Қыйзаш буйзары! (*Сәстәрен һыйпай*.) Ңеҙ әз шуларзы тәүтапкыр күрәнегезме, туғандар?

Ш а h и . Без элегерәк күргәйнек уларзы, Мырзахан агай.

Ш ә ү к ә т о в . Йәш сакта күз үткерерәк була шул.

Ш а р ш а у

Алтынсы картина

Бишенсе картиналагы урын. Артта әзур яңы күпер күренә. Яңғыз тайындың эргәнендә яңы телефон бағанаһы. Күпер башында Ш а h и баңып тора, бөйөрөнә таянып, Ш ә ү ә ли түбәндәге йыр көйөнә һелкенгеләп тора, құлында сәскәләр бәйләме. Түбәндә гармун һәм йыр тауышы ишетелә.

Қыйзаш икән һындары,
Таллы икән буйзары,
Талдар менән ярышып үсә
Беззен Қыйзаш қыззары.
Их, Қыйзаш, Қыйзаш, Қыйзаш,
Беззен Қыйзаш қыззарының
Буйы зифа, жаш қыйғас...

Ш ә ү ә л и . Без йәш сакта ла, қыззар қыйғас жашлы була торғайны.

Ш а h и . Шулай за беззен қыззарга етмәс инде, Ш ә ү ә ли агай.

Ш ә ү ә л и . Бәхәсләшмәйем, хәзер донъя иркен бит. Иллә-мәгәр мин үзәм илдә бер тигән қыззар менән йөрөгән кешемен.

Ш а h и . Һинең кеүек егеттәр әз һирәк булғандыр, Ш ә ү ә ли агай.

Ш ә ү ә л и . Барын бар ине, иллә-мәгәр күп түгел ине...

Шаһи. Шәүәли агай, шәп бит, ә?

Шәүәли. Шәп-шәп.

Шаһи. Шәп тиңең, ә үзен беләнен беләненме-
хун?

Шәүәли. Үзен беләнендер әле.

Шаһи. Берләшеүзе әйтәм, Шәүәли агай.

Шәүәли. Тик был эш Мырзахан жорҗаштың кү-
целенә ятып етмәгәндәй бит әле.

Шаһи. Э үзендең күцеленә хун?

Шәүәли. Миңе ни? Мин ни галәм күргәнде кү-
рермен инде. Шаһи кустым, әйт әле. Ул берләшкән кол-
хозда минең пост нақланырмы икән?

Шаһи. Йинең посмы?

Шәүәли. Эйе, унда йомош-юлга йөрөү булырмы
икән?

Шаһи. Йин обязательно сокращениегә эләгәсек-
хен.

Шәүәли. Сокращениегә мин бер эләккәйнем
инде.

Шаһи. Җасан?

Шәүәли. Элек бит мин Аллабирzin Мәхәмәтшә-
үели йөрәй инем. Анау алла менән Мәхәммәт моданан
сыккан йылдарза Birzin Шәүәлигә тороп җалдым.
Сельсовет секретаре Мөри җы়жартты.

Шаһи (көлә). Мин исеменде әйтмәйем. Йинең
должность җы়жарасаң, Шәүәли агай.

Шәүәли. Җалай итеп җапыл ғына ундаң хәл бу-
лыр икән? Әле, йинен йәшереп тороп булмай инде,
әшем дә ауыр түгел ине, өй-курага ла җулым тейеп
тора ине.

Шаһи. Хәзәр йинең батшалык бөттө.

Шәүәли. Унда йомош-юл шулай бер зә булма-
мы ни?

Шаһи. Йинең урынга бөтә ерзә бына нимәләр.
(Телефон бағаналарын күрһәтә.) Телефон, радио эш-
ләйесек.

Шәүәли. Улай икән.

Шаһи. Шулай, Шәүәли агай.

Шәүәли (йәнләнеп). Йин, Шаһидулла кустым,
бына былай тиген, берләшкән ژур колхоз, тиген, үзе-
нә, тиген, бына тигән мотоциклет алыш бирер, тиген...
Ул вакытта инде ферманына ла, бригаданына ла, кә-
рәк була икән, и даже районына ла выжлатып җына

барып жайтыр ине агакайығыз. Тик, жустым, тегене йөрөтөргө башта өйрәтеп бирернең инде.

Шаһи. Була ул. Эшләйбез уны, Шәүәли агай.

Шәүәли. Бына рәхмәт, жустым.

Шаһи. Һакалың елберзәп кенә бара инде мотоциклда, ә?

Шәүәли. Құлың һөнәр белгәс, рәхәт шул. Бына бит ине, оста шофер булғас, машинаға тағы ла жүйзылар.

Шаһи. «Домашний аресец бөттө!» — тине кисә Мырзахан агай. Машина менән Якупов «Тұңәрәк»кә киткәйне. Тегенең янына йәйәү тороп саптым, әй.

Шәүәли. Тик ниңәлер бөгөн бик яй алыш килдең әле. Машинаңда бара-бара әсем бошоп бөттө.

Шаһи. Бер ауызың бешкәс, өрөөрәк жабаңың шул.

Шәүәли (*кулындағы сәскәне еңкәп, кет-кет көлә*). Знамы, бер ауызың бешкәс ни...

Шаһи. Ана йәштәр һыу төшөп тә сықты.

Шәүәли. Улайна, халық йыйылғансы, мин дә битте, құлды сайқаштырып киләйем әле. (*Китә.*)

Шаһи (*түбәндәгे йәштәргө қыскыра*). Бында килегез, егеттәр, жайын құләгәһенә.

Солтан, Фәйрузә, «Тұңәрәк»тең бишенсе картинала күрентән қыззары менән егеттәре инә. «Тұңәрәк» егете акрын ғына гармун уйнай, қыззарзың құлдарында сәскәләр.

Йырлайҙар:

Кыйзаш буїы тал-тирәк,
Тирәккә қунмай өйрәк,
Ошо айзарза бигерәк
Ашқынып тора йөрәк.

Солтан. Гармун, тороп тор сақ ғына! Ошо сәгәттә, иптәш комсомолдар, бөтәгез әз иштәнеге зме? Һин гармунды жуїып тор, Баязит! Ошо сәгәттә без, берләшкән колхозға исем табып, вообщем, йыйылышка тәкдим итергә тейешбез.

1-се қыз. Эй уратып әйтте.

Баязит. Бына бурыс... Беззен күрше Саттарзар бәләкәс кенә, түкмак сақлы ғына балаларына бер азна исем әзләнеләр.

1-се жыл. Йин әкиет һейләмә, Баязит, йәме.

Солтан. Ниндәй тәждидәр булыр?

Фәйрүзә. Ниңе, «Яңғыз жайын» ярамаганмыни?

Шаһи. Булмай. Кеше шул яңғызылыштан жасып бара түгелме?

2-се жыл. Э «Тұңәрәк»?

Шаһи. Булмай. Тұңәрәк нәмә бәләкәй була ул. Вообще, тұңәрәк нәмәне яратмайым. Собраниелә Мөхәтдин карт һүзен тұңәрәкләһе генә, рәхәт булып ките.

Солтан. Тағы ниндәй тәждидәр булыр, иптәштәр?

Бөтәне лә маңлайшарын ыуа-ыуа уйлайшар.

Баязит. Таптым. «Оркестр» йә «Марш». (Гармунын бағып ала.)

Солтан. Юж, артық мондо булыр.

1-се жыл. Э миңеңсә, йә «Йондоғ», йә «Таң» — ошонан да матуры юк.

Шаһи. Матурын матур ژа, бигерәк шым исем. Миңеңсә, язы колхоздың исеме үк гөрләп торорға тейеш. Мин тәждим итәм: «Мотор тауышы» и точка.

Солтан. Юж, иптәштәр, тауыш қына етмәй, хәрәкәт кәрәк, алға барғаныбызы күрһәтеп торғон.

Шаһи. Мотор тиккә генә геүләп ултырамы ни ул?

Фәйрүзә. Шаһи әйткән «Мотор тауышы» миңе оқшай.

2-се жыл. Шигри түгел. Унан һүң, моторзың түктап қуйған сағы ла була.

Баязит. Әйттем бит, исем табыу үйин эш түгел ул.

Шаһи. Хәрәкәт тиңең дә, жайза табан хәрәкәт итеү бит.

Солтан. Алға тинем бит.

Фәйрүзә. «Алға» тип қушайык, улайха.

1-се жыл. «Алға» гына бигерәк коро шул.

Солтан. Эх, таптым иптәштәр! Алда беззең мақсатыбыз нимә? Коммунизм. «Алға, коммунизмгә», тип қушайык, булдымы?

Гөлбәдуан инеп тыңлап тора.

2-се жыл. Ике һүзән булмашын ине шул.

Фәйрүзә. Улайха, «Алға»ның тәшөрөп жалдырайык.

Шаһи. Дөрөс. «Коммунизмгә». Сөнки коммунизм тигэн һүз үзе ук моторзар геуләүен аңлатып тора.

Баязит. Коммунизмгә барып еткәс, «гә»һен тағы алыш ташларбызы? Эйзәгез булмана хәзәр ук эшен бөтөрөп жуябыз. «Коммунизм» и все, «Коммунизм» колхозы. Шәп яңғырай бит, ә?

Солтан. Хәл иттекме иптәштәр, ризамы?

Бөтәһелә. Иттек, иттек, риза!

Гөлбәдуан. Эммә, балалар, шуны ныңк иштә тоғоз. «Коммунизм» булғас, колхозбызы гел алда ғына барырга тейеш. Исеме бер тигэн.

Солтан. Колхозы ла бер тигэн буласақ.

Шаһи. Нәзгә шуны белдерәм, иптәштәр: «Тұңдәрек» халқының төп массаһы, мин алданырақ килгән иптәштәрзә әйтмәйем, ике минуттан йыйылыш урынына килем етәсек. Ана җалқыулығқа килем сыйтылар. Байрак тотоп, иң алдан Сулпан килә. Байрагы жалайырақ елберзәй. Юқка исемде «Коммунизм байрагы» тип қушманың.

1-сөкүз. «Коммунизм» исеме қысқа һәм матур.

Солтан. Эйзәгез, иптәштәр, без әз үййылыш урынына барайык. (*Сығалар.*)

Шаһи. Фәйрүзә, тороп тор әле сак қына...

Фәйрүзә. Қуйсы, әйзә бергә барайык...

Шаһи. Исманам, үзөн өсөн генә берәй һүз әйт.

Фәйрүзә. Үзөң өсөн генәмә? Һин машина йөрөтә башлағас, тағы ла матурланыбырақ киттең әле.

Шаһи (оялып). Минең дә һинә генә әйтә торған һүззәрем бар за бит. Бында. (*Йөрәген күрһәтә.*)

Фәйрүзә. Башта вакытта әйтернең, йәме. Югерзек! (*Етәкләшеп югерәләр.*)

Шәүкәтов, Гәрәй, Хәйзәр, Көнбикә инәләр.

Шәүкәтов. Барығыз, балалар, халық янында булығыз.

Китәләр. Шәүкәтов менән Гәрәй җала.

Шәүкәтов. Замандар үзгәрзә, Гәрәй җустым, бынан егерме йыл элек, ошо ук җайын тәбендә ултырып, ун ете кеше колхоз булырга кәңәшләшкәйнек. Бәләкәс колхоздың исемен дә алыштан әзләп торманың: жарышлагы җайындан алдың та қуштығк. Ул сак Қыйзашта күпер заты ла, был йәш урмандар за

юк ине... Эйе, унда мин үзем юл башлап йөрөгәйнем.
Ә хәзәр үзәмде етәкләп килтерәләр.

Гәрәй. Тартқылашмай ғына килһәң, тағы ла бер
хәл ине, Мырзахан ағай.

Шәүкәт ов. Ярай, ярай, һуңғы судка килдем бит
инде.

Гәрәй. Бөгөн суд түгел. Бөгөн байрам. Бындай
көндө хатта гонаһтары ла кисерәләр.

Шәүкәт ов. Нимә әйтһәң дә, һинеке дөрөс. Зө-
ләйхә жайза икән?

Гәрәй. Ул халық менән тутә юлдан киткәйне.

Һәр сактагыса қабаланып, Арсланов инә.

Тимербулат. Қәңәштәр берекһен! Икегеззе лә
бөгөнгө көн менән җотлайым, һине лә, иптәш Гәрәй,
һине лә элекке күрше. (*Күрешә.*)

Шәүкәт ов. Тукта әле, кем, Тимербулат, ни өсөн
«элекке»? Әллә бөтөнләй күршелектән дә сыгарып
ташларга итәһеңме?

Тимербулат. Хәзәр ни бер өй кешеләре була-
быз тип торабыз ژа, Шәүкәтов иптәш. Ниңе бойок
куренәһең?

Шәүкәт ов. Шатлығым күп сакта мин шулай
бойок буlam.

Тимербулат. Үзенә башка бер кешеһең һин,
Шәүкәтов иптәш.

Шәүкәт ов. Төрлө кеше була шул донъяла. Ап-
аттак атта ла бер җара тап була.

Тимербулат. Иптәштәр, эш башында ук яйла-
нып тора. Бөгөн МТС-ка барып килдем. Безгә бер юлы
ес комбайн бирергә вәғәзә иттеләр. Қәрәк булна, дүр-
тенсөнен дә ебәрерзәр.

Шәүкәт ов. Шәпле председатель булырһың,
ахыры, Тимербулат: атмаған қуянға, асмаған қаҙанға
кашық тотоп йөрөйһең.

Тимербулат. Мин һөззөң өсөн, жалаңы кеше-
ләр өсөн, тырышып йөрөйәм, ә һин, Шәүкәтов, күңелгә
ауыр һүз әйтәһең.

Шәүкәт ов. Жайза, әллә Өфөгә министр булып
китәһеңме?

Тимербулат. Озон һүззөң қысқаһы, укырга
китәм. Тотош ике йылға. (*Түш кеңәхенән языу сыға-
рып күрһәтә.*) Йыйылыш җарыш килмәс, тип уйлайым.

Гәрәй. Нинә улай бик тапыл, иптәш Арсланов?

Тимербулат. Қапыл түгел, туған. Борон-борон заманда алынған алты класлық белем менән һәрмәнеп йәшәу қыйын хәзәр.

Шәүкәтов (*оңақ уйлагандан һуң*). Китәнең? Аңлап еткермәйем.

Тимербулат. Нимәне, Шәүкәтов иптәш?

Шәүкәтов. Һине. Ни шайтаным, тиренден сыйырзай булып, бынау мәшәкәт менән йөрөүенде аңламайым, улай китер ниәтең булғас...

Тимербулат. Үз тиренә генә һыйып йәшәй торған заманмы ни, иптәш Шәүкәтов? Бына бит һин дә бара торғас үз жабығыңды ярып сыйып киләнең. Хәзәр мин ышанам, мин жайткансы һең бик күп эштәр башкарасакнығыз.

Шәүкәтов. Бына ниндәй бәндә булып сыйктың һин! Э мин уйлагайным... Яман уйżар уйлагайным ниңең турала.

Тимербулат. Ахыры хәйерле булыу яжы, күрше! (*Күккә жарай.*) Ниндәй һәйбәт иртә! (*Бұлыш ала.*) Э икмәк есе жалайырақ аңқый.

Алыста көлөу тауыштары, шау-шыу ишетелә. Шәүәли инә.

Шәүәли. Председателдәр, иптәштәр, халық йылылып бөттө.

Гәрәй. Әйзәгез, председателдәр.

Тимербулат. Әйзә, һин олораж кеше, алдан бар, күрше.

Шәүкәтов. Әйзә, Гәрәй, миңең жара исәбемсә, хәзәр һин алдан барырға тейешнәңдер.

Шәүәли. Председателдәр, иптәштәр, халық көтә.

Китәләр. Шәүәли қала.

Берләшкән колхозда үземдең бурысты үтәй башлауым ошо булна ярап ине. Тұкта әле. Был икәүзең жайыны председатель булыр икән? (*Тамашасыға борола.*) Құрәзәлек қылышу үз жұлыбызза лабана. Хәзәр беләбез уны. (*Күzzәрен йомоп, бармакка бармакты тұра килтереге маташа.*) Иң элек Тимербулатты һынап жарайық... Юқ, тұра килмәне... Хәзәр Мырзахан жорзашты. Ни гәжәп, был да тұра килмәне. Давай, улайна, яңынан жарап жарайық... Тимербулат... Тимербулат... Тимербулат... Юқ булманы. Инде, Мырзахан жорзаш,

һинең бәхетте тағы һынайык... Мырзахан, Мырзахан, Мырзахан. (*Акын ғына килтерә, бер күzen аса.*) Барып сыйкты — Мырзахан жорзаш!.. Былай булғас, эш көйлө... Сак қына хәйләләнең бугай за хәйләләуен, Шәүәли... Хәйләһең донъя файҙаныз. (*Башын сайкан тора. Капыл никергеләп бейей-бейей әйләнгеләй.*) Айзар ғынайым, вайзар ғынайым, председатель булыр әле Мырзахан жорзаштыңайым...

Шаһи менән Фәйрүзә инә.

Шаһи. Иң қызығынан тороп җалдың бит, Шәүәли ағай. Колхоздар берләште. Председатель итеп беләнеңме кемде найланылар?

Шәүәли. Минең Мырзахан жорзаштымы?

Шаһи. Председатель итеп...

Шәүәли. Шәүкәтов иптәштеме?

Шаһи. Председатель итеп халық бер тауыштан агроном Зәләйхә апайзы найланы.

Шәүәли. Эхе?! Бына донъялар жайылай булып китте бит. Бында йөрөү ярамаң, яны председателден құз унындарап торорға кәрәк. (*Сыға.*)

Шаһи. Фәйрүзә! Гәлфәйрүзә!

Фәйрүзә. Собранниенән кешене шулай тарткылап алып сыйкмайзар инде.

Шаһи. Ошондай сакта түзеп тороп буламы һуң? Сәгәтө, минуты жәзерле. Вакыт көтөп тормай бит ул.

Фәйрүзә. Нимә булған вакытка?

Шаһи. Үтә, үтә лә китә.

Фәйрүзә. Ни әшләтәйек һуң үл вакытты?

Шаһи. Вакыт ни үтһен ул. Эш вакытта түгел, Фәйрүзә, эш беззә. Бөтә колхоз, бөтә кешеләр әле тарихи сәгәт кисерә, эйе, тиген. Ошо тарихи сәгәтте мин тағы ла бер нәмә менән бизәр инем.

Фәйрүзә. Бизәп ебәр, булмаңа. (*Көлә.*)

Шаһи. Көлмә. Фәйрүзә, көлмә, уның ни көлкөнә бар. Ошо сәгәттә ике колхоз берләште, эйе тиген. Без зә һинең менән язмышыбызыңы берләштерергә ошо сәгәттә вәгәзә жуыншынак, жалай күркәм буласак... Бынан күп йылдар үткәс, колхоздарзың җасан берләшкөнен хәтерләгендә, карттар былай тиерзәр: «Жасан берләшкәйне һуң әле беззәң колхоз? Ә-ә, Шаһи менән Фәйрүзә вәгәзә жуыншкан сакта», — тиерзәр. Бына ниндәй тарихи дата буласак.

Фәйрүзә. Улай жапылғына вәгәзә биреуе тыйын бит әле. Э минен үземдең уйым бар ине.

Шаһи. Эйт уйынды, Фәйрүзә, әйт.

Фәйрүзә. Бынау йәмле йәй айшары үтеп, көз килер, тигәйнем. Һинең машинаға мин үстөргөн кәбес-тәләрәе таузай итеп тейәрбез, тигәйнем, шул сақта, тигәйнем...

Шаһи. Һуң, Фәйрүзә, ул сақтың килеменә мин бынау яңғыз жайындың барлығына... әй юклігына... ышанған кеүек ышанам. Тик һинең генә ышаныуың кәрәк.

Фәйрүзә. Мин дә һиңә ышанам, Шаһи.

Шаһи. Фәйрүзә, Фәйрүзәкәй... Ниңә донъялагы бетә нәмәләрҙен дә исемдәре Фәйрүзә түгел икән? Көнөнә мең тапкыр әйтер инем мин һинең исеменде!

Шаһи менән Фәйрүзә сығып китә. Акынғына Шәүкәтов килем инә, күпер өстөндә тұктай.

Шәүкәтов. Бер минут әсенде председатель Шәүкәтovтан коро Шәүкәtovка тороп жалдым. Үз еремден, хосуси еремден, ызынан алыс киткәс, «Яңғыз жайын» ызында килем абындым. Ахмақ, карт ахмақ. Кешеләр мине етәкләп бейеккәрәк алып мениргә, «Яңғыз жайын» еренән арыны күрмәй торған күzzәремде асырға теләнеләр. Э мин тартқылаштым. Мин, мин, тинем. Нимә ул мин ошо кешеләр жаршынында? Улар мине шулай ук бөтенләйгә ташларзармы икән ни? (Жапыл онотолоп.) Шәүәли, тим, атты! Юқ, хәзәр Шәүәли миңә ат килтермәс инде.

Зөләйхә инә.

Зөләйхә (*нак жына*). Мырзахан.

Шәүкәтов (*акынғына күтәрелеп жарай*). Шулай, Зөләйхә. Без ғұмеребеззә икенсе жат ызырылыстык. Һәр икеңендә лә мин артабан киттең, эмин тороп жалдым. Һине жасан да булға табырмын тип өмөт иткәйнем, бара торғас, үземде лә юғалттым, ахыры.

Зөләйхә. Был юлы мин һине ташлап китергә түгел, үзем менән алып барырга теләр инем... Ун туғыз йәштә лә мин шулай уйлагайным. Ләкин ул вакытта асық итеп әйтә алманым. Э хәзәр миңә илле йәш, Мырзахан.

Шәүкәт ов. Қайзандыр, бик алыстан искән йылы ел килеп бәрелгендәй итте, Зөләйхә. Онотолған йылылық.

Зөләйхә. Донъяла бөтә нәмә лә онотолоп бөтмәй, Мырзахан.

Күперзен теге яғында йәштәр йыр башлайзар. Йыр көсәйә бара.

Йыр. Алтын икән қырзары,
Кыйзаш икән һыузыры,
Бөтә илгә дандар сәчен
Беззен Кыйзаш буйзары.

Их, Кыйзаш, Кыйзаш, Кыйзаш,
Кыйзаш буйкайзары йәмле,
Кыйзаш өстөндә тояш!

Зөләйхә һақ қына Шәүкәтөвтың қулын tota һәм, уны етәкләп, күперзен өстөнә, югарыға күтәрелә. Теге яктан халық йыр менән күтәрелә.

Шәүкәт ов. Бына ошолай җулға җул тотоношоп икәү бергә бик озон юл үтәһе ине. Осо ла, қырыйыла булмаһын ине ул юлдың.

Зөләйхә. Йәм ул, аз ғына булна ла, шулай һаман югарыға, бейеккә күтәрелһе ине...

Шаршат

1950

Жыз урлау

Өс шаршаулы комедия

Катнашалар:

Йәмилә

Мөхәммәтша

Баян

Мәнибәзәр

Котләхмәт

Шекер

Йәмлегөл

Ильяс

Менирә

Әжмәгол — Йәмиләнең атаһы, 65 йәштә.

Уңғанбикә — уның бисәһе, 58 йәштә.

Иштимер — уларзың ейәне.

Дәүләтбай — тол ир.

Тұқтабикә — тол катын.

Кәмилә — Котләхмәттең апаһы, 55 йәштә.

Гәлсирә — күрше килене, 25 йәштә.

Сабира — 70 йәштә.

Иркәбикә — 80 йәштә.

Шәмсулла — хисапсы, 50 йәштә.

Ирдәүләт — маляр, 60 йәштә.

Шәрәй — юқағас мулла, 65 йәштә.

Һабантуйга килгән егеттәр, қыззар.

БЕРЕНСЕ ШАРШАУ

Пожар каланчаңы янындағы майзан. Июнь баштары. Яктырып ки-лә. Кайзаңыр һуңлаган әтәс қысқыра. Һул якта пожар аласығының ишеге генә қүренә. Бер сittә арбага қуылған пожар мискәһе, ишек әргәһендәге сейзәрзә биэрләр һәм башка пожар һүндерегү коралдары зленгән. Баян каланча башында. Мөхәммәтша аласықта. Колға күтәреп, Әжмәғол инә. Колға башына биҙәклө тащамалдар, кульяулыктар, тәмәке янсықтары, һырлап бәйләнгән бирсәткәләр тағылған. Әжмәғол қызмаса. Каланчалағы Баянға тертөп күр-һәтә лә ыйырай.

Әрәмәлә тоштар һайрай,
Әллә таң ата инде,
Үклау менән беште қарсық,
Әллә яраты инде.

Әбей қарсықтан була,
Көршәк балсықтан була.
Бәреп ваттым көршәкте,
Тешләп булмай терһәкте.

Эсеп йөрөнөм жасып һун,
Күңелен киттем қарсықтың,
Әштәр түгел бик шәптән —
Қызузы йылы түшәктән.

Әбей, әбей, әбінә,
Ишегенде ашана,
Тәэрәндә, тим, япнана,
Бер жосаклап ятнана.

Баян (Әстән). Иртә һайрай башлаганың, Әжмәғол агай.

Ә ж м ә г о л. Қоштоң дәртлеңе таң менән һайрап.
Күңеленә налып қуй шуны, қустым.

Б а я н. Улайһа, ин дәртлеңе әтәс булып сыға инде.

Әтәс қыскыра.

Ә ж м ә г о л. Дөрөң, қустым. Әтәс дәрте һиндә бул-
ха, йәй буйы каланчала ел йотоп ултырмаң инең.

Аласыктан Мәхәммәтша сыға.

Мәхәммәтша. Имен йөрөүме, Әжмәгол ағай?

Ә ж м ә г о л. Бик арыу әле... Қем тип әйтәйем? Хә-
заргә Мәхәммәтша тип кенә әйтәйем. Йәштәрзе белеп
бөтмәсін.

Мәхәммәтша. Йәмилә менән беззен вәгәзәләр
ның та ул.

Ә ж м ә г о л. Эй, һин, елйотор! Төш әле. (*Мәхәм-
мәтшага*.) Вәгәзәләр ның тиңең икән. Үзенә хозай яр-
зам бирһен. Инәненә оқшана, ут булыр...

Мәхәммәтша. Уныңынан қурккан юк та ул,
мин үзем сабыр әзәм.

Ә ж м ә г о л. Ошо көндө, хозайзың помощниге үзе
кешеләрзе бер-беренән тұра килтереп, пар-пар итеп
булеп ултыра, ти, бит: «Бер матурға бер йәмнөз, бер
акыллыға бер ахмат, бер сабырға бер дыуамал... Бер
юнлегә бер юннөз, бер үңғанға бер ялқау...» (*«Ахмак»*,
«дыуамал», *«юннөз»* тигәндә *Мәхәммәтшага күрһәтә*,
«матур», *«юнле»*, *«үңған»* тигәндә үзенә күрһәтә.)

Б а я н (төшә). Һабантуй жотло булнын, Әжмәгол
ағай.

Ә ж м ә г о л. Мин жотланым инде. Ңеңгә лә шат-
лық менән үткәрергә язғын.

Баян, Мәхәммәтша бер-беренәнә қарашалар.

Б а я н. Безгә ни?

Мәхәммәтша. Ә, шулай булнын...

Ә ж м ә г о л (*нимәлер хәтерләп, уйланып тора*). Эй,
егеттәр, әйтегез әле, төн уртаңында, әзәм бимазалап,
ниң саң қаттығыз? Уйын эшме ни ул?

Б а я н. Хаталық булды, ағай.

Ә ж м ә г о л. Минең ревкомиссия председателе
икәнлегемде беләндер бит? Яуап бир, ниндәй хата?

Мәхәммәтша. Әйтеүе лә оят.

Ә ж м ә г о л. Пожар саңы қағып, қыззар сакыр-
зығызмы, мошенниктәр?

Б а я н . Юк, ағай.

М ә х ә м м ә т ш а. Баян менән икәү уяуғына жа-
рап тора инек... Бер заман суска фермаһының түбәне-
нән гөлт итеп ялқын күтәрелде. Жоттар осто. Баян саң
жагырға тотондо, мин һикереп тәшөп аттарзы егергә
керештем. Инде сыйып салтық тигәндә, ферма яғына
тағы бер жарахам, ана ул нәмә булып сыйты. (*Айға
курнәтә*.)

Б а я н . Ай шунан килем жалкыр тип кем уйлаган.

Ә ж м ә г о л. Ха-ха-ха, җамыр батырзар! Зирәк ке-
ше буласақ миңең кейәү!

Б а я н . Иртәгә набантуй тигәндә генә, хур булдық
шул, Әжмәғол ағай. Төндә үк беззәң мажара ярты
ауылға таралды... Хәзәр төртмә йырзы көт тә тор...

Ә ж м ә г о л. Айзы һүндермәй шулай ژа якшы ит-
кәннегез, егеттәр, ана ниндәй матур булып күкте би-
зәп тора...

Б а я н . Күкте бизәй ҙә ул...

Ә ж м ә г о л (*колғанын ергә қазай*). Элек еңеүсе-
ләргә бүләкте өйзән-өйгә йөрөп йыя инек. Хәзәр халық
сознательный, теләгән кеше үзе килтереп әлер әле.
Күз-жолаң булығыз. Карагыз уны, анау қызыл таş-
тамалды «һүндерә» күрмәгез.

Б а я н . Башланды күңелле тормош...

Ә ж м ә г о л (*китә башлай*). Ә? Үзәмде җайза китте,
тиңегезме? Тұктабикә килендең балы әсеп, мискәне-
нән ташып бара, ти, сақ қына һемереп киләйем тим
шуны... (*Йырлай. Китә.*)

Араты асы, бал сөсө,
Карсығым буйға кесе,
Даром что буйға кесе,
Күйини ожмах эсе.

М ә х ә м м ә т ш а. Җарт рәхәткә сыйкан.

Б а я н . Ожмах тапқаңына етеп бара.

М ә х ә м м ә т ш а (*тәмәке төрә*). Қемдәргә ожмах,
кемдәргә тамук бөгөн. Сықмаған пожарзы көтөп ул-
тыр инде.

Баян. Нинә, Мөхәммәтша, көндөз беребең тор-
ха — еткән.

Мөхәммәтша (*капыл төшөнөп*). Конечно, жа-
раңғы төшөүгө, мин жайтып етермен.

Баян. Юк. Мин жайтып етермен.

Мөхәммәтша. Тыңла инде, Баян. Өс хәzmәт
көнө бирәм.

Баян. Күз зә йоммай дүртте бирәм.

Мөхәммәтша. Ал биште!

Баян. Алмайым.

Мөхәммәтша. Тыңла инде. Минең Йәмилә
бар бит.

Баян. Минең Манибәзәр бар.

Мөхәммәтша. Йинең ышаныслы, исманам.
Анау Ақтаның ауылының Жара Қотләхмәт кисә үк
килеп еткәйне. Икенсе йыл инде Йәмилә тирәһендә
урала ул.

Баян. Йинеңсә, минең Манибәзәргә кеше күзе
төшөрлөк түгел инде, ә?

Мөхәммәтша. Төшөрлөк тә...

Баян. Шулай булғас...

Мөхәммәтша. Мәңге ономмам якшылығынды,
Баян...

Баян. Һабантуй йылына бер генә була...

Мөхәммәтша. Ну, тиңкәре әзәмдөң, әй.

Баян. Үзөң үнү?

Мөхәммәтша. Юк, үнү!

Баян. Йин!

Мөхәммәтша. Минең Йәмилә бар тип торам
бит.

Баян. Минең Манибәзәр.

Мөхәммәтша. Йинең Манибәзәренә кем тей-
хен...

Баян. Йинең Йәмилән...

Мөхәммәтша. Ауызынды самалап ас, малай.

Баян (*каланчага табан бара*). Улайна, икебез зә
жалайык.

Мөхәммәтша. Җалмайык.

Баян. Эйзә гәзел генә ризалашайык.

Мөхәммәтша. Җайылай?

Баян. Акса сөйөп. (*Кеңәненән биш тин акса сы-
гара*.) Бына сейәм. Орел яғы өскә төшнә, үнү китәнең,

мин жалам. Решка төшін, мин китәм, һин жалаңың.
Ризамы?

Мөхәммәт ша. Риза, сей давай!

Баян (сөйә). Решка!

Мөхәммәт ша. Тимәк, мин китәм!

Баян. Юқ, мин.

Мөхәммәт ша. Бутаның. Сей яңынан.

Баян (сөйә). Решка!

Мөхәммәт ша. Тимәк, һин жалаңың.

Баян. Юқ инде, туған, башты бутама.

Мөхәммәт ша. Ақса менән белеп булмай ул.
Әйзә шыбага тотабыз.

Баян. Ярай, һинеңсө булын. (Төзген килтерә.)
Кем китә?

Мөхәммәт ша. Өсқә сықкан.

Баян. Ақта жалған бында жала.

Мөхәммәт ша. Башла.

Баян. Үзең башла.

Мөхәммәт ша. Олорак чинле кеше әйтә икән,
башла!

Баян. Әйзә! (Шыбага тоталар.)

Мөхәммәт ша. Буш тотаңың.

Баян. Ә һин бармактарыңды тырпайтма! (Баян
өсқә сыға.) Бына күрзенме? Фәзеллек һәр вакыт өстөн
сыға ул.

Мөхәммәт ша. Значит, һинең шыбаганан бәхет
бар. Елгә осто өмөттәр. Йәмиләгә күз-колак була күр-
инде, Баян. Юғиңә анау Ақтаныңтың Қара Қотләхмә-
те бик сос малай.

Баян. Борсолма. Был маңлайза ике күз, ике күз-
гә ике қыз. Береңе қояш, береңе ай, ике қызыға — бер-
малай. (Каланчага урмәләй.)

Балсық ейрәк тыскыртыш, Иштимер инә.

Мөхәммәт ша. Җайза киттең, Иштимер?

Иштимер. Олатайымды эzlәйем. Қәртнәйем әйт-
те, олатайың хәзәр үк жайтын, тине. (Таңтамалдар
эленгән жолғаны күреп.) Oho! (Нығырта.) Құпме сеп-
рәк! Бер бәкә юқ.

Баян. Ниндәй бәкә?

Иштимер. Қылыс юна торған.

Баян. Ана, Мөхәммәтша, еңәң булғас, бәке би-
рер әле.

Иштимер. Кәрәге бер тин.

Мөхәммәтша. Ниңә, Иштимер, һиңә ике йәпле
бәке откшамаймы ни?

Иштимер. Откшаша ни, Йәмилә апайымды ике
йәпле түгел, биш йәпле, хатта мең йәпле бәкегә лә ал-
маштырасағым юқ.

Мөхәммәтша. Ниңә?

Иштимер. Тик.

Мөхәммәтша. Қызызар тауына сыйккас, теге
Жотләхмәт апайың тирәһендә урала башлар әле бына.

Иштимер. Уралып қына жараһын. Таш менән
бәреп, ботон һындырырмын ул жара тауықтың.

Баян. Тағы ике күз булды...

Иштимер (*аңламай*). Һин үзең ике күз! Мин
олатайымды әзләйем.

Мөхәммәтша. Туп-тура Тұктабикәләргә бар.
Олатайың шунда.

Иштимер (*хызығыртып китә, сыйғыр алдынан жа-
тыл қыскырып*). Апайымдар әле генә һезгә йыр сы-
гарзы! (*Йырлай..*)

Мин югары, ай түбән,
Каланчала төш күрәм.
Каланчала төштәр күрәм:
Имеш, айзы һүндерәм.

(Телен сыйгарып күрһәтә лә югерә.)

Баян. Бына һиңә набантуй...

Иштимер әле генә әйткән йырзы йырлап, Йәмилә, Манибә-
зәр, Йәмлегөл, Менирә һәм башкалар инә. Қайыны
тәйиган таңтамал, қайыны құлъяулық, шарф, янсық тоткан.

Манибәзәр. Ярай әле аулак саққа тура кил-
дек, қызызар... Юғиһе мин оялам.

Йәмилә. Беззең йоқо батырзары шундай хәтәр
әштәрзән һүн тиң генә уянмаңтар әле.

Йәмлегөл. Айзы һүндереп жойналар, ирмәк бу-
лыр инеме икән, қызызар?

Менирә (*көрһөнөп*). Ай әллә жасан һүнгән инде
ул.

Йәмилә (колға төбөнә килә). Құпме бүләк йыылған! Арғы урам қызызары тырышкандаңыр инде... Улар қул әшенә осталар шул...

Мәнирә. Уның урынына комсомолкаларына хәтле қылансықтар.

Манибәзәр (буләген килтереп бәйләй). Көрәштә еңеүсе егеткә әләккен ине миңең бүләгем.

Йәмлегөл. Мин иң шәп югереккә юрайым. Йәбагана башына менгән кешегә... Һин, Мәнирә?

Мәнирә. Мин берененә лә юрамайым. Барыбер миңә күз налыусы юқ.

Йәмилә. Құр әз тор, үзенә бына тигән еget гашық булыр әле.

Мәнирә. Үн етем тулғансы булмағас, булмаң инде. (Көрһөнә.)

Йәмлегөл. Кисә уйында Ақтанықтың йырсы Ильясы үзенде йоторғай булып қараны инде, Мәнирә.

Мәнирә. Бер қарау менән.

Қызызар. Йәмилә, ә һин кемгә юрайның бүләгендә?

Йәмилә. Минме? (Көлә.) Құз бәйләп көршәк ватыусыға...

Қызызар шарқылдан көләләр.

Йәмлегөл. Теше төшөп бөткөн берәй картка әләккә, ирмәк тә була инде. (Көлөшәләр.)

Йәмилә (көйләп ала).

Қыптыр-қыптыр туныңды,
Қыптырзатып кейернең,
Бәхетеңә тұра килһә,
Тарт булна ла күнернең...

Әбының йокола еңеп сыйкан Мәхәммәтша батырга.

Манибәзәр. Бының Баян баһадиргә.

Йәмилә менән Манибәзәр мейөшөнә еп тағылған кескәй генә мендерәзәре каланчаның ике бағанаһына бәйләп қуялар.

Йәмлегөл. Эйзәгез, қызызар, сәңгелдәк йырлайбыз.

Йәмилә. Башла, Йәмлекөл!

Йәмлекөл. Манибәзәр башлаңын.

Манибәзәр. Һә-һә, һә-һә, һә-һә.

Йәмлекөл. Ә-ә, ә-ә, ә-ә-ә.

Йәмилә. Бәлли-бәлли, бәү, бәү, бәү.
Мәнирә. Бәү, бәү, бәү, бәү, бәү, бәү.
Бергә. Таш яуна ла йоқларзар.

Төш ауна ла йоқларзар.
Йоконаң нарай налырзар,
Төштә кәләш алыштар.
Кәләштәр дан, имештер,
Бөтә яңтан килемштер,
Буй-нындары һөлөктәй,
Ирендәре електәй,
Йөззәре нур сәсәлер,
Телдәре ут сәсәлер,
Бәү-бәү- бәү-бәү...
Бәү-бәү- бәү-бәү...

Баян (*юғарыла саң қага*). Пожар!

Кызызар ситкә һибелә.

Мәхәммәтшәр. Кайза пожар?

Баян (*төшә*). Мәнирә йөрәгендә...

Мәнирә (*хурланып*). Абау!

Мәхәммәтшә (*сыға*). Кызызарга минән сәләм!

Йәмилә. Йоко тузымы?

Мәхәммәтшә. Бынау көндө йоқо жайғынымы?

Йөрәк күкрәктән: «Бына сығам, бына сығам!» — тип тора.

Йәмилә. Қапыл уяннаң, шулай була шул.

Кызызар (*тағы бергә йырлайзар*).

Каланчанан тәшмәһәгәз,
Беззән толак җағырнығыз,
Йокогоззо асманағыз,
Мәңге буйзак җалырнығыз.

Алыста тыңғыраулы гармун, йыр тауышы ишетелә.

Мәхәммәтшә. Актаңыктар фарсит иткән була.

Йәмилә. Қулдарынан килгәс, итерәр шул.

Мәнирә. Актаңыктар дәртле улар. Каланчала
ла карттар гына тора унда.

Баян. Шуга күрә былтыр тимерсе аласыктары
янып китте лә...

Мәхәммәтшәр. Харап икән. Тимерсе аласығы ян-
ған, имеш! Бында йөрәк дөрләп янғанын һизеүсе юк.

Кыззар. Кистән дә яна йөрәк,
Иртән дә яна йөрәк,
Яна йөрәк, яна йөрәк,
Яна, пожарник кәрәк!

Йыр якыная. Бер аzzан Котләхмәт, Шөкөр, Ильяс, йәнә ике-өс егет инә. Шөкөр гармун уйнай. Беренсе йыр алыста ишетелә, икенсөненең яртынын сәхнәлә йырлап бәтәрәләр. Йыр «Актаныг» көйөнә йырлана.

Без үзебез Дәү Актаныг,
Көн итмәйбез мактанып,
Без урамдан уткән сакта,
Кыззар җала уфтанып.

Их, илдәре лә илдәре,
Илдәрендә құлдәре,
Был илдәрзә тыйззар йырлай,
Һандугастай телдәре.

Актаныктар ингәндә, тыйззар җолға тирәнендә бүләктәр җарагаш булалар. Баян баңбыста ултыра. Мөхәммәтша мискәгә һәйәлгән. Гармун сак қына тынып тора ла, Ильяс күл һелтәй. Шөкөр сыңла-тып «Актаныг» көйен уйнап ебәрә.

Егеттәр. Урам аша сыйккан сакта,
Әллә абындығызымы?
Һарыға набышканһызы,
Әллә нағындығызымы?
Кыззар. Килеп китер юлығызға
Әллә аузымы тайын?
Һөззә уйлап йәш түгәbez
Һуған тураған һайып.

Котләхмәт (кул һелтәп гармунды түктата. Құлындағы пакеттән алып қәнфит һибә). Қәрешкә ауылының һылыгу тыйззарына, беренсе сиратта сибәрзәр-зәң сибәре Йәмиләгә сәләм! (Кепкаһын һалып, башын эйз.)

Ильяс. Йәмиләгә, Менирәгә, Йәмлегөлгә, Манибәзәргә сәләм. (Кәнфит ыргыта.)

Башкаларап. Сәләм! (Баш эйәләр.)

Йәмилә. Сәләмегеззе алдыг, қәнфитле һүззәре-геззе кире җайтарып бирзек. (Кәнфиттәрзә кире ыргыта.)

Шөкөр. Бер биргәндеbez кире жайтарып алмайбыз, Йәмилә. Қүктәйондоζ күп, әай бер генә.

Ильяс. Йәмиләай булна, heζ, тыззар, айтирәнендәге йондоζзар.

Шөкөр. Қайнығыз Сулпан, қайнығыз Зәһрә, қайнығыз иләк йондоζ, қайнығыз силәк йондоζ тигендәй... Тик бөгөн айзы hүндерә язғандар, ти, бит әле.

Бөтәне лә Баян менән Мөхәммәтшага борола.

Котләхмәт. Шулаймыни? Хәйерлегә булнын! Ҕаумынығыз, егеттәр.

Баян. Арыубыз әле.

Мөхәммәтша баш қына таға.

Шөкөр. Қунактарзы бик hүрән жаршылайнығыз, хужалар!

Котләхмәт. Элләйоқо туйманымы?

Мөхәммәтша. Қунак булнаң, Котләхмәт, тыйнат бул. Кеше баксаына ингән кәзә кеүек, hемhөз қыланма, йәме. Югиhә...

Котләхмәт. Югиhә нимә?

Мөхәммәтша. Югиhә бына! Эйеме? (Йозрок күрһәтә.)

Котләхмәт. Уткән набантуйза Котләхмәттең, елкәhенә жыржымыш тай налып, майзанды ике тапкыр эйләнгәнен оноттоңмо ни?

Баян. Без зә жамырзан яналмаған...

Шул арала тыззар быш-быш hөйләшәләр. Ильяс Мөнирәгә текләп карап тора.

Йәмилә. Сәсән бәхәстә, батыр майзанда һынадыр. Бөгөн кен hеззеке. Алдан мақтанмағыз!

Котләхмәт. Қуй, Мөхәммәтша, бир қулынды. Майзанда осрашырыбыз.

Мөхәммәтша. Язған булна...

Шөкөр. Бына шулай. (Үйнап ебәрә лә туктай.)

Ильяс (Мөнирәгә). Мин һинә hүз жушырға са-
малайым, Мөнирә.

Мөнирә. Қыззар тауында, Ильяс! (Ситкә югереп китә.)

Шөкөр (каланча бағанаһына асылған мендәрәзәр-
зе күреп кала). Егеттәр!.. Быларзы hөйләлеп йокларга
яйлағанығызызыр инде! Тыныс йоко! (Гармун тарта.)

Қызызар һем егеттәр «Актанық»ты йырлап сыйгалар.

Мөхәммәтша (*асыуланып мендәрәрзәрзе йолкоп ала ла жарап тора*). Йокондо асырзарбылар! Һинен дә уңманым, Баян, уяу түгелнең. Ошо мендәрәрзәрзе лә күрмәгес инде!

Баян. Мин һинен уңманым. Һүлпәннең һин!

Мөхәммәтша. Тәңкитте тұктат ошонда.

Баян. Бетте!

Мөхәммәтша. Үн хәzmәт көнө бирәм, тыңла инде, Баян!

Баян. Булмай.

Мөхәммәтша. Үн биште бирәм.

Баян. Булмай. Анау Шөкөрзөң күzzәре уйнап тора. Манибәзәргә өс тапқыр җараны.

Мөхәммәтша. Их, егет кеше эшеме ни пожар нақлау? Йәмилә менән һөйләшеп тә булманы, исманам.

Баян. Улар бында қыртк тапқыр һүгылыр әле. Ярай, мин дә кайтып өстө-башты алмаштырайым.

Мөхәммәтша. Наказды онотма! Бер күзен үңда, бер күзен һулда булнын.

Баян. Тырыштырымын! (*Китә.*)

Мөхәммәтша. Ярай, бер көнгә теште қысып булна ла түзөрбез. Каінайлайырақ қылана Қотләхмәт. Йәнәне, Иәмиә алдында шәпле булып күренергә тырыша... Шулай за Әлтәрәйғең биноклен һоратып торорға тұра килер. Үл сақ Қызызар тауы беззен қулда буласақ. (*Каланчага менә.*)

Бер нисә қызыз-қыркын, бала-сага қолғаға тағы бүләктәр зелеп китә... Әжмәғол менән Дәүләтбай инә. Иштимер әйрәгән. Әжмәғол нығырақ қызмаса.

Әжмәғол. Тұктабикә киленгә күзем төштө, тиңең икән.

Дәүләтбай. Төштө шул.

Әжмәғол. Бисәлеккә димлә, тиңең икән.

Дәүләтбай. Димләй күр инде, Әжмәғол ағай.

Әжмәғол. Э һин беләһеңме Тұктабикә киленден қемлекен?

Дәүләтбай. Беләм.

Әжмәғол. Белмәйнең һин. Тұктабикә килен алтын ул. Районда, Башкортостанда, СССР-за, хатта бөтә доңъяла унан үңған доярка юқ. Первый сорт!

Дәүләтбай. Беләм.

Әжмәгол. Беләң, тик тор! Жана сак жына ултырып алайым әле, ә һин басып торнаң да ярай, Дәүләтбай кусты.

Иштимер. Кәртнәйем әйтте, олатайынды тиң үк алып жайт, тине.

Әжмәгол. Жайтып килә ятабыз җа. Бар ана, каланчага менеп, йыһанды җарап төш.

Иштимер. Эрләмәстәрмә?

Әжмәгол. Олатайым үзе җушты тиген.

Иштимер менеп китә.

Дәүләтбай. Ике йыл тол йөрәйем. Бисәнең күйин. Құңелгә ожшаганы ошо Туктабикә инде.

Әжмәгол. Тороп тор. Һорауга гына яуап бир. Кайны ауылдықы, кем булып әшләйнең?

Дәүләтбай. Эжмәгол агай! Бына тора торғас, һин мине бит бынау сактан беләнең.

Әжмәгол. Мин, «Етегән йондоҙ» колхозының ревкомиссия председателе буларақ, һиңә рәсми һорау бирәм. Туктабикәне кемгә қозалаганымды мин тағы бер тапкыр тиқшереп сығырга тейешмен. Тәүге һорауга яуап бир, Дәүләтбай!

Дәүләтбай. «Комбайн» колхозында һыйыр фермаһы мәдире булып әшләйем. Ферма быйыл һәр һыйырҙан...

Әжмәгол. Уныны кәрәкмәй. Нисә йәштә?

Дәүләтбай. Қырк өстә.

Әжмәгол. Тәүге бисәндән нисә балаң җалды?

Дәүләтбай. Бер ир бала, бер қызы бала. Икеңе лә мәктәпкә йөрәй.

Әжмәгол. Плендә булманыңмы?

Дәүләтбай. Окружениелә булдым. Йырып сыйктык.

Әжмәгол. Молодец! Шулай йырып сығырга кәрәк. Эсеп йөрәй торған ғәзәтәң юқмы?

Дәүләтбай. Юқ.

Әжмәгол. Үнда, фермала, бисә-сәсә тирәһендә яланып йөрөмәйнеңме?

Дәүләтбай. Исеме сыйккан кеше түгелмен.

Әжмәгол. Шулай җа булғыланымы ни?

Дәүләтбай. Йәшереп булмай, берәү менән азғына сыйалдым. Хәзәр юқ.

Э ж мәг ол. Берәү генә булғас, ничево...

Д ә у л ә т б а й. Ул да азғынлыктан түгел...

Э ж мәг ол. Ақланыу көрәкмәй. Эшең буйынса выговор юкмы?

Д ә у л ә т б а й. Шелтә бар. Бер һыйыр силос ямына төшкәйне.

Э ж мәг ол. Э? Халатность? Быныңы насар, қустым.

Д ә у л ә т б а й. Уныңы ла бывтырығы хәл бит.

Э ж мәг ол. Ярай, был гонаһыңды ла списать итәм — йәгни ярлықайым... Шулай. Һинән арыу кейәү сыйғыр һымақ. Мин башқоза булырға ризамын. Тик бер шартым бар.

Былар һөйләшкәндә, Иштимер каланчанан төшөп югерә. Ул бәке менән агас юна. Тимәк, Мәхәммәтша менән килемштеләр.

Д ә у л ә т б а й. Шартыңды әйт, агай.

Э ж мәг ол. Беззәң колхозда 60 мең һумлық газогенераторный бер двигатель бар. Үзебез ходка ебәрмәсекә булдық. Э 60 мең науала асылынып тора. Қүндер председателенде. Һатып алғызы шуны.

Д ә у л ә т б а й. Беззә әлектричество бар бит, агай.

Э ж мәг ол. Зур колхозда урын табылыр.

Д ә у л ә т б а й. Белмәйем шул!

Э ж мәг ол. Улайна, мин дә белмәйем. (Китә баштай.)

Д ә у л ә т б а й. Улай тоткан ерзән һындырма әле, агай, уйлашайык.

Э ж мәг ол. Хатын сак қына көметергә лә була, 40-ка төшөрөргә мөмкин.

Д ә у л ә т б а й. Өгөтләрмен.

Э ж мәг ол. Бына, исманам, ир һүзө! Ул сакта Туктабикә һинеке.

Д ә у л ә т б а й. Э Туктабикә риза булмана?

Э ж мәг ол. Уныңы миңең эш. Бер әй яйға килмәһө, урлап қасырбыз.

Д ә у л ә т б а й. Қуй, агай, тере кешене нисек урламақ кәрәк?

Э ж мәг ол. Их һең — шыйык быуындар! Урлап алған бисә қәзерле була ул. Үңғанбикә еңгәнде урлап қасыуым тураһында әллә нисә йыл тотош һөйләнеләр. Хәтәр егет инем мин заманында!

Бая киткән егеттәр йырлап килем туктайзар.

Ете жат йөзөп ураным
Күлдәрзен тұңәрәген,
Ошо илдә йәшәй миңең
Мөхәббәт күбәләгем.

Е г е т т ә р . Ә жмәғол ағайзың үzenә сәләм!
Ә ж м ә г о л . Алдыңк. (Дәүләтбайға.) Әлбиттә, ул
быларзың құлынан килә торған әш түгел.
Қ о т л ә х м ә т . Нимә, ағай?
Ә ж м ә г о л . Қуй, норашма ла...
Ш ә к ө р . Бәлки, тұлдан да килер.
Ә ж м ә г о л . Булмаң. Қыз урлай торған еgetтең
тиәфәте башка була уның. Уларға жара ла миңә
жара...

И л ь я с . Ынин дә шыттыраңың, ахыры...
Ә ж м ә г о л (қызылын китә). Үең Ә жмәғол бәһлеуән-
дең кемлеген белмәйнегезме ни әле? Молокосостар!
Миңең қыз урлап жасыуымды күргән кешеләр әле лә
шаш каталар.

Йәштәр акрынлап жарт тирәненә йыйыла.

Көпә-көндөз әллә нисә мен кешенең күз алдында ур-
лап жастым мин Үңғанбикәне.

Ш ә к ө р . Ул тиклем үк булмаң та.
Ә ж м ә г о л . Теленде тый, еget! Юғиңә баштан-аяк
hөйләнем ташланым булыр...

Е г е т т ә р . Үеңлә, ағай, hөйлә әле!

Мөхәммәтша ла каланча бақсысына төшөп ултыра.

Ә ж м ә г о л . Тесс! Тауыш сығараңы булмагыз...
Тесс!

Иштимер бинокль алып, Мөхәммәтша эргәненә зре генә бара, би-
нокледең әле бер яғынан, әле икенсе яғынан жарай. Бақсыска м-
неп китә.

Қ о т л ә х м ә т . Шауламағыз, еgetтәр! Ә жмәғол
ажай үзе hөйләп бирә.

Мөхәммәтша (ситкә). Жайылайырак ялағай-
лана!

Ә ж м ә г о л (мыйыктарын һыйпаشتырып). Беzzән
түкнан сақрымдар самаһы ерзә Қолош тигән ауыл
бар.

Ш ә к ө р . Спидометр буйынса Қолош 37 километр.

Ә ж м ә г о л. Төкөрзөм мин һинең спидометрыңа ласт иттереп. (*Төкөрз.*)

Е г е т т ә р. Бүлдермә әле! Жысылма!

Ә ж м ә г о л. Түкнан тигэс, түкнан! Ана шул Қолошта Қырысбай исемле эштэн ашкан тицкөре бержарт бар ине. Элеге Үңғанбикәнең атана шундай әзәм ине, мәрхүмен, ауыр тупрагы еңел булын... Һи-и, ул сактарза Қолош набантуйзары! Дан була торгайны. Бер набантуйза Үңғанбикәгэ күз төштө бит. Ул да миңә керпектәрен нирпеп жарап җүйзы... Мин жайт та жалым йыйырга тотон. Тау өйөп ташланым. Бөтәне лә затлы нәмә. Шунан баяғы Қырысбайға яусы ебәрәм. Башта: «Қызым йәш», — тип киреләндө. Қызы, ысынлап та, йәш ине. Үнан: «Бик сая халық», — тип, затымды яратмай маташты. Бара торғас, йылдар ауырга ылтай башланы. Теге ярман һуғышы заманы ине.

И л ь я с. Вәт ниндәй җарттар булған, әй!

Ә ж м ә г о л (*tamak қырып*). Йылга яқын вакыт үтеп китте шулай. Тағы набантуйзары килеп етте. Һи... Ул вакыт набантуйзары! Қыз урлап жасыу тиңеңме, әзәм түкмау тиңеңме — мәрәкә өстөнә мәрәкә була торгайны. Һәр набантуйзан, кәм тигәндә, ике-өс кеше түп-тура бастрұкка олактырыла ине...

Ш ө к ө р. Қолош набантуйы, тиңеңме?..

Ә ж м ә г о л. Эйе. Бөгөнгөләй хәтеремдә. Июндең беренсе йомаңында булды ул оказия. Өскә ап-ак елән, башка ап-ак әшләпә, аякта җап-жара итеп, билбауга револьвертте җыстырып, сөм-жара айғырзы езәйәр менән әйәрләп атландым да киттем Қолошқа. Ала бейәненә атландырып, Танау Сәхипте лә әйәртеп алдым. Хәзер мәрхүм инде. Тере сакта гәйрәтле ирине. Һабантуй қызыуға ғына барып еттек. Майзан гөж килә. Аттан төшмәй генә, бер як сittән жарап торабыз. Бөтә ғаләм шатлана, ә миңең әсем тулы ут. Бермәл күрәм, бейеү түңәрәге уртанына Үңғанбикә сыйкты. Орсок кеүек, ойотоп бейергә кереште. Һай, бейей зә һүң! Хозай җанат қына бирмәгән! Шул вакыт әсемдәге йөрәк-бауырим леп итеп өзөлөп төштө. «Түземем бөттө, Әжмәгол!» — тинем үз-үземә. Гүмеремдә тәүтапкыр жарап айғырга җамсы һүктүм. Арғымак урыннынан ук осоп китте. Майзанды икегә ярып, түңәрәк әсенә килеп тә түктаным. Ҳалық төркөмө, уртага киңелгән икмәк кеүек, икегә айырылды ла җүйзы. Кеше-

ләр асык ауыззарын ябырга ла өлгөрмәнеләр, эйәрәзә
көйө генә Уңғанбикәне үл күл менән эләктереп тә
алдым. Атым үрә ыргыны. Килгәс, бөтә форманы ки-
лен тип, ә тайны берәүзәр кемдең кем икәнлеген бел-
лен тип, револьвертте сыйғарып, өс тапқыр гәп, гәп, гәп
науага аттым. Арғымағым йәйәнән ыстынған ук ке-
үек атылды.

Котләхмәт. Бына кем егет, исманам!
Ильяс. Була бит жуш йөрәкле әзәмдәр!

Эжмәгол, маһайып, мыйыгын һыйпай.

Шекер. Эаръяғы, ағай?

Эжмәғол. Уңғанбикәне җосақлад алдым да, ил-
ле сакрымды артка әйләнеп тә жарамай, саптым, аж-
буз атым жара тиргә батты...

Шекер. Жара айғырза һыбай инең бит, Эжмәгол
ағай!

Эжмәғол. Ниндәй жара айғыр? (Хәтерләп.) Ун-
дай сакта күзгә аж-жара күренәме ни, юнһез? Ахмак
телең менән ақыллы һүззә бүлдерзен...

Егеттәр. Теленде тешләп ултыр әле, Шекер!
(Үззәре пырх-пырх көләләр.)

Эжмәғол. Бына һеҙгә бер история, еуеш танау-
зар!

Ильяс. Ала бейәле дусың тороп җалдымы?

Эжмәғол. Ала бейә? Ә... Жайты. Тик өс жабыр-
ғанын һындырып тайтарзылар. Тиң төзәлде улай...

Шекер. Унан ары нимә булды?

Эжмәғол. Ана шул булды.

Уңғанбикә (алыстан қысқырып килә). Эжмә-
тол! Эжмәгол, тим... (Инә.) Һабантуй жотло булнын,
тай-тулак.

Егеттәр аяғүрә баça.

Шекер. Һең әз, Уңғанбикә еңгә, уйын-көлкө, һый-
хөмәт эсендә үткәрегез.

Уңғанбикә (картына яналма йылмайып). Мин
уны, майзағына йөззөрөп, жоймактар бешереп кө-
тәм... Мунсам да өлгөрә... Қызыу сакта сабынып си-
ғырның тигәйнем...

Эжмәғол (каушай, ләкин ищереклеген еңә ал-
май). Төшөнәм, төшөнәм, жарсылык... Һай, үзәмден жар-

сыкты әйтәм, ун һигез йәшлек қызыга биргөнен. Бөгөн үк урла ла жас үзен!

Уңғанбикә. Әтеу...

Әжмәғол. Әллә юкка тиңеңме, ақбуз атты көмеш әйәр менән әйәрләп, револьвертте һул ятка, авторитет сүмкаһын үң ятка асып...

Уңғанбикә (*картын семтеп ала*). Әйзә инде, карт, төшөндө өйзә һөйләп бөтөрөрһөн.

Иштимер ултырган бақыс эргәһенә килә, шул сак Мәхәммәтша өңкә менеп китә. Уңғанбикә Иштимерзе бороп семтеп ала.

Йомошто шулай йомошлайзармы ни?

Иштимер. Қайтып килә ятабыз за... (*Танауын тарта*.)

Уңғанбикә. Әйзә, олатайың менән икәуләп мунса керерхегез...

Әжмәғол (*Дәүләтбайзы ымлап сакыра*). Әйзә, Дәүләтбай жустым, әйзә безгө, бергәләп сәй эсербез...

Уңғанбикә. Әйзәгез, әйзә, әйзә...

Әжмәғол, Дәүләтбай, Уңғанбикә, Иштимер сыгалар.

(*Ситтән ишетелә*.) Мин мунса кертермен әле һөззә, та-мук киңәүзәре, зобанизәр...

Шекөр. Заманында қызының хәтәрен урлаган икән был Эжмәғол карт.

Ильяс. Шулай за әзәм урлау эш түгел инде, егеттәр.

Котләхмәт. Егеттәр! Башка бер фекер килеп тәштө.

Шекөр. Ыирәк була торған хәл.

Котләхмәт. Ташла шул ут төкөрөүенде!.. Кильегез әле...

Егеттәр Котләхмәтте уратыш алалар.

(*Карана. Мәхәммәтшаның юклығын белә. Бышылдан һөйләй*.) Дәүләтбай ағайзың «Москвич»е хутлы. Эш ژурға китһә, Эжмәғол карт үзе котортто, тиербез.

Беренсе егет. Баш китерлек эш был. Кеше бит — бесәй балаңы түгел...

Шекөр. Қурқактар һөз, дүстар, имеш... (*«Акта-нык» көйөнә гармұнын тартып ебәрә, үзе йырлай*.)

Ақтанаңк һындары тәрән,
Иңләнем, буйламаным,
Фишиктаң мөңайырмын, тип
Һис кенә уйламаным.
Ақтанаңк тугайзарында
Қарагат менән муйыл,
Ғұмергә буйзак қалырмын,
Һин қарамаңаң быыйыл.

Егеттәр йырлап сыйып китәләр. Бинокль тотоп, Мөхәммәтша тәшә. Биноклдән қарай.

Мөхәммәтша. Қызызар тауын миңең кеселә тип иңәпләргә мөмкин хәзәр. Йәғни бына ул тайза Қызызар тауы. (*Усын йомарлай.*) Ну, Қотләхмәт, бер килеп әләгернең әләгегүен, көнө бөгөн түгел. Шулай ژа каланча һақларға берәйһен күндерәһе ине.

Полевой сумка ақсан Шәмсулла һәм бизрә, бумаңа күтәргән Ирдәүләт қарт инә. Мөхәммәтша башта уларзы күрмәй.

Шәмсулла. Быныңын дөрөс әшләгәннең, туған, янғынға қаршы көрәштә бөтә техника файдаланылырға тейеш. Шул иңәптән бинокль дә. (*Счет төймәне тартыу хәрәкәте яhan куя.*)

Мөхәммәтша. Авторитет сумкалары асып, иртә таңдан тайза киттең, былай, Шәмсулла агай?

Шәмсулла. Эш муйындан, туған. Һабантуй майҙаны өсөн иң яуаплы кеше мин. Пока! (*Фуражка-һын нала.*)

Ирдәүләт. Пока! Пока! (*Йәмшәйеп бөткән эшләпәннең нала.*)

Шәмсулла (*кире килә, уның артынан Ирдәүләт тә борола. Мөхәммәтшага.*) Бөгөн, туған, үзең беләнең, ауыл өсөн иң яуаплы кеше һин. Пока! (*Фуражка-һын нала. Китергә бара.*)

Ирдәүләт. Пока! Пока! (*Эшләпәннең нала.*)

Мөхәммәтша. Ирдәүләт қоза, тороп торсо сакъына.

Ирдәүләт. Хәбәренде тиң һәйлә.

Мөхәммәтша. Тайза былай ашығаңың?

Ирдәүләт. Һин һорашма, мин әйтмәйем.

Мөхәммәтша. Ирдәүләт қоза, һинде бик үзүткенес бар ине.

Ирдәүләт. Әйт үткенесенде.

Мөхәммәтшә. Көтөү жайткансы, миңең өсөн
бында тороп тормаңыны икән, тигәйнем.

Ирдәүләт. Эш муйындан.

Мөхәммәтшә. Биш хәзмәт көнө бирәм.

Ирдәүләт. Алмайым.

Мөхәммәтшә. Унды...

Ирдәүләт. Кәрәкмәй.

Мөхәммәтшә. Ун биш көн, бер ақ баш, бер
киңек тақта сәй.

Ирдәүләт. Булмай. Сәй менән арақыға алдана
торған вакыттар үтте инде, коңа. Вәссәләм!

Шәмсулла (*кыскырып кире инә*). Ирдәүләт
курше, әңгәмә һөйләр сакмы ни? Әңгәмә бөгөн —
саботаж менән бәрәбәр! (*Мөхәммәтшага*.) Пока!

Ирдәүләт. Пока! Пока! (*Китәләр*.)

Мөхәммәтшә (*арбалагы мискәгә барып кап-
ланы*). Былай булғас, уф тиңәң дә ярай.

Йәмилә менән Йәмләгөл үтеп барған була. Мөхәммәтшаны
куреп, шарқылдаپ көләләр. Мөхәммәтша башын күтәрә.

Йәмилә. Эллә мискәгә сумырға самалай инеңме,
Мөхәммәтшә?

Мөхәммәтшә. Мискәгә түгел, дингезгә сумнаң
да, басылырлық түгел миңең күкрәгемдәге хәсрәттәр,
Йәмилә.

Йәмләгөл. Бахыркай...

Йәмилә. Ул тиклем йәлләмә, йә илатырның.

Йәмләгөл. Илана, йәшен һөртөр кеше бар ҙа-
бана.

Йәмилә. Җайыған қульяулық менән һөртөргә-
ме, әллә простойы ла яармы?.. Эйзә, Йәмләгөл, унда
беззе көтәләрзэр.

Мөхәммәтшә. Ниңә, Йәмләгөл бара торғон, ә
ниңә, Йәмилә, бер ауыз гына һүзем бар ине.

Йәмләгөл. Серзәр берекнен. (*Китә. Озак пауза*.)

Йәмилә. Әу, тим бит.

Мөхәммәтшә. Құрмәгән набантуй түгел инде,
Йәмилә. Барма ниң унда.

Йәмилә. Құрмәгән шул.

Мөхәммәтшә. Бынау көндө яңғызыымды таш-
лап китмә ниң, Йәмилә, йөрәгәң таш булмаңа...

Йәмилә. Ниң пожар нақларның, мин ниңе нақ-
лармынымы?

Мөхәммәтша. Икегеззә лә мин нақлармын,
Йәмилә.

Йәмилә. Миңә тиզ генә ут токанмай ул.

Мөхәммәтша. Ут токанмана, күз тейеүе бар.

Йәмилә. Тейзөрмәһәң, теймәй ул.

Мөхәммәтша. Барма, зиннар.

Йәмилә. Бынау йөрәк, һандугас булып, талпынып торғанда, ни йәнем менән өйзә ултырайым, ти?

Мөхәммәтша. Мин һине ебәрмәйем.

Йәмилә. Бойоранаңмы?

Мөхәммәтша. Ныгытып бойорам.

Йәмилә. Һауала остан жошқа бойороп булмай ул, Мөхәммәтша. Бына тыңла:

Мин азат жош. Агасты
Үзәм һайлап қунамын,
Мин құктәге йондоғын,
Теләгәндә янамын.

Мин иртәнге шаян ел,
Исәм тиһәм, исәмен.
Мин жырзагы сәскәмен,
Үз иркемдә үсәмен.

Мин тулғынмын, бер сакта
Үййынырмын ярыма —
Ғұмерлеккә килермен
Һөйгөн кешем янына.

Мөхәммәтша (*йырзы*, мискәне қосаклап, тыңлай). Уф! Барыбер китмә, жош булнаң да, ел булнаң да, сәскә булнаң да, йондоғы булнаң да китмә, Йәмилә.

Йәмлөгөл (*тыштан*). Йәмилә! Эллә Мөхәммәтшаның ауызы бик үзүр булып сыйкты инде. Бер ауыз үзүе һаман да бөтмәй.

Йәмилә. Елде ецер, тошто эйәләштерер, құктәге йондоғы үрелеп алыр егеттәр бар донъяла, Мөхәммәтша.

Мөхәммәтша. Ихтимал, мин дә шундайзыр.

Йәмилә. Ихтимал! Хуш хәзәргә... Ихтимал!
(*Югереп ките*.)

Мөхәммәтша (*тагы мискәне қосаклай*). Былай булғас, өс тапқыр уф, уф, уф тиһәң дә, уфтанип

бөтөп булмаң инде. Тағы бер уф! (*Каланча баңкысына баңып һөйләй.*)

Уф! Ни хәл генә итәйем,
Ялқын алған донъянын.
Ут ялманы мискәләрен,
Насосын, каланчанын.
Теге пожар пожармы ни?
Бына был пожар — пожар.

(*Йөрәген күрһәтә.*)

Хәсрәт пожары тоқанды,
Яңғызым уфтанамын,
Қарап ятка, һалдың утка,
Һалам төслем янамын.
Теге пожар пожармы ни?
Бына был пожар — пожар!!!

(*Йөрәгенә һуға...*)

Ш а р ш а у

ИКЕНСЕ ШАРШАУ

Қызызар тауы. Тирә-якта қайын, имән, юқа агастаны, қыуактар. Уртала үзүр гына майзан. Бер агастан икенсе агастан плакат һузылған. «Рәхим итегез барсағыз за!» Ирдәүләт имән, юқа агастаның акқа буяп йөрөй. Шәмсұлла төп башында бәләкәс кенә счеттың тәймәһен тартып ултыра.

Шәмсұлла. Был егерме өсөнсө имәнме әле?
Ирдәүләт. Егерме өсөнсө.

Шәмсұлла (*счет тарта*). Үн һигез юқа, егерме-ең имән, йәмгәне — қырк бер төп агас.

Ирдәүләт. Қырк бер төп.

Шәмсұлла. Һабантуй башланыуга, тимәк, тара қабығлы бер генә агас та җалмай.

Ирдәүләт. Җалмай.

Шәмсұлла. Бынау байрам көндө ап-ак җайындар араһында қап-кара имәндер менән қап-кара юкәләр җарайып, йәм бозоп торналар, килешер инеме? Килешмәс ине.

Ирдәүләт. Килешмәс ине.

Шәмсулла. Уларзы ошолай ап-актка буятырга счетовод Шәмсулланан башка кемдең башы етер ине?

Ирдәүләт. Етмәс ине. Ярай әле имәне менән юкәһе нирәк.

Шәмсулла. Жуның булна ла жаушап талмаң инем. Яжышы идея өсөн жорбан биреүзән жүркырга ярамай ул, карт.

Ирдәүләт. Ярамай, ярамай...

Шәмсулла. Карт булнаң да, яңылыкты тояның һин. Шуның өсөн уважать итәм мин һине.

Ирдәүләт. Итәһен, итәһен. (*Күңгүй аласын буяп бөтөргө.*)

Шәмсулла. Был буяу расходын суска ферманын ағартыу исәбенә кертәбез әз жуябыз уны.

Ирдәүләт. Ын сиаuat — хөкөмөң үз жулында.

Ирдәүләт. Дөрөс. Үз жулында. Кил, эргемә генә ултыр әле. (*Сүмканынан яртыны сыгара, бер сынаяк өстө ала.*)

Ирдәүләт. Бәрәкәте менән бирһен. (*Ултыра.*)

Шәмсулла. Сақ жына өстәп ебәрәйек.

Ирдәүләт. Ебәрәйек. (*Шәмсулла үзе эсә. Унан картка бирә. Эскәс, икеңе лә баш кейемдәрен һалып ескәйзәр.*)

Шәмсулла. Жара әле, бөтә Қызызар тауы ялт итеп тора бит.

Ирдәүләт. Ялт итеп тора.

Шәмсулла (*шешәне күтәреп, самалап, озак жарап тора*). Әллә етмәйерәк жалды инде, карт?

Ирдәүләт (*тегенен, жулындағы аракыға күрһәтә*). Хөкөмөң үз жулында.

Шәмсулла. Дөрөс. Үз жулында. (*Үзе эсә лә Ирдәүләтка бирә.*)

Ирдәүләт. Аракыға алдана торған замандар үтте инде.

Шәмсулла (*исерә төшә*). Үтте, ағай, үтте. Ә урман күз яуын алып тора. (*Башына төртә.*) Әзәмдә фекер булырга тейеш.

Ирдәүләт. Бик тейеш.

Шәмсулла. Аж буяу түгел, кеше фекере яктырта бил агастанзы.

Ирдәүләт (*ның исерә, урынынан тора*). Теләйем икән, мин бөтә Уралдағы, хатта Рәсәйзәге имән-

дәрәе агартам да сыгам. Беҙгә нипочем ул! (*Биҙрәне менән бұмалаңын барып ала.*)

Шәмсұлла. Ирдәүләт агай, һин майзанга тағы бер күз налып сыйқ әле. Ныйыр тизәге-фәлән тала күрмәһен.

Ирдәүләт. Қалмаң, қална, акка буяйбыз уны. Беҙгә бөгөн барыны ла нипочем... Вот! (*Сыға.*)

Шәмсұлла. Тел тейзөрер әзәм түгел. Тырыш карт.

Алыста шау-шыу, гармун, қыңғырау тауыштары ишетелә.

Халық қузды... Рәхим итнендәр барсаңы ла. Их, рәхәтлеккә сызып булмай. Бер йырлап ебәрһәң инде! (*Шешәнен бөкөһөн тығып, сүмканына нала.*)

Йырлар инем дә, һүзем юқ,
Йырламайса, түзем юқ,
Моңаяһыңдыр, сибәрем,
Яңдарында үзем юқ.

Ақ беләгендән тотайым,
Ай битенде үбәйем.
Үпмәс инем ай битенде,
Үпмәй нисек түзәйем?

Их, донъяның рәхәтлектәре! Мин бит үзем счетовод булнам да, хис кешене, илнам кешенемен! Счет тәймәненең һәр теңмәне шигыр юлы кеүек күренә миңә. (*Счет ала, тарта.*) Ектереп пар ат, Қазанға туп-тура киттем җарап... (*Сығып китә.*)

Һабантуйға килемеселәрзең йыры, шау-шыуы бетәнләй якыная. Эжмәғол, Дәүләтбай, Иштимер инә. Эжмәғол бүләктәр эленгән қолганы күтәргән, Дәүләтбай сирек менән бал тоткан, Иштимер балсық ейректе һығырта.

Эжмәғол. Бисә шулай срочный кәрәк булғас, председателең менән телефон аша һөйләш. Тұктабикә двигатель хакығына тормаймы ни?

Дәүләтбай. Тұктабикә баһа юқ уға, Эжмәғол агай.

Эжмәғол. Һуң?

Дәүләтбай. Телефон аша һөйләштем. Риза түгел.

Э ж м э г о л. Улайна, аллаһы әкбәр... (*Карана.*)
Имәнгә быйыл да жорт төштөмө икән ни? Дарыу һөрт-
кәндәр. Майзанды арырақ янарга кәрек...

И ш т и м е р. Олатай, жәртнәйем әйтте, олатайыңа
күз-колак бул, тине. Мәхәммәтша ағай әйтте, Йәмилә
апайыңа күз-колак бул, тине. Мин нимә әшләйем ин-
де?

Э ж м э г о л. Бар, үз тиңтерзәрең менән уйнап йө-
ре.

И ш т и м е р. Ярай, олатай. (*Китә.*)

Э ж м э г о л (*Зур кеңә сәғәтен сыгара, Дәүләтбай-*
га.) Председатель ағайыңдың аяғына йығыл: «Кәләш
кәрек», — тиген. Яуапты ун икеләрзә бирерпен. Эле
унынсы ете минут.

Д ә ү л ә т б а й. Биреп булна, бирермен дә... (*Утә-
ләр.*)

Ирзәр узғас, Уңғанбикә менән Тұктабикә үтә. Улар икеңе
бер төрле күлдәк кейгендәр. Буйға ла бер самалар. Қулдарында
тейінсектәр. Ашамлықтар булырга тейеш.

У ң ғ а н б и к ә. Анау Дәүләтбайзы әйтәм, имәндәй
ир көйөнә, әрәм булып йөрөй.

Т ұ к т а б и к ә. Әрәм булып йөрөгәндәр был донъя-
ла бер улғына түгел инде, еңгә.

У ң ғ а н б и к ә. Иншалла, фәрештәнең «амин» ти-
гән сағына тұра килем, бәндәнең күңел күзе асылып
куйылуы ла бар.

Т ұ к т а б и к ә. Гүмер буын шулай сиңләтеп һөй-
ләнең, еңгә.

У ң ғ а н б и к ә. Мин сиңләтім, һин тұра аңла.
(*Әйләнеп Тұктабикәне баштан-аяқ жарап сыға.*) Үзенә
жарайым да уйлап жуям: Тұктабикә, һин барза ни ет-
те қызызарың бер сittә торғон — юнь белгән ир өсөн.
Матурлығың да, уңғанлығың да, буй-һының да — кү-
рер күзгә бәрәкәт! Валләни, бәрәкәт, киленкәйем!

Шарқылдашып көлөшәләр. Арттан Әжмәгол җыскыра.

Э ж м э г о л. Җарсық...

У ң ғ а н б и к ә. Хәзәр! Гүмер буын көйнөз бала
кеүек булды ошо Әжмәгол! (*Сығалар.*)

К ы ҙ ҙ а р ы ы ր ы:

Һызуар алдым шишиләрзән,

Таң аткан сакта,

Ағын һыузы, тынмай күңел,
Яраткан сакта.
Ел менән сәләм ебәрәм,
Таң аткан сакта.
Һандугастар өззөрәләр
Мөхәббәт йырын,
Сәскә найын һипкән был яз
Мөхәббәт нурын.
Бер ниңә генә йырлайым
Мөхәббәт йырын.

Мәнибәзәр. Йәмилә жайза җалды, қыззар?
Мәнирә. Құбәләкте әйтәм, әрекмән ауына әләгеп
жүймана ярап ине.

Бер қыз. Эләктерә торғаны Қотләхмәт түгел.

Йәмлегел. Ниңә, Қотләхмәт әллә қыз жара-
маңлық еgetme? Йәмилә артынан ютка ғына йөрөй
ул — ботинка тузырып, вакыт уззырып.

Мәнибәзәр. Мектансық ул Қотләхмәт.

Йәмлегел. Құрәнең, мектаныр урыны барзыр.
Мәнирә. Әллә күзен төштөмө?

Йәмлегел. Төшhә лә, гәжәп түгел.

Мәнирә. Үңыш теләйем.

Йәмлегел. Ниңә лә.

Шул арала қыззар сәскә өзә-өзә сыға башлайзар.

Мәнибәзәр. Башым әйләнеп йығылғансы бе-
йилем әле бөгөн... Йығылнам, Баян мине күтәреп алыр
инеме икән?

Мәнирә. Һин тәүзә йығылып жара.

Мәнибәзәр. Биллани, йығылам...

Қыззар юқ буалар. Бер жайынга һәйәлгән Мәнирә генә җала.
Шекөр менән Ильяс инә. Шекөр «Актанық» кейен уйнай. Иль-
яс йырлап ебәрә.

Ильяс. Ектем шул аттың ерәнен,
Ялы ергә тейгәнен,
Һейзәм шул йәрзен сибәрен,
Илдәрзә бер тигәнен.

Актанық буйзары җамыш,
Җамышы жатыш екән.
Эскәйзәрем тулы нағыш,
Тик ул нағышлы микән?

Мөнирә (үзэ лә һиҙмәстән бышылдай). Һарышлы... Бик нағышлы...

Ильяс (Мөнирәне күреп жала). Мөнирә!.. Һин нимә тинең?

Мөнирә. Эйтмәнемсе. Һинең йырыңдығына тыңланым.

Шекөр. Һин жайы арала шулай үсеп, һылышулаңып киттең әле, Мөнирә?

Мөнирә (оялыбырак). Быйыл яз. Май ямғырынан һүң.

Шекөр. Құз теймәһен!

Мөнирә. Ә hez ул тиклем жарамағыз.

Ильяс. Бына ниндәй һәйбәт булып сыйкты! (Шекөргө китеңгө ымлай.)

Шекөр. Қүреп, төшөнөп торам һәм... китәм. (Гармұнын үйнап, бейей-бейей сыйып китә.)

Мөнирә (жайын артына йәшеренә). Йә, әйт, Ильяс.

Ильяс. Анау сакта қыш көнө алдынғылар кәңешмәһендә һине құрзем дә... Шунан бирле жайзағына барнам да, нимә генә әшләһәм дә, һин гел эргемдә кеүеккен. Мин уның һайын һәйбәтерәк булырға тырышам. Әсәйем әйтә, тамаққа нескәреп киттең, ти... Үн һигеziгә етеп, бер шулай булғаным юқ ине. Ә һин ниңә өндәшмәйнен?

Мөнирә. Тыңла әле, Ильяс. Анау қоштар нимә тип һайрай икән?

Ильяс. Улармы? Улар азашмаң өсөн һайрашалар, Мөнирә.

Мөнирә. Тағы?

Ильяс. Тағымы? Бер-беренен нағынған өсөн һайрашалар.

Мөнирә. Тағы?

Ильяс. Шул инде.

Мөнирә. Минеңсә, улар иң тәүзә һайрашып табышалар, табышқас, һайрашып танышалар.

Ильяс. Уларзың әш еңел. Бер урманда йәшәйзәр. Ә без икебез ике ауылда.

Мөнирә. Хатта ул яжши ла. Бер нағының үзе ни тора!

Ильяс. Ярай ژа икебез әз нағынһак...

Мөнирә. Мин нағынырмын...

Илья с. Ысынмы, Мөнирә? (*Мөнирәгә якын килә, беләгенән тоторга итә.*)

Мөнирә (*ситкә тайпыла*). Нак бул, Ильяс, анау сәскәгә кунгандың күбәләкте куркытырың.

Ауыз эсенән мығырзап, Шәмсулла сыға. Уның тауышын ишеткес, Мөнирә менән Ильяс урманда ишегеп китәләр.

Шәмсулла. Аж беләгендән тотайым,
Ай битеңде үбәйем.

Эй, агай-эне, йәш-елкенсәк! Майзан башлана, һәммәгез ҙә рәхим итегез!

Упмәс инем ай битеңде,
Упмәй нисек түзәйем?

Майзанга, майзанга! (*Утеп китә.*)

Тұктабикә, уның артынан Дәүләтбай инә.

Дәүләтбай. Тұктабикә, тұкта әле.

Тұктабикә. Тұктаным.

Дәүләтбай. Әйтер һүзөм бар ине.

Тұктабикә. Булғас, әйт.

Дәүләтбай. Һүз тип ни, һүз генә түгел шул.

Тұктабикә. Йырың булна, йырлап бир, Дәүләтбай агай.

Дәүләтбай. Һин миң «агай» тимә әле. Ике йыл инде бисәһең жаңғырып йөрөйем.

Тұктабикә. Мин ун ике йыл ирһең ҙә, башты ташка һуғып булмай.

Дәүләтбай. Ниң башты ташка һуғырға, Тұктабикә. Үлгән артынан үлеп булмай бит инде.

Тұктабикә. Уратма, Дәүләтбай агай.

Дәүләтбай. Һин миң «агай» тимәй тор әле. Етем қүңелем ниң килеп һуғылды, Тұктабикә. Фұмер буйы һин мине беләһен, мин һине беләм тигәндәй. Өзөп кенә әйт тә қуй.

Тұктабикә. Ир уртаңы кешегә улай ук қаузыр булыу килемшәй. Дәүләтбай аг... Уйлашайык, кәңәшләшәйек.

Дәүләтбай. Уйлананы уйланған инде.

Тұктабикә. Яусы-фәлән ебәреу ҙә илдә юқ эш түгел, әзәм алдында йөз якты булыр ине.

Дәүләтбай. Әжмәгол жартка әйтеп жараным, риза ул. Тик ниң өстәп анау тутығып яткан двига-

телегеңзе һатмаксы була беззен колхозга. Беззекеләр риза түгел.

Тұқтабикә (*токанып китә*). Әлеге двигатель! Шул двигатель арқаңында еләк кеүек бер бисә ирнең қалған азмы икән ни әле ул карт төлкөгә? Былтыр бит Шәмсинур әхирәтемде Ақманайзың Хисмәтенә димләп бөтөргес, Әжмәғол шул двигателен килтереп қыстырызы. Инде минең алдымға килгән ашқа таракан булып төшөргө йөрөймө? Мин тиң бақырмын ул төлкөнөң җойрогона! Тұқтабикә ярты юлда тұктап жала торған бисә түгел! Алаптай ауызын асып, тапкан әйтер нәмә! Майлыш күз!

Дәүләтбай. Һин контрактовать ителгән мал туғел дәбаба.

Тұқтабикә. Эйтмә лә. (*Пауза*.) Артымдан илап жалыр балам юқ, Дәүләтбай. Һинең балаларыңа әсә булырмын, Дәүләтбай. Мин тәүеккәлләнem, Дәүләтбай... Теләһәң, бөгөн үк, хәзәр үк ал да кит! Мин ниңеке, Дәүләтбай!

Дәүләтбай (*шатлығынан ни эшләргә белмәй*). Тұқтабикә! Йырлар инем, моңом юқ, илар инем, килемшәс. Дәүләтбайзың жорғажыған күңеленә лә әркелеп шатлық тулыр көн бар икән. Жана үзенде бер косақлайым, Тұқтабикә!

Тұқтабикә. Күй, улай сабырның булма. Қауышыу сәгәтенең хазинаның күл һонмай торайың, Дәүләтбай.

Дәүләтбай (*ике күл менән башындағы кәпәсен үйемшәйтеп һуға*). Мин көтөргә риза! Үзенде бөгөн үк алдып китәм! Хатта хикмәт сығарып алдып китәм...

Тұқтабикә. Хикмәтнең генә ярамаңмы һуң?

Дәүләтбай. Егеттәрзе һемайтәйек әле! Йыуаш Дәүләтбайзың да бер мәрәкә сықының әйзә!

Тұқтабикә (*аптырап*). Минең арттан йөрөгән егет юқ та.

Дәүләтбай. Эш былай, Тұқтабикә. Бөгөн беззен ауылдың Қотләхмәте минең «Москвич»тә Йәмиләне урлап җасмаксы булып йөрөй.

Тұқтабикә. Бына тағы яңы ауыззан иске һүз!

Дәүләтбай. Әжмәғол карт үзе әңгәмә һәйләп көортто малайзарзы.

Тұқтабикә. Күй, булмаң әште һәйләмә. Теләһә кемгө әйәреп китергә Йәмилә етем бызау туғел дә.

Дәүләтбай. Шуга күрә теге құкырайған егетте
немәйтергә кәрәк тә. Мин тегеләргә Йәмиләне урлаш-
кан булып йөрөйөм дә, ығызығыла «Москвич»кә ул-
тыртып, Йәмилә урынына үзенде алам да кітәм. Бер
ағзан һин бына ошо төп башына килеп ултыр. Қалга-
нын үзем қаарымын.

Тұқтабикә. Әйзә, һинеңсә булын, Дәүләтбай.
Тамашага тамаша өстәлһен! (Пауза.) Береһе тутықкан
двигателгә құшып кәләш яусыларға йөрөй, икенсөн
көпә-көндөз бынау заманда қыз урларға маташа. Һа-
ташкандар! Айнытыр әле һеззе Дәүләтбай менән Тұқ-
табикә. (Капыл рухланып тақмак әйтә, тыптылдатып
бейей башлай.)

Тұқта, тұқта, Тұқтабикә!
Тұқтабикә, тол бикә.
Тұптылдатып бейеп килә —
Кем йәре икән был бикә?

Дәүләтбай (сәбәкәй итә). Дәүләтбайзыңы!
Тұқтабикә. Тұқта, тұқта, Тұқтабикә,
Тұқтанаң да, әйләнер,
Был бикәнен, һай, кем менән
Сәсе сәскә бәйләнер?

Дәүләтбай. Дәүләтбай менән!
Тұқтабикә. Тұқта, тұқта, Тұқтабикә,
Тұқтабикә ни әйтер?
Дәүләтбайы низәр әйтін,
Тұқтабикә шуны әйтер.
Мин-минлектән минрәүзәрә
Ошо икәү һемәйтер.

Дәүләтбай (кул саба). Бына әйттең, исманам...

Тұқтабикә бейей-бейей сығып китә. Дәүләтбай уға эйәрә.
Йәмилә, уның артынан Котләхмәт, һуңырап Иштимер боңа-
боңа сыға.

Котләхмәт. Бер генә минутка тұқта әле, Йә-
милә.

Йәмилә. Мин ашығам.

Котләхмәт. Яртығына минутка.

Йәмилә. Йә, тұктаным.

Котләхмәт (*өзөлөп*). Кояш артынан йөрөгөн ай кеүек, икенсе йыл йөрөйөм бит инде, Йәмилә. Ни нәмәм оқшамай нуң һинә? Төндәр булып уйлап ятам — қыз яратмаң бер генә қылышымды ла таба алмайым.

Йәмилә. Бәлки, ысынлап ундаи қылышың юктыр. (*Көлә.*)

Котләхмәт. Юк шул, Йәмилә. Бына һанап сығам: Котләхмәт бына тигән тракторист — бер булдымы? Аксаны, икмәкте көрәп алам — ике булдымы? Комсомолда бер шелтә алғаным юк — ес булдымы? Былтырғына үзәмә яңы өй һалып ебәрзем, мотоцикл менән патефон алдым, йыл башынан «Совет Башкортостаны» газетаһына язылдым — былар бөтәне бергә дүрт булдымы? Саманан ашыу эсмәйем, тәмәкене ауырға алғаным юк, ғәрип-ғәрәбә түгелмен, нәсел-ырыуым бына тигән.

Йәмилә. Кара әле, Котләхмәт, һин бик шәп кешеңең дәбана.

Котләхмәт. Бик шәп шул. Үзенде өф итеп кенә торормон, ауыр эш эшләтмәм, утынын-һынын үзәм кертермен. Теләгәнең кейернең... Главный — минине яратам.

Йәмилә. Ана шул главныйында бөтә хикмәт, Котләхмәт.

Котләхмәт. Йин бына тигән алдыңғы тауық фермаһының мәдире. Йөрәк менән уйлама, ақыл менән уйлап жара — миңең кеүек егетте сәсеп үстереп кенә булмай ул. Сознательныйырақ уйлап жара тағы бер тапкыр.

Иштимер (*агас ышығынан*). Хороша, хороша, замечательная. Сознательный булыу көрәк обязательная.

Котләхмәт. Иштимер, анау қыуаң артында миңең мотоцикл тора, бар шуга ултырып уйна. Бар, Иштимер, бар...

Иштимер. Мотоцикльга ултыртып, ултыртыузан булмаһын түлкө.

Котләхмәт. Юк.

Иштимер. Ярай улайна. (*Китә.*)

Котләхмәт. Эйт һин, Йәмилә, килмәгөн ерем булна, тураһын әйт, мин төзәтергә тырышырмын. Кояш тирәнендә йөрөгөн ай кеүек...

Йәмилә. Минең өсөн ана шул ай кеүекнең hin, Котләхмәт. Шәүләң бар. Йылың юк...

Котләхмәт. Бәлки, hin генә hизмәйнендер, эсем тулы ялқын.

Йәмилә. Кауышнаң та, без hinең менән — жош менән ай кауышкан көндө генә кауышырыз. Фәйепләштән булмаңын! (Көлә. Югереп сыга.)

Котләхмәт. Ниндәй тәкәббер! Эжмәгол тызы! Ярай, тызыгай! Hin барыбер минеке буласакның. Эгәр hүзәмдән кире жайтнам, башым кәпәс күрмәнен! (Кепкаһын ергә hyga. Папирос токандыра.)

Ашығып, Баян инә.

Баян. Кыззар жайза?

Котләхмәт. Мин hicә кыззар бригадире туғел бында.

Баян (кепкаһын күреп). Кәпәс hуктыңмы? Кәпәс hуғып кына әтәс булып булмай, туған.

Котләхмәт. Құп теленә hалынма, юғиңә асыл жошондоң Шекер узаман ауына килеп әләгеүе бар.

Баян. Эләкмәйерәк торғон әле. Э hin кәпәс органды, башыңды анау имәнгә hуғып жара, бәлки, тин-тәклегең сәсрәп сыйыр, кейөү аламаңы. (Китә.)

Котләхмәт. Пожарник! (Бармактарын ауызына тығып есе hызырыа.)

Шекер, Дәүләтбай инә.

Шекер. Бойор, ханым-солтаным!

Котләхмәт. Йырма әле шул ауызыңды! Эш ризалық менән барып сыйманы, егеттәр. Тимәк, урлап жасабыз.

Шекер. Урларға булғас, урларға! Э жалайтып урлайбыз? Эжмәголдоң ақбуз аты юк бит беззә!

Дәүләтбай. Эгәр кәрәк сакта минең дә йомош то тыңлар булнағыз, барын да үзем рәтләйем.

Котләхмәт. Колоң булырга риза, Дәүләтбай агай!

Шекер. Э жалайтып урлайбыз?

Дәүләтбай. Мә, Котләхмәт, hicә «Москвич»-тең асткысын. Hin бер аzzan машинаны ходка ебәреп, кабинала көтөп ултыр. Мин: «Нүзем бар», — тип Йәмиләне майзандан сатырып сығарырмын. Ул мине

якын ағаһы күрә, шикләнмәс. Қыз төрөргө шаршау бармы?

Шекер. Құл дәүмәллеге.

Дәүләтбай. Булды. Уны машинаға килтереп күйігүз. Тәшөндөгөзмө?

Котләхмәт. Тәшөндөк.

Дәүләтбай. Мин қызы алып килгәс тә, һин сразу газ бирернең дә туп-тура Ақтаныққа һызырырын. Аңлашылдымы? Өс минуттан өйзә булырбыз!

Котләхмәт. Аңлашылды.

Шекер. Эмин?

Котләхмәт. Һин күзәтеп торорноң. Ул-был булна, әзер тор!

Дәүләтбай. Уны ул-был сыймағын әшләрбез инде.

Котләхмәт. Вәғәзә! Эй, Шекер, әллә һин миңең мотоцикл менән алдан елдерәнеңме? Апайым хәбәр итергә кәрәк. Әзәрләнеберәк торон. Кәләш алыш тайтыу берәс алыш тайтыу түгел бит.

Дәүләтбай. Был да мен ақыл.

Котләхмәт. Ыскын, Шекер!

Шекер. Була ул! (Китә баштай.)

Котләхмәт. Аракың мул булнын.

Шекер. Магазин үз кулыбызы! (Китә.)

Дәүләтбай. Билдә бирмәй генә башта майзанға барайык. Котләхмәт, һин, шик-фәлән тыуманын өсөн, бер бейеп алнаң да ярап.

Котләхмәт. Бейейбез уны, дошмандарзың йөрәген яндырырлық итеп бейейбез, Дәүләтбай агай! Ух!

Артта шау-шыу, гармун, бейеү ишетелә.

Донъялары тигез кешеләр күңел асалар. Без әз тигезләрбез әле ул донъяны! (Урман эсенә инеп китәләр.)

Иштимер югереп инә, балсық ейрәген һызырта.

Иштимер. Мотоцикл осто! Фиу. Тәки ултыртты теге қара тауық. Апайым күз-колак бурайым әле. (Үтә.)

Шәмсулла инә. Ул айнымаган.

Шәмсулла. Эй, агай-эне, йәш-елкенсәк, жартыкоро! Майзанда көрәш башланана! Барсағыз за йәүйтсә

булығыз! Дейеу менән Алпамыша көрөшә! Мәхрүм булып жалмағыз! Пока! (Утә. Уның артынан бер нисә йәши-елкенсәк майҙандар үгөреп уза.)

Әжмәғол картты Үңғанбикә майҙандан ситкәрәк алыш китә.

Үңғанбикә. Қаптыңмы, карт бесәй?

Әжмәғол. Ни гәйебем бар, жарсық?

Үңғанбикә. Белмәмешкә налыша бит әле, суын бит!

Әжмәғол. Эйтеп һөйлә, жарсыккай.

Үңғанбикә. Юхаланма, балланма! Эсөң тұлыштлек үй. Кешегә әзәп кермәгес, кермәй икән, биллани!

Әжмәғол. Әзәпнәзләнеп нимә әшләнем һуң әле, Үңғанбикәкәй?

Үңғанбикә. Үңғанбикә, Үңғанбикә! Алма кеүек жарсығың бар вакытта, жаршы төшөп бейергә ниңә Туктабикә киленде сакыраңың һин? Бейергә аягым, шартлатырга бармағым юқмы ни миңең?

Әжмәғол. Хаталық булды, жарсық. Икегез йәнәшә инегеҙ. Буй-һынығыз ژа, күлдәктәрегеҙ әз бер иштән.

Үңғанбикә. Булна һуң?

Әжмәғол. Бейей-бейей җызып кителгән дә, һинә килем бағам тип, уга килем бақсанмын, күрәнең, қәһәрең.

Үңғанбикә. Яйлама ла, майлама ла, күzzәреңдән күреп торам... Эйттем мин ул Туктабикәгә, бер остан алма күлдәккел тип, тыңламаны. Уның бер хәйләхе булғандыр әле, магайын.

Әжмәғол. Булмаң, жарсық. Киленгә һүз тейзәрмә!

Үңғанбикә. Йин яклама уны! Тай қойрогона йәбешкән дегендәк кеүек, йәш-елкенсәккә эйәреп йөрөр сағыңмы? Эсеп ултыр ана тал төбөндә балынды. Йинен майҙанда бейер сағың әллә жасан үткән инде.

Әжмәғол. Үтмәгән! Әле етеп кенә килә. Тип-һәм — тимер өзөрлөк, һүкham — айыу йығырлық ирәле мин!

Үңғанбикә. Хәсрәт тиһәм, аз булыр, ахмак тиһәм, күп булыр. Исманам, бер һынабырак жара үзең.

Әжмәғол. Жараң да, жарамаң да, торганы менән бәһлеүән.

Уңғанбикә. Бәһлеүөн! Харап икән, билләни!
(Такмаклап бейей, нұңырақ Әжмәгол да һелкенә башлай.)

Ат азғыны картайһа,
Ағас күрһә ышыныр.
Ир азғыны картайһа,
Бисә күрһә ымныныр.

Кабық кеүек тақ арқаң
Жамыт төслем жалтайған.
Билгә еткән һакалың
Қылған төслем наргайған.

Муртлап бөткән һөйәген
Шалтыр-шолтор шалтырай.
Шырт-шырт иткән быуының,
Бақсан найын жалтырай.

Шул көйөнсә оялмай,
Колақтарын жарпайтып,
Құлбаштарын уйнатып,
Кашын-күзен ажшайтып,

Бер эйелә, бер сүгә,
Тәшкән була бейергә,
Майландырып күззәрен
Тұктабикә киленгә!..

Хурлық, билләни!

Ә ж м ә г о л.

Тыңзар тауын һелкетә,
(Ергә тибел күя.)
Әжмәгол жарт бақсанда.
Йөрәктәрзе елкетә,
Әжмәгол жарт бақсанда.

Теле менән таш ярыу —
Әжмәголдоң гәзәте.
Мыйығында — хикмәте,
Накалында — төзрәте.

Уңғанбикә. Мин тотонһам утарға,
Эйәгендә йөн жалмаң.
Телен тыймаң ауызында
Икмәк ашар юнь жалмаң...

Бейей-бейей арып, икеңе ике төп башына барып ултыра, сак тын алалар, уф та уф киләләр.

Уңған бикә. Рәтөң киткән инде, өтөк! Минен менән ярышкан була тағы!

Эжмәгол. Постой, бисә! Мин өтөкмө! (*Никереп тормаксы була, бил ебәрмәй.*)

Уңған бикә. Йин шул!

Эжмәгол. Минме?

Уңған бикә. Йин, хин!

Эжмәгол. Намысқа теймә, жарсылык. (*Никереп тора.*) Намысқа бик тейһәң... Беләнеңме?

Уңған бикә. Артың менән кәртә емерәнеңме? (*Baça.*)

Эжмәгол. Мин дулаһам, кәртә емереп кенә җалмам. Мине җыզырма! Мине җыզырнаң, Туктабикәнне урланым җастым киттем булыр!

Уңған бикә (*тыныс*). Алыскамы инде?

Эжмәгол. Целинаға! Хатта аръяғына ла мөмкин... Әллә мин ҭыз урламаган ирме?

Уңған бикә. Ниндәй хан ҭыззарын урланы икән был?

Эжмәгол. Э үзеңде кем урланы? Мин түгелме ни?

Уңған бикә. Әстәғфиурлла, тиһәм, аз булыр. Ниңә хин құзғә терәп алдашаңың, ир актығы? Иманың ҭайза хинең?

Эжмәгол. Имандың қысылыши юқ бында. Минең хине урлап ҭайтканымды бөтә ил белә.

Уңған бикә. Урланың ауызыңа өзөлөп төшкән алманы!

Эжмәгол. Урланым тигәс, урланым!

Уңған бикә. Өтөк! Бисара! Йолкош! Қалым түләргә бер жорсаңғы тайың да булмағас, атайың килеп минең атайдың аяғына йығылды бит. Боронго налдат дүсلىғы хәрмәтенә җарттар үз-ара килештеләр зә... Шунан һуң хин, хурлықтан җасып, төндә арықтат менән килеп мине алыш киттен. Етмәһә, ярты юлда арыны ул атың. Мақтансык!

Эжмәгол. Уныңи пустяк! «Эжмәгол кәләш урлап ҭайткан!» — тигән хәбәр шунда ук тирә-якка таралып киттеме? Китте! Бетә галәм нимә җалъя бешкән казан урынына ҭайнанымы? Ҭайнаны.

Уңғанбикә. Үзөң бутағас, жайнаң инде ул. Асыгуымды бик жабартын, бел уны, жартлас, ил алдында фашлап хур итәм үзенде, рисуай тылам! Қызырланым тип қырк йыл мактанған ауызың тиң ябылыр. Атайың мәрхұм йөз һыны түгел килмән, әлеге сақлы буйзак йөрөр бер мәжнүн инең бит һин, алла коло! Шәпкә сықкан! Бар кит! Құз алдында һерәйеп торма! Түшәгем харам булғыры!

Әжмәғол. Қуй, жарсылық, үткән әштән тәш яжши.

Уңғанбикә. Ана бара юлың, тим бит!

Әжмәғол. Қайза китәйем?

Уңғанбикә. Дүрт яғың қибла.

Әжмәғол. Тәшөндөм, жарсылық. (Үйын, йыр ишетелгән якка китә башлай.)

Уңғанбикә. Үнда түгел!

Әжмәғол (кире якка борола.) Ярай, жарсылық.

Уңғанбикә. Үнда ла түгел!

Әжмәғол (ауыл яғына борола). Ауылғамы?

Уңғанбикә. Ауылға. Бар, жайтып картуф әрсей тор!

Әжмәғол. Қушқас ни... (Китә.)

Үңғанбикә бая Дәүләтбай Туктабикәгә әйткән төп башына ултырып кала. Бер азсан Туктабикә инә. Үңғанбикәне қүреп, кире урман эсенә инеп китә.

Уңғанбикә. Үтте ошоноң менән ғұмеркәйзәрем заяға! (Карты артынан йоғырок құрәтеп кала. Бер аз үйлана, нимәлер хәтерләй, ылмая.) Үңғанбикәне урларға йөрөгән еget булманы түгел, булды. Тик ул һин түгел, Сәйфелмөлөк ине. Сәрби еңгә артынан хәбер үзиттергәйне. Бөгөн төндә икенсе этәс қыстырығас та, өй артындағы жайын әргәһенә сықынын, тип әйттергәйне, пар атым урамда торор, үзэм кәртә аша гына никереп төшөрмөн дә үзен ебәк шаршауға төрөп кенә алып сыйырмын, тип әйттергәйне. Әйткән һүзе ниндәй бит: ебәк шаршауға төрөп кенә...

Үңғанбикә мауығып һәйләнгәндә, Дәүләтбай жыуақ артынан сыйра; үның һүзен иштәмәй, ишара яңал, машина заводить итергә жуша. Унан зур шаршаузы Үңғанбикә башына килтереп жаптай һәм шунда ук баштан-аяқ төрөп ала.

Уңғанбикә. Ярабби!

Дәүләтбай (*кутәреп ала*). Бына, бикәсем, һин минең җүйинымдаңың. Бикәм, бикәм, бикәсем, матурым, һин көләсем! (*Уны кутәреп бер әйләнә*.) Тик һин үзем һүз күшмай, өндәшмә лә, йөзөндө лә асма, йәме, бикәсем! Мәрәкә итәйек әле үззәрен. (*Уңғанбикәне күтәреп қыуак әсенә инеп китә*.)

Сәхнә буш тора. Шәмсулла югереп инә.

Шәмсулла. Себер китерлек эш, йәмәгәт! Әле генә ошо ерзән әзәм урлап киттеләр! Эй, әй, тим! Барсағың әзәмдең үзүйтсә булығың!

Баян менән Манибәзәр югереп инә.

Баян. Кемде урлагандар? Кем урлаган?

Шәмсулла. Машина әсендәге Қотләхмәттең қылыс танауын ғына күреп қалдым.

Баян (*Манибәзәр*). Қайза Йәмилә?

Манибәзәр. Улар шишмәгә һыу әсергә төштөләр.

Баян. Былай булгас, төштө инде. Қотләхмәттең һынуыны жана икән. Китте Йәмиләбез...

Иштимер югереп инә.

Иштимер. Шаршауга төрөлгән әллә кемде «Москвич» кө ултыртып алыш киттеләр. (*Көлә*.)

Баян. Кемде булын, апайыңды! Ниң қыскырманың?

Иштимер. Қыскырзым да, тауыш сыйманы.

Баян. Асық ауың! Бына қолақ тақтың хәзер апа-

йындан.

Иштимер. Ап-ап-айым! (*Илап ебәрә*.)

Баян. Ебеп торма. Бар, ауылға югер. Қыуа сыйырга Мәхәммәтша аттарзы егә торғон.

Иштимер. Апакайым! Апакайым! (*Тыптырынып илай*.)

Баян. Ыскын хәзер үк, югерә-югерә иларның.

Иштимер югерә.

Шәмсулла. Асық ауыңдар! Егет актықтары! Бына тигән қызыңды урлаттығың! (*Ары-бире йөрөп қысқыра*.) Барсағың әзәмдең үзүйтсә булығың, әй, әй, тим!

Б а я н. Был малайга ышаныс юк. Ауылға үзем югерәйем. (*Mahibəzərgə*.) Һак бул, һине лә сөлдермәнендәр! (*Kitə*)

Ильяс менән Мөнирә, қызызар, егеттәр инә.

М ө н и р ә. Нимә булған? Ниңә уйын тараптады?

М а х и б ә з ә р. Йәмиләне урлап киткәндәр.

К ы զ զ а р. Йәмиләне?

Й ә м л е г ө л. Булмаң та. Ысынлапмы?

Ш ә м с у л л а. Ысын шул. Үзем күреп җалдым.

И л ь я с. Йыйын алйот, тапқандар һөнәр!

Халық гәж килә: «Ниткән эш был?», «Кыуа сығырга кәрәк», «Тотоп тукмау аз быларзы», «Мошенниктәр!» — тигән һүzzәр ишетелә. Шул сак Йәмилә килеп инә.

М ө н и р ә. Йәмилә бында бит!

М а х и б ә з ә р. Эй әхирәткәйем, нисек җасып җоттодон?

Й ә м и л ә. Кемдән җасайым мин?

Й ә м л е г ө л. Һине урлап киткәйнеләр бит!

Й ә м и л ә (көлә). Қөпә-көндөз һаташма, Йәмлекөл!

Ш ә м с у л л а. Былай булғас, қызызарзы барлап сығам. (*Счетын нала башлай.*) Йәмилә бында. Йәмлекөл бындармы?

Х а л ы қ. Бында, бында!

Ш ә м с у л л а. Махибәзәр бындармы? Мөнирә бындармы? Рәшизә бындармы? Җемәрбаны бындармы? Габдрахман қызызары бындармы? Алмагөл бындармы? Нурия бындармы? Хисмәт Хәзисәхе бындармы?

Х а л ы қ. Бында, бында!

М ө н и р ә. Э Тұктабикә апай җайза?

Ш ә м с у л л а (кыскыра). Тұктабикә, Тұктабикә! (*Бөтәне лә қыскырып әзләй башлай зар.* Шәмсулла урап килә.) Дәүләтбай иртәнән бирле урала ңие уның тирәнендә. Иң якшы доярканан җолаң җактың былай булғас! Председателгә ни тип яуап берермен? Йыйын асыға ауыз! Тұктабикә! Тұктабикә! Юң Тұктабикә.

Халық тағы гәжләшә башлай. Тұктабикә югереп инә.

Т ұ к т а б и к ә. Ниңә һөрән налаңығыз? Нимә бар?

Х а л ы қ (иркен һұлап куя). Тұктабикә үзе...

Т ұ к т а б и к ә. Тұктабикә, Тұктабикә инде. Ниндәй һуған баҙары был?

М а h и b ə z ə r. Эллә кемде урлап җаскандар.

Т у җ т а б и к ә. Кем урлаган? Ауызығызға һыу уртланығызмы әллә, ниңе өндәшмәйнегез? Кем урлаган?

Ш ә м с у л л а. Үзөм дә точноғына белмәйем шул. Қызыз күтәреп машинаға ултыртканын Дәүләтбайға ожшаттым.

Т у җ т а б и к ә. Дәүләтбай? Булмаң, булмаң! Минән башка тейер кешене юқ уның.

Ш ә м с у л л а. Хозай нақлағас, ниңе теймәгән шул.

Т у җ т а б и к ә. Бына ниндәй булып сыйкты ул, таңма тел! Йыуаш булып қылана, эсендә юха йылан ята икән. Йөзөнә әйләнеп җаар булнаң, исемем Туктабиқә булмаңын!

И л ь я с. Бына ниңе йыуаш Дәүләтбай.

Й ә м л е г ө л. Аңтыртындыр ул.

Т у җ т а б и к ә. Ңең тел тейзәрмәгез уга, үзөм әрләгән дә еткән. (Бая Уңғанбикә ултырган төңкә килеп ултыра.)

М а h и b ə z ə r. Былай булғас, кемде урлағандар нүң?

М ө n i r ә. Бөтәне лә буш хәбәр. Эйзәгез уйынға китәйек.

Ш ә м с у л л а. Құрәнең, сит ауыл қызы булғандыр! Тише! Һәммәгез әз майзанға йәүйтсә булығыз. Уйын дауам итә!

Халық тарапыша баштай. Хәле бөткән Ә ж м ә г о л килеп инә.

Ә ж м ә г о л. Қызыымды кем урлаған?

Ш ә м с у л л а. Қызың бында, борсолма!

Ә ж м ә г о л. Э җарсығым җайза? Минең җарсығым җайза? (Туктабиқәне күреп қала, арқаңынан килеп һийнай.) Э... Җарсығым бында икән. Қотто алдың бит, бисәкәй. (Туктабиқә әйләнеп қарай.) Постой! Җайза минең җарсығы? Табып бирегез хәзәр үк җарсығымды! (Халық араңынан эзләй.)

Ш ә м с у л л а. Җарсығыңдың күлдәге ни төңлө ине?

Ә ж м ә г о л. Алғыу ал, буй-буй шакмаклы ине!

Ш ә м с у л л а. Дәүләтбай машинаға күтәреп ултыртканда, алғыу күлдәк итәге күренеп җалды шул.

Ә ж м ә г о л . Алғыу күлдәкле булна, миңең тарсылық ул. Шайтан балалары, берзән-бер бисәмде урлагандар!

Т у қ т а б и к ә (*шарқылдаң көлә*). Былай булғас, теге тутықкан двигателенде тарсығыңа жұшып бир инде. Еирнәхе шул булыр. Бына ниндәй зур мәшәкәттөң осона сыйтың бит, Әжмәгол яусы!

Бетәһе лә көлә баштай.

Ә ж м ә г о л . Ниңә ауыз күтәреп кешнәйнегез не?

Ниндәй ирмәк таптығы?

(*Ары-бире югерә.*) Көлөргә түгел, иларға кәрәк! Кәләш урлай торған заманамы ни хәзәр? Қайза закон? Қайза начальство? Ни қарай-зар улар бынау салт аяз көндө? Эзәм қараттарын хәзәр үк тотоп ақырға, киңергә, атырға кәрәк! Бирегез миңә хәнийәр, бирегез жылдыс! Револьверт бирегез миңә!

(*Аяқ тибә, китә баштай.*)

Халық шарқылдаң көлә.

Ш а р ш а у

ЕСӨНСӨ ШАРШАУ

Котләхмәт йортоноң ишек алды. Йорт қойма менән уратылған. Алыс түгел аласык. Өй қаршыныңда яңы келәт. Ишек алдында сүуал. Кәмилә һызуан жайта. Һызуың бер күнәген җаңанға нала, икенсөн болдорға ултырта.

К ә м и л ә . Уф! Құпме әйтәм ошо Қотләхмәткә – үә кәләш ал, тим, үә өйгә вадаправуд индер, тим. Әллә ниндәй моңдоң бер бәндә булып сыйты. (Ныузы өйгә индереп нала ла күнәктәрен үәпле бағана башына илтеп әлә.) Вадаправуд керетін, һыйыр науа торған иликтр ална, кер йыуа торған машина килтерін, миңә килен дә кәрәкмәй. Ул сакта мин үзем килен. (Нимәлер күрә.) Қөш-көш! Бынау Иркәбикә тарсылыңың сыйбар тауығы қуйманы бит шул тыяр түтәлен! Қе-өш! Үләт үйкүккүрү! (Көйәнтә һелтәй.) Қунак та килмәй бит үззәренә, исманам, тотоп һүйырзар ине шул мәлғүнде! (Болдорға килем үлтыра.) Мин яратканы килмәй, килгәнен мин яратмайым, тип үөрөнәң, ғұмергә буйзат җалырның. Құзенде йом да ал да кил. Килгәс,

килен була ул. Ул сақта әсәйең урынына жалған апайың, кәйнә булып, түр башына менер ине. Менер ине лә, моңайып йырлап, тик ултырыр ине. Бына шулай итеп:

Даръяларға жарап, ярғыз, тимә,
Даръянына күрә яры бар.
Бәндәләргө жарап, зарғыз, тимә,
Бәндәһенә күрә зары бар.

Иллә яратам да ошондай үтә монло йырзы! Йөрөгемдән ебәк еп үтеп киткәндәй була.

Һарғайып та таңдар атқан бер мәл,
Таштар тәсбих әйтер мәл икән,
Михнәт әстәрендә үтмәһә лә,
Үтеп киткән ғұмер йәл икән.

Илаһаң да, йырлаһаң да, үтәһе ғұмер үтә инде. Күк-рәп ултырган сәскә лә жойола. (*Үз хисенә үзе бирелеп ултыра.*)

Урамда мотоцикл тауышы. Қапка төбөндә тұктай.

Кәмилә (*hiçkənen kites*). Ниткән әш был? Бынау вакытта таралған набан түйін буламы?

Шекөр, гармунын күлтегінде жыныс жақканан атылып килем инә. Уның бите тузаңлы.

Шекөр. Қозагый, һөйөнсө! Килен төшә!
Кәмилә. Қайзан төшә?
Шекөр. Әлбиттә, құктән түгел.
Кәмилә. Қайза төшә, ниңә төшә?
Шекөр. Ошонда. (*Kүрһәтә*) Ә ниңә төшкәнен мин үзем дә белеп еткермәйем әле.

Кәмилә. Арыу ерзәнме? Заты кем?
Шекөр. Исемен-атын, ырыуын-затын һорап та торма. Қилмәгән ере юқ. Үзен бер жашық һыуга нал да йот. Во! (*Үзе қазандан сүмес менән һыу алып әсә*.)

Кәмилә. Бирнәлеме икән?
Шекөр. Бирнә генә түгел, қозагый, хазина! Алтын тауы!

Кәмилә. Һин, Шекөр, ашықмай ғына, нимәләре бар, нимәләре юқ — бөтәһен дә бәйнә-бәйнә һөйләп бир.

Шөкөр. Һөйләп торорга вакыт юк. Килен бына хәзәр төшә.

Кәмилә. Нисек хәзәр?

Шөкөр. Шулай. Тик, қозагый, һин аптырап җалма. Қәләште сак қына йәшереп алыш киләләр, шулай тура килде.

Кәмилә (*төшөнөп*). Уның була торған хәл. (*Капыл исенә төшә*.) Килен төшә тип торабыз, қырк эш қырылып ята! Җазан асырга кәрәк, җамыр баһырга кәрәк, изән йыуырга кәрәк, өйзө йыйырга кәрәк. Үн икенең берене юк. (*Ары нұғыла, бире нұғыла*.) Гөлнисаһы қунакта, Минисаһы йыракта, Минәхмәтә җалаға китең олаккан. Инде нимә қылырға? (*Уң яқтагы күршеләренә барып қыскыра*.) Гөлсирә, Гөлсирә, ин әле тиң генә. (*Нұл күршегә қыскыра*.) Иркәбикә инәй, Иркәбикә инәй! Намаҙыңды ташлат булна ла ин әле! (*Коймага менеп, урам аша қыскыра*.) Сабира апай, Сабира апай, ти-м! Комғаныңды қүй за безгә кил, тиң үк! (*Папирос сығарып токандырган Шөкөргә*) Һин нимә, язуа еңгән батыр қеүек, түш киреп баһып тораңың?

Шөкөр. Минең үземден әшем бар. (*Богазына сиртеп*.) Был якты қаарарага кәрәк.

Кәмилә. Уның магазиндән сығып жасмаң. Минни қүшнам, шуны тыңла. Бар, мәгәрәпкә төшөп, май килтер, артқы келәттән бал килтер, таузай итеп утын қиң, малай югерт көтөүгә, бер тәкә қуып жайтарының, йорт алдын непереп қуй. Эшеч бөткәс, миңә әйт! Табырмын! (*Үзе нимәгә тотонорға ла белмәй*.)

Шөкөр. Була ул, қозагый. Без, без, без инек, без ун ике қыз инек. Келәткә керәк, бал ашаның, бағза төштөк, май ашаның! (*Гармунын йәпле бағанага элеп қуя ла китә*.)

Кәмилә. Яланып йөрөмә һин унда, ишетнен җолағың!

Иркәбикә, уның артынан ук Сабира инә

Иркәбикә. Намаҙымды бүлдерзен, изге әшкә булының, Қәмилә килен.

Кәмилә. Изгенең дә изгеһе — йортка килен көтәбез.

Сабира. Бәрәкәте менән килнен. Эйзәгез, ултырып доға қылайың. (*Доға қылалар*.)

Иркәбиқә. Бер әэ генә һөйләнмәй инегез, әллә
тапалырак булдымы?

Кәмилә. Қапыл шул. Ана Шөкөр артынан хә-
бәр иттергән; хәзәр килен алып тайтам, тигән.

Сабира. Был сактағылар шундайырақ шул.
Анау Хисмәт карттың уртансы улының теге шуфир
малайы...

Кәмилә. Мин ни килен тәшөрөп өйрәнмәгәс, рә-
тен-сиратын белмәйем. Кәңеш бирегез, инәйзәр.

Иркәбиқә. Ниндәй ерзән, киленде әйтәм?

Кәмилә. Ошо ерзән инде. (*Карап.*) Қайза батты
анау Гөлсирә? (*Кәртәгә барып қыскыра.*) Имәзмәгән
балаңмы инде, килен! Илаха, шартламаң әле! Бөтәбез
әэ илап үскән. (*Карсықтар әргәһенә килә.*)

Сабира. Заты-ырыуы арыу кешеләрме?

Кәмилә. Арыу, бик арыу.

Иркәбиқә. Оло ерзән тип әйтеп тора бит һинә,
йә брсиәтель, йә ситаут қызылыр инде.

Кәмилә. Оло ерзән түгел, ошо ерзән, тим.

Иркәбиқә. Ошо ерзән булна ла, Қотләхмәт ни
етте кеше менән аралашмаң.

Кәмилә (*өйгә инеп, шырпы, сыралар алып сый-
ға*). Эште ут менән һыузан башлайык әле. (*Казан ас-
тына ут яға, өф-өф! Өрә.*)

Шөкөр (*бер күлтүгина силәк, бер күлтүгина
көршәк қыстырган*). Бер құлымда балғына, бер қу-
лымда майғына, килә ятам яйғына. (*Юрамал абын-
ған була.*) Ой!

Кәмилә. Фу, жотомдо алды! Һин айыуга дуга
бөгөргә қушнаң да шул.

Шөкөр. Қайза җуйырға? (*Карсықтар ауыззарын
сапылдатып алаадар.*)

Кәмилә. Кесе ятка.

Шөкөр сыйға.

Сабира. Ошо Кәмилә килен бал-майзан һис өзөл-
мәс.

Кәмилә (*усакка өрә*). Ниндәй тоқанмаң усак
булды был? Хәйерлегә юрагың, инәйзәр.

Иркәбиқә. Иншалла, үңы менән килер.

Сабира. Юрайбың, юрайбың. (*Өсәуләп усак өрөр-
ға тотоналадар. Усак тоқана.*)

*Кәмилә (ялана-ялана сығып килгән Шөкөрғә).
Тиң үк утын килтереп өстә.*

Шөкөр баш сайқап китә. Гөлсирә инә.

Гөлсирә. Ниңә сакырзың, дәү еңгә?

Кәмилә. Килен көтәбез, Гөлсирә, бына-бына ки-
лерзәр. Йин сак тұна құл арама керер инен. Юғиңә
бер үзем бишкә ярылыштай болып йөрәйім.

Гөлсирә. Нимәләр эшләйем, әйт, дәү еңгә.

Кәмилә. Бер-ике көйәнән тының килтер, ақ келәтте
йыуып сығар, йәштәрзе шунда құшырыбыз, ике сама-
уырзы ла жүй, бызау үзурлығы итеп жамыр баң, тәкә
тайткансы, өс тауық тотоп һуйзыр, аласықта йолкоп
та жүй, кейеңзәрзе, балаңтарзы сығарып тақ. Қалға-
ның үзем жаармын. (*Гөлсирә китә башлай.*) Түкта
әле. (*Иркәбикәгә.*) Инәй, анау сыйбар тауығың йоморт-
та налмай, ахырыны. Шуны тоғын, ярамаңмы, уры-
нына ожшатқаныңды наилап алырның.

Иркәбиқә. Былай мәшәкәт сыйқас, үзебез әң-
берәй нәмә уйлашырыбыз, иншалла.

Кәмилә. Ярап, барыбер. Бөтөрөлөп йөрө, Гөлси-
рә, табаныңдан ут сыйкынын. Үзем низән башлайым
икән?

Гөлсирә. Тырышырмын, дәү еңгә. (*Көйәнә, ку-
нәк алып һынга китә.*)

Шөкөр утын килтереп усаққа һала ла китә.

Иркәбиқә. Йин әшенде сак тұна жүйып тор.
Кәмилә килен, кәңәшләшшәйек, кәңәш иткән кәм бул-
маң, тигәндәр.

Сабира. Һүззә никахтан башларға кәрәк. Теге
радио Нигмәтулла ла вафат болып китте. Ауылда ни-
ках уқыр кеше лә қалманы.

Иркәбиқә. Кағыр Шәрәй аз-маң һупалай, ти-
зәр әң.

Кәмилә. Бер әң белмәйем шул.

Иркәбиқә. Белгәндәре лә онотоп беттө. Ана ми-
нең бабайым элек шыңғырзатып уқып ебәрә торғайны,
хәзәр оноттом, ти.

Сабира. Қарешкәлә элекке Мәтәүәлли бар әң,
бик эсә, тиңәр үзен. Укығаны ла жабул булмаң.

Кәмилә. Қотләхмәт риза булмаң, шәриғәт менән
татыулығы юғырақ шул уның.

Иркәбикә. Ярай улайһа, никах-миках менән баш ватмайык.

Сабира. Ниңэ ватмаңка, ти? Никах укытыу, хәйер-сазата биреү — шәригәт түшкән эш. Ана, тимерсе Эхмәдулланың улы комсомол булна ла, ата-әсә хәтерен нақлағас...

Иркәбикә. Җүй, Сабира. Ул да никах укытмаган. Эсәне буш хәбәр нәйләп йөрөнө шунда.

Сабира. Шәригәт буйынса булмаһа, йола буйынса җабул ит киленде, сенләүенде әйт, түпнана мамык мендәренде нал. Қыzzар үзенә һыу юлы күрнәтерзәр...

Кәмилә (*хәтерләп*). Құнәктәрем дә ишкегән, кәйәнтәм дә алама. Килен иценә нисек шуны налайым? Шәкәр, Шәкәр, тим!

Шәкәр (*балта тотоп сыга*). Бойор, ханым-солтаным.

Кәмилә. Ете җат ер астына төш, ете җат күккө мен, ете өйгә кер, вә әммә өр-яны сәскәле құнәктәр менән өр-яңы сәскәле көйәнтә табып килтер.

Шәкәр. Була ул, қозағый. (*Койма аша никерә.*)

Кәмилә. Мин эшемде җарайым, нең әз өйгә инегез. (*Инеп китә.*)

Иркәбикә. Хәзәр инербез.

Сабира (*Иркәбикәгә*). Тороп торсо сак җына. Никахның туйзы шәригәт җабул итмәй, тиңәр бит, Иркәбикә апай.

Иркәбикә. Селләрәмә килгән шәригәтенде җамыр менән йәбештереп кенә төзәтеп булмаң инде.

Сабира. Тәүбә, тиген.

Иркәбикә. Тәүбә, тәүбә. (*Торалар.*)

Тамак җыра-җыра, Шәрәй инә. Ул отек кенә, йолкош җына бер кеше.

Шәрәй. Аманлықмы, ил инәләре.

Иркәбикә. Шәкәр.

Шәрәй. Шулай булнын. Эйзә бер дота җылып алайык. (*Ултырышып бит һыйпайшар.*) Әле Гөлсирә балдың хәбәр итә налды. Килен көтәһегез икән.

Сабира. Көтәбез, бойорган булна.

Шәрәй. Никахын ни үзем укып бирәмдер инде, иншалла.

Иркәбикә. Никах-фәлән менән мәшәкәтләнмәс-кә булдык инде, Шәрәфетдин.

Сабира. Улай өзөп үк әйтмә әле. Бәлки, уйлашырзар. Бер үә булмаһа, Шәрәфетдин запаста торор, запас ашарға һорамай үа.

Шәрәй. Һорамай тип ни инде, еңгә, запас та астора алмай бит.

Кәмилә (өйзән). Иркәбикә инәй! Инегез әле.

Сабира. Әйзә, Шәрәфетдин, һин дә ин. Қала торған эшең юктөр.

Шәрәй. Был арала жарт-жоро араһында үлем-етем һирәгәйзә шул.

Иркәбиқә. Аузызыңдан ел алғын.

Сабира. Тәүбә, тиген.

Шәрәй. Тәүбә, тәүбә. (Өйгә инеп китәләр.)

Бер көйәнтә һыу күтәреп, Гөлсирә қапканан инә. Асық тәэрән нән Шәрәйзә күрә.

Гөлсирә. Бынау Кафыр Шәрәй жартка әллә южка әйттем инде. Еңкәнеп килеп тә еткән. (Өйгә инә.)

Шәрәй (өйзән тауышы ишетелә). Әллә, изге сәғәткә тура килтереп, бер қөрьән укып ебәрәйемме?

Гөлсирә тағы һыуга китә. Шөкөр инә.

Шекөр. Сәлдерзем Хәбби жарсылтың көйәнтәне менән күнәктәрен. Жарты узған азналадына қаланан алып қайткайны. Кем көйәнтәләре кемдең йылы индәренә килеп налынасаң бит, ә? Биллани, был күнәктәр, был көйәнтә менән үзәм һыу юлы башлар инем. (Йәнле бағанага илтеп әлә.) Хәзәр давай, Шөкөр, жұлыңа непертке ал да был якты донъяны тузан болото менән жапла. (Келәт алдынан непертке барып ала.)

Өйзә был арала Кәмилә ары-бире һуыла, уның тауышы йыш қына ишетелә.

Башланың! (Бер үә һелтәй алмай.)

Өйзән Кәмилә жыскыра.

Кәмилә. Шөкөр, Шөкөрйән! Килсе, бынау карауатты ақ келәткә илтәйек.

Шекөр. Була ул, қозағый.

Өйгә атылып инә. Шунда ук Кәмилә менән икәү күпертеп түшәк, ястық налынған никелле карауат күтәреп сыгалар.

К ә м и л ә. Ипләп, Шөкөр. Ишек яңагына бәрәнең
бит.

Ш ө к ө р. Була ул, жозагый.

К ә м и л ә. Эйзә, атла.

Болдоржан тәшәләр.

Ш ө к ө р. Аста мамык түшәк, еңтә ебәк юрган, тү-
йында йәш кәләш. Шуларзың бөтәһе лә бер кешегә
бит, ә? Рәхәттең сиге ошолор инде.

К ә м и л ә. Атла.

Китәләр.

Ш ә р ә й (өйзән). Ошондай ут кеүек көндө Мөхәм-
мәт пәйғәмбәр төм сүләндә дәһризәр менән һуғышып
йөрөгән...

И р к ә б и к ә. Уныңын үзебез ҙә беләбез.

К ә м и л ә менән Ш ө к ө р урап килә.

К ә м и л ә. Хәзер һеперткеңә тотонһаң да ярай.

Ш ө к ө р (hепертке ала). Эшең шул булғас ни. Их-
ма! (Нелтәй-нелтәй йырлап бейей.)

Без улай за итәбез,
Без былай за итәбез,
Һоратканда килмәгәнде
Урлайбыз за китәбез.

Улай за алдырырбыз,
Былай за алдырырбыз,
Кәрешкәнең егеттәрен
Кәләшһеҙ қалдырырбыз.

Улай итһәк тә ярай,
Былай итһәк тә ярай,
Сыгарып алһак та ярай,
Урлап китһәк тә ярай.

Вот килеп эләкtem, исмаһам, туйзың қызыуына. Қот-
ләхмәт узаман сибәр кәләш алып ҭууана, Шөкөрйән
диуана тузан туззырып ытуана. (Неперткеңен косак-
лап тора.)

Г ө л с и р ә һынан җайта.

Г ө л с и р ә. Кауыштығызымы ни?

Ш ө к ө р. Кауыштык.

Карап торам да атлаузырыңды, Гөлсирә, атлауга түгел, жауырның қолем менән мөхәббәт хаты языуга ожшатамын.

Гөлсирә. Ул хат эйәһенә барып юлыккан инде.
(Болдорға менә.)

Шекөр. Гөлсирә, бер үзүң гына ашъяулық сыгар але.

Гөлсирә. Ярай. (Өйгә инә.)

Шекөр. Бөтә хаттар үзүң әйәләренә юлығып бөтөп бара. Минә тигәне генә әллә қайза азашып йөрөй. «Кай болонда оса икән мөхәббәт күбәләгем...»

Гөлсирә (өйзән сығып). Мә. Кейәү менән кәләшкә әллә сатыр кораңымы?

Шекөр. Юк, Гөлсирә — йөрөгән юлга гөл һибә, хәзәр һыйыр баткан быуага барам да эреле-ваклы шайтан балаларын тейәп җайтам.

Гөлсирә. Шайтан тотоп йөрөгәнсе, әйзә минә тауық тотош.

Шекөр. Қуржам шул.

Гөлсирә. Этәстәнме?

Шекөр. Һинең үсал иреңдән. У-ух, ул!

Гөлсирә. Қуржнаң, бар, юлында бул.

Шекөр (ашъяулығын төрөп тога ла эсендә шешәләр бар тип хис итә). Берене бәләкәй, берене үзүр, берене тызыл, берене ак. Қызылын эснәң, қызызырыр, ағын эснәң, ақыртыр, ақыртна ла, эсәбез, эскән һайын үсәбез... (Тажмаклап, бейегән кеүегерәк қыйышмыныш баңып, сығып китә.)

Гөлсирә (аҙбар яғына үза). Себей-себей, сип-сип, себей-себей, сип-сип.

Шэрәй (тауышы өйзән ишетелә). Әллә, аллаға тапшырып, қөрьән үкүп ебәрәйемме?

Иркәбикә (өйзән). Үкынаң да, күзенде йоммай үкү...

Шэрәй. Әғүзе биллахи минашай... раззим.

Гөлсирә (тауышы аҙбарған ишетелә). Себей-себей, сип-сип, себей-себей, сип-сип.

Тауық сырыйлдағаны ишетелә.

Урамға «Москвич» килеп тұктай. Өс тапкыр тантанаалы сигнал берә. Өйзә шау-шыу күтәрелә. Еашта Кәмилә атылып килеп сыға.

Кәмилә. Кайтып та төштөлөр! Ун икенең береге юқ! (*Барып капка асырга итө, кире борола.*) Гөлсирә, Шөкөрйән!

Шәрәй, карсықтар сыға.

Шәрәй (*тамак кыра. Күлдарын ыуа*). Эһем, эһем, бойорған булна...

Сабира. Я хоҙай, йәштәрҙең күңеленә иман керт!..

Кәмилә. Капканы ла асық түгел, исмаһам. Ни караған шул Шөкөр? (*Барып капканы аса башлай.*)

Ул арала бәләкәй капканан киленде күтәреп, Қотләхмәт, уның артынан ауызы қолак артына еткән Дәүләтбай инә.

Қотләхмәт. Бына, апайым, үзенә килен алып кайттым.

Кәмилә (*төрөлгән киленде күреп башта аптырап кала*). Собханалла, машалла! Был ни эш? Сабыр итсе сак қына, киленде өзөр бастырма. (*Өйгә югерә, мендәр алып сыға.*)

Карсықтар һәм Шәрәй ни әйтергә лә белмәй тора.

Иркәбиқә. Я хоҙай!

Сабира. Бәлә-казаңдан һақла!

Шәрәй. Эһем... эһем...

Дәүләтбай. Шак катмағыз, инәйзәр, киленегез бик оялсан, йөзөн шуга қапланы.

Кәмилә (*тұннага сәскәле мендәр ташлай*). Бағтыр шунда киленде.

Сабира (*Иркәбиқә*). Хәйерлегә булын, һул аяғы менән басты.

Кәмилә. Бына, килен, үзен донъя көтәсәк йортондоң тұннанына аяқ бастың.

Иркәбиқә. Йортка бәрәкәт алып килемен ошо булын, балам.

Шәрәй. Йома көн өйлә вакытында төшкән килендең баш өстөндә фәрештә һәр вакыт җанат йәйеп торор, ти китап.

Кәмилә (*Гөлсирәне күреп*). Барсы, килен, тиз генә ак келәтте йыуып сық. Э унан һуң киленгә һыу юлы күрһәтергөз.

Гөлсирә китә.

Сабира. Инсафлы балалыр, күрәңең, улай оялсан булғас...

Котләхмәт. Йә, апай, киленде йонсotмайык, өйгә алып инәйек.

Дәүләтбай. Без киленде тұндала тотор өсөн килтермәнек.

Кэмилә. Әсәйең урынына жалған апайыңмын. Килен өйгә кергәнсе, теләгемде теләйем, фатихамды бирәйем.

Иркәбикә. Борондан килгән шундай йола бар, уландар.

Сабира. Фатиха алмай инеу ярамаң.

Котләхмәт. Әйттәң, фатиханды әйт тә, апай, кәмит короп тормайык.

Сабира. Йола кәмит була тиме икән?

Ул арала жойма·башында бала-сага, жойма өстөндә ололарзың баштары күренә баштай.

Дәүләтбай (ситкә). Йонсotалар бикәмде...

Кэмилә. Эйтер һүзем шул миңең:

Жотоң менән кил, килен.
Еңел булын аяғың,
Ел урынына ел, килен!
Мәлкәт килгән көрәлеп
Уңыңдан да һулыңдан,
Алтын-көмөш шылтырап,
Тамып торғон қулыңдан.
Күзен яман булмаһын,
Яман күз ер көйзөрә,
Һүзен яман булмаһын,
Яман һүз йән биззәрә.
Хәләлеңә гәзел бол,
Ни әйттә лә, әзәр бол,
Кеселәргө оло бол,
Ололарзың коло бол.

Котләхмәт. Етте, аңлашылды инде, апай!

Кэмилә. Хәзәр әйтеп бетөрәм.

Котләхмәт. Тиң бол!

Сабира. Ашықма, Қотләхмәт, килгән килен ки-
ре китмәс.

Кэмилә. Құршे хакы — гүр хакы,

Унһыз усақ үрләтмә,
Тәйнә — килен тупрагы,
Тупрагыңды хөрмәтлә.
Әйтер һүзәм шул минең —
Котоң менән кил, килен...

Котләхмәт. Бөттөмө?

Кәмилә. Бөттө. Фатихамды бирзем, килен.

Карттар тагы дога қыла.

Шәрәй. Хәзер килендең ай йөзөн күрәйек, әhem, әhem...

Иркәбикә. Ынин, Шәрәфетдин, күзенде бик тызырайтып тормаң да ярап.

Котләхмәт. Бына хәзер, Йәмилә, үзең гүмер итәсәк журсак өйө кеүек йортондо күрәсәкнең. (*Шаршаузы акрынғына күтәрә башлай.*)

Дәүләтбай. Эргәндә генә мәңгелек тормош юлдашың бағып тора.

Котләхмәт. Ул һине жакмаң, нұкмаң.

Дәүләтбай. Һинең таянысың һәм ярзамсың булыр.

Котләхмәт. Һинең һылышы йөзөндән башка берәүгә лә күз налмаң.

Дәүләтбай. Құтәрелеп тә жарамаң...

Котләхмәт. Бына һин барыбер минеке булдың, Йәмилә... (*Cicen бөтөрә.*) Йәм... Йә... Ә???

Бөтәне лә аптырап қалалар.

Иркәбикә. Я хозайым, бәлә-казаларыңдан һаңла бәндәләренде.

Сабира (*яж-яғына төкөрә*). Тфұ, тфұ, өнөммә был, төшөммө?

Шәрәй. Укының никахты...

Кәмилә. Ынниң килен түгел, тәйнә алып тайтканың бит, туғанжайым! Ниң шулай ил алдында мәсхәрә итәнең ологайып бөткән апайыңды?

Койма башыңдагы малайшар көлә башлайшар. Котләхмәт менән Дәүләтбай һаман һуштарына килә алмайшар.

Үңғанибикә (*сөскөрөп ебәрә*). Фу, оңқоттар, тонсоктороп үлтерә язылар! Кәләш кәрәк булған икән быларға! Бына килдем. Ниң аж келәткә алып кермәйхегез, тинтектәр? (*Болдорға килем үлтүра.*) Башыма

сепрәк килтерел япкас та, низзэм мин быларзың этле-
ген. Эйзә, барыбер Рәсәйзән ситкә алып китмәстәр әле,
тим. Шымдым. Луфкауайза йөрөү бик рәхәт икән дә-
бана, һөйәктәрем иреп киткәндәй итте. Тик юлы қыс-
та булды. Өс сақрым ара ни, құпмегә етһен... Эзләнен
әле мине теге карт алйот. Ақылға ултыртырмын әле
мин уны! (*Яулығы менән тирен һөртә.*)

Сабира (*Иркәбикәгә*). Әллә, апай, хәйерле сакта
кузгалайықмы?

Шәрәй. Энем... энем... Көтәйек әле.

Котләхмәт. Баштан көлөуен шулмы, Дәүләт-
бай ағай? Ни үсең бар ине миндә?

Дәүләтбай (*башын сайкат тора*). Башым әйлә-
неп китте әле, туған.

Котләхмәт. Қызып китһәм, ул миңрәү башың-
ды кире якка ла бороп жуырмын мин, бызау! Қине
Бызау Дәүләтбай тип юккағына йөрөтмәйзәр икән...

Дәүләтбай. Юкка түгел икән шул, туған. Их
Туктабикә, Туктабикә, әйләндерзең бит баштарымды!
(*Башын тотоп ултыра.*)

Ұңғанбикә. Йәш сакта урлана язып, урлана
язып қалғайым, язмыштан үзмыш юқ икән, тәки ур-
ландым... Дәүләтбай кеүек ирзең бер күтәреп йөрөтөүе
үзе бер гүмер бит юнь белгән кешегә. (*Көлә.*)

Төйөнсек тотоп, Шекөр жайып килә. Ул бик шат, сак қына
қызмаса.

Шекөр. Донъя рәхәте минең қулда, бетәне лә
ошонда! Қоза өсөн асы бар, қозагыйға татлы бар.
Қыз-қыркынга шәрбәтле... Қиәмәте, йәннәте — бары-
бы ла ошо қулемдада... Их-ма! Бәй, қозагый за килеп
еткән икән. Қаумы, қозагый? (*Уңғанбикәгә жул бирә.*)
Вот, маладис, қозагый, шулай сознательный булырга
кәрәк. Фатиха килтерзенме?

Ұңғанбикә. Құмәртәне менән.

Шекөр. Шулай йомарт булыу якшы. Килен
жайза?

Кәмилә. Килен ни, ошонда инде.

Шекөр. Йәмилә жайза? (*Жараشتырып ала.*) Ә
нез ниңе шатланмайығыз? Ничего! Шатланыр көнө-
гөз алда әле. (*Төйөнсөгөн күрһәтә.*)

Котләхмәт. Ахмақ һин! Сак қына ла башың
әшләмәйме ни?

Дәүләтбай. Кәләш тип, ана, Үңғанбикә еңгәне хаталық менән алыш жайтканбыз.

Шекөр (*лып итеп ергә ултыра*). Былай булғас, кем ахмак икәнен тиқшереберәк қаرارға кәрәк булыр... Эмин тырышкан булам, қара тирзәргә баттым. Ана, киленгә һыу юлы башларға яңы күнәктәргә тиклем килтерзем. Бар, улай булғас, үзең һыу юлы башла... Тфұ, тырышыузырым елгә осто!

Кәмилә. Құпме торғақ та, хәзәрәгә икенсе килен килмәс... Эйзә, Үңғанбикә жорзаш, ейгә инеп сәй эсәйек. Бер түгел, ике самауырым жайнап ултыра. Эйзәгез, әбейзәр. Шәрәфетдин, һин дә ин. (*Инә башлай*.)

Сабира. Мәрәкә сықты тип кенә аштан оло булып булмаң... (*Инә башлай*.)

Шәрәй. Бәндәне ризық йөрөтөр, ти торғайны Ишмырза хәзәрәт.

Үңғанбикә. Йыяңы ризық теш һындырып кепә икән шул. Ололап сақырыныңа рәхмәт, Кәмилә. (*Егеттәргә әйләнеп карай*.) Ошо йортка килен булып тәшөрмән тип ғұмер уйлағаным юқ ине.

Карттар инеп китәләр.

Шекөр (*ултырган көйө*). Ха-ха-ха.

Урамдагы халық та қушылып көлә.

Жотләхмәт (*койма башындағыларға*). Қасығыз! Айыу бейетәләрме әллә бында!

Шекөр. Ха-ха-ха. Былай булғас, һәzzенән дан таразалды инде бөтә Россияға! Бара торғас, һәzzенән хакта театр китабы ла язырзар әле. Қәмитселәр, ха-ха-ха.

Жотләхмәт. Йырма шул ауызынды, юғиһә икмәк шүрлегенә менеп тәшөүем бар.

Шекөр. Тәшмәйерәк тор инде. Мин жатнашмаған эштә юнъ буламы ни ул! Их һең!

Алыста жыңғырау тауышы, ат сабып килеме ишетелә.

Дәүләтбай. Киләләр! (*Тыңлай зар*.)

Жотләхмәт. Килһендәр.

Шекөр. Бына улар икмәк шүрлегенә менеп тәшөрәгә может.

Дәүләтбай. Был Мәхәммәтшаның пожар арбашына оқшай...

Шекөр. Қасырға кәрәк, егеттәр.

Котләхмәт. Мин үз өйөмдә үзөм хужа.

Дәүләтбай. Э улар кем хужа икәнен һорап тормаалар?

Шекер. Қастық, егеттәр.

Дәүләтбай. Қайза қасабың һун?

Котләхмәт. Әйзәгез мөгәрәпкә.

Шекер. Үнда һынык.

Котләхмәт. Улай булғас, келәткә.

Шекер (*кул һелтәй*). Һызылы! Бына һиңә кәрәк булна. (*Нұзып*) «Келәткә керзек, бал ашанык, базға тәштәк, май ашанык. (*Капыл*) Таң аткансы юқ булдык...»

Кыңғырау тауышы килеп үк етә. Арттарына қарай-қарай югерәләр. Бер азған келәт яғынан кулына мүнсалы торткан Гөлсирә килә. Ул қура уртаһында аптырап бағып тора.

Гөлсирә. Ниндәй хикмәтле туй булды был?

Эстән өй тәэрәләрен ябалар. Шунда үк йортто ике яктан уратып, құлдарына брандспойттар торткан Мәхәммәтша менән Баян килеп сыға. Мәхәммәтша пожарник кейемендә. Улар артынан шлангылар һұзылған.

Без янмайбың бит, ағайзар.

Мәхәммәтша. Ңең янманағың, без янабың!
Қайза қасырзығың Йәмиләне?

Гөлсирә. Мин күрмәнем.

Баян. Карактар қайза? Ух, жул җысый!

Мәхәммәтша. Бөтә донъяғызы ватам, емерәм, яндырам, һұндерәм...

Өйзән Кәмилә сыға.

Кәмилә. Тағы низәр күрәhem бар икән? Абау!
Үзең һакла, хозайым! (*Сырылдан кире өйгә югерә*.)

Гөлсирә қасырга үйлай.

Баян. Урынындан қуздалаңы булма. Ңин беззенәсир! Пленный!

Мәхәммәтша (*тәзрәгә бара*). Өй эсендә ниндәй йән әйәһе бар, бөтәһе лә сыйкыны!

Баян. Сыжманағың, һыуға батырып, тонсоктороп үлтерәбез.

Мәхәммәтша. Өскә тиклем һанайым: бер... ике... ес... (*Урамға қыскыра*.) Качай насосты, Әптерәй!

Сыр-сыу килеп, Уңғанбикәнән башка, карсықтар һәм Шәрәй
килеп сыга.

Баян. Қулдарығызы күтәрегез!

Мөхәммәтш. Қайза туйзығызы? Энә
күзенә йәшерһәгез ә, табырмын!

Ирекебикә. Бер үзен һакла, илаһым!

Сабира. Ахыры замандыр был!

Шәрәй. Бән-бән-бәндә күрәсәген күрмәй... (Тот-
лога.)

Мөхәммәтш. Эйтегез. якшылық менән, юғи-
һә йортогоғың оң астын-өскә килтерәбез.

Кәмилә. Бөртөкләп йыйған йортомдо тараты
күрмәгез, зинһар! Бер ниндәй қыз за юк.

Баян. Карак үзе тайза? Қайза Қотләхмәт? Дәү-
ләтбай, Шекөр тайза? Қасқандар, қуян йәрәктәр!

Мөхәммәтш. Яуыздарзың таскан ерен күр-
һәтегез!

Баян. Имениегеззен қөлөн күккә осорам!

Гөлсирә. Қотләхмәт ни, ул анау ак келәттә.

Мөхәммәтш. Қыз туйынындамы? Баш кит-
һә китер, әйзә, Баян!

Келәткә югереп киләләр.

Сабира. Улеш кенә булмаһа ярап ине!..

Кәмилә. Йорттоң бәрәкәте китте, былай булғас...

Шәрәй. Ябраил фәрештә үзенең җанаты астына
ална...

Бөтәһе лә өйгә инеп китә.

Мөхәммәтш. Ас!

Баян. Ас!

Мөхәммәтш. Асығыз! Эскерттәге сыскан ба-
ланы урынына яндырам икегеззе лә! Батырам! Тон-
сокторам!

Баян (*урамға қысқыра*). Качай насосты, Эpterәй!

Мөхәммәтш. У-у-у! (*Укереп килеп ишеккә ти-
бә, ишек асылып китә*.)

Котләхмәт, Дәүләтбай, Шекөр килеп сыга.

Баян. Қулдарығызы күтәрегез! Марш алға!

Мөхәммәтш. (*Котләхмәтте төртөп ебәреп, ке-
ләт эсенә инеп сыға*). Қайза илттегез Йәмиләне?

Котләхмәт. Қыззар тауында жалды ул.

Мөхәммәтша. Күркак қына түгел, ялғансы
ла икән әле һин, әшәке нәмә! Кеше бәхетенә күл һуз-
ған өсөн мин һинең күлдарыңды йолкоп алырмын.

Баян. Атлагың! (*Брандспойты тоқап, быларзы*
болдор эргәнә алып киләләр, биргеләп алалар.)

Дәүләтбай. Бында хаталық сыйты, егеттәр.

Баян. Судта яуап бирернең. Астырыны!

Мөхәммәтша. Йәмилә? Йәмилә жайза, әзәм
карактары?!

Шекер. Бында аңлашылмау бар.

Баян (*берзе эләктереп ала*). Аңлашылмана, аңла-
тырмын мин һинде, кәзә тәкәһе!

Артабан Котләхмәт менән Шекер, күлга алынған кеше кеүек,
кулдарын артка күйип, баш эйеп, басып торалар.

Мөхәммәтша. Йәмиләне табып бирегез! Кил-
терегез қызы!

Урамга һиндәйзер машина килем тұктай. Шунда ук Йәмилә,
Ильяс, Менирә, Манибәзәр югереп инәләр. Бәләкәй қапқа
асық қала.

Йәмилә. Туйзар жотло булның!

Ильяс. Туйзың ин қызыу ваткытына тап булдық,
ахырыны.

Мөхәммәтша (*аптырап қала. Брандспойты*
кулынан төшөп китә). Йә... Йә... Йәмилә? Қөндөз йон-
доң күрәмме мин?

Йәмилә (*Мөхәммәтша эргәнә бара*). Һаташ-
каның һин, Мөхәммәтша.

Мөхәммәтша. Һин һаташтырыңың мине, Йәми-
лә!

Баян. Эптерәй, отбо-о-й!

Йәмилә (*Котләхмәтка*). Әсәйзә жайза иттең,
дәртле еget?

Үңғанбикә тәзрәне асып ебәрә, бер кулында сынайт асты, өрә-өрә
сәй эсә.

Үңғанбикә. Мин бында, қызыым!

Йәмилә. Әсәй! (*Өйгә югерә*.)

Мөхәммәтша. Их һин, бешмәгән кейәү!

Тұктабикә янып-бешеп килем инә. Туптура Дәүләтбайзың күк-
рәгенә башын килтереп һала.

Тұқтабикә. Мине яңған уттарға һалыуың шулымы ни, Дәүләтбай? Биргән вәғәзәләренде, әйткән татлы һүззәренде аяқ астына һалып тапайныңмы ни? Ни йөззәрем менән кешеләргә қүренәйем мин хәзер?

Дәүләтбай. Мин гәйепле бында, Тұктабикә, тұкта әле сақтына.

Тұқтабикә. Тұктабикә ярты юлда тұкталмаң. Бына үзем артындан килдем. Балаларың-ниң менән тейәп хәзер үк Қарашкөңгө алам да китәм. Шулай ышаныслырақ булыр.

Дәүләтбай. Тимәк, һин мине гәфү итәнең, Тұктабикә?

Тұқтабикә. Уныңын күз қүрер! Эйзә, эйзә, ыйынын қыркмыш тай артынан эйәреп йөрөгән ат аламаңы! Киттек! (*Шекөр менән Қотләхмәткә бармак янап.*) Әзәм жортоп йөрәйнегез, өтөктәр! (*Еңенән тогот алып сыға башлай.*)

Асық қапканан велосипедқа ултырган Әжмәғол килем инә. Велосипеден килгән үңайға ығып қына атлаң китә.

Әжмәғол (*Дәүләтбайға осоноп килә*). Төрмәлә серетәм мин һинең башынды! Қара йылан!

Тұқтабикә (*араға инә*). Қағыланы булма, һинең үз гонаңың үзенә еткән!

Әжмәғол (*Қотләхмәт менән Шекөргә*). Мошенниктер, көзгө әтәстәр! Қайза қуйзығың минең тарсылы? Бөтәгеззә лә Себер ебәртәм! Қайза закон? Начальство қайза? Мәгәрәпкә ябып һыуытырға кәрәк был шайтан балаларын! Ил өстөнә тап төшөреп, законға хилаф әш әшләгендәре өсөн, илдән қыуырға кәрәк быларзы! Үңғанбикә, тауыш бир, исманам!

Шекөр. Һин жорттоң беззе! Қотко һалған өсөн һинең үзенде яуапқа тарттырырға кәрәк, һөрхөп бөткән капитализм қалдыры!

Қотләхмәт. Һин һөйләмәһен, қыз урлау башкала кергән нәмә түгел ине бит, Әжмәғол ағай.

Әжмәғол. Ңең үш башығың менән бер жарт ахмактың һүзен тыңламаң инегез! Ңеңзе нимәгә өйрәттөләр? Капитализм қалдығына жаршы көрәштергә өйрәт мәнеләрме ни ңеңзе, таш баштар? Хәтернәззәр! Ультимат шул: жарсылы табып бирмәһегез, хәзер үк бола күтәрәм, валлани, күтәрәм! Табығың! Үңғанбикә, тауыш бир!

Уңғанбикә акрын гына ишектән сыга. Бер азан Йәмилә лә күренә.

Уңғанбикә. Эү.

Эжмәгол. Һине эзләп жаңғырып бөттөм бит, жарсык! (Болдорга менмәксе була.)

Уңғанбикә. Тороп тор! Безгә Қотләхмәт менән алдым-бирзәм булды инде.

Эжмәгол. Бирермен мин уга алдым-бирзәмде!.. (Әтәсләнеп егеткә ташлана.) Һөйәген онтайым хәзер! Мошенник!

Уңғанбикә. Карагыз әле бынау әзәмгә! Җыз урланым тип, җырк йыл жорога мактанып йөрөнө. Үзе бер жарсығын да наклай алманы. Ир тиергәме әллә сир тиергәме быны?

Эжмәгол. Эйзә, жарсык, нимә әйтһәң дә әйт, тик үткәнде хәтерләмә. Эйзә яилап гына жайтып китәйек. (Егеттәргә.) Мин неzzәң арт набагығызы уқытырмын әле! Эйзә, жарсык.

Уңғанбикә. Юк инде, луфкауай зарга ултырып килеп, йәйәү жайтыр хәлем юк. Луфкауай килтер.

Эжмәгол. Кайзан алайым мин уны?

Уңғанбикә. Кәрәккәс, кеше таба бит, һин дә тап.

Эжмәгол (ары-бире жарана, Дәүләтбай әргәһенә килә). Дәүләтбай туган, оло башымды кесе итеп horizon, һүзәмде йыға күрмә.

Дәүләтбай (Тұктабикәгә карай). Тұктабикә ни әйтер?

Тұктабикә. Ниңә газогенераторный двигательде алыш килмәнең? Шуға ултырып жайтыр инең.

Эжмәгол. Улай итмә инде, килен.

Тұктабикә. Ярар, еңгә үзебеззәң янга һыйыр әле. Эйзә, Уңғанбикә еңгә...

Күзгала башлайшар. Мәхәммәтша Йәмилә әргәһенә болдорга менеп баңа.

Уңғанбикә. Тороп тороғоз сақ гына. Үз түйымдың никахын үзәм уқытып китәйем әле, булмаха... Башлагыз, йәштәр!..

Ильяс (гармунды Шөкөргә алып бирэ). Йә, Шөкөр, «Актанык»ты тарт.

Шекөр. Их-ма! (Уйнай.)

Ильяс йыр башлай, бөтәне лә күтәреп ала.

Б ө т ә h e л ә. Ақтаның бүйі әрәмә —
Талғына, мұйылғына,
Ақтаның егеттәренә
Қызы урлау үйінғына.
Үйінғына, көлкө генә,
Йырла ла бейе генә,
Тик ниңәлер китеп барзы
Кейәүзең көйө генә.

К о т л ә х м ә т (*кушила*).

Қызызы урлап булманы ла,
Әбей урлап уңманым.

Б ө т ә h e л ә. Шулай илгә дан тарата
Егеттәрзен үңғаны.
Ақтаның бүйізары туғай,
Туғайында күл генә,
Оятыңа сыйзаманаң,
Аяғурә үл генә.

К о т л ә х м ә т. Их-ма! (*Бақсан еренән жапыл бөгелөп төшә*.)

Ш а р ш а у

1958

Йырланмаған **йыр**

Өс шаршаулы драма

Жатнашалар:

Дұсмәт Ярлықапов — кала комитетенең икенсе секретаре.
Мәстүрә — уның бисәһе.
Япар Юлдашев — газета редакторы.
Дилбәр — Дұсмәттең ағаһының жызы. Институтта уқыта.
Вәзир — газета эшсөні. Дилбәрзен іре.
Низам — художник.
Рәхимә — техникум студентканы. Ярлықаповтарҙа тора.
Арықбаев — предприятие директоры.
Гөлбикә — тегенесе қызды.
Карт — узғынсы.
Зәйтүнә — Ярлықаповтың секретаре.
Исмәғил — Рәхимәнең ауылдашы.

Вакыға 1954—1955 йылдарза бара.

БЕРЕНСЕ ШАРШАУ

Ярлықаповтар дачаһы. Зал. Бер яқ стенага һунар мылтығы, патрондар эленгән. Өңтәлдөге вазага шиңә төшкән сәскәләр һәм қызара башлаган саган япрактары қуылган. Залга бер яктан ике ишек сыра. Тәэрәләр асық. Сак жына һарғая башлаган қыуактар күренә. Аяз көн кискә ауышып бара. Август аәжатары. Мәстүрә яңғыз. Ул қыркты үзған, ләкин әле шиңеп бөтмәгән матур, һыныу бисә. Мәстүрә эске бұлмәнән киңелмәгән сәскәле ситса алыш сыға. Уның иценә қуыш, көзгө әргәһенә килә.

Мәстүрә. Ни әшләп озакланы бил Гөлбикә? Ошо арала тектереп кеймәгәс, ул құлдәктең ни қызығы җала? (*Ситсаны әйләндергеләп жарай.*) Бизәктәрелә көзгө япрактар төслю, мондоузар. Был құлдәкте кейгәс, үзем дә бик яманыу күренермен, ахыры. Хәйер, барыбер түгелме ни?.. Элегерәк яңы кейем бөтөреп кейеу үзе бер шатлық була торгайны. Ә хәзер кейем бөтөрөүзен дә қызығы қалманы. Көзгө сәскә-кеүек йәшәлә инде шунда — төсө бар, хуш есе юқ. (*Ситсанын шул алдында тоткан көйө тәзрә әргәһенә бара, алықса жарай.*) Қайылай һиззәрмәй генә боқоп килә көз. Әле йәй бөтмәгән, ә көз башланды ла инде.

Я пар җапыл тәзрә җаршынына килеп баça. Ул ақ сәсле, уртаса буйлы, җакса кеше. Илле тирәһендә. Өңтәндә таушала төшкән костюм. Аяғында җара ботинка. Һөйләгәндә бағым менән һөйләй.

Я пар. Эйе, көз етә, дачниктәр! Һаумы, Мәстүрә. Мәстүрә (*hiçkәnep kitә*). Ә?.. Яп-пар агай?..

Я пар. Эйе, мин. Ниңә шақ җаттың? Йә, күрешәйек.

Мәстүрә ситсанын күкрәгенә күя, унан атып бәрә. Тәзрә аша күрешәләр.

Мәстүрә. Тәзрә аша күрештек, хәйерлегә булын.

Япар (*шаярып*). Амин, шулай булын.

Мәстүрә. Япар агай, өйгө рәхим ит...

Япар. Килгәс, инмәй китмәм. (*Ишекә үтә.*)

Мәстүрә. Ошо Япар агай кәүзәгә лә ژур түгел, ә ул килеп инһә, ей тула ла китә торгайны. Бына әле лә...

Япар (*инә*). Ел-ямғыр ситләтеп үткән, ахыры, үзенде, Мәстүрә, бер ҙә үзгәрмәгәннең.

Мәстүрә. Эллә инде...

Япар. Э Дүсмәт нисек?

Мәстүрә. Әүәлгесә көн-төн башы эштән сыймай.

Япар. Эйе, горкомда икенсе секретарь булыу өңел эш түгел. Құпме кешенең хәстәрен хәстәрләргә кәрәк бит уга.

Мәстүрә. Ың һүң, Япар агай, җайза шулай гәйеп булдығыз? Эллә биш-алты йыл үтеп китте инде.

Япар. Ынгез йыл. Бәләбәй яғында нефть сизәмә күтәрәбез, Мәстүрә, гәжәп тәмле эш. Эле бында кәңәшмәлә йөрөнөм.

Мәстүрә. Ынгез йыл... Шул тиклем гүмер үтеп тә киттеме ни әле!

Япар. Гүмер үтә, Мәстүрә. Ул үткән һайын, йәшелек дүстары яқыная бара. Хатта һағындыра. Бына һеңгә лә атлай-югерә тигәндәй килдем.

Мәстүрә. Бик рәхмәт. Дүсмәт тә шатланып бөтә алмаң инде!

Япар (*караштырып*). Дағағыз һәйбәт икән. Йыл да сығаңығызы?

Мәстүрә. Йыл һайын. Қояш сак җына йылыта башлағас та, қүсенеп киләбез. Э быйыл қышка ла җалабыз. Қалалағы өйөбөззә нипләйзәр.

Япар. Без бәләкәй сакта, өйзә таракан һәләк күп була торгайны. Өй сак җына йылынһа, улар ярыктар-зан сығып, бөтә ергә тараала, ә ей һыуына башлаһа, язынан тишек-тошокка йәштеренеп бөтә ине.

Мәстүрә (*аңламай*). Шөкөр, беззә таракан юқ. Нимә эшләп һең җапыл ул хакта хәтерләнегез әле?

Япар (*көлөп*). Мин дачниктәрзе шул эреле-ваклы кара, қызыл, ала тарақандарға оқшатам.

Мәстүрә. Ың һаман да әсе телләнегез икән әле, Япар агай.

Я п а р. Хәзәр тағы ла әсерәк. Арыш сүпрәһе торған һайын нығырақ әсей төшә бит.

М ә с т ү р ә. Улай булғас, неҙ, карт сүпра, әсей ултырығыҙ, мин тиҙ генә сәй әзәрләйем. (*Сыкмаксы була.*)

Я п а р. Кәрәкмәй. Җабыр ерем дә юк. Мин Дүсмәтте көтәм. Ын һәйләй ултыр.

М ә с т ү р ә. Нимә һәйләйем?

Я п а р. Балалар, Дилбәр хатында.

М ә с т ү р ә. Балалар икеһе лә Свердловскиҙә укый. Ошо қөндәрҙә генә озаттығ. Дилбәр хәзәр үзе үзүр кеше. Институтта укыта. Кейәүгә сықты. Бөтәбез ҙә бергә торабыҙ.

Я п а р. Бына ғұмер. Кейәүе кем?

М ә с т ү р ә. Газетала әшләй. Вәэир Җәнзәфәров тигән еget. Кемлеген белеп бөтөрә алғаным юк әле. Дүсмәт үзен бик яраты мәгәр. Хатта (*көлөп*) үзе башқоза булды.

Я п а р. Вәэир Җәнзәфәров... Языуына қарағанда, сос еgetкә ожшай.

М ә с т ү р ә. Сосорак шул.

Я п а р (*стенағағы һунар коралдарын қарап үөрәй*). Дүсмәт нықлап алып айыу-бүре ауларга тотонған, ахыры.

М ә с т ү р ә. Юк. Кейәү артынан килгән малдар улар.

Я п а р. Кейәү шулай хәтәр һунарсымы ни?

М ә с т ү р ә. Әлләсе, бишенсе ай эленеп тора. Җул тейзәргән кеше юк. Қыңыр мылтық ул.

Я п а р. Мылтықтың да қыңыры буламы икән ни? (*Көлә.*)

М ә с т ү р ә. Атмагас ни, аптырап әйтәм инде.

Я п а р (*үзәлдина*). Қыңыр мылтық тиген, ә? Үзе мылтық, кот оскос нәмә, үзе — қыңыр!

Тыштан ук һәйләнеп, Гөлбикә инә. Ул қажсағына, буйға бәләкәс кенә 20—22 йәшлек қызы. Башқа тегенселәр кеүек алдашмай. Ләкин курған-белгәнде түкмәй-сәсмәй һәйләргә яраты. Кеше шатлығы менән шатланы белә.

Гөлбикә. Қоне лә қоне! Бөтә донъя, ысын гәрәбә төңлө, үтәнән-үтә күренеп тора. (*Япарзы күрмәй.*) Көтә-көтә арып бөткәннегеззәр, Мәстүрә апай, асыуланмағыҙ инде. Башта Тәслимә апай зарза, унан ми-

нистр Ҙорғашовтарза... (*Япарзы күрөп жатып жала.*)
Кунак бар икән дәбана! (*Жул нұзып, Япарға бара.*)
Һауымыңызы — Гөлбикә.

Я пар. Арыубыз әле, Гөлбикә туташ.

Гөлбикә. Туташ булырга мин боронғо қыз туғел дә, агай...

Мәстүрә. Вакыттыңызрақ сақ бит әле, Гөлбикә.
(*Япарға.*) Бик оңта тегенсе ул беззен Гөлбикә.

Гөлбикә. Улайна, мин икенсе вакытта килермен, йәме, Мәстүрә апай. (*Сыға башлай.*)

Я пар (*Мәстүрә ыргыткан сиңсаны дивандан барып ала. Гөлбикәгә нұза.*). Мәгез, ұлсәгез, киңегез. Мин неңгә қамасауламайым.

Мәстүрә. Қуңынан, Япар агай, һуңынан...

Я пар. Қуңынан түгел, хәзәр. Эш кешеңе үз әшендә булырга тейеш. Дүсмәттең бүлмәнең тайза? Мин шунда ултырып торормон.

Мәстүрә. Улайна, Япар агай, нең журнал тараптырып ултырығыз. Без хәзәр бөтөрөрбөз. (*Япарға ишек асып курхәтә. Гөлбикә сиңсаны алып карай.*)

Гөлбикә. О, хәзәр был иң модный тауар. Һары сәскәле сиңса өсөн Мәскәүзә үлеш, ти, бит. (*Ұлсәүен ала.*)

Мәстүрә. Мин һине төшкә сақлы ук көткәйнем.

Гөлбикә. Эй, Мәстүрә апайайым, башта Тәслимә апайшарза булдым. Йөн күлдәк тектерә. Беләнең бит инде, Тәслимә апайзың иң-буының ұлсәп сыйырға ғына бер сәғәт вакыт кәрәк. Етмәһә, үзе холокһоз.

Мәстүрә. Холокһоз булып, нимә әшләй һуң үл?

Гөлбикә. Имеш, күлдәктәренең биле несқә, иң-баштары қыйғас булының, осалары һыланып торон. Ә һин бына һылап жара Тәслимә апайға. (*Мәстүрәнең ұлсәүен ала башлай.*)

Мәстүрә. Йөрәге ауырыу бит уның.

Гөлбикә. Йөрәге ауырыу булғас, шул тиклем ашамаһын... Нәфсеңен тыйын. Ярамнақланып әйтмәйем, Мәстүрә апай, неңгә кейем тегеу үзе бер рәхәт. Кильмәгән ерекше юқ. Мүйындарығыз шалкан төсәле апак, билегез һығылмалы, осаларығыз тап үз урынында, күкрәктәрегез, қыздар күкрәге кеүек, ултырып тора. Торғаны менән кейем жалыбы инде. (*Мәстүрәне әйләнеп йөрөй.*)

Мәстүрә. Йин, Гөлбикә, бөтөнләй ат мактаган
кеүек, мактап ташланың мине...

Гөлбикә. Эй, Мәстүрә апай, шундай һылыу ат-
тар була, үззэрөнә иң һунғы фасон буйынса ебәк күл-
дәк тегеп кейзерге килә. Э нәз был күлдәк өсөн ниндәй
фасон найлар инегез?

Мәстүрә. Бығамы? Балерина Изелбаевың Па-
риждә тектереп жайткан сыйбар күлдәге бар бит.

Гөлбикә. Теге шыршы урманы тәшкәнме?

Мәстүрә. Юк, шыйык нарыга йәшел сицерткә
хүрәте тәшкән.

Гөлбикә. Ә-ә-ә. Исемә төштө. Асык яғалы, бик
килешер ул нәзгә. Улар менән нәз табындарза осраш-
майнығыз. Шулай булгас, күсерәбез әз жуябыз.

Мәстүрә. Тик яғаһын ул тиклем үк асык яна-
ма, мин артистка түгел бит. Йәш яғы ла бар...

Гөлбикә (әйелә). Озонлогон күпмерәк итәбез?
Шулай ярармы? (*Сирағына төртөп күрһәтә.*)

Мәстүрә. Таман булыр.

Гөлбикә (*ситсаны ала*). Бик матур күлдәк була-
сак. Шатлык менән кейергә генә язһын...

Мәстүрә. Ни эшләп һин, Гөлбикә, моңроу ғына
итеп жапыл ундай теләк теләп қуизың әле?

Гөлбикә. Былай ғына. Җур кешеләрзә әллә нисек
хәсрәт күберәк була шул.

Мәстүрә. Жайғы-хәсрәт ни ул ژурын-бәләкәйен
жарап йөрөмәйзөр әз.

Гөлбикә. Йөрөй шул. Җур кешеләр өйөндә аш
унмаха — хәсрәт, мәктәп баланы икеле алып жайт-
ха — хәсрәт, бәләкәй малай өстөн сылатып көрһә —
хәсрәт, тектерелгән кейемдең килемшәгән ере килем
сыкха — хәсрәт, хатта кинола насар урын эләкә лә —
хәсрәт. Э бала-сага институтка инә алмай жална —
өйзә ярты йыллык траур. Э беззөң кеүек простой ке-
шеләр ундай нәмәләрзә исәпкә лә алмай.

Мәстүрә. Кешеңенә жараптыр инде.

Гөлбикә. Әллә тагы. Құргәнеде әйтәм. Ана,
министр Корзашовтың уртансы малайы институтка
эләкмәй жалған. Бер азна инде бөтә өй эссе жанлы йәш
түгел ултыра.

Мәстүрә. Іәйбәт укый ине бит ул бала.

Гөлбикә. Құрәнең, унан да һәйбәтерәктәр күп
булғандыр. Корзашовтың бисәне иренә әйтә: «Бар,

институт директоры менән һөйләш», — ти. Тегеңе жа-
рыша: «Үзем дә бармайым, ниңдә лә рексөт итмәйем,
ундай замандар үтте инде, — ти. — Ана заводта эш-
кә кернен, арыш икмәгенен тәмен белер. Без әзә эшләп
уқының», — ти. Э агай-энеләре теге малайзың күзен
дә астырмайзар, өтөп барадар: «Семьяға хурлык киль-
терゼң!» — тиңәр. Теге бахыр бала, аптырафас, толчок-
тан тире тун, олтан һалған быйма, қолаксын бүрек
алып җайткан. «Северный полюс-четырегә китәм», —
ти.

Мәстүрә. Бахыр бала...

Гөлбикә. Китиңен, әйзә, атаңы әйтмешләй, ик-
мәктең тәмен белер.

Теге якта Япар барын оноталар.

Мәстүрә. Арыш икмәге тигәс, әйтәйем әле, без
әзә Дүсмәт менән арыш икмәген бик яратып ашайбыз.
Эшсе-кәрәстиән тамагы бит, ни тиңәң дә... Қулдәкте лә,
күрәнең, ситсанан тектерәбез. Дүсмәт әйтмешләй, ябай
кешеләрзән айырылмаңка кәрәк.

Гөлбикә. Бына үлсәп тә бөтөрәзәм. Ярай. Иртәгә
тағы кереп сыйырмын әле, көндәр йылды сакта, рәхәт-
ләнеп кейеп җалырнығыз. (Йыйына.) Эй, яратам да
хүң ошо йәй айзарын...

Мәстүрә. Йәйзе кем яратмай, Гөлбикә!.. Э һең
йәштәр есөн уның сәскәләре, баксалары, тансалары,
тағы мең төрлө шатлыктары бар.

Гөлбикә. Йәйзең тағы бер яғы бар, Мәстүрә
апай. Йылды сакта катын-кыңзар мин теккән қулдәк-
тәрзә кейеп йөрөй. Эшемде кеше күрә. Кейеме килешеп
торған катын артынан мин һиззәрмәй генә икешәр-
есәр квартал әйәреп барам. Минең қулдарым кешене
нисек матурлай, тип қыуанам. Шатлығым эсемә һый-
май. Мин теккән кейемде җәзгерһеҙ кейгәнде күрһәм,
эсем әрней. Қулдарым эшкә бармаң була. (Пауза.)
Көзлө-кышлы хет тек, хет текмә, барыбер берәү әзә
күрмәй. Театрга ғына барманалар...

Мәстүрә (*ғәҗәпләнеп тора*). Ысынлап та, үз
әшендә сittән күреү җызыктыр, ә?

Гөлбикә. Қүңелле, бик қүңелле, Мәстүрә апай.
Ярай, мин китәйем. (Нәмәләрен сумканына һала.) Ир-
тәгә килермен.

Мәстүрә (*ишиккә тиклем озата. Карап жала*).
Бәләкәсем, шатлана белеу ниндәй ژур бәхет!

Япар (*сыға, сәгәтенә карап*). Һин кисер мине,
Мәстүрә, йомошланмаган бик җыңтау бер йомошом
и семә килеп төштө. Миңә китергә кәрәк.

Мәстүрә. Исманам, Дүсмәт җайтканды көтөгөз..

Япар. Беләһең бит мине: жалған эшкә жар яуганды яратмайым.

Мәстүрә. Беләм дә...

Япар. Құнеленә ауыр алнаң да, әйтәйем әле,
Мәстүрә.

Мәстүрә. Э, нимә? Эйтегез, Япар агай.

Япар. Ишек асық җалғайны, һең үтә қыстырып
һөйләштегез. Иреккөззән тыңларға тұра килде.

Мәстүрә. Хоҙайым! Япар агай! Йыйын юқ-бары
һейләп әсегеззе бошороп бетөргөнбеззөр инде.

Япар (*тыныс*). Юқ, әсем бошманы, йәнем әсенеп
китте. Қызығанып җүйзым үзенде. Был һинме, Мәстүрә?

Мәстүрә. Ңең мине бөтөнләй аптыраттығыз,
Япар агай.

Япар. Сәйер, сәйер.

Мәстүрә. Нимәне сәйер?

Япар. Дүсмәт менән татыу тораһығызы?

Мәстүрә. Сәйер һораяу. Ниңә, былай татыу тора-
быз.

Япар. Ярай, юл төшің, тағы һуғылырмын әле. Йә,
хуш!

Мәстүрә. Мин ни тип әйтергә лә белмәйем ин-
де, Япар агай.

Япар (*Мәстүрәнең арқаһынан жага*). Һин набор-
щик Йәғәфәр қызы Мәстүрә инең бит. Э хәзер ситса
кулдәк кейеу йәки арыш икмәге ашау менән генә ябай
халықтан айырылмаусы Мәстүрәгә әйләндөңме ни шу-
лай? Быны мин ни тип әйтергә лә белмәйем. Йә, хуш.
(*Капыл боролоп сығып китә*).

Мәстүрә. «Сәйер, сәйер...» — ти ул. Нимәне сә-
йер һүң әле? (*Пауза. Башын сайдай.*) Құрәһең, сәйер-
зөр. (*Диванга килеп ултыра.*)

Низам инә. Ул күлтүк астына җагыз менән жапланған ژур гы-
на картина қыстырыған. 24—25 йәштәрзәге егет. Урта бүйли, күззә-
ре бик мондоу. Мәстүрә уның ингәнен иштәмәй.

Низам. Һауымынығыз, Мәстүрә апай?

Мәстүрә (*hiçkənep kitet*). Э... Низам? Һаумы?

Низам. Эллә борсоном инде? (*Tapanып тора*)

Мәстүрә. Уз тип әйтер инем, Дилбәр ейзә юк.

Низам. Улай икән. Мин уйлагайным... Һеззә борсоном, ахыры!

Мәстүрә. Юк, Низам, ниндәй борсоу булһын, ти. (*Низамды баштан-аяк карап сыға*.) Һаман да шул һүрәт төшөрөү эшендәме, Низам?

Низам. Эйе.

Мәстүрә. Өң-башыңды ла бөтәйтеп алғанһың икән. Шулай һәйбәт кенә эшләйһенме ни?

Низам. Эйе, һәйбәт кенә. Минең әсәрзәремде күргәзмәгә түйзүлар.

Мәстүрә. Уз тип әйтер инем...

Низам. Ярай, улайна мин Дилбәр жайтканын тышта көтөрмөн. (*Сыға башлай*.)

Мәстүрә. Күңеленә ауыр алма, Низам, әйтмәй тура килмәй.

Низам. Нимәне, Мәстүрә апай?

Мәстүрә. Дилбәр — хәзәр ир жатыны. Ыниң килеп йөрөүен Вәзиргә откшамаң. Һыуынырға тырыш.

Низам. Биш ай инде мин һеззәң тупнағызыға аяқ бастаным юк. Мин Дилбәрзе, кейәүгә сыйклас, күргәнем дә юк.

Мәстүрә. Шул тиклем гүмер үтте ләме ни әле?

Низам. Эйе, унан һүң биш ай түгел, минең өсөн биш йөз, биш мең йыл үтте... Биш мең йыллық айырылышыу, аңайынызымы?

Мәстүрә. Барыбер, Низам, күнегергә тура килер.

Низам. Юк, күнекмәйем, Мәстүрә апай, үлгәнсө лә, үлгәс тә, күнекмәм. Э һең жүркімағыз, мин һеңгә һунғы тапкыр килдем.

Мәстүрә. Беҙ ни эшләп жүркайык, ти, һин юлбаşар түгел дә, мин тик Дилбәрзен тормошо өсөн генә борсолам. Үзып ултырыр инең, бәлки.

Низам. Юк, мин урманда йөрөп торормон. Дилбәрзе күрмәй, барыбер китә алмам. (*Картинанын күтәреп, сығып китет*.)

Мәстүрә. Быныны ла бер мәжнүн. Типә тимер өзөрлөк егет, бер қызыңын йөрәген яулап ала алманы. Кит инде, биллани! Дұсмәтө лә иртәле-кисле шул Вәзирзен төшөрмәне. Бер баланың башын бутарға күп кәрәкме ни? Құл уртаһында ултырган ак том-

бойок кеүек кенә җыз ине Дилбәребез... (*Эске бұлмәгә инеп китә. Сәхнә буш тора.*)

Дилбәр менән Рәхимә инә. Рәхимә тақта сумазан, тейөнсөк totkan.

Дилбәр. Был беззәң өй, Рәхимә. Беззеке тип, атайым менән бер туған ағайымдың өйө, мин 14 йәштән уларза үстем.

Рәхимә. Бик матур өй, кинолагы кеүек! (*Узмай тора.*)

Дилбәр. Уз, Рәхимә, уз, тартынма. Апай! Ынн өйзәме?

Мәстүрә (*инә*). Өйзә. Қайттыңмы? Қунақ алыш килгәннең икән дә. Һаумы, қызыым.

Рәхимә. Исән генә тораңығызымы, Мәстүрә апай. Мин Рәхимә исемле.

Дилбәр. Рәхимәне мин үзебезгә торорға алыш килдем.

Мәстүрә. Безгә хәзәр хәzmәтсе кәрәкмәй бит.

Дилбәр. Ул нефть техникумында укыясак, уның торор ере юқ.

Рәхимә. Эсәйем ауырыны ла, иртәрәк килә алманым. Ятакта урын беткән. Нисек ауылға қайтайым инде, тип ишек төбөндә илап тора инем, Дилбәр апай үтеп барышлай алды ла китте. (*Сак-сак иламай.*)

Дилбәр. Апай, үтенеп һорайым, қалыңи беззә Рәхимә. (*Мәстүрәгә һыйына.*)

Рәхимә. Мин үзем шундай бәләкәс булнам да, һәләк әш рәте беләм. Қул әше лә totканым бар. Дәрестән буш сакта қул арагызыга керермен. Қалдырығызы мине, Мәстүрә апай.

Мәстүрә (*Дилбәргә*). Ағайың ни әйтер бит?

Дилбәр. Ыннең һүзенәндән сықмаң ул. Үзегеззәң балаларығызы за сittә.

Мәстүрә. Ярай, мин риза.

Дилбәр (*килеп жосаклап*). Бына рәхмәт, апай. Мин тап шулай булыр, тип уйлагайным да.

Рәхимә (*Мәстүрәнең муйынына асылына*). Рәхмәт, Мәстүрә апай! Был якшылығызызы гүмергә лә, гүмергә лә онотмам.

Мәстүрә. Рәхимә залда йоклар. Нәмәләренде ана кухнягә сыгар, Рәхимә.

Рәхимә сыға.

Дилбэр. Эй апайым минең. (*Килем һыйына.*)
Был бала юл буйынса Тукай шигырзарын һөйләп
килде. Иң киткес матур һөйләй:

Фалибанә яктырып, акрын гына
Ал таң ата,
Монланып, хәсрәтләнеп, ялкау гына
Аж ай бата.

Шигыр яраткан кеше наасар күңелле булмай ул.

Мәстүрә. Йинең өсөн бөтә кеше лә якшы күңелле инде.

Дилбэр. Юж, бөтәне лә түгел. Мин ямандарзы
ла беләм. Ләкин барыбер донъя ла, кешеләр ҙә һәй-
бәт, апай! Мин урамга сыйхам, табандарым ергә тей-
мәй. Осорзай булып барам. Җояш, ер, кешеләр — бө-
тәне лә минең туғандарым төслем. Э *hayat...* (*Тәзрәгә ки-
лә.*) Зәп-зәңгәр *hayat* — үзе генә лә бит ғұмерлеккә би-
релгән бер матурлық.

Рәхимә (*кухнянән сыға, ғөл төптәрен карай.*).
Гөл төптәре кипкән. Ыны һибәйемме, Мәстүрә апай?

Мәстүрә. Йип. Халық йыйыла башланы. Мин дә
аш-һыузы җарайым. (*Кухня ишегенә бара. Рәхимә ғөл-
дәрәгә һыу һибеп йөрөй.*) Онотканмын да, Низам бында
ине.

Дилбэр (*каушап*). Низам? Җайза ул? Ниңә кил-
гән?

Мәстүрә. Йине көтә. «Урманда йөрөй торам», —
тине.

Дилбэр (*тәзрәгә килем қыскыра*). Низам! Низам!
(*Сығып югерә. Тауышы сittә ишетелә: «Низам!»*)

Рәхимә (*һыу алып сыға. Кескәй ғөл менән һөй-
ләшә*). Ынуаныңмы, бәләкәс? Мә эс, бәләкәй сакта
яңғыз йашәү қыйын була шул. (*Зур ғөлгә.*) Ын ژур-
һың, сабыр ит. Ниңә лә сығарырмын. (*Тагы һыу алып
сыға. Карана.*) Бында бөтә бүлмәләр ҙә қунак өйө ке-
үек икән, хатта унан да матурырак! (*Нәмәләрзә тотоп
карай, диванга ултырып ала. Үзе бер аз шикләнә лә.
Мәстүрәнен көзгөлө туалет өстәле каршынына килем
ултыра. Көзгөгә карана. Башын борғолай.*) Мин дәрес-
тәремде ошонда әзәрләрменме икән? Ярап, җайза күш-
налар, шунда әзәрләрмен.

Дилбэр Низамды һейрәп керткәндәй етәкләп кертә.

Дилбэр. Ғұмер буйы жырыс булдың, Низам.

Низам. Э нин мине гүмер буйына малай урынына күрзен.

Дилбэр. Малай булғас.

Рәхимә (*аптырап карап тора*). Ирегез, иптәшегез ошомо ни, Дилбэр апай? (*Килем курешә*.) Һаумынығыз!

Низам (*Рәхимәне, һүрәткә төшөргәндәге кеүек, карап ала*). Э нин кем?

Рәхимә. Мин — Рәхимә. Исемемдән башка хәзергә бер нәмәм дә юқ әле минец.

Дилбэр. Рәхимә, бар нин баксага сыгып, һуган йолкоп кер. Ана беззен түтәлдәр! Құп йолқ, йәме.

Рәхимә. Ярай, апай. (*Шымғына сыгып китә*.)

Дилбэр. Һине етәкләп ултыртмаңаң, ултыра ла белмәңең... (*Беләгенән тотоп килә*.)

Низам. Мин хушлашырға килдем.

Дилбэр. Китәңеңме ни?

Низам. Юқ, китмәйем. Мин өмөтәм менән хушлашырға килдем, Дилбэр.

Дилбэр. Хәзәр бер нәмә лә үзгәртеп булмай бит, Низам.

Низам. Ул башта ук шулай ине, нин мине гүмер буиы иптәш күрзен, ләкин яраты алманың. Йыуашлығым өсөн жылғандыңғына. Э Вәэзир йылғыр ул, оскон кеүек. Мин һине гәйепләмәйем.

Дилбэр. Вәэзиргә қағылмайык.

Низам. Қағылмайык. (*Картинаны аса*.) Ҳәтерен-дәләр, дүрт йыл элек ана тегендә, Қариәл ярында, һинең рәсеменде яңай башлагайным... Этюд эшләгәйнем...

Дилбэр. Без икебез әгермелә инек ул вакытта.

Низам. Дүрт йылымды мин ошо портреткә арнаңым. (*Аса*.) Оқшаганмы?

Дилбэр. Оқшаган да, ләкин мин был тиклем маттур түгел бит.

Низам. Бында һинең матурлығындың йөззән бер өлөшө лә юқ, Дилбэр, ләкин кисер, қулдарымдың һәләтлелеге шунан артығына етмәне.

Дилбэр (*хайран қалып карап тора*. *Башын сайдай*). Был мин түгел, һинең хыялышы был, Низам.

Низам. Нимә генә булмаңын, дүрт йыл гүмерем был. Э ул гүмер һинеке, һәр бер секунды һиңә арналды ул гүмерзен. Мин уны һиңә килтерзәм, мә ал, Дилбэр! Зиннар, ал!

Д и л б ә р. Узендә жалын, мин был тиклем үзүр иштәлеккә хаклы түгелмен бит.

Н из а м. Жоткар мине! (*Пауза.*) Уны күргәэмәгә түйгым килмәй. Йатырга намысым, яндырырга кәсөм етмәй. Йәшерен гонаң йәки йәшерен алла кеүек ул миңә. Йис нәмә эшләтә алмайым. Бүлмәмдә эленеп тора. Төндәрен йоклар-йокламаң мин уга карап ятам. Ул — һинең рәсемең түгел, ә үзәмдең йөрәгем шулай эленеп тора, имеш. Узенән тып-тып-тып җан тама. Һушыма киләм. Каршы стеналагы сәгәт теле тың-тыңтың вакыт һанай. Акылдан язырга мөмкин.

Д и л б ә р (*Низамдың маңлайына құлын жуя.*). Етер, Низам, етер, һөйләмә...

Н из а м (*Узен құлға ала.*). Артына бер йыр за күсереп йәбештерзәм. Ул йырзы һин яжышы беләнең. (*Қыскырып утый.*)

Һыузаңға һыуһап йөрөнөм,
Үзәм — һыу буйзарында.
Ғұмеремдең буйзарына
Бұлыштың үйзарымда.

Мин дә бала сактан үк гүмер буйы һинең менән гел бергә булдым. Ләкин гүмер буйы...

Д и л б ә р. Э ниңе безгә яжын дүстар булып жалмақ?

Н из а м. Башқа йыуаныс жалмагас, шулай: «Дүс булагың», — тиңәр инде. Үзган йыл мин ауылда һабантуйза булдым. Көрәшселәрзе жараным. Икең бигерәк сая көрәште. Һуңынан еңгәненә һарыңк бирзеләр, ә еңелгәненә кәзә бәрәсе килтереп торторзолар. Бәрәс менән йыуатма һин мине, Дилбәр. Мин еңелдем, ләкин горурмын.

Д и л б ә р. Бәлки, һин хаклылыр. Безгә, бәлки, бөтөнләйгә күрешмәсәкә кәрәктер.

Н из а м. Бәлки... Мә, рәсемде ал, әлергә теләмәһәң, берәй ергә йыйып жуй. Ул бит ғүмерзәң жартаймай торған бер киңәге. Шәфкәтле бул һин уга.

Дилбәр рәсемде ала, диванга һейәй.

Бына хәзәр китһәм дә ярай.

Д и л б ә р. Мин һине жал тип жыңтай алмайым.

Н из а м. Аңлайым. (*Ишеккә бара.*) Бир җулдарың-

ды. (Дилбэр ике кулын да һуза. Низам озак қысып тора.) Йә, хуш! (Китмәксе була.)

Дилбэр. Низам! (Уның мүйінинан жосаклай, упмәй, башын Низамдың кулбашына һала, тағы қысып жосаклай. Дилбэр жосаклағанда, Мәстүрә сығырга итә, күреп, кире борола.) Хәзәр бар, кит инде, бала сағым, йәшлегем минең! Хуш!

Низам. Тик бер генә нәмәне үтенәм һинән — тызғанма мине. (Жапыл боролоп сығып китә.)

Дилбэр (башта құзғалмай, унан жапыл ишеккә ташланған). Эйләнеп жарапмы икән?

Бер ус йәшел һуган тотоп, Рәхимә инә. Ул болдорза Дилбәрзе күргән, гәжәпләнгән.

Рәхимә. Былай булғас, теге агай Дилбэр апайымдың ире булып сыйманы. Ниңе ире түгел икән? Бик һөйкөмлө кеше бит. Дилбэр апай үзе ағасқа һөйәлгән, үзенең күзәренән мәлдөрәп йәш ага. Ниңе илай икән? Шундай ژур кеше, институтта уқыта торған апай, ерле юқтағына иламай торғандыр. (Үзенең қүзенән йәш ага.) Иламай түзөу мөмкин түгелдер, күрәнең. (Илай.)

Мәстүрә (сыға). Дилбэр жайза, Рәхимә?

Рәхимә. Өй алдында тора.

Мәстүрә. Э һин ниңе илайың?

Рәхимә. Мин ашқа һуган өззөм, бына, мә, апай...

Дилбэр инә.

Мәстүрә. Дилбэр! Бына тағы, етмәһә...

Дилбэр. Борсолма, апай, ул бәтөнләйгә китте. Тик нимәмделер үзе менән алыш китте. Шуга ғына яманыңу.

Рәхимә (ситкә әйтә.) Могайын, мәктәптә бергә уқыған иптәшелер әле, минең менән Исмәғил кеүек...

Мәстүрә (рәсем әргәһенә килә. Эйләндереп жарай). Абау, тап фәрештәнең бит, туғанкайым.

Дилбэр. Канаттың фәрештә.

Рәхимә. Эй, оқшаган...

Мәстүрә. Хәзәргә йыйыбырақ жуй. Вәэзир алдында уңайыңыз. Эллә ни уйлауы бар.

Дилбэр. Уйлаңасы.

Мәстүрә. Улай тимә. Бына ошолай тәр ә шкаф артына жуй. (Портретте төрөп бирә.)

Д и л б ә р. Ярай, һинеңсө булғын. (*Үз булмәненә инеп китә.*)

Дұсмәт инә. Ул урта буйлы, тулығына көүзәле кеше, ықсымғына кейенгән. Фуражкаһын һала, Мәстүрәне һүзхең генә маңдайынан үбә, Рәхимәгә қарап ала, өндәшмәй. Ул, папкаһын тотоп, тұра үз бұлмәненә уза. Папкаһын қуыпсыға. Ике құлы менән сәсен һыйпай. Ул тештәрен күрһәтмәй генә бик йыш йылмая. Ләкин йылмайыгуни аңлатканы белеп булмай — шатлықмы, хәйләме, мыс-кыллаумы?

Д ұ с м ә т (eçkənep йылмая). Ашқа һуғанды күбе-рәк һалғанығыз, ахыры. (*Рәхимә huçkənep китә.*)

М ә с т ү р ә. Қөндәгесә инде.

Д ұ с м ә т (йомшак қына). Қайза беззен әшем эйәләре?

М ә с т ү р ә. Дилбәр өйзә, Вәзир җайтмаған әле.

Д ұ с м ә т. Дилбәр!

Д и л б ә р. Нимә, ағай?

Д ұ с м ә т. Ултырышығыз. (*Рәхимәнән башқалар ултыра.*) Бынан егерме биш йыл әлек һинең атайың, Дилбәр, йәғни миңең бер туған ағайым Ишкілде Ярлықапов, колхоз төзөшөп йөрөгендә, дошман құлынан һәләк булғайны.

Д и л б ә р. Ниңә хәтерләтәнең инде уны?

Д ұ с м ә т. Сабыр ит. Ул сақ үзем дә — Мәстүрә белә — гаризалар язып бөткәс, ките алмай җалдым.

М ә с т ү р ә. Ниңә, Ватан һуғышы башланғас та, китергә беренсе теләк белдереүсе һин булдың инде, тик ебәрмәнеләр генә.

Д ұ с м ә т. Һүз ул хакта бармай. (*Урынынан тора.* Мәстүрә менән Дилбәр әз тора.) Мин һеңгә белдерәм: мин, партия сақырыуына яуап итеп, ауылға эшкә ебәреүзе норап гариза бирзәм. Горком секретаре, тимәк, мин үзем был әштә юл күрһәтәм.

Башқалар аптырабырак қалалар. Ләкин Дұсмәт көткәнсе үк эффект тыумай.

М ә с т ү р ә. Үзен төптән үйлағаныңдыр инде.

Д ұ с м ә т. Бик төптән. (*Дилбәргә.*) Һинең атайыңдың әшен қулдан килгәнсә дауам иттерергә китәм. Заман шуны талап итә. Заман!

Д и л б ә р. Рәхмәт, ағайым! Юғиңә җайы берәүзәр һейләгендә құқрек һуғалар, эшкә құскәндә, ышыққа қасалар.

Дұсмәт (*йылмая*). Без энтузиастар токомо...
(*Мәстүрәгә*) Э һин нисек уйлайның?

Мәстүрә. Мин хинең бисәң, командир бисәне.

Дұсмәт. Тимәк, қаршылық юқ?

Мәстүрә (*баш жаға*). Юқ.

Дұсмәт (*Рәхимәгә, шаярып*). Э һин?

Рәхимә. Минме?

Дұсмәт. Ауылға китәнеңме?

Рәхимә. Мин әле кисә генә ауылдан килдем.
Юлдар ифрат бысрал. Килә-килә ыздаланып бөттөк.
Нең юл тәшкәсерәк құзгалығың инде, агай.

Дұсмәт (*карап тора*). Э һин кем булаңың һуң
әле?

Дилбәр. Мин уны үзебеззә торорға алыш килдем.
Ул студентка.

Дұсмәт (*Мәстүрәгә, Дилбәргә қарап тора*). То-
рорға? Нықлап уйлаштығыңмы һуң?

Мәстүрә. Уйлаштық, бик уйлаштық.

Дұсмәт (*йылмая*). Юғиңе жатын-қың күп ерзә
тауыш түйін була...

Рәхимә. Үзем шундай ғына булнам да, минең
холком һәләк һәйбәт, агай.

Дилбәр. Рәхимәнең безгә килеүе бик йәтеш тә
булып сыйты. Үзегез китең барнағың, бынау тиклем
өйзә Вәзир менән икәүебез генә азашып бетөрбөз
юғиңе.

Дұсмәт. Азашнағың, табышырның әле. (*Рәхи-
мәне бармағы менән ымлап сакыра. Теге килә. Қал-
қын ғына арқаынан жаға*.) Улай холкоң да һәйбәт
булғас, қалырның. Кара һин уны, набагыңды яқшы
үткі.

Рәхимә. Тешем-тырнағым менән тырышырмын.

Дұсмәт. Бына шулай. Карт көндә бер һелкенеп
алырға булдық... (*Tora, йөрөнә*.) Үземә мылтық һатып
алырға кәрәк булыр... (*Өстәлдәге газеталарзы қарай*.)

Тышта мотоцикл тауышы ишетелә. Тына. Рәхимә тәзәрәгә бара.

Мәстүрә. Бетә қашықтарзың да хужалары йы-
йылып бөтте. Аш ултыртырға кәрәк. Эйзә, Рәхимә.
(*Сығалар*.)

Вәзир инә. Кескей буйлы. Қакса. Құзлекле. Кейеме модно, на-
уалы кеше. 32—33-тәрзә. Таанауын йайырыш, йаш қына ескәнә.
Дұсмәт Мәстүрәне үлкән шикелле, Дилбәрзе тойгоһоз үбә. Дилбәр
үңайыланғандай итә.

Вәзир. Донъяның иң тыныс мөйөшөнө сәләм.
Дұсмәт. Ә-ә, матбуғат арықланы. Сәләм, сәләм!
Вәзир. Әлеге арықлан ук түгел.
Дильтабер (шаярып). Айыумы?

Вәзир. Дөрөсөн генә әйткәндә, бурзай. Қөн буын сабырға тұра килә. (*Күхня шеген асып сакыра*.) Әй, Мәстүрә Хисамовна, оңтамаң борон әйтәйем әле, дүрттенес базага нең һораган нәмә килгән.

Дильтабер. Вәзир, ақыллым, ташла һин шул база тирәнендә ескәнеп йөрөуенде. Килешмәй.

Вәзир (*йомшак қына, бәләкәй балага аңлаткан кеүек*). Мин унда башқа әш менән барзым. Мин, әйттерген килһә, грандиоз статья өсөн қарастар шайкаһын күзәтәм. Мин — югереп тамақ түйзыра торған хәбәрсе. Ескәнеп йөрөу — минең әшем, минең икмәгем.

Дұсмәт (*йомшак қына итеп өстәлгә өс тапкыр һыға*). Тугандар! Бөгөн беззең өйзә бәхәс көнө түгел. Бөгөн!. (Бармағын күтәрә. *Йылмая*.)

Вәзир (*капыл хәтерләп, югереп барып, плащ кесінен газета полосағы ала*). Һи-и, оңтамаң торам, Дұсмәт Корбанович! Ңеңзәң исемде иртәгә бөтә республика телдән төшөрмәйәсәк.

Дұсмәт. Ниндәй гонаһтарым өсөн? (*Йылмая*.)

Вәзир. Мәстүрә Хисамовна, сығығың әле!

Мәстүрә (*сыға*). Ни бар?

Вәзир. Иртәгә газетала кешеләр ошо мәкәләне уқыясактар. Ңең бөгөн донъяны бер төңгә узып киттегез. Тыңлағы! «Патриоттар ауылға китәләр». Бисмиллаһын уқып тормайым... «Ошо патриотик гаризалар ташқының башында қала партия комитетенең икене секретаре Дұсмәт Корбанович Ярлықаповтың гаризаны тора. Үзенең йөрәгенән сыйқан был документендә язған ул: «Мин ошо гаризамды биреүем менән шатмын», — тигән. Ағымдағы көн ахырына қәзәр ундағы гаризалар һаны бер нисә йөзгә етте». (*Пауза*.)

Дильтабер. Кем был тиклем емерзे беззең тұған телде?

Вәзир. Факттарғына минеке. Языуын Сукмаров яззы. Элбиттә, бындағы фактты югарырак шигриәт менән һуғарырға кәрәк ине. Йөрәк һалжын ул Сукмаровта!

Дұсмәт (байтак кына өндәшмәй тора. Ризаның).
Әкем күшты һеңгә ул хәбәрзә язырга?

Вәзири. Күшканды гына көтөп торғаң, газета
сығармаңқа кәрәк.

Дұсмәт. Ниңә, ут сыйқкан кеүек, шул тиклем?..
(Үзен тогот кала.) Кәңәшләшергә кәрәк ине. Газета
басылмаганмы әле?

Вәзири (аңламай). Басылып ята. Ниңә, Дұсмәт
Корбанович, дөрөс түгелме ни?

Дұсмәт. Мин былай шапырыныузы, шау-шыуузы
яратмайым. Партия работеңи скромный булырга
тейеш.

Вәзири. Ниңә, Дұсмәт Корбанович, якшы хәбәрзә-
бөтәне лә иштептән. Был һеззәң дан өсөн кәрәкмәй,
һеззәң дан былай ژа етерлек. Ә, үзегез әйткәнсә, кеше-
ләргә вакытында өлгө күрһәтә белергә кәрәк.

Дұсмәт (урининан тора). Ул риза түгел, йыл-
мая). Етер. Аңлашылды.

Мәстүрә. Верандала аш һыуына торғандыр. Ул-
тырыша баштайык.

Дұсмәт. Бара торогоз. Мин хәзәр. (Йәштәр сыга-
лар. Мәстүрә китмәйерәк тора.)

Мәстүрә. Бөгөн Япар ағай килгәйне.

Дұсмәт. Қайны Япар? Ә, теге Япармы?

Мәстүрә. Эйе.

Дұсмәт. Ниңә көтмәне?

Мәстүрә. Башта көтәм тип ултырзы ла жапыл,
ашығыс эшем бар, тип сыйкты ла китте.

Дұсмәт. Іаман шул элекке орゾ-бәрзә Япар-
икән. Бер нәмә лә әйтмәнеме?

Мәстүрә. Важ-тәйәк шунда. Ә-ә: «Дұсмәт менән
килешеп тораңызы?» — тип нораны. Тағы нимә?
Дачниктәр жандалагамы, сиңерткәгәме оқшаган,
тине...

Дұсмәт. Шуны әйтер өсөн генә килгәнме икән
ни?

Мәстүрә. Элләсе.

Дұсмәт. Сәйер.

Мәстүрә. Ярай, Дұсмәт, китергә тәүәккәлләп,
һәйбәт иткәннең. (Эргәһенә килә. Һыйына.) Миңә лә
үземә күрә берәй эш табылыш. Әйтәйек, элекке эшем —
балалар баксаңында.

Дұсмәт. Эш ни табылыр ул. Тик, Мәстүрә, га-
риза бирһем дә, обкомдың ебәреуенә ышанып етә ал-
майым. «Ярлықапов кеүек партийный работниктер
бында ла артып бармай, улар, телеграм сыйығында
тезелешеп ултырган жарлуғастар кеүек, тезелешеп тор-
майзар...» — тип әйтеүзәренән жүркем... Ебәреүзәре
бик икеле, Мәстүрә. Бик шикле.

Мәстүрә. Үндай шиген булғас, башта югарынан
ризалық алыу көрәк ине.

Дұсмәт. Их һин, командир бисәне... Беләнең бит,
ауылда, таң атканды белдереп, иң элек бер әтәс тыс-
тыра. Шунан уға жалған әтәстәр күшүла. Бындай
вақытта тәүбашлап тыскырыу мәним. (*Баш бармагын
кутәрә. Ыылмая.*)

Шаршай

ИКЕНСЕ ШАРШАУ

Беренсе картина

Дұсмәт Ярлықаповтың кабинете. Зұр бұлмә. Языу өстәле һәм сте-
на буйында кәңәшмәләр узгара торған «Т» формаһындағы өстәл-
дәр, каланың планы, республика картасы. Дұсмәт өстәл артында
бөршәйеп кенә ултырган. Ниндәйшер документтәр уқый. Ишекте
ағына шакып, секретарь Зәйтүнә ине. Кире сыйырга уйлай.
Дұсмәт башын күтәрә.

Дұсмәт. Ни бар, Зәйтүнә?

Зәйтүнә. Інзіде олоғына бер апай күрергө теләй.

Дұсмәт. Ниндәй йомош менән?

Зәйтүнә. Ингәс, әйтермен, ти.

Дұсмәт. Ипләп кенә аңлат: иртәгә килнен. Бө-
ген көн бик тығыз. Тукта әле! Кисә мин һинә ремза-
вод директоры Арықбаев менән газета работниге Қән-
зәфәровты сақырырға жүшкайным. Сақырзыңмы?

Зәйтүнә. Сақырзым, Дұсмәт Корбанович.
(Сыға.)

Дұсмәт (*документтәрзе өстәл тартмаһына һала*).
Барлық мәшәкәттәренде, борсолоузарынды шулай
тартмага бикләп булға икән. Шартлатып аскысты бор-
зоңмо... (*Аскысты бора.*) Эше лә бөттө...

Зәйтүнә (*югереп инә*). Обкомдан һорайзар.

Дұсмәт. Кем?

Зәйтүнә (бер бармагын күрһәтә). Беренсе!

Дұсмәт. Беренсе булғас, беренсе секретаргә то-таштыр.

Зәйтүнә. Ул һеңзе һорай. (Сыға.)

Дұсмәт (смирно баңа, әллә йөрәген, әллә парт-билетен капшап карай). Тыңлайым, тыңлайым һеңзе! Һәйбәт кенә, рәхмәт, рәхмәт! Эйе, эйе, биргәйнем. Газеталамы? Булды. Бер ес азна әлекме икән? Уныңын, әлбиттә, юқка шауланылар. Кәрәкмәс ине. «Ниңә тауыштын сыйғармайның», — тиңегезме? Мин ни һеңзен фатихағызы һәм артабан бойорогоғоздо көтәм. «Об-ком жаршы килмәй», — тиңегезме? (Лып итеп ултыра. Йөрәгенме, партбилетенме капшай. Үзен құлға ала, никереп тора.) Мин һалдат! Бөгөн үк әзәр! Тик, тик бер ژур эш башлап тора инек... Сизәм ерзәрәз үәшәү-селәрәз... ғөмүмән, ауыл халқын кәрәк-ярак менән тәймин итеу буйынса урындағы промышленность пред-приятиеләренең ярышын ойоштороп йөрөйбөз... Күп нәмәне үзгәртеп төкорға кәрәк. Әгәр һең рәхсәт итһә-геҙ, шул әште юлға һалып бөтөрөргә ине. Күпме тип ни... Ике-өс азна етер, тим. Рәхмәт, рәхмәт... Мин һал-дат, иптәш... Эйе, эйе, исәпләгез миңе, бөгөндән китер-гә әзәр, тип исәпләгез. Рәхмәт, ышанысығыз есөн рәх-мәт. Хушығыҙ. (Трубканы күя. Аптырап тора.) Ошо газетага язып, әште ژурға ебәрзеләр... Ахмактар! Бы-на хәзәр Ыя башла, командир бисәһе, мөлкәтенде. Төйнә төйәнсөктәреңде!.. Юқ, ашықмай тор әле. Хәзәр вакыт өсөн көрәш башланасақ. Азна, ун көн, ай өсөн. Тегененән дә көслөрәк шау-шыу күтәрергә! (Йылмая.) Шулай за был юлы үйланмайырак жыстырылды... Ә вакыттың һөрән һалған әтәстен муйынын бороп, жа-занга ыргытырға ла күп һорамайзар. (Әсенеберәк.) Миңә эйәреп гариза язған йөзәрләгән кеше ауылға китте. Шул етмәйме икән ни? Минең урынныңында икәнен ни әшләп аңламайзар улар? (Пауза.) Әшкә! Предприятиеләрзе ярышқа күтәрергә! Бөтәһе лә сизәм ер өсөн! Бөтәһе лә ауыл өсөн! (Пауза.) Ә мин ебәрмәс-тәренә шул тиклем ның ышанғайным. (Лып итеп ул-тыра.)

Ишек төбөндә ниндәйзер тартыш бара. Зәйтүнә тауышы ишетелә. «Ул бөгөн бер кемде лә қабул итмәй...» Япар тауышы: «Минең йо-мошом юқ...» Япар килем инә.

Я пар. Ниндэй гэзэт был? Ни йомош менэн ки-
леүенде ишек төбөндэ үк энэхенэн ебенэ тиклем төпсө-
нөргэ тотоналар! Эс башоргостар! Һаумы, Дүсмэт дус!

Дүсмэт (*уринан тороп, жосак йэйеп каршы*
килә). Нисэмэ қыш, нисэмэ йэй тигэндэй!.. Һаумы,
Япар жорзаш, һаумы? (*Жосаклай.*) Һин һис тэ үзгэр-
мэгэнхең икэн, эүэлгесэ үк, йөрөгэн ерендэ күсэр ба-
шың әләгергэ генэ тора.

Я пар. Юлың тулы түмэр-томар булғас, әләгер зә-
шул. (*Көлә.*) Уяу нақлайзар икэн үзенде, һай-һай! Үн-
да һине ике балалы бер жатын көтөп ултыра. Дүртенсе
көн йөрөйөм, ти. Үз балаларың тураһында йышыраж
уйлайшындыр әле, магайын.

Дүсмэт. Килгэн кешене тура индер, тип күпме
әйттө мин уга... Йә, әйзә, хуш килден, ултыр, бына
түрзэн үзып ултыр.

Я пар (*кабинетте, үнан Дүсмэтте баштан-аяк жа-
рап сыға*). Кабинетең ожшамай миңә, артык зур, шык-
хыз икэн. (*Ултыра.*)

Дүсмэт. Кабинет тороп торхон. Йә, һөйлә, үзен
низәр җыйратып йәшэйхең?

Я пар. Җыйралғаны әллә ни түгел, бына төзөлгәне
байтак.

Дүсмэт. Ишетеп торабыз, ишетеп торабыз. Элек-
ке газета редакторынан шундай шәп промысла директоры
сығыр, тип һис уйламағайым. Тырышкан таш-
та җаңау жаккана шул булалыр, күрәхең.

Я пар. Тапшырылған эште башкарырға тура килә,
Дүсмэт дус. Ул вакытта, күрәхең, үнда кәрәгерәк бул-
ғанмындыр.

Дүсмэт. Э хәзәр һүң?

Я пар. Әле мин жаланан Җалтайға китер вакытта
Җалтайшан жалаға килеп сыйктым. Сакыртып алдылар.

Дүсмэт. Уның инде партия ихтыярында.

Я пар. Э һин ауылға китергэ ниэтләп шәп иткән-
хең. Хуплайым, дус. Хуплайым һәм жотлайым. Партия
работнигениң югары үрнәге был.

Дүсмэт. Дөрөсөн генә әйткәндә, мин ундаю юга-
ры үрнәктәр тураһында уйлап торманым. Партия са-
жырзы, намыс талап итте.

Я пар. Бына мине, колхозға китергэ йыйынып
бөткәс, топ талдылар. Сәбәпсөһе һин йәки газета

редакторы Шәрипов икәнен бында килгәс кенә аңла-
ным.

Дұсмәт (*аптырап*). Бында ниндәйзер аңлашыл-
мау бар, Япар! Інинең турала бер ерзә бер касан да
ауыз асып өндәшкәнem булманы. Бәлки, Шәрипов?..

Я пар. Ул да өндәшмәгән.

Дұсмәт. Тимәк?

Я пар. Тимәкме? Шәрипов ауылға киткән. Ін дә
китәнең. Э мин бөкөнө ике буш урындың берененә
күлтереп тығырға үйлайзар. Обкомда иң тәүзә миң
иниң эште тәқдим иттеләр. Іайланаңлар, әлбиттә...

Дұсмәт. Тимәк?.. Сәйер... Өйзән мәйет сыйкмаң
борон ук, туй башлауга оқшамаймы нүң был? (*Йөрә-
генме, партбилетенме тотоп қарай. Япар уны күрмәй.*)

Я пар. Ул тиклемен әйтә алмайым. Эммә мин
әлегә ризалық бирмәнem... Кәңәш ит миң...

Дұсмәт (*яналма дәрт менән*). Урынымда иниң
кеүек сыйыккан тогро кешенең қалыуына мин бары
шатланыргағына тейешмен. Мин шатланам да быға!..
Быны мин ниң горком секретаре буларак әйтәм. Э
дуң буларак...

Я пар. Ін икеңен дә бергә әйт.

Дұсмәт. Икеңен дә бергәмे? Улайха, тыңла. Эш-
кә тигәндә, икенсе секретарь йөк аты. Құпме налнаң
да, тартырга тейеш. Ашқа тигәндә, йыш тына ымны-
нып та жала ул.

Я пар. Ашқа мин жомһоз түгелмен. Уныңы мине
өркөтмәй.

Дұсмәт. Ни тиһәң дә, без ни бары кешеләр генә
бит, Япар. Бәндәгә хас нәфсе беззә лә бар.

Я пар. Үз нәфсем миң үзәм баш һәм уны құптән
еңгәнмен дә инде. Мин иниң бүтән нәмә һорамайым.
Ін тураңын әйт: минең құлымдан килерме?

Дұсмәт. Уныңын, эшләп жарамай, әйтеуе жы-
йын. Эммә беренсе менән килемешеу еңел булмаясак.
Икегез әз сакматаш кеүек кешеләрнегез, бәрелешкән
найын, оскон осоп торасак.

Я пар. Э мин ундей кешеләрзе яратам. Ундейзар
менән бер әрләшеп алнаң да, рәхәт булып жала.

Дұсмәт. Үзен үзәш һорайың, үзен һәр
үзәмде южка сығарып тораңың, Япар.

Я пар. Ін өзөп әйт.

Дұсмәт. Өзөпмө? Өзөп әйтәм: газетала ике қулыңа бер эш. Ә бында... Үнан һүң, миңең көм тигәндә бер айлық мәшәкәтем жалды әле. Обкомдың биргән задание бар. Беренсе үзе яңығына шылтыратып әйтте.

Япар. Мин, бер жатлы, һинән кәңәш һораган булам тағы. Ә һин, шамбы кеүек, қойроғондан да, башиңдан да тоттормайның, шыуып тик тораңың.

Дұсмәт (*йылмайып*). Һин дә, Япар дүс, қойроқта үрелеүсөләрзән түгел бит... Боязға ынтылырға яратыңың. Кәңәш һорарға түгел, ә мине ашықтырырға килмәненме икән һин? Әммә мин партия дисциплинаһын боза алмайым. Команда булғас, рәхим ит!

Япар. Көрәк һораганда, һәнәк бирә торған гәзәтеп әлек тә бар ине, һаман ташламағаның икән шул гәзәтенде.

Дұсмәт. Һин дә тоткан ерзән шартлатып һындыра торған рабфак студентенең қылыштарын ташламағаның, дүс.

Япар. Ташламаным, бынан һүң да ташлата алмастар. Бөгөлөп-һығылып йәшәй алмайым, быгуындарым жаткан, ебәрмәй! Үзен әйтмешләй, әммә шуны онотма: әйәр җашагаңына үтә йәбешеп яткан һыбайлы ат өстөнән тизерәк қолап төшөүсөн була. Ә миңә таңда, борсолма, мин һинен урынға эшкә килмәсқә жарап иттем. (*Сыға*)

Дұсмәт. Горком секретаре булырға йөрөйнөңмө? Тороп тор әле сак қына. Урын буш түгел.

Креслога ултырып ала. Звонокка баça. Зәйтүнә инә.

(*Йомшап*.) Сақырган кешеләр килдеме, Зәйтүнә?

Зәйтүнә. Қилде.

Дұсмәт. Инһендер.

Секретарь сыға. Арықбаев менән Вәзир инә. Арықбаев ژур тақыр башлы ыйыуан кеше. Йөзөнә қараганда якшы күңделле булырға тейеш. Ләкин бик ыйуаш һәм туркак.

Арықбаев. Эштәр ырамалы булының, Дұсмәт Корбанович.

Дұсмәт булмә уртаңына сығып, Арықбаевты жаршылай. Вәзиргә баш җагып «Т» төслө өстәл эргәненән урын күрһәтә. Ул ултырып, низер яза башлай.

Дұсмәт. Қаумы, Арықбаев... Эштәр ырар ине лә, бына һинен кеүектәр аяқ салғылап тұя.

Арықбаев. Ауызығыздан ел алғын, Дұсмәт Корбанович, битеbez менән ер hеперәбез.

Дұсмәт. Ултыр әле. (*Йылмая*.) Һин битең менән ер hепермә, танауынды емерернең. Ә бына урындағы промышленность предприятиеләре араһында ярыштыңидә асырға, заманға яраклы яңы йөкләмәләрзә башлап һинә алырға тұра килер.

Арықбаев. Кисә hездәң инструкторығыз беззәң, хәлде үзе күреп китте. Эштәр мешкөл беззәң. Алған йөкләмәләрзә лә үтәп бөтөрөп булмай.

Дұсмәт. Теге йөкләмәләрзәң быға жатнаши ют.

Арықбаев. Һуң, иптәш Ярлықапов, беззәң көслөрәктәр бар бит.

Дұсмәт. Алыш башларға көс кәрәкмәй, дәрт кәрәк. Дәрт! Һабантуйза көрәште кем баштай? Ботбуйы малайзар баштай. Аръяғы үзенән-үзе китә уның.

Арықбаев. Барыбер күрәләтә шапырына алмайым мин, иптәш Ярлықапов.

Дұсмәт. Һине макталыу бер әз қызыгындырмаймы ни шулай? Бурның! Һинең исемен берәй вакытташқа басылып сыйканы бармы?

Арықбаев. Бар. (*Көлөп*.) Башқа кеше тураһындағы фельетонда: «Хуш күңелле, йомшаш баш Арықбаев...» — тип бер телгә алгайнылар.

Дұсмәт. Улғына аз. Йәғни ул икенсе нәмә. Әгәр ярышты башлап ебәрһән, һинең фамилияң газета биттәренән тәшмәйәсәк. «Арықбаев етәкселек иткән завод... Арықбаев заводының инициативы...» Балаларайндың балалары горурланырлық нәмә бит. Ниндәйдан! (*Йылмая*.)

Арықбаев. Шулайзыр за... Беззәң кеүек вакхалыққа дандың кәрәге бик самалы уның...

Дұсмәт. Улай булна, бына нәмә. Мин һинең менән һатыулашырга уйламайым. Хәзәр үк берәй бушбулмәгә инеп ултыр за ярыш асызуың идеяны хаткында уйла. Сизәм ерзәрзәң перспективаны менән бәйлә. Бер сәгәттән mestпром предприятиеләре директорларының кәңәшмәһе йыйыла. Шунда башлап сығыш яһарың.

Арықбаев. Ңе з үнинең бөтөнләй һушымды алдығыз, Дұсмәт Корбанович, ни тип тә әйтә алмайым.

Дұсмәт. Бар, һуышыңды ла, ақылыңды ла шунда бергө йайырғың. Бының инде горком қуша. Аңлашыламы?

Арықбаев. Аңлашыла ла...

Дұсмәт. Үнд?

Арықбаев. Бер әз генә тәнем тартмай.

Дұсмәт. Миңең һинең тәнең көрәкмәй, йәнең, халықтың эше есөн янып торған йәнең көрәк. Идея көрәк миңе!.. Илдә ниндәй бөйөк әштәр башкарылғанды аңлашыламайыңмы ни һин?

Арықбаев. Аңлайым, Дұсмәт Корбанович.

Дұсмәт. Аңлаңаң, алғы сафта булырға, башкаларға үрнәк күрһәтергө ынтыл.

Арықбаев. Бик ынтылыш инек тә...

Дұсмәт. Юж, Арықбаев, һин ауылға якты йөз күрһәтергө теләмәйнең. Мин һине башкаса тәшөнә алмайым. (Пауза. Йомшак қына өндәшә, ауыр карашташлай.) Йә, нисек?

Арықбаев. Қурғаш һипкән төслем шул тиклем ауыр қарамағыз миңе, Дұсмәт Корбанович. Мин уйлармын.

Дұсмәт. Әллә жасан шулай көрәк ине.

Арықбаев сыға.

Вәзир (*урининан тора*). Консерватор! Шулар менен коммунизм төзө инде...

Дұсмәт. Аңлашылдымы?

Вәзир. Без грандиоз хәрәкәт башланыу алдында торабыз! Ңең зирәк ақыллы кеше, Дұсмәт Корбанович, ысын патриот! Үзегез ауылға әшкә киткәнсе үк, ауыл тураһында тайғыртып китәнегез.

Дұсмәт. Башкаса мөмкин түгел, матбуғат арылданы. (Вәзириң иңбашына кулын нала.)

Вәзир. Мәкәләнең исемен «Сизәм ергә йөз менен» тип қуйнақ, килешерме?

Дұсмәт. Килешер. Эммә ақыллы яз. Инициативаның түбәндән килеп сыйқанлығы ярылып яттын. Без ул инициативаны бары күтәреп алғысылар гына. Миңе даны көрәкмәй. Эш көрәк миңе! Эш!

Вәзир. Һизеп торам, Дұсмәт Корбанович.

Дұсмәт. Тағы бына нәмә: минең фамилияны бик алдан атама. Беренсе урында Арықбаев торорға тейеш. Бер сәгәттән кәңәшмәгө рәхим ит. Аңланыңмы?

Б ә з и р. Аңлашылды, Дұсмәт Жорбанович... (Тауын тартып есқэнэ. Сыға.)

Дұсмәт (кнопкаға баға. Зәйтүнә инә. Дұсмәт бұлмә уртаһына сығып баға. Сәгетенә жарай). Хәзер 9 сәғәт 17 минут, 10 сәғәт 17 минутта кисә биргән исемлектәге барлық директорзар ошонда булын. («Т» өстәлде күрһәтә. Өстәлдәге телефондарға ишара янай.) Бөтә телефондар нәззәң жарамакта. Аңлашылдымы?

Зәйтүнә баш жаға. Дұсмәт икенсе ишектән сыға баштай. Ут һүнә.

Шаршау

Икенсе картина

Жаризелдең текә яры. Зур жая эргәһенән һукмат үтә. Бер мәйөштә Ярлықаповтар дачаһының қыйығы күренә. Көз. Кискә табан. Қояш нуры, нары япрактарға, нары уландәргә төшөп, доңъяны алтынға манган төслеме. Аяз. Иылы. Ағас төбөнә ышықланып, Ярлықаповтар дачаһынан күзен ала алмай Исмәғил бағып тора. Ул бил жайышына китаптар қыстырыған.

Исмәғил. Ишектәре асыла ла ябыла, асыла ла ябыла, ә кем сыйқанын күреп булмай. Эллә бер һызырып жаражарға инде? Рәхимә шунда үк танып алыр ине. Танына ла, иše китмәс шул йыуаш Исмәғилгә. Күлгәс-күлгәс, күрмәй китең булмай инде. Бынау ағас башына менәм дә жарайым да ултырам. Бер сыйқмана, бер сыйыр. Йөзө күренмәһе, күлдәген булна ла күреп жалырмын, ул да ярап торор. Тфұ. (Күлдарына төке-рөп ала ла ағас башына үрмәләй.)

Мольберт күтәреп, Низам инә.

Низам (ағастарға, таштарға). Һаумыһығыз, иске дүстар! (Күш жайынға.) Ңең әүәлгесә үк татыу йәшәйнегез икән. Тик бына бер аз наргая төшкәннегез. Зарап юқ, яз күлгәс, уянып, тағы йәшәрернегез. Мөхәббәт тураһында бер-береге зәғә матур тәштәр һойләрнегез. Хәтерегеззәме, бынан дүрт йыл әлек бер йәш қыз күп тапкырзар нәзгә һойәлеп торғайны. (Жайындарзы килем һыйпай.) Уның иңбаштары нәззәң ак тәнегезгә тейгәйне. Бына бөгөн ул тағы әргәгезгә килде. Диңләр, һойәл һин иске дүстарыңа. Бөтәһе лә яңынан башлана. (Мольбертен алып, әшикә тотона.) Башынды сақ жына

кояшта бор. Битеңә якты төшін. Ул сакта сестрәренде ел тарата ине. Бөгөн тыныс шул. Ниңә жапыл турғайзың? Юқ, битеңә япрак күләгәне төшкөн икән... Башланың! Изге сәғеттә! (*Мауығып һызыларға тона.*)

Шул вакыт нәк Дилбәр һөйәлергә тейеш ергә таяк таянған бер ба бай килем һейәлә.

Низам (*башын күтәрә, аптырап жала, күззәрен ыуа*). Э?

Карт. Ниңә ауызыңды астың?

Низам. Жайзан килем төштөгөз һуң әле һез? (*Күккә күрһәтә.*)

Карт. Фәжәпләнмә, мин хызыр-ильяс түгел. Таякты толпар итеп (*таяғын күрһәтә*), былтыр наираған һандугастың тауышын байыл әзләп йөрөүсе бер картмын мин.

Низам. Фәжәп. Эле генә бында бер кем дә юқ ине.

Карт. Тар булна ла, һукмак бар. Юл булған ерә кеше өзөлмәй ул. Ағас һүрәте төшөрөнеңме?

Низам. Юқ, бик матур, бик һәйбәт қызыңың һүрәтен яңай инем.

Карт (*янына килә*). Э қызың җайза һуң?

Низам (*башта жарт таянған ағасты, үнан йөрәген, маңлайын күрһәтә*). Ана шунда... Юқ, бында, бында. Қүңелдән төшөрәм.

Карт. Э-ә? Үзе «хуш!»мы ни? (*Кул болғап күрһәтә.*)

Низам (*башын жана*). «Хуш» шул! Юқ, ошо жалала йәшәй, ләкин барыбер... Эйе, «хуш». (*Кул нелтәй.*)

Карт. Эйзә, әшлә, мин жамасауламайым.

Низам. Әзәпнөзлек булна ла, һорайым әле?

Карт. Бынау тау-таш араһында нимә әшләп йөрәй был хыяли жарт, тиңеңме?

Низам. Хыяли үк тимәйем дә.

Карт. Хыяли. Һинең кеүегерәк.

Низам (*кукрәгенә төртә*). Тимәк, мин хыяли?

Карт (*карап*). Элегә бөтөнләй үк түгел.

Низам. Фәжәп!

Карт. Нимә әзләй был жарт, тиңеңме?

Низам. Эйе.

К а р т. Һыуынған көлдән ут әзләйем.

Н и з а м. Мәрәкә. (Көлә.)

К а р т. Мәрәкә түгел, аяныс.

Н и з а м. Валлани, тип әйтәм, һис нәмә тәшәнмәйем...

К а р т. Минең йәшкә еткәнсерәк ошо җаяла ултыр-һаң, тәшәнөрһөң әле.

Н и з а м. Шомло һұzzәр һөйләйнең, бабай.

К а р т. Шомло шул. Был җая минең өсөн хәтирәле урын. Құп йылдар әлек, һинең қеүек йәш сакта, берәү менән ошо ярга килем йөрөгәнебез бар ине. Һүрәт тәшөрөргә түгел, былайғына.

Н и з а м. Шунан?

К а р т. Шунан уны бүтән берәү минән тартып алды. Заманы шундай ине. Кеше әйбер менән бәрәбәр ине ул сакта.

Н и з а м. Эйе, заман башка, ә мөхәббәт һаман аяныслы.

К а р т. Юқ, улай түгел. Ана, таштарザғы тамгаларға җара. Құпме бәхетле исемдәр уйылған унда. Құпме йөрәктәр серләшә.

Н и з а м. Мин ул языузаңарзың бетәнен дә яттан беләм. Бынынын хатта қүсереп тә алдым. (Уқый.)

Һыузаңарға һыунап йөрөнөм...

К а р т. Эйе, мөхәббәт ебегәндәр өлеше түгел, ул — көслөләр өлеше. Уны көтөп тормайзар, яулап алалар...

Н и з а м. Э ул кире җайтмаңка киткән булна?

К а р т. Ул сакта ла көслө бул! Онот. Онота алыш — үзе бер батырлық ул. Минең шикелле япа-яңғың, әллә қасан һүнгән усақтың көлөн бутап, оскон әзләп йөрөмә. Ағас қурпыламаһа, урман корой, кеше қурпыламаһа, током корой... Ярай, мин китәйем инде. Қояш байығансы, өйгә җайтып етергә кәрәк.

Н и з а м. Хуш бул, сәйер бабай!

К а р т. Хуш! (Китә.)

Н и з а м (ултыра. Ағаска әйләнеп жарай). Җайза булдың һин, Дилбәр? Һин биг башкаса ғұмергә лә был қүш җайын тәбөнә килем баңмаңың. Һин йондоҙ кеүек алышың, яктыңың. Ләкин яктың миңә тәшмәй, үзенде генә яктырта. Э мин һине һаман да сакырам: Дилбәр, Дилбәр, Дилбәр! Ҳа-ха-ха... Тәштө өн итәргә маташаммы? Һыуынған көлдән ут әзләйемме мин? Оноторға, оноторға, оноторға! (Нәмәләрен тиз-тиз генә

йыйып, күлтүгина қыстыра. Жулына яңынан кисточка ала. Каа эргөненә килә, яза.) «Ныуынган көлдөн ахмак қына ут әзләр...» Бәлки, берөүгө набак булып. (Нәмәләрен алып, қаяға күтәрелә баштай. Исләмил ултырган ағас башынан китап килем төшә. Низам атырап китә.)

Низам. Ниндәй шайтан шаяра минең менән? (Китапты ала. Ужый.) «География дәреслеге». Эй, кем унда донъяга шулай гилем таратып ултыра?

Исләмил (өстән). Мин, ағай. (Никереп төшә.)

Низам. Ын кем?

Исләмил. Исләмил. Техникум студенте.

Низам. Таныш булайык. Низам.

Исләмил. Мин бөззө беләм. Йөз — художник.

Низам. Бына мин һине белмәйем. Салбар түззрып, ниңә ағас башына үрмәләүенде лә белмәйем.

Исләмил. Ағас башында ултырып набак укырга һәләк яратам мин, ағай. Бигерәк тә география дәресен. Үзен набак укыйыңың, үзен әллә җайзагы таузарзы, күлдәрзе, урмандарзы күреп тораңың.

Низам. Тағы нимәләр күренә?

Исләмил. Башка әллә нәмә юк. Завод торбаһы күренә...

Низам (көлә). Дәрес башка керәме һуң?

Исләмил. Яраткан дәресең булғас, керә инде.

Низам. Э үзегеззәң техникум тирәнендә ағас юкмы ни?

Исләмил. Бар за. Бындай ук һәйбәт түгел...

Низам. Җара әле, Исләмил, әллә һин бындағы дачниктәрзәң берәй нәмәнен сәлдерергә самалап йөрәйнәңмө? Ын яман затка откайшыңың.

Исләмил. Қуй, ағай...

Низам. Мин һинән шикләнәм.

Исләмил. Дәреңен генә әйткәндә, ағай, бынау йортта (дачаны күрһәтә) минең ауылдаш қыз тора. Рәхимә исемле. Шуны күреп булмаңмы тип килгәйнем.

Низам. Һуң?

Исләмил. Баянан бирле ултырам, бер сығып әйләнмәне. Башта бәләкәс кенә бер ағай өйгә инде, унан Ярлықапов ағай сығып китте. Шунан, пар-пар булып, матур кейенгән бер нисә кеше килде. Һуңынан, нимәләрзәр күтәреп, Дилбәр апай җайтты.

Низам (*Дилбэр исемен ишеткәс, һиңкәнеп китә*).
Ә hin Дилбэр апайыңды тайлан беләнен?

И смәғил. Бер сак ауылдан ебәргән күстәнәсте
Рәхимәгә килтергәйнem. Шунда күреп қалдым мин
уны. Бик һәйбәт апай, ти, ул. Әллә hez ҙә беләнегезмә?

Низам. Мин дә күреп кенә қалгайным уны.

И смәғил. Э Рәхимә юк та юк.

Низам. Йин дебөрзәтеп барып ин дә: «Һаумы,
Рәхимә», — тиген.

И смәғил. Жуй, агай, оялдырта.

Низам. Улайна, hin Рәхимәне яратмайың.

И смәғил. Минме, минме яратмайым? Ңеҙ миңең
әсемә инеп қарамаганығыз бит. Әгәр яратмаһам, бер
курәйем тип, шул гүмер агас башында ултырыр инем-
ме ни? Их hin, агай!

Низам. Шулай булғас, сакырып сыгар ҙа әйт:
«Яратам hinе, Рәхимә!» — тиген.

И смәғил. Уныңын ук булдырып булмаң. Бына
бер һыңғырып ебәрәм, ул, бәлки, сығыр ине. Миңең
һыңғырыузы таный ул.

Низам. Йуң, шулай булғас, һыңғырып ебәр. Егет
кешегә бер һыңғырыу ни тора?

И смәғил. Бөгөн йә өйзә юктыр әле ул.

Низам. Куркак hin, И смәғил. Ебегән!

И смәғил. Мин қуркакмы? Минме? Иртәгә ки-
ләм дә бына ошолай итеп һыңғырам да ебәрәм. (Әсе
итеп һыңғыра ла, китабын онотоп, кала ягына югерә.)

Низам (башын сайкап тора). Безгә лә алмаш
үсә... Миңең йырым шулай ук йырланып бөттөмә икән
ни? Бәлки, ул бөтөнләй башланмағандыр ҙа... (Дача
ягына карап тора.)

Рәхимә югереп килеп сыга.

Рәхимә (*Низамды куреп, аптырай*). Бында hez?..
Һаумынығыз, агай!

Низам. Һаумы, Рәхимә!

Рәхимә. Һауын hay ҙа... Бес, бес, бес... (*Тирә-як-
тан эзләнгән була*.) Әле генә бесәйбез сығып югерә. Бына
шундай гына, йөнтәң кенә ала бесәй. Құрмән-
гезмә, агай? Бер жолагы аж, бер жолагы жара... Қой-
рок осо ла жара... Э hez ни эшләп тораңығыз бында?

Низам. Миңең дә бесәйем югалды.

Рәхимә. Ни төслө ине?

Низам. Ап-ак ине. Тик бик ның югалды шул ул.
Һинеке табылыр. Бына, мә. (*Исмәгилдең китабын бирə.*)

Рәхимә (*китапты ала, китаптың җабыргаһына
карай, унда Исмәгилдең исеме язылған*). Акъегетов
Исмәгил. Исмәгил... Исмәгил!

Низам қулы менән Исмәгил киткән якка күрһәтә.

Исмәгил!.. (*Исмәгил киткән якка югерә.*)

Низам (*алыстарга қарап үйланып тора*). Юк!
Акканға күрә, йылғаның һыны қәмемәй, янганға күрә,
йөрәктен уты һүрелмәй. Онота алсы түгел, бәлки,
онота алмау батырлықтыр, шул тиклем һейөүзе күтәреп
йөрөтөү, бәлки, үзе егетлектер. Ул башка берәүзеке
лә булнын, ти, ләкин мин бит барыбер унықымын.
Кисә лә, бөгөн дә, иртәгә лә унықымын. Иртәгә лә...
Ниндәй көн һуң әле иртәгә? Иртәгә йома көн. 20 сен-
тябрь. Бөгөн ун туғызы. Ни эшләп бик таныш әле был
көн? Тукта! Бөгөн уның тыуған көнө бит. Уга егерме
дүрт йәш тулды. (*Қайындарға.*) Қайындар, кайза ул?
Нинә шунда икегеззәң арагызы тотоп җалманығыз
уны?.. Элегә тиклем мин уның үзен яраттым, ә бынан
һуң уның шатлықтарын, бәхетен, хатта қайғыларын
да яратасақмын. Юк, йондоҙ кеүек алыс түгелнең һин,
Дилбәр. Һинең яктың, һинең йылың һәр вакыт миңә
тәшесәк, минең йылытасақ. Һин шат булнаң, минең
ижадым һәр вакыт җанатлы буласақ. Был ерзә һин
бәхетле булнаң, мин үземде һис қасан да бәхетнең на-
намаясакмын. Минең өсөн һин шатлықтың, матур-
лықтың, сафлықтың тере һыны булып җаласақның,
ғұмерлек дүсүм, юлдашым, илнамым минең! Қүцелем-
дә һинең яңы һының тыуа, Дилбәр. Ул һын инде қүш
тайын араһында басылп тормай, ә тояшлы, сәскәле
ялан аша миңә табан килә... Тояшлы ялан аша... Құз-
зәренде, йөззәренде күпме нур балкый, бәхет нурзары... «Тояшлы ялан аша...» «Тояшлы ялан аша!..»
Был һүрәтенде һинең бейек җаяға басылп җына ижад
итә аласақмын. Қиңлек кәрәк миңә! Иркенлек! Һау-
мы, яңы газаптар! Яңы шатлықтар, һаумы! (*Жаяға
кутәрелә.*)

Эх о. Һай!

Сәхнә бер аз буш тора. Алыстан Дилбәр тауышы ишетелә: «Йә
тизәрәк бул инде, Вәэзир!» Бер аzzan үзе югереп килеп сыға. Ул ак
күлдәк кейгән.

Ди лбэр. О, ерзец изге мәйөшө! Бына мин һинә тағы ла килдем. Был юлы яқы таныш алып килдем. Якшы қабул ит һин уны. Вәзир ул.

Вәзир (ине). Қунақтарзы былай ташлап китеү килемшес, Диілбәр.

Ди лбэр. Бер генә минутка бит. Минең һиңә бәләкәс кенә серем бар.

Вээзир. Тыцлайым, ниндэй сере бар икэн миңең аж күгәрсөнөмдөн?

Дилбэр. Ыңғы бер нисә йылда минең тыуган көнөмдә без дүстарым менән йыйылышып ошонда килэ торгайнык. Без уны жала ситетдәге нарайыбыз тип атанаң.

Вәзир (*шаярып, күккә жарай*). Тик түшәме бейегерәк икән.

Дилбәр. Йин шаярма әле, Вәзир. Э миңдә егерме йаш тулған көндө дүстарым был нарайзы миңдә буләк иттеләр. «Дилбәр нарайы» тип атанылар. Хәзәр ул беззен икебеззеке булыр. Тик икебеззеке гена. Вәзир!

Вәзир. Рәхмәт, Дилбәр. (*Маңлайынан убә.*) Мин һинен күнел нескәләгенде баңлайым.

Ди л б ә р. Йин баһалап торма... Йин қыуан, Вәзир. Йин күз алдыңа килтер. Ошо туралағына (*куккә курхәтә*) төндәрен күпме якты йондоғ яна. Беззен үйнедоз-зар!

Вәзиr. Мин шатмын, Дилбәр. Э хәзәр нарайзың
йығазларын жарадга мөмкинме?

Дилбар Рахим ит. Ъин — хужа.

Вәзир (*ташқа яналған йөрәк нүрәттәрен, язылған языузаңы жарап йөрсей*). Беззәң нарай гишигъ топ селләрәмә килгән йөрәктәрзен валсықтары менән тулған икән. (Укий.) «Онотма...». «Ташлама...». «Һөйәм һине». «Һағынам һине...». Күпме инәлеу, ялбарыу, һағыш...

Д и л б ə р. Бәлки, бында имгәнгән йөрәктәр түгел, ә қауышкан йөрәктәр серләшәләр? Бәлки, кешеләр, мәңгелеккә әйтелгән өсөн, ул һүззәрҙе ташка язғандарзыр? Бәлки...

Вәзиr Юк. Кауышкандаr бында киlep, таш со-
коп йөрөмәй ул. Улар hөйешләr hәм шуга күрә улар-
зың башка вакт-тәйеккә вакыттары калмай. Бына без
hинен менәn таш сокоп йөрөмәнек бит...

Д и л б ә р. Эгәр таш сокорлөк мөхәббәтөң булһа,
ниңә сокомаңта?

В ә з и р. Йин улай тимә. Мин бит һине былай за
яратам.

Д и л б ә р. Э мин ир булһам, языр инем...

В ә з и р (*ары китә, укый*).

Һындарға һынап йөрөнөм,
Үзөм һын буйзарында.

Ғұмеремдең буйзарына
Булырның уйзарымда.

Ә быныңына нимә тиернең?

Д и л б ә р. Зур йөрәкле кеше язған.

В ә з и р. Миненсә, бер әшлеккөз бушқа ғұмер үт-
кәргән. Шул тиклем таш сокоган көстө файзалы әшкө
түккә, бер ғәмәлгә ярап ине.

Д и л б ә р. Бында бит кеше үзенең язмышын язған,
Вәзир.

В ә з и р. Булдықкың бер ебегәндөң язмышы. Имеш,
нын буйында һынап йөрөгән, бахыр. Кешеләр, тау
ярып, һын тапкандар, таш сүкеп, ут алғандар. Йәм
мөхәббәттә лә шулай... Билдән жар ярып, юл һалған
шикелле ынтылырга тейеш кеше үзенең мөхәббәтенә,
үзенең һәйеү бәхетенә.

Д и л б ә р. Бәлки, һин хаткылыр. Ләкин жар ярып
барған һәр берәү хазина күтәреп килмәсқә мәмкин бит
әле. Хазинаны ауыр кешегә, бәлки, жар ярып килем
күйіншірктыр, бәлки, ул озагырақ киләлер.

В ә з и р. Без фәлсәфәгә инеп киттек, ахыры, Дил-
бәр. Бөгөн тик шатлық көнө генә. Йинең көнөң бөгөн!

Д и л б ә р. Йиненсә булһын. (*Ирониялы шаярып*.)
Йә, кенәз, был моңроу нарайзы жабул итеп алдығызы-
мы?

В ә з и р (*баш эйен*). Жабул иттем. Рәхмәт, княгиня.
Рәхим итегез, тұнектар көтәлер. (*Китә башлайзар,*
ясы ташта языу курә.) Тұкта әле. (*Укый*.) «Һынған
көлдән ахмак җына ут эзләр».

Д и л б ә р (*Низам почереген танып, жаушап жала*).
Әйзә, киттек инде.

В ә з и р. Быныңын язығына ақылға ултырған ах-
мак язған булырга тейеш. Буяуы ла кибеп етмәгән.

Каянан Низам һикереп төшө. Дилбәр менән Вәэзир аптырап қалалар.

Низам. Фәфү итегез! Мин жая башында этюд язып ултыра инем. Иреккөңзән бүленеп қалдым. Был языузы мин язғайным. Ләкин иртәрәк язғанмын. Мин уны кире юям. (*Кисточка менән буяп ташлай.*) Һәм үзәмде, әле ақылга ултырмаған, тип исәпләйем!.. (*Озак пауза*). Тыуган көнөң менән қотлайым, Дилбәр. (*Баш эйә.*)

Дилбәр. Рәхмәт...

Вәзири. Мин һине қалдырып торор инем дә, Дилбәр, ейзә жунактар көтә.

Низам. Қалдырып торорға ул һиңә әйбер түгел! Хушығыҙ. (*Сығып китә.*)

Шаршау

ӨСӨНСӘ ШАРШАУ

Ярлықаповтар даңаһы. Шул ук обстановка. Бер мылтығк зленгән стенала хәзәр — икәү. Мәстүрә нәмәләр төйнәй. Китергә йыйиналар. Дилбәр өстәл әргәһендә лекцияға әзәрләнә. Рәхимә диванга менеп ултырган да китап укый. Қыш. Тышта қар яуа.

Мәстүрә. Құпме нәмә йыйылған. Мүк бағсан таш кеүекнәң, йырынып сығып булмай. Қүбененең хәзәр кәрәге лә қалмаған. Э заманында шуларзың һәр беренен табыу, алты өсөн құпме хәстәрлек күрелгән. Ошоларға қарап, Мәстүрәнәң биографияһын да язып булыр ине. (*Көлә.*) Ояһына байтак йөн йыйған был сәпсек.

Дилбәр. Қасанырак құзғалырға булдығыҙ?

Мәстүрә. Белмәйем. Ағайың, йыйынып тор, ти-не.

Дилбәр. Ни әшләптер яманһыу күренәһең һин, апай.

Мәстүрә. Юлға йыйыныу күнелінәз әш икән. Бына балаларзың бәләкәс кейемдәре килем сыйкты. Дүсмәттең күн фуражканы. Үзәмден әллә қасан моданан сыйккан озон қуңыслы ботинкаларым... Һәр берене тик үткәнде генә хәтерләтә. Киләсәк тураһында һөйләүсе бер нәмә осрамай.

Рәхимә. Дилбәр апай, ниңе бынау ерзә идеал тиген исемде бәләкәй хәрефтән язғандар? Тыңла әле: «Хин миңең якты уйзарым, хин миңең идеалым».

Дилбәр. Шулай тейеш.

Рәхимә. Тейеш түгел. Кеше исеме зур хәрефтән языла.

Дилбәр. Был кеше исеме түгел.

Рәхимә. Кеше исеме шул.

Дилбәр. Ундай исем булмай.

Рәхимә. Була, апай, була. Беззен кластада Идеал исемле үтә шук бер малай бар ине.

Дилбәр. Рәхимә ақыллым, барыбер дөрең исем қушмағандар ул малайга.

Рәхимә. Улай булғас, нимә һуң үл идеал?

Дилбәр. Идеалмы? Идеал үл... (*Үйлана.*)

Мәстүрә. Без әз үйәш сакта: «Алға, алға, изге идеалға», — тип йырлай инек.

Рәхимә. «Алға, алға, изге идеалға». Э дауамы нисек?

Мәстүрә. Онотолған инде.

Рәхимә. Алдағы идеал үзе нимә һуң?

Дилбәр. Идеал үл, Рәхимә, иң зур, иң якшы, иң бәйек мақсат. Кешеләр шуга ынтылалар, шуга ирешер өсөн көрәшләр, хатта жорбан булалар.

Рәхимә. Был шифыр әз бит мөхәббәт тураңында язылған.

Дилбәр. Тимәк, бында егет (*китапты ала*) үзенең һәйгән қызын, идеалым, йәгни донъяла иң һәйбәт кешем, тип атай.

Рәхимә. Ундай қыз бармы икән ни?

Дилбәр. Яраткан кеше өсөн, күрәнең, барзыр.

Рәхимә (*ситкә китә. Көрһөнә*). Э Дилбәр апай был шифыр әйтегендә идеалына ирештеме икән? Эллә юкмас икән?

Дилбәр. Нимә хин унда үзәлдыңа бышылдай-ның?

Рәхимә. Минеңсә, апай, идеал һүзен барыбер зур хәрефтән язырга кәрәк. Асығырак күренеп торғон.

Вәзири бүлмәненен сыға. Галстуктан. Пижам кейгән.

Вәзири. Рәхимә ақыллым.

Рәхимә. Эү.

Вәзири. Барсы, югереп кенә папирос алып тайт.

Рәхимә. Йомош жұшыр булна, ошо Вәзир ағай тел, Рәхимә ақыллы, тиер.

Вәзир (*аксаның әреһен дә, вагын да тинләп hanap бирә*). Ақыллы булғас. Ике жап «Казбек», Мәс-кәүзекен ал. Ике жап шырпы.

Рәхимә (*кейенә*). Э ундай булмана?

Вәзир. Табырга тырыш, хин бит уңған қыз.

Рәхимә. Мин хәзәр югереп жайтырын. (*Китә*.)

Дилбәр. Исмаһам, ял көндө азырақ тартыр инен, Вәзир. Тышта ниндәй матур жар яуа, әйзә сығып йөрөйек.

Вәзир. Вакыт юқ, Дилбәркәй, иртәгә грандиоз вакига. Өлкә комитетендә Дүсмәт Корбанович башлаған теге ярыштың йомғактарын тикшереләр. Миндә лә жайны бер нораузағарға яуап берергә тұра килер. Шуга әзәрләнәм.

Мәстүрә. Бер дәрт иткәс, әллә жасан китең кенә бармай. «Юл кешененең юлда булғаны яжшы», — тип боронғолар юқкағына әйтмәгендәр. Һаман шул, эш күрһәтәм, тип йөрөүе булды.

Вәзир. Без, Мәстүрә Хисамовна, йыш қына эш күрһәткән булып, үзебеззе күрһәтергә тырышабыз за ул. Яңы итеген күрһәтер өсөн бейегән бейеүсе кеүек...

Дилбәр. Һин ысынладап һөйләйнеңме был һүзенде?

Вәзир (*йылмая, танауын йыйырып ескәнә*). Әлбіттә, шаярып. Былай ғына. Унан без тигән һүз (*өй эсен күрһәтә*) без түгел бит әле ул.

Дилбәр. Э кем?

Вәзир. Бар шундай кешеләр. Арықбаев, мәсәлән.

Дилбәр. Шулай за гәжәп.

Вәзир. Донъяла гәжәптәр күп ул, Дилбәркәй. Һин Мәстүрә Хисамовнаға йыйынырға булышыр инен. Ултырган тауық кеүек, бөтөнләй өйзән сыймаң булды.

Мәстүрә. Шекер, беттө инде. Бынау токтарзы ғына теккеләйнә калды. Бөгөн үк күтәрен дә сыйк та кит...

Дилбәр. Фұмер буйына йәшәгән ерзән китеү тұрағында шундай еңел һөйләйнең, апай.

Мәстүрә. Хатта ашқынып торам бер төрлө. Китін, яжшырак булыр һымак. Торорға бәләкәс кенә бер йортка инербез. Мәшәкәт тә әз булыр. Мин, бәлки,

әүәлге эшемә, балалар баксаына, урынлаша алышмын.

Вәзир. Ул да бер максат. Шагирәр әйтмешләй, идеал!

Дилбәр. Нимә эшләп, Вәзир, һин бөгөн тиңкәре тун шикелле тырпайып тораңың? Нимә булды һиң?

Вәзир. Башка ес тейзе. (*Йылмая.*) Эле норарга тип сыйкайным, анау Хәбир күстәнәс итеп килтергән қытай тәмәкенән әзләй-әзләй, күзәм тоноң бөттө. Құрғән кеше юкмы шуны?

Дилбәр. Шкаф башында ине бит.

Вәзир. Үнан да жараным. Юк.

Дилбәр. Йә артка төшкәндер. Юnlәберәк әзлә.

Мәстүрә. Был әш тә тамам булды. (*Төйөнсөктәрзе* Дүсмәт бүлмәне ишеге янына өйөбөрәк жуя.)

Вәзир. Шайтан алғыры, өйзә бер тартырлық тәмәке жалмаған!.. (*Гөл төптәрен жарай, төпсөк таба, токандыра.*)

Дүсмәт (*сыға. Телефонға бара. Төйөнгә абынып сак үйғылмай*). Азым һайын абындырыргағына торалар. Һиң генә етмәгән тағы, Мәстүрә.

Мәстүрә (*төйөнсөктәрзе ала*). Эле генә туйгайым да.

Дүсмәт. Эле генә, әле генә. Важыты еткәс, өлгөрмәс инең шул.

Мәстүрә. Тейнәштереп торорға үзен қуштың бит.

Дүсмәт (*йомшак*). Мин бит һиң сепрәк таусы өйөргө қушманым, бисәкәй. Һиң һуң һин, исманам, сак жына ла жаршы әйтмәйнен?

Мәстүрә. Шулай өйрәтелгәнмен.

Дүсмәт (*йомшак булырга тырышып*). Ял көнөмә әле бөгөн? Беззә ни нәмә менән һыйларға әзерләнәнгез?

Мәстүрә. Хәзәр Дилбәр менән билмән янарга ултырмаксы инек.

Дүсмәт. Улайха, хәзәр үк тотонһағыз за ярай.

Дилбәр. Һиң инде, агай, уны уратып тораңың? «Бар сыйғығыз», — тиген дә жуй. (*Тора.*)

Дүсмәт. Җайылай аңлағыз за ярай.

Бисәләр сыға. Дүсмәт телефон эргәхенә килем ултыра.

Вәзири (диванга кырын ята). Ңеңзен мұлтық шәберек, ахырыны, Дұсмәт Корбанович. Ике көбәкле.

Дұсмәт. Атып қараган юқ. Белмәйем. Мұлтық жайғыны китеberек тора әле.

Вәзири. Беләм.

Дұсмәт. Нимәне беләнең?

Вәзири. Өлкә комитетендә иртәгә буласақ кәңәшмәне. Ңеңзен менән без сәскәнде урып қарайсактар. Уратқа эләкнә.

Дұсмәт. Ташла әле шул тәртмә теллелегенде!

Вәзири. Ңе үтә борсоу күренәнегез, Дұсмәт Корбанович, әллә йоқо ла самалы булдымы?

Дұсмәт. Құңделен булын, эйе, самалы. Ҳине лә сакырзылармы ни?

Вәзири. Сакырзылар, Дұсмәт Корбанович. Белмәйем, минең ни кәрәгем барзыр. «Горком секретаре түштү, мин яззым. Төшөнөп еткермәгәнмен, язынын бирегез!» — тиермен.

Дұсмәт. Мин ҳине аңламайым, Вәзири. Бөтөнләй икенесе кеше һин.

Вәзири. Түгел. Шул ук кеше.

Дұсмәт. Юқ, мин һинән быны көтмәгәйнем. Ҳин йығылғанды түбәләргә әзәр тораңың. Бөтә якшылықты бер юлы оноторға ярамай ул.

Вәзири. Ләкин мин һең үйлаганса ук насар түгел. Өйрәтегез: нимә әшләргә тейешмен мин?

Дұсмәт. Ҳин язған статьяға минең жатнашым юқ. Шул ғына.

Вәзири. Тимәк, газетчик буларак, мин горкомда қызығлы кәңәшмә барлығын һиңеп җалдым да (еңкәнә) югереп барзым. Арықбаев речь һөйләп ята ине. Арықбаев бетә предприятиелөрзе ярышқа сакырзы, Арықбаев күкрәк нұкты, Арықбаев, Арықбаев, Арықбаев...

Дұсмәт (тора, үйламая). Дөрөс, дөп-дөрөс...

Вәзири (дауам итә). Иптәш Ярлықаповтың урындағы инициативаны күтәреп алмай ни сарапы бар? Ұның бурысы шул. Эбына Арықбаев күз буяусы бер әшлекнәз бәндә булып сыйты. Башкалар за шундай ук.

Дұсмәт. Арықбаевты артық бетөрөп ташларға ла ярамай. Ул насар кеше түгел.

Вәзир. Э «Ярыш иптәш Ярлықаповтың инициативаны менән йәйелдереп ебәрелде һәм артабаң дауам итәсек» тигән ташка басылған һүззәрәзе хәзәр жайза итәбез?

Дұсмәт. Мин бит ниңде улай язырга жушманым. Быныңы нинең баш-баштаклыг.

Вәзир. Уны хәзәр нисек иසбат итәнең?

Дұсмәт. Иблес һин, Вәзир, бәләкәс кенә иблес.

Вәзир. Ашықтағыз. Бөтәне хатына, бигерәк тә Дилбәр хатына, уныңын да үз өстөмә алам. «Бутаганмын, ашықтанмын. Арықбаев фамилияны урынына хаталық менән Ярлықапов фамилияны киткән. Икеңе лә боронғо фамилиялар, оқшаштар за. Хаталық миндә. Язанын бирегез!» Шуга ризамы?

Дұсмәт. Бына быныңы, исмаһам, ир һүзә. Матбуғатта таянысым, уң құлым бұлдырлың тип, мин һинең менән юқка ғына тұғанлашманым бит, Вәзир... Быны бер вакытта ла оноторға ярамай.

Вәзир. Ләкин алдан әйтәм: эш үтә үзурға китің, белеп тә булмай.

Дұсмәт. Китмәс. Ның бул. (Беләгенән тогот.) Мин ышанам ниңде.

Вәзир. Арықбаев менән үзегез килемшегез инде. (Эзләнә.) Өйзә бер һурырлық тәмәке юқ. (Эзләнә. Диwan астынан төпсөк табып токандыра.) Тфұ, тфұ. (Үзенә инеп китә.)

Дұсмәт (артынан карап қала). Қайылайырак һөйләшә, кесерткән турғайы. (Телефон ала.) Бына донъялар. Арықбаев квартираны шылтыратырға тура килер, тип кем уйлаган? Уның номерен дә белмәйем бит әле. (Йыя.) Справочный? Минә Фәсхетдин Арықбаевтың квартираны кәрәк. Ярықбаев түгел, Арықбаев, Арық... Эй, тұкта, тұкта, жәләм алайым. (Кәләм алып килә.) Трубканы қуйған. Элемтә начальниген сатырып, иртәгә үк шелтәләргә кәрәк булыр. Был справочный бюrolа бюрократтар ултыра икән. (Тагы йыя.) Арықбаев квартираны кәрәк. Ниңде шул тиклем ашығанығыз? Мин хисап машинаны түгел бит. Қабатлағыз. (Яза.) Ниндәй тупастар! (Тагы йыя.) Арықбаев квартиранымы? Сәскә магазине? Кәрәкмәй. Был ни эш? Телефон номере йыйыу за онотолоп бара, ахыры. (Яңынан йыя.) Арықбаев квартиранымы? Кем? Ата-йынды сатырып килтер әле, еget кеше. Сатыр. Ңуны-

нан жырынып бөтөр. (*Көтө.*) Һаумы, Арыйбаев? Иртөгө хисап көнө икәнен беләндер бит. Һин бер нисө минутка гына миңдә инеп сығыр инең. Цифрзар кәрәкмәй. Үзен кәрәк. Юк, горкомда түгел, өйзә... Эй. Мин быйыл дачала жыштайым. Шулай ит әле. Кәңәшеп алырга кәрәк. Җуржма. Эшләмәгән кеше генә хаталанмай. Э без һинең менән эш кешеләре. Ярай, килгәс һәйләшербез. (*Трубканы куя.*) Әүелрәк йылдарза күпмә оран нала торгайным, берәү ژә азагын тикшереп маташмай ине. Иң мөһиме — һыуга беренсе башлап никеру. Был — миңең вазифам. Аръякка мин йөзөп сыйкмаһам, башкалар йөзөп сыйыр. Был бәләкәй эшмени? Хәзер әйтәләр: «Никергәннең икән, йөзөп сыйк!» — тиңәр. Э мин бөтөнләй йөзә лә белмәһәм? Белмәһәң, бат, тонсок! Йәки җамышка тотоноп, кире ярга урмәлә. (*Көрһөнә.*) Урмәләп ятабыз түгелме һуң инде без һинең менән, Дусмәт Ярлықапов. (*Урмәләгән шикелле, акрын гына булмәһенә инеп китә.*)

Низам килтергән портретте күтәреп, Вәзири сыга.

Вәзири (ирония менән). Сәнгәт хазинаһын, харам нәмә шикелле, йәшереп җуйғандар. Тимәк, бында йәшерен сер, хатта... хыянат булсыну мәмкин. Э Диљбәр ниндәй матур, сүкынган бисә. (*Нокланып карап тора.*) Эллә үзенән дә матурырак инде? Был рәсемде кем, җайза, җасан, ниңдә янаған? Миңдә бына шуны асыклиарга кәрәк. Кем янауын төшөнеү җыйын түгел. Главное — җасан һәм ниңдә? Максат? Максат? (*Әйләндереп, үзәлдиңе үкый.*) Таныш йыр! Тимәк, максат асык. Бәлки, ул максат инде күптән артта җалғандыр. Бәлки, уның һыуныңы әллә җасан җанғандыр. «Ныузарға һыунап йөрөнәм...» Бахыр! Э кем бахыр? Бәлки, мин үзәм бер бахырмындыр? Кем бахыр икәнен хәзер асыклайбыз. Диљбәр, Диљбәр! Сык әле бында.

Диљбәр (сыга. Алъялкыс бәйләгән, кулдары онло). Нимә бар, Вәзири?

Вәзири. Бына, тәмәке эзләй торғас, шкаф артынан ниндәй гүзәл нәмә таптым. Җүргәс, хатта тарткы килеү басылды.

Диљбәр. Нимәне гүзәл булның инде, Вәзири?

Вәзири. Гүзәл. Кемден җулы барып, шунда, тузан эсенә ташлаған?

Диљбәр. Ташланған, күрәһен.

Вәзиr (киçкен). Миңә точно белергә көрөк. Ка-сан, тайза һәм ниңә яһаны уны?

Дилбәр. Бына, тора торғас, бер допрос.

Вәзиr. Мин яуап көтәм, Дилбәр. Қасан?

Дилбәр. Қуй, Вәзиr, тилемә, һинән барыбер Отелло сықмаң. Ул жом гәрәбе булған һәм, өстәүенә, Дездемонаны ақылынан шашып яраткан. (Көлә.)

Вәзиr. Мин тилемергә үйлағаным да юк. Мин белергә теләйем. Был рәсем уның хыялы аша жасан узған?

Дилбәр (тыныс). Бик белгес килһә, әйтәйем... Көз көнө Низам килтергәйне. Йәшлек, балалық истәлекке итеп...

Вәзиr. Аяк астында уралды бит шул мәжнүн!

Дилбәр. Аяк астында урална, мәжнүн дә булмаң ине. Аяк астында уралысылар мақсаттарына ти-зерек ирешәләр улар. Һин уны якшы беләнең.

Вәзиr. Артындан бер тотам җалмай янып йөрөүемде һин аяк астында уралыту тип аңлағаның икән. Бынының да белдек.

Дилбәр. Белһәң, белернең инде. Э Низам хакында мәсхәрәләп һәйләмә. Һин якшы беләнең, ул минең балалық дусым. Гүмер буйы миңә йәнен ярып бирергә әзәр булды ул. (Көрһөнә.) Эле лә исемдә, һуғыш осоро ине. Сатлама һыуык көндө өйзә яңғыζ ултырам. Түбәне күккә тейерзәй булып шатланып, Низам килеп керзә. Үзе дер-дер җалтырай. Қустәнәс килтергән. Шкаф тартмаңын ақтарғанда, җасандыр кәнфит һалынган тағыζ тапкан. Ялап җараһа, кәнфит тәме килә икән. Табышын тоткан да безгә югергән. Җаптың яртынын зурырафын миңә йыртып бирзә. Икәүләшеп яланың. Бына кем ул Низам!

Вәзиr (портреттен артын әйләндерә). Бына кем ул Низам. Укы!

Дилбәр (тулкынланып, рәхәтләнеп укый).

Һыузарага һыуһап йөрөнөм,
Үзәм һыу буйзарында.
Гүмеремдең буйзарына
Булырның уйзарымда.

Юк, Вәзиr, Низам аяк астында уралмай. Ошо аралағына уның картиналары жуылған күргәзмәлә бул-

дым. Ижады менән ниндәй югары ул. Мин, муйынымды нұзып, уның картиналарын жарап йөрөнөм. Жанатлы сәнгөт! Шулай булғас, кемдең кем аяғы астында уралығын әйтеуе қыйын.

Вәзир. Нимәгәлер бик (*пауза*) үкенәһен, ахыры, Дилбәр.

Дилбәр. Үкенергә мәжбүр итмәқә тырыш, Вәзир... Зиннар! Бөтәне лә һинең иркендә бит.

Вәзир. Улай үкенер булғас, әлегерәк уйларға кәрәк ине. Мәсәлән, бынан ете ай әлек.

Дилбәр. Һин ул сакта уйларға түгел, тын алырга ла ирек бирмәнен. Низам 23 йәшкә тиклем өндәшмәне. Һин бер ай эсендә башымды әйләндерҙен. Һин Гейне, Есенин шигырзарын уқының, Бетховен, Мусоргский, Репин, Пикассоларға ғашык булыуынды һәйләнед. Э Низам 23 йәшкә тиклем өндәшмәне. Һин мәңгелеккә минә ғашык булғанынды, бөтә доңъяла тик миңе генә күреуенде, ай яктынында ла, таң нурында ла, ямғыр тамсынында ла миңең йәнәмден өлөшөн һизеүенде һәйләнед. Ниндәй матур һәйләй инең һин ул қондәрзә. Э Низам 23 йәшкә тиклем өндәшмәне. Мин, мәхәббәт шундай матур телле булыр, тип уйланым. Һәм әле лә уйлайым. Мәхәббәттең теле матур, татлы, ялғаның булырга тейеш. Йырланмаған йыр — йыр түгел, әйтелмәгән мәхәббәт — мәхәббәт түгел. Бына шуга ла мин һине осратканға тиклем Низамды яратып өлгөрә алманым.

Вәзир. Шулай булғас, миңә ни үпкәң бар? Мин һине әйберләмәйем, хыянат итмәйем.

Дилбәр. Мәхәббәт тогролокло булырга тейеш. Ләкин, Вәзир, мәхәббәткә тогролок қына етмәй. Бигерек тиң күнектең һин миңә. Хатта яңы кейемгә лә озагырак күнегәләр. Шуга күрә һинең қөnlәшкән булып қылданың қөлкө генә.

Вәзир. Кемгә қөлкө, кемгә әрнеү.

Дилбәр. Миңә — қөлкө.

Вәзир. Миңә — әрнеү. (*Коро.*) Барыбер мин белергә тейешмен. Был рәсем қасан, җайза, ниндәй ағас янында яңалган? Миңә тынысланырға кәрәк.

Дилбәр. Тыныслан. Бынан дүрт йыл әлек яр буындағы «харай»за яңай башлагайны. Җалғанын яттан әшләп бөтөргән, күрәһен.

Вәзиr. Ялган. Ышанмайым. Яттан был тиклем якшы әшләргә ул гений түгел дә.

Дилбәр. Бәлки, генийзэр.

Вәзиr. Ышанмайым! Бына еңкәп жара, хатта буюу еце сыгып тора. (*Танауын тартып еңкәнэ.*) Дүрт йылдан нүң шундай ес сыйкмай ул.

Дилбәр. Үзөң генә еңкә инде.

Вәзиr. Кайза, касан осраштығыз?

Дилбәр. Тукта мине мәсхәрәләүзән, Вәзир. Етер! (*Китә башлай.*)

Вәзиr. Сабыр ит! Мин бөтәһен дә белергә тейешмен.

Дилбәр. Өйләнешкәндән нүң, Низамды бер тапкыр фына, ошо портретте килтергән сағында фына, күрзәм.

Вәзиr. Ышанмайым!

Дилбәр. Ышанмагас, норашма.

Вәзиr. Э ниң ышандырырлық нәйлә.

Дилбәр. Рәсемгә якшылабырақ жара. Минең студентка икәнлегемде кейгән күлдәгемә тиклем әйтеп тора бит. Ул күлдәк әллә касан тузды инде.

Вәзиr. Эйе, күлдәгөң хәзерге түгел. Ләкин мин дә бер жатлы түгел. Күз буяр өсөн, ул нүрәтсе теләһе ниндәй күлдәк кейзэрә, теләһе ниндәй яулық бәйләтә алмаймы ни?

Дилбәр. Алмай.

Вәзиr. Бына алған бит. Ул мәжнүн ниңэ был күлдәкте кейзergәнгә тиклем уйы менән, хыялды менән ниңе акрын фына, ашыкмай фына сисендергәндер, унан танһығы танғансы жарап торғандыр, шунан нүң фына был сепрәкте буяп җуйғандыр. Ниндәй хәйләкәр, тәмле тамаң!

Дилбәр. Вәзир, Вәзир! Тыйыл! Һин шул тиклем үк ояттың кешеме ни, күңелең шул тиклем үк бозокъмо ни ниңең, Вәзир! Ниндәй оят! Ниндәй хурлык! (*Қыскырып илап ебәрә.*)

Вәзиr. Ила, ила. Э мин ниңең күз йәштәреңә ышанмайым. Бер нәмәгә лә ышанмайым мин. Хатта үзәмә лә ышанмайым. (*Портретте күтәреп, диван башына нүғып йыртмаксы итә, унан йоҙрого менән төртөп тиши.*) Мә ниңэ, бөйөк сәнгәттең гүзәл хазинаһы!

Ишектән Рәхимә килеп инә. Катып жала. Вәзирзең портретте тишеүен күреп, қыскырып ебәрә.

Рәхимә. Ай! Құлығың короғон һеҙзен, Вәзир агай! (Башын сақап тора.) Бына һиңә идеа-ал!

Вәзир үз бұлмәһенә инеп китә. Ишек яртылаш асық қала, Рәхимә аптырап тора ла қулындағы ике пачка «Казбек»те берәм-берәм Вәзир бұлмәһенә ыргыта.

Мә, мә! Сдачаны юқ! (Югереп барып, Дилбәрдә косактай.)

Тауышка Дұсмәт сығып, үз ишеге тебөнә баңа. Мәстүрә кухня ишеге тебөндә тұктай. Диілбәр үкнеп илай. Бик шат қиәфәт мәнән Гөлбикә инә.

Гөлбикә. Тышта әйләнеп-әйләнеп шундай матур күбәләк жар яуа. Ә һең бөтәгез әзәйзә. (Өйзәгә хәлде күреп, қапыл қүңелнәзләнә.) Һаумынығың!

Мәстүрә. Һаумы, Гөлбикә.

Дұсмәт баш қага ла өндәшмәй үз бұлмәһенә инеп китә.

Гөлбикә. Үззәре юлға йыйыналар. Үззәре, мәйет сықкан әйзәгә шикелле, қүңелнәззәр. Диілбәркәй, ни булды һиңә?

Дилбәр. Һорашма, Гөлбикә. (Кухняға сыға.)

Гөлбикә. Бына теге кофтаны төзәтеп килтергәйнем. Гел вакытың сақта тұра киләм, Мәстүрә апай.

Мәстүрә. Артық нәмә юқ, Гөлбикә, былай ғына. Донъя бит.

Гөлбикә. Донъя қүңелле булырға тейеш ул.

Мәстүрә. Тейеш тә бит.

Гөлбикә (әйберәрғә карап). Әллә ике айлап йыйынаңығың инде?

Мәстүрә. Булна ла булыр. Ағайыңды һаман ебәрмәй торалар. Ялқынты инде. Юлға бер йыйынғас, құтәрелеп сық та кит икән ул.

Гөлбикә. Эйе шул. Қорғашовтарзың институтка әләкмәгән теге малайы Северный полюс-четыре гәмә әллә Себергәме — икеңенең берененә инде — тәки сығып киткән бит. Инәхе зар илап ултыра.

Мәстүрә. Бала бит...

Гөлбикә. Ярай, Мәстүрә апай, улайна, мин қузгалайым. Кейем ұлсөргө башқаса килеп йөрөргө тұра килмәс инде.

Мәстүрә. Бүтән ергә күсәнеңме ни?

Гөлбикә. Юқ та.

Мәстүрә. Хәйер, беҙ үзебеҙ китәбеҙ шул.

Гөлбикә. Гәйепләп җалмагыҙ инде. Хуш, апай, тышта Тимергазы көтөп тора.

Мәстүрә. Алып инеу кәрәк ине.

Гөлбикә. Ыалкында азырак бейенең әле. Кәзегемде белә төшөр... Ул бахыр ни төн буйы көтөргә лә риза инде. Ярай, яңы ерзә яңы шатлыктар менән йәшәгез. (*Күл биреп күрешә. Сыға.*)

Мәстүрә. Қызықайзың бәхете эсенә һыймай. Йәшлек, мөхәббәт, өмөт, ышаныс — бөтәһе лә бер күк-рәккә йыйылган шул.

Ишектә звонок. Рәхимә югереп сығып аса. Арықбаев инә. Ул аягына бурки, өстөнә айыу доха кейгән. Башында осло қаракүл бүрек.

Арықбаев. Иптәш Ярлықапов фатире ошомо?

Рәхимә (*Рәжәпләнеп, арты менән сиғенә*). Эйе, ошо.

Арықбаев. Ниңә күзен тоззай булды, қызыым?

Рәхимә. Ңеҙ ниндәй йыуанығыҙ, агай, oho! Ңеҙ, мөгайын, көрәшсөнегеззәр әле.

Арықбаев. Хәтәр көрәшсе... Атайың өйзәме?

Рәхимә. Атايым түгел, Дүсмәт агай ул. (*Дүсмәттәр ишеген қара.*) Агай, көрәшсе килде, һеҙзе horizon. (*Арықбаевка.*) Сисенә торогоз.

Дүсмәт сыға. Ул якшы костюмдән. Галстук бәйләгән.

Дүсмәт. Рәхим ит, Арықбаев. Озак эзләргә тура килмәнеме? Һаумы? (*Күрешә.*)

Арықбаев. Таксигә ултырзыым да туптура килдем. Был тирәлә һеҙзен мөрийәнән генә төтөн сыға. (*Сисенеп, кейемен элә.*)

Дүсмәт. Әйзә, бына диванданмы, ултыргыстанмы, қайза теләйнәң, шунан ултыр.

Арықбаев. Ыыл әйләнәһенә дачниктәр булырга уйлағанығыҙ икән.

Дүсмәт. Шулай тура килде... Бар, Рәхимә, шунда гына янап, ике сынаյк сәй сыгар.

Рәхимә. Лимон менәнме? Әллә һөтләпмә?

Дүсмәт. Ниңә, Арықбаев?

Арықбаев. Мәшәкәтләнмәгез. Минә жайылай за ярай. Һөтләп тә яраган.

Рәхимә сыға.

Дұсмәт. Хәл-әхүәлдәр нисегерәк? (*Йылмая.*)

Арықбаев. Дөрөсөн генә әйткәндә, тән йокола-
ры қасты, иптәш Ярлықапов. Ошо йәшкә етеп, күрә-
ләтә был тиклем уңайның хәлдә жалғаным юқ ине әле.

Рәхимә сәй сыгара. Дұсмәткә лимонлы, Арықбаевка һөтлө.

Дұсмәт. Сәйенән етеш.

Арықбаев. Сәй күп эселә был арала, Дұсмәт
Жорбанович. (*Көрнөнөп куя.*)

Дұсмәт. Эйе, ышанысты аклай алманығың.
Ярышты өззөгөз генә тиһәң, аз булыр. Бысакның һүй-
зығың һез мине.

Арықбаев. Ул әш башланғансы ук өзөлгәйне
инде, Дұсмәт Жорбанович. Үз йөктәрен бер көй тартып
барған аттарға һез тағы ни саклы йек өстәнегез. Бер
көй үтәлә килгән планды пыран-заран килтереп таш-
ланығың. Бара торғас, бына шул күтәртеү хәленә ки-
леп еттек инде.

Дұсмәт (*йылмая*). Мин бит үсал ниәт менән әш-
ләмәнем.

Арықбаев. Ниәт һәйбәт булғандыр за бит, нә-
тижә яманырақ килеп сыйты. Байтак предприятиеләр
был кварталда дәүләт планын тултыра алманылар.

Дұсмәт. Сәбәпсе — хәзәр бер мин, тимәк сенегез-
ме?

Арықбаев. Улай тиергә мин дә бит малай ту-
гел. Директор. Бына ниндәй ژур башым да бар. (*Йыл-
мая.*) Һез тик ана шул башты бутабырақ ебәрзегез.

Дұсмәт. Хәтерендәме, Арықбаев, кәңәшмәлә
ниндәйерәк телмәр һәйләп ебәргәйнен. Буталған баш
улай оста һәйләй алмай ул. Оноткан булнаң, прото-
колын күрһәтергә мәмкин.

Арықбаев. Фүмерзә һәйләй белмәгән кешегә
тыйзан һүзе табылған? Фәжәп илһам килеп киткәйне
шул сакта. Хәзәр укенеп бөтә алмайым. Кешенән оят.
Харап иттегез һез мине, Дұсмәт Жорбанович.

Дұсмәт. Бәлки, балауың һығып алырнығың?

Арықбаев. Һығырның да шул.

Кейенеп-яһаныш Вәзириң сыга. Пальтоның кейергә бара. Арықбаев
менән баш қарып қына исәнләшә.

Дұсмәт. Вәзириң, тороп тор әле. Бына жунак та
бар.

Вәзир. Мин барыбер аракы эсмәйем бит.

Дұсмәт. Ахмактарса шаярыуынды жүй, Вәзир.

Вәзир. Минең вакытым юқ, Дұсмәт Корбанович.

Иптәш Арықбаев мине кисерер, тип ышанам.

Дұсмәт. Інатылашма. (*Йылмая*.)

Вәзир. Башым ауырта, кәйефем юқ.

Дұсмәт (*кырка*). Минең хинең кәйефең кәрәкмәй, үзең кәрәк. Ултыр.

Вәзир (*диванга барып ултыра*). Ултырзым. (*Тәмәке токандыра*.)

Дұсмәт. Бына Арықбаев кәңәшләштергә килгән.

Арықбаев. Сатырып килтергәс ни, Дұсмәт Корбан...

Дұсмәт. Эш унда түгел. Килгәс, кәңәшләштергә кәрәк. Рәхимә! Сәйенде яңырт.

Рәхимә инеп сыға. Ул Вәзиргә қарамай за.

Йә, иртәгә беренсе яуапты хинән, башлап майҙан асқан кешенән, норағазар. Әзерләндөңме?

Арықбаев. Нимәһен әзерләнеп тораңың инде. План өзөлгән. Ярыш — буш җыуык. «Фәйеплемен. Язанын бирегез», — тиермен. Эш нисек булғанын баштан-аяқ һөйләп бирермен. Обком үзебеззеке, тотоп ашамаңтар әле.

Дұсмәт. Нимәһен баштан-аяқ һөйләп бирергә уйлайның?

Арықбаев. Ңеңзәң иң башта инструктор ебәре-үегез хакында.

Дұсмәт. Минең бер ниндәй зә инструктор ебәргенем юқ.

Арықбаев. Әллә тағы, ебәргән кешеге үзе шулай тигәйне... Унан үзеге үз мине сатыртып килтерзегез. Мин, предприятиенең хәлен белгәнлектән, башта жарыштым, һуңынан күззә йомдом да, һең җүшты тип, саң җағырға тотондом. Бына шул. Шулай за, Дұсмәт Корбанович, мин ңеңзәң мақсатығызы аңлап еткермәнем.

Дұсмәт. Нимәһен аңламаның? Сизәм ерзәрзе, үзәм киткәнсе, тауар менән күмәп ташлау ине. (*Йылылған һәмәләргә күрһәтә*.) Барып сыйманы. Қанатты жайырызың.

Вәзир. Иртәгә «якшы мақсат», «объектив сәбәп», «тырыштық инде» тигән тәбәтишек һүззәр иғтибарға

алынмаясак, түрэ иптәштәр. (*Никереп тора.*) Ңеҙ унда, Арықбаев иптәш, ауызығызға бутка бешермәгез. Был шау-шыуың бөтә яуплылығын өстөгөзгә алғызы за жуығыз. Башкаларзы бутап маташмағыз.

Арықбаев (*Гәжәпләнеп, никереп тора*). Құзғә терәп алдашыргамы? Юк, мин унынын булдыра алмайым.

Дұсмәт. Һин кешене улай жапыл өркөтөп ташла ма әле, Вәзир. Уйлашайық. Жайылай якшырақ булыр?

Арықбаев. Дөреңлөк якшы булыр.

Вәзири. Бәләнән нисек итеп еңелерәк жотола алаңың, шул дөрең тә, якшы ла булыр.

Дұсмәт. Ултырышығыз. Уйлашайық. Әйтәйек, Арықбаев, һинеңдә, башлап мин хаталандым, ти, ә ңеҙ күмәкләп миңең хатама эйәрзегез, ти. Быға кем ышаныры тиңең? Берәү әз ышанмаң. Әгәр ңеҙ түбәндән уйлаш еткермәй шау-шыу күтәреп, мин шуга эйәргән булһам, уныны икенсе мәсьәлә. Быға ышанырга мәмкин. Тимәк, мин положениене тәрән тикшереп жарамағанмын.

Арықбаев. Уныны дөрең. Ңеҙ тикшереп торманығыз.

Дұсмәт (*йылмая*). Йәнә уйлаш жара, Арықбаев. Башлап хаталаныу кемгә нығырақ килешә: миңәмә әллә һиңәмә?

Арықбаев. Беребезгә лә килешмәй, Дұсмәт Корбанович.

Дұсмәт. Дөрең. Ләкин хаталық эшләнгән бит инде. Шулай за миңә, етәксе кешегә, нығырақ уңайыңыз. Э һин — хозяйственник, бәләкәй кеше. Бер хатаң артық ни, бер хатаң кәм ни — ни айырманы бар?

Арықбаев. Бәләкәй булнақ та, беззен әстә лә йән бар бит, Дұсмәт Корбанович.

Вәзири. Ңеҙзән йән нораған кеше юк. Журкмағыз, йәнегез эсегеззә калыр.

Дұсмәт. Иртәгәге кәңәшмәнән һун донъя бөтін, бәлки, бөгөн һейләшеп тороузың кәрәге лә булмаң ине. Сак қына алға ла күз ташларға кәрәк. Әгәр кәңәштән сылтмаһаң, әзур ук булмаһаң да, хур ук та булмаңың.

Арықбаев. Шулай за жатлы-жатлы кеше икәнегез, иптәш Ярлықапов, ңеҙгә тарыма, тарынаң, арыма...

Дұсмәт. Халық алдында мин дә азырақ тәңкитләрмен хине. Унның ярамай. Ләкин ысынға алма. Аңланыңмы?

Арықбаев. Эйе, байтак нәмә аңланым. Йөнегез шул тиклем үк гәзиз булғас, ярай! Бетә гонад, бетә фәйеп минеке! (*Никереп тора.*) Мин бәләкәй кеше, тузырмен, барының да күтәрмермен. Тыныс йоклагың! Зур кешегә борсолорға ярамай. Э мин тағы, артабанғы эште юлға налыу тураңында фекерләшбез икән, тип килгән булдым. Иртәгә бит норарзар: «Йә, артабан жайылайырак итергә уйлайығың?» — тиерзәр. Без нимә тип яуап бирербез шуга?

Дұсмәт. Уйлашайың бына.

Арықбаев. Көйенмәгез, Дұсмәт Корбанович, нәzzәден жайғыны түгел, көн жайғыны. Тыныс йоклагың! (*Кейенә.*)

Дұсмәт. Жалай жапыл қызып киттен, Арықбаев. Ултыр, хәзәр аш өлгөрә. Мәстүрә, ашығың әзәрме?

Мәстүрә (*кухнянән*). Сак қына көтөгез!

Арықбаев. Рәхмәт. Был юлы аштан оло булырга тура килә. Көтә алмайым. Кабаттайым, тыныс йоклагың. Арықбаев әйткәндән жайтмаң! (*Китә.*)

Дұсмәт. Жайылай жапыл кәперәйеп китте. Эйтернәң, жорал күтәреп, иртәгә яу жырына китә. Бызау!

Вәзири. Яу жырына китмәһе лә, торғаны менән наемщик инде! Элекке заманда бит бай малайзыры үзәре өсөн налдатка кеше яллап ебәргендәр. Наемщик итеп. Наемщиктәр хәтәр һәйләшкәндер улар.

Дұсмәт. Урынлы-урынның наман шаяраңың хин, Вәзир.

Вәзири. Был юлы шаярмайым, Дұсмәт Корбанович. Нәззәң бер үзегезгә ике наемщик булды — мин һәм Арықбаев! Шәп бит, ә?

Дұсмәт. Исерекнәң, тиһәм, әсмәй торған кешенәң. Нимә булды һинә?

Вәзири. Япар жарт редактор булғандан бирле, әсем тышқа әйләнде. Пәрәй алмаштырызы мине. (*Кейенә.*) Мин атайдындарға киттем. Улар бөгөн ат һуялар. Теләһәгез, әйзәгез майлыштарға! (*Китә.*)

Дұсмәт (*карап кала*). Ояттың! Кемдәр һинәң менән арқа терәп һәйләшәләр, ә? Быныңы бер хәл әле. Япары нисек теш жайрай икән? Газета полосаңына на-

лып, бөтә ил алдында жалай рәхәтләнеп сыйыклясак ул мине!.. Сыйыклаңын. Сызарбыз. (*Булмәһенә бара. Төйөнсөккә абына.*) Әлеге төйөнсөктәр! Шул гаризаны язмаған булнам, ақ накаллы карт булам икән. Йәнәхе, кешеләргә дәрт бирәм, ә үзәмә политический капитал туплайым. Тупланың тубәңә тукмакты! (*Түбәһен ныйнап, үз булмәһенә инеп кита.*)

Рәхимә сыға. Сынаяктар йыя.

Рәхимә. Сәйзә кабып та жарамағандар. Ниңә шулай форма өсөн генә кеше мәшәтәтләйзәр икән? Анау дәү агайзың күззәре, беззен күбенеп үлгән тола һыйыр күззәре төслө, мондоу карайзар. Құрәнең, жайғы-хәсрәте барзыр. (*Күхняға сыға.*)

Дилбәр, уның артынан Мәстүрә, һуңырак Рәхимә сыға.

Дилбәр. Биш минут әсендә тапап, изеп, бысрәк-жа бутап ташланы.

Мәстүрә. Тыныслан, Дилбәр, үтер әле. Ақрын-лап күнегергә, түзөргө өйрәнергә кәрәк.

Дилбәр. Нимәгә күнегергә? (*Кабатлап.*) Нимәгә күнегергә?

Мәстүрә. Тормоштоң әсөһенә лә, сөсөһенә лә...

Дилбәр. Уныныңа күнегергә мин риза. Эбына һин мөхәббәт юқлығын йәки уның ялған икәнлеген һизеп талғаң, нимә эшләр инең?

Мәстүрә. Сабыр булырга тырыш.

Дилбәр. Тәүбә, тиген, апай. Һин нимә һәйләй-хен?

Мәстүрә. Үз тормошомдо.

Дилбәр. Мин бөтәһенә лә күнәм. Әрләнеүгә, йә берләнеүгә, түбәнлек булна ла, хатта түкмалыуга ла түзөрмен. Аслықка, яланғаслықта, һынықта сыйармын. Қөнләшеүзе, гәйбәтте кисерергә көсөм етер. Ләкин мөхәббәт хакына. Э инде мөхәббәт юқлықта күнегә алмам. Сөнки шунан да үзү фәкирлек, меңкенлек булыгу мемкин түгел.

Мәстүрә. Ул тиклем өзгөләнмә, Дилбәр. Бәлки, ысынлап та, яраталыр, бәлки, был қөнләшеу ғәләмәтә генәләр.

Дилбәр. Башта мин дә шулай уйларга тырыштым. Ләкин уның һуңғы һүззәре, апай, бигерәк кот оскос ине шул. Мин һинең үз йәштәреңә ышанма-

йым, бер нәмәгә лә, бер кемгә лә ышанмайым, тине. Эйт, зинһар, апай, ышаныуың мәхәббәт булыу мөмкинме?

Мәстүрә. Юк, мөмкин түгел.

Диљбәр. Ниңде һуң һин үзенү мине түзөргө, сыйзарға, күнегергө, көтөргө өгөтләйнен? Тағы бер гүмерзәң заяға үтеуенән кемгә файза?

Мәстүрә. Аптырап әйтәм. Шулай уйларга күнеккән өсөн генә әйтәм.

Диљбәр. Кәрәкмәй, әйтмә, апай. Мәхәббәттөз йәшәргө мин барыбер күнегә алмам. Улай йәшшәү коллоктан да яманырақ буласак! Ете генә айзы, ете генә айзы кире җайтарып булна икән; мин бына, ап-ак жар өстөнән ялан-аяж югереп, Җаризел ярына барыр инем, апакайым! Әсәкәйем! (Стена янында аунап яткан теге йыртык рәсемде алып.) «Мин килдем!» — тиер инем. (Йөзөн каллап, диванға ая. Тын гына илай.)

Рәхимә (китабын тотоп килә). Илама, апай. Һин шундай матурның, һәйбәттөң. Һинең кеүек кешеләр иламаңка тейеш. Һин байрам көн кеүеккөң, ә байрам көнгө болотло булыу килемшәй. Илама, апай, илама. (Үзенең күззәренән йаш тәгәрәй. Китабын күкрәгенә кысып.) Идеал һүзен барыбер ژур хәрефтән язырга кәрәк. Уның идеал икәне әллә җайран күренеп торорға тейеш!

Шаршау

ДҮРТЕНСЕ ШАРШАУ

Ярлыгкаповтар дачаңы. Бетә обстановка өсөнсө шаршашығыса. Карапғы төшөп килә. Булмәлә бер кем дә юк. Мәстүрә кухнялә. Диљбәр үз булмәнендә. Рәхимә югереп инә. Ул бик шат. Пальтонын сисеп элә. Көзгө янына килеп борголана.

Рәхимә. Был йорт, ысынлап та, сәйер булып сыйкты, хәс тә җунак ейә. Берәү ژә бында гүмер буйы йәшәргә уйламай, бөгөн-иртәгә җайтып китергә йыйына төслө. Мин дә ултырма қызы гына булдым. Тәү күргәндә, ошо көзгөләр, өстәлдәр, дивандар нур сәсеп тора кеүек ине. Ҳәзер әллә ниндәй бойоктар. Баштарақ, каты баңып йөрөһәм, анау мылтыктар атылып китер, тип җурка торгайным, атылмаганын белгәс,

хәзәр уларға ла күнегелде. Бында килеп инеүе лә күнелле булгайны, сыйғып китеүе лә күнелле. Нәмәләрзә тиң генә йыйыштырырга ла, әйзә! (*Кухнягә инеп китә. Бер азан һуң такта сумазаның күтәреп сыға.*)

Уның артынан ук Мәстүрә сыға.

Мәстүрә. Ниңә ул тиклем жапыл җузғалырыга булдың, Рәхимә? Бына инде, әллә берәй нәмәгә хәтерең қалдымы?

Рәхимә. Юж, апакайым, мин якшылыктан башка һис нәмә күрмәнем һеззә.

Мәстүрә. Һуң, шулай булғас?

Рәхимә. Дөйөм ятактан бөгөн генә бер урын бушаны. Мәслимә исемле қызы, набағын төшөнә алмағас, ауылға җайтып китте. Тылқының-тылқының, файзыны булманы. Уның башы эшләмәй, апай.

Мәстүрә. Китһә ни? Һин беззә җал. (*Kauşan ук тәшә.*) Үзенә әйәләшеп бөткәс кенә, улай итмә инде.

Рәхимә (*нәмәләрен йыйыштыра*). Бөтәне өсөн дә рәхмәт, Мәстүрә апай, якшылығызы үскәс тә онотмам. Минең үз тиңдәштәрем араһында булғым килә. Ебәрегез мине!

Мәстүрә. Мин һине тотмайым, қызыым. Дилбәр, Дилбәр! Рәхимә китә бит!

Дилбәр (*сыға*). Җайза китәһең, Рәхимә?

Рәхимә. Ятакта урын бушаны, апай.

Мәстүрә. Бер әз булмана, иртәгә китер инең.

Рәхимә. Йә тагы башка кешене кертеп җүйирзар, анау сактагы кеүек...

Дилбәр. Беззә еләтте ләме ни шулай?

Рәхимә. Әллә инде, Дилбәр апай. Һеззән өйзә жаты басып йөрөп булмай. Нимәлер бына-бына емерелргә, қолап төшөргә торған шикелле. Э тегендә бөтәне лә үзәм кеүектәр.

Дилбәр (*башынан һыйнап*). Ақыллым минең.

Рәхимә. Мин һеңгә азна найын килеп йөрөрмөн, нағынып китһәм, азнаһына ике тапкыр за килермен, йәме, апай?

Мәстүрә. Сабыр ит әле сақ қына. (*Үззәренен үлмәхенә инә.*)

Дилбәр. Һагынһаң да, кил, асығып китһәң дә, кил!

Рәхимә. Мин бында иркәгә өйрәнеп бөттөм. Асығы тигән нәмәне бөтөнләй онотоп барам. Хәйер, иске тиң төшөр үз үл. Йөззө мин мәңге лә, мәңге лә онотасақ түгелмен.

Мәстүрә (*бер косынка алып сыға*). Бынау косынка, Рәхимә, магайын, килешер һинә. Эллә қасан үзенә бүләк итәйем тигәйнем. Йәй көнө яндырып бәйләп йөрөрһөң.

Дилбәр үз бүлмәненә инеп китә.

Рәхимә. Қуй, кәрәкмәй.

Мәстүрә. Минең төсөм итеп тоторноң. Бүләкте улай кире җагырға ярамай. Южна мин үпкәләрмен.

Рәхимә (*шатланып*). Рәхимәт, Мәстүрә апай! (*Башына беркәнеп, көзгө эргәненә бара*.) Җайылай килешеп тора.

Дилбәр (*бер ебәк кофта алып сыға*). Э быныңы минең төсөм булыр.

Рәхимә. Был тиклем бүләкте алырға минең җұлым бармай, Дилбәр апай. Йөзгә минең ни якшылығым тейгәне бар һуң?

Дилбәр. Кешеләргә һинең якшылығың тейер көнөң алда әле. Якшылығың бик күп тейәсек һинең.

Рәхимә. Ул сакта, бәлки, уңайның за булмаң ине.

Дилбәр. Рәхимә! Апайыңдың хәтерен җалдырырға уйлайыңмы ни шулай?

Рәхимә (*кофтаны алып, алдына куя*). Ни тип әйтергә лә белмәйем инде.

Дилбәр. Эйтмә лә.

Мәстүрә, Дилбәр йыйынырға булышалар. Сумаңан һәм бер тейен-сөк йыйыла.

Бына ниндәй бай кәләш булдың. Ике күтәрәм әйберен үййылды.

Рәхимә. Улай тимә, Дилбәр апай, оялдырта.

Дилбәр. Қунакка килгәндә, иптәштәренде лә алыш кил. (*Йомшарып*.) Эллә китмәйненме, Рәхимә? Без бит был өйзә Вәэзир ағайың менән икәүзән-икәү генә тороп қаласақбыз.

Рәхимә. Китергә булғас, китәм инде, апай. Тик бына җапылғына қыйын булып китте. Илағы ла килә. (*Сумаңанына лып итеп ултырып, илап ебәрә*.)

Д и л б ә р. Киткәндә, улай илап китмә инде.

Р ә х и м ә. Бер әз иламаң инем, нәззен икегеззе
тызығанам. Минән баштка интегеп бөтмәһөгөз ярай за...

М ә с т ү р ә. Йиндең бик күңелдең булыр безгә, ба-
латай. Йин бит найрап торған жош инең. Ярай инде,
әйзә, иркендә, үзен теләгән ерзә найра!

Р ә х и м ә (*үзенә*). Унда мине көтөп тора...

Д и л б ә р. Жайза?

Р ә х и м ә. Тойо тирәләп бейеп йөрөй.

М ә с т ү р ә. Кем үнүт үл? Ниңә сакырмайның?

Р ә х и м ә. Беззен ауылдықы. Исмәгил исемле.
Элек бергә укыгайның, әле икебез ике техникумда.
Итуаш үл. Сумазан күтәрешергә килде.

М ә с т ү р ә. Ни тигән гәзәт был? Бөтәне лә егеттә-
рен, мосафир таяғы шикелле, ишек артында жалды-
рып керәләр.

Д и л б ә р (*көрһөнөп*). Ысын мөхәббәт, бәлки, шун-
дай оялсан булалыр, ә, апай?

М ә с т ү р ә. Онотолған инде.

Д и л б ә р. Хәзәр үк сакыр үзен, Рәхимә.

Р ә х и м ә. Сакырнаң да, инмәс. Ояла үл.

Ишекте киң асып, Исмәғил килеп инә.

И с м ә г и л (*ұкыусы малайзарса буркен һалып*).
Һаумыңғыз!

Р ә х и м ә. Исмәғил!

Д и л б ә р. Һаумы, Исмәғил! Эйзә, уз!

И с м ә г и л. Ұзып тормайым инде. Юғиңе жараң-
ты төшә. Эйзә, Рәхимә! (*Бер урында тапана. Беренсе
шаршаузағы Низамға оқшабырак тора.*)

Р ә х и м ә (*кейенә*). Инде гәйепләп жалмағыз!

Д и л б ә р. Телгә бөткән! Йә, хуш, бәхетле бул, ту-
ганкайым.

М ә с т ү р ә (*косаклай*). Исенә төшкән найын югер
ә кил!

Р ә х и м ә (*илаузын сак тыйылып*). Ярай, апай,
исән-хау булығыз. Исмәғил! Сумазанды уң жулыңа,
төйөнсөктө нул жулыңа tot. (*Үзе китаптарын ала.*)

И с м ә г и л (*нәмәләрзә күтәрә*). Хушығыз. Исен
булып торогоз.

М ә с т ү р ә. Һау булығыз.

Д и л б ә р. Икәүләп килегез.

Исмәғил. Без хәзәр берәм-һәрәм йөрөмәбеззәр инде.

Рәхимә. Эйзә, Исмәғил. (*Китәләр.*)

Озак пауза.

Дилбәр (*тәзрәгә карап тора*). Қүреп кенә жалдық күбәләкте — бер тәзрәнән осоп керзә лә икенсе тәзрәнән осоп та сыкты. Бәхетле булырмы-юкмы был бала, белмәйем, ләкин аңлаған кеше өсөн ул үзе бөтмәс-төкәнмәс бәхет буласат.

Мәстүрә (*ултыра*). Ниндәй яман тыныш.

Дилбәр. Башын түбән эйеп, агайым жайтын килем. Сак-сак аттай. Әллә ауырынымы икән?

Мәстүрә (*тәзрәгә кила*). Қүрәнең, бер-бер хәл булғандыр.

Дұсмәт инә.

Дұсмәт. Рәхимә киттеме ни?

Мәстүрә. Ятакка күсте.

Дұсмәт. Ул китте, ә без килем еттек. Хәзәр атты тугарырга, йектө бушатырга мөмкин. (*Әсе йылмая.*)

Мәстүрә. Һиңә ни булды, Дұсмәт, әллә ауырыныңмы?

Дұсмәт (*сисенә*). Ауырымайым.

Мәстүрә. Ниндәйзәр ат, ниндәйзәр йөк хакында һөйләйнәң.

Дұсмәт. Дұсмәт Ярлықаповты һөйрәп йөрөткән атты әйтәм: тамам акһаны, аяктан яззы.

Дилбәр (*аптырап*). Йомақ тиһәң, йомақ түгел, әзиәт тиһәң, әзиәт түгел. Нимә һөйләйнегез һең? Ни булды һиңә, ағай?

Дұсмәт. Артық бер нәмә лә юк, Дилбәр. Ана, почта йәшнигендә газеталар күренә.

Дилбәр. Яrap, ағай. (*Шәл бәркәнеп сыға башлай.*)

Мәстүрә. Дұсмәт, Дилбәр бала түгел. Үнан йәшереүзән генә яман нәмә якшыга әйләнмәс. Тураһын әйт, ни булды?

Дұсмәт. Бөтәне лә емерелде, пыран-заран килде.

Мәстүрә. Башта ук күнелемә ниндәйзәр шом кергәйне. Юккағына булмаған икән. Барыр булғас, башкалар кеүек, тауыш-тынның кит тә бар ине. Ә һин, һөрән һалып, бүтәндәргә юл құрһәтәнең, имеш. Құр-

хәтелгән юлдан күндәм генә атлаңақ, безгә шул еткән ине.

Дұсмәт (*асыуланып*). Мине алдашыуза фаш ит-төләр инде. Ынқә эш жалманы. Был нәмәләренде кире һүт! (*Төйөнсөктәргә тибә*.) Кире тарат! Күз көйөгө булып ятмаңындар.

Мәстүрә. Кире уйланыңмыни?

Дұсмәт. Кире уйланылар. Фаризамды кире жайтарзылар. Бөтәне лә кире, кире, кире...

Дилбәр. Ынин ни һөйләйнен, ағай?..

Мәстүрә. Хак һүз һөйләй ул... Үзенде, беззе, кешеләрзә алдау ниңә кәрәк булды ниңә, Дұсмәт?

Дұсмәт. Минең мақсатымдың ژурлығын, минең миссиямдың мәғәнәһен аңламанылар, шуга күрә мин алдашырға мәжбүр булдым.

Мәстүрә (*төйөнсөктәргә, мылтықка иларзай булып күрһәтә*). Эбылар ниңә кәрәк ине һүң? Былар?

Дұсмәт. Ебәреп түйүзары ла ихтимал ине...

Дилбәр. Ынис нәмә аңламайым. Бәлки, был өн түгел, тәштөр! Бәлки, яман наташыузыр был? Уянығыз, тизерәк уянығыз!

Ишек шакыйżар. Тағы шакыйżар. Япар инә.

Япар. Эллә бөтәгез әз мәрткә киттеме?

Дұсмәт. Бәлки, ейгә ингәс, сәләм бирернен.

Япар. Һаумы? Һаумы, Мәстүрә? Һаумы, Дилбәр-кызыым? (*Өсөһө менән дә курешә*.)

Дұсмәт. Яуап алырға килдеңме? Ләкин шундай қағиҙә бар: ауырыу булна, хатта енәйәтсенән дә яуап алмайзар.

Япар. Семтешмә. Барыбер ниңә еткерә алмаңың.

Дұсмәт. Ултыр.

Япар. Ултырайык. Югереп җуян қыуғандар, ултырып акыл йыйғандар боронголар.

Шул арала Дилбәр кухнягә бара.

Дилбәр, беззен үйәшерен серзәребез ют.

Дилбәр. Бөгөн көн буйы башым сатнай, Япар ағай. (*Китә*.)

Мәстүрә. Мин сәй жарайым.

Япар. Ын жал әле, Мәстүрә. Тыңлап булна ла ултыр.

Дұсмәт. Хуш. Нимәлер һузашын.

Я пар. Һин тырпайырга торма әле, Дұсмәт. Мин һинең менән кәңәшләштергө, күзгө күз қарап һөйләштергө килдем.

Дұсмәт. Рәхмәт. Нисек итеп кәңәшмәлә өндәшмәй түзеп җала алдың? Шуга аптырайым.

Я пар. Асыуымды әйтеп бирерлек ھүз таба алмайым. Шуга өндәшмәнем.

Дұсмәт. Уның җарауы, һинең сотрудникеген фашлау телмәрен оста һөйләне.

Я пар. Вәзир Қәнзәфәров бөгөндән башлап бөззә эшләмәйесек...

Дұсмәт. Шуның менән һин мине йыуатмаксы булаңыңмы?

Я пар. Кара әле, Дұсмәт, без бит һинең менән берберебеззе утыз ыйлға якын беләбез. Күз бәйләш уйнап тормайык.

Дұсмәт. Һин үзең бит нимәлер уратып маташаңың.

Я пар. Бөгөнгө кәңәшмә һинең ауылға китмәс өсөн төрлө әкемәттәр короуынды йәки ялған авторитет артынан қызыгуынды ғына түгел, иң насыры — һинең ошондай түбәнлеккә һәләтле булыгуынды күрһәтте. Иçкә төшің, қоско килә. Тұғ!

Дұсмәт. Күзгө күз қарап һөйләштергә түгел, йөзтә төкөрөргө килгәнһен икән һин, әлекке дұс Япар! Быныңына ла сызарбыз.

Я пар. Мин татлы һөйләй белмәйем. Фәфү ит. Һин бөгөн миңә помой ямына төшкән бесәй балаһы кеүек күренәһен. Ләкин бит иртәгә лә көн бөтмәй. Һиңә кипшенергө, тазарынырга кәрәк.

Дұсмәт (*ыйлмайырга тырышып*). Һинең рәхимең менән...

Я пар. Бұлдермә! Юғиңе мин дуладай башлармын. (*Тороп, палто кеңәнән газета полосаһы ала.*) Бына иртәгәге газетала әлеге кәңәшмә һәм һинең мажараларың тураһында ژур информация бирелгән. Газета әле басылмай. Қапыл уйланым да һиңә килдем. Һинең фекеренде белгем килде.

Дұсмәт. Минең фекеремдең кемгә кәрәге бар?

Я пар. Миңә кәрәк. Мә, ашықмай ғына уқып сыйк.

Дұсмәт полосаны ала, қаушауы күренеп тора. Унан уқып сыйға.
Япар уны күзәтә.

Мэстурә. Анау сакта, Япар агай, мин бөтөнләй аптырап җалгайным.

Япар. Күй, Мэстүрә, үткән эштән төш якши, ти-зэр.

Мэстурә. Уткән эш кенә булна ине... Йеҙ киткәс, мин байтак нәмә тураһында уйланым.

Дусмет (тыныс). Яла. Клевета.

Япар (аптырап). Ялғанмы?

Дусмет. Ялған түгел, яла, клевета.

Япар. Кемгә?

Дусмет. Элбиттә, миңең шәхесем түгел.

Япар. Кемгә?

Дусмет (тыныс, бер аз тантаналы). Партия работнигендә, тимәк, партияга, тимәк, Совет власенә.

Япар (тагы ла гәжәпләнеберәк). Э? (Газетаны алып, текләп карай.)

Дусмет. Был русса подкоп тип атала.

Япар. Мә, Мэстүрә, һин дә укы! (Газетаны бирә. Мэстүрә укый башлай. Дусметка.) Э башкортса җайылай?

Дусмет. Подкоп, — йәгни партияның тамырына балта сабырга маташыу.

Япар. Тағы нимә?

Дусмет. Мин бары шуны ғына аңланым.

Япар (асыуланып никереп тора). Тимәк, һин, Корбан улы Дусмет Ярлықапов, үзенде партияга, Совет власенә һәм беззәң стройга тиңләйнән. Тимәк, Дусметкә тел тейзереу — партияга тел тейзереу менән бер булып сыға. Аузыңың ни һәйләгәндә җолағың аз ғына иштәмәе һүң һинең?

Дусмет. Мин бөтәненән элек Дусмет Ярлықапов тигән шәхес түгел, ә партия җала комитетенең икенсе секретаре. Рәхим итеп, һүззә шунан башлайык.

Япар. Һин бейек артлы ултырғыстың артына босматсы булаңыңмы, Дусмет дус? Яңы хәйлә түгел.

Дусмет. Мин дә алйот түгел, җайы бер нәмәләрзә аңлайым. Һин Дусмет Ярлықапов яманатын түгел, горком яманатын натырга теләйнәц. Үзен секретаре булырга йөрөп тә, секретаре була алмаған горкомдың яманатын, Япар Юлдашев!

Япар. Былай булгас, аңлаштык, бугай. Хәзер китергә лә мәмкин. (Китә башлай.)

Мәстүрә. Тұктагың, Япар ағай! Бер нәмә лә аңлашманың әле.

Дұсмәт (*кырқа*). Минә адвокат кәрәкмәй, Мәстүрә.

Мәстүрә. Һинә кәрәкмәһе, минә кәрәк. Ултырығың әле, Япар ағай!

Дұсмәт. Һинең жайғың түгел.

Мәстүрә. Һинең жайғың — миңең жайғым! Миңең бик күптән инде үземдең жайғым да, үземдең шатлығым да булғаны юқ.

Дұсмәт. Тұкта, Мәстүрә!

Япар. Һөйләхен.

Мәстүрә. Бәлки, мин аңлап та еткермәйемдер, Дұсмәт. Ләкин һин нахажты һөйләхен — бында бер төрлө лә яла яғыу юқ. Һин тиңкәреләнеп кенә шулай тиңең. Без бит бергә үскән, тормош юлын бергә башлаган кешеләр! Тыныс жына аңлашайың.

Дұсмәт. Ңең икәүләп минән нимә талап итәнең? Тезләнергә, үкереп иларға, ер үбергә бойоранағызымы?

Япар. Артыңда әйләнеп жарап, азғына һабак алнаң, шул еткән.

Дұсмәт. Ңеzzенсә, миңең бөтә юлым енәйэт.

Япар. Енәйэт түгел. Һинең артыңда бушлығы. Жот оскос бушлығы. Һин — партия работниге. Һин йәнен, тәнен, бөтә барлығың менән партияның, тимәк, кешеләрзеке булырга тейеш инең. Ә һин үзендейке генә булғаның икән, бары үзендейке генә. Бына мин шуны аңланым. Ышаныс, тогролок, мақсат, коммунистик әхлат кеүек изге һүzzәрзе гүмеренде нисәмә тапқырзар жабатланың икән һин? Шуларзы әйткәндә, нисек телец көрмәлмәгән һинең?

Дұсмәт. Һин мине бысралкка налып изәхен, Япар дұс! Әйзә, рәхәтен күр.

Япар. Юқ, минә рәхәт түгел. Эсем тулы әрнеү... Азат килеп, арығына хужалық работниге Арықбаевты корбан итергә маташыуың ақылымға һыймай. Иркә шәкертең Вәзир бит үзенде башың, тоғың менән натты.

Дұсмәт. Қәнзәфәров менән Арықбаев өсөн миңе хәзәр (*газетаны ала, төртөп курхәтә*) бөтә ил алдына бағытырып сыйықтайынызымы? Һин крәстиән балаңы бит, белергә тейешнең: аяқ астында ем сүпләп йөрө-

гән тауықты яңылыш тапап имгәткән өсөн генә яжын
хужа атын йығып һүймай. Әйтеп аяғы астында тауық
уралыусан була ул.

Я пар. Тимәк, һин — ат, Арықбаев — тауық?

Дұсмәт. Мин аңлатып әйттем шикелле.

Я пар. Эйе, аңлашылды. Бөтәненән дә тыш һин
әзәпкең әз икәннең.

Дұсмәт. Әзәпкең булнам да, һинең өйөңә барып,
бисәң менән татыу тороуыңды, тормауыңды тикшереп
йөрөгәнem юқ әле.

Мәстүрә. Дұсмәт! Иманың бармы һинең?

Я пар (көрһөнә). Фу... Ярай. Башқаса һүзем юқ...

Мәстүрә. Япар ағай, Дұсмәттең борсоулы сағы...
Йығылғанды түбәләмәгез. Баңмағың был мәкәләне.

Я пар. Килеуемдең бөтә мақсаты ла шул ине,
Мәстүрә. Кешенең күzzәренә қарап, выждан газабы
курһәм, үкенеу һүzzәре иштөнәм, был мәкәләне алып
ташларға, бәлки, көсөм етер, тигәйнем. Хатаһын таны-
ғанды кат-кат язаламайзар. Кешегә иртәгә лә йәшәргө
кәрәк бит. Иртәгә лә...

Мәстүрә. Зиннар, шулай итегез.

Я пар. Юқ, хәзәр улай итә алмайым. Мин уның
куззәрендә үкенеу әз, кисереш тә, өмөт тә күрмәнem.
(Дұсмәткә.) Ике күзен туп-тулы асыу һинең, Дұсмәт.
Асыузан башка бер нәмә лә юқ.

Дұсмәт. Ын минең күззәремдә йәштәр күрә ал-
маңың, өмөт тә итмә.

Я пар. Тимәк, насыр коммунист һин. Бәлки, ком-
мунист тә түгелнеңдер.

Дұсмәт. Уныңын билдәләу инде һинең эшең ту-
гел. Ләкин бел: мин ярты гүмерем буйы партияламын
һәм унан башка йәшәй алмаясакмын.

Я пар (кейенеп, өстәлдәге газетаолосаңын барып
ала). Үзен бая телгә алған ат талпаның йәшәй алған
шикелле, партия һинкең йәшәй аласак. Быныңына
минең иманым камил. (Китә.)

Дұсмәт. Көсө еткәнгә көсөк тә өрә!..

Мәстүрә. Ярныма улай, Дұсмәт. Үзенде қулға
алырға тырыш.

Дұсмәт. Бәй, һин ақыл өйрәтергө оңтара башла-
ғаның дабана.

Мәстүрә. Ысынлабырақ илаһаң, һұкыр күззән
дә йәш сыйға, тиңәр.

Дұсмәт. Э мин иларга теләһем дә, сәләмәт күз-
зәремдән йәш сыйасақ түгел. (Өстәл өстөнә башын ha-
ла.)

Вәзир кайта.

Вәзир (ирония менән). Тышта буран жотора. Э
беззең өй, әкиәттәге кеүек, йылы, тыныс... Борон-борон
заманда йәшәгән, ти, бер әбей менән бабай. Эбей еп
иләгән, ти, бабай тун теккән, ти... (Өйзәгеләр өндәшилә-
гәс, тынып тора ла дауам иттерә.) Көңгөр-каңғыр һәй-
ләшеп, һүззәре бөтмәс булған, ти...

Мәстүрә. Мыңқыллаузың да бер сиге булырга
тейештер бит, Вәзир?

Вәзир. Кисерегез. (Үз бүлмәһенә үтмәксе.)

Дұсмәт. Тороп тор әле, егет кеше.

Вәзир. Бойорогоз, Дұсмәт Корбанович!

Дұсмәт. Мин һинән бер генә нәмәне үтенәм.

Вәзир. Асыуланмағыз. Мин: «Эш ژурға китмә-
хә», — тип алдан исқәрттем... Һең ашын ашаган, йә-
шен йәшәгән инде, Дұсмәт Корбанович. Э миңең әле,
нимә тип әйтәйем, карьерам яңы гына башлана. Үзе-
гез уйлап қарағыз.

Дұсмәт. Мин һинән бары бер нәмәне генә үте-
нәм.

Вәзир. Бойорогоз.

Дұсмәт. Миңең һиңә асыуланырылым та кесөм
юқ. Үтенәм: кит был өйзән. Құзәмә күренмә.

Вәзир (танауын ыйыйрып ескәнә). Отшамайым-
мы ни?

Дұсмәт. Биткең һин.

Вәзир (иç киткес тыныс). Был өй, йәғни дача,
Дұсмәт Корбанович, һеңзең хосуси милкегез түгел.
Хөкүмәттеке. Мин бында прописка менән торам. Қа-
лалагы квартирала ла шулай ук... Әгер мин отшама-
йым икән, мин һеңзе был өйзә көсләп тотмайым! Эйе,
мин, Вәзир Қәнзәфәров, шаярырга яратмайым, мине
хайуан урынына қыуа башланалар, асыуым килә.

Дұсмәт (тыныс, асыулы). Кит һин был өйзән!

Вәзир. Ашыктырмагыз! Улайна, бер һүз сыйккас,
бөтә исәп-хисаптарзы бөтөрөп қуяйык. (Үз бүлмәһенә
керә.)

Мәстүрә. Тағы нимәләр қуптарырга уйлай икән
был?

Дұсмәт. Эйзә, бар һөнәрен күрһәтеп бөтөрһөн инде.

Вәзири (бер бит қағыз тотоп сыға). Хәзәр, қарғашырыузар, һүз миңә бирелә...

Дилбәр сығып, ишек яңағына һөйәлә. Катып тик тора. Вәзир уны күрмәй.

Күптәнге хәлдәрзе хәтерләргә, иске тайғыларзы яңыртырға тұра килә. Кисерегез! Мин Дилбәр менән танышкас та, миңең атайым, әлекке районный нотариус Госмангәле Қәнзәфәров, әйтте.

Дұсмәт. Теге взятка алып, йорт һалған Қәнзәфәровмы?

Вәзири. Эйе, шул Госмангәле Қәнзәфәров әйтте: «Йынализы кәләшкә құзен төшкән, Вәзир», — тине. Аз-на ла үтмәне, бик әһәмиәтле документтең құсермәһен алып қайтып миңә бирзә. Бына ул. (Икеңенә лә күрһәтә.) Танышмы? (Өндәшилмәй әзәр.) Дилбәрзен әсәһе үлгәс, һең уның опекуны булып қалғанығыз икән. Бик якшы эшләгәннегез. Изге күңелле кешеләр икәннегез. Документтә күренеуенсә, Дилбәр менән бергә туబәндәге нәмәләрзе лә һақлау өсөн үз өйөгөзгә алып қайтканығыз. Быныңы ла якшы. Хәзәр жыстырып барлап сыйгайык.

1. Затлы шкаф — шулай, затлы тип язылған — 1200 һум.
2. Диван — йомшак — 1100 һум.
3. Буфет — — 1275 һум.
4. Карапат — тимер, никелгә манылған, ике дана, 675×675 — барлығы — 1350 һум.
5. Толоп — тышлы — 890 һум.
6. Һауыт-наба, йәмғеңе 86 әйбер — 1655 һум.

Бәтәһен дә уқып тормайым. Йыйының 47 пункт, нәмәләрзен дейәм суммаһы 16 635 һум. Әйтергә кәрәк, ошо әйберзәрзен 11 320 һумлығы құзгә салына. Үзәм барлап қараным. Ә 5315 һумлық йынаң күренмәй. Уларын аксалата қайтарырға тұра килер.

Бәтәһе лә, приговор тыңлаған шикелле, Вәзир һүзен басып тыңлайзар.

Дилбәр (уянып киткәндәй). Тұкта! Кемде хәкөм итәһең hin?

Вәзир (Дилбәрзе яңы күрә). Ул тиклем нескә тойғоло бұлырға ярамай, Дилбәр; без һинең менән әле акса һанаулы заманда йәшәйбез.

Дилбәр. Юқ! Мин һинең менән йәшәмәнем, йәшәмәйем, йәшәмәйесекмен! Һин миңең замандашым түгел! Һин үлгәннең! Һин әллә қасан үлгәннең, был һинең өрәген генә!

Вәзир. Самалап, Дилбәр! Һин миңең бисәм икәнлегенде онотоп ебәрмә, миңе түбәннетеп, һин үзеңде лә түбәннетәне!

Дилбәр (үзен күлға ала). Ошо минуттан башлап миңең өсөн борсолмаңқа мөмкин. Без хәзәр бер-беребезгә сит кешеләр. Кит һин беззен ейзән. Исманам, шул якшылықты әшлә. Миңең сыйзамлығым бөттө. Һинең менән бер ейзә артық бер генә минут та йәшәй алмайым. Кит, Вәзир! Кит!

Вәзир. Мин ағайыңда әйттем инде: отшаманам, мин һеңзен берегеззә лә көсләп тотмайым, кәрәш-ырыузы! (Үз булмәнә инергә итә лә тұктай.)

Дилбәр. Кисер, апай! Мин был йортта башкаса тала алмайым. Алданым, йәберләндем мин был ейзә! Ағайым, атайым урынына қалған қәзәрле ағайым, һин алданың мине. (Вәзиргә.) Йөрөгемде талап алып, һин алданың, Вәзир. Өй түгел, қырагай урман был. Мин қалаға, кешеләр араһына, китәм.

Мәстүрә. Мин һине тотмайым, Дилбәр, бар...

Дилбәр (Мәстүрәне қосақладап). Һин сыйзамың, апай. Һин ниндәй сыйзамың! Миңең сыйзам булғым килмәй! (Кейенә, сыйырга ыбынына.)

Капыл киң итеп ишек асыла. Өйөрөлөп ел керә, Низам инә. Ұның кейемен қар һырып алған. Ул қуйынына төрөлгән картина қыстырган.

Низам. Қаумыңығыз.

Өндәшмәйзәр. Аптырап жалалар.

Қаумыңығыз!.. Мин бер генә минутка.

Мәстүрә. Қаумы, Низам!

Низам. Теге рәсемде җайтарып бир, Дилбәр. Үнда һин моңдоуырақтың. Мин бүтәнде, бына әле генә язып бөткәнен, килтерзем... «Кояшлы ялан аша» тип атала. Һин үнда нурзар эсендә йөзәнең. Ал, Дилбәр.

Дилбәр (оザқ өндәшмәй тора). Миңә рәсем кә-

рәкмәй, Низам. Минә кеше кәрәк. Йән эйәһе кәрәк миңдә! (*Атылып сығып китә.*)

Уның артынан Низам югерә. Тышта «Дилбәр» тигән тауыш ишетелә.

Вәзир. Хәзәр тынысланырга мөмкин. Был документтең көсө бөттө. Уны йыртырға ла ярай. (*Йыртырға итә, түктай.*) Ниң ашығырга? Ашарға норамай заул. (*Үз бұлмәнен инеп китә.*)

Дұсмәт. Йә, Мәстүрә, ниң һин дә дуласып китмәйнең?

Мәстүрә. Бик китер инем. Китең, жайза бараңым?

Дұсмәт. Урмандан жалаға.

Мәстүрә. Был йорттан башлап Рәхимә китте. Уның алдында киләсәге, тирә-яғында дүстары бар. Дилбәр китте — уның яратқан эше, күzzәренә йотолоп жарап ултырган студенттәре бар. Тегенсе Гөлбикәнен үз шатлығы — уның теккән күлдектәрен кейеп йөрөүсө кешеләр бар. Эминең нимәм бар?

Дұсмәт. Йортод бар.

Мәстүрә. Йорт түгел, һин бар. Мин бәтә гүмеремде ниң арнаным, Дұсмәт. Һин үзүр эштәр башкараңың, кешеләргә күп яжшылықтар эшләйнең, кәрәк сакта уларға таяныс булаңың, тип уйланым. Батқаң, һинен үзенә жыржыткынан көрәк икән. Бына минең гүмерем кемгә исраф булған.

Дұсмәт (әкрен). Етер! Исманам, һин дә ызалама. Китің, ташла ла кит!

Мәстүрә. Барыр ерем юқ минең. «Ауыр сакта мин һинә ярзам иткәйнем, хәзәр минә ауыр, ярзам ит», — тип күз төбәп кемгә барайым мин? Без һинең менән фәтирзәрбез, Дұсмәт. Без алырға ғына өйрәнгәнбез, шуга күрә фәтирзәрбез. (*Таралып төшкән Дұсмәттең беләгенән тота.*) Эйзә, инеп ят. Нисек кенә булмаңың, жалған гүмерзе барыбер йәшәп бөтөрөргө туралың.

Дұсмәт (баш жага). Эие, беззен үйр үйрланып бөттө, бугай. Ләкин үйрлаганыбыз күцелле үйр булып сыйманы. Уф. (*Эсеп тота.*)

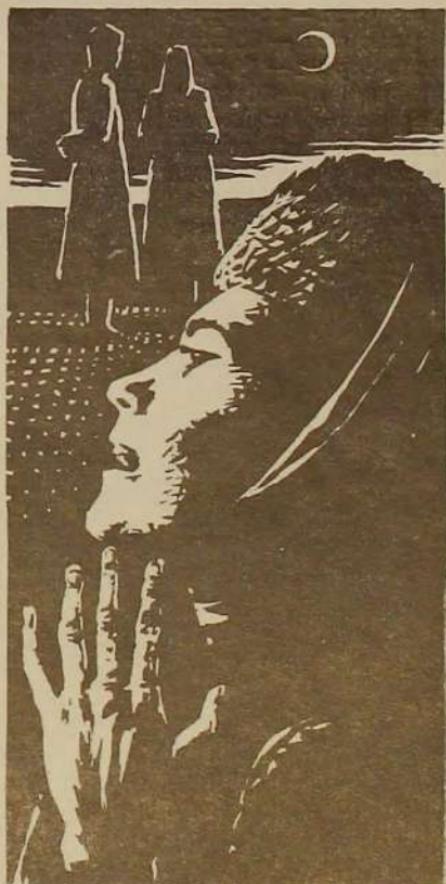
Мәстүрә. Бар, инә тор!

Дұсмәт бұлмәнен инеп китә.

Мин хәзәр жайнар грелка килтерәм. (*Күхнәгә инә.*)

Шаршау

Ай тотолған төндэ

Өс шаршаулы трагедия

Акъегет — 17-лә.
Зөбәржәт — 17-лә.
Тәнкәбикә — 50—52-лә.
Шәфәк — 21-зә.
Диуана — 30-за.
Дәрүиш — 55-тәрзә.
Ырыңкол — 60-тарза.
Ишмырза — 11-зә.
Ялсығол — 30-зарза.
Беренсе акнақал.
Икенсе акнақал.
Өсенсө акнақал.
Сапқын — 25-тәрзә.
Ирзәр, катындар.

БЕРЕНСЕ ШАРШАУ

Йәй башы. Дала. Тирмәләр тезелеп киткән. Тәнкәбикәнең тирмә алды. Усак. Бейек тағанға үзү қаҙан асылған. Төрлө өргө баластар, келәмдәр киптерергә эленгән. Күрәнең, был йәйләүтә яны килгәндәр-зәр. Шәфәк қаҙан тирәһенәдә урала. Тирмәнән Тәнкәбикә сыға. Кулында камсы. Ул қайзалыр китергә йыйынған.

Тәнкәбикә. Эле булна жайтманымы шул Ялсығол?

Шәфәк. Қуренмәне.

Тәнкәбикә. Ул йыбытқының ауызынан һүзे сыйкансы, кош бала сығарып өлгөрөр. Шуны ебәргән мин...

Шәфәк. Ашығып жайза барыны да атлығып жайза жайтнын. Мөңрәр малы, илар балаһы бармы уның? Алда рәхәтлек көткән кеше генә ашыга бит ул, жәйнәм.

Тәнкәбикә. Ярай. Ниткән эш ул — бөтәгез зәшул Ялсығолдоң араһына керәнегез.

Шәфәк. Қызғаныс бит. Бер башына жәзер юқ бахырзың.

Тәнкәбикә. Бәндәләргә язмышты без тәғәйенлә-мәгән, килен.

Арас атка атланыш, Ишмұрза инә. Йырлай.

Ишмұрза.

Аттай миңә ат бирзе:

— Эйәрлә лә сап, — тине, —

Сибәр кәләш алып бирәм,

Жосақла ла ят, — тине.

Тпру, жамыш сирак, уж толак!

Тәнкәбикә. Кит, телең корогоро! Юниң ыйыр
йырлап йөрөйнөң, алйот булдыңмы әллә? Бынау жам-
сы менән өзә һызырырмын тегеләй.

Ишмұра. Был бит кейәү ыйры, әсәй.

Тәнкәбикә. Бирермен ниңде кейәүзе! Кит, бар
бынан. (Шәфәккә.) Был арала, ниңәлер, әсем бошоп
тора, килен. Яузағыларҙан да хәбәр ют. Сапқын кил-
гәнгә лә ыйыл тулып уззы.

Шәфәк. Юлмырзамды наклай күр, тип сәхәр
вакыттарында, жанлы йәштәр җойоп, аж теләктәр те-
ләйем дә бит...

Тәнкәбикә. Түккән йәштәр тупракка һеңгә лә,
теләгән теләктәр ерзә ятып җалмаң. Фәрештәләрҙен
амин тигән сактарына тура килем, җабул булыр әле,
иншалла.

Шәфәк. Шулайғына була күрһен.

Ишмұра. Диуана әйтә, әсәй, күк тулы фәреш-
тә күрзәм, ти, әсе катыктағы корт төслем, мыжғып то-
ралар, ти, Диуана әйтә. Ниндәй була ул фәрештә?

Тәнкәбикә. Әле һаман бында уралаңыңмы ни?
Бар, уйыныңда бул! (Сак қына камсы тейзеп ала.)

Ишмұра. Диуана белгәндә лә белмәйзәр...
(Шыңшып китә.)

Тәнкәбикә. Ишмырза! Бар, йылкысы Күсәр-
байға әйт — күк дүнәндө тотоп эйәрләһен.

Ишмұра (алыстан). Ярай!

Тәнкәбикә. Қуисылар әргәненә барып җайта-
йым тигәйнем. Қүцелем бер үә генә урынында түгел.

Шәфәк. Өс ыйыл буйы көтә-көтә, әс-бауырзарым
кейөп бөттө инде, тәйнәм. Үн туғыз йәшемдә генә то-
роп җалдым бит мин унан. Киске шәфәк төслем һүнә
барам, һүнә барам...

Тәнкәбикә. Хоза жушмағас, буйыңа ла узмай
җалдың шул. Бала үстереп торор инең, исманам. Бер
йыуаныс булыр ине.

Шәфәк. Насип булмағандыр, күрәнең.

Тәнкәбикә. Теләккәйзәребез җабул булып, аж
батшаның изге фармандары сығып, яу басылға, бына
җайтып та етерзәр. Дан менән җайтырзар, бойорған
булға.

Шәфәк. Қасан ғына күрербез ул көндәрзә...

Тәнкәбикә. Ялсығол қалым менән эште яйлап
җайтна, ололар жоро узгарырбыз. Барсы, килен, жара-

тирмәгә инеп сыйк, җымыз бешә торһондар. Мал һүйирға үзөм күшүрмүн.

Шәфәк. Ярап, тәйнәм. (*Китә башлай.*)

Тәнкәбикә. Ақъегет җайза китең олақты?

Шәфәк. Баяғына Зәбәржәт килгәйне. Тау яғына җарай икәүн һыбай сапты.

Тәнкәбикә. Ун етеләре тулна ла, һаман балалар шул.

Шәфәк. Колонсактар кеүек, никереп уйнап җалындар кейәү менән кәләш сактарында. Қөткәндәре бары бәхет кенә. Зәбәржәтә далала бер қызы. Ақъегете торғаны менән Йософ пәйгәмбәрҙең игез һыңары. Өс-тәүенә, үзе сәсән.

Тәнкәбикә. Җүй, килен, әзәм балаһын пәйгәмбәргә тицләмә, язығ булыр.

Алыстан тауыш: «Байбисә!.. Күк дүнән далага жасты!»

Гонаһ җына шомлого икән. (*Китә башлай.*)

Тәкмәс атып, Диуана килем инә.

Диуана. Тәнкәбикә байбисә апай! Тәнкәбикә байбисә апай! Бер ирмәк һәйләйем әле. (*Шаркылдан көлә.*)

Тәнкәбикә. Һәйлә, Диуана, һәйлә.

Диуана (*никереп аяғүрә баça*). Анау Тәкүлгән тая бар бит әле. Шул таяның башында бер инә бөркөт үзенең дүрт балаһын талаң үлтерзә. Башта күззәрен сукыны ла шунан танаттары менән тегеләрзә таянан бәреп төшөрзә. Бына шулай тәкмәс-тәкмәс, тәкмәстәкмәс (*тәкмасләп күрһәтә*) тәгәрәп төштөләр. Ирмәген күрмәй қалдың, байбисә апай. (*Шаркылдан көлә. Ка-пыл тәрән һагыш менән.*) Ниңе шулай итте икән ул инә бөркөт?

Тәнкәбикә. Һин хата күргәнһендер, Диуана. Бөркөттөң балаһы берәү йә икәү генә була.

Диуана. Быныңкы дүртәү ине. Улайна, қалғандары сит ояныңкы булғандыр.

Тәнкәбикә. Бар, килен, Диуананың тамағын туйзырындар. Асытқандыр. Ас күзгә берәү ҙә дүртәү булыш күренә ул.

Шәфәк. Әйзә, Диуана.

Диуана. Теге бөркөт ниңе шулай итте икән, байбисә апай? Ниңә һең йәлләп иламайһызыз, таштан яралғандар! (*Илай.*)

Китәләр.

Тәнкәбикә (яңғыз). Булмаң, булмаң. Бөркөт ише қош батшаңы үз балаңын үзе таламаң. Улай ти-һәң, үз балаңын үзе талап үлтергән батша бермә-бер. Дәрәжәне үзүр булған найын, бәндәләрҙең җаны җаты була. Ярай, был Диуананың һүзәрәрен хәйерлегә юра-ыйк. Рәнияткән кешеләрем булна, хоңа ярлыканын мине... Билдәхең ҳәүеф талай бауырымды. Күрәзәгә күрәнмәй булмаң. Җүйсүлары җасмаң, иртән барырмын. (Тирмәгә инә.)

Ялсығол җайта. Ултыра.

Ялсығол. Юлың уңып, эштең осона сыйып җайт-һаң, ниңде яңы көпө, тигәйне байбисә. Қөпөһен бирер, һүзен елгә сәсә торғандарҙан түгел ул. Яңы көпө кейең сыйырга ни байрамым бар һуң минең? Шулай за күңелем тынысланды. Бер тамырҙан ғына шытып сый-кан ике набајк төсәлө, Акъегет менән Зәбәржәт гүмерлеккә бергә күшyllа. Ғына шуга күңелем үтә риза. Үн ете йыл буйы җарап үстөрәм мин уны. Балам кеүек булып бөткән инде... (Жыскыра.) Байбисә! Йин өйзәме? Мин җайттым.

Тәнкәбикә сыйга.

Тәнкәбикә. Ғына бер исәүән. Җайткан да йә-йелеп ултырган. Йә, имен йөрөп җайттыңмы? Қастың-каракта тап булманығызмы? Киткән мал теүәл ба-рып еттеме?

Ялсығол. Имен, байбисә. Эммә Үрүйсқол бей башта әзһенде. Тағы егерме биш баш йылкы, илле баш күй өстәгез, ти.

Тәнкәбикә. Шулай булыр ук тип шикләнгәй-нем. Ул комһоззоң түйыр көнө булырмы? Илмұрза бей үзе исән сакта, Үрүйсқол менән бөтәне тураһында ла һейләшеп, килемшеп җалғайны лабана. Акъегеттең үн етебе тулғас, қалымдың җалғанын түләп бөтөрөр-һөгөз, тип васыятын әйтеп үлде. Без вәғәзәбеззә тор-зок.

Ялсығол. Мин дә шуны әйтtem. Үрүйсқол бей оторо җарыша. Вәғәзә җүйишканда, Илмұрза бей исән ине, уның бейлек дәрәжәһен дә мин җалым исәбенә индергәйнем, ти. Хәзәр бей үзе лә, дәрәжәне лә юк, ә тегендә бөтә бәндә тигез, ти. Мин малдарзы кире қы-уырға җушкас, шулай за ризалашты.

Тәнкәбиқә. Теле барып, шулай тинеме? Бындаид мөртәтлеге өсөн Ырысқол йәйләүенә бөгөн үк яу сабыр инем. Ярай, балалар хакына қалып торғон. Иллә Юлмырза яузан исән-hau қайтха, ата намысын на-мысламаң ир түгел.

Ялсығол. Шул дегендә минең үскән шундай асыл сәскә? Зәбәржэтте әйтәм. Мин мал қыуып барғанды күргес тә: «Мин уныкы!» — тип беззен, якка һыбай сапты.

Тәнкәбиқә. Зәбәржэткә минең фатихамдан башка һүзөм юқ. Э Ырысқол бей был һүззәрзе мал алыр өсөн түгел, беззә кәмнөтер өсөн әйткән булыр. Әйткәненә үкенмәгәйе әле. Донъяның донъялықта қайтмағайы...

Ялсығол. Ырысқол бей йәнә шуны әйтте икән: Һақмар даланаңан Карагужа бейзән Зәбәржэтте норатып яусылар килде, әммә мин кире қактым, Илмұрза бейгә биргән вәғәзәмдә қалдым, ти. Байбисәгә быныңын айырата әйт, минең ихласлығымды белеп торғон, ти.

Тәнкәбиқә. Йәнәхе, ул безгә рәхимлек күрһәтә. Хаттин ашты бит бының тәкәбберлөгө! Етәр шунда, шул Ырысқолға һүзөм әрәм. Һин, Ялсығол, йәһәт кенә түйсиларға хәбәр иттер. Матур гына бер-ике қуй топтап һуйындар. Ни тиңәң дә, йола бар. Өлкәндәрзен, күцелен күреү кәрәк.

Ялсығол. Ярай, байбисә, башкарымын. (Китә.)

Тәнкәбиқә (кыстырып кала). Эй, Ялсығол, яңы көпөң җотло булын! Әйткәндән җайтыу юқ.

Ялсығол (сittән). Рәхмәт, байбисә!

Тәнкәбиқә. Ырысқолдо әйтәм, жалай шашына, ир арысландары яуза булғас та... (Тирмәнен, икенсе яғына утә.) Эй, кем бар унда? Гөлжемеш! Бынау балаңтарзы ақ тирмәг илтеп йәй. Қорзо шунда узғарырыбыз. (Китә.)

Бер аzzan һуң бер жатын инеп, эленгән балаңтарзы алыш сыға. Дала яғынан Дәрүиш килә, тирмә артынан Диуана сыға.

Диуана (зур һөйәк кимерә). Низә уның иң тәмлениң эсенә налалар икән? Алып булмай за булмай. (Салқан ятып, елкете ауызына төшөрөргә маташа.) Юқ, төшмәй, ныңк йәбештергәндәр. Қуй, ашап туйма-

ғанды ялап түйіркыңмы? Һәлберголақ кимереп бөтөрөп әле. Һәлберголақ, мах, мах, мах! (*Карал тормай, һөйәкте ыргыта, ул килә яткан Дәрушшқә тейз.*)

Дәрүиш. Ярабби! Мосафирде шулай таш атып каршылайзармы ни, игелекнез?!?

Диуана. Таш түгел, һөйәк тә ул. Кимереп бөтөрөп булманы.

Дәрүиш (*һөйәкте күреп, ирендәрен ялап ала*). Ризыкты атыу гонан ул, ир-егет.

Диуана. Мин ир-егет түгел, мин — Диуана! Һинең кәпәсें җалай мәрәкә! (*Дәрушштең фәсен алып кейеп карай.*) Тәт-тә-тә-тә. (*Һала, әйләндереп карай.*) Сугы ла бар икән. Эт җойроғо төслем. Җойроғонан гына тотоп кейәнме? (*Дәрушште әйләнеп карап сыға.*) Ябалат төслем җалай йөнтәңең һин. Йә һинең үзеңден дә җойроғон барзыр әле. (*Шаркылдан көлә.*) Ә һин ниңә көлмәйнең?

Дәрүиш. Мин алыш ерзән киләм, алла бәндәхе, йонсоном. Кем йәйләүе була был?

Диуана. Минеке лә, байбисәнеке лә.

Дәрүиш. Далала йөрөгән малдар ژа уныкымы?

Диуана. Уныкы ла, минеке лә. Анау қаялар ژа, болоттар ژа минеке. Ултырзым киттем булыр шул болоттарға... Байбисәне генә қызығанам шул.

Дәрүиш. Байбисәнен кеме булаңың һуң һин?

Диуана. Диуанаңы. Әүәл минең Әзәргол тигән исемем дә булған. Хәзәр юқ инде. Байбисә әйтә, Диуаны рәниятмәгез, язық булыр, ти.

Дәрүиш (*Диуанага текләп карап тора*). Маңла-йында қара минең дә бар икән...

Диуана. Миң түгел ул, фәрештә мәһөрө.

Дәрүиш. Нисә йәштәрзә һин, алла коло?

Диуана. Алла коло түгел, Диуана мин. Һин үзең қол.

Дәрүиш. Йәшенде лә белмәйнеңдер шул, бисара.

Диуана. Йәшем юқ минең. Былай гына, йәшнез генә йәшәйем мин. Ә һин кем һуң? Қөпә салғыйзырынды ла эт талап бөткән.

Дәрүиш. Мин — Дәрүиш. Илдән-илгә йөрөп, иман таратам. Байбисәгә илтсе мине, Диуана, аяк балтырзым талды, хәлем бөттө. Өс көн инде тары бер-төгөләй ризық ыйығаным юқ.

Диуана. Байбисенең тирмәһе ошо инде. Байбисә апай! Байбисә апай! Дәруиш килде, Дәруиш килде! Көпәсенең сугы ла бар.

Тұрның күтәреп, тирмә әргәһенә Шәфәк килә. Дәруиште күреп тұктап қала.

Дәруиш (*үзенә*). Собханалла! Ниндәй һыу һылыуы килем бағты миңең алдыма? (*Күкәрәген тотоп, әйелеп, һүзін сәләм бирә*)

Диуана. Аяқ балтырзары талған Дәруиш был, Шәфәк.

Шәфәк тирмәгә инергә бара.

Дәруиш. Алыйған мосафиргә бер йотом һыу бир-һән, һылыу қызы, үзеңә сауап булыр ине.

Диуана. Қызы түгел ул, килен, Юлмырзаның би-сәхе. Юлмырза үзе аж батшала яузә йөрөй. Төндә тояқ тауыштары килә ине. Қайтырзар шәт.

Дәруиш (*дога қыла*). Шулай булын.

Диуана. Аллаһы әкбәр!

Шәфәк тирмәгә инә. Дәруиш астыртын ғына қарап қала.

Дәруиш. Тәңренең қөзрәте киң, асыллың да, исәрен дә яратса. (*Ултыра*.)

Диуана. Үниң исәрме әллә асылмы?

Дәруиш. Асыл түгел.

Диуана (*никергеләп*). Асыл, асыл! Көпә салғый-зарың асылынып-асылынып тәшкән.

Шәфәк үзү түстәк менән қымызыңыз сыйара.

Шәфәк. Мә, қымызыңыз эс, бабай, йөрәгенә ял булыр.

Дәруиш (*қымызыңыз ала, нимәлер уқына, яйлап үкына эсә*). Рәхмет, һылыу, теләгән теләктәрең қабул булын.

Шәфәк. Шулай ғына булын.

Байбисә куренә.

Диуана. Байбисә! Дәруиш, Дәруиш килде!

Дәруиш (*урынынан тора*). Йорт-ерең, мал-тыуа-рың именлектә, күңдел-хәтерзәрең бетөнлөктә булын, байбисә. Баш өстөндән ырың жошо китмәһен.

Тәнкәбикә. Рәхмәт, мосафир, амин, шулай булын. Ынин. Ынин дә күцелең таплы, күзен яман булмаңын. Теклө аяғың менән рәхим ит әйзә.

Дәрүиш. Ултырышып дога жылайык.

Дога тұлалар.

Диуана. Мин икенсе тапқыр дога жылдым инде.

Дәрүиш. Қылған һайын дога яңырыр, ти. (Байбисәгә текләп карай.)

Тәнкәбикә. Алыстан юл тотаңыңмы, мосафир? Ниәттәрең якшылыр тип өмөт итәбез.

Дәрүиш. Мин пәйғәмбәр илсene, байбисә. Пәйғәмбәрзен изге жәбер ташын үз жүлдарым менән һыйпап, зәмзәм қозогонан тамсы-тамсы һыу эсеп килгән әзәммен мин. Был фани донъяла бәндәләргә иман таратыузын башта шөгөлөм юқ минен.

Тәнкәбикә. Юлың изге икән, мосафир.

Дәрүиш. Изге.

Тәнкәбикә. Йөрөгән ерзәреңдә именлекме?

Дәрүиш. Именлек, байбисә. Һеңгә лә якшы хәбәрзәр килтерәм. Ак батшаның гәскәрзәре еңең, иле-геңгә тыныслық жайтты. Кәткән кешеләргеззәң юлы ак булыр. (Шәфәккә карай.) Озакламай жайтып етерзәр.

Диуана (ергә ятып тыңлай). Юқ, бөгөн тояқ тауыштары ишетелмәй.

Тәнкәбикә. Ын, Диуана, мосафирзен һүзен бүлдермә. (Дәрүишкә.) Якшы хәбәрең өсөн, изге кеше, сазата итеп, көтөүемдән үзеңә ожшаган йылкыны һайлап ал.

Дәрүиш. Юқ, юқ, байбисә. Мин көн кешене түгел, дин кешене. Түкленырылық ризық, төн тәнәрлек урын бирһәң, сазатаң шул булыр. Донъя малы миңә кәрәкмәй.

Шәфәк (үз-үзенә). Ниндәй изге йәнле әзәм...

Тәнкәбикә. Ынинсә булын, көсләмәйем. Килин, был тирмәгә генә тиң үк жор әзерлә. Тамак ялғап, мосафир ял итер.

Шәфәк. Ярап, тәйнәм. (Тирмәгә инә.)

Тәнкәбикә. Якшы жунак үз ризығы менән йөрөр, ти. Бик уңайлы мәлгә тап булдың. Уртансы улымдың кәләше өсөн бөгөн генә жалым түләп бөтөрзәм. Ак

тиrmәлә кисен мәжлес булыр. Түр башыма рәхим итер-
һен.

Дәрүиш. Мин дәрүиште ололауың өсөн, хоза
үзенде ололаңын, гонаһтарыңды кисерһен. Бәндә го-
наһның булмаң...

Диуана. Мин дә гонаһлымы, Тәнкәбикә байбисә
апай?

Тәнкәбикә. Ыниң гонаһың юқ, Диуана.

Дәрүиш (үз-үзенә). Тәнкәбикә?..

Тәнкәбикә. Эйзә, тирмәгә уз, мосафир.

Дәрүиш. Тәнкәбикә тинеме исеменде, байбисә?

Тәнкәбикә. Минең исемемде шул бер Диуана-
нан башка кеше әйтмәй. Илмырза бей үлгәндән бирле
байбисә тип кенә йөрөтәләр. Минең исемем, ахыры, hi-
не шомландырызы.

Дәрүиш. Юқ, байбисә, үтә матур исем. Тәүтап-
тыр ишетәм. Шуга гына бер аз сәйер тойолдо. Илмыр-
за бей исеме минә таныш. Үзен белмәһәм дә, даның
беләм. Мәрхүм икән, урыны ожмахта булһын.

Тәнкәбикә. Тирмәгә уз, Дәрүиш, тамак ялға.
(Инәләр.)

Диуана. Был Дәрүиштең күzzәре тап ябалак кү-
зе тәслө. Бер урында тәгәрәшеп тик тора... Жая төбөн-
дәге теге бәркәт балаларын күмеп җайтайым әле. Үл-
гәндәрзе ергә күмәләрсе... (Китә.)

Икеңе тирмәнең ике яғынан югереп, Зәбәржәт менән Акъ-
егет сыға. Икеңе лә һыбай кейемендәләр. Зәбәржәт Акъегеттең
косағына атылып килеп инә.

Зәбәржәт. Гүмерлеккә һинең қосағыңа инеүем
ошо булһын ине, қыйғыр җошом!

Акъегет. Зәбәржәтем! Хәзәр беззә нис кем айы-
ра алмаң.

Зәбәржәт. Хоза мәрхәмәтле, Акъегет, икебеззә
бер тупракта яраткан. Без тыуғас та, беззә жауыш-
тырған, шулай булғас, беззә кем айырнын, ти.

Акъегет.

Нурланып та балкып җояш җалта, —

Ул уң битең һинең, Зәбәржәт,

Моңайып та бойогоп ажай бата, —

Ул һул битең һинең, Зәбәржәт.

Ай җалккан сакта, һул битеңдән

Үбеп йоклатырмын, Зәбәржәт.

Кояш сыккан сакта, уң битеңдән
Үбеп уятырмын, Зөбәржәт.
Көткән моратыма етермен,
Үбеп үлһәм, шаһит китермен.

Зөбәржәт. Ынин үбеп үлһәң, мин һине үбеп тергезермен, мин үлһәм, һин үбеп тергезерһәң, шулай булгас, безгә үлем юқ, Акъегет! (*Тағы қосарына ташланы.*)

Акъегет. Әгәр зә һин сит ерзәрә тыуып-үчһәң, гүмергә һине күрә алмаған булһам, мин ни эшләр инем икән, Зөбәржәт? Ул сакта ла һине әзләп табыр инем, таузы ашыр, даръя кисер инем, әммә табыр инем.

Зөбәржәт. Тауышындан танып, үзәм әзләп килер инем һине, Акъегет. Таянған таяқтарым энә үзүлігі, аяғымдағы итек табандарым япрақ жалынылығы қалға ла, һине әзләп табыр инем. (*Шаярып, нұзып һөйләй.*)

Мин Зөбәржәт атлы инем,
Акъегеттең йәре инем,
Шуны әзләп бара инем, —

тиер инем. (*Көлә.*)

Акъегет. Бер жасан да беҙ ундай көндәргә төшмәбез.

Зөбәржәт. Үйнағандар — уйға килмәһендер. Тәүбә, тәүбә!

Акъегет. Хәзәр килмәстөр инде.
Күкрәгемдә кәрем бар,
Яңдарымда йәрем бар.
Береңе сыйқа, берене жалыр —
Эсемдә ике йәнем бар.
Кәр тигәнem — Зөбәржәт,
Йәр тигәнem — Зөбәржәт,
Эстәремде нурлап торған
Йән тигәнem — Зөбәржәт!

Зөбәржәт (*капыл нағышлы*). Донъялар бит беҙ тигәнсө генә түгел, Акъегет, ақ батша тағы, ағайың қеүек, һине лә яуга ебәрһә, мин ни эшләрмен?

Акъегет. Шәфәк еңгәм һымак, сабырлығың ыйып, көтөрһөң.

Зөбәр жәт. Юқ, Ақъегет, улай көтөргө минең сабырлығым етмәс. Йинән башка бер көн торор хәлем юқ. Ауга китіңд дә, яуга китіңд дә, йинән жаласақ түгелмен. Ниндәй егеттән көм һыбай сабам да, ниндәй мәргәндән жайтыш ук атам?

Ақъегет. Бисәм түгел, уң жанатым булырның һин, Зәбәржәт. Уң жанатның жайза осоң шоңкар? Йиндең барған юлым абындырыр. Бер жасан да яңғызы юлға сұқмам... Ысынлап та, һин бигерек хәтәр һыбай сабаңың. Бая хатта mine үзып киттең.

Зөбәр жәт. Йин эргемдә сақта миңдә his ни җуркыныс түгел, хатта, хатта...

Ақъегет. Қуй, Зәбәржәт, әйтмә ундай һүззә.

Зөбәр жәт (*шатланып, иркәләнеп*). Ақъегет! Эгәр mine дейеу урлап китің! Бына шулай жапыл юқ булнам. (*Кыскырып көлөп тирмә артына югерә.*)

Ақъегет. Э мин уны қызып етермен дә һине шулай тартып алымын. (*Икенсе яжка тирмә артына югерә.*)

Бер аззан баяғыса жара-жаршы югереп килеп, бер-берененең жосағына ташланалар.

Зөбәр жәт. Абау, ниндәй җуркыныс икән был дейеу. Жосағына қызып, йәнәмде сығара яззы. (*Ақъегеттең күкәрәгенә башын һала.*)

Ақъегет. Ишетәнеңме, йәрәгем нисек талпына, жанатлы кошмо ни?

Зөбәр жәт. Ул жошто мин алтын сиңлектә генә тотормон. Берәүгә лә, берәүгә лә бирмәм.

Ақъегет. Йыртына эйәр теймәгән байтал кеүек, қырың инең быға тиклем һин, Зәбәржәт. Бөгөн бөтөн-ләй бүтәннең.

Зөбәр жәт. Бөгөн мин ғұмерлеккә, мәңгелеккә һинеке булдым.

Ақъегет. Әүәл төндә төшөмдә бер тәйлөгән күк күгәрсендे инде типте тигәндә генә уянып киттем. Уянғас та, һине уйланым.

Зөбәр жәт. Анау Карагужа токомонан яусылар килемүгә булғандыр. Шулар килгәс, быуындарым талды.

Ақъегет. Ярай әле атайың ның торған, көзрәтле Карагужа тип жойолоп төшмәгән.

Зөбөржэт. «Минең тызым да, биргэн вәғәзәм дә берөү генә, кат-кат бирә торған тызым да, кат-кат үзгәртә торған вәғәзәм дә юк», — тигән атайым. Асыуланып аттарына жамсы нұғып, атайыма ниżер янап, тегеләр төн йөзөндә кире сапты. Атайым шулай ژа шомланып қалды.

Акъегет. Карагужа қеүек бейзең ниәтен кире қагыу уйын түгел, Зөбөржэт. Шулай ژа батыр кеше ниңең атайың.

Зөбөржэт. Атайым миңә бары бәхет теләй. Минең бәхетем бары ниң генә.

Акъегет. Могайын, бөгөн әсәйем жор узгарыр. Йәш-елкенсәк, құл буйына сығып, беззең хажка уйын корор. Құл уртаһындағы ак томбойоқ төслем, уйын уртаһында ниң булырның, Зөбөржэт. Э мин йөзөп кенә барырмын да шул сәскәне өзөп алымын.

Зөбөржэт. Өз, Акъегет, өз! Ул ниңеке!.. Э без шундай тыйнактың балаларбың, әсәйең алдына төзләнеп, рәхмәт әйтмәнек, фатиха алманың.

Акъегет (*Зөбөржэтте етәкләп тирмә ишегендекилә, икеңе лә төзләнәләр.*)

Әсәкәйем, хәләл һөтөң биреп,
Һөйөп үстергәнһең улынды,
Изге фатиханды бирсе, әсәй,
Башыбыңға нал шәфкәт қулынды.

Нин йорттамы, әсәй?

Тирмәнен һақалын һыйпап, башта Дәрүиш сыға. Йәштәр аптырап қала. Унан нұң Тәнкәбикә сыға.

Тәнкәбикә (*Дәрүишкә*). Улым Акъегет менән булыр киленем Зөбөржэт ошо инде. Фатиханды бирсе, мосафир.

Дәрүиш. Раббым! Акъегет илә Зөбөржэт атлы қолдарыңа ғұмерлек инсаф вә итәгәтлелек бир, татыулық вә мөлкәт бир. Аллаһы әкбәр!

Тәнкәбикә. Был — пәйгәмбәр илсөн, Дәрүиш — изге әзәм, балалар. Бар шөгөлө — бәндәләргә иман таратыу.

Дәрүиш баш эйә. Йәштәр ژә уға ихтирам менән баш эйә.

Акъегет. Беззе қауыштырып, мәңгелек сауап алдың, өсөй, атайымдың васыятына тогро булдың. Алдарыңа теңләнеп, мең рәхмәттәр уқыйбыз.

Тәнкәби кә. Васыят, йола, жанун — беззен өсөн изге. Ңең әз уларға қарата хыянатта булмағыз. (*Башта Зөбәржәттең башына үң күлүн нала*) Құкрәк һөтөм биреп үстермәһем дә һине, Зөбәржәт, құкрәгемә қысып, фатихамды бирәм. Минең ояма киләһен, балам булырның. (*Акъегеттең башына күлүн нала*) Йәшермәйем, иң яраткан улым һин, Акъегет, ак бәхеттәр генә юлдашың булһын. Амин.

Акъегет (*hikerеп аяғүрә баça, Зөбәржәт тә то-ра*). Әсекәйем, һин мине ошо якты донъяга килтереп бер бәхетле иттең, йәнә тағы донъя сақлы бәхет бирзен — Зөбәржәтем менән қауыштырзың. Шунан башка бәхет тә, мөлкәт тә кәрәкмәй миңә, әсекәйем.

Кояшым бар, айым бар,
Хозурланыр яйым бар,
Һин бирзен бит шуларзы, әсекәй!
Ак бәхеткә юл булдым,
Мөхәббәткә кол булдым, —
Һин бирзен бит шуларзы, әсекәй!

Тәнкәби кә. Эммә, балам, йөрәк қоло булмағыз, акыл қоло булығыз. Юғиһә күңел — даръя, ерле юқка тулкынланыусан була.

Акъегет. Қәңеш һүзен өсөн рәхмәт, өсәй. Тик шулай за изге ниәтле йөрәк кешене яманлыққа өндөмәс инде.

Тәнкәби кә. Эле һин бала шул. Акыл менән йөрәк тартышы нимә икәнен белмәйһең. Әгәр шундай хәлгә дусар булһаң, акылыңды тыңла.

Акъегет. Әсә һүзे — миңә язмыш һүзе. Ә язмыштан узмыш юқ, тиәр, якшы һүзендән сыймабыз, өсәй.

Дәрүиш. Шулай... Шулай итәгәтле булығыз.

Дәрүиш бер ситкә китең, башын эйеп ултыра.

Дәрүиш (*үзәлдинә*). Алдарында башланмаган күпме наң, күпме рәхәтлек. Арттарында үкенерлек һис нәмә юқ. Ах, ғұмер, ғұмер...

Тәнкәби кә. Бына ағайың яузан жайткас та, бетә даланы шаулатып туй янарбыз, бәйге асырбыз.

Илмұрзаның токомо иңән әле! Ә хәзөргә уйнап-келеп жалығыз.

Ақъегет. Без китәйекме инде, әсәй?
Тәнкәбикә. Сабыр итегез. Килен! Шәфәк!

Шәфәк тирмәнен сыға.

Шәфәк. Мине сакырзыңмы, тәйнәм?

Тәнкәбикә. Эйе. Анау ике қытай сынаяғы барсы. Шуларға жойоп қымыз сығар.

Шәфәк. Ярап, тәйнәм. (Китә.)

Тәнкәбикә. Нәз үл сакта әле икегез үә имсәк балаһы инегез. Ошондай бик матур көндө атайдың мәрхүм үр бәйге үзгарзы. Оло корза ил үзамандары шығырым тулы ине. Шул корза Ырықсол бей менән Илмұрза бей, нәззә йәрәштереп, тустанж эсте. Байрам йәнә өс көн барзы. Ақман сәсән, бисара, нәзгә йыр за сығарзы.

Ақъегет.

Құккә бақнам — ни қүрәм —

Ике йондоҙ қүш икән.

Ергә бақнам — ике сабый —

Ике йондоҙ ошо икән.

Ошо йырмы, әсәй?

Тәнкәбикә. Эйе.

Сынаяктар топоп, Шәфәк сыға.

Бына ошо сынаяктардан әстеләр улар. Үн ете йыл тулғас, хәзәр үз ырықызы өсөн үзегез әсегез. Ошо пар сынаяқ төсәлө, бәхетегез тулы булнын.

Шәфәк сынаякты башта Зәбәржәткә бирә, Зәбәржәт сынаякты ирененә килтерә лә тукталып қала. Ақъегеткә һүзғанда, Шәфәк-тәң қарашы Дәрүиш қарашына тап була. Шәфәк сынаякты төшөреп ебәрә. Бетәне лә қаушап қала.

Тәнкәбикә. Ни булды һинә, килен?

Шәфәк. Белмәйем. Қапыл зиңенем таралып китте. Құлыма кемдер нұтқандай булды.

Тәнкәбикә. Якшы йорок түгел, хәйерлөгө булғын.

Ақъегет. Хафаланма, әсәй, сынаяғы бөтөн жалды. Түгелгән һәр тамсы қымызызы яманға юрамайык.

Шәфәк. Қөйөнмәсе, тәйнәм. Бер мин генә ғәйепле.

Ақъегет. Құрәзәгә, төрлө ырымға ғұмер буйы үтә нық ышандың, әсәй. Қара, ана, бер ни үзгәрмәне. Қояш баяғыса ук балқый, үләндәр баяғыса ук йәшелдәр. Шомло уйзарыңды ситкә ат, әсәй. Бөгөнгө қуаңыска құләгә төшөрмәйек. Һин фатиханды бирҙең. Бер түгел, биш тустан түгелһә лә, хәзәр безгә һис ни булмаясат.

Дәрүиши. Тәқдирәребез маңлайзарыбызға язылған. Уны һис ни юя алмай. Хәүефләнмә, байбисә, язғаны булыр.

Ақъегет. Әсәй! Икәүебез бер тустантан әсәйек тә қуяйык. Был хатта якшырак та. Шулай бит, әсәй?

Тәнкәбикә өндәшмәй.

Зәбәржәт. Ниңә өндәшмәйнен, байбисә? Тустаныбыз мәлдәрәмә тулы. Мә, Ақъегет, һин башлап әсүны!

Ақъегет. Юқ, Зәбәржәт. Үз өлөшөндән тәүзәнин ауыз ит.

Тәүзә Зәбәржәт ауыз итә, унан Ақъегет түңкәреп эсеп қуя.

Бындағай тәмле қымыззы ғұмерзә лә әскәнем юқ ине.

Тәнкәбикә. Яртышар ризық үйизығыз, балалар, бәхетегез ярты-йорто була күрмәнен.

Ақъегет. Икебезгә бер бөтөн булна, без шугабик шәкөрбез, әсәкәйем.

Диуана югереп инә, уның артынан Ишмыра эйәргән.

Диуана. Байбисә! Байбисә! Һөйөнсө!

Ишмыра (*никергеләп*). Һөйөнсө! Һөйөнсө! Һөйөнсөгө биш алтын, һейөнгәнгә ун алтын!

Диуана. Һөйөнсө! Һөйөнсө! Ниңә hez һейөнмәйнегез?

Тәнкәбикә. Имен хәбәрең менән әле беззе һөйөндермәненсе, Диуана.

Диуана. Әле генә сапқын сабып үтте. Яузагылар жайтып килә, ти. Фәскәр инде Қактубәне артылды, ти.

Ишмыра. Теге сапқындың аты жара тиргә баткан. Үзенең ук-йәйәнене көйәнтә саклы. Ағайымдың йәйәнен мин дә тартып жарапын әле.

Тәнкәбиқә. Урының ожмахта булын, Диуана. Һәйенсөгә һинә баштан-аяқ яны кейем, ә, Ишмырза, һинә ебәк елән.

Диуана. Һәйенсөһөнә һин минә кәләш алыш беріп, байбисә. Бөтәненең дә кәләше бар, бер минеке генә юқ. Ишмырзага ла кәләш беріп.

Тәнкәбиқә. Ни әйтәнең инде был исәргә. Бөтә кеше лә кәләшле булмай ул.

Шәфәк (бағсан ерендә сыйкалып китә). Был шатлықтарзы ла күрер көнөм бар икән! Йөрәгем, йөрәгем ойой, әсәкәйем. (Тәнкәбиқә килеп һыйына.)

Тәнкәбиқә. Қапыл шатлық тайғынан да ауыр, нығ бул, балам.

Диуана (ятып тыңлай). Тояқ тауыштары ишете-лә. Берәүненең аты үтә каты баса. Шул, мөгайын, Юлмырзалы әле.

Тәнкәбиқә. Бына һыйыр ризық булғас, тартып тайтара.

Акъегет. Зөбәржәт менән без ағайыма қаршы сабайыкмы, әсәй? Беззең аттар эйәрләнгән кейө тора.

Тәнкәбиқә. Яуга киткәнде озата бармайzar, яузан тайткандың юлына югереп сыймайзар, балам. Боронголар сабыр булырга қушкан.

Дәрүиш. Бына, байбисә, минең хәбәрзәрем хак, хинең теләктәрең қабул булды.

Тәнкәбиқә. Беззә шатландырыңың, үзенде хоза жыуандырғын.

Шәфәк. Сабырлығым бөттө, кәйнәм, донъя зыр әйләнә. Ебәрһәнә мине, қаршы югерәйем. Юлмырзаны йөрөтөп тайткан аттың ялын һөйөп, ике қашын берсә үбәйем.

Тәнкәбиқә. Сабырлығың юйма, килен, ярамай.

Зөбәржәт (Шәфәк әргәһенә килә). Шатлық һине нескә талдай бөктө. Башың күтәр, булыр килендәшем. Бөтәбез әз бергә хөр йәшәрбез.

Шәфәк. Йылларын көтөү былай түгел ине, ошо күз күремен көтөү бигерәк ауыр.

Диуана. Ана, һыртка һыбай килеп сыйкты. Талы... тағы... җалай күптәр!

Бөтәһе лә шул якка қарай. Дәрүиш кенә күзғалмай.

Иш мұрыза. Алдан өсөнсөһө әллә ағайым инде.
Тәнкәбикә. Юқ, ул түгел. Үз һөйәгемде үзем
таныр инем.

Ақъегет. Анау дүртенсөне булна булыр ага-
йым.

Тәнкәбикә (*Шәфәккә жарап ала*). Килен! Яу-
зан жайткан ирзе шулай жаршылай зармы ни? Өс-ба-
шынды жара, ирең ни уйлар?

Шәфәк (*жапыл аңына килә*). Әсәкәйем! Ысынлап
та! Бына бер исәүән. Ниндәй кейемемде кейәйем икән,
көйнәм?

Тәнкәбикә. Окшаганын үзең һайлап кей.

Шәфәк. Юлмырза менән жауышкан көндө туйза
кейгән кейемемде кейнәм, нисек булыр?

Зөбәр жәт. Шуныңын кей, Шәфәк, шуныңын!
Был жауышты туйға бәрәбәр.

Шәфәк тирмәгә югереп инә. Озак пауза.

Тәнкәбикә. Теге сапкын ни эшләп безгә жа-
ғылманы икән?

Диуана. Кешеңең бер ат етәктә ақнап килә. Үзе
тартыла.

Ақъегет. Ни эшләп һүң мин һаман ағайымды
таный алмайым? Һин таныйныңмы, әсәй?

Тәнкәбикә. Құззәрем томалана, һисни күрмә-
йем.

Ақъегет. Алдағылар йәйләүгә лә етте. Ағайым,
йәз башы кеше, алда булырга көрәк ине.

Диуана. Теге ақнап аттың юғәнен налдырып,
далаға ебәрзеләр. Юқ, китмәне, йәнә эйәрзә...

Бөтәһе лә һүзгеш жарап торалар. Кейенеп, Шәфәк сыға.

Шәфәк (*үзалдына*). Бына, туй құлдәге кейеп, һи-
нең менән жауышырға сыйтым, Юлмырза. Ә һин аты-
на жамсы һұғып, ниңе сабып қына жайтмайның? Тә-
жеттәрем, тәжеттәрем жалманы бит инде. (*Ақъегет ме-
нән Зөбәржәт араһына килеп баça*) Қүренәме инде?
Жайныңы Юлмырза? Юлмырза жайныңы?

Өндәшмәйзәр. Тирмә артынан гәскәр үтә башлай.

Тәнкәбикә (*алдағы һыбайлыға өндәшә*). Ба-
йыш, был һин түгелме һүң? Ниңе әргәндә Юлмырза

юк? (*Ныбайлы hүзһең уза.*) Ниңэ өндәшмәйнек, Ба-
йыш?

Акъегет. Башын гына эйеп уззы.

Тәнкәби кә. Эй, Барлыбай, Юлмырза ни әшләп
артка жалды? (*Алға ынтыла.*)

Акъегет. Быныңы ла башын эйеп утте.

Тәнкәби кә. Йин яуап бир, исманам, Колош,
ниңэ арагызга Юлмырза юк?

Диуана. Бөтәне лә утеп бөттөләр.

Тәнкәби кә. Был ни тағы? Ниңэ берене лә яуап
жайтарманы?

Яузан жайтыусыларзың берене инеп, байбисә алдына югән һәм
кеңәй тәйенсек илтеп күя. Диуана югереп югәнде барып ала, тә-
йенсектө қаштай.

Диуана. Бынау тәйенсектә әллә алтын инде,
байбисә?

Тәнкәби кә (*тәйенсектө сисә*). Тупрак! Кара
тупрак! Юлмырзаның жәбер тупрагы! Ах балам, ба-
лам!

Шәфәк. Юлмырза! Юлмырза! Яныңа ал, үз ян-
дарыңа ал миңе, Юлмырза! Ошо туй күлдәгем кәфе-
нем булын! (*Үкhen Зөбәржәт менән Акъегет араны-
на ауа, тегеләр тайшанып китә, Шәфәкте берәу үә тот-
май.*)

Тәнкәби кә. Гүмерем буының ми-
не, тәңрем? Ниңэ? Гонаһтарым шулай ук гүмергә яза-
ларлыгмы икән ни? (*Капыл тынып кала.*) Балам... ба-
лам... балам...

Диуана Шәфәк әргәһенә килеп сүтәләй. Башын һыйпай.

Диуана. Илама, Шәфәк, миңең кәләшем бу-
лырның.

Шаршау

ИКЕНСЕ ШАРШАУ

Бер нисә көн үткән. Тәнкәбиңең тирмә эсе. Акнапалдар кил-
гән. Дәрүиш тә бар. Әле генә ит ашап бөткәндәр. Қымыз зсер-
гә керешергә торалар. Шәфәк бер сittә.

Тәнкәбикә. Ақһакалдарзың қулдарына һыу жой үза, килен, эшендे жара.

Шәфәк, тас, комған тотоп, қунактарзың қулдарын йыгузыра.

Беренсе ақһакал. Рәхмәт, байбисә, һыйың тәмле булды. Ризығыңды һәр сақ шулай киң қылһын.

Икенсе ақһакал. Илмұрзаның йомартлығы корондо ташлаш китмәне, килен, бәрәкәт өстөнә бәрәкәт күр. Һин байбисә генә түгел — бейбисәнең.

Өсөнсө ақһакал. Йомартлықтан мөлкәт кәмемәй ул. Қөн-фәйәкүн. Донъя беззән дә тороп қалыр. Ашап-әсеү, әнем, үзе бер ғұмер ул. (*Шәфәк һыу жойғансы бармактарын ялап куя.*)

Тәнкәбикә. Инде қымызынан етешегез.

Өсөнсө ақһакал. Аштан оло булып булмаң, етешербез. (*Комнозланып қымыз әсә.*) Тамырзарға таралып китте бөтөнләй.

Шәфәк сыға.

Тәнкәбикә. Ырықшол бейгә лә хәбәр иттергәйнem. Ниңәлер, килмәй қалды.

Өсөнсө ақһакал. Ил башының илдә эше булғандыр.

Икенсе ақһакал. Бей биләмдә йөрөмәс.

Беренсе ақһакал. Килмәс бейзе көтөп булмаң.

Өсөнсө ақһакал (*қымыз әсә*). Эйе ләбаһа.

Тәнкәбикә. Төндәр йокламайса уй уйланым. Бер төрлө лә осона сыға алманым. Ңеzzән һорай торған оло кәңәшем бар. Фәзел хөкөмөгөzzө сығарығыз, ақһакалдар.

Беренсе ақһакал. Эйе, байбисә, донъяң кителеп қуйзы. Әммә үлгән артынан үлеп булмай. Терелләр тере тормош менән қөн күрә.

Өсөнсө ақһакал (*қымыз әсә*). Ашай-әсә, донъя көтә.

Беренсе ақһакал. Үтә өзгөләнмә, байбисә.

Тәнкәбикә. Өзгөләнеп хәзәр ни қылаһың? Донъяны бер яйға налыу кәрәк.

Икенсе ақһакал. Бына кәңәшәйек.

Тәнкәбикә. Шәфәк килен еләк кеүек көйө ир-һез қалды. Беләнегез, уның өсөн көтөү-көтөү мал ту-

ләнem. Акъегетем өсөн дә Ырықшолға қалым түләнеп бөттө. Инде ни қылайым, ақыл бирегеzi.

Икен сө ажакал. Олатайзар безгә васыят әйтеп, ақыл биреп, йола қалдырган. Шул йоланаң узып булмаң, байбисә.

Өсөн сө ажакал. Кинйә улың тураһында ла оңотмайык әле, килен. Үсеп, буйға етеп килә кинйәң. Нисә йаштә инде?

Тәнкәбиқә. Балағына әле. Ун икеңе яңы тулып килә.

Өсөн сө ажакал. Мин туғызза еңгә бисә қуынына индем.

Беренсө ажакал. Сатқыргас та, ниәтендे белдем, байбисә. Бер һинеке генә түгел, бөтә ырыгу хәстәре был. Уйлай килдем, уйлай ултырзым. Бына, жорзаш әйткәнсә, боронголар кәңәшенә қолақ налайык.

Икен сө ажакал. Ишмұрзаны еңгә бисә қуынына индереп булмай, уның тере ағаны бар. Йола быны жабул итмәйәсәк, карттар.

Беренсө ажакал. Уйлай килдем, уйлай ултырзым. Бында бары бер генә сара жала, байбисә. Шәфәк килен Акъегеткә язған, күрәнең. Ә Ырықшол алған қалымды жайтарма, қызын, ана, Карагужа токомона бирер. Яусылары ла килеп йөрөнө.

Дәрүиш борсолоп китә.

Тәнкәбиқә. Қалымы ژур, жайтара алышмы икән? Бейзен дә бит малы исәпле.

Өсөн сө ажакал. Жайтармана, Зәбәржетте кинйәң Ишмұрзага йәрәштереп, ике туйзы бергә үткәрернең. Ашап-әсеп, күңел асып қалыр ырыу. Илдә булмаган эш түгел дә.

Тәнкәбиқә. Акъегет менән Зәбәржет бер-берен үлеп яраты. Ун ете йыл көткән өметтәрен өзөү қынын бит әле.

Икен сө ажакал. Һөйешеү ул — шайтан шаукымы. Бәндәләрзе аззырып, харам эш эшләтеп, бәлә килтергән шул түгелме ни? Шул. Илдә бының гибрәттәре бик күп.

Тәнкәбиқә (*hiçkənep kitə*). Эйе, уның шулай.

Беренсө ажакал. Беззен ихтыярза түгел, килен, йола шулай куша. Ырықшолдан қалым кире жайтмана, ике улыңды берсә кәләшле итәнең. Әммә

Юлмырзаның хәбәре килемүгә жырк көн тулғанды көтөү кәрәк.

Икенсе ақнапал. Был кәңәште дога менән беркетәйек, карттар.

Дәрүиш. Ил агалары, сак жына сабыр итегезсе. Мосафириәң дә бер кәлимә һүзен тыңлағың.

Өсөнсө ақнапал. Йә, пәйғембәр илсөне ниәйттер?

Дәрүиш. Уйлап эш итегез, ақнапалдар. Ун ике-хана тулмаң үсмөр әле никах йәшенә инмәгән. Был — изге жануандарга ныя торған эш түгел. Уйлашығың.

Өсөнсө ақнапал. Далаңың үз жануны, үз йолаңы бар, Дәрүиш, улар беззен өсөн изгеләр.

Дәрүиш. Юк, юк, үзамандар, hez пәйғембәргә хилаф эш әшләйнегез. Шәфәктен, тәңребеҙгә иман килтереп, гонаһың йән булып, тол йәшәүе ырыуығыңға бәрәкәт кенә арттырыр, — уйлашығың.

Карттарға икеләнеү һизелә.

Тәнкәбиқә. Дәрүиш, бәлки, хат hейләйзәр, ақнапалдар. Хөкөм сыйғарырға ашыкмағың.

Икенсе ақнапал. Юк, байбисә, барыбыздан да оло йолабың бар. Без донъяла байтаң йәшәгән жарттарбың — күpte күрзек. Эммә йола бозған әзәмдәрзен, игелек күргәнен күргәнебез юк әле.

Дәрүиш. Өстөгөзгә олуғ гонаһ алаңығың, жарттар.

Беренсе ақнапал. Бына, кем әйткәнсә, беззән оло ил йолаңы бар. Без бары ул күшкандығына башкарабың.

Дәрүиш. Пәйғембәр зыяратының изге ташы менән ант итеп әйтәм — хөкөмөгөз хата.

Өсөнсө ақнапал. Пәйғембәрзен зыяраты, Дәрүиш, беззән алыс, тәүбә, тәүбә, без хөр далала йәшәйбез, уның үз хөкөмә бар. Иманыбың hezзенсә булла, инанууыбың үзебеңсә.

Дәрүиш. Эле булна жырагайзар hez! Жануандарығың за жырагай. Неңгә иман неңмәй.

Беренсе ақнапал. Беззе былай кәмнегергә берәүгә лә юл жуймайбың, Дәрүиш! Хатта ниңе лә...

Икенсе ақнапал. Әйзәгез, жарттар, дога жылып, һүззән төүелләйек.

Дәрүиштән башкалары дога жыла.

Беренсе ажнақал. Ярай, килен, без жузгалишайык инде. Ыйы-хөрмәтең өсөн рәхмәт, дәүләттәрең артын.

Тора башлайзар.

Өсөнсө ажнақал (*кымыздың* эсә). Беззен ашыға торған заманыбыз узған да... Табын ташлап китеү килешерме?

Икенсе ажнақал. Килешер! Эйзә, әйзә, жузгалайык.

Тәнкәбикә. Оло башығызы кесе итеп килдегез, олатайзар. Сауабығызы артын, аяқ-кулдарығызы һызылауның булынын.

Китәләр. Тәнкәбикә озата сыға.

Дәрүиш. Кәхәр нұккыры! Юк! Барыбер мин тигәнсә булыр. Тәнкәбикә миңең ус тәбәмдә. Теләхәм — асам, теләхәм — йомам. (*Усын бер асып, бер йома.*)

Тәнкәбикә урап инә.

Тәнкәбикә. Һүзен үйккан өсөн рәниjemә, Дәрүиш. Һин беззен гөрөф-гәзәттәрә белеп бөтөрмәйнең. Үземә лә, йөрәгемде һурып алған кеүек, ауыр был җарарға килем. Нисә күzzән танлы йәштәр ағасат. Әммә йола беззен өсөн барынан да өстөн. Һин белмәйнең шул...

Дәрүиш. Һеззен қырағай йолаларығызы белмәйем, байбисә. Уныны дөрөц. Әммә мин үземә нимә көрәген беләм.

Тәнкәбикә. Теләгенде әйт, мосафир, бары үтәлер.

Дәрүиш. Вәгәзәнде улай еңел бирмә, байбисә. Ахыры ауырға тура килмәйнен.

Тәнкәбикә. Ниндәйзәр шомло һүzzәр һәйләйнең, тунаң. Қылыштарың да үтә сәйер. Сит донъя кешеңе һин безгә.

Дәрүиш. Қырк йыл ошо юлда йөрөп йонсоном мин, байбисә. Был қулдарымдың мосафир таягынан башка нәмә тотканы юк. Унда ла бит йылы җан югерә.

Тәнкәбикә. Торған һайын һүзен сәйерерәк. Уны ниңе миңе һәйләйнең?

Дәрүиш. Йәйләр кешем бер һин булған өсөн.

Тәнкәбикә. Бәндәләрзе язмыш йөрөтә, Дәрүиш.
Йине безгә ул килтерзә, ул уқ алып китер.

Дәрүиш. Минең дә ашығыр заманым үтеп бара,
байбисә...

Тышта тояқ тауышы ишетелә. Кемдер attan һикереп төшә.

Тәнкәбикә. Кемдер attan һикереп төштө. Аты
үтә ярныған. Алыс юлдан сапкан һыбай булыр.

Ырықол инә. Байбисә қаршыға бер нисә азым атлай.

Ырықол. Йорт-ерең, мал-тыуарың имен бул-
һын, байбисә. Эссәләмәгәләйкүм, Дәрүиш!

Дәрүиш. Вәгәләйкүмәссәләм, бей!

Тәнкәбикә. Шулай булһын, Ырықол бей. Эй-
зә, түремдән уз. Килмәуенә аптырап, әллә үзем бара-
йыммы, тип тора инем эле.

Ырықол. Сапкының килгәндә, һунара инем.
Хәбәр еткәс, кире боролоп җайтым. Ажнақалдар тара-
лышкан икән.

Тәнкәбикә. Озак көттөләр шул.

Ырықол. Йә, ултырып дога қылайык.

Дога қылалар.

Тәнкәбикә. Һунар шәп булдымы, Ырықол
бей?

Ырықол. Юк, байбисә, кейек йонсоу быйыл.
Ике һуйыр алдым ни бары. Йылдар ауыр килер,
ахыры.

Тәнкәбикә. Хәйерлегә булһын.

Ырықол. Ажнақалдар ни хөкөмгә килде, бай-
бисә?

Тәнкәбикә. Шул, йоланан үзып улар ни әйт-
хен. Акъегет өсөн йортта — төшкән килен бар. Алған
жалымды теүәл җайтарнаң, Зәбәржәткә йәнә үзен ху-
жа. Җайтарманаң, етеп килгән кинйә улым бар. (Бей
алдына қымыз койоп куя.) Қымызынан рәхим ит,
бей, итенә өлгөрә алмай жалдың.

Ырықол. Мин үзем дә шуга ашығып килдем,
байбисә. Зәбәржәткә яусы килгән ер ҙә бар. Карагужа
жүймаң, нығыш бәндә, тагы ебәрер. Туганлашырга
насип булмагандыр, күрәнең.

Дәрүиш. Мал-мал тиңегез ә балаларығызы
онотанығыз, Ырықшол бей.

Ырықшол. Уныны, Дәрүиш, һинең жайғың ту-
гел. Шулай, байбисә, бар малыңды кире қызузырыр-
мын. Бары ла исәпле.

Тәнкәбиқә. Әүәл йылдарза биргәндәрзен үрсем-
мен дә берәм-берәм наанап жайтарырның.

Ырықшол. Бына һәйләшәйек. Үрсемен күпме
норайныңдыр?

Тәнкәбиқә. Бүтән кеше булна, бермә-бер тип
әйтер инем, һинең бейлек дәрәжәнде лә мал иңебенә
индереп, ике башка бер баш булна, құнермен. Бер ақ-
хак бәрәс тулмана ла, риза түгелмен.

Ырықшол (*нигерет тора*). Һин самалап һәйлә,
байбисә! Бейлек дәрәжәмде мал иңебенә индереп, ми-
нең исемемде хурлайның.

Тәнкәбиқә. Жүй, ярныма, Ырықшол бей, үзен
дә иңән, дәрәжәң дә иңән, шуга күрә генә мал иңебенә
индерәм.

Ырықшол (*низер хәтерләп*). Ярай, байбисә, бу-
рысыңды жайтарзың был йәһәттән. Минең шаян һүз-
зәремде ысынға алғаның икән теге сакта.

Тәнкәбиқә. Шулай, Ырықшол, бейлек гумер-
лек булна ла, гумер мәңгелек түгел. Ә тегендә бөтә
бәндә тигез.

Ырықшол. Ай-хай, кенәсел дә икәннең.

Тәнкәбиқә. Хөрмәтенә күрә догаңы, бей.

Ырықшол. Үрсем норап, мине тереләй талай-
ның бит, балай булғас.

Тәнкәбиқә. Хәләл малымды һинең харам итеп
жалдыра алмайым.

Ырықшол. Ул замандан бирле нисәмә йот үтте.
Күпме мал тырылды. Шулай булғас, ниндәй үрсем
торнон? Һин мине бөтәнләй хафага налдың.

Тәнкәбиқә. Дәрәс, бей. Йоттар булды. Әммә
үзен якшы беләнең, жалым малына йот жағылмай, үз
малыңды ғына жыра.

Ырықшол. Ырықшол бей тигән атым бар. Һүз
әрәм итеп, ваклашып тормам. Тейерен генә нора.

Тәнкәбиқә. Мин тейерен әйттем.

Дәрүиш. Байбисәнең нәфсеңе былай за әур ту-
гел, бей. Артық норана ла, форсаты бар.

Ырыңқол. Йин дин әнеле, Дәрүиш, — донъя мәшәкәттәренән алыс кеше. Қызылмағанда ла зарар булмас.

Дәрүиш. Ихтыярығызза, бей.

Тәнкәбикә. Ярай (*бағым яhan*), минең ихлас-лығымды бел, — бишкә берзә өстәһәң, җабул итермен.

Ырыңқол. Унга берзә ал да бәхилләшәйек.

Тәнкәбикә. Бей һүзә түгел, бисә һүзә был.

Ырыңқол. Ярай, еңдең мине, байбисә. Малым киммәт түгел, ихтыярым киммәт. Бишкә берзә түшүп, қыуып килтерерзәр. Хуш, байбисә, тар һүжмакта осрашырга насиپ булмаңын һинең менән. Қызым һинең ырыуындан кире жайтынына үтә ризамын.

Капыл боролоп китмәксе итә. Тышта йәнә ат килем туктай. Бәйәрөн тотоп, сапкын килем инә.

Сапкын. Яман хәбәр, бейем, яман хәбәр! (*Ауыртын ала*.) Бәйәрөмә ук тейзе.

Ырыңқол. Бәйәрөндө түй, хәбәренде һейлә.

Сапкын. Уткән төндә алыс көтөүзәргә жара болот төслем яу ябырылды. Карагужа кешеләре барымтага килгән шулай. Бөтә малды қыуып алыш киттеләр.

Ырыңқол (*сапкынға камсы менән hyga*). Э нәз нимә карап торзогоζ? Куркактар! (*Тағы hyga*.)

Сапкын (*бөгөлөп төшә*). Без төн буйы һуғышып қыуа барзыгк. Бөтә кетөүселәр үлеп җалды. Бер мин генә, ятып һушым йыйғас, йәйләүгә саптым. Эсемә кан наузы. Хәлем бөтә.

Ырыңқол. Карагужа яман юлға баşкан. Ба-рымтага жаршы хәзәр җанлы үс — жарымта көтһөн — мин Ырыңқол беймен! (*Камсы һелтәй*.)

Тәнкәбикә. Жарымтана әле жар яуганда. Малың җалып бөлдөң түгелме, бей?

Ырыңқол. Бөлдөм, бөлдөм! Құңделең булын, байбисә, қыуан!

Тәнкәбикә. Ни эшләп қыуанайым, ти; минең малым да бит шунда китте.

Ырыңқол. Малың китһә, һинә килен җалды. Э минең малым да, қызым да җалманы. Ах, аяуның мәртәт Җарагужа! Тамсы-тамсы җанынды җоймашам, Ырыңқол бей тигән атым коронон, барса затым коронон!

Тәнкәбикә. Былай булгас, Ырықшол бей, туғанлашмай башка сарабыз юк.

Ырықшол. Ын теләгәнсә булды барыны ла. Тагы еңдең, байбисә.

Дәрүиш (*үзәлдиңе*). Тимәк, әле уйын дауам итө.

Тәнкәбикә. Иманым камил, Зәбәржәтте үзүрүүмдөн ебәргем килмәгәйне. Күңелем риза.

Ырықшол (*сапкынга*). Тизерәк барып атыңа мен. Халык йыйып, җыуа сығырбыз. Бәлки, бастырып та өлгөрөрбөз. Йәһәтерәк жүзгал, тимен ниңә!

Сапкын сақ атлап сығып китә.

Тәнкәбикә. Аж юл теләп жалам.

Ырықшол. Амин! Хуш, байбисә. Фатиханды бирсө, Дәрүиш.

Дәрүиш. Дога жылып, теләк теләрмен. (*Астыртын йылмая*.)

Ырықшол китә.

Тәнкәбикә. Бастырырбыз инде далалағы елде! Бәлә агас башынан йөрөмәй, әзәм башынан йөрөй, Ырықшол бей.

Дәрүиш. Бына тагы икәү генә тороп жалдық, байбисә.

Тәнкәбикә. Форсат булна, яңғыз жалыр инем, Дәрүиш. Уйзарымдың осона сыйкым килә.

Дәрүиш. Мин ашықмайым, уйла. Эммә уйың төптө дерөс түгел. Ажъегет менән Зәбәржәтте айырып, ирең васыятына хыянат итәнең. (*Башын эйеп сығып китә*.)

Тәнкәбикә. Ни эшләп нүң бил Дәрүиш гел бер якты жайыра? Беззөң мәшәкәттә уның ни эше бар? Әллә ысынлап та Илмұрзаның васыятына хилафлық эшләйбезме? Был бәләләр килерен ул белгәнме ни? Уртага һүткән йылан кеүек, өзгөләнә йәнем... Ни қылайым?

Пауза. Диуана югереп инә.

Диуана. Байбисә апай, байбисә апай! Талкыуак-та еткәс тә, Ырықшол бейзең аты йығылып үлде. Бына шулай тәкмәс-тәкмәс, тәкмәс-тәкмәс жолап китте теге. (*Тәкмәсләп күрһәтә*.)

Тәнкәбикә. Бей исәнме?

Диуана. Шунда уқ һикереп торゾ. Ялсығол уға беззен қола юртакты топ килтерзे.

Тәнкәбикә. Улай имен жотолғас, ярай, бик һәйбәт.

Диуана. Бейзең кәпәсе әллә қайза тәгәрәп китте. Қәпәчөз башында бынау сақлы (*йозрогон күрһәтә*) ороһо бар.

Тәнкәбикә. Яныма килсе, Диуана.

Диуана Тәнкәбикә эргәһенә килә. Тәнкәбикә уның башынан һыйпай

Диуана. Ын сәсемдән һөйхәң, шундай рәхәт була. (*Көлә.*) Гел шулай мине һөйөп кенә тор, йәмә, байбисә.

Тәнкәбикә. Гонаһың йән әйәһе бит һин, Диуана. Һиндә җагылһам, үзәмдең дә күңелем йомшарып китә.

Диуана. Э минен илағым килә лә тұя. Тик илағымғына. Мин илаһам, һиндә җыйын була.

Тәнкәбикә. Илама, Диуана. Минә былай за бик қыйын. (*Башынан һыйпай.*)

Диуана (*huzып*). Минә рәхәт. Ишмырзаны ла шулай ярат, йәме.

Тәнкәбикә. Доңъяларыбыз сүуалды, Диуанам, бик сүуалды. Низәр җылырга ла зиңенем етмәй.

Диуана. Үинең менән икәү генә бүтән йәйләүгә қүсәйек тә китәйек. Ишмырзаны ла алайыңк йәнә. Әйзә, Шәфәк тә барбын. Акъегет менән Зәбәржэтте лә жалдырмайыңк. Икеһенә генә уларзың җыйын булыр юғиһә. Ялсығол да һәйбәт, уны ла аларбыз. Дәрүиш ана Ырықскол йәйләүенә китһен.

Тәнкәбикә. Үин тигәнсә генә жотолоп булна икән. Қүрер қазаларыбыз бында тороп җалмаң шул. Улар за әйәреп барыр.

Диуана (*онотолоп*). Йәнә Ялбырғолакты ла ала-йыңк. Юғиһә қалған һәйәкте кем кимерер?..

Тәнкәбикә. Ярай. (*Як-яғына карана.*) Ана, жооп қымыз эк.

Диуана (*кымыз жоя*). Акъегеттәр ак тирмә эртәнендә уйын жорған булған.

Тәнкәбикә. Көн шулай кисләнeme ни?

Диуана. Жояш Тәкүлгән таяга килеп тәртөлдө. Эле тая башында әленеп тора.

Тәнкәбикә. Барсы, Акъегетте бында сакырып килтер. Зөбәржэт тә әле китмәгендер.

Диуана. Шәфәк әйтте уга, бөгөн жайтмаңың, тине, миңең жунағым булырның, тине. Шәфәк әйтте.

Тәнкәбикә. Шәфәк менән Ишмырзаны ла сакыр.

Диуана. Ырғып сабайыммы, юртып қына бара-йыммы, байбисә?

Тәнкәбикә. Юртып қына бар.

Диуана. Ярай. (Китә.)

Тәнкәбикә. Рухыма нықлық бир, хоздайым, ихтыяр бир, күңделемдәге жаушау, икеләнеүзәрәзе алыш ташла. Хөкөм жаты, әммә уны мин түгел, язмыш үзе алдан сыгарған.

Дәрүиш инә.

Дәрүиш. Кисер миңе, байбисә. Далага сыйып гибәзәт жылайым тигәйнем. Бәлки, һуңғы гибәзәтем бұлдыр. Тиңбем бында қалған. Шуны ғына алыш китәйемсе.

Тәнкәбикә. Ал. Әле балаларзы сакырттым. Аулак сакта, ақнаталдарзың хөкөмөн еткерәйем тигәйнем.

Дәрүиш. Төшөнәм, байбисә. Қамасауым теймәс. Әммә һуңырак ниңә һуғылмайса тәжәтем юқ. Эйтер һүзөм йөрәгемде өйкәй, тыңғы бирмәй.

Тәнкәбикә. Бәлки, иртән, хәйерлерәк мәлдә килемнен.

Дәрүиш. Миңең иртән түгел, кис һөйләшә торған һүзөм бар. (Башын эйеп сыйға.)

Тәнкәбикә. Торған найын шомландыра был Дәрүиш...

Акъегет менән Зөбәржэт инә. Шаттар.

Акъегет. Әсәй! Йин сакырзыңмы беззе? Диуана килем шулай һөрәнләне.

Тәнкәбикә. Эйе. Ағайындың үле хәбәре килеменә қырқ көн тулмаған. Нисек күңделегез төшә шул уйынға?

Акъегет. Без бит былай ғына, әсәй, эс бошкандан ғына.

Зөбәржэт. Ағаһына арнап, Акъегет бөгөн йыр сыйгарзы. Күңделе бойок уның. Был моңдоғ үкән тип уйлама, байбисә.

А жъегет. Агайым жайғыны мине аяғымдан йыға, әсәй.

Шыбырзап жына яуган ямғыр, тимә,
Күз йәштәрем койола, агайым,
Ямғыр һыуы йыуган жара ярзай,
Йөрәккәйем уйыла, агайым...

Тәнкәбикә. Етер, улым, бауырымды телгеләмә.
Барыбыззың да өмөт-шатлыктарыбыззы үзе менән жа-
ра гүргә алыш китте Юлмырза. Эй Юлмырза, Юлмыр-
за!

А жъегет (*каушап*). Улай тимә, әсәй. Алда бәз-
зен башланмаган гүмеребез бар. Фүмер булгас, шат-
лығы ла булыр. Бөтөнләйгә өмөт өзмәйек.

Ишмұра югереп инә.

Ишмұра. Әсәй, әсәй! Жүйсі Бәймәт минән ho-
рай, кәләш алгас, уны ни эшләтәнең, ти? Минме, мин-
ме, — уны жамсы менән ярам, тинем. Дөрең әйткән-
менме, әсәй?

Тәнкәбикә. Дөрең түгел! Ишер hүз hөйләйнең.
Жамсы менән кәләш ярганды жайза күргәнең бар?

Ишмұра. Анау жылый Йылтықбай кәләшен
көн дә яра.

Тәнкәбикә. Канықызыр ул.

Шәфәк, уның артынан Диуана инә.

Шәфәк. Сакырыуың хата түгелдер, жайнәм?

Тәнкәбикә. Түгел. Йәгез, ултырышығыз. Һин,
Диуана, тыңлап жына тор.

Диуана. Ярап, байбисә.

А жъегет. Кискә жаршы йыйзың беззе, әсәй, әй-
тер hүзен якшы була күрһен.

Тәнкәбикә. Алдан әйтеп қуя� — төңгө жаршы
имен хәбәр көтмәгез.

Бөтәне лә борсола.

Шәфәк (*Узалдына*). Уйлагандарым алдарыма ғы-
на килмәнең...

Тәнкәбикә. Ни тип башларга ла аптырайым.
Шулай. Бая ақнажалдарзы — ырыуыбыззың күркен
йыйып, кәнәш нораным. Ырықкол бей әз бында булып
китте. Донъябыззың бер жайна сығыу кәрәк. Ақнажа-
жалдар боронголар васыятына тогро хөкөм сыйгарзы.

Акъегет (*нүкөреп тора*). Ниндэй хөкөм ул, өсэй? Беззөн сыйыр хөкөмбөз сыйкан.

Тэнкәби кэ. Беззөн хөкөмбөз зэ, хакимбөз зэ быуындан-быуынга күсеп килгэн йола, балам. Унан үзүп нис ни кыла алмайбыз.

Акъегет. Нимэ булды, өсэй? Йэнде ызалама, тицерэх өйт!

Тэнкәби кэ. Агайың Юлмырза үлеп талгас, донъябызың асты өөкө килде. Көткөн өмөттэребез өзөлөп калды. Акнакалдар, йолабызы раçлап, шуны өйттелэр: Акъегет, ниңэ Шәфәк язған икән, ә ниңэ, Ишмырза, — Зөбөржэт. Агайың хөбөренө түрк көн тулгас, туй янарбыз.

Каушап талалар.

Ишмэрэ. Миңэ көлөш көрөкмэй, өсэй! Бая бит мин юрамал ғына өйттем. Диуанаға ана көлөш көрөк. Миңэ көлөш көрөкмэй, көрөкмэй, көрөкмэй! (*Тирмәнен сыйып югерэ*.)

Диуана. Қуй, қуй, байбисә, миңэ көлөш көрөкмэй! Көлөш алһам, миңэ язық була. Қуй, байбисә, қуй, қуй. Ана, икеһен дэ Акъегеткэ бир. (*Арты менән шыуып, тирмәнен сыйға*.)

Зөбөржэт менән Акъегет һаман ацына килэ алмай тора.

Шәфәк. Теләһәң ас, теләһәң киç, тәйнәм, гүмерлек был яфаларга һалма мине. Саڭ эленеп торган көзгө япрак кеүек кенәмен. Теймә миңэ, үзэм тиэ үк өзөлөп төшөрмөн. Тағы өс кешенец күз йәштэрөнә сәбәпсе итмә мине, өсөкәйем! (*Быуылып илай*.)

Акъегет (*кыскырып көлөп ебэрэ*). Қаянан-таяга нүкөреп йөрөгөн ткоралайға бойорок биреу менән бөрөбөр был, өсэй. (*Көлә*.) Бойороп түгел, уны атып қына алырға мөмкин. Безгә атырға һинең қулың бармас. Йәндәребез беззөн тұшылып үçкән. Һез уларзы үзегез тұштығыз. Ә, беләм, өсэй, һин был һүzzәрзе беззө һынар өсөн генә өйтәнең.

Зөбөржэт. Гүмер буїы җолоң, олторагың булырга әзәрмен, байбисә, тик айырма мине Акъегеттән!

Акъегет. Улай тимә, Зөбөржэт, без җол булып түгел, хәр булып йәшәрәк килгәнбез. Атайым бит үзе: «Хәрлек — бәхет», — ти торғайны. Ниңэ өндәшмәйнең, өсэй? Әйт инде, әйт, һеззе һынайым, тиң.

Тәнкәбикә. Йең һыналған, һынап тораңы юқ. Күктәгеләр ихтыярын алдан белмәйенсә, ашытканбызың икән, балалар. Тәждир без тигәнсә түгел икән.

Зөбәр жәт (*Тәнкәбикәнең аягына йығыла*). Без-зең тәждиребез — һин, байбисә. Ни қылнаң да, үз иркендә. Айырма беззе! (*Илай.*)

Акъегет (*Зөбәржәттең кулынан tota*). Тәзләнег ялбарырга беззең ни гәйебебез бар? Тор, Зөбәржәт! Без тыуғас та қауышканбызың, айырға ла, қара гүргенә айыра алыр беззе.

Тәнкәбикә. Тәңренең төзрәте сикхең икән.

Зөбәр жәт. Улай булғас, ниңе якшылықка түгел, яманлықка ғына сикхең ул?

Тәнкәбикә. Тәүбә, тәүбә, тиген. Язық һүз һөйләйнең, Зөбәржәт!

Зөбәр жәт. Құшылып қына үскән ике талды тамырынан қыркып алыу язық түгелме ни, байбисә? Беззең күз йәштәребез ниңең бауырыңа қара җан булып һарылыр бит, байбисә.

Акъегет. Әсәй! Әгәр беззе бил қайғыға налыющаң хат булна, хәләл һөткәйзәрең харам булыр. Юқ, юқ, әсәй! Аяқ-кулдарыбызыға тимер бығаузаң налығың, тик күңелдәребеззе азат қалдырығың!

Тәнкәбикә. Тулқын дуласап қына ярзан сыға алмай, улым. Ярга нұғылып, кире җайта. Язмыш йылғағының ярзары бейек, тешле. Уны әле һикереп сыйкынан әзәм юқ.

Акъегет. Э бына без һикереп сыйғасаңбызың!

Зөбәр жәт. Бөтәне лә ниңең иркендә, байбисә!

Тәнкәбикә. Мин тәнре қоло, йола қоло. Минен иркем юқ.

Акъегет. Ах, шул қоллок! Бәндә — бәндә қоло, қанун қоло, йола қоло. Қол, кол, қол! Үззәренә қанун яhaiзар за, шул қанундың қоло булалар. Без бит мәйет түгел, әсәй, тере кешеләр. Ниңе һәр бер тере йәнде қанун тәберенә тығырға! Беләм, йола туша — Шәфәк менән миңә қауышырға. Ул да, мин дә быға риза түгел. Ут менән һың ғисек қауышын?

Тәнкәбикә. Беззең теләк түгел, күктәгенен ирке.

Шәфәк. Зарзарыбызың ниңе уга барып етмәй? Шундай алышмы икән ни? Барса қолон ниңе тиң күрмәй ул?

Акъегет. Алла жоло булыу, еңгем, әле бер хәл.
Үзүзебезгө әле без жол булып йәшәйбез. Мин табынган
Акман сәсән әйткән:

Колдар булыу яман түгел,
коллок яман.
Еребеззә колдар бөтөр
берәй заман.
Колдар бөтөр. Рухыбызға
батша булып,
Йән түрөндә тәхет табыр
коллок һаман.
Рухтарзы шул баҳыр иткән
коллок яман.

Тәнкәбикә. Акман сәсәнде илдән қызылар,
шуны ла онотма.

Акъегет. Уның йырын да, рухын да илдән
қыуа алманылар барыбер.

Тәнкәбикә. Ырыу уга ләғнәт укыны.

Акъегет. Ул ырыуга үзе ләғнәт укып китте.

Тәнкәбикә. Мин илле йыл йәшәп, күпте күр-
зэм. Йолаларзы һанға һанамаган берәүзен дә әле һә-
ләкәттән җотолғаны юк. Эйе, быны мин бик якшы бе-
ләм. Бар теләгем — һөззә шунан аралау.

Акъегет. Аралама, әсәй. Беззә айрыу үзе һә-
ләкәт буласак.

Шәфәт. Эсемдәге йәнем сак-сак бысқып яна.
Юлмырза хакына жалдыр мине, җәйнәм! Үзөм янып,
үзөм генә һүнәйем. Жалдыр мине, җәйнәм!

Тәнкәбикә (*каты*). Һүзен, килен, үтә күбәйзә.
Сығырыңдан сыкма. Ырыу нине көтөү-көтөү мал би-
реп алды. Һинә ырыу хужа. Юлмырза менән һөйшәп
таяыштығыз. Шуга күрә бәхетең булманы. Мөхәббәт
ул кешеләрзә шулай зарлы итә.

Шәфәт. Зарлы итһә лә, мондо итһә лә, барыбер
татлы ул.

Тәнкәбикә. Етте! Хисап көнөндә һөззәң өсөн
мин яуп биресәкмен. Қүцелемдә икеле уй юк. Ак-
накалдар жалай әйткән, шулай булыр. Иләс күцел бо-
ларыр ژа йәнә басылыр.

Зөбөржат (*кутәрелеп Акъегеткә карай*). Йә хо-
зайым, ни был, Акъегет? Ике сикә сәсөң агарған!

Акъегет. Рәхмәт, әсәй, ошо мәлдә мине утыз йәшкә ологайтың. Йөрәгемә акыл индерзен. Хәзәр инде еget булып түгел, ир уртаны булып әйтәм: Зөбәржәттең бер көн йәшәй алмаясакмын. Иәнебез әз, тәнебез тә бергә буласақ. Карагау түгел, бәтә ырыу аяғыбызыга йығылып ялбарна ла, әйткәнемдән жайтасағым юқ, әсәй. Күңделем жатты. Бер ни қыла алмағын. Доңъя жапыл жараңыға батты. Бер кояшым — Зөбәржәттем генә жалды. (Зөбәржәттең кулын tota.) Биргән фатиханды жабатла, әсәй!

Зөбәржәт. Был жарапың мине оторо ярһитты, байбисә. Тәнемдә бер тамсы жаным жална, ул Акъегеттеке булыр. Фатиханды яңырт, булыр жәйнәм, булыр әсәйем!

Тәнкәбиқә. Мин фатиха яңыртам тип түгел, уны кире алам тип нәззә сакырзым. Алдығызыза бына кире алам. Ажнақалдар хөкөмө — хөкөм булыр. Бынан ары күрешеуегезгә ризалыгым юқ.

Акъегет. Кояш яктынын мәхрум итнәң, ай яктыны беззә жауыштырыр, әсәй!

Акъегет менән Зөбәржәт китә.

Тәнкәбиқә. Көндәр шомло, күрәсектәр билдахәз.

Шәфәк (*сығырға бара*). Жалай жуиы жара томан тәшкән.

Тәнкәбиқә. Тороп торсо, Шәфәк, сак жына.

Шәфәк. Нимә, жәйнәм?

Тәнкәбиқә. Кәйнә менән килен булып түгел, тиңдәш ике бисә булып һәйләшәйек әле.

Шәфәк. Дәрәжәбез тиң түгелсе барыбер.

Тәнкәбиқә. Бисә — бисә инде. Дәрәжәне уның үзе менән. Минең дә йәш сағым бар ине.

Шәфәк. Йин әле лә, жәйнәм, оло түгелнең.

Тәнкәбиқә. Йин йәш, матурның. Шул гүмерзә ниңә заяга үткәрергә? Өлешөңә һәлек кеүек еget язған. Миңә лә бик ауыр. Эммә, килен, һис бер нәмә беззәң ихтыярыбызыза түгел.

Шәфәк. Йәшләй жапыл жартлық басты мине.

Тәнкәбиқә. Йинең йәштә мин дә, әжәл сакырып, гибәзәттәр жылдым. Килмәне. Әзәм бөтәһен дә үткәрә.

Шәфәк. Мин үткәрә алмам.

Тәнкәбиқә. Қүцеленде шуга күнектер. Атъегеткә ихласынды бәйлә. Башка сарабың юқ.

Шәфәк. Ызалама мине, жәйнәм. Кеше бәхетен урлап, рәхәт күрә алмам. Үндай бәхет миңдә кәрәкмәй зә.

Тәнкәбиқә. Алдағыны, дөрең, безгә жараңғы. Әхәзергә күнергә кәрәк.

Шәфәк. Құнә алмам. Үз аяғым менән уның әртәненә аж тирмәгә барыр хәлем юқ. Язығынан туркам... Үнан, жәйнәм, бынау Дәрүиш миңдә әллә нисек яман итеп жарай. Жайза барнам, шунда тап була...

Дәрүиш инә.

Дәрүиш. Һуңғы гибәзәтемде жылып килдем, байбисә. Нимә эшләптер, жапыл-фара томан төштө, хәйерлегә булнын.

Тәнкәбиқә. Жара томан хәйерлегә булмаң.

Шәфәк шым гына сығып китә.

Дәрүиш. Ерзә бозоклок күп.

Тәнкәбиқә. Ерзә бәндәләр йәшәй. Бәндә булған ерзә бары ла бар.

Дәрүиш. Хуш, байбисә, йәштәрзе күндерә алдыңмы?

Тәнкәбиқә. Мин уларға ырыу ихтыярын әйттәм. Құнеу-құнмәу улар иркендә түгел.

Дәрүиш. Улай икән...

Тәнкәбиқә. Құптән әйтәйем тип уйлап йөрөйем, Дәрүиш. Һинең жылығың мине торған һайын борсой. Беззәң өсөн бөтәнләй ят кеше һин. Әллә, тимен...

Дәрүиш. Нимә «әллә»?

Тәнкәбиқә. Әллә, тимен, беззәң китәнеңме? Ни теләйһең, шуны ал да кит һин беззәң... Донъябың за тыныс түгел. Озата барырга кешеләр бирермен.

Дәрүиш. Минә мал кәрәкмәй, төйәк кәрәк. Йыһанды күп гиzzем. Тамам арыным.

Тәнкәбиқә. Улай булғас, төйәгенде әзлә.

Дәрүиш. Байтақ әзләй торғас, килеп таптым уны. Жартайырга һинде килдем, Тәнкәбиқә.

Тәнкәбиқә. Минең төйәгемдә йыйыр ризығың бөттө, Дәрүиш. Юлыңда бул.

Дәрүиш. Мин хужаңыз эт түгел, байбисә. Алдатып, бер һөйәк ыргытып қына қыуып сыйара алмаңың мене. Аңлайныңмы?

Тәнкәбиқә. Низәр ишетәм мин? Бер. ни аңлайым.

Дәрүиш. Аңламаңаң, аңлатырмын.

Тәнкәбиқә. Юқ, аңлатма, кәрәкмәй, тик китбынан! Нимә кәрәк, шуны ал да кит!

Дәрүиш. Кәрәгемде, эйе, алырмын. Эммә китмәм. Китер өсөн килмәнен мин бында!

Тәнкәбиқә. Юқ, китернең. Байбисәнең йөзө якты ғына түгел, құлы ла каты. Эйт, ни кәрәк? Бирергә күшүрмын.

Дәрүиш. Киленең Шәфәк кәрәк миңә, шуны бир. Қалған гүмеремде ошонда гүмерләйем. Ниңә шулай яман қарайның? Миңә әле бары илле биш кенә.

Тәнкәбиқә. Тұкта! Тұкта! Өнөммә был, яман һаташыуыммы? Һин баяғы изге кеше түгелме һүң? (Ситкә тайшана.)

Дәрүиш. Байтактан бирле изге түгелмен инде мин. Йөрөй торғас, ҳозай хәжиқәтенең бушлығын, яланлығын аңланым. Қотөү-көтөү бисә тотқан, алтын нарайзаңа қөн-төн кәйеф аскан хакимдәрзен именлеген яклап қырқ ыйл буйы дога қылдым, қырқ ыйл буйы үземдең хәйерсе язмышыма табындым. Алмашына нимә алдым һүң?

Тәнкәбиқә. Донъялықта булмаңа, әхирәттә күрернең.

Дәрүиш. Әхирәт ул бында, ер өстөндә. Шәфәкте тәү құргас, мин тертләп киттем. Емешіз ағас, балаңыз қош қеүек гүмеремдең утеп барғанын жапыл хәтерем тәшерзө ул. Құктән ергә һөрзө ул мине. Бакһаңаң, ерзен құпме нигмәттәренән, ләzzәттәренән мәхрум булғанмын мин. Қысыр үткән гүмерем өсөн үкенәм мин. Ләкин йәйге қояш байығанда ла янып байый. Эсемдә томаланып қалған гәйрәтем, қанмаган танықтарым тынғы бирмәй миңә. Қаным дау күтәрә. Мин күмелгән янар тау қеүекмен. Шәфәкте бир миңә. Беген үк бир.

Тәнкәбиқә. Һин акылдан язғаның, Дәрүиш. Аңыңа кил.

Дәрүиш. Аңыма килгәнгә курә лә кәрәгемде даулагыым мин, байбисә!

Тәнкәбикә. Кит хәзәр үк бынан! Карыша жал-
һаң, кешеләр сақырып, камсы һуктырырмын!

Дәрүиш. Доңъя миңә байтак камсы һукты.
Камсы менән мине өркөтмә. Кешеләргә иман таратып,
үзәм хәзәр мин иманһыз жалдым! Иманһызызар жур-
жак булмайзар ул.

Тәнкәбикә. Эгәр тағы бер һүз әйтер булһаң,
аяқ-кулың бәйләтеп, далага ас бүреләргә сыгарып
ташлатырмын.

Дәрүиш. Ташлатырғың. Әүел бер әңгемә тың-
ла — құптән үткәп хәлдер тураһында...

Тәнкәбикә. Күй, һөйләмә.

Дәрүиш. Бер мәрәкә генә ул. Бәлки, қүңделен
күтәрелеп китер.

Тәнкәбикә (*шикләнеп*). Юк, юк! Мәрәкәләр
тыңдар заман түгел.

Дәрүиш. Тыңлаһаң да, тыңламаһаң да, һөйлә-
йем. Бынан утыз йылдар самаһы әүел... Шулай, утыз
йылдар булырға тейеш.

Тәнкәбикә (*үзәлдына*). Утыз йылдар?!

Дәрүиш. Эйе, утыз йылдар әүел... Бынан алыс
ерзәрзәйәйләүзәрзәң берененде үәшәгән матур йәш бер
килендең ире яуга киткән. Бик нағынған, бик интек-
кән был башта. Эммә бәреп сыйқкан шишимә ағыр юлын
таба. Юлын тапқас, юлдашын да таба. Әлеге килен дә
күрше үәйләүзәң килеп йөрөгән бер еgetкә ғашик бу-
ла. Қәндәз ирен уйлай, ә төндәрен еget қосағына инә.
Йыл да үтмәй, доңъяға бер ир бала кила. Был турала
кендек әбейенән башка бер кем бер ни белмәй. Тик ба-
ланы кайза итергә әмәл тапмай яфа сигә былар. Лә-
кин хозайзың мәрхәмәте киң. Бирәне килгән колона
сыгарып қуйыр, ти, юлына. Әлеге бала тыуған көндө
үәйләү аша бер үәш дәруиш уза. Язмыш құшканмы-
лыр, ул тап әлеге тирмәгә нұғыла. Ұға жаршы баяғы
жарсылык югереп сыға. Шундай, шундай хәл, ти, күпме
алтын кәрәк, шуны нора, ти, тик беззе бәләнән жотка-
ра күр, ти. Баланы алып далага сыйқ та иртән үәйләүгә
әйләнеп кил. Килгәненде халығқ күреп торғон, ти. Ха-
лықта әйт, сит үәйләү яғында бала табып алдым, шу-
ны ни әшләтәйем икән, тиң. Һинде әйтерзәр, әзур тирмә-
гә илт, унда бей жатыны үәшәй, ни әшләтергә үзе бе-

лер, тиерзэр. Дәруиш бәтәһен дә теге жарсық әйткәнсә әшләй. Баланы алып жалалар ژа жуисы жатынына имезеп үстерергә бирәләр. Дәруиш шул көндө үк китеп бара. Бына әңгәмә ошо ине, байбисә.

Тәнкәбиқә (*ныңк борсолоп*). Донъя гизгән кешелә әңгәмә күп булыр.

Дәруиш. Тағы шуны әйтәйем: Тәнкәбиқә тигән исем әле булна Дәруиш җолағында сыйлаш тора, ти.

Тәнкәбиқә. Үндай исем далала күп осрай.

Дәруиш. Йәнә тағы шул гилләһен онота язғанмын. Баланың маңлайында ژур жара миңе булған. Бына һинең Диуанаңдың миңе төслем. Мин күргәс тә уны төсмөрләнем... Ул яктарзан һин күптән күсеп киткәнһең икән, әммә үткәндәр безгә барыбер эйәреп йөрөй. Бына мин дә, кәрәк булғас, һине әзләп таптым.

Тәнкәбиқә. Қәһәр генә һүккүн һине, Дәруиш! Ул сак хызыр-ильяс тигәнem иблес булған икән. Хәзәр килеп түләү талап итә. Утыз йыл газапланған газаптарым аз булдымы икән ни? Бер гонаңта күпме яза алдым. Буйымда сакта төндәр буйы һықтап, ақылымдан сыға язым, шуга күрә илай белмәс исәр бала таптым. Уга қарап, утыз йыл әрненем. Йәшерен гонаң емеше үтә әсе булды.

Дәруиш. Үкен, байбисә, үкен.

Тәнкәбиқә. Үкенәм. Бер гонаһым өсөн хозай қырқ үәшем тулмаң ирнең жалдырызы. Улымды тартып алды. Сама жайза һүң? Фәзеллек жайза?

Дәруиш. Үкен, байбисә, үкен! Гонаһтарың өсөн үкен. Э мин шул утыз йыл буйы гонаң әшләмәүем өсөн үкенәм хәзәр. Егерме биш йыл әүәл Бағдадта бер бай саузағәр қызына кейәү итергә теләне мине. Э мин дин юлын көн юлына алмаштырманым. Хәзәр шуга үкенәм. Әле үн йыл гына әлек Истамбулда бер тол дәһри жатын жосағына сакырзы — барманым. Шуга үкенәм. Йәнә Бохарала, Ыарайлыла... Үкенәм, үкенәм!

Тәнкәбиқә.. Әзәм түгел, иблес, дайеүһең һин.

Дәруиш. Иблес булнам, көслө булыр инем. Ни бары бер бахыр дәруиш инем. Бына хәзәр миндә утыз йыл йоклаған иблес уянды. Исраф ителмәгән көсөм таша. Жанмаган һыуныным яндыра мине.

Тәнкәбиқә. Һүң, һүң инде, Дәруиш!

Дәруиш. Дөрең, тормош агасында миңә тигән емеш һирәгәйгән. Шулай ژа мин бөтөнләй өлешнөз жа-

лырға теләмәйем. Иң һуңғы, иң ахырғы емештәрен булһа ла өзөп аласақмын, буйым етмәһә, ағасын һындырып аласақмын!

Тәнкәбикә. Кот осжос йән эйәһе һин, Дәруиш.

Дәрүиш. Һинең язмыш, Тәнкәбикә, минең қулда. Бөтә серзен баһаны — бер Шәфәк. Шәфәкте бирミニә!

Тәнкәбикә. Юк, ант итеп әйтәм, юк! Барырыузы һәләк итәсеккен. Бер хозам, ярзамыңды бирсе!

Дәрүиш. Ул ишетмәй — быны якшы беләм мин. Берәүзе лә язаламай за, ярлыкамай за ул. Бер-беренен кешеләр үззәре язалай. Һинең язаң — бына мин. Тегесак алтыныңды алмагайным. Бурысыңды түлә!

Тәнкәбикә. Юк! Бер гәйебемде җаплар өсөн өстәмә йәнә мең гәйеп аласақ түгелмен. Кит! Кит бынан, Дәруиш!

Дәрүиш. Мин китмәйем. Эгәр күп ныкышнаң, ил алдында фашлап, хур итермен. Дәлилем минең — ана Диуанаң!

Тәнкәбикә. Құпме генә яуыз булнаң да, ундай ук яуызлықты әшләмәчөң. Һин ир бит әле, улай тигес тә.

Дәрүиш. Был көйө мин бер кем дә түгел. Фәрештә лә, иблес тә түгел. Минең өсөн изге һис нәмә юк. Шәфәкте бир. Юғиң хур булырның. Иске үкенестәрениә яңыны өстәлер.

Тәнкәбикә. Жүй, өркөтмә, Дәруиш. Минең дә жүркүзарым жүркүлүп бөткән. Үзәм өсөн түгел, балаларым өсөн борсолам. Йола аша атланалар, уларға ла шундай яза килер. Исән булнаң, аша атлатмам. Бар, илгә фаш ит мине! Эммә һаң бул! Минең қулым каты, бауырымда таш!

Дәрүиш. Шулай за һин жүркән, байбисә.

Тәнкәбикә. Һинән хәзәр тамсы жүркмайым. Тиреңен һалған бүре жүркүнис түгел!

Дәрүиш. Құпте көттөм, азына түзәрмен. Тик онотма шуны, байбисә — минең шәүләмдөң һин. Минни теләһәм, шуны әшләрнең. Һинең йәнең дә, тәнең дә юк. Мин сыйғам хәзәргә. Эммә тынысланма. Шәфәкте алмай қуймаясакмын. (*Сыға.*)

Тәнкәбикә. Кот осорғос ниндәй яман өн был?! Бөтә нәмә өстәмә ишелеп килә. (*Эленгән ук-һаζакты*

курə.) Бынау уқтар миңə төбəлгəндəр. Ана-ана, йәйә тартыла! (*Артка сүгə.*) Тартыл! Тартыл! Йөрəгемə тоңкап ат, исманам. Ат! Ауыр миңə! Ауыр, куркыныс! Нисек əле мине ер күтəрə?! Эй, кешелəр! (*Кыс-кыра ла ауызын жаплай, урындыкка ауа.*)

Шаршай

ӨСӨНСӨ ШАРШАУ

Шәфәк менəн Акъегет тирмəхе. Эңер тешә. Алыста һыктау һы-
мак моң иштөлө, «Зөлхизә» кейен дә хəтерлəтә. Акъегет,
Шәфәк.

Шәфәк. Үзәк өзгөс əллə ниндәй моң яңғырай.
Акъегет. Беззен үәндəребез илай. Азаштырылар
беззен үәндəребеззә.

Шәфәк. Маңлайзарыбызыга язылған шул, күрə-
нең.

Акъегет. Юк, Шәфәк. Язмыш язғанды юйып,
кешелəр үззәре телəгəндə яззылар.

Шәфәк. Үз-үземə қул налып өлгөргəн булһам,
бындай газаптары һəз күрмəс инегез. Бөтəненə бары
мин гәйепле. Анау Ялсығол бит, инде баттым тигəндə,
кулгə сумып мине алышыкты.

Акъегет. Үзенә-үзен қул налып, беззə барыбер
бəхетле итə алмаң инең, гүр налкының беззə өшəтөр
ине.

Шәфәк. Ыездəз яфаланыузарзы күзем күрмəс,
һыктаузарығызы җолагым ишетмəс ине. Коро шəү-
лəгə тороп җалдың бөтөnləй.

Акъегет.

Һөйгəнемде алдылар,
Йәнemə бығау налдылар.
Эсем тулы ут ине,
Уты һүнде, көл җалды.
Күзəремдə көн ине,
Көнə һүнде, төн җалды,
Йәи бығауын алығыз,
Кулдарыма налығыз.
Ике җулым җол булһын,
Бер күңелем хөр булһын.

Шәфәк. Йән әрнеткес моң яңғырай һаман.

Акъегет (*тыңлай*). Зәбәржәткә қушылып дала илай булыр.

Тыңлайзар. Пауза.

Шәфәк. Өсөнсө ай инде, ир менән жатын булып, бер тирмәлә торабың, Акъегет. Минә күтәрелеп тә жараганың юқ.

Акъегет. Ни эшләйем һүң?

Шәфәк. Бынан һүң да шулай булырмы икән?

Акъегет. Гүмер буйы. Эммә гүмеребез озон булмаç.

Шәфәк. Минең дә эсемдә йәнем бар. Өсөнсө ай... ястығыма баш та налманың.

Акъегет (*Шәфәк әргәһенә килә, башын һыйнай*). Минең иркемдәме ни, Шәфәк? Беләһең дә, күңгелем бында түгел.

Шәфәк. Бәхет күрер булһам, исемемде Шәфәк қушмаçтар ине. Бер балқый за һүнә.

Акъегет. Ни тип кенә йыуатайым һине, бисәм. Үзәмдәң дә ике күзәм тулы жанлы йәш.

Шәфәк. Бәлки, язмышыбыңга буйһонорга кәрәктер. Беззән генә талған донъя түгел.

Акъегет. Буйһоноп та караныңк бит, еңгәм. Ике-беззә ике бәрәс урынына бер тирмәгә килтереп яптылар. Әллә күнегерменне тип уйлагайным мин дә. Юк, булманы. Мәхәббәтем минән көслөрәк. Мин — уныңы, бер уныңдың.

Шәфәк. Бер тамсы ла өлөшөм юкмы икән ни шулай?

Акъегет. Бер йәнемде өлөштәргә бүлгеләй алмайым шул, — шәфкәтһеҙлек булна ла, дәреңән әйтәм.

Шәфәк. Әйтмәһең дә беләм.

Акъегет. Нимәне беләһең?

Шәфәк. Ыэр таңгаса һин Зәбәржәт әргәһендә булаңың.

Акъегет. Минең арттан күзәтәһеңме ни?

Шәфәк. Күзәтмәйем, Акъегет. Күңделем һизә. Мин бит һинең бисәң. Төндәр буйы күз зә йоммай сығам. Битәрләй тип уйлай күрмә тағы. Ынғы мәлдә ырыу халкы неzzә бик гәйепләп һейләй. Ығырақ бул.

Акъегет. Әгәр Зәбәржәтем булмана, минә генә

того ир булыр инем, Шәфәк. Эсөң тулы хазина һинең. Ни қылаңың? Мин — һинеке түгел.

Шәфәк. Һин — минеке түгел. Шуға күре көнләшергә лә хакым юқ миңең, ир бисәһе булып...

Акъегет. Безгә рәниемә һин, Шәфәк.

Шәфәк (*көрһөнөп*). Рәниергә хакым булна икән?.. Һис нәмәгә, һис нәмәгә хакым юқ миңең... (*Илай.*)

Акъегет. Илама, Шәфәк. Беззен һықтаузы құктәгендер барыбер ишетмәй... Исманам, яу сығып, яуга китім, бөтәбез әз болғантардан жоторор инек.

Шәфәк. Юқ, юқ, яу сықмаңын. Китмә! Һин кәрәкнең безгә. Акъегеткәй, жара бәхетем миңең. (*Акъегеттең құкрәгенә башын нала.*)

Акъегет. Ике ут араһында йәшәүзәре әжелдән дә ауыр. Һине йыуатырлық һүззәр телемә килмей. Үндай һүззәр юктыр, күрһең...

Ялсығол инә, Акъегет менән Шәфәкте был хәлде күреп, аптырап китә.

Ялсығол. Тирмәгезгә татыулық ингәнен күрәм, жотло булын.

Акъегет. Э, Ялсығол агай! Әйзә, узып ултыр. Шәфәк, қымыζ килтер кунакка.

Шәфәк. Хәзәр. (*Ялсығол ултырасақ урынға һырма нала.*) Ултыр, Ялсығол агай.

Ялсығол. Мин қолоғоздо бары бер тирмәлә, құнанқ күреп, ололап жаршы алалар, рәхмәттәр яуын.

Акъегет. Һин түгел, ул бына без қолдар.

Ялсығол. Бөтәбез әз қолдар. Қоллож бына бында ултыра. (*Күкрәген күрһәтә.*)

Шәфәк қымыζ килтерә.

Ялсығол (*қымыζ әсә*). Рәхмәт, Шәфәк. Бөгөн йөзөңә нур ингән. Корогозға шулай именлек килһен.

Шәфәк. Безгә тигән именлек Жаф тауы артында, Ялсығол агай.

Ялсығол. Яйлап килер. Ңеңзе әле былай татыу күргәс, тынысланып қалдым.

Шәфәк. Бер-беребезгә шатлық булып түгел, жайғы булып һарылғанбыζ шул. Уртак хәсрәт кенә беззәтиң итә.

Акъегет. Зарланып зар бөтмәс, Шәфәк.

Ялсығол. Эле бер әңгәмә һәйләйем тип килгәйнem дә, донъяғызға былай кот ингәс, һәйләмәйем инде.

Акъегет. Беззәң донъя һаман шул көйө — жота юқ, утыла юқ.

Шәфәк. Котаймаң та инде.

Ялсығол. Күңелле хәбәр түгел. Шәфәк, бәлки, беззәң күйип торор.

Акъегет. Шәфәк менән арабыззә сер юқ, һәйлә.

Шәфәк. Мин жара тирмәгә сығайым, улай булғас.

Акъегет. Китмә, Шәфәк. Құргәндәрзән дә яманырағы булмаң.

Ялсығол. Өсөнсө ай инде әсәйең тирмәнән сығмай.

Акъегет. Хәле нисек уның?

Ялсығол. Ауырыу за түгел, исән дә түгел. Янына инеп сығыр инең.

Акъегет. Үзе сакырганды көтөп торам.

Ялсығол. Сакырмана ла, бар, ул әсә бит.

Акъегет. Бөтәбеззә берсә изеп ташланы шул... Һүз йомғағынды һаман һүтмәй тораңың, Ялсығол ағай.

Ялсығол (*Шәфәккә карап ала*). Әңгәмә шул, Акъегет. Шомло һүззәр йөрөй һеззәң хакта. Ақнажалдар бик ныж асыулана. Никах бозоп, башта менән күнелен аззыра, тип һинә ләгнәт укыйзар.

Акъегет. Ләгнәт укыйым тиһә, бер Шәфәктең генә хакы бар. Башта ләгнәт миңә ләгнәт түгел.

Ялсығол. Улар ил аталары, Акъегет. Һүззәренә колаж налмай ярамай.

Акъегет. Беззәң кемгә зияныбыз тейә?

Ялсығол. Йылдар қытлық килә. Могайын, йот булыр. Ақнажалдар шуны һеззән күрә. Бар бәләне һезгә юрайзар.

Шәфәк. Нахаң, нахак! Акъегеттең күцеле сағ уның. Илгә ни эшләп бәлә килтерһен ул?

Ялсығол. Йәнә анау Дәруиш бөтә ырыузы бутап йөрөй. Һинең арттан һәр саң күзәтә. Бар құргәнен әсәйеңә, ақнажалдарға еткереп тора. Акъегет менән Зәбәржет ырыуза қална, ырыуығыз қороясак, тип котко тарата.

Акъегет. Эсәйем шуны ниңе һаман қыуып
ебәрмәй икән?

Ялсығол. Быга бөтә халық ғәжәпләнә. Илде
дер нелкетеп тottкан байбисәнен шуга көсө етмәй.

Акъегет. Эсәйемдең сәйер яктары бар шул...

Ялсығол. Йә, Акъегет, минә асыуланма. Имен
хәбәр менән килә алманым.

Шәфәк. Якшы хәбәр көтөргә лә базнат итмәйбез
инде, Ялсығол агай.

Ялсығол. Йәнә шуны әйтәйем тигәйнем, Акъ-
егет. Башыңа бер-бер уй килеп, был йәйләүзе ташлап
китер булнағыз, эйәрләнгән ике атым һәр сак әзәр
торор.

Акъегет. Юк, Ялсығол агай, жасып жотола тор-
ган бәлә түгел был.

Ялсығол. Доңъя хәлен белеп булмай, туғаным.

Акъегет (*капыл*). Мин әсәйем эргәһенә барам!
Акнакалдарзы йыйып аңлатын. Бының бер-бер сиге,
сиге булырға тейеш! Тәшөнөрзәр, бәлки. Улар ژа бит
әзәм затынан! (*Сығып югерә.*)

Тынлық. Еаяғы моң ишетелә.

Шәфәк. Анау сақта ниңе генә мине күлдән тар-
тып алдың, Ялсығол агай? Кара гүрә тыныс йоклар
инем был көндәрәз.

Ялсығол. Болот астындағы жояш та яктылық
бира, Шәфәк, бөтенләй һүнгән ише түгел.

Шәфәк. Һүzzәренде аңлап еткермәйем.

Ялсығол. Был доңъяла япа-яңғызмын мин.
Акъегет бар күңделемде арбаған, һин бар... Икегез әз
ана шул болот артындағы жояш кеүекнегез минә.

Шәфәк. Кара болот артында...

Ялсығол. Һенлем кеүек күрәм һине. Әммә хәл-
дәренде еңеләйтерлек жөрәтәм юк. Газаптарың бауы-
рымды талай, жәрендәшем. Һинең өсөн түгел, үзәм
өсөн жоткарзы мин һине. Бәхетһез булнаң да, бер
йыуанысым һин.

Шәфәк. Әйтепнең дә, кешеләр бер-беренәнә хәс-
рәт өсөн генә яратылғандар. Әгәр иректәрендә булна,
кулме шатлық килтерерзәр ине улар бер-беренәнә!

Ялсығол. Гәйепкә алма был һүzzәрзә, Шәфәк.
Һинең өсөн йәнен ярып бирер әзәм барлығын белнен
тип кенә әйттем.

Шәфәк. Якшы зат һин, рәхмәт, Ялсығол агай.
Ялсығол. Ярай, мин китәйем. Сабыр бул. (*Китәй*)

Шәфәк. Донъя ниңә шулай икән? Бахыр Ялсығолдо әйтәм. Далалағы яңғыз ағас төслеме, ботағында қош ояһы ла, тамырында журпыны ла юқ. Япа-яңғыз!.. Э минең нимәм бар? Бер ирем бар, ул да бүтәнде. Ирхең зә тол инем, ирле лә тол. Өсөнсө ай көтәм, ястығыма баш та һалғаны юқ. Язықмы ни был эш? Ул бит минең ирем! Йософ пәйғәмбәрзен ише һымак ирем — миңә язмаған!

Дәрүиш инә.

Дәрүиш. Әссәләмәгәләйкүм! Хужа өйзәме?

Шәфәк (*ситкә ташлана*). Юқ ул. Юқ, юқ! Юлыңда бул, Дәрүиш, ары йөрө.

Дәрүиш. Минең йомошом унда түгел, һиндә.

Шәфәк. Булмаң, булмаң. Йорттоң хужаһы бар. Хужа қайткас килерһен.

Дәрүиш. Был ырыуза хужа юқ.

Шәфәк. Ниңә булмаһын, ти, қәйнәм барсы.

Дәрүиш. Қәйнәң, қәйнәң... Уны қүйип торайык. Мин ниңә бер якшы ниәт менән килдем.

Шәфәк. Миңә һис ни кәрәк түгел, донъям бәтөн. Бар, сық бынан, Дәрүиш...

Дәрүиш. Донъяң бәтөн, имеш. Өстөгөзгә һәләкәт тәгәрәп килә. Ырыуығыз бәтә.

Шәфәк. Токтомалга ырыу бәтмәс, бушты һөйләмә.

Дәрүиш. Ыниң ирең йола, никах бозоп, яман юлға бағты, һин унан баш тартырга тейеш, ил алдына сығып әйт — хыянатсының гонаһтарын өстөмә ала алмайым, унан баш тартам, тиң.

Шәфәк. Ақъегеттең миңә хыянаты юқ.

Дәрүиш. Һәр төн һайын, Ишмырза йоклағас, Зәбәржәт тирмәненә кем йөрөй һүң? Бәлки, миндер, бәлки, Диуаналыр?.. (*Көлә*.)

Шәфәк. Мин шымсы түгелмен, белмәйем. Минең ирем — минең түшәгемдә, уныңына шөкөр.

Дәрүиш. Бисә йәне юқтыр һиндә! Ил белгәндә бер һин белмәйнәң.

Шәфәк. Илдә минең катнашым юқ. Йәннәтем дә, тамуғым да — ошо тирмә. Бында йөрөмә, Дәрүиш!

Дәрүиш (үзәлдүна). Әзәм һөйәктәренән юлыма күпер налырмын, шулай за моратыма ирешермен. (Шәфәккә.) Мин тәнребеззең ихтыярын әйттем: Акъегеттән баш тарт, гонаңтарындан жотол! Кеше гәйебен каплау оло гонаң ул. Бына әле ирең жайза тиңең?

Шәфәк. Күңеле жайза тарты, аяғы шунда бұлышыр. Ыннән һорап тормаң. Бар, кит бынан. Южна, һөрән налып, кешеләр сакырырмын.

Дәрүиш. Ә мин кешеләрзән қуркмайым, һис нәмәнән қуркмайым. Мин — изге. Улем дә юқ миңә, яза ла юқ. Ни қылнам да, ихтыярым сиккәз. Теләйем икән, айзы һүндерәм дә ергә дәм қараңғы тән килтерәм. (Күйынынан китап сыгарып қарай. Озак үйланып тора. Үзәлдүна.) Эйе, бөгөн... бөгөн ай тотолорга тейеш. Ашығырга кәрәк!

Шәфәк. Ашық, ашық, Дәрүиш! Қит тизерәк!

Дәрүиш. Мин бары бер һинә генә ашығам! Ыннә генә, Шәфәк! (Шәфәккә ынтылмаксы итә.)

Шәфәк. А-а-а!

Диуана атылып инә.

Диуана. Шәфәк, Шәфәк! Тирмә тирәһендә әле генә бер жара йылан ажғырып йөрөй ине. Бында килемп инмәһен тағы, абай бул! (Дәрүишиң күрә.) Әллә йылан Дәрүиш һынына керзे инде?

Дәрүиш. Бушты лығырзама, маңлайыңа шайтан мөһөр бақсан нәмә! Бынау таяқ менән орормон.

Диуана. Минә һұғырға ярамай. Ә һинә һин, төңгә сыққаң, ике тирмә араһында ураланың! Фәрештәләр минә әйтте инде — һин яман зат!

Дәрүиш. Ләғнәт уқып, ташка әйләндерһәм, әсәйендең жәбер ташына қуйырзар ине. Исманам, бер гәмәлгә ярас инең.

Диуана. Минең әсәйем юқ. Таş булнам, мин һине басып үлтерер инем. Ын бит кеше түгел, йылан. Ана жойроғон да бар. Тә-тә-тә, нисек борголанып тора жойроғон. Қәпәсесң дә йылан қәпәсе.

Дәрүиш. Ләғнәт һүккан нәмә! Әле мин һине эткә әйләндереп, табанымды ялатырмын.

Диуана. Ә мин табаныңды яламам, үзенде сәйнәрмен. Бына шулай, бына шулай! А-ау-ау! (Әт бұлып өрөп, Дәрүишиң қызып сыгарып.)

Шәфәк. Үф! Жоттарым жалманы.

Диуана. Куркма, Шәфәк. Мин эт түгел. Былай ирмәк итеп кенә өрзөм мин.

Шәфәк. Эт түгел, кеше һин, Диуана.

Диуана. Шәфәк!

Шәфәк. Нимә, Диуана?

Диуана. Мин кәләш алмайым.

Шәфәк. Ниң?

Диуана. Акъегет менән Ишмырза кәләш алмаң борон ниңдәй һәйбәт ине. Берәү әң иламай ине. Хәзәр насар. Теге тирмәлә Зәбәржәт илай, был тирмәлә һин илайың. Ишмырза ғына иламай. Байбисә лә миңең башымдан һәйәп иланы. Бетәне лә илай. Иламагың, иламагың! (Үзе үкереп илап ебәрә.)

Шәфәк (Үзәлдиң). Диуананың күңеле низер һиң әң булыр.

Диуана. Хәзәр күктә фәрештәләр әң күренмәй. Күк йөзө җап-кара.

Шәфәк. Җүй, Диуана, күк асылыр әле.

Диуана. Асылмай ул. Фәрештәләр алыш осоп китте.

Шәфәк. Бар, урыныңа барып йокла инде. Тышта эңер төштө.

Диуана. Язга саклы йоклап булна икән ул... Юғиңе җыш өштөтә.

Зәбәржәт инә. Шәфәк аптырап җала. Озак тынлыг.

Зәбәржәт. Миңә асыуланма, Шәфәк. Яңғызым бик жүркәм. Қөн буйы уйнап арыған ирем изерәп йоклап китте.

Шәфәк. Эйзә, түрәмдән үз, килендәш.

Диуана. Ике килен-килендәш, берене ялқау, береңе йәш, ике килен-килендәш...

Зәбәржәт. Бар, Диуана, Ишмырза әргәһенә инеп йокла. Уянып китһә, бер үзе жүркүр.

Диуана. Ике килен-килендәш, килендәштәре — көндәш. (Китә.)

Зәбәржәт. Аяғыңа йығылдырга килдем, Шәфәк. Ниңә күренергә айзар буйы оялып йөрөнәм. Инде теләһәң ни эшләт миңе, башка сыйзар хәлем жалманы...

Шәфәк. Ниңә миңе хәкемәм юк, Зәбәржәт.

Зәбәржәт. Хәкемәң бар. Акъегеттең хәләл җатыны һин.

Шәфәк. Җүй, җагылма бауыр яранына.

Зөбәр жәт. Қагылмайса сарам юқ. Күкрәгемә жара қандар наузы. Үзәм менән һис ни қыла алмайым. Ақъегетте бер кис күрмәһәм дә, ақылымдан шашам. Өсөнсө төн инде килгәне юқ.

Шәфәк. Мине өсөнсө ай күргәне юқ. Қүзә күрһә, қүцеле шәйләмәй. Минең хәлем — тере мәйет хәле. Кеше түгел, бер өрәкмен хәзәр.

Зөбәр жәт. Бөтәбез әзәртәрбез. Йәндәребеззәхүрып алдылар. Йәшәмәйбез, бары қыймылдайбызғына.

Шәфәк. Қыймылдарлық хәл дә бәтәп бара.

Зөбәр жәт (*капыл Шәфәк алдына төзләнә*). Табаныңды үбеп ялбарамын, Шәфәк, Ақъегетемде миңэкире җайтар. Унан башка бер көн йәшәр хәлем юқ. Минең өсөн икенең берене — йәки үлем, йәки ул. Юқ, юқ, минең үлгем килмәй... Ақъегетемде миңэ җайтар, Шәфәк!

Шәфәк. Тор, Зөбәржәт, улай түбәнһенмә. Әгәр һинең ише мин һәйәләм, түбәм һәр сақ қүктә булыр ине. Һис нәмәгә исем китмәс ине. Бер һәйәлөү үзе бер гүмер.

Зөбәр жәт (*тормай*). Һин рәниемәһән, башка һис ни беззә куркытмай. Ризалық бир, Шәфәк, Ақъегет менән без йәнә җушылайык. Ризалық бир, Шәфәк! Шәфәк!

Шәфәк (*Зөбәржәттен қулынан тотоп бастыра*). Айырганда һәzzән ризалық һораманылар. Қауышыр булғас, ниңә һорайһығыз уны? Өләшәмә теймәгәнгә мин хужа түгел, Зөбәржәт.

Зөбәр жәт. Ах, һин ниндәй якшы қүцеллеңең! (*Шәфәкке һарылмаксы итә*.)

Шәфәк. Қагылма миңә. Миңә бер сақ үлем тағылды. Һин йәшәргә тейеш.

Зөбәр жәт. Изгелегең өсөн рәхмәт, Шәфәк!

Шәфәк. Изге булмай минең сарам бармы? Мин дә үз иремде үз қулдарым менән бүтәнгә бирмәс инем. Теш-тырнағым менән йәбешеп ятыр инем. Ирем юқ минең! Ирем юқ... Бары һине ирһең қалдырзым, шуга өзгөләнәм.

Ақъегет инә. Зөбәржәт менән бер-береңенә ынтылалар. Шәфәк барлығын һиҙеп, тұкталып қалалар. Шәфәк шым ғына сыға.

Зөбәр жәт. Ақъегет!

Ақъегет. Зөбәржәт?

Зөбәр жәт. Өс көн өс йыл сақлы озон булды.
Түзә алманым, килдем.

Ақъегет. Зөбәржәткәй, сиңлектәге җошом!

Зөбәр жәт. Эмин һине шундай һағындым, Ақъегет.

Ақъегет. Бөтмәс җайғым, бөтмәс шатлықтарым
минең — Зөбәржәтем!

Зөбәр жәт. Һин әргәмдә сакта төнөм дә кән.
Хатта дейеүзән дә жүркмайым. Һинән башка тотош
һағыштамын.

Ақъегет. Дейеу тигәс, әле ищемә төштө. Теге
сакта һин шаярып минән җаскан инең.

Зөбәр жәт. Абау-абау, ниндәй жүркыныс. (Арт-
ка сигенә.)

Ақъегет (*атлығып килем қосақлай*). Эмин, шу-
лай қызып етеп, җосагыма алгайным.

Зөбәр жәт. Үйнап-көлгән сактар һағынып һөй-
ләргә генә қалды.

Ақъегет. Беззе барыбер айыра алмаясактар.

Зөбәр жәт. Айырзылар бит инде.

Ақъегет. Бынан ары без гел бергә буласақбыз.
Әсәйемә әйттем, башка былай йәшәр хәл қалманы, без
икебез бер тирмәгә күсәбез, тинем.

Зөбәр жәт. Ысынлапмы, Ақъегет? Ул һуң нимә
тине?

Ақъегет. Өндәшмәне.

Зөбәр жәт. Тотайык та икәү алыс, алыс ергә
кусәйек.

Ақъегет. Беззе бәхетле итер башка ер юқ, Зө-
бәржәт. Ас бүреләр олоп торған буш далала без ни эш-
ләрбез?

Зөбәр жәт. Икәү булғас, ризық табылсыр әле.
Атайымды анау барымтасы Карагужа кешеләре үл-
термәгән булна, атайым беззе был көндәргә төшөрмәс
ине.

Ақъегет. Әйтеүе җыйын.

Зөбәр жәт. Қасайык бынан.

Ақъегет. Қасырға, без гәйеп эшләмәнек. Ошон-
да, бер ырығызын күз алдында, без бергә йәшәйесәкбез.
Әсәйемә шуны әйтеп сыйктым.

Зөбәр жәт. Қейнәм нимә тине?

Акъегет. Өндәшмәне. Уның әргәһенә ақнакалдар йыйылып җалды.

Зөбәржәт. Ақнакалдар, бәлки, гәзел хөкөм сытарып, беззе йәнә җушыр булырзар?

Акъегет. Белмәйем.

Зөбәржәт. Улар за бит жасандыр йәш булған.

Акъегет. Йәшлектәрен улар оноткандар инде. Имен хөкөм көтөү җыйын. Үзебезгә без үзебез хөкөмсөләр хәзэр.

Тышта шау-шыу ишетелә.

Зөбәржәт. Был вакытта ниндәй шау-шыу тағы?

Акъегет. Көтөүселәр, ахыры, мал җыуалыр.

Шау-шыу якына.

Зөбәржәт. Мал җыуыуга бер үә ожшамай был. Бола күпкан төслеме йәмнәз тауыш. Мин шикләнәм. (Акъегетка һыйына.)

Акъегет. Мин әргәндә, йәнем, хафаланма.

Тирмәгә, шаулап, Дәрүиш, ес ақнакал, Тәнкәбикә, йәнә ике-ес кеше килеп инә.

Дәрүиш. Ил намысы булған ақнакалдар, үзегез күрәнегез, улар һаман бергә. Бозоклоктоң сиге шул түгелме?

Икенсе ақнакал. Хурлык! Хурлык! Бөтә ырыуыбыз өстөнә хурлык тештө. Бәләләрзән, хозай, үзен һакла!

Өсөнсө ақнакал. Ил күрмәгән, ата-баба иштәмәгән хәл был!

Берәү. Харап булдык, илдән бәрәкәт китте.

Дәрүиш. Ырыу тамыры короу намәхрәм эштән башланыр, ти. Нисәмә ай инде күз алдығызыза хилаф эштәр эшләнә. Бар язаны ил өстөнә төшә.

Беренсе ақнакал. Йәй башынан илгә җытлык килде.

Икенсе ақнакал. Йылгаларза һыузыар кипте, бейәләрзәң елене короно.

Өсөнсө ақнакал. Йәй буйына тамсы ямғыр яуманы, дала жара көйзә, агастанда япрак һарғайзы.

Икенсе ақнакал. Өстөбөзгә ажғырып афәт килә!

Берәү. Бәндәләрзә үләт сире қыра, ырыу бөтә.

Дәрүиш. Былғынамы әле! Ырыуығызыңа бындай кешеләр барза жоштыраласын, ай һүнәсек!

Акъегет. Ил аталары! Тәкдирибез һөззәң түлдә. Әммә шуның күңелегезгә налып қуыныңыз. Ул далаларды беззәң күз йәштәрең һаргайты, ул япрактарды беззәң хәрәтле һұлыштарыбыз киптерзе. Кем тәшерзә беззәң ошо көнгә? Һең түгелме? Беззәң рәйиеткәнгә яза итеп, ошо афәттәрзе һөзгә тәнре килтерзе. Ақылғызыңа килегез, акһакалдар!

Беренсе ажнақал. Тәүбәндә әйт, Акъегет. Бар йоланы тапап, был көнгә тәшергә һине иблес жоорткандыр. Тәүбәндә әйт!

Икенсе ажнақал. Тәүбәндә әйт!

Акъегет. Үзегез тәүбәгә килегез, олатайзар! Хата хәкемегеззәң ваз кисеп, гәзел бер хәкемгә килегез. Атайым васытын иске алыш, беззәң яңынан жауыштырыңыз.

Өсөнсө ажнақал. Бындай әңгәмәне тыңлаң тороу үзе ғонан, карттар!

Беренсе ажнақал. Ниңә өндәшмәйнен, байбисә? Бойорогоңдо әйт!

Тәнкәбиқә өндәшмәй.

Икенсе ажнақал. Яуап жайтар, байбисә, ниңәң балаң да ул.

Өсөнсө ажнақал. Ырықшыл бей үлеп жотолма, үз яуабын ул да бирер ине. (Зөбәржәткә.) Яжшынан яман тууған!

Акъегет. Зөбәржәткә жағылма, олатай! Уның иманы саф.

Икенсе ажнақал. Иманы юк уның. Икегез зә — иманызызар!

Беренсе ажнақал. Хәкемендә әйт, Тәнкәбиқә килен. Юғиңә язашыниңә лә бәрәбәр төшесек.

Тәнкәбиқә. Балам инде миңең түлдімдан киткән, ил құлына құскән. Ни жылна ла — ил иркендә. Башкаса әйтер һүзөм юк.

Дәрүиш. Илгэ ышықланма, байбисә. Балаларың есөн яуап бир. Өсөненә ес яуабың әзәр булнын!

Икенсе ажнақал. Өсәү?

Өсөнсө ажнақал. Өсәү?

Дәрүиш. Эйе, өсәү.

Беренсе ақнажал. Яуза үлгөн Юлмырза шаһит китте. Уның өсөн байбисәгә сауап қына.

Дәрүиш (үйынан кире кайта). Уның шулай, карттар, яуза үлгөн — шаһит!

Икенсе ақнажал. Ни әшләп торабыз һуң? Тәүбә иттерәйек. Ил өстөнә қара жарғыш төшөрәләр. Тәңкәбикә, карттар һинең һүззә көтә.

Беренсе ақнажал. Хөкөмәндө сыгар, байбисә!

Тәңкәбикә (өзгөләнеп). Балам! Йолабызға жаршы үзүр енәйэт әшләнең, тәңребеззәң языны жаты, гүмер буйы тереләй тамукта яндырыр. Бер бозоклок әшләп, мең яза алғандар гына быны яжши белә. Күңел иләслеге өсөн акыл гүмер буйы яфа сигә. Акылығызы йыйып, ақнажалдар алдында тәүбә итегез! Тәүбә итегез!

Акъегет. Нимә тип, нимә тип тәүбә итергә һуң?

Тәңкәбикә. Бер-берегеззәң ваз кисегез! Унан Зөбәржәт менән Ишмырзаны алыс йәйләүгә күсерермен. Мал бирермен, кешеләр ебәрермен.

Акъегет. Тәндәребеззә айырып, өсәй, бер ни қыла алмаңығызы. Тәүбә итөүзән хәзәр эш узган!

Зөбәржәт. Олатайзар! Ер аяғы ергә қыунағызы за, мин имгәкләп-имгәкләп булна ла тайтырмын. Тупрак җауыштырзы беззә, тупрак қына айырыр.

Икенсе ақнажал. Қара, қара! Бисә башы менән һүз һейләгән була.

Өсөнсө ақнажал. Һинең өсөн мал түләнгән. Ырыу малы менән бер иш һин!

Зөбәржәт. Улай малға тиң һанағас, ызаламай ғына йығып һуығызы.

Берәү. Йуийу түгел, тотоп асыу кәрәк!

Акъегет. Aчhaғызы за, киңәгез әз, хөкөм һөззәң түлдә. Тәндәребез — һөззеке, ә рухтарыбыз? Рухтарыбыз, йола силлектәрен емереп, осоп сыйкты. Улар югарыла, күктә, һөззән алыс! Күпме атнағызы за, һөззәң уктар унда етә алмаң!

Икенсе ақнажал. Ни әшләтәбез, узамандар? Бындан һүззәр өсөн борон заман ояттыңзарзың телдәрен қыркжандар. Беззән җуркмаһан, тәңренән җурк!

Акъегет. Минең тәңрем икәү түгел, берәү. Беззә җауыштырган хозайым бар, башка хозайзы мин белмәйем... Э иманым — бына мөхәббәтим.

Икенсе ажнақал. Эй, бәндәләр! Иштәһегез-
ме? Әзәм түгел, иблес затылыр был. Бындаи һүззә
әзәм һейләр булмаң. Токомобоззә корота, һәләк итә!

Тәнкәби кә. Аяғыңа йығылып инәләм, Акъегет.
Ололар һүзен тыңла, тәүбәнде ит. Қан тәрзәштәренде
һәләкәттән җоткар!

Акъегет. Тәүбә итер гәйебем юк минең, әсәй.
Қан тәрзәштәрзеbez түгел, һең үзегез, бер-берегеззә
талап, һәләк итәһегез. Йола, қанун тигән үлек йәндәр-
тереләрзе талай.

Беренсе ажнақал. Башка сарабыз юк, аж-
нақалдар, был икәүзе ырығызан қыуыу қәрәк.

Тауыштар. Қыуыу қәрәк! Қыуыу қәрәк!

Икенсе ажнақал. Икеңенең құлын бергә ша-
карыйп бәйләп, далага қыуырга қәрәк.

Тауыштар. Қыуырга қәрәк!

Дәруш. Дүрт яқта ла сапқын саптырығыз.
Осаған бер кеше урап үтнен. Қайны ырыуға һұғыл-
налар, шунда һәләкәт килер.

Тауыштар. Һәләкәт килер!

Диуана югереп инә.

Диуана. Байбисә! Байбисә! Ирмәк булды! Ирмәк
булды! Құктә айзың сите кителеп төштө.

Икенсе ажнақал. Қуй, Диуана, бушты һәй-
ләп йөрөмә.

Диуана (*ишеккә югереп бара*). Ана, ана, үзен-
сығып қара! Айзың сите китең!

Өсөнсө ажнақал (*ишеккә бара*). Қәткәнебез-
килде. Доңъя бөтә, йәйжүж-мәйжүж айзы кимерә.

Дәруш. Айның жаланығыз, тип әйттем бит мин.
Беренсе ажнақал. Ай һүнә!

Далала мал тауышы. Эт өрә. Тирмәлә ығы-зығы.

Тауыштар. Ай һүнә! Ай һүнә!

Икенсе ажнақал. Бозоклок күп ерзә, бозок-
лок күп!

Тауыштар. Бозоклок күп! Харап булабыз. Ба-
ры ла ошолар арқаында килгән җәһәр!

Дәруш. Ажнақалдар, тәкбир әйтегез.

Халық тәкбир әйтеп сыға.

Аллаһы әкбәр, аллаһы әкбәр,
Лә илаһи иллалла, аллаһы әкбәр,
Аллаһы әкбәр...

Дәрүиш менән Тәнкәбиқә арттарақ жала. Акъегет менән
Зәбәржәт икеһе сittә.

Дәрүиш. Һуңғы язаң килде, байбисә. Эйт, Шәфәткә күз-колак булһындар. Һинең менән беззең исәпхисап бөтмәгән әле. Құрәндер, донъя мин тигәнсә бара. Шәфәт миңә жала.

Тәнкәбиқә. Аждана һин, мен йыл һазза яткан юха йылан һин!

Дәрүиш. Безгә битәрләшер урын юк.

Тәнкәбиқә. Йә хозам! Бер йәнемде алсы! (Ayatush-Shura.)

Дәрүиш (көлә). Бара торғас, шуга инандым мин — был йыһанда иблеңтән дә жеүәтлерәк зат юк! (Көлә. Сыға.)

Ут һүнә.

Акъегет. Бына айыбыз за һүнде.

Зәбәржәт. Құззәребез күрмәһе, тауыштарыбыздан танып табышырыз, Акъегет!

Акъегет. Зәбәржәт!

Зәбәржәт. Дәм жаңаңғы, ә мин түркмайым. Һинең һулышынды тојам, Акъегет!

Акъегет. Хәзәр инде бар түркүнистар за арта жалды.

Зәбәржәт. Алда нимә?

Акъегет. Алда бушлык.

Бер-беренә яқыная барадар.

Зәбәржәт (хәтерләп.) Мин Зәбәржәт атлы инем, Акъегеттең йәре инем. Шуны әзләп бара инем... бара инем. (Быуылып илай.)

Акъегет. Зәбәржәтем! Асыл ташым миңең. Барыбер һине жаңа ташка әйләндерә алманылар. Шуның өсөн язмышыма рәхмәт уқыйым.

Зәбәржәт (илау жатыш). Мин һаман да өмет өзә алмайым, Акъегет! Әжәл беззе сittәтеп үтер һымат. Қызығаныр ул беззе, қызығаныр ул! Кешеләр кеүек, мәрхәмәтке зиярат болмац. (Акъегетке нарыла.)

Дәрүиш Шәфәкте тирмә эснә этеп ебәре. Шәфәк тирмә уртагына килем ауа.

Зебәр жәт? Кем был?

Шәфәк. Мин.

Зебәр жәт. Шәфәк? (*Шәфәккә ташлана.*)

Шәфәк. Эйе, мин. Мин нааман да тере әле.

Шаршат

ЭПИЛОГ

Ай тотолоп бөткән төн. Тирмә алды. Құлдарына түз яндырып тоткан кешеләр қайзалашып шаулаша. Тирмә алдында факел тоткан Ялсығол тора. Уны һакка қуйғандар.

Ялсығол. Қәбер қарауылларға қуышып китте мине Дәрүиш. Эйтернең дә, кешеләр унан жаса ала. Эй Ажъегет, Ажъегет! Колон кеүек кенә уйнап үскән балалар ошо көнгө төшөр, тип кем уйлаған. Аттар әзәрләп қуизым, жасығыз, тинем, жасманы. Эй кешеләр, кешеләр. Бер-беренен тереләй қәбергә күмәләр. Йәнәхе, былар (*тирмәгә күрһәтә*) язмышкада буйһонорга теләмәйзәр. Теләмәһәләр, үззәренсә гүмер итнендәр... Эзәмдәрзең күңелдәре жатты...

Диуана инә.

Диуана. Ялсығол! Э, Ялсығол! Аттарзы тотторың да китең олактың. Мин уларзы, югәндәрен һалдырып, далага ебәрзәм инде. Қәрәк булна, тағы тоторың эле.

Ялсығол. Шаулама, Диуана. Аттар кәрәкмәс инде.

Диуана. Нимә булыр икән, Ялсығол?

Ялсығол. Яман әштәр булыр.

Диуана. Ямандың да яманымы?

Ялсығол. Үтә яманы.

Диуана. Үтә яман булғас, нимә була?

Ялсығол. Ажъегет менән Зөбәржәтте далага қыуалар, Диуана. Уларзы ас бүреләр сәйнәйәсәк.

Диуана. Ниңде ул бүреләр бер-беренен генә сәйнәмәйзәр һуң?

Ялсығол. Йырткыс үз токомон қызғана ул. Кешеләр генә бер-беренен ашай.

Диуана. Мине лә ашарзармы?

Ялсығол. Һине әллә жасан ашагандар инде, һинең хатта исемең дә юк.

Диуана. Мине кем ашаган?

Ялсығол. Уныңы миңә жараңғы. Әммә ашагандар.

Диуана. Бушты һөйлә тағы. Бына аяктарым, күлдәрим, башым бар, башымда кәпәсем бар...

Ялсығол. Һинең менән минең бәхетте ашагандар.

Диуана (*баш жаға*). Ә-ә-ә...

Ялсығол (*тыңлай*). Тирмәләгеләр шымып жалды. Шәфәк кенә үкнеп жуя.

Диуана. Иртән жояш сыймана, жалай итеп йоқонан уянырыбыз, Ялсығол?

Ялсығол. Жояш сыйыр, әммә жара жояш сыйыр.

Диуана. Бүтән жояшмы ни?

Ялсығол. Шул ук жояш. Тик хәсрәттән жара кейәп сыйыр.

Диуана. Ай-ней, яман булыр.

Факел тоткан кешеләр якынлаша.

Ялсығол. Бында киләләр.

Диуана. Мин уларҙан турккам, йә тағы ла топ ашарзар. (*Тирмәгә инә*.)

Ялсығол. Мал қыұмаңтай төндө әзәм қыуырга йөрөйзәр.

Баяғы кешеләр әйләнеп килә. Бер нисә жатын-қызы за бар.

Икенсе ажнақал. Улар ырыу тупрағында сақта, илдән афәт китмәс. (*Уның кулында озон еп*.)

Өсөнсө ажнақал. Қыуырга кәрәк! Қыуырга!

Тауыштар. Қыуырга! Қыуырга!

Беренсе ажнақал. Бар, кем, бында сыйғарығызы үзәрән.

Икенсе ажнақал. Йөззәренә жарап, ғаләм гибрәт алнын!

Тауыштар. Гибрәт! Гибрәт!

Берәү. Ырыуыбыз хурлығы кисерә!

Өсөнсө ажнақал. Эй, бәндәләр! Гибрәт алышызы.

Бер нисә кеше Ақъегет менән Зәбәржәтте алып сыга.

Беренсе ақнажал. Ңең ырыузың йөзөнә төкөрзөгөз. Үргүй неzzән хәзәр баш тарта.

Икенсе ақнажал. Иблес коло булыу бәндәлләрзе бына нисек юлдан яззыра.

Дәрүиш. Гонанына күрә язаңы.

Икенсе ақнажал (*Ялсыголға еп һүзә*). Мә, Ялсыгол, ошо аркан менән икеһененә дә жулын шакарып байлә. Қауышбызы, тинеләр, җауышындар!

Ялсыгол. Қуй, ақнажал, миңең құлым бармай.

Икенсе ақнажал. Был мөртәте тағы қайзан килгән? (*Бер кешегә*) Құсәrbай, мә, йәһәт кенә булаш.

Күсәrbай. Ат тышаулағаным бар, әммә әзәм тышаулағаным юқ, ақнажал, құлым белмәй. Үзен бәйлә.

Икенсе ақнажал. Ниндәй эш был? Бөтәне лә жарыша.

Беренсе ақнажал. Үзен башлағанды үзен, башкар, жорзаш!

Икенсе ақнажал. Током именлеге өсөн йәнем физа. (*Ақъегет менән Зөбәржәттең қулдарын бәйләй*.) Бына шулай. Бындай бозокложтар өсөн үз балам булна ла аямаң инем.

Бер катын. Был тиклем үк яфалағансы, шундағына йәндәрен алғызы, исманам.

Тауыштар. Ебәрегез уларзы!

Икенсе ақнажал. Шауламағызы! Ниндәй бола тағы?

Хәле бөтөп, Тәнкәбикә инә.

Тәнкәбикә. Ақнажалдар! Сабыр итегезсе! Һүзәремә җолажаңызы!

Бер катын. Эсәгә юл бирегез!

Халық айырылып юл бирә.

Тәнкәбикә. Мин — әсә! Ике донъяла ла улар өсөн мин яуаплы. Сабыйзарзы җуығызы, ақнажалдар, миңе хөкөм итегез. Мин гонаңлы, мин бик үзүр гонаңлы, җарғышығызы миңең башыма яунын. Сабыйзарзы җуығызы, ақнажалдар!

Дәрүиш. Юқ, байбисә, улар һинең қулдан китте. Һин ашыкма, гонаңтарың өсөн хөкөм һиңә лә етер.

Тәнкәбикә. Тыңламағызы уны! Бер шулғына бөтә донъябызызы бутаны.

Дәрүиш. Самалап һөйлә, байбисә!

Тәнкәбиқә. Хәзәр инде һинән җуржмайым.
Ырыуаштар! Был, был бик яман зат!

Дәрүиш. Был байбисә, ахыры, ақылынан яза!

Тәнкәбиқә. Язырның да! (Акъегеткә.) Балам,
кисер мине. Тәүбәндә әйт, буйон! (Акъегет өндәш-
мәй.) Бәгерең таш түгел ине бит, балам.

Ялсығол. Үзен уны ташка әйләндерҙең, бай-
бисә.

Тәнкәбиқә. Ынин, исманам, иман килтер, Зәбәр-
жәт. Ынин бисә бит, улай жаты булма. (Зәбәржәт өн-
дәшмәй.)

Беренсе ажнақал. Хәзәр һуң инде, байбисә.
Хөкөмөбәззә тәңре табул итте. Үзгәртерлек жөрәт
беззә түгел.

Беренсе шаршауза кейеп сыккан туй кейемендә Шәфәк сыға.

Бер сittә горур баһып тора. Кешеләр уга гәжәпленеп қарай.

Бер жатын. Эстәғфирулла!

Тәнкәбиқә. Бәгән туй құлдәге кейер көнмө, Шә-
фәк? Әллә бер-бер шаукым қағылдымы? Ирең әжәлен
әзләп китә, ә һин? (Шәфәк өндәшмәй.)

Икенсе ажнақал. Йә, жан қәрәштәр, хозай-
ға тапшырайык. Балаң менән бәхилләш, байбисә.

Тәнкәбиқә. Бәхил бул, Акъегет. Аж исеменә
шулай жара яғылырга насип булған, құрәнең. Бәхил
бул! Һуңғы тапқыр тауышынды ишетеп жалайым.
Әсәиенә берәй һүз әйт, балам!

Ажъегет. Ишетелер гәйеп ишетелеп, әйтелең һүз
әйтелең бөттө, әсәй. Һинде түгел, тыуып-үскән тәйәгемә
генә һүзәм бар. Тупрагым, һыузырым, таузарым — тө-
йәгем! Бәхил булығыз. Һеңзә ун ете йыл хөр йәшәп,
сәңгелдәктәгеләй рәхәт құрәм. Ошо хөрлөк өсөн үке-
нечең әжәлемә қаршы барам. Хуш, төйәгем!

Күнел ярам ауыр минең, һызланамын,

Барыр юлым дәм жараңғы, һызланамын.

Һызланам да, юқ, үзәмде жызғанмайым,

Жан қәрәштәр, бары һеңзә жызғанамын.

Ялсығол агай, Диуана, Шәфәк, бәхил булығыз. (Шә-
фәккә борола.) Фәйебем булна, бары һинең алда, жәһәр-
ләмә мине, Шәфәк!

Шәфәк баш әйә. Зәбәржәт менән икеңе, жапыл боролоп, жа-
раңғыға аттайшар. Тәнкәбиқә жатып қала.

Икенсе ақнапал. Йә хозайым, был гонаңтарзан да бөзге айырзың.

Өсөнсө ақнапал (*кулын һелтәй*). Бар жарыштар, бар бәләләр шулар менән китнен.

Тауыштар. Ләғнәт! Ләғнәт! Ләғнәт!

Берәү. Ризық низеп, ас бүреләр олой!

Беркатын. И илаһым! Бигерәк каты яза!

Капыл боролоп, икенсе якка Шәфәк китә. Уның юлын Дәрүиш бұлмәксе итә, Дәруиште Ялсығол сиңкә этәрә лә Шәфәк артынан атлай.

Икенсе ақнапал. Бөтәне лә иблес қолдары, бозоклок қолдары. Китнендәр әйзә, китнендәр. Тәйегебезгә именлек килер.

Тауыштар. Именлек килер!

Өсөнсө ақнапал. Бозоклок қолдарына үлем!

Тауыштар. Қолдарға үлем!

Диуана (*капыл уртага сыға*). Қолдар жайза? Кайза қолдар?

Берәү (*китеуселәр яғына төртөп күрһәтә*). Ана қолдар!

Диуана (*шарқылдан көлә*). Қолдар! Қолдар! (*Китеуселәр яғына жарай*.) Унда қолдар юқ! Унда бары дүрт батшағына күренә. Дүрткененең башында дүрт алтын таж ялтырай. Қолдар жайза? (*Кыскырып көлә*.) Қолдар бында! Бында қолдар! (*Беренсе ақнапалға*.) Маңлайында, ана, коллок мәһөрө жара янып тора, жара янып тора! (*Икенсе ақнапалға*.) Эсендә, ана, бекөрәйеп, ғәрип қол ултыра. (*Дәруишкә*.) Һинең эсендә қол юқ, бөгөрләнеп, бөгөрләнеп, бөгөрләнеп жара йылан ята... (*Карттар сиңкә ташланы*.) Ә... Тәнкәбикә, байбисә? Муйынында һинең көмөш муйынса түгел, көмөш тоザқ — коллок тоザғы. Үз тоザғың ана үзеңде быуа, быуа, быуа! (*Көлә*.) Балаларынды упкынға аттың инде, байбисә, хәзәр үзең ташлан! Ана, ана, ана, упкын төбөндә балаларыңың һәйәктәре ағарып ята! Ағарып ята! Мин уларзы барып күмәйем. Үлгәндәрзе ергә күмәләрсе, үлгәндәрзе ергә күмәләрсе, үлгәндәрзе ергә күмәләрсе... (*Китә*.)

Тәнкәбикә ақрынғына сүтеп тәшә. Алықса китеуселәр барған ерзә яктылық полосаңы күренә, китеуселәр шунда килеп сыгалар.

Шаршату

Aйгөл иле

Алты картиналы романтик драма

Катнашалар:

Сит кеше — йәшеле юж.

Айгөл — прологта 16 йәштәр, унан 17 йәштә.

Йәгәфәр Моратшин — 55 йәштә.

Зөлхәбирә Идрисова — ул ук синьора Пиккио — 35 йәштә.

Синьор Карло Пиккио — 50 йәштә.

Ричард Галин — Айгөлдөң йәштәше, буйға ژур түгел.

Илдар Фаянов — геолог, 25 йәштә.

Миләүшә — уның йәрәшкән кәләше, 27 йәштә.

Йөзөм — Миләүшәнең әсәһе.

Кәзәрйән Ябагаев — берәзәк, 60 йәштә.

Зәлифә

Гәлсирә

Банат

Миңлекәй

} буржуй күрергә килгән катындар.

1955—1956 Ылдар.

ПРОЛОГ

1955 йыл

Сит кеше сәхнә алдына сыга. Артта жаялар.

Сит кеше. Мин — сит кеше. Автор миңдә хатта исем дә биреп тормаган. «Сит кеше» тигән дә киткән. Эзәмдәр бер-береһен әзләп тапкансы сит булалар йәки табышкас ситкә эйләнәләр. Нәр хәлдә мин сит кеше. Уйынга жатнашмайым. Бүтәндәргә карата мин шулай за изге теләктәмен: юлдағыларға юл булын, азашкандар жауышындар, әзләгәндәр табышындар. Экешеләр гел юлда, гел әзләйзәр. Бәхеттәрен, мөхәббәттәрен, хәсрәттәрен, хатта әжелдәрен әзләйзәр. Барынынан да былай үззәрен әзләйзәр. Йә табалар, йә таба алмайзар, йә табып югалталар... Аңлайым, қызғанам, хатта һыҙланам, әммә ярзам итә алмайым. Мин сит кеше.

Капыл сутылдатып жош һайрапта тотона, Сит кеше йотолоп тыңлай. Дауам итә.

Кешеләр генә түгел, жоштар за бер-береһен әзләй, сатыра... Кайылай өзгөләнә, бисара... Аңлайым, қызғанам, һыҙланам... Әммә... (Күлдарын йәйә.)

Алыста, тау башында, Айгөл тауышы яңғырай. Ул үзе күренмәй.

Айгөл тауышы. Кем һин??? Мин — Айгөл. Айгөл! Айгөл! Таузар, урмандар, ишетәнегезме: мин Айгөл! (Урман жауп тайтара: «Айгөл! Айгөл! Айгөл!!»)

Сит кеше. Ана, ишетәнегезме, қыз бала үзен-үзе әзләй. Ул тиктәскә генә былай өзгөләнмәй. Уның са-

быйлыктан сығып барған йөрөгө юлға йыйына... Ақылы озата барна ярап ине...

Айгөл тауышы. Мәңге торор таш жаялар! Узып жына барыусы мамық болоттар! Ишетәнегезме — мин яратам!

Сит кеше. Кемде ярата-ның?

Айгөл тауышы. Белмәйем. Э, беләм. Ерзә, күкте, жояшты, һызузы... Йәнә... Кешене! Егет кешене!!

Сит кеше. Кем ул? Ул кем?

Айгөл. Белмәйем. Мин уны бер тапкыр за күргәнен юк әле. Ләкин ул бында — миңең күкрәгемдә...

Сит кеше (залға). Кешенең мөхәббәткә бәрәләнгән кескәй йөрөгө ана нисек талпына. Уның әле мөхәббәтте науаларҙан, хыялғына осоп етерлек бейеклектәрән әзләр сагы. И әзәм балаңының көндөз йондоҙ күрә торған дөм һүкүр заманы!..

Айгөл. Оялмайынса нимә һәйләйем мин тағы? Эсәйем тыңлап торға, ни әйтәр ине? Был жыл әллә ақылдан язғанмы, тип аптырар ине. Эсәй, эсәйем! Эсәкәйем! Ун ес йыл сақырам бит инде мин һине, ниңе яуап жайтармайың? Ниңә? Һин миңә бик кәрәкнең, хәзер бигерәк тә кәрәкнең, әсәкәйем! Миңә бит ун алты йәш! Ун алты! Oho-ho!!

Сит кеше. Айгөлдөң әсәне юк. Бәлки, барзыр җа... Өзөп кенә әйтә алмайым. Ул хәбәрһең гәйеп булды. Исеме Зөлхәбирә ине уның. Бына шул Зөлхәбирә 1943 йылда фронтка якын бер госпиталдә үлем хәлендә яткан ирен күрергә тип китте лә юк булды. Зөлхәбирә, бәлки, исәндер җә... Илдә бер сибәр ине. Жатын-жылды сибәрлек һақлаусан була... Кешеләр тураһында бына ни сақлы нәмәләр беләм мин. Шуга күрә лә аңлайым, жылданам, һылланам, әммә ярзам итә алмайым. Сөнки мин сит кеше.

Алыста, тау башында, Айгөл тауышы. Сит кеше юк була. Яктылық Айгөл баһып торған бейеклеккә күсә. Йәй урталары, Којашлы көн. Ул баяғыса ук өзгөләнә.

Айгөл. Ниңә яуап жайтармайың, әсәкәйем! Мин ниңе әзләп табырга, нисек кенә булна ла табырга төйешмен... (Озак жына түбәнгә карап тора. Кемгәләр күл болғай.) Эй! Арыслан йөрәкле Ричард! Ричард Галин!! Мин бында!

Ричард Галин инэ. Ул, гэээтенсэ, полевой сумка асып алган.

Ричард. Йин миң «арыслан йөрөк» тимэ. Кеше арысландан да көслөрөк, хатта батырырат ул.

Айгөл. Oho! Йин дэмэ?

Ричард. Көрөк икэн — мин дэ.

Айгөл. Йин йыуаш шул, Ричард Галин.

Ричард. Мин йыуаш түгел, мин сабырмын, сыйзамалмын...

Айгөл. Уф! Минең сабырлыгым бөттө!

Ричард. Нимэ булды һиңэ?

Айгөл. Эсэйемде табырга көрөк. (*Богазын курхэтээр*) Бына шулай...

Ричард. Йүң эзлэйек.

Айгөл. Иәгәфәр бабайым тайзарга ғына языгы бөтөрмөнө инде.

Ричард. Ул бит үзебеззөң илдэн генэ эзлэне. Э без бөтө донъянан эзлэйек.

Айгөл. Э нисек?

Ричард. Тотайык та икебез донъяның ике башынан эзлэп китэйек. Эзэм бит ул, табылыр әле.

Айгөл. Донъяның башы, азагы булһа икэн...

Ричард. Эйзә, улайһа, Берләшкән Милләттәр Ойошмаына язайык. Безгә фәлән кешене табып бирегэз — зинһар өсөн, үтенеп horайбыз, тиэйек.

Айгөл. Кайғыны бар, ти, уның кешелә... Кеше уның өсөн суп кенә...

Ричард. Эйе шул... Минеңсэ, ныж қына уйлашканда...

Айгөл (*капыл*). Тукта, тукта... Жағыз-кәләмен, бармы?

Ричард (*сумканын актара*). Бар.

Айгөл. Минеңсэ, туранан-тура кешелек донъяның үзенә мөрәжәгәт итергә көрөк.

Ричард. Э калай?

Айгөл. Бына шулай: мин өйтеп торам, һин яз! «Ер йөзөндэ йәшэүсе бөтө кешеләргә мөрәжәгәт». «Мөрәжәгәт» тигәненең астына ике тапкыр һыз.

Ричард. Ыыззым.

Айгөл. Шуның астына уртага былай тип яз: «1955 йыл, июлдең туғызы, «Ватан» колхозының умарталығы». Быныңының астына бер генэ һыз.

Ричард. Ыыззым.

Айгөл. «Бөтөр йөзөндө көн күрөп ятыусы кешеләр! Мин Айгөл Идрисова булам, 1943 йылда минең әсәйем хәбәрнең гәйеп булды. Зөлхәбирә Идрисова. Ти-ра-якта бер матур ине, тизәр...»

Ричард. Юк, быныңы кәрәкмәс, йөз матурлығы менән мақтаныу килемшәй ул.

Айгөл. Оқшамағас, һызы, улайна. Эммә бынан һуң бүлдермә. Ары яз: «Хәзәр ул утыз биш йәштә. Сөнки мине тапқанда ни бары ун туғызызағына булған. Кешеләр! Һең күршеләрегеззә, күршеләрегез үз күршеләрен, ул күршеләр йәнә ары күршеләрен белә. Шуга күрәләр бит инде яжышы-яман күп хәбәрзәр телдән-телгә күсеп, ә тигәнсе бөтөр шарын урап сыға. Минең үтенесем — яжышы хәбәр. Уны ейзән-еýгә, ауылдан-ауылға, илдән-илгә таратығыз! «Айгөл әсәһен эзләй!» — тип оран һалығыз. Төнгө жаршы берәй бала урманға инеп азашына, беззен барлық ауыл халкы күтәрелә лә, қулға қул тотонсп, бөтөр урманды аркырыга-буйға аралап сыға. Нығытып эзләгәс, табыла теге бала. Был доңъя — төнгө жара урман, әсәйем азашкан кескәй бала булна ла, уны табырга мөмкин. Мөмкин! Кешеләр! Һең уны қулға қул тотоношоп эзләгез. Һеңзә бит биш миллиард җул бар. Биш миллиард!» O-ho-ho! (Ричардка.) Язып өлгөрөһеңме?

Ричард. Өлгөрәм, хатта һине үзып китәм.

Айгөл. Узмай ғына яз. (Дауам итә.) «Бөтөр илдәр-зәң радиолары һәм газеталары! Телдәрегез, дингәрегез, төстәрегез, политик жараштарығыз ниндәй булыуға қарамастан, һеңгә мөрәжәгәт итәм. Һеңзә лә бит көлә, илай, җайғыра белә торған кешеләр эшләйзәр. Кешеләр кешеләрзе аңларға тейеш. Аңлағыз минең җайғымды! Кешелек доңъянына юнәлтелгән минең ошо хатымды, газеталар, бер-берегеззән күсереп басығыз, радиолар, бөтөр биш материиктең дә эфиренә таратығыз! Мине бәхетле итегүә юнәлтелгән был ژур изге эшегеззә һеңгә уңыш теләйем».

Ричард. Был мөрәжәгәт буржуйзарға ла юнәлтәләмә инде?

Айгөл. Юнәлтелә.

Ричард. Э бүтәнсәрәк итеп... уларҙан башкы ғына нитеп... булмаймы?

Айгөл. Булмай шул. Бер ер шарында йәшәгәс, улар менән дә иңәпләшергә тура килә.

Ричард. Уныңы шулайын шулай ҙа... Бөттөмө инде?

Айгөл. Юк әле. Барыңын да алдан күрергө, алдан хәстәрләргө кәрәк. (*Даяам итә.*) «Бөтә донъяның тимер юл, һыу юлы, науа юлы кампаниялары! Эгәр әсәйемдең жайтыр юлға ақсаһы булмаһа, уны бушлай ултыртығыз. Бөтә расходын һузынан үзем түләрмен. Быға тулы гарантия бирәм!» (*Ричардка.*) Гарантия би-реуен бирәм дә, әгәр көс етмәслек қыйбатка төшһә...

Ричард. Төшә бирһен... Мин балыксылар бригадаһында эшләйем, һин — умарталыкта. Тапкан-табылган уртак қазанға йыйылыр. Тырышыбырақ эшләһәк, без һинең менән самолет һатып алырлык ақса йыя алышбызы.

Айгөл. «Тулы гарантия бирәм» тигәндең астына өс тапкыр һызып җүй.

Ричард. Һызыым. Э быны хәзер ни эшләтәбез?

Айгөл. Нимәне?

Ричард. Кешелек донъянына язған мөрәжәгәтте.

Айгөл. Өйгө жайт та, жара менән язып, дүрт күсермә эшлә. Өсөһөн Өфөгө өс газетага, беренген радиога өбәрербез. Тырышып яз, жара тамырмаса. Имзаһын үз қулем менән қуырмын. Бар, һин төшә башла. Мин сақ қына кешелек донъянына жарап торайым.

Ричард, күзгалып та өлгөрә алмай, ут һүнә. Пролог бөттө.

Беренсе картина

Бер йыл вакыт үткән. Шул ук тау башы. Көн кискәрәк ауышкан. Айгөл менән Ричард шул ук позала.

Ричард (*бик етди, тыныс.*). Икенсе донъя һуғышы тамамланыуға ун бер йыл тулып үзүү, ә ер йөзәндә һаман дә тәртип урынлашканы юк.

Айгөл. Тағы бер йыл үтеп китте. Һинең менән без әле булна шул жая башында ултырабызы.

Ричард. Ултырабызы шул. Э безгө осорға кәрәк.

Айгөл. Осорға? Қайза осорға?

Ричард. Қайза булна ла, хыт айға...

Айгөл. Осоп китһәк, химиянан көзгө һынаузы һинең өсөн кем бирер?

Р и ч а р д. Язғы һынау, көзге һынау, қышкы һынау... Һынау, һынау, һынау кешеге! Тәртип юқ был ер йөзөндә, һынауғына бар. Ана, кешелек доңъяны ла озон бер йыл буйы беззен сыйзамлықты һынай. Шул тәртипме?

Айгөл. Озон бер йыл узып китте. Эзләгән әсәйем дә табылманы, көткән мөхәббәт тә килмәне... (*Ричардка оқшатып.*) Тәртип юқ был ер йөзөндә...

Р и ч а р д. Айгөл! Айгөл, тим... Минә жара әле. (*Ричардтың күззәрендә шундай нағыш.*) Туп-тура жара, йәме.

Айгөл. Иә, караным.

Р и ч а р д. Беләнеңме нимә, Айгөл... Бәлки, теге һин әйткән нәмә... Шул мөхәббәт тип әйткәнең, бәлки, ул әргәндәлер, бәлки, ул миндер, Айгөл. Ихтимал, миндер...

Айгөл (*Ричардтың алдына килеп төзләнә, уның сәстәрен һыйпай*). Их, һин, Ричард Галин... Ричард Галин!.. Мөхәббәт бит ул иң киткес бейеклектәрә артылып, уйзарғына осоп иңләр алыс араларзы аша үтеп, күз яуын алырлық нурзар сәсеп, қояш кеүек балқып килергә тейеш... Был ғына ла түгел, Ричард Галин, мөхәббәт ул үзенең газаптарына, әрнеүзәренә йыгуаныс, йөрәк яраларына дауа әзләп килергә тейеш. Килергә лә: «Һинә ғашық булғандан бирле йөрәгем әрней. Коткар мине был күңел газаптарынан!» — тип минең алдымга төзләнергә тейеш.

Р и ч а р д (*жапыл Айгөл алдына төзләнә*). Коткар мине был күңел газаптарынан, коткар мине!

Айгөл. Юқ. Мөхәббәт былай булмай. Иң тәүзә уның һыны төшкә керергә тейеш. Мин уны бер тапкыр тәшәмдә күрзәм дә инде. Ул әлегә тиклем мин күргән кешеләрзен беренең лә оқшамаган. Үтә матур за түгел, әммә шундай гәйрәтле, нокланып түя алмастық мөләйем. (*Ричардка.*) Һин дә мөләйем, Ричард Галин, тик һин барыбер мөхәббәт түгел. Тұғыз үйл бер партала ултырып, бергә набактукыған кеше мөхәббәт була алмай ул. Һин бит гел әргәмдәнең, ерзә, түбәндәнең, минән тотам да жалмай әйәреп йөрөйнәң. Бейеклектәр, аралар, газаптар, яралар жайза? Береңе лә юқ бит.

Р и ч а р д. Мин газапланам, Айгөл. Қаралып, әгер теләйнең икән, тағы ла нығырақ, тырышыбырақ газапланырмын.

Айгөл. Йин тырышырның да ул. Э теге килер әз бер жарауза йәнемде жол итер. Йөрәгем, атылған жош төслем, жанаттарын йыйып, уның алдына килеп төшөр.

Жайдалыр мылтық атыла. Шул сақ урман һукмагынан Қәзәр-йән Ябагаев килеп сыға. Ул, атыу тауышынан тертләп, ситкә ташлана.

Ябагаев. Шул мылтық атыуын жасан түктар-зар?

Карттың жапыл килеп сығыуы, мылтық атыу йәштәрҙе шулай ук шомландыра.

Ричард. Кем атты?

Ябагаев. Мин атманым. Мин үз гүмеремдә мылтық тотканым юк... Һаумынығыз!

Ричард. Һуышта ла мылтыкның ғына һуыштығызмы?

Ябагаев. Мин һуышманым. Һаумынығыз? Мин Ябагаев, Қәзәр-йән Ябагаев.

Ричард. Мин — Ричард Галин. Ул Айгөл Идрисова.

Ябагаев. Эйе, бик һәйбәт. Эйттем бугай инде: мин Ябагаев.

Ричард. Эйттегез.

Айгөл (үзәлдүни). Һәр кешенең үзенә хас исеме була. Эйтернең дә, кеше исемде тапмай, исем үзе кешене таба. Был бабайзың исеме бүтән булыу мөмкин дә түгел: Қәзәр-йән Я-ба-гаев.

Ябагаев. Минә өндәштегезме? Фәфү итегез, миңең һеңгә зияным теймәс, миңең бер кемгә лә зияным теймәс. Мин бында азашып килеп сыйктым, ахыры...

Айгөл. Қайза баранығыз һуң һең, бабай?

Ябагаев. Мин эзләйем. Инде күп йылдар эзләйем.

Айгөл (кырғанып). Кемегез югалды? Кемде эзләйнегез? Һең әз миңең кеүек...

Ябагаев. Нимә эзләй инем һуң әле мин? Э... Хаталарыма ғәфү, йәнемә тыныслық эзләйем. Эжәлем тап булна, уға ла жаршылығым юк...

Айгөл. Эйе, бабай... (Көрһөнөп.) Һәр кем үзенә кәрәкте эзләй...

Р и ч а р д. Һун, һең әзләгән нәмә — гәфү менән тыныслық ошо урмандамы ни? Әжәл тигәнен, бында юк — уныңын яжы беләм.

Я б а г а е в. Қайныңы табылна ла — ярай. Ошонда тигәйнеләр... Был тирәлә Йәғәфәр Моратшин атлы умартасы булырға тейеш. Һең миңә шул тарафка юл күрһәтә алмаңығызымы?

А й г ө л. Моратшин Йәғәфәрме? Ул бит минең әсәйем менән бер туған бабайым. Һең уның кеме, йәшлек дусымы? Һалдатта бергә булдығызымы?

Я б а г а е в. Мин һалдатка алымнаным, жарадым, әммә алымнаным, хәzmәткә ярақлы тапманылар... Был һуғышка барырға йәшем үткәйне... Йәғәфәр Моратшин менән мин бүтәнсә таныш. Башкаса таныш...

А й г ө л (*кыскыра*). Бабайым! O-ho-ho!! Һин җайза?

Я б а г а е в. Һин ул тиклем үк һөрән һалма әле, қызым. Мин уның үтә зарығып көткән кунактарынан түгелмен. Юлын өйрәт, үзәм яилап барып табырмын.

А й г ө л. Бына ошо һүкмәк менән туп-тура түбән төшәнен дә китәһен. Үнда урман акланында бер йорт тора. Бабайым йә умарталықта, йә аста, һыу буйында, булыр.

Р и ч а р д. Әгәр йорт тирәнендә ике балалы айыу күрһәгез, куркмағыҙ, ул беззен Тыйнак. Бәләкәстән ошонда үсте. Үсекләмәгән кешегә теймәй.

Я б а г а е в. Хәзәр инде мин айыу үсекләр йәштән үткәнмен. Фөмүмән, айыузы үсекләмәү хәйерле. Ярай, мин китәйем. (*Китә башлай.*)

Артта айыу үкергән тауыш ишетелә. Тагы җабатлана.

А й г ө л. Был Тыйнак тауышы бит! Нимә булды икән?

Р и ч а р д. Геологтар килгән, тигәйнеләр, йә шулар җуркыткандыр.

А й г ө л. Айыу өркөтөп йөрөмәһәләр... Бар, Ричард Галин, әйт шуларға: үсекләмәһендәр Тыйнакты.

Р и ч а р д. Мин хәзәр...

Урман араһынан өстө-башы тетелеп бөткән, башы-кузе җанга баткан Илдар Фаянов сак-сак атлап килеп сыға. Бөтәһе лә гәжәп кә кала.

А й г ө л. Һең җанға батып бөткәннегез... Һең яралы... Һеңгә җыйынмы?

Илдар өндәшмәй.

Нэззе... Нэззе... кем шулай җанға батырҙы?

Илдар. Айыу. Инә айыу...

Айгөл. Айыу?

Ричард. Айыу?

Сак-сак атлап урман ситетә Тыйнак сыга.

Айгөл. Ошо айыумы?

Илдар. Шул.

Айгөл (*киләп, Тыйнакты ике куллап дөмбәсләй*).

Ни эшләп шулай кешегә тейергә базнат иттең һин, Тыйнак? Уның һиңә ни зыяны тейзә? Ни зыяны? Йырткыс һин, Тыйнак, йырткыс! Бына һиңә, бына һиңә! Бынан ары беззен өй тирәнендә әзен булмаһын. Мин һине йорттан қыуам, был урмандан, был таузан қыуам, ишетәһенме, Тыйнак?! (*Айыузы йозроклаганда, кулы җанға буяла*). Җан? Кем җаны был?

Илдар. Йырткысты хөкөм итмә, һылыуым... Тәүбашлап мин уга үзәм һөжүм иттем. Ике балаңы менән фәмһөз уйнап ултырган сағында артынан килеп аттым мин уга. Үлтерә алманым...

Айыу гөрһөлдәп ергә ауа.

Ричард. Һин үлтерзен инде уны. Сөнки һин мылтыклы. Һин боңоп ата беләнең.

Айгөл. Тыйнак, Тыйнак! (*Уның алдына төзләнә*.) Тыйнак, тим, йән киңәккәйем, бөтә көсөндө йыйып тырыш, үлмәскә тырыш. Һинең матур, йоп-йомшаш ике балаң бар. Үлмәскә тырыш, Тыйнак! Үлмә, Тыйнак! Үлде...

Ричард. Җайны бер кешеләрзән акыллырак һәм мәрхәмәтлерәк ине был айыу. Мәрхәмәтлеләр фәмһөз әз, ышаныусан да булалар шул. Үларға тоşкап атыу еңелерәк. Фәмһөзлеген, ышаныусанлығың харап иттехине, Тыйнак.

Айгөл (*Илдар жарышының килә*). Ниңә аттың, ниңә үлтерзен һин уны, егет? Былай булғас, кем һун йырткыс? Ниңә үлтерзен? Ни өсөн? Үлтерер өсөн генәмә? Их, кеше...

Илдар (*сайкала, ауа башлай*). Үләп барам, үләп барам... Җоткар мине, һылыу, җоткар! (*Айгөл алдына төзләнә. Айгөл уны тотоп җала*.)

Айгөл (*йөрөк яргыс тауыш менән кыстыра*). А-а! «Коткар!» — тип аягыма йығылдың. Һинме икән ни был? Бабайым! Бабайым!! Бар, Ричард Галин, бабайымды табып кил.

Галин китә. Айтөл Илдарзың битет һөргә.

Мин бит һине был рәүештә килернең тип көтмәгәйнем. Һин тырыш, һин нушыңды йыйырга тырыш. Һин кеше бит. Күzzәренде ас, ас инде күzzәренде!

Илдар (*hatasha*). Был шишишмәнең һуын кем эсеп бөтөрзә, ниңе уның һуы юк?..

Айгөл. Сыңа, сак қына сыңа.

Илдар. Һыу... Кем жоротто был шишишмәне?

Ябагаев. Бөтәнен дә үзебез жоротабыз. Кош-жорт күрһәк, атабыз, ағас күрһәк, қыркабыз, сәскә күрһәк, өзәбез. Кәрәкме, кәрәкмәйме — атабыз, қыркабыз, өзәбез. Таузар кейеккез, йылғалар балыктың, урмандар hairyар җошкоз талыр, тип бошонмайбыз. Жорота бирәбез. Сөнки без, йәнәхе, тәбиғәттән мәрхәмәт көтмәйбез, ә уның менән көрәшбәз. Талайбыз уны. Э үзебез ерзе, етмәхе, әсәйебез тигән булабыз. Әсәне шулай аяуның йәберләргә яраймы ни?

Айгөл (*Илдарга ентекләп карай*). Э мин һине төшәмдә күрзәм. Тик һин төшәмдә нисектер икенсерәк, мөһабәтерәк инең. Төштә бөтә нәмәләр ә саманан ашыуырак була шул. Кем һин? Кем булнаң да — барыбер түгелме ни? Иң мөһиме шул — һин мине үзәң эзләп килгәннең. Мин һинең яраларыңды бәйләрмен, дауалармын. Үзәм генә дауалармын... Һин хатта ыңғышмайның да, тимәк, һин батырның, көслөһөң...

Ябагаев. Берәүзәргә енәйәт есөн яза шунда ук килә. (*Илдарга күрһәтә*.) Үндай зарга еңел, исманам.

Айгөл. Бына күzzәренде лә астың. Күzzәренде тултырып-тултырып жара: быныңы беззен күк, ә быныңы — мин, Айгөл. Һин мине күрәнеңме? Минең тауышымды ишетәнеңме һин?

Илдар. Һыуы булмағас, ни эшләп сылтырай ул шишишмә?

Ябагаев. Наташа... Уга хәзер һыу бирерзәр, һыуныңың каныр. Бер азан яралары ла уңалыр — ямауы өстөндә. Үнан һуң яралар за, айыу за онотолор. Сөнки айыу балалары бер ергә лә барып башырмая-сактар...

Йәгәфәр менән Ричард инә. Йәгәфәр ингәс, Ябагаев җапыл аягүрә баça, уга табан ынтыла ла туктап җала. Йәгәфәр уга текләп бер җарап ала ла башкаса иртибар итмәй.

Йәгәфәр. Қунак йортка мылтық атып түгел, сәләм биреп инһә, хәйерлерәк булыр ине лә бит.

Айгөл. Уның хәле бик ауыр, бабайым.

Йәгәфәр. Құрәм. Айыу бәхәсте ярты юлда туктатырга яратмай ул. Әйзәгез, өйгә күсерәйек. Булыш, Галин.

Илдарзы Йәгәфәр алып килгән балаңка һалалар.

Айгөл. Һақ тотоноғоз. Һақ тотон, бабайым! Ричард Галин! Һиңә әйтәм дә!

Йәгәфәр. Һуғышта мин бик күптәрзе шулай, плащ-палаткаға налып, теге донъянан был донъяға һейрәп алып җайттым. Минең құлым ецел, қызыым.

Айгөл (*айыу яғына әйләнеп*). Ақылның әзәм балаңын кисер, мәрхүм Тыйнак. Бәхил бул, тәзәрлем! Миндә хәзәр кеше җайғыны. (*Китәләр.*)

Ябагаев. Шулай ул донъя. Тегеһен дауаларға алып киттеләр, быныңың (айыуға ымлап) һуңырақ тиреһен һызырып алып китерзәр — һәр кемдең үз тәждире. Э мине Йәгәфәр шәйләмәне лә. Әллә шәйләп тә құрмәмешкә налыштымы? Үзе бирешмәгән әле, бирешмәгән. Ағас аяғына ла нығ басып йөрөй. Якшы аттың тире сыйкканда, өтөк аттың йәне сыйғыр, ти, шул — үзәмде әйтәм... Үле айыу менән хушлаштылар, ә тере кешене иңәпкә лә алманылар. Шулай тейештер, құрәһен... Минең ишеләр түйзағына түгел, йыназала ла артық булалар шул... Ярай, бер килеп тапқас, кире китмәм инде — яйын көтөрмөн.

Китә. Ут һунә.

Икенсе картина

Урман ыкланындағы ей алды. Был Йәгәфәрзәр өйө. Зур имән төбөндә Илдарзың түшәге. Илдар бейек итеп налынган мендәргә һөйәлгән. Ул кескәй генә көзгөгә җарай. Айгөл уның зргәһенә ергә теҙләнгән.

Илдар. Яралар уңала, ә йөйзәр җала. (*Битең һыйнай*). Йәмнәз, шекәтнәз йөйзәр барыбер җала...

Айгөл. Улай тимә, Илдар, улай тимә... Был йөй-жәрзән дә матурырак нәмә юқ! Улар миңә шул тиклем, шул тиклем тәзерлеләр! Улар урынындағы яраларзы мин күз нурзарым менән йыгузды, тыным менән өрөп әрнеүзәрен бағтым. Яралары минеке ине, тимәк, йөй-жәре лә минеке. Бөтәһе лә, бөтәһе лә минеке — газаптарың да, шатлықтарың да — бөтәһе лә...

Илдар. Сылтыр-сылтыр-сылтыр... «Жайза, жасан шулай шишмә сылтырауын ишеттем һүң әле мин?» — тип анау көндәрзә күпме баш ваттым. Бына нәмә икән ул: сылтыр... сылтыр... сылтыр... Һин һәйлә, ә мин күззәремде йомоп тыңлап ятайым был илани мондо.

Айгөл. Харап илаһиҙер инде. Бер тұқтауның лығырзайым да лығырзайым... Сөнки мин бәхетле. Фұмеремдә лә... ғұмеремдә лә был тиклем бәхетле булғаным юқ ине әле. Минең бабайым әйтә: «Бәхет күп һүзле, жайғы аз һүзле була», — ти. Мин бәхетле. Шуга күрә күп һәйләйем.

Илдар. Бәхет! Үндай ژур һүззә былай ук еңел әйтергә ярамай, Айгөл.

Айгөл. Мин үзем дә ژур, һүзем дә ژур! (*Никереп тора.*) Сөнки мин я-ра-там!

Илдар. Кемде?

Айгөл. Ерзе, һындарзы, қояшты, елде... Йәнә кешене... Егер кешене (*бышылдан*) яра-а-там... (Үзе күз-жәрен сыйтырғатып йома, инбаштарын йыйырып, бәп-бәләкәс кенә булып кала.)

Илдар. Таңда тыуған ақ күбәләк кеүек кенәнең бит әле һин, Айгөл. Нурзан яратылған җанаттарың үтә күренеп тора. Қотөлмәгән һалқынға йә ялқынға тап булнаң, ни әшләрхен?

Айгөл. Э һин шундай һалқын, шикле һүззәр һейләмә, ялқынлы һүззәр һәйлә. Оскондары осоп торған һүззәр һейлә һин!

Илдар. Мин һинең өсөн борсолам, Айгөл.

Айгөл. Минең өсөн борсолма. Миңә хәзәр ун ете йәш! Ишетәнеңме — ун ете! Зоянан ни бары бер йәшкә кесемен. Джульеттанан ике (*бармагын күрһәтә*) йәшкә оломон. Уларзың береге иле өсөн, икенсөн мөхәббәте өсөн һәләкәткә барған. Мин дә шулар затынан, шулар енесенәнмен. Һин борсолма!.. Бынан алыш түгел Гөлзада жаяны бар. Борон заманда Гөлзада исемле

кызы - һөйгөненән айрырға теләгәндәр, ул айрыл-
маған, ана шул қаянан ташланған.

И л д а р. Берененән-берене куркыныслырақ хәбәр-
зәр һөйләп ташланың.

А й г ө л. Куркыныс шул. Э һин куркма. Айгөл
тауы булна булыр, Айгөл қаяны бер вакытта ла бул-
маясат. Сөнки һин бар. Э мин һине яратам.

Шул сакта қулына котелок тотоп, Ричард инә. Айгөлдәң һүңғы
һүzzәрен ишеткәс, күzzәрен сыйырзатып йомоп сыйып китә.

И л д а р. Ни өсөн?

А й г ө л (көлә). Әллә! Ул турала уйлағаным юқ.
Башта, әле һин юқ сакта, һинең хактағы өмөт-хыял-
дарымды яраттым. Үнан әрнеуzzәренде, яраларыңды,
хәзәр үзенде, яралы батырым... Мин бит һине үн дүрт
йәшемдән көтә башланым. Бына һин килден... Үткән
төндө һин йоклад киткәс, әргәңә төзләнеп, озак қарап
торзом. Ақһыл йөзөңә тоноқ ай яктыны төшкән. Был
сак һин ер кешеңе түгел, ниндәйзәр күк батшаһының
улы кеүек күрәндең миңә. Бына йоқондан уянырның
да кире үз батшалығыңа жайтып китеңең һымақ
тойолдо. Йөрәгем жыу итеп китте. Әллә быларзың бө-
тәтә лә — һин дә, кисәге ай ҙа, мин дә төш кенәме
икән? Өнөндә кешегә был тиклем үк рәхәт булыу мөм-
кин түгел...

И л д а р. Уян, Айгөл! Жығаныска қаршы, мин —
ер кешеңемен, етмәһе — тигез ер кешеңемен. Э һин —
тау қызы, болоттар араһында үскән қыз. Түбәнгә төш!

А й г ө л. Төшмәйем! Мин үзем һине йондоzзар ара-
һына алып осасақмын!

И л д а р. Әгәр һин был тиклем үк матур, был тик-
лем үк йәш булмаңаң (жапыл һикереп тора), әгәр мин
был тиклем үк айың булмаңам, әйтер инем: «Таузар-
за алтын эзләнем, таба алманым, йонсоном. Әжәлден
қараңғы упкынына җолап төштөм тигәндә, қояш қы-
зының якты иленә килеп сыйктым. Қояш қызы! Бө-
гөндән алып мин һинең җолоң, һинең хакимен!» —
тиер инем.

А й г ө л. Җабатла, җабатла шул һүzzәренде! Һинең
жолоң, һинең хакимен... Җабатла...

И л д а р. Җабаттай алмайым.

А й г ө л. Ни өсөн?

И л д а р. Түбәндә, тигез ерзә, минең үз донъям бар.

Айгөл. Булна ни! Мин бит hinең донъяца инмәйем. Ынин mineң донъяма килеп индең. Мин hinе шатланып, жанатланып қабул иттем. Mineң донъямда йылымы, яктымы hун hinцэ?

Илдар. Эйе... Эммә mineң хакым юж...

Айгөл. Бар, хакың бар hinең. Мөхәббәттең хакы зур, хокуғы сикләнмәгән уның.

Илдар. Мин hinцә эйтергә тейешмен, мин күптән эйтергә тейеш инем... Тегендә, түбәндә, бынан алыста, калала... Мин яңғыз түгелмен, Айгөл.

Айгөл. Мин беләм. Ынинең йәрәшкән кәләшең бар унда. Бәлки, катыныңдыр за...

Илдар. Кайзан беләнең?

Айгөл. Ынин haуыға башлағас, мин күл буйындағы heззәң лагерегезгә барзым. Шунда иптәштәрендән адрес алыш, мин уға hinең турала хат яззым. Исеме уның Миләүшә!

Илдар (*борсолоп*). Эйе, Миләүшә. Миләүшә! Нисек инде ул? Ни есөн яззың?

Айгөл. Ынинең есөн, hinцә якшы булын есөн! Узэм есөн... Уның есөн...

Илдар. Э ул килнә?

Айгөл. Килнен! Мин уға килергә жуштым.

Илдар. Э hin hун?..

Айгөл. Минме? Мин hinе яратам! Башкаларза эшем юж mineң. Тағы бер көнмө, бер азнамы, бер йылмы, йә булмана, бәтөн бер гүмерме — уныңы барыбер. Күпме ярата алһам, шул саклы яратасақмын. Гүмер батый кол булғансы, бер көн батша булыу үзе ни тора!

Илдар. Э мин?

Айгөл. Ынинме? Нимә hin?

Илдар (*hүззә икенсегә бора*). Мин китеп барнам...

Айгөл. Мин уныңын да беләм. Без айырылышасақбыз. Бәлки, мәңгегә айырылышырыбыз. Уныңы mine куркытмай. Кешеләрзә үлем дә айыра...

Илдар. Э нимә куркыта?

Айгөл. Ынис нәмә куркытмай, ынис нәмә! Ынин күреү бәхетен югалтнам, hinе уйлау, hinе haғыныу бәхетен табырмын. Ана жояш hinдәй алыс, ләкин ул минеке! Анау тау түбәләренә үрелеп кенә буй етерлек түгел, ләкин улар барыбер минеке! Ынин дә шулай mineке буласақның.

Илдар Айгөлгө һокланып, гәжәпләнеп, онотолоп җарап тора. Ричард инеп, имән артына боça.

Илдар. Болоттарга баçып һәйләйһең һин был һүззәренде, ис киткес гүзәл, ис киткес саф Айгөл! Төш бында. Ерзәге мәхәббәт ундай булмай.

Айгөл. Җайнылай була ул?

Илдар (умырзая сәскәненә үрелгән һымак, Айгөлгә һак қына күлдарын һуза). Кил бында, Айгөл.

Айгөл (якыная, үзе җалтырана). Киләм.

Илдар. Йом күззәренде.

Айгөл. Йомам.

Илдар Айгөлдө һак қына жосаклап үбә.

Илдар. Ас күззәренде.

Айгөл. Асам.

Илдар тагы, тагы үбә. Ричард күззәрен йомоп ситкә борола.

Айгөл. Ой! Һин мине үтпец! Ике тапкыр, хатта ёс тапкыр үтпец!.. Тимәк, һин дә... Һин дә мине яратың! Тимәк, был тагы ла яжышырак. (*Илдар хайран җалып, һокланып җарап тора.*) Хатта, хатта илағым килә. Тик иламайым ғына. Һуңынан бөтәһе, бөтәһе ёсөн дә бер юлы илармын әле.

Имән артынан Ричард котелогын һуза.

Ричард. Мә, килтерҙем.

Айгөл (һиңкәнеп). Нимә килтерҙен? Ниңә килтерҙен?

Ричард. Яралыңа балык һорагайның да...

Айгөл. Эйе, эйе. Рәхмәт, Ричард Галин. Һин ысын дуң. (*Котелокты Илдарга илтә.*) Җара әле, Илдар, балыктары нисек бәргеләнә.

Ричард. Яралың ёсөн түгел, һинең ёсөн килтерзем мин уларзы. Уныңын айрып әйтәм.

Илдар. Минең исемем бар, Ричард Галин.

Ричард. Исеменде бик әйткем килем тормай әле. Миңә лә исемем менән өндәшмә: йә «йомошсо», йә «балыксы» тин. Шунан квит булырыбыз.

Айгөл. Улай усал җыланыу килешмәй ниңә, Ричард Галин. Һин бит хужа кеше.

Ричард. Хужа, хужа... Җемдең хужа икәнен беләбез: «ас күзенде», «йом күзенде»...

Айгөл. Ричард Галин! Оят түгелме ниңә?

Р и ч а р д . Оят. Ярай. Ваше приказание выполнено!
(Честь бирэ, китэ башлай.)

А й г ё л . Ө еләк?

Р и ч а р д . Йыйманым. Билем жатты, эйелеп булмай.

А й г ё л . Һин тырышып жара.

Р и ч а р д . Бәлки, бүтән берәй эш, эрерәк эш — ирзәр эше қушырның...

А й г ё л . Вақлашаның, Ричард Галин! Етмәһө, үзен королдәр исемен йөрөтәнең.

Р и ч а р д . Король исеме йөрөткән әзәмгә җыуак араһында имгәкләп еләк сүпләп йөрөү килешәме һүң? Килешмәй. Һис кенә лә килешмәй! Шул яралар, яралар, яралар тип, минең бөтә горурлығымды, тауық йөнөн йолккан кеүек, семтеп йолкоп бөтөрзөң инде. Эйтернең дә, яраһың кеше — кеше түгел.

А й г ё л . Ярай улайһа, шулай горур көйө жал.

Р и ч а р д . Қалып булһа икән дә ул... Булмай шул.
(Китә.)

И л д а р . Егет көnlәшә. Уның кеүек сакта мин күрше жатынын иренән көnlәп йөрөнөм. Нисәлә ул?

А й г ё л . Минең йәштәшем ул.

И л д а р . O-ho. Тимәк, танауына ес керә башлаған.

А й г ё л (тертләп китә). Минең дусым хәкында ундей мыңсыллау һүzzәре әйтмә, Илдар. Йәме. Башка бер вакытта ла...

И л д а р (баш жага). Ярап.

Йәгәфәр инә. Ул бер кулына сыйырткы, икенсеһенә мылтық токкан.

А й г ё л . Эллә бабайым ауга йыйына инде?

Йәгәфәр. Югереп җуян җыуырга самалайым... Қызым, былай гел эргәһенән китмәй, ауырыузың ма-заһын алмайныңми һин?

А й г ё л . Эллә инде.

И л д а р . Мин науыгам бит инде, Йәгәфәр агай.

Йәгәфәр. Ярай, гүмерең бөтмәгән икән, егет. Йәэрәң айыузың бауырына теймәгән булһа, был сакта бүтән түшәктә ятыр инең.

А й г ё л . Ниндәй түшәктә, бабайым?

Йәгәфәр. Мәңге йоқлата торғанында. Тыйнак эргәһендә.

Айгөл. Абау! (*Бабаына һыйына.*) Ниндэй аяныс булыр ине...

Илдар. Бөтәне лә уззы инде, Йәғәфәр агай. Йөзегез асык, кулығыз еңел булды. Рәхмәт!

Йәғәфәр. Йөззөң ни уның төрлө сагы булғандыр, ана, хатта тояш та болот артында тороп жала.

Илдар. Был өйзә, был төбәктә мин болот күрмәнем.

Йәғәфәр. Яжшылықтың тәзерен белеуец өсөн рәхмәт, кустым. Қабул итер булнаң, бер кәңәшем бар.

Илдар. Рәхмәттәр укып җабул итәсәкмен.

Йәғәфәр. Бынан ары жара урманга ингендә лә, мылтық шартлатып инмә, сәләм биреп ин. Сәләменде урман алмай торға, җабатла...

Илдар. Был набактар, Йәғәфәр агай, гүмергә етерлек булды инде.

Йәғәфәр. Мә, был һинең мылтықтыр. Айыу менән алышкан ерендә ята ине.

Илдар (ала). Минеке. Рәхмәт.

Йәғәфәр. Йәнә, еget, шуны әйтер инем: осраган бер кейеккә (*huzeler-huzelməç кенә Айгөл яғына ишара яңай*) мылтық тоқкама.

Илдар. Эйе, эйе, аңлайым...

Йәғәфәр. Мин бер-ике көнгә китәм, қызыым. Өйзә узғынсы барлығын онотма. Йылы һүзен булмаһа ла, йылы ашың алдында торғон.

Айгөл. Ун көн беззә йәшәй, кем икәнен һаман белгән юк. Кем һун ул, бабайым?

Йәғәфәр. Хәзәр кемдер, белмәйем.

Айгөл. Э әлек кем ине?

Йәғәфәр. Элекме? Иң әлекме?

Айгөл. Иң әлек?

Йәғәфәр. Иң әлек хатта дұстар инек.

Айгөл. Үнан һун?

Йәғәфәр. Үнан һун бик күп нәмәләр булды!.. Ярай, қызыым, былар хакында азактан, башқа вакытта. (*Атына.*) Тпру! Құгәүен сыйаттай атты. (*Китә башлай.*)

Югерә-атлай Қәзәрйән инә.

Ябагаев. Фәфү итегез мине, кисерегез, әңгәмәгездә бүлдерәм бугай. Мин үзөм өсөн түгел, ана, Ричард өсөн... Мин Ҙара жая астында еләк тиреп йөрөй

инем. Бына ошо еләкте. (*Түстәгын өстәлгә күя.*) Ричард җая башында баңып тора ине. Башында тип, ин башында ла түгел. Урта бер ерендә. Бакнам, теге: «Җаумыңғыз, буласак яраларым!» — тине лә үзен-үзе ыргытты. Ни гәжәп был — нуңғы вакытта егет-елән быяла урынына тыйрала башланы.

Бөтәһе лә шак катып тора.

Айгәл. Ричард Галин! Ни эшләнең һин, исәр егет? (*Сығып югерә.*) Ричард Галин!

Йәгәфәр. Тереме нуң?

Я ба га ев. Фәфү итегез, мин эргәненә барманым.

Йәгәфәр. Яуаплылыктан җурктыңмы?

Я ба га ев. Эллә инде. Бәлки, шулайзыр ҙа...

Китәләр.

Илдар. Бына бер ахмак малай! Ха-ха-ха. Түкта! Ни эшләп ахмак будын, ти, әле ул? Бәлки, ул, ысынлап та, арыслан йөрәклө батыр егеттер. Э мин уны кәмнәтеп көлгән булам... Минең бит қыҙҙар өсөн, мөхәббәт өсөн җаянан ташланыу түгел, хатта кәртә аша ла һикереп сыкканым булманы. Етмәһә, унан көлмәк-се итәм... Был бөтәнләй башка донъя. Вак ығы-зығыларзан, шик-шомдарзан азат, иркен, саф донъя. Айгөл иле. Айгөл донъяны был. Мин ят, мин сит кеше был илдә. Бәлә-каза килтермәй генә китең барырга ине. Мин бер җасан да бөтәнләй онотолоп хискә бирелә алмай инем. Э бая онотолдом. Бер минутмы, биш минутмы — белмәйем, күпмегәлер онотолоп торзом. Тимәк, миңә бынан китергә вакыт.

Ричардты җұлдызлап алыш инәләр. Ул имгәнгән, яраланған.

Йәгәфәр. Сыбықлап туймаңлық юләр малай. Был умарталыкта һинән башка акһақ-түкһақ, гәрип-ғәрәбә бөткәйне, ти, ана.

Айгәл. Эрләмә уны, бабайым. Уга бит былай за ауыр, былай әз бик ауыр. Җайны ерең ауырта, Ричард? Тиле йөрәклө Ричард Галин!

Ричард. Құлым, нул құлым! Йәнә бынау аягым!

Йәгәфәр. Доктор аяғынды қыркып ташлана, бик һикергеләй алмаңың әле. Бына минең ише...

Ричард. Мин докторға бармайым!

Я ба га е в. Фәфү итегез, докторга бармай ярамаса.
Яраларығыз жаты һөззен.

Р и ч а р д. Мин докторга бармайым. Айгөл дауаланын мине!

А й г е л. Нимә эшләтәбез, бабайым?

Й ә г ә ф ә р. Уның кулы һынған. Хәзәр үк больнициага алыш китергә кәрәк. Хәзәр үк!

Р и ч а р д. Мин больнициага бармайым! Ниңэ ул берәүзәргә больнициага бармай за ярай, икенселәргә ярамай? Ниңэ ярамай икенселәргә?

А й г е л (*алдына төзләнеп*). Кәзәрлем миңең Ричард Галин! Құрәнең, шулай кәрәктер, шулай кәрәктер, құрәнең...

И л д а р (*Ричард каршынына килә*). Бая һин сыйып киткәндә, мысқыллап, артыңдан көлөп җалғайым. Кисер миңе, Ричард Галин! Һин тәүеккәл еget, ысын еget! Фәфү ит.

Р и ч а р д (*үсал*). Ңөззен затлы кешеләргә генә хасжылығығыз миңе хайран җалдыра. Мин баш эйәм. Барагығыз, мамың түшәгегеҙгә ятығыз. Өзлөгөп китернегез юғиңә.

А й г е л. Улай ярныма, ярнымаңка тырыш, Ричард Галин! Уның бер гәйебе лә юқ бит.

Р и ч а р д. Ярның ни файза? Һалдыр сумканы.

А й г е л. Һалдырзымы.

Р и ч а р д. Мин җайтқансы йыйып җуй. Унда миңең яралы йөрәгем һалынған. Сittәр җағылмаыны! (*Илдарға ымлай.*)

Й ә г ә ф ә р. Бар, Айгөл, атты җапка төбөнә килтер.

А й г е л. Хәзәр! (*Сығып югерә.*)

Йәғәфәр менән Кәзәриән Ричардты ике яктан құлтықлаап ала.

Й ә г ә ф ә р. Эйзә, һалдатка барғансы төзәлер әле.

Я ба га е в. Фәфү итегез, туйға саклы, тизәр туғелме һун?

Й ә г ә ф ә р. Туй тағы бындай алабарманга... Төзәлеп кенә җайт әле, мин һине ақылға ултыртырымын!.. (*Китәләр.*)

Илдар мылтығын алыш, әйләндергеләп җарап тора. Аласық бағана-һындағы қазауға зеп күя. Именгә һойәлеп, уйға қала. А й г е л инә. Барған көйө сумканы аса, зур дәфтәр сыгара. Илдарға иғтибар бирмәй.

Айгөл (үкүй). «Айгөл дәфтәре. Шигырҙар. Бөтәһе лә Айгөлгә арнала». (Тағы актара.) «Айгөлдө төшөмдә күрзәм», «Айгөлдөң йылмайыуы», «Айгөлдөң тауышы», «Айгөл бойокканда». (Актара.) «Айгөл... Айгөл... Айгөл...» «Айгөлдө һағынғанда», «Айгөлдө көнләшкәндә». Көнләшкәндә... Көнләшкәндә... Көнләшкәндә...

Тотош қара болот япты
ай-көнөмдө —
Ете яттар сихырланы
Айгөлөмдө.
Шунан бирле югалттым мин
йәшәү йәмен,
Көн-төн әрней эсемдәге
бахыр йәнем.
Бер қараңғы шәүлә булып
жалыр тәнем.
Айгөл! Ынһеҙ һүнер инде
бахыр йәнем.

Бахыр йәнем... бахыр йәнем... (Көлә башлай за жапыл түктай.) Ниңә көләм әле мин? Уның ни көлкөһө бар? Бәлки, иларға кәрәктер... Йәлләп иларға. Юқ, нокланып иларға... Уның сызамлылығына, тоғрологона нокланып... (Дәфтәрзе кире сүмкага һала, сүмканы башта һөйөп-һыйнап күя ла унан күкәрәгенә қыса.) Бойок һынылы рыцарь Ричард Галин — алабарман Дон-Кихот, мәләйем, һәйкәмлө, сәйер Хужа Насреддин... (Жапыл Илдарзы сакырып қыскыра.) Һәйеклөм! (Яуап юқ.)

Ут һүнә.

Өсөнсө картина

Азнага яқын вакыт үткән. Шул ук имән төбөндәге қалқыулыгта Айгөл менән Илдар үлтүра. Айгөл Илдарға берәмләп еләк ашата.

Айгөл. Ауызыңды ас, күзенде йом.
Илдар. Астым, йомдом. (Айгөл еләк ыргыта, Илдар, эткә оқшатып, уны эләктереп ала.)

Айгөл. Хәзәр инде күзенде йом, ауызыңды ас.

Илдар. Йомдом, астым. (Айгөл еләк ыргыта.)

Айгөл. Җалай ирмәк... (Көлә.) Ас күзенде, йом күзенде — хас та курсак уйыны... (Еләк ыргыта.) Тұкта, тұкта! Ниң харамлашаңың? Күзенде йомманың даһа!

Илдар. Ауызым күрмәй бит.

Айгөл. Құрә, құрә! Һуқыр Фәррәх әйткән: «Күз күрмәһе лә, ауыз құрә...» — тигән. Ул белеп әйткән инде.

Был куренештең азагында Ябагаев Йөзөм менән Миләүшәнең алып инә. Йөзөмдөң кулында сумаңан, Миләүшәнең беләгендә плац.

Ябагаев. Рәхим итегез, тиер инем, хужа түгелмен, ғәфү итегез, тиер инем, килемшмәс. Әйзәгез узығыз. (Йөзөмгә.)

Йөзөм. Кем хужа бында?

Ябагаев. Мин түгел. Мин хатта кунақ та түгел. Мин узығынсығына.

Йөзөм. Без бөтәбез әз үзғынсылар. Құлыбызсан сумаңан төшмәй. (Сумаңанды Ябагаевка бирә, теге су-маңанды алғас, сөйлөгөп китә.)

Ябагаев. Ғәфү итегез. Башта мин үземде танытыра тейешмен. Мин Ябагаев, Қәзәрійән Ябагаев.

Йөзөм. Ни эшләптер, һездәң турала бығаса ишетергә тұра килмәне. Мин Йөзөм, Гөлжөзөм Хатмурзина. Был минең қызыым Миләүшә.

Ябагаев. Қызығаныска жаршы, мин дә һездәң турала тәүбашлап ишетәм. Бынан ары таныш булырыбыз.

Миләүшә (тирә-якка, өсқә — таузыарға һокланып жарап тора). Ниндәй гүзәл урын! Таузыар құктәрғә тоташқан! Әллә ожмахтың бер мәйөшө ошомо икән, әсәй? Бында бик бәхетле кешеләр йәшәйшер инде.

Ябагаев. Дөрең, қызыым. Бында бәхетле кешеләр йәшәй. Ана улар! (Илдар менән Айгөлгә күрһәтә.)

Тегеләр һаман үз уйындары менән мауықкандар. Миләүшә, Йөзөм, Қәзәрійән уларға жарап тора. Миләүшәнең беләгендәге плацы шыуып төшә.

Айгөл. Ас ауызыңды.

Илдар. Астым. (*Айгөл еләк ыргыткас, еләкте*
эләктереп ала.) Йом күзенде.

Айгөл. Йомдом.

Илдар Айгөлдө үбергә үрелгендә генә җапка тәбәндәгеләрзе күреп кала ла аузыны аскан кейе, ике қулы менән ергә таянып, катышы кала.

(*Күзен аса.*) Беззен мәрхүм Актырнаң һымаң һагай-зың. Хатта җолактарың да тырпайып китте... (*Көлә,*
капыл артына әйләнә. Никереп тороп, килемеселәргә
карши барырга итә, тұктап кала.)

Илдар. Миләүшә? Йөзөм ханым?

Миләүшә. Көтмәгәйнеңме? Важыттыңызырак йөрәйбөзмө? Идиллияғызызы бознак, ғәфү итегез... Зин-хар есөн...

Илдар. Эйе, көттөк... Көттөк... Бик важытлы...

Миләүшә. Кем сақырып хат язымы миң? (*Айгөл-ғә.*) Һинме?

Айгөл. Эйе, мин. Рәхим итегез.

Миләүшә. Фишик уйынығызызы құрәтергә сақырзыңмы? Килеп, күреп китінен, тинеңме? Бына килдем. Йә, ни әйтернең?

Айгөл. Бер ни әзә әйтмәйем. Хуш килдегез. Өйгө узығыз. Хәзәр бабайым қайтыр.

Йөзөм. Қара әле, қара. Теле ниндәйерәк татлы. Оялыу түгел, уңайныздана ла белмәй. Аб-ба!

Ябагаев. Ярай, мин китәйем, булмана...

Йөзөм. Китмә-ә-ә! Шашит булырның...

Ябагаев. Мин шашитлеккә ярамайым. Минең пропискам юқ. (*Сумағанды дөп иттереп ергә тұя ла бағсан ерендә кала.*)

Миләүшә (*Айгөл-ғә*). Ниң сақырзың? Бына мин егетеңдең — буласат кейеүендең башын әйләндерзем, тип әйтергә сақырзыңмы?

Айгөл. «Фишик уйыны», «баш әйләндеру» — нимә һөйләйнегең не? Нимә һөйләй ул, Илдар? (*Илдарға шундай өмөт менән карай, Илдар вайымыз.*)

Миләүшә. Башыңды этлеккә налма. Хәйләгә бик йәшләй өйрәнгәндең икән. Ай-хай, күззәре — фәрештә күззәре, қылышы — иблес қылышы. Юқ, башымдан көләргә мин берәүгә лә рөхсәт итмәм — фәрештәгә лә, иблескә лә!

Я ба га е в (киçкен). Ханым, тиэйемме, туташ, тиэйемме...

М и л э у ш э. Тимә! Минә адвокат кәрәкмәй. Мин үзәм атақлы адвокат Хатмурзиндең берзән-бер қызымын!

Я ба га е в. Улай икән.

Й ө з ө м. Шулай шул. Танышмы инде хәзәр? (Лып итеп сума занга ултыра.)

Я ба га е в. Юк, таныш түгел.

М и л э у ш э (Айгөлгә). Нинә мине сакырзың? Кейәүенде тартып алдым, тип әйтегә сакырзыңмы? Кейәү кәрәк булдымы? (Айгөлгә табан аттай, Айгөл си-генә.) Башта которған айыуыңдан талаттың да һуңынан жулға тәшөрәңмө? Бахыр! Бисара! Бында ни, айыузар араһында, ир табыуы қыйындыр шул!..

А й г ө л. Илдар! Нинә якламайның мине? Яклап нинә бер һүз әзә әйтмәйһең? (Илдар өндәшмәй.) Нинә өндәшмәйһең, Илдар?

Й ө з ө м (Миләүшәгә). Әзәм балаһына саманан тыш каты әйтегә тырышма, қызыым.

М и л э у ш э. Әсәй! Ын қысылма. Бәләкәй сакта хатта журсағымды уйнап торорга кешегә бирзәрмәй инең бит. Ә хәзәр була язырга торған кейәүемде үз жұлым менән тотоп бүтәнгә бирәйемме? Юк инде. Пардон!

А й г ө л. Миләүшә апай! Минә кейәү кәрәкмәй. Минең әле ун етем дә тулмаган. Һең хаталанаңығыз. Һең бөтөнләй, бөтөнләй хаталанаңығыз!

М и л э у ш э. Бик беләбез — «ас күзенде», «йом күзенде». (Ситкә.) Шул күз йома-йома 27-гә еттем дә инде. (Айгөлгә.) Мин хаталаныр йәштән үткәнмен. Бына һин ул, исманам, хаталанаңың, қызықтай!

А й г ө л. Бәлки, хаталанамдыр. Минең йөрәгем, минең хыялдарым хаталаналыр. Нинә уның өсөн шул тиклем йәберләйһегез мине?.. Йөрәгем өзөлөп тәшөп селләрәмә килә бит инде!.. Нинә араламайның? Нинә өндәшмәйһең, Илдар?

М и л э у ш э (Илдарга килә). Нинә өндәшмәйһең? Нинә якламайның? Якла! Акла! Ә үзең нимә тип ажланырыңың икән, ике кәләш кейәүе?

И л д а р. Мин бит былай ғына, уйнап җына, эс бошқандан ғына...

Айгөл (*урхаләнеп*). Уйнап қына? Эс башкандан ғына? Нимә уйнап қына? Нимә?

Йөзөм (*Миләүшәгә*). Йә, жуй, қызыым, нервыла-рыңды бозма. Упкән-коскан елгә оскан, ти... Бәлки, үпмәгәндер ҙә әле...

Айгөл. Ah, һеҙ, инәле-жызды икегез ҙә ниндәй әзәпнәз! Ниндәй яман, каты бәгерленегез!

Миләүшә. Бына әзәпкә һинән өйрәнергә килдек тә инде...

Айгөл. Етер! Тұқтағыз. Зинһар, тұқтағыз! Һеҙ өсәу. (*Илдарга қараң ташлап ала*.) Мин бер үзем. Қалдырығыз мине, зинһар өсөн!

Ябагаев (*капыл йәштәрсә еңел алға ынтылып, аласыкка һөйәлгән таякты ала*). Ханымдар! Ханымдар!! Һеҙ был өйгә бысрәк аяктарығыз менән килеп индегез. Һеҙ бында, аяктарығызы йыуып, ялан тәпәй керергә тейеш инегез. Һалығыз каталарығызы! Каталарығызы һалығыз!

Йөзөм. Бына тағы бер псих!

Ябагаев (*хөлтәнеп*). Псих шул! Псих! Псих! Кемгә әйтәм? Сисегез каталарығызы!

Миләүшә. Ниндәй шайтан ояны был? Кизәнмә минә, ташла таяғынды, карт үләт!

Йөзөм. Ни хакың бар безгә күсәк күтәрергә? Узғынсы, прописканы берәзәк, зимагор! Мин һинең башынды төрмәлә серетермен, һөргөнгә һөрзөрөмөн!

Ябагаев (*таяғын йәнә хөлтәй*). Һөрзөрөрһөң! Ә хәзергә хөкөм минен қулда. Нимә әйттем мин һеңгә? Әйткәнде әшләгез. (*Тегеләрзе бер мөйөшкә қызырыжлай*.)

Йөзөм. Ташла таяғынды, жоторған! Эй, кем бар унда? Үлтерәләр, талайзар! Разбуй! Илдар! Нимә тораташ кеүек жаттың?

Ябагаев. Иманығызы укытмаң борон, һалығыз каталарығызы! Һалығыз! (*Тегеләр туфлизәрен һала*) Бына шулай. Хәзәр каталарығызы җулдарығызыга топ, аяқ остарығызыға гына басылып, шылығыз бынан. Нимә ойоноғоз? Шылығыз, тим бит! Каты баңмагыз. Ана шулай... (*Илдарга*). Э һин?

Илдар. Нимә мин?

Ябагаев. Марш бынан! Марш, тим бит! Һатлық йән! Мәртәт. Предатель. Өндәшмәй генә әзәм натыусы! Эзәң булмаһын! (*Кизәнә. Илдар, тайшанып, ажтай-*

түкнай жапкаға бара. Қәзерйән тегегә таяқ тоттора.) Мә, таян! Тиңерәк күземдән югалырның. Эй-әй! Бына мөлкәттәрегез тороп җалған! Эй! Эй! (*Сумаҙанды еңел генә күтәреп ала, ерзәге плащты әләктереп югереп сыға.*)

Озак пауза.

Айгөл. Был төслө айырылышырың тип һис кенә лә уйламағайым. Ул, ана, тегендәге бейек тауҙарга менеп китер, мин бында җул болғап җалыр keletal инем, ә ул сокорға төшөп китте. Нимә булып алды һуң, әле? Ниңә, ни өсөн мине шулай тапап, изеп киттеләр? Ни өсөн? (*Ике кулын алға һұзып, имәнгә, өстәлгә, бағанага мәрәжәғат итә.*) Эйтернең, бitemә услап-услап бысрәк бәреп китте... (*Битең һыйпай.*) Әрнеү әз, яра ла қалдырманы, җара тап қына қалдырызы бына бында. (*Күкәрәген күрһәтә.*) Ниңә былай булып сыйкты икән? Берәй вакыт, бәлки, бәтәһен дә, бәтәһен дә аңлармын әле...

Ябагаев инә.

Ябагаев. Һуңғы егерме йылда әзәм рәтле бер әш әшләнem. Еренә еткереп әшләнem... (*Күлдарын һелтәп.*) Кө-ө-өш! Анау төйлөгән уралды бит бынау тирәлә. Көш, кө-ө-ш! (*Китә.*)

Айгөл. Җалай тып-тыныс, буп-буш булып җалды. Мөхәббәттең килеп китеүе шул булды, күрәһең инде. (*Акын ғына сыға.*)

Ситкеше инә.

Ситкеше. И сабыйым! Хаталанаңың, ләкин хаталарың да изге һинең. Мөхәббәт китмәне. Ул җаныңда, йәнендей җалды, үзенең ысын хужаңын көтә. Э теге, килеп киткән әзәм, мөхәббәт түгел ине. Һин барып ирзәр вайымнызлығы, ирзәр җуржаклығы менән генә осраштың. Җабаң булын. Уларзың қубеңе мөхәббәт ағасын қаарарға, үстерергә, нақларға атлығып бармай, бары емешен генә өзөргә яраты. Мөхәббәттең яуаплылығынан, хатта мәшәкәтенән җуржалар улар. Был тәңгәлдә җатын-қыззарзың өстән икеһе тәүәккәл булна, ирзәрзен шул саклыны ук — җуржак. Быны мин — ирзәр сифатындағы сит кеше әйтәм. Белеп әйтәм. Ана, баяғы яралы җуржак та беззең токомдан — йәш бул-

На ла... Эс бошкандан мылтық шартлата. Без күмәк-без, тұқтауның үрсеп торабыз. Без сиңифтарзан өстөн социаль кескә эйәбез. Якшылықты хуплайбыз, яманлықты гәйепкә алабыз. Без бетә донъяла был жатмарлы тормоштоң барлық бақыстарында басылп торабыз. Хатта Генеральный Ассамблея залында ла теләгәнсә ултыра алабыз: йә хуплап жул сабабыз, йә боларып аяқ тыптырзатабыз. Эммә донъя ағышына тығылмайбыз, ул үзенең хәсрәттәрен, борсоузарын, түркінистарын, мәшәттәттәрен, өметтәрен йәкмәп аға бирә... Күберәк һәйләп ташланым шикелле. Эйе, без һәйләргә яратабыз шул. Айгөл менән булған бәләкәс кенә күңелнәзлек айқанлы был тиклем үк асылыу, бәлки, кәрәкмәгәндер әз. Хәйер, башка нимә эшләй алам һуң мин — сит кеше?.. (*Китә.*)

Югереп килгән еренән кәртә ашағына һикереп, Ричард Галин инә. Ул гипстагы һул құлын асып алған.

Ричард. Айгөл! Йәғәфәр ағай! Айгөл!

Тауышка Ябагаев инә.

Ябагаев. Нимә булды?

Ричард. Юк, һең түгел, ағай. Айгөл! Айгөл кәрәк!

Айгөл югереп инә.

Айгөл. Ричард Галин?! Ип-ицән! (*Күңелнәз ыйлама.*) Иңәрлек бәттәмә инде?

Ричард. Бәтмәне.

Айгөл. Э минең бәттә. Бәттә шикелле...

Ричард. Бәгөн иртән больнициданан һызыым, эйе, тин.

Айгөл. Эйе.

Ричард. Анау Тукран юлына сыйклас та бер машина қыуып етте, эйе, тин.

Айгөл. Эйе, эйе...

Ричард. Рәхим итегез, тип мине ултыртып алдылар. Юл һораштылар. Тащморонға килеп еткәс, ике катын осраны. Бынау қоп-коро көндө туфлизәрен налып, құлдарына totқандар. Ирмәкме? Бер аз үткәс, таяқ таянған йәнә бер әзәм осраны. Уныңын таныным. Ниңә һуң мин биларзы һиңә һәйләйем әле?

Айгөл. Һәйләгәң килгәнгәлер.

Ричард. Юк, уның өсөн түгел. Мин вакытты нұзым. Мин бит ниңе әзерләп торорға алдан югерзем... Юғиңе йөрәгең ярылсыуы ихтимал.

Айгөл (*капыл һизенеп*). Эсәйем жайттымы? Эсәйемме?

Ричард (*инбаштарын йыйыра*). Әйтмәс борон нисек белән уны?

Айгөл. Күңделем һизә ине. Эсәйем! Жайза ул миңең әсәйем?

Ричард. Ана тегендә. (*Тегеләргә күл болғап һызыра*.) Әй-һәй. Бөтәне лә — во!

Айгөл. Быныңы ла йәнә төш кенәме? Хыял ғынамы?

Ричард. Өн! Өндөң дә өнө!

Айгөл. Эсәкәйем, кәзэрлем! Йөрәгем сыға бит инде! (*Башта жапка яғына югерә, шунан кире югереп, имән артына каса*.) Эсәкәйем! Үнин ниндәйнең икән? Нисек жаршиңа барып баṣайым? Ниңә был тиклем жалтыранам мин? Ул бит үз әсәйем, үзәмдең әсәйем. (*Тағы жапка яғына югерә, кире сиғенеп, имән артына әшеренә*.) Юк, көсөм етмәй. Куркам. Куркам!

Ябагаев менән Ричард Зөлхәби рә менән Пиккионы жаршылайшар. Пиккио ژур-żур сумазандар тоткан. Капканан ингәс, Зөлхәби рә баṣа ла жатып кала.

Ябагаев. Рәхим итегез, ханым! (*Пиккиога*.) Рәхим итегез, иптәш...

Пиккио. Якшы, якшы, иптәш Пиккио, Карло Пиккио. Итальяно, Милано. Һең синьор Йәғәфәр Моратшин?

Ябагаев. Юк, түгел. Киреңенсә, Жәзерийән Ябагаев.

Зөлхәби рә. Минең қызыым жайза? Айгөлөм жайза?

Айгөл (*имән артынан*). Мин бында! Бында мин! Имән артында. (*Атылып килеп, әсәненең косағына ташландым тигәндә, туктап жала. Курешергә кулдарын һуза*.) Иңәнме?

Зөлхәби рә. Қызыым, балам, бәләкәсем... Был һинме? Үнин! Үнин! (*Ике кулын алға һуза*.) Үз һөйәгем, үз жаным, үз йәнем! (*Косақланым тигәндә, сайкалыш китә. Пиккио тотоп жала. Үшшын йыя*.) Был көндәрзе

күрергө лә насып булған икән! Балам — бауыр ярам!
(*Үкерең илап ебәрә, қосақлашалар.*)

Айгөл (*әсәһенең башын, яулыктарын һыйпай.*)
Һин хас та карточкаңдағы кеүеккен...

Зөлхәбири. Балам, күз нұрым... Ниңә миңә
әсәйем тип өндәшмәйнең?

Айгөл. Өндәшермен, көнөнә мең тапкыр өндәшермен. Элегө, нисектер, әйтеп булмай. Һин юқ сақта
мин гел генә: «Әсәйем әле ни әшләй икән?» — тип уйлай торғайным. Әсәйем! Әсәкәйем! Һин табылдың!
Табылдың! Әйттем бит, донъя жара урман түгел, тип...
Әйттем бит! Ричард Галин! Кил, миңең әсәйем менән
куреш!

Ричард. Без күрештек инде.

Айгөл. Тағы күреш. Ул миңең дұсым, әсәй. Теге
хатты без уның менән икәү язғайның. Йыл тулғанда,
хәбәр тәки барып еткән икән. Қалай озак барған!

Зөлхәбири. Хат, тиңеңме?

Айгөл. Һинә атап язылмағайны ул. Кешелек
донъянына атап язылғайны.

Зөлхәбири (*аңлат ала*). Эйе, қызыым, хаттар
озак йөрөй шул, хаттар бик озак йөрөй. Йыш жына
бөтөнләй барып етмәй... Бәләкәсем! Мин киткәндә, кес-
кәй барматарыңды тырпайтып, тәэрә аша мине сақы-
рып қалғайның. (*Кызының кулын усына ала.*) Ошо
барматарыңды тырпайтып... Ун өс йыл буйы шул
барматар мине сақырып торゾ. Нисек ақылдан яз-
маным икән мин?

Пиккио. Синьора Зөлхәбири, тынысланырға ты-
рыш.

Зөлхәбири. Эйе, эйе. Миңә тынысланырға кә-
рәк. Мин тынысланам... (*Күззәрен һөртә.*) Юғиңә ба-
ламдың йөзөн күрә алмайым, күззәремде йәштәр жап-
лай.

Айгөл (*капыл һиңкәнеп*). Бабайым! Бабажайым!
(*Артқа югерә.*) Һин жайза? Әсәйем жайты! Урман!
Тауzap! Ишетәнегезме — әсәйем жайты-ы! (*Кире юге-
реп килә. Ричардка.*) Мәрәжәғәтте һин язғайның, ку-
лың еңел булды. Рәхмәт һиңә, Ричард Галин! (*Ябага-
евка.*) Ңеңгә лә рәхмәт! (*Пиккиога килә.*) Ңеңгә лә...
(*Әйтеп бөтөрмәй кире китә. Кәртәгә эленгән айыу ти-
реңен күрә.*)

Артта, тау яғында, Йәғәфәрзен тауышы ишетелә: «Oho-ho-ho! Мин киләм!» Бер азан югерә-никерә үзе лә килем сыға.

Йәғәфәр. Зөлхәбирә! Бәләкәсебез! Оя тәбә! Иңән! Бәтәнләй иңән! Сәп-сәләмәт, бәп-бәтән! (Зөлхәбирә эргәнә етәрәк абынып йығыла.) Ну, ошо ағасты! Имгәк! (Ағас аяғын ергә берә. Кәзәрйән менән Пиккио уга торогра булыша.)

Зөлхәбирә. Ағайым! Қәзәрлем! Берзән-берем! Бына һине лә күрәм. (Яңағын Йәғәфәрзен яңағына күя.) Һин һаман да шундай уң сәнскеленең, үзең йомшакның, йылының, шул уң ағайымның.

Йәғәфәр. Үзәм шул. (Көлә.) Бына аяқ қына яңы.

Зөлхәбирә. Аяғың да шул.

Йәғәфәр. Хәйер, мин уны фронттан һин киткәнсе үң алып жайтқайным шул. Тузмай улай... Өзәләп қалған аяғымды әллә низә бер ишкә тәшәрһәм, һине уйламай қалған көнөм, сәғәтем булманы — ун өс йыл буйы... Құңцелебеззә һине югалтманың та, үлтермәнек тә. (Ненлеңен һөйә. Тауышы қалтырай. Йәш быуа.) Без өмөт өзмәнек, көттөк, өмөтебез енде. Һин югалмаста тейеш инең. Югалманың. Югалып табылдың...

Пиккио. Берәү югалды, икәү табылды. (Үзенә күрһәтә.) Мин самалайым, һең синьор Йәғәфәр Моратшиндер, тип самалайым.

Йәғәфәр (көләп). Синьор түгелен түгел дә, эйе, Йәғәфәр Моратшин.

Пиккио. Мин Пиккио. Иптәш-товарищ Карло Пиккио, Итальяно, Милано, коммерсант. Рәхим итегез — визитная карточкам...

Зөлхәбирә. Карточканды жуып тор, Карло. Ағайым! Қызыым! Был — Карло Пиккио, минең ирем. Якшы кеше. Беззә нисек қабул итеү һеззен ихтыярығызза. Без Италиянан, Миландан, килдек. Құпкә түгел, бик азға гына килдек...

Айғөл. Нисек инде ул азға гына? Нисек инде ул құпкә түгел? Әсәйем! Нисек инде?

Зөлхәбирә. Бының язмыш, қызыым, уны үзгәртеү беззен көстән килмәй.

Йәғәфәр. Қуып торогоз. Бөгөнгә қүрешеу шатлығына жара шәүлә тәшәрмәйек. Йәшәп күрәйек. Хәсәрәттең әсе тустанынан әсергә вакыты еткес тә өлгө-

рөрбөз. Уныңы жасмаң, ашықмайык. Эйзәгез, өйгө рөхим итегез. Айгөл, ас ишекте кунактарға.

Айгөл югереп барып ишек аса. Инәләр. Ябагаев башка ятқа киңтә. Ричард яңғызы тала.

Ричард. Эштәр шулайырак икән. (Алмаш-тилмәш сұмазандарға төртөп күрһәтә, әрнеуле тауыш мәнән кабаттай.) Италияно, Милано, коммерсант... Милано, Италияно... Коммерсант...

Ут һүнә.

Дүртенсе картина

Элекке картиналагы урын. Аяз, матур иртә. Агастан араһынан әле ажыл шыйык томан да китең бетмәгән, томан аша үтеп, қояш нурзары япрақ араһында уйнай. Өй болдоронда Карло Пиккио, сittәрәк түмәр өстөндө Йәғәфәр ултыра. Пиккионың қулында боронғо уқ-йәйә, тоқсап маташа. Йәғәфәр еп ишә.

Пиккио. Беззен Алъпта ла таузар араһында йәйгі иртәләр тап шундай була. Томан, қояш... Һуғыш осоронда мин унда тирмән торттом, Миланога күсеп килгәнсө.

Йәғәфәр. Кисә әле, партизан булдым, фашистәргө жаршы һуғыштым, тигәйнегез, бөгөн тирмәнсе булып сыйктығыз.

Пиккио. Кисә ни қызмаса баштан, бәлки, шаштырыбырак ебәргәнмендер. Әммә мин дошманға жаршы көрәштем. Корал тотоп түгел, ана шул тирмәнем менән көрәштем. Партизандарға он, икмәк, ярма ташыным мин. Бик арзан хакқа... бөтөнләй бушлай тиерлек. Интендант мин! Шулай тип атандылар за миңе: Карло Пиккио — интендант. (Ултырган еренән қалқынып күя.)

Йәғәфәр. Һуғышта интендант та көрәк.

Пиккио. О синьор! Алғы сафтағыларзың ике қулына бер жорал. (Уғын тоқсай.) Тотто атты, китте барзы.

Йәғәфәр. Жайза китте? Теге донъяғамы?

Пиккио. Ниңде теге донъяға булын, алға. Эниң тоқтарыңды тейәп өлгөр улар артынан.

Йәгәфәр (ирония менән). Кыйын инде, синьор, кыйын...

Пиккио. Кыйын булды, синьор, өммә без нукранманык, бирешмәнек (*тагы жалкынып күя*). Сызам булдык. (*Капыл кәртәгә эленгән айыу тиреһен күреп кала.*) Айыу тиреһе?! Жалай зур! Нихақ тора ул?

Йәгәфәр. Окшаймы әллә?

Пиккио. О синьор, бик окшай. Айыу тиреһен мин улеп яратам.

Йәгәфәр. Окшана, алтырыз.

Пиккио. Былай гына, бушлай гынамы?

Йәгәфәр. Мин неңгә бүләк итәм уны.

Пиккио. Ңез бына быны ла (*уқ-йәйәнен күрһәтә*) бүләк иттегез. Минә окшаган өсөн Айгөл үзе жайыган нөлгөнө бүләк итте... Уңайызырак та...

Йәгәфәр. Кире уйламаң борон алыш жалтырыз, окшай, тинегез бит.

Пиккио. Юк, юк, кире уйламағызы! Эйткән һүз — аткан ук. (*Бушлай гына йәйәнен тарта.*) Алам. Рәхмәт неңгә. Тирене минеке тип исәпләнек.

Йәгәфәр. Мин атты барып тышашулап жайтайым. Себенләп, алыш китеүе бар.

Пиккио. Минең ярзам кәрәкмәйме? Кәрәкхә, мин шатланып...

Йәгәфәр. Кәрәкмәй, рәхмәт. (*Китә.*)

Пиккио айыу тиреһен алыш, ябынып җарай. Бөтөнләй күмелеп җала.

Пиккио. Юк, килештереп булмаң, буйым бәләкәй. Минән айыу сыйкмаясак, бәләкәсерәк бүре сыйкна сыйғыр. Мин был тирене изәнгә йәйеп, өстөнә басылып йөрөйәсәкмен. Айыу тиреһенә басылып йөрөү өсөн үзенә айыу үлтереү шарт түгел бит әле... Бында бер җатлы, якшы күңелле, йомарт кешеләр йәшәй. Минә мөмкин хәтле нәфсемде тыйырга тырышырга кәрәк. Юкка окшаган нәмә күп булыр Карло Пиккиога. (*Тирене кире злеп күя.*)

Ричард инә. Җулында зур гына биэрә.

Пиккио. О йәш синьор! Кисәге юлдаш. Сәләм, сәләм!

Ричард. Үзегезгә лә, синьор әфәнде.

Пиккио. Әфәнде түгел, иптәш синьор. Эйзә, неңзәң менән якынырак танышып алайык.

Ричард. Мин нэззе беләм: Итальяно, Милано, коммерсант синьор Карло Пиккио.

Пиккио. Дөрең. Дөп-дөрөң. Бына нэзгә визитная карточкам. Миланога килнәгез (бирә), рәхим итегез — туптура үземә. Э нэз?

Ричард. Мин Ричард Галин.

Пиккио. Ричард? Тимәк, нэз инглиз — Шотландия, Ирландия, Лондон? Ричард король: беренсе, икенсе, өсөнсө...

Ричард. Башкортостанский, Уральский, Күсәрбайский. Король түгел, балыксы.

Пиккио. Балыксы? Был да бик якшы. Бөтә Ричардтар за король булырга тимәгән.

Ричард. Синьор әфәнде.

Пиккио (төзэтә). Синьор иптәш.

Ричард. Синьор иптәш, нэз минә визитная карточкағызы бирзегез. Э минең үз янымда ундаи карточкам юк, әгәр бындай фотокарточкамды гына бирһәм, гәйеп итмәңгегезме?

Пиккио. О синьор! Рәхим итеп бирһәгез, рәхмәт әйтеп җабул итермен. Сувенир, иштәлек! Башкортостанский, Күсәрбайский!

Ричард (үзәлдина). Без кемдән кәм ул саклы... Бер генә минут сабыр итегез. (Туш кеңәнән тәләм алыш яза.) Бына адресемде лә язым.

Пиккио. Йөззәң менән шулай якын танышыуыма шатмын, синьор, дүстар булырбызы. (Ричардтың кулындағы балыкты куреп кала.) Тере балык! Исеме нисек?

Ричард. Табан.

Пиккио. Табан? Кем табаны? Нимә табаны?

Ричард. Күл табаны. Мүклекүлдеке.

Пиккио. Нихақ тора?

Ричард. Нимәnihақ?

Пиккио. Ошо балык. Ошо бизрәләге балык.

Ричард. Йөзгә окшаймы әллә?

Пиккио. Окшай... Юк, окшамай, окшамай... окшаудын окшай за. Нихақ?

Ричард. Окшана, алыйыз, мин нэззе һыйлайым.

Пиккио. Юк, юк, һыйламағыз! Мин үз нәфсемә баш була алам. Миң окшаган нәмә күп булыр, улай нәфсенә сик куйманаң.

Ричард. Мин һөзө якын танышыу хөрмәтенэ ныйларга телэйем.

П и к к и о. Якын танышыу шәрәфенә генә тимәһем шул... Тик быныңы һүнғыны булыр. Бүләк, күстәнәс алдыузан ары яғына нәфсемде тыясакмын. Быныңы өсөн рәхмәт, синьор Ричард Гал... Галин! Синьора Зөлхәбирә! Синьора, бына алтын балық тоттом! (*Бер күлгүнә биңрә, икенсөненә йәйәһен топот, никергеләп, өйгө инеп китә.*)

Ричард. Ынар өсөн генә әйткәйнем, тап өстөнә баңтым. (*Гипстағы күлгүн жосақлап, түмәргә барып ултыра, уйға бата.*) Якын дүс булырбыз, тиме... Жаршынына баңып, тиң итеп һәйләшеп, әллә был буржуй алдында вакланыбырак ташланылды инде? Самаңыз сиселеп тә киттем бугай. Өстәүенә, артына адрестәр язып, фотокарточка бирзем. Уяулық, уяулық тайза булды? Итальяно, Милано тигәс тә, ис китте... Яйын табып, карточканы кире алырга кәрәк. Уның эсендә нимә барын тайзан беләнең? Жайтыр за үзенең Миланонына, Советкә җарши яла яғып, газетала мәкәлә сыгарыр. Етмәһә, астына сабаталай итеп минең һүрәтте баңтырып җүйир. Йәнә: «Газетала язылғандарзың бөтәһе лә ошо кеше аузынан сыккан һүз», — тип өстәп тә җүйна?.. Их нин, Башкортостанский, Уральский, Күсәрбайский Ричард Галин — асык ауыз, йомоқ құз! Бәгөн үк, хәзәр үк карточканы кире алырга кәрәк. Карточканы үл бер нәмә лә эшләй алмай, күлгүнан килмәй уның... (*Өйгө инеп китә.*)

Зәлифә, Банат, Гөлсирә, Миңлекәй инә. Байрамса милли кейемдәләр. Быны улар алдан кәңәшләшеп шулай эшләгән булырга тейеш.

Зәлифә. Буржуй күрәбез тип, әллә түбәнненәбез инде, өхирәттәр.

Миңлекәй. Фүмергә күрмәгән буржуй бынауында әргәңә килемп сыкъын да, шуга жарап та жалма, имеш. Уның ни ғәйебе бар?

Банат. Күрәйек әле, беззен ирәребез кемгә жарши һуғышып ғәзиз баштарын һалды икән.

Гөлсирә (*илай язып*). Ишкә төшөрмә инде, Банат...

Зәлифә. Ярай. Ултырышайык, килгәс, күрмәй китмәбез. (*Ултырышалар, байтак һүзнөз торалар.*)

Миңлекәй. Буржуйзар бисәләренә «йәнем-бәгәрем» тип әйтәмә икән?

Гөлсирә. Уйлар уй, һөйләр һүз тапты тағы бынау Миңлекәй.

Миңлекәй. Фазылыйән мине ана анау Җара жая астында «йәнем-бәгәрем» тип қосақлаш үкәйне. Иңкәгенә төштә лә, рәхәт булып китә. Уйламайым тиһәң дә, уйларның шул...

Зәлифә (*карана*). Тыңлап тормаңындар тағы. Оят, биллахи!

Миңлекәй. Уның ни ояты бар? Мин уйлаганымды қыскырып һөйләйем, һез шымғына, йәшереп кенә уйлайнығыз. Айырма бары шундағына.

Банат. Ни етте һөйләштергә урыны был түгел.

Миңлекәй. Уныңы дөрөң... Һуғыш сығыр йылды Қәзәргол тугайында бесән йыйғанда, Фазылыйән менән қунып қалдығ. Төн буйы ямғыр яузы...

Зәлифә. Быныңын қайтыр юлда һөйләрнең, Миңлекәй.

Миңлекәй (*шарқылдан көлә*). Оялмай тағы... Үлтерһәгез әз, һөйләмәйсәкмен.

Банат. Был господаларзың сыйканын шулай көтөп ултырыбызмы һаман?

Миңлекәй. Әйзәгез, шарқылдан көләбез. Ишетерзәр әз сыйғырзар.

Гөлсирә. Кисә Хәлимә жарсыл машинала узып барғандарын күреп қалған. Буржуйының мыйығы сыйсан қойрого кеүек неп-нескә генә, ти.

Миңлекәй. Бынау Гөлсирә үзе ғонанһыз йән булып қылана, үзе туп-тура мыйытқта барып йәбеште.

Банат. Миңлекәй, тим, етер һинде!

Миңлекәй. Бөттө, бөттө, Банаткайым.

Зәлифә. Үзәм ултырам, үзәмдең йөрәгем леп-леп тибә. Зөлхәбирә тураһында уйлайым.

Гөлсирә. Мин дә...

Банат. Сер бирмәсәк! Һүз бер булһын!

Пиккио менән Ричард өйзән сыға, Ричард үз фотоһын кире түш кеңәхенә һала.

Пиккио. Тимәк, джентльмен һүзө — һин миңә бүтән карточканы бирәнең...

Ричард (*ситкә, һүзып*). Карт инәңә сәләм әйт!

П и к к и о (*катаиндарзы күреп ала*). О синъоралар!
(*Карап тора.*) Ниндэй тупшы кейемдэр! Ниндэй би-
зәктәр! Һаумынығыз?

Ри чар д. Улар синъоралар түгел, беззең ауыл қа-
тындары...

П и к к и о. Таныш булайык — Карло Пиккио. Бы-
на рәхим итегез — визитная карточка. Бынының һең-
гә, бынының һеңгә, бынының һеңгә, бынының һеңгә. Ита-
лияга — Миланога килһәгез, туп-тура үзебезгә рәхим
итетез. Хуш килдегез!

Катындар, аптырашып, бер-берененә жараша.

М и ң л е к ә й. Карточка, ти, һүрәте алдында ла,
артында ла юк. Бына бер мәрәкә.

Гөлсирә. Языуы латинсә инде әллә?

П и к к и о. Латино, эйе, латино.

Банат (*куңеле жайтып*). Фу! Ошо ла булдымы
буржуй. Сиңерткә шикелле никергеләп тора. Вакыт
үззүрүп, итек туздырып килеп йөрөүбез.

Ри чар д. Шул үзе инде.

М и ң л е к ә й. Булмаң, газетала сыйкан һүрәттәр-
гә якын да килмәгән.

Зәлифә. Ңұғыштан һүң, бәлки, улар за шулай
арықланып калғандарзыр.

Ри чар д. Буржуйзың төрлөһө була... Карама
үзенә, жара күзенә.

Гөлсирә. Бынау языузы нимә эшләтергә икән?

Ри чар д. Был уның адресе. Италияга барнағыз,
әзләп табырга... Хат язырга ла була...

М и ң л е к ә й. Ысынлап та, барып сыйқнаң, күзә
шар булыр ине, әйкәйем.

Банат (*Пиккио әргәһенә килә*). Мин тиң арала
ғына Италияга бармаңка булдым. Мәгез адресегеззе.
(*Бирә.*)

Зәлифә. Мин дә... (*Бирә.*)

Гөлсирә. Мин дә... (*Бирә.*)

М и ң л е к ә й. Барнам, языуның за әзләп табыр-
мын. Телгә харап үткермен мин. (*Бирә.*)

П и к к и о. Нимәлер аңлашылманы, ахыры, синъо-
ралар. Фәфү итегез. Мин ихлас күңелдән.

Банат. Бөтәһе лә аңлашылып тора. Без әз ихлас
күңелдән.

Ричард һиззәрмәй генә тау яғына китә, мөгайын, ул Зөлхәбирә артынан баралыр.

Миңлекәй. Өзөп кенә әйтегез әле: hez, ысынлап та, буржуймы?

Пиккио. Қайылайырак итеп әйтергә hñ? Нисегерәк әйтһәм дөрөс булыр икән?

Банат. Туп-тура итеп.

Пиккио. Бер яқтан қарағанда, буржуй, бәләкәс буржуй, господин буржуй түгел, иптәш-товарищ буржуй, икенсе яқтан — партизан...

Банат. Иптәш-тауариш бүре тәүзә кемде ашарға икәнде үзе белер әле, тип әйтте ти...

Пиккио. Нимә ти ул?

Зәлифә. Бүре тураында әкиәт hейләй ул.

Пиккио. Эйе, эйе, мин дә беләм ул әкиәтте. Қызыл башлыклы қызызы бүре ашаган...

Гөлсирә. Құп ашаны, ай, құп ашаны. Балаларзыла, ололарзыла...

Пиккио. Әкиәт ары, мин бире, ти, синьоралар. Мөгайын, hez синьора Зөлхәбирә килмәгәнгә асууланғанығызырып. Улар Айгөл менән тауга киткәндәр икән, хәзәр килерзәр. Әлегә мин җабул итәм hezze.

Банат. Бөтөнләй баш булып алған был.

Пиккио. Баш, баш... Мин hezзен мәкәлде беләм, ир — баш, жатын — муйын. (Башын борғолай.)

Банат. Ай-хай, йор.

Зәлифә. Йор булмаһа, бөгөнгө көндә ошонда йөреп тә ятмац ине.

Пиккио. Іез бөтәгез әси синьора Зөлхәбирәнен дуңтарылыр, мөгайын. Йөзөгөззө танымайын да, исемдәрегеззө беләм мин. Ынап сыгайыммы?

Миңлекәй. Ынап қарагыз әле.

Пиккио. Иң яқын дуңсы-әхәриәте — Зәлифә, Зәлифә — бер.

Зәлифә башын ситкә бора. Исемдәре сыйккас, башкалар за шулай итә.

Миңлекәй. Әхәриәт түгел, әхирәт.

Пиккио. Эйе... Әхирәт. Ары һанайым. Банат — ике. (Бармагын бөкләй.) Банат — әллә ниндәй җанат та тигәйне әле...

Миңлекәй. Талмац җанат. Уңған ул, құп әшләй. (Кұлы менән әшиләп күрһәтә.)

Пиккио. Канат — ике, Сәлимә — өс, Фәниә — дүрт, Фәниә — дүрт...

Миңлекәй. Миңлекәй...

Пиккио. Миңлекәй — биш, Миңлекәй — биш... Гөлсирә — алты... Йыйының нигезме, туғызымы инде.

Миңлекәй. Жара әле, тәтәкәйем, харап бит был бәндә.

Банат. Бисәһе һөйләгәндер.

Зәлифә. Һөйләһә лә инде...

Гөлсирә. Һагынып һөйләгәндер, күрәһең, баҳыр. Әзәм балаһы бит.

Банат. Ебемәскә!

Пиккио. Синьора Зөлхәбирә һеззе шатландырасақ әле. Ул бөтәгезгә лә бүләктәр алыш җайты. Асыл, затлы бүләктәр... Матур кофталар, тек-тек басылыш йөрәй торған туфлишәр. О, тагы әллә нәмәләр!

Банат. Бисәләр! Озак қунак булдық, әзәп белергә кәрәк.

Зәлифә. Эйе, күрәһе әзәмде күрәк, қузгалайык.

Бик ашықмай гына қузгалышалар.

Пиккио. Синьоралар! Сақ жына көтөгөз, тагы сақ жына...

Миңлекәй. Көтә-көтә көтөк булдық, унан өтөк булдық.

Пиккио. Тагы аз гына өтөк булығыз. Бик аз жына.

Гөлсирә. Зөлхәбирә җайтып етә алманы, үкенер инде...

Банат. Хушығыз, иптәш-тауариш!

Пиккио. Һең китінгөз, синьора Зөлхәбирә миңә асыуланасақ, ой асыуланасақ. Пиккионың баш бөттө!

Миңлекәй. Баш бөттө, муйын жалыр...

Тау яғынан Зөлхәбирә менән Айгөл югереп килә. Пиккио уларзы күреп жала.

Пиккио. Муйын, муйын... (*Шатланып.*) Ана муйын тайтып килә. Ике муйын!

Жатындар боролоп жарайшар. Ашықмай гына кире урындарына ултыралар.

Зөлхәбирә (*алыстан ук*). Дүстарым, әхирәттәрем! Бына рәхмәт һеңгә! Үзем барайым, тип тора инем.

Уф! Һағындым! Бөтөгөззө лә үлеп һағындым. (Косак үйең килә.) Қайнығыззан башлайым икән? Зәлифә-кәйем, әхирәткәйем, қайза, үзендән башлайым. (Зәлифә ынтыла. Зәлифә, башын үйең, өнһөз үлгыра.) Нимә булды ниңә, Зәлифә? Ниңә башынды күтөрмәй-нең? Был мин бит — әхирәтең Зөлхәбирә.

Зәлифә. Мин ниңе танымайым...

Зөлхәбиရە. Нисек инде ул танымайың? Нисек инде? Оноттоңмо ни? Мин һөззөң берегеззө лә онотманым.

Зәлифә. Мин танымайым.

Зөлхәбиရە. Э ниң, Миңлекәй? Ынин таныйыңмы һүң?

Миңлекәй. Мин Миңлекәйен Миңлекәй ҙә...

Зөлхәбиရە. Мин Зөлхәбирә.

Миңлекәй. Таныш түгел.

Зөлхәбиရە. Гөлсирә, Гөлсирәкәй! Ынин таны, исманам!

Гөлсирә (илап). Әллә инде... Таныйым да кеүек, танымайым да кеүек...

Банат. Құп илаузын уның күzzәре зәгибләнде. Кеше айырмай ул хәзер.

Зөлхәбиရە. Банат! Арада иң учаслыбыз Банат — ниң һүң ни әйттернең?

Банат. Әйтмәм. Танымайым мин ниңе.

Зөлхәбиရە (бөтөнләй койолоп төшә). Ңең миңе шаяртаңығыз, әлбиттә, шаяртаңығыз. Һаман да уйын-сақ икәннегез әле, шайтан қыzzар! Иәгез, етер, етер, әхирәткәйзәрем. Түзөр хәлдәрем жалманы. Үзегеззөң дә, миңең дә сызыамлықты башжаса һынамағыз. Шарт-лап өзөлөүе бар.

Банат. Беззеке өзөлөүзән үткән инде.

Зөлхәбиရە. Дүстарым, тәзәрлеләрем, нимә эш-ләүегез был? Ниндәй фажигә, ниндәй жот оскос сихыр был?

Айғол, йәшен һүккан кеүек, шак жатып тора.

Пикки о. Синьоралар, әхирәттәр! Бөтә көсөгөззөййып, исегезгә төшөрөргө тырышып жарагыз, синьоралар! Зинһар есөн!

Зөлхәбиရە. Бар, Карло дүсүм, беззе жалдырып тор. Үзебез генә, бәлки, тиәрәк аңлашырыбыз.

П и к к и о. Ярай, ярай, мин китэм. (*Аяк осона ба-сып сығып китэ.*)

З ө л х ә б и р ә. Зәлифә, Банат, Минлекәй, Гөлсирә!
Ни булдың һеңгә?

М и ң л е к ә й. Безгә бер ни үә булманы.

Г ө л с и р ә (илап). Артық бер ни үә...

Б а н а т. Беззен ҳәтеребез югалды. Дүртебеззен дә бер юлы.

З ө л х ә б и р ә. Улайха, бөтәнен дә берәм-берәм ҳәтергә тәшөрәйек. Зәлифә, без бит һинең менән күрше өйзәрәз үстек. Истәлеккә тәтәйзәр бирешеп, һигез йәштән әхирәт булыстық. Мәңге ташлашмаңка ант итеп, әпәкәй-кояш, тиештек... Һинең сәсең бөзрә ине, тарай алмай интегеп бәтә торғайның... Хәтерләйнеңме инде?

З ә л и ф ә. Юк, юк! (*Әрнеп.*) Хәтерләмәйем!

З ө л х ә б и р ә. Исендәме, Банат. Һинең менән икәү Йәрмәй ауылына барғайның. Ауыл осонда бер малай беззе таяқ менән куркытмаксы итте, һин уны қызып тоттоң да акыртып тукмап киттең. Яман көслө инең... Үсеп еткәс, һин уның катыны булдың.

Б а н а т. Малай исемдә. (*Баш сайкай.*) Һин — юк.

З ө л х ә б и р ә. Минлекәй, һин бик йәшләй үк егет-тәрзен баштарын эйләндөрә торғайның. (*Көлә.*) Шулай бит, Минлекәй! Һинең менән без — ике ахмак Фазыл-йән арканында азна буы спор булып йөрөнөк. Һин ерле юткә көnlәштең дә киттең... Азактан рәхәтләнеп бер көлдөк, исманам. Эйе бит, Минлекәй? Неззен башсала, қарама төбөндә. Ул қарама әле лә исәндер, мояйын...

М и ң л е к ә й. Уткән жыши утынга киңеп яктым. Торған кейең короно.

З ө л х ә б и р ә. Хәтерләненеңме инде?

М и ң л е к ә й. Юк.

З ө л х ә б и р ә. Мүклекүлдә томбойок өзөп йөрөгәндә, кем кәмәнән йығылып тәшкәйне? Һин түгелмә, Гөлсирә?

Г ө л с и р ә. Мин.

З ө л х ә б и р ә. Баттың тигәндә, кем тартып сыйгарзы һине? Хәтерләйнеңме шуны?

Б а н а т (никереп тора). Етер! Һин дә түкта! Беззен сыйзамлыкты һынама, уның да сиге бар. Без үә таштан яралмаган! Беззә лә йөрәк, беззә лә йән бар!

З ө л х ә б и р ә. Тимәк, таныйығыз?

Банат. Юк, барыбер таный алмайбыз ниине.

Айгөл (*уртага атылып сыға*). Банат апай! Был
минең әсәйем бит! Һин таныйның бит уны, таныйның!
Үзен бит осраған найын, мине тұктатып: «Бигерәк
әсәһенә оқшаган, бигерәк сибәр», — тип арқамдан
һөйә инең. Мин әсәйемә оқшагас, нисек уны танымас-
та мөмкин? Мөмкин түгел! Ниң бушты һөйләйнең,
Банат апай? Миңлекәй апай, Зәлифә әхирәт апай, Гөл-
сирә апай! Миңә нең бөтәгез әз бәләкәс сағымдан ук:
«Әсәйен илдә бер кыз ине, әсәйен кеүек ақыллы бол,
әсәйен кеүек игелекле бол!» — тип тылкынығызы. Эйе,
гел шулай тинегез. Зәлифә апай! Әсәйен кеүек күрәм,
тип анау көндө кем мине қосаклап иланы. Һин ила-
ның бит, Зәлифә апай! Элек әйткән һүзегеззе хәзәр
тананағызымы ни? Әйтегез, танабыз, тиегез, тиегез. Әй-
тегез!

Катындар, жаушап-аптырап, һүзінде жалалар. Озак пауза.

Зәлифә (*акрын ғына Зөлхәбирә жарышынына ки-
леп баңса*). Теге Зөлхәбирәнен мин әхирәтемен. Шуның
әсөн иң тұра һүззә мин әйтергә тейешмен.

Зөлхәби рә. Мин шул ук Зөлхәбирә. Шул ук!
Тик ғазаптарым ғына құберәк.

Зәлифә. Теге Зөлхәбирә үзебеззеке ине. Ә бы-
ныңын күзебез таный, күңелебез танымай. Без донъя
күргән халық түгел, ябай халық. Донъяны без тап
уртага: аққа — жарага, дұсқа — дошманға, ятшы-
га — яманға, йәшәүгә — үлемгә буләбез. Без дүртебез
әз етем, тол бисә. Ирзәребез, дошманға жаршы һуғы-
шып, тупрақта неңделәр, ниңең беренсе ирен, үз ирен
кеүек ук... Дошман кем ине һүң? Ул синфи дошман
ине, Зөлхәбирә. Беззенсә, ябай ғына әйткәндә, буржуй-
зар, капиталистәр ине. Һин шуларзың берененә кейәү-
гә сыйқаның. Ұныны, әлбиттә, ниңең әш. Ә бына уны
әйәртеп жайтының инде безгә лә жағыла. Намысыбызы-
га тейә, бынан алың яттарзың тупрағында яткан мәр-
хұмдәрзен иштәлеген мыңқыл итә. Ниңең был қылышынды
йөрәк шулай табул қылды. Без, ябай, ауыл би-
сәләре, бәлки, бөтәһен дә аңлап еткермәйбеззер. Донъя-
ла беззен әсөн дұс бар, дошман бар, Ватан бар, сит
донъя бар, бөгөнгө көн бар, иштәлектәр бар. Үйлап
жарашаң, жайны бер йәһәттән без ыңандың төрле яғын-
да булып сыйғабыз. Үйлағанымды әйтәйем. «Гәфү

ит!» — тиер инем, урынның булыр. Йин үзен бөзгөн гөфү үткөнергө тейешшөң, итә алнақ... Шулай, Зәлхәбірә, күзебез таныны, күцелебез таныманы.

Бана т. Йәғең, бисәләр, һүз бызау имездә, ти... Бөзбит донъя буйлап сәйәхәт сыйккан кешеләр түгел (*тота*), — эш көтә.

Миңлек әй. Бөззә хәзәр бары шул эш кенә көтәлә инде.

Бетәне лә ашықмай гына урындарынан тора.

Зәлхәбири (ярғып). Китмәгез! Хөкөм һүзегеззә әйтеп бөтөрөгез! Һөз мине күргән яफаларым, кисергән газаптарым, һұлқылдаң әрнеп торған яраларым өсөн, азак килеп, йөз үлемдән қотолоп исән қалғаным өсөн хөкөм итәһегез бит! Аңдайнығызымы шуны? Бына быныңы (кулдәк еңен өзөп ыргыта) фашистен беренсемәһөре. Утлы тимер менән басылған.

Зәлифә (әсе тауыш менән). А-бау!

Гөлсирә (илап). Иланым!

Зәлхәбири. Э уға тиклем, унан һуң булғандары! Теләһәгез, теләмәһәгез әз, тыңлағыз, тыңламағыз әз, һәйләйем. Хөкөм астындағы кеше үзенең һуңғы һүзен әйтеп бөтөрөргө тейеш. Закон быны рөхсәт итә.

Гөлсирә. Закон тип ни инде...

Зәлхәбири. Мин Сабирзең бары жәбере менән генә осраштым. Төн буын уның баш осонда ултырзым. Төн буын тирә-яғымда туптар шартланы, пулляләр һызырыз, танқылар үкерзе. Қояш сығып килгендә, бөрәү жаршыма басылып, миңә автомат тоқжаны. Был фашист ине. Шунан алып коллок башланды. Мал ташый торған вагонға йөзләгән жатынды тыңқыслап тултырылар за алып киттеләр. Эсөнөн, аслықтан, һынухаузан яфаланып, бик озак барзық. Сирлеләр бақтан көйө үлделәр, ятып үлерлек тә урын юқ ине.

Зәлифә. Бисаралар...

Зәлхәбири. Бөззә тау араһындағы бер заводка алып барып тықтылар. Тәүлегенә ун алты сәғәт эш. Йигез сөгәт — илау-һықтау. Қайза икәнебеззә беребез әз белмәйбез. Шулай за мин бер көн, яйын табып, жастым. Тиң тортолар. Қанға батыргансы тукманылар, мәһөр бақтылар. Өс айзан һуң бер иптәшем менән йәнә жастық. Ике көндән һуң эт менән эзләп тортолар, һуштан яззыргансы тукманылар. (*Күкәрәген аса.*) Қызыған

тимер менән сажлатып бынау икенсе мөһөрзө нұқтылар.

Гөлсирә. А-а! (*Кұлы мәнән күзен жаптай.*)

Банат. Ыыртқыстар!

Миңлеқәй. Қан әскестәр!

Зәлифә. Ошондай фәрештә кеүек жатынға нисек тұлдары күтәрелгән?

Гөлсирә. Дошман тигән бәндәләрең құрһәтмәнен.

Зөлхәбірә. Йәй башы ине. Тағы жастық. Өсөү инек. Артыбыздан әллә қыуа сыйманылар, әллә сыйып та, әзебезгә тәшә алманылар. Был юлы без үзебеззен ни тирәләрек икәнебеззе азырақ самалай инек. Қайзалыр көньякта Италия булырга тейеш. Тау аралынан юлдыз-ниң егерме көн барзық. Йонсон, қоро һәйәккә қалдық. Тәүзә Иванканы... ташқын алып китте. Шунан Ростислава... Ул, яза басып, упқынға осто.

Миңлеқәй. Бисаратайзар...

Гөлсирә. Низәр генә құрһәтмәне был һұғыш әзәмдәргә...

Зөлхәбірә. Яңғыз талғас, ашамай-әсмәй күпмек йөрөгәнмендер, белмәйем. Бөтәне лә наташыу кеүек кенә булды. Тирмәнсе йортонда һушым килдем. Тирмәнсе мине бер йылға ярында табып алып жайткан икән.

Миңлеқәй. Ул да фашист булып сыйтымы?

Зөлхәбірә. Юқ, түгел. Һәйбәт кеше. Ңең уны құрзегез. Йылдар үткес, ул қызыым Зәлифә менән улым Джузеппенең атаһы булды. Минең тегендә тағы ике балам бар!

Кесөргәнеш кәмей. Байтақ һүзіңең торалар.

Банат. Шулай икән...

Миңлеқәй. Тимәк, теге әкиәттәге кеүегерек булып сыйкты инде. Йомғағы артынан илап югергән үгәй қызы урап жайтканда, эт былай тип өрзө, ти бит: «Үлергә киткән апайым байып жайтып килә-ләу!» Қызыл әрмис жатыны булып жына киткәйнен, буржуй жатыны булып жайтып төштөң...

Зөлхәбірә. Шулайырақ булды шул. Һұғыштан һуң Карло жапыл байып китте... Бына бөтәнен дә һейләп бирзем, хөкөмөззә сығарып бөтөрөгөз.

З ә ли ф ә (*Зөлхәбирә алдына килә, уның асык күкүрәген яба*). Газаптарың, яфаларың, яраларың (*таяшың жалтырай*) жот оскос, күргөн, кисергөн язмышың фажиғәле, Зөлхәбирә. Һин һөйләгендә генә лә, тәндәр сымырзап торзо. Ләкин улар тыуған ерзе сит ергә, үз кешеләренде яттарға алмаштырырга хокук бирәме икән? Быныңын мин белмәйем.

М иң лекәй. Мин дә белмәйем.

Банат. Эйе, без белмәйбез.

Г ө л с и р ә. Э мин беләм: без жаты бәгерле жатындарбызы, без рәхимнәз жатындарбызы. (*Илай.*)

Банат. Бәлки, шулайзыр за. Без зә тыумыштан ундей түгел инек. Хәсрәт жатыш нәфрәт бауырзарыбызыза таш булып йомарланды. Дүртебеззен дә ире, налкын тупракты косаклап, ерзәң дүрт тарафында ята. Уларзы қөнбайыштан килгөн заттар үлтерзе. (*Йозрогон болгай.*) Қөнбайыштан килгәндәр! Шул ук қөнбайыштан ағайың ағас аяғын һейрәп жайтты. Э һин нисек жайттың? Ниңә жайттың һин?.. (*Үзе сак иламай.*) Безгә лә ауыр, үзенә лә бик ауыр. Бер-беребеззә барыбер йыуата алмайбызы. Тыныс жына хушлашайык.

З ө л х ә б и р ә. Бына ошолаймы, бөтөнләйгә сит кешеләр булыпмы?

З ә ли ф ә. Башкаса мөмкин түгел, күрәнең...

З ө л х ә б и р ә. Һеңгә атап алып жайткан бүләктәрем бар ине. Булмана шуларзы алыр инегез. Мин хәзәр сыгарам.

З ә ли ф ә. Бүләгенде лә жабул итә алмайбызы. Быныңы өсөн гәфү үтенәбез... Эммә жабул итә алмайбызы. (*Илап ебәрмәң өсөн иренен кымтый.*)

Дүртөңе лә баштарын эйеп сыйып китә. Гөлсирә өннәз илай. **З ә ли ф ә** яулык осо менән йөзән жаплай.

З ө л х ә б и р ә (*карап жала*). Мәйет менән хушлашып киткән кеүек киттеләр...

А й г ө л. Улар бындай учасал түгел ине, өсәйем. Улар бик һәйбәт инеләр.

З ө л х ә б и р ә (*имәндө жосаклай*). Тыуған тупрагым! Һинә тағы ла әсе күз йәштәремде түгермен, тип уйлап жайткайныммы ни мин? Тыуған тупрагым! Минең зарымды ишетәнеңме һин? Азашып йөрөгән етем тошсоғон үз оянына жайтып ингәйне, оялаштары уны

кабул итмәне, талап сыгарзы. Көткән куркыныстар ситләп үтте, уйламағандар алға килде. Тегенән мине совет законы, ГПУ, төрмә, лагерь менән жүркүтып ебәрзеләр. Бында мине улар түгел, дүстарымдың нәфәрәте көтөп торған икән. Нимә қылайым? Қайза барып һыйынайым? (*Быуылып илап ебәрә.*) Балам! Зинһар, һин ташлама мине! Утенеп, ялынып, ялбарып һорайым, балам!

Айгөл (*әсәхе каршиһына төзләнә*). Илама, әсәйем, азактан бөтәһе өсөн дә бер юлы гына иларбыз. Бер юлы гына...

Зөлхәби рә. Йәш сактағы кеүек иламай сыйзап булһа икән ул.

Айгөл (*әсәһенең сәстәрен һыйпай*). Һинең кеүек батыр кешегә күп илау килемшәй.

Зөлхәби рә. Тән яраларына түзеп була, йән яралары быуынга тәшә, балам.

Айгөл озак итеп әсәһен һөйә. Күккә җарай.

Айгөл. Әсәй! Италияла күк ни төслө?

Зөлхәби рә. Бөтә ерзә лә бер үк күк, бер үк кояш, қызыым. Язмыштар гына төрлө.

Айгөл. Күк хас та ошондай бейек, зэнгәрме?

Зөлхәби рә. Барғас күрерһен...

Айгөл. Италияны картала бейек үксәле итеккә откышатып тәшәрәләр. Ңез ул итектең җайы ерендә тораһығыз — йөзләгендәме, қуңысындамы, үксәнендәме?

Зөлхәби рә. Қуңысының осонда гына. Барғас, теләгән ерендә йөрөрһөң, теләгәненде күрерһен. Бик боронго ил ул.

Айгөл. Уныңын гына беләм дә... Әсәй, Италия фильмдәрендә кешеләр йә ыйырлайзар, йә талашалар. Ҙынылап та, улар шундаймы?

Зөлхәби рә. Шундай. Әммә азырақ ыйырлайзар, күберәк талашалар. Башка ерзәрәзәге кеүек үк.

Айгөл. Етер, Италияны һейләмәйек инде... Атыймдың җәбере тураһында һейлә. Қайза ул?

Зөлхәби рә. Украинала. Кола яланда тау битендә ине.

Айгөл. Пионерзәр унда, мөгайын, сәскәләр наалыр әле... Ә без онотток уны.

Зөлхәби рә. Кешеләр үлгәндәрзә генә түгел, төреләрзә лә оноталар.

Айгөл. Э без онотмайык. Синьор Пиккиога ми-
нең бер һүзөм юқ. Шулай за атайды, миңең ата-
йымды онотмайык, йәме, әсәй.

Зөлхәбириә. Бергә булғас, һин миңә гел уны
хәтерләтеп торасакың — тегендә, Италияла.

Айгөл (*никереп тора*). Атайды онотмау өсөн
Италияга барыу һис тә кәрәкмәй, әсәй!

Зөлхәбириә. Қызымы! Ун өс йыл көтөп, қырт
кәртә үтеп җайттым. Мин бит һине алырға җайттым.

Айгөл. Әгәр мин барманам...

Зөлхәбириә. Был мәмкин түгел, қызымы.

Айгөл. Мин башта ук һизгәйнем, әсәй. Ләкин
рәнійемә, қапыл ғына өзөп әйтә алмайым. Етерлек
акылым да, таянырлық тәжрибәм дә юқ. Исаәр бер йө-
рәгем бар. Э ул икеләнә, бик ныңк икеләнә... Қемгә генә
кәңәш итәйем.

Зөлхәбириә. Намысыңа.

Айгөл. Ул да икеләнә.

Зөлхәбириә. Миңә кәңәш ит.

Айгөл. Юқ, әсәй, был йәһәттән һин кәңәшсе була
алмайың. Бабайым ни әйтер? Йәнә Ричард Галин...
Бәтә ун ете йыл ғұмеремде мин улар менән бергә йә-
шәнәм бит.

Тау яғынан Йәғәфәр менән Ричард килә, Йәғәфәр кескәй ге-
нә айыу балаһын құлтығына қыстырып алған.

Ана, бабайым!

Йәғәфәр. Без. (*Айыу балаһын күрһәтә.*) Бына
без йәнә өйгә җайттык.

Айгөл. Тыйнақтың бер балаһы түгелме һуң был?

Йәғәфәр. Шул, инәһен юғалткас, тыуган йор-
тон эзләп килгән, бахыр... Ярай, үсерпенә әле. Илдә һин
түгел, җанаты һынған сәpsек балаһы ла үлмәй...

Айгөл. Бабайым! Әсәйем мине алырға җайткан
бит!

Йәғәфәр. Җалай алырға? Җайза алырға?

Зөлхәбириә. Италияга. Үз яныма, теге балала-
рым янына.

Йәғәфәр. Нисек инде ул шулай, қапыл ғына?
(*Күлдарын йәйә.*) Көтмәгәндә генә?

Зөлхәбириә. Ун өс йыл көттөм, ун өс йыл аш-
тындым. Аңла, ағайым! Мин бит әсә. Айгөл — миңең
тәүге балам, иң ныңк яфаларға тәшөргән иң қәзәрле

балам. Үнан башкса бүтәңсә йәшәй алмам. Эрнеүзәрем елегемә төштө. Йәшәй алмам. Үнһыҙ йәшәй алмам.

Йәгәфәр. Э мин? Мин нисек йәшәрмен? Япаяңғызым, бер үзәм нисек йәшәрмен? Элегә саклы мин ни өсөн йәшәнем? Кем өсөн йәшәнем?!

Зөлхәбири. Һөйөклө агайым! Был бәхәс миңең өсөн ни тиклем ауыр икәнен аңлаңаң ине. Аңлайыңдыр, һин ақыллы бит. Эммә мин әсә. Қанымдың әмеге ақылымдан көслөрәк. Миңең якта әсәлек хакы.

Йәгәфәр (тыныс). Бездән якта ил хакы, ер-һыу хакы (куккә күрһәтә), анау жояш хакы.

Зөлхәбири. Миңең якта қүкрәк һөтө хакы, күз йәштәрем хакы...

Йәгәфәр. Әгәр әсә менән Ватан бала өсөн судлашына, гәзел суд кем яғында булыр ине?

Зөлхәбири. Әлбитет, әсә яғында булыр ине.

Ричард. Бәлки, Ватан яғында...

Пауза.

Йәгәфәр. Бала үзе хәл итһен.

Айгөл. Эйе, мин хәл итермен. Бик-бик күп уйлагас, үзәм хәл итермен. Әлбитет, хәл итермен. Могайын, әсәйем, икенең кат һинән айрыла алмам. Кисер, тәзерле бабаҗайым! Әсәйемдән айрыла алмам. Мин... Мин... Азашкан айыу балаңы мин...

Ут һүнә.

Бишенсе картина

Таң алды. Әле генә уянган жоштар һайрай. Сит кеше яктылық түңәрәгендә. Өй тәзрәнән зәгиф кенә һарғылт ут төшә.

Сит кеше. Таң ата. Жоштар йоконан уяна. Тәүлектең иң саф сабый сагы. Был сәгәттә тик бәхет, шатлық, мәхәббәт, тылсымлы киләсәк хакында ғына һейләргө ине. Яңы кен тыуа. Был минуттарза, бер-беренеңең иңбаштарына баштарын налып, кемдәрзөр жайзалаыр ул турала һәйләшәлер, әлбитет. Хыялдарында бер йылға, ун йылға, йөз йылға осоп үтәләрзөр. Э мин ун туғыҙ йылға артка ташланам. Мин ул сақта ла бар инем, бөтәһен дә күрең, сittән генә күзәтеп торзом. Ошондай ук йәйге таң ине. Тәмәке төтөнө баşкан зур

шыкызы булмә. Йондоzzар йымылдауы, төнгө еләс ел, коштар наирауы эскә үтеп инмәһен өсөн, тәзрәләргә жалын, ауыр пәрзәләр королған. Сөнки тормош ауазы, донъя нұлыши бүлмәгә бәреп инһә, ундағы кешеләр зен күңелдәре йомшарыны ихтимал. Күңел йомшак-лығы ул заманда тыйыла ине. Елненгән күзле өс кеше нарылт йөзлө бер кешене хөкөм итте был иртәлә. Башта: «Ултырығыз, гражданин Моратшин», — тинеләр. Тыңламагас, тағы жабатланылар: «Ултырығыз, гражданин!..» Ултырзы. Осәүзең икеһе ялған гәйепләү жағыз зарына — ялған шаһиттер зен ялаңына ихлас ышанып, шик-шебіндең хөкөм сыйгарзы. Улар үззәренең бурыстарын шулай гәзел, теүәл башкарыу зарынан риза ине. Э өсөнсөн бөтә жағыз зарзың ялған, э гәйепләнеусенең гәйепнедә икәнен белә ине. Сөнки улар дүстар ине. Өсәүзең беренсөн: «Гәйепле!» — тине. «Гәйепле!» — тип жабатланы икенсөн. Өсөнсөн өндәшмәне. Хатта баш та жакманы. Теге икәү уга иғтибар за итмәне. «Алып китеңең!» — тине беренсөн. Алып киттеләр. «Нәүбәттәген килтерегез!» — тине икенсөн. Килтерзеләр. «Ултырығыз, гражданин...» — тинеләр. (Сит кеше юқ була.)

Өй эсе. Тонок жына ут яна. Йәғәфәр өстәл эргәһендә ултыра. Кәзәрийән ишек төбөндә баңып тора. Айгәл, юрганына төрөнәп, карауатында ултыра.

Йәғәфәр. Өсөнсө тапкыр жабаттайым: ултырығыз, гражданин Ябагаев.

Ябагаев. Ултырham да ярай, баңып торham да...
Йәғәфәр. Ярамай, ултырығыз.

Ябагаев. Ултырзым. Был аякты бәлә жайзан килем сыкты, тиңеңдер, тиңегеззер...

Йәғәфәр. Шулай тимен.

Айгәл. Бабайым! Кәзәрийән агай туранында бер һүз әйтәйемме?

Йәғәфәр. Хәзәргә әйтмәй тор. Ын уны «кем» тип норагайның. Мин ниине шуга уяттым. Тыңлап жына ултыр.

Ябагаев. Мин һеңзә бер мен туғыз йөз утыз туғызының йылдан бирле, һең акланып сыккандан бирле, әзләйем. Құпме хаттар яззым, кире жайты.

Йәғәфәр. Хаттарың килде, алманым. Мин ниине юқ тип иңәпләнем...

Я б а г а е в . Кырғаныста жаршы, хәзеге бармын шул. Құпме тапқырәр үз-үземә күл налырға ла йынынып жараным. Һәр юлы кисектереп торзом.

Й ә г ә ф ә р . Буштың һөйләйнен. Хайуандың мәхлүгө лә, йырткысы ла үз-үзенә күл налмай. Донъяла юқ әш ул.

Я б а г а е в . Дөрөс. Шуга күрә лә ул эште мин кисектерә килдем.

Й ә г ә ф ә р . Нимә, һин минән йәлләтергә килденме? Зинһар, үз-үзенде харап итмә, тип инәлергә тейешме инде мин һиңә?

Я б а г а е в . Юқ, Йәғәфәр, быныны тик һүз уңындағына.

Й ә г ә ф ә р . Нимә кәрәк һуң һиңә?

Я б а г а е в . Һинең ғәфү итең кәрәк. Ун туғызылы үземә урын таба алмайым. Йәнем өзгөләнә. Кешелек киәфәтемде югалттым. Кешелек сифаты, кешелек дәрәжәне тураында әйтеп тә тораңы юқ. Унының үзең күрәнең...

Й ә г ә ф ә р . Җаршыға басылып жына ғәфү һорарға һин шаярып китеп тәэрә баяланы ваткан малай түгелнең бит.

Я б а г а е в . Беләм. Мин һинең тормошондо, язмышынды емереүзә жатнаштым, өндәшмәүем менән жатнаштым. Шуның арқаында һин жатынынды, берзәнбер балаңды югалттың.

Й ә г ә ф ә р . Құрәм, һин аңлай башлағаның икән...

Я б а г а е в . Мин күптән аңланым. Ун ете йыл, бөтә нәмәнән ваз кисеп, һине, һеззә... әзләйем.

Й ә г ә ф ә р . Мин кәрәкмәйем бит һиңә, йән тыныслығы кәрәк.

Я б а г а е в . Эйе, дөрөс.

Й ә г ә ф ә р . Һиңә выждан ғазабынан котолорға кәрәк.

Я б а г а е в . Эйе. Минә башка һис ни кәрәкмәй. Хатта бәхет тә (*меңкен ыйлмая*), бәхет тағы... Иман килтерергә кәрәк минә!

Й ә г ә ф ә р . Килтер. Ана, Җара жая алдына баң та килтер.

Я б а г а е в . Җара жая түгел, һин генә жотқара ала-ның үнине.

Йәгәфәр. Йин бит мине жоткарманың, жоткарырга тырышып та жараманың...

Ябагаев. Эгәр ул сақ нине жоткарған булнам, хәзәр бынау жиәфеттә алдыңа килеп басыр инемме ни?

Йәгәфәр. Дөреңен әйткәндә, ул вакытта мин нине был тиклем үк жаты хөкөм итмәнем. «Бер ул ғына мыни?» — тип уйланым. Бара-бара, уйлай-уйлай нәфрәтем жайнап сыйты... Эгәр ул йылды һәр есөнсө һинең кеүек булмаһа, теге икәү ҙә, бәлки, тиәзерәк азына килер ине. Йүз әйтер сакта ауыз зарына һыу уртлас ултырған есөнсөләр, тұра жаарар урында күз керпектәрен түбән сәнскән есөнсөләр, шул есөнсөләр булмаһа... Іәр есөнсөбөззөң әсендә шул есөнсө кеше ултырмаша... Заман сире, заман имгектәре... «Әие» менән «юқ» аранындағы есөнсөләр!

Ябагаев. Мәрхәмәтле бул, кисер мине!

Йәгәфәр. Эгәр был һинең шәхси гәйебен ғенә булна, бәлки, ярлықар за инем.

Ябагаев. Заманда миңең әшем юқ. Үз заманымдан ваз кистем мин. Йин миңең үз өстөмә төшкәнде ғенә ярлықа. Үзәмдекен ғенә! Әйзә, башта миңең гәйебемдең күләмен, миқдарын, ауырлығын билдәләйек. Бәтөнләй үк гәфү итмәслек үк нәмә әшләнемме ни мин? Мин хатта «гәйепле» тип тә әйтмәнем бит.

Йәгәфәр. Йин «гәйепнәз» тип тә әйтмәнең.

Ябагаев. Әйтмәнем. Улай тиһәм, мин һинең яжта булып сыға инем. Жатыным, балаларым хакына өндәшмәнем. Хәйер, улар һунынан мине барыбер тыуып сыгарзы.

Айгөл (ыргып тора). Гәйепнәззе «гәйепнәз» тип әйтмәнегезме? Өндәшмәнегезме? Якламанығызымы?

Ябагаев. Әйтмәнем, өндәшмәнем, яжламаным.

Айгөл. Их, нәз!

Йәгәфәр (Айгөлгә, жырка). Хәзәр үк ояңа сүм, айыу баланы!

Ябагаев. Мин аңланым. Өндәшмәгәнем есөн үзәмде-үзәм язага тарттым, выждан газаптары кисерәм. Э тегеләр? Тегеләр һуң?

Йәгәфәр. Кемдәр?

Ябагаев. Тегеләр!

Йәгәфәр. Кемдәр? Теге икәүме?

Ябагаев. Түгел. Иптәштәре, тугандары, хатта

аталары өстөнән донос язған әзәмдәр, теләһә кемгә яла яткан, теләһә күпме провокация әшләгән әзәмдәр?

Йәғәфәр. Минән дә әшәкерәктәр бар, тимәксе булаңыңмы?

Ябагаев. Эш унда түгел. Улар, нис нәмә булмағандай, изгеләрзән изге қыланып йәшәй бирәләр. Етмәһә, трибунаға басып, намыс, выждан, әхлат тураһында ноток, вәгәз һәйләйзәр... Улар жарышында мин нимә? Құзе асылмаған бесәй балаһы...

Йәғәфәр. Үндайзар, арттан боқоп килеп, аркаға хәниәр қазанылар. Қазанылар ژа жастылар. Ә ниңең қеүектәр — ғәзел хөкөм, закон вәкилдәре ул хәниәрзә күрә тороп тартып алманы. Бының өсөн үтә үзүр батырлық та кәрәкмәй ине.

Ябагаев. Батыр булһам, мин Қәзерийән Ябагаев та булмаң инем. Ябагаев булмаңам, был тиклем газапланмаң та инем.

Йәғәфәр. Э бүтәндәр?

Ябагаев. Бүтәндәрзә миңең әшем юқ. Шунан һуң миңең берәүгә лә зияним теймәне.

Йәғәфәр. Э файзаң?

Ябагаев. Файзам да теймәне. Үзен... үзегез күреп тораңыңыз, минән ниндәй файза сыйкыны? Мин — буш, буп-буш. Бына тирем, һәйәктәрем бар, ә эстә буш. Башым да буш. Берәй фекер килеп инһә, башым урман қеүек яңғырап китә. (Құкрәген күрһәтә.) Бөтәне лә жара көйзө бында.

Йәғәфәр (башын эйә). Һинең тауышың да жайзандыр шомло замандан килгән төсле.

Ябагаев. Қызыған-миңе, Йәғәфәр, зинһар, қызыған! Кисер, ярлықта!

Йәғәфәр. Тұкта, сак жына уйларга бир.

Ябагаев. Үйлап торма. Ақылың налтын һинең. Йөрәгендән һора, йөрәгендән! Ул мәрхәмәтле! Ғәфү ит миңе, Йәғәфәр Моратшин! (Төзләнә.) Рухыма азаттық бир! Құмергә жалған йөрәгем төтәмәй генә янып бөтһөн! Миңырбанлы бул! Гонаһымдан жоткар миңе! Вакыты еткәс, тыныс жына донъя жуырыға рәхсәт ит миңе! Ап-аж һақалым буйлап ажжан күз йәштәрем миңән инәлеп һорайым — кисер миңе! (Илай.) Шул изгелекте әшләһәң, үзенә сауап булыр. Мин хәзәр гонаһта, сауапта ла ышанамын. Ярлықта гонаһымды. Йоло

мине. Йолоһаң, иртәгә үк китәм бынан. (*Башын күтәрэ, таң яктыңы күрә.*) Йәгни бөгөн үк...

Йәғәфәр. Тор! Каарга сирканыс.

Ябагаев (*Узен карап ала*). Эйе, шулайзыр шул. Шулайзыр.

Йәғәфәр. Тор, тим бит.

Ябагаев. Торам, торам. Быуындар ебәрмәй. (*Ауырлық менән тора*.)

Йәғәфәр. Бына нәмә, Жәзгерйән Ябагаев, һинең гонаңтарыңды ярлықарга мин һинә рус побы түгел. Бар, хозайыңа тапшырып, кит үз юлыңа.

Ябагаев. Ошо көйөмө? Нисек килдем, шулаймы?

Йәғәфәр. Минең турала бүтәнсә уйлама.

Ябагаев. Нисек уйламайның инде? Бер нәмә лә үзгәрмәне ләбана.

Йәғәфәр. Үзгәрзе. Мин дә һинең хакта оноторга тырышырмын. Онотормон.

Ябагаев. Тимәк, гәфү итәһен? Тимәк, йолойноң?

Йәғәфәр. Үзенә нисек кәрәк, шулай аңла... (*Жулхелтәй*.)

Ябагаев (*кулдарын һұзып ынтыла, тұктай*). Аңлайым, тап шулай аңлайым. Рәхмәт һинә! Рәхмәттәр укыйым һинә!

Йәғәфәр (*башын күтәрмәй генә*). Хуш.

Ябагаев. Эйе, хуш, хуш. Хәзәр мин үземдең бисара гүмеремә үзем хужа. (*Арты менән ишеккә бара, тұктай. Айғөлгә өндәшә.*) Бына донъя шулай ул, қызыым...

Айғөл. Бетә донъямы? Бетә, бетә донъямы?

Йәғәфәр. Үзебез эшләгән этлектәрзе шул донъяга япнарыузан тасан тұктарбызы?

Жәзгерйән ишек тәбөндә тұктай. Тың яктан асық тәзрәгә Пикки оқилен башын тыға. Уны күрмәйзәр.

Ябагаев. Без башкаса қурешмәбез, Йәғәфәр. Мин һинең құзенә бүтәнсә салынмаңыңда тырышырмын. Әгәр асыуланмаһаң, тағы бер нәмә һорар инем...

Йәғәфәр. Һора.

Я ба га е в. Бер мең туғыз йөз утыз етенсе йылда
һин, ауыл хужалығы белгесе буларак, югары поста,
яуаплы урында инең...

Й ә г ә ф ә р. Эйтәйек, шулай.

Я ба га е в. Коммунист инең.

Й ә г ә ф ә р. Коммунист инем.

Я ба га е в. Әгәр ундаштың эштә эшләмәһәң, әгәр ком-
мунист булмаңаң, һиңә, бәлки, ел-ямғыр жағылмаң та
ине.

Й ә г ә ф ә р. Бәлки, жағылмаң та ине. Шунан?

Я ба га е в. Шунан, тип ни... Минә мәғлүм булы-
уынса, ақланып жайткас, һине кире элекке эшеңдә са-
кыргандар. Бармағаның. Быныңын аңлауы жыйын
да түгел.

Й ә г ә ф ә р. Барманым. Рәниенем. Хәтерем жалды,
шуга барманым. Ошонда умартасы булып килдем.

Я ба га е в. Ә барлық әрнеүзәренде, рәниеүзәренде
онотоп, партия сафына жайтканың...

Й ә г ә ф ә р. Бутайың, Ябагаев! (*Никереп тора.*)
Һин әйткән «югары пост», «яуаплы урын» менән ком-
мунист исемен бәрәбәр жүйірга ярамай. Ярамай! Ми-
нең аңлауымса, миңә жална, партия сафында булыу
үзе, жәзерең белгән кеше өсөн, иң югары пост! Жал-
ғандары килә лә, китә лә... Был — бер. Икенсенән, әгәр
шул заман партия сафынан миңең кеңектәр китең бөт-
һә, һинең кеңектәр, йәғни Қәзәрйәндәр, унда күпс-
леккә өйләнер ине. Үзен үйлап жара, нимә булыр ине
ул сакта?

Я ба га е в. Хәзәр мин фирмәле түгелмен.

Й ә г ә ф ә р. Хәзәрге Қәзәрйән исәпкә инмәй. Мин
тегенен әйтәм... Аңлатып бирә алдыммы?

Я ба га е в. Төшөндөм. Рәхмәт. Хушығыз. (*Китә.*)

А й г ә л (*Узалдына*). Нимәнелер әллә һәйбәт, әллә
қызығаның был бабайзың.

П и к к и о (*Тәзрә аша*). Кисерегез, синьорзар, ирек-
һөззән һүзегеззен азагын ишетергә тұра килде.

Й ә г ә ф ә р. Тыңлағас, ишетелер шул.

П и к к и о. Эйе, синьорзар, һең күңелһең важытты,
јман йылды хәтерләнегез. Шәхес... күльт... репрессия,
донос!

Й ә г ә ф ә р. Ә һең уны жайзан беләһегез?

П и к к и о. Беләбез, синьор Йәгәфәр, бер планетала
йәшәйбез бит.

Йәгәфәр. Белгәнегеззе бында инеп һөйләгез.

Пиккио. Улай за була. (*Ишектән урап инә*) Ул йылда беззен газеталар язғанды уқынағыз, радио һөйләгендә тыңдағыз, түбә сәстәрегез үрә торор ине. Без ул хәбәрзәрзен яртынына гына ышандык. Шулай за, бахыр Россия тағы ла жанға баткан икән, тип бик йәлләнек һеззә. Шул утыз етенсе йылдағы хәлдәрзе быйыл тағы жабат-жабат һөйләнеләр. Тағы йәлләнек.

Йәгәфәр. Ныңк үйләнегезме?

Пиккио. Һәләк ныңк. Кешеләр урамда бер-берен-хен йығып һуйындар за, нисек йәлләмәйнең шуларзы? Һуылғандарзы, тим... Ярай әле һең исән жалған-нығыз.

Йәгәфәр. Улай ныңк йәлләгәс, жыйын булғандыр инде һеңгә.

Пиккио. Жыйын булды, бик жыйын булды. Үтә җырғандык. Эле лә җырғанабыз. Без, итальяндар, ифрат әзәм йәнле халық бит.

Йәгәфәр (*Пиккионың жарышының килә*). Бына нәмә, синьор Пиккио: һең минең жунағым, етмәһә, кейәү төйешле кеше.

Пиккио. Һең миңә жайнаға.

Йәгәфәр. Эйе, мин жайнаға, һең кейәү. Урынның түрә. Қәзерегеззе белеп кенә ултырығыз шунда.

Пиккио. Рәхмәт. Рәхмәт, жайнаға.

Йәгәфәр. Эммә бынан нүң, синьор, яңылышип та, алдан уйлап та, жыуатырга теләп тә, илатырга теләп тә беззен яраларға, яны уңалып килгән иске яраларға жағылмағыз! Сөнки утыз етенсе йылы ла, шәхесе лә, синьор, культе лә үзебеззеке. Газаптары ла, жара жайғылары ла, жанлы йәштәре лә үзебеззеке!.. Ңызлауҙары үзебеззеке булғас, тимәк, һықтауҙары ла үзебеззеке. Жағылмағыз беззен иске яраларға! Жағылмағыз, синьор! Беззә былтыр қысқанға быйыл қыскырмағыз. Безгә күшүліп ялған һалқын күз йәштәре менән иламағыз. Барығыз, ана, айыу тиренән төрөнәп йоқлағыз. Иртә әле!

Пиккио. Урынның жатнаштым. Кисерегез, синьор. Мин былай һеңзен хәтерегеззе жалдырымын тимәгәйнем. Фәфү, синьор.

Йәгәфәр. Бер юлга ғәфү итәм.

Пиккио (*Нүззә икенсегә борорға теләп*). Эле айыу тигәс, исемә төштә. Кисә анау ояла кескәй генә айыу

баланы бар ине. Шундай ирмәк. Йомғақ кеүек тәгәрәй. Ул ни...

Йәғәфәр. Уның хакы юқ...

Пиккио. Мин былайғына әйтәм, хакын норамайғына...

Йәғәфәр. Бұләк тә итеп мәй!

Пиккио. Інде мине аңламанығыз, синьор Йәғәфәр. Аңлаты белмән...

Йәғәфәр. Аңланым. Ул айыу баланы хәзәр без-зең гайлә ағзаны. Гайлә ағзаларын без һатмайбыз за бұләк тә итеп мәйбез.

Ут һүнә.

Алтынсы картина

Шул ук өй алды. Аласық бағанаһында Илдарзың мылтығы, патронташы зленеп тора. Көн үзәге яқынлашып килә. Ябагаев, Ричард.

Ябагаев. Карт көнөмдә ни эшләптер мылтық атырға өйрәнгө килем китте. Эллә, тим, үземдә һунарсы олатайғарзың жаны құзғалып тора инде.

Ричард. Озакламай өйрәк ата башлаясаткышы. Һунарсы жаны алдан һизә уны.

Ябагаев. Ахыры, шулайзыр. Тик шул мылтығынғына тотоп өйрәнелмәгән.

Ричард. Дәртең булғас, Қәзәрійән ағай, мин һине ә тигәнсе өйрәтәм. Ана, мылтық та бар. (*Мылтықты, патрондарды ала.*) Бына быныңы қүшкүбәкле мылтық, быныңы патрондар...

Ябагаев (*мылтықты ала ла кире бирә*). Тос жына икән.

Ричард. Мылтықтың жоролошон һөйләп тора-йыммы?

Ябагаев. Һәйләп торма, өйрәт кенә. Жорорга, тоқтарға, йәнә атырға өйрәт.

Ричард. Бына ошолай асып, бынау еренә патрон һалаһын. (*Aca.*) Бер патроны ла бар икән. Хәзәргә алыш торайтық. Бынау ярықта анау мушка тигән бәләкәс кенә тәймәне турал күлтереп тоқтайның. Шунан жайғына бынау курок тигәнен тартаһың. Бына шулай. Тәшөндөңмә?

Я ба га е в. Атылып китнен өсөн, бынау нәмәне-
нә баңырга кәрәкме?

Р и ч а р д. Эйе. Яилап жына, ашыкмай гына...
Әгәр алышка атырга кәрәк булна...

Я ба га е в. Эллә ни алышка ата алмам инде мин...

Р и ч а р д. Мин күрһәткәндә эшләп жара әле. Анау
багана ботағына эленгән көршәккә тоқса.

Я ба га е в. Анаугамы?

Р и ч а р д (*артынан килеп жарай*). Аңжа тоқай-
ның. Баяғы мушка тигәне көршәктең жап уртаңына
тура килнен.

Я ба га е в. Хәзәр ыргағына бағайыммы?

Р и ч а р д. Баң.

Я ба га е в. Ни эшләп шартламай ул?

Р и ч а р д. Королмаған, көпшәһендә патроны юқ.
Тағы бер жабаттайык.

Я ба га е в. Шулаймы?

Р и ч а р д. Ниңә жалтырананың? Қунарсының нер-
вылары ның булырга тейеш. Ын нервыларыңды сы-
нықтыр.

Я ба га е в. Элбиттә, сынықтырырмын. Элбиттә...
(*Патронды ала*.) Ошоноң берәүге үлтерәме?

Р и ч а р д. Был хатта бүрене, айыузы үлтерә.

Я ба га е в. Мә, урынына налып жүй.

Р и ч а р д. Мылтықты короп жойоу ярауын яра-
май за... (*Кора*.) Эйзә, элеккесә, үзенекенсә жалын.
(*Мылтықты, патронташты урынына элә*.) Өйрәк осоро
башланғас, мин ниңә әйтермен. Бергә йөрөрбөз.

Я ба га е в. Ярай, ярай... Бик рәхмәт. (*Ричардтың
арканынан жаға*.) Ын якшы күнелле бала.

Р и ч а р д (*ситкә тайшана*). Мин арканан һөйгәндө
яратмайым, Қәзәрийән ағай... һынған жабырга ауырта.

Өйзән Айгөл сыйга.

Айгөл. Ричард Галин?! Өс көн буйы жайза китең
олактың? Мин һине нағынып бөттөм.

Ричард жапыл Айгөл яғына ынтыла. Я ба га е в, акрын гына барып,
мылтықты ала ла шым гына сыйга.

Р и ч а р д. Нағынмағаныңдыр за...

Айгөл. Ысын! Ниңә килмөнен?

Р и ч а р д. Артымдан юллап килеп, больницаға
илтеп яптылар. Бөгөн тағы жастым.

Айгөл. Э каскынды ни эшләтәләр, беләһеңмә?

Ричард. Эйттеләр инде: тағы жасаң, милиция менән алдырып, каталажкаға яптырабыз, тинеләр.

Айгөл. Яралы булыу ницә килешә, Ричард Галин! Үз яраларыңа торорлок егет hin!

Ричард. Э hin үзендең ниндәй һәйбәт жыз икәненде белһәң, акылдан языр инен.

Айгөл (*шарқылдаң көлә*). Улай булгас, белмәй тороуым якшырак.

Ричард (*гипстагы күлын косаклап ултыра*). Больницала мин иланым. Яңғызлыктан... Йәнә алда торған яңғызлыкты уйлап...

Айгөл (*Rичард эргәнә бүрәнәгә ултыра*). Мин «Айгөл дәфтәре»н укып сыйкым. Баштан-аяк.

Ричард. Көлдөңмө?

Айгөл. Башта көлөргә иткәйнем дә, жапыл күнелем тулып китте. Ыуңынан, нисектер, яманыу ژа, бер аз туркыныс та булып жүйзы.

Ричард. Ысынмы?

Айгөл. Ысын булмай. (*Яттан укый.*)

Мин, табаттан тыуыр булнам,
Шишимә булып тыуыр инем,
Сылтыр-сылтыр наzlап жына
Аяғыңды йыуыр инем.
Йөззәреңдә генә түгел,
Эzzәреңдә табынамын,
Көнгө тырк тапкыр һүнеп,
Тырк тапкыр җабынамын.
Ал мине, күк! Ай янында
Йондоz булып янайымсы.
Йә осканда, жапыл һүнеп,
Ап-аж көлгә жалайымсы.

Ричард. Ын хатта яттан беләһең?

Айгөл. Эйе, Ричард Галин, мин hinе яттан беләм. Ул дәфтәрзе — «Айгөл дәфтәре»н ни эшләтәһең?

Ричард. Җул төзәлгәс тә, сумкаға налып йөрөтәм.

Айгөл. Бирミニң уны, буләк ит. Үзәм менән Италияға алыш китәйем. Битен асткан найын, hinе, ба-байымды, ошо имәнде — бәтәһен дә, бәтәһен дә искә төшөрөрмөн.

Ричард. Жасан китәһегез?

Айгөл. Бөгөн көндөз үк китәбез. Әсәйемдәр су-
мазандарын йыйып бөтө инде.

Ричард. Э мин? Мин белмәй жалған булнам?

Айгөл. Мин үзөм һине әзләп тапкан булыр инем.

Ричард. Тимәк, «Айгөл дәфтәре»нен беренсе бүлгеге ошонда бөттө. Ал һин уны. Ул һинеке, бөтөнләйтә һинеке. Тик шуны ғына үтенеп һорайым: беззә оноткас, утка як һин уны. Күз көйөгө булып тузанда аунап ятмаһын. Италия тузанында аунап...

Айгөл. Үзөм тузанда аунанам да, уны аунатмам...

Ричард. Үзен дә аунама, Айгөл...

Айгөл (*нәк тәүге картиналагыса, Ричардтың алдына төзләнә*). Тәпәй бақандан бирле, был ерзә безгел бергә йөрөнәк. Башта етәкләшеп йөрөнәк, һуңынан былай ғына. Үн ете йыл буйына һин мине хатта бер тапкыр этәреп тә ебәрмәнен. Мин һине йәберләнәм, күп йәберләнәм. Шулар өсөн бөгөн кисер мине, Ричард... Ричард Галин... Айырылышын алдынан һиңә әллә һиндәй һәйбәт, мәңгө онотолмаңыж һүззәр әйткем килә.

Ричард. Үндай һүз берәү генә инде. Әйт шуны...

Айгөл. Миңә ни тиклем, ни тиклем ауыр икәнен белһәң ине. Мин бер Айгөл түгел, ике Айгөл. Үң құлым төзәткәнде һул құлым боза, үң құзәм һокланганды һул құзәм нәфрәтләнә, үң қолағым йыр ишеткәндә, һул қолағым һықтау ишетә. Қыйын миңә...

Ричард. Китмә, Айгөл. Һиңә нимә жалған ул сит доңъяла?

Айгөл. Үнда миңен әсәйем буласақ. Әсәй кеше үзе бөтөн бер доңъя ул.

Ричард. Бынау таузарҙан, урмандарҙан, һұмактарҙан, құктәрән башка, беззән башка ни әшләрнен һин унда?

Айгөл. Мин ул хакта үйламаңка, бөтөнләй үйламаңка тырышам. Мин бары әсәйемде үйлайым. Берберебеззән башка йәшәү безгә мәмкин түгел.

Ричард. Бығаса мәмкин ине бит.

Айгөл. Бынан ары мәмкин түгел.

Ричард. Ни өсөн шулай?

Айгөл. Белмәйем. Тик мәмкин түгел. Мин шулай хәл иттем.

Ричард. Мин һине бер тигәндә артыңдан юллап барып табасакмын барыбер.

Айгөл. Эхәзергә хушлашырга тура килә, сызам, сабыр дусым минен... Йә күрешербез, йә юк... Күрешербезме, юкмы? Эйзә таш менән юрайык.

Ричард. Юк, юрамайык! Юрауга, ырымга, си-хырга ышанмайым мин! Ышанмайым мин! Бары үземә генә ышанам. Мин һине табасакмын. Башка планетага китһәң дә, табасакмын! Адресең йөрөгемдә: Италияно, Милано... Милано, Италияно... (*Tau ягына сығып югерә*)

Зәлифә менән Миңлекәй килә. Улар ябай, ләкин матур кейенгәндәр.

Миңлекәй (*hөйләнеп килә*). Бынау Кара жаяга якынлаша башлаһам, йөрәгем леп-леп-леп тибергә тотона...

Зәлифә. Бер һүззә күп hөйләйнен, Миңлекәй.

Миңлекәй. Һағынып hөйләргә генә жалғас...

Инәләр.

Зәлифә. Һаумы, қызыым. (*Текләп карай.*) Ниңе былай төсөң қаскан, әллә ауырыйыңмы?

Айгөл. Ауырымайым. Без бит китебез, Зәлифә әхирәт апай.

Зәлифә. Җайза?

Айгөл. Италияга. Бөтөнләйгә.

Миңлекәй. Италияга? Бөтөнләйгә? Ниңе ни ет-мәгән унда йыйын буржуй араһында? Бына бер кәмит! Нимә жарай теге ағас аяқ мәжнүн?

Зәлифә. Без бик сәpsәләнеп тә китмәйек әле, Миңлекәй. Илсенең сұжмары — сабырлык, ти.

Миңлекәй. Сабыр булабыз, тип, бынау бөтә ти-рә-якты йәмләп торған асыл бер затты ер аяғы ер башы ергә үз кулыбыз менән биреп ебәрәйекме ни инде?

Айгөл. Мин бит әсәйем менән бергә буласакмын.

Миңлекәй. Фүмер буйы әсәйендең итәгенә тотоноп тора алмаңың. Ишегенде асып, урамға сыйкаста, җайза барырның, кемгә һүз күшүрниң? Уйлаганың бармы шуны?

Айгөл. Юк.

Миңлекәй. Бар, уйлай йөре. Әсәйенә әйт, бында сыйкын.

Айгөл (аптырап иңбаштарын йыйыра. Үзалдына). Нинә шулай үсегәләр икән былар?..

Айгөл ейгә инеп китә.

Зәлифә. Нин үтә елкенеп китеп, эште бозоп туйма.

Миңлекәй. Беләбез. Тел үзебеззеке. Кәрәк сакта ут сәсәбез, кәрәк сакта боз ялайбыз.

Зәлифә. Тик ут менән боззо бутап туйма.

Миңлекәй. Шулай ژа hүззә нин башла. Йә жапыл тоҗанып китермен.

Зөлхәбиရә өйزән сыга.

Зөлхәбиရә (kaушап). Килеп жалай якшы иткәннегез. Һаумыһығыз?

Баш эйеп исәнләшәләр.

Зәлифә. Һаумы, Зөлхәбиရә?

Миңлекәй. Исәнме?

Зәлифә. Китергә йыйынаһығыз икән. Хәбәребез һуңлагандыр инде, былай булгас.

Зөлхәбиရә. Бәлки, һуңламагандыр.

Зәлифә. Элекке ете дусың араһынан икебез илсе булып килдек. Нине гәфү итергә тип ебәрәләр беззе.

Зөлхәбиရә. Рәхим итегез! Могайын, килерзәр, тип көткәйнем. Бына рәхмәт hөзгә! Қүцелем тынысланып китәсәкмен.

Миңлекәй. Рәхмәтенде эйтергә ашыкма әле, Зөлхәбиရә. Нинә бер шартыбыз бар.

Зөлхәбиရә. Нәз, әлбиттә, үтәй алмастык шарт қуймаңығыз. Утәрлек шарт булыр. Эйтегез...

Зәлифә. Без етәүләп шулай хәл иттек: өгәр нин бында жалнаң, нине гәфү итәбез. Җалыр ниәтең булна, үңайһызланма, әйт. Қуркма, нинә бармак та янатмабыз.

Миңлекәй. Нис вакыт, нис кемдән битәр hүзә ишетмәсң.

Зәлифә. Ете дусың шул жарага килде.

Зөлхәбиရә. Нәз бит якшы беләннегез: жаянан түбәнгә әллә жайза тәгәрәгән ташмын мин. Жайтыр юлым юк минец.

Миңлекәй. Жайтканыңсы.

Зөлхәбирә. Йәнемдең яртыны тегендә. Үнда ике балам, ирем, йорт-йынаңым, донъям бар. Үнда үткән ун өс йыл гүмерем бар, ә бында? Һәззәң нәфрәттән башка нимә күрзәм мин бында? Нимә күрзәм?..

Миңлекәй. Бәй, балаларыңды, иренде бында күсер. Бөтәбезгә лә урын етер. Нәфрәт тә бөтөр.

Зөлхәбирә. Минең алға үндай шарт җуійу — шәфкәтнәзлек! Шартығызыңга күнә алмайым. Ярлыкамаңғыз, шул көйө, ләғнәтләнгән көйө, китермен. Ер менән күк араһында асылынып җала алмайым мин. Ел өргән якка күсеп йөрөргә мин болот түгел. Кеше мин! Үзәм теләгән яғыма барам.

Зәлифә (белмәмешкә һалышып). Э Айгөлөң?

Зөлхәбирә. Қызымын менең менән китә. Алып китәм.

Миңлекәй. Уныңын җарап җарапбыз әле.

Зөлхәбирә. Бала минеке.

Зәлифә. Етем өйрәк бәпкәһенә йомортка налған өйрәк инә түгел, ултырып бала сыйарған тауық — инә. Айгөлгә Йәгәфәр хужа, бәз хужа, бына бынау йорт хужа.

Зөлхәбирә. Э беззә мәктәптә «кеше үзенә-үзе хужа» тип өйрәттеләр тағы.

Зәлифә. Башка набактарзы оноңдаң да, быныңын оноңмаганың икән.

Арттарак Йәғәфәр үзып бара.

Миңлекәй. Йәгәфәр агай!

Йәгәфәр якын килә.

Йәғәфәр. Һаумыңызың, жарындаштар? Озатырга килдегезме? Бик һәйбәт иткәннегез.

Миңлекәй. Озатырга ла, озатмаңка ла.

Йәғәфәр. Үтә өзөп, төшөндөрөп һәйләйнәң, Миңлекәй.

Миңлекәй. Э һин, мыйыклы мәжнүн, аягүрә төш күреп йөрөйнәң. Айгөлдө шулай ултыртып ебәрә беззә ни инде?

Йәғәфәр. Бала үзе шулай хәл итте.

Миңлекәй. Хәл итте, имеш, нимә хәл итнен ул? Баланың башында әле Ирәмәл түбәнгәндә уйнаған елдәр уйнап тора.

Айгөл сыға. Ыңғы һүззәрзе ишетә.

Зөлхәбиရە. Эсәне баланан, баланы әсәнән айырға берәүзен дә хакы юқ. Юқ хакы! Күрһәтегез миңә шундай закон!

Зәлифә (*күккәгенә кулын куя*). Беззен закон бына бында.

Айгөл. Бәхәсләшмәгез! Мин үзәм хәл итәм, әсәйемдән айырылмаңка хәл итәм.

Зәлифә (*Айгөл эргәһенә кила*). Унда барғас, кем булырның һуң һин, балам?

Айгөл. Айгөл булырмын.

Зәлифә. Айгөл булырның. Эммә ниндәй Айгөл? Ул тормош кем итер һине — җолмо, җурсакмы? Қайһының итһә лә, аяныс. Бына шуны уйлап йән өзгөләнә.

Айгөл. Мин һәйбәт булырмын, Зәлифә әхирәт апай. Ант итеп әйтәм — һәйбәт булырмын! Һең әң асыуланмагыз. Татыу гына айырылышайык. Әлеккес...

Миңлекәй. Без һине ебәрмәйбез, Айгөл! Һин беззеке. Етебез әң юлығызыра сығып, Зөлхәбиရە, машинағыз алдына һузылып ятырбызы, әммә баланы бирмәбез. Ер менән күк араһында берәү асылынып торғас та еткән. Үз хазинабызы һақлап җалырға беззен көсөбөз етер! Киттек, Зәлифә!

Капыл боролоп сығып китәләр.

Зөлхәбиရە. Кеше эшнә, кеше тормошона шулай һөмһөз килеп тығылыу — ниндәй тупаңлык, на занлык! Ниндәй кешелеккөз қырагай әхлак, әрһең гәзэт! Минең есән былар бетәнләй ят хәзер. Мин уларзың тормошона, ирһең тапкан балаларына жатнашмайым бит.

Йәғәфәр. Зөлхәбиရە һылыйым, үзәлдиң теләни уйла, әммә минең алда беззен әхлакта тел тейзәрмә. Һинде ярамай ул! (*Күзен һөртә-һөртә боролоп китә, Айгөл уның беләгенә асылына*.)

Айгөл. Бабайым, җәзгерлем. Һин миңә асыуланма. Эсәйем миңә бик кәрәк бит!

Сығалар.

Зөлхәбиရە (*озак һүзгөз тора*). Китергә, хәзер үк китергә кәрәк. Һәр кем үзенсә хаклы. Э мине рән-

йетеп, йәберләп ебәрәбез тип берәү үә уйламай. Хатта агайым да... Күпме рәнйеп, йәберләнеп, яфаланып китәм бит мин тыуган еремдән.

Ике сумаҙан күтәреп, Пиккио сыға.

Пиккио. Тимәк, haу бул, Құсәrbай! Әссәләмәғә-ләйкүм, Милано! Синъор Йәгәфәр әйтте, озакламай машина киләсәк, тине. Нәмәләрзе сыгарып қуяйык.

Зөлхәбиrә. Эйе, китергә вакыт.

Пиккио. Ын тағы борсолғаның. Юлда мин һи-не Неаполь йырзарын йырлап йыуатырмын, минең гүзәл синъорам!

Зөлхәбиrә. Урал илаткан йәндеге Неаполь йыры йыуата алмаң шул.

Пиккио. Иң тара болот та бер килеп тарапла, хазинам минең! Бер хазина урынына ике хазина алыш жайтып бара Карло Пиккио. Ой, Пиккио — ир-егет!

Айгөл үз тәйәнсөгөн сумаҙандар эргәһенә сыгарып қуя. Баңып кала.

Зөлхәбиrә. Шатлығынды эсендә һыйзырыбы-рак, иplerәк қыланырға тырыш, Карло. Қурәнең бит, бөтәбез үә мәjet озаткандағы кеүекбез.

Пиккио. Аңлайым: юлдашың һұкыр булна, күзенде қыс.

Зөлхәбиrә. Эйе.

Пиккио. Ярай, ярай... Әммә Айгөл үзенең сибәр-леке менән бөтә Миланоны хайран жалдырасақ. Баһалап бөтә алмаслық хазина ул. Уның хаты миллион, ун миллион, йөз миллион!

Зөлхәбиrә. Ниңе һин шулай, Карло, бөтә нә-мәгә лә хак қуяның? Хатта кешегә, хатта сабый ба-лага?

Пиккио. Беззә генә түгел, бында, Советтә лә, ин-жиммәтле капитал — кеше, тиңәр ине бит. Шуга ғына әйтәм. Үзен беләнең, итальяндар матурлықты баһалай ала.

Айгөл (*атылып алға сыға*). Нимә неz, синъор Пиккио, мине Италияга илтеп һатырға үйлайнығызмы ни? Ни hәйләй ул, өсәйем? Ниңе шундай hүз әйтә ул?

Зөлхәбиrә, Пиккио җапыл аптырап җалалар.

Пиккио. Һатыу? Алла нақлашын! Әзәм һатырға, хөзайға шөкөр, Италия қырағай ил түгел. Һин шундай матурның, синьорина Айгөл, тимәк, айзагы гөл — һинең құлыңды һорап, миллионер улдары алдыңа килем баш эйсектәр. Қатын-қызы өсөн иң югары чин — матурлық. Без, ирзәр, уның қаршынында жалтырана-жалтырана тез сүгәбез. Һин ундан берзе, йөззән берзе үзең наилап аласақның...

Зөлхәбири (тыныс). Етер. Карло, ошонда тұкта.

Пиккио. Эйтеп кенә бетөрәм дә... Шунан һин бетә Миланога, хатта бетә Италияға мәшіүр миллионерша буласақның. Бына ниндәй күркем тормош көтә һине.

Айгөл. Тимәк, йә курсак, йә кол? Йә кол, йә курсак?

Зөлхәбири. Тыңлама һин уны. Шул миллиондар менән һаташкан ул.

Айгөл. Юк, әсәйем, тыңламай булдыра алмайым. Зәлифә әхирәт апайым да шуны әйтте. Мин түрккам! Түрккам мин, әсәй!

Пиккио. Ниндәй сәйер халық был? Бұләк бирә, бұләк алмай, үзе ярлы, үзе миллиондан қурка.

Зөлхәбири. Карло!

Айгөл. Ялған! Без ярлы түгел! Бына минең генә ни сақлы мөлкәтем бар! (Төйөнсөгөн сумағандар янынан алып сиққа ыргыта.)

Зөлхәбири. Ярныма, қызма, уның һөйләгәне буш хаял. Ул шундайырақ кеше.

Айгөл. Ул үйлаганын һөйләй, күрергә теләгәнен һөйләй... Синьор Пиккио бер вақытта ла алдашмай.

Пиккио. Карло Пиккио алдашмай.

Айгөл. Ә һин һүң, әсәй, нимә, ниндәй тормош вәғәзә итәнең?

Зөлхәбири. Язғаны булыр.

Терөлгән айыу тиреһе, ук-йәйә күтәреп, Йәғәфәр сыға.

Айгөл. Юк, әсәй, токта налып қына алып кибергә мин күзе асылмаған айыу балаңы түгел! Қүзе асылған айыу балаңы мин! Синьор Пиккио асты минең күземде. Банам түбәнерек булна ла, тамыр йәйгән еремдә жалам.

Имәнде килем жосактай.

Зөлхәбирә. Ярабби! Тағы ни ишетәм мин? Еер һелтәүзә бәтә өметтәремде селләрәмә килтерәнеңме ни инде, балам? Қызым! Тотош бер юлы!

Айгөл. Кисер, әсәйем, үзәмде лә, һине лә алдаган булып сыйктым. Кисер! Синьор Пиккио уйнап қына, шаярып қына һелтәгән таяқ мине нушыма килтерзә. Шиктәремде таратты. Рәхмәт уға!

Зөлхәбирә. Қүцелем һизенә ине, шик-шәбәләрем йөрәгемде тырнай ине. (*Күкәген ыуа.*) Бына бынауҙан бер минутка ла җанлы төйәр китмәне. Ахыры шул бер килеп быуыр инде. (*Тыныс қына.*) Башкаса өгөтләргә хакым да, инәлергә көсөм дә юк. Құрәсәгем шулдыр. (*Сумаҙанға ултырып битең қаплай, иламай, Айгөл килеп уны иркәләй.*)

Кара җая яғында атыу шартлай. Бөтәһе лә тертләп китә.

Йәғәфәр. Кемдер йәнә мылтық менән шаяра.

Пиккио (ирония менән). Тантаналы салют! Каруан юлға сыға!

Ричард (алыстан қыскырып килә). Бәлә! Бәлә!! (*Инә, қулында мылтық.*) Қот оскос бәлә! Бәлә! Қәзәр-йән Ябагаев атылды. Кара җая башында үзен-үзе атты.

Йәғәфәр. Ниңә тыйманың? Ниңә мылтығын тартып алманың?

Ричард. Мин атыу тауышы ишетелгәс кенә күрзәм. Мин барып еткәндә, йән биргәйне.

Айгөл. Бисара бабай... Бер яжысы һүз зә әйтеп кала алманым.

Йәғәфәр. Кем мылтығы?

Ричард. Теге әзәмдеке. Өс азна эсендә бынау ике көбәктән ике үлем сыйкты. Ләғнәт төшһөн мылтығына ла, хужаһына ла! (*Мылтықты атып бәрә.*)

Зөлхәбирә (ултырган еренән). Қарт үзен борсоған horaузарға яуап тапкан... Ниндәй мәхшәр был? Китергә, китергә... Яй ғына, шым ғына, йомғақ кеүек йомарланып қына китергә кәрәк... (*Қыскырып.*) Йомғақ булнам да, осо барыбер бында җала! Қызым!.. (*Тора, тирә-яғына җарай.*) Башкаса күрә алманам, бәхил булығыз. Фәйепле булнам, мин генә түгел, һуғыш та ғәйепле. Бәхил булығыз!

Ирәп нәмәләрзе күтәреп ала. Айгөл әсәһен җосаклай. Акрын ғына сыйгалар. Сит кеше инә.

Сит кеше. Мәйеттәр ашықмай. Ябагаев көтөп торор. Э юлсыларзың юлда булыуы якшы. Тереләр гел юлда. Гел эзләйзәр, табалар, югалталар. Хатта тапканда ла югалталар, югалтканда ла табалар. Үззәрен табалар... Ричард Галин әйтмешләй, Айгөл дәфтәреңең беренсе өлөшө тамамланды. Алда ни булыр, уныны билдәһөз. Э хәзергә Айгөлдөң нимә югалтып, нимә тапканын үзегез күрүгөз. Әйткәнемсә, мин уйынға жатнашманым. Берәүзе лә илатманым да, йыуатманым да... Сөнки мин — сит кеше... Ниң тағы килеп индем һүң өле мин бында? Э... үзөмдең шул көйө исән-хау икәнемде күрһәтер өсөн инде. Хушыгыз. Ары китәм. (*Юк була.*)

Айгөл артына боролоп жарай-карай югереп инэ. Уға Ричард эйәргән.

Айгөл (*артына әйләнеп*). Мин һине, әсәйем, тау башынан жарап жалам. Унан алыш күренә! Унан бик алыш күренә. Мин һине шунан жарап жалам.

Югереп үтәләр. Ут һүнә. Шунда ук токана. Пролоттагы тау башы.
Айгөл, Ричард.

Айгөл. Хуш, әсәйем! Мәңгегә китер өсөн генә жайтканың икән. Хуш! Эсемдә тойондар уйнап жалды, әммә йөрәгемә зиһен биреп киттең. Мин ژур үстем хәзер. Бик ژур үстем! Үзөмде түгел, инде һине жызғанам. Нисек түзөрнең һин?

Ричард. Ташморонга еттеләр.

Айгөл. Ташморондо үттеләр. Құззән югалдылар, күмелделәр. Хуш, әсәйем! Хуш! (*Илай.*)

Ричард. Һин илайың?

Айгөл. Илайым.

Ричард. Тәртип юк был ер йөзөндә.

Айгөл. Булырга тейеш. Булдырырга кәрәк уны!

Ричард. Э һин илайың.

Айгөл. Илайым. Бөтәне өсөн дә бер юлы илайым.

Ләкин күз йәштәрем аша салауат күпере күрәм мин, оғоқтан-оғоқка һузылган алтын күпер күрәм. Һинең менән без шул күперзән үтеп бейеккә, югарыга күтәрелербез. Алышка, бик алышка китербез. Тик үткән-дәрзән гәфү һорар өсөн кире әйләнеп жайтмаһак ине. Жайтмаһак ине, Ричард Галин!

Ут һүнә.

Салаут

Трагедия

Өн аралаш етө төш

Катнашалар:

Салауат
Гөлнәзирә
Ану
Пугачев
Екатерина II
Язалаусы
Кәнзәфәр Усаев
Юлай Азналин
Уқап
Байназар
Илеш
Петр
Мария
Иван Федулов
Есаул
Казак
Исәүэн казак
Беренсе нақсы
Икенсе нақсы
Матс
Баиш
Шагир

Атамандар, казактар, башкорт яугирҙәре, ирәр, җатындар...

ПРОЛОГ

Сәхнә алдына шагир сыға. Ул йәш һәм ярһыу. Ут бары уға ғына төшә.

Шагир.

Мин шагир. Минең йөрәгем
Кайнап торған җаζан.
Урғыла мең йыллық өмөт
Һәм мең йыллық азап.

Сәселә унан йыһанға
Шатлық оскондары,
Һәм ултырып җала төпкә
Кайғы юшкындары.

Мин шагир. Ерем бар. Ерзә —
Йөйзәр, яралар...
Шул ерзә дан усактары
Дәрләп яналар.
Халкым бар. Тарих қырынан
Үтмәс, җамғак төслеме.
Кескәй ул. Тик тығыз сырмалған
Каты йомғак төслеме.
Мең йыл буйы үзен-үзе
Сырмалған шулай,
Һәм тиҙ генә һүтелергә
Саманы юж, бугай...

...Был фажигә ике йөз йыл оскан
Үк хакында бұлдыр,
Рухыбызза озак-озак яныр

Ут хакында булыр.

Ике быuat монарзары аша
Төш жатыш өн күрәм,
Хәтәр яуга өнөмдә мин керәм,
Толпарым, өрекмә!..
Толпарым! Һине үтә хәүефле
Юлдан үткәрәмен.
Шул шөһрәт, шул язаларзы
Сөнки
Мин дә күтәрәмен...
Өрекмә, толпарым!
Өрекмә!

Шагир югала. Ут токана.

Өн

Асык дала. Калкыулык. Юл саты. Юл икегә айырылган ерзә зур
хоро таш ята. Таш өстөндә Язалаусы бақып тора. Уның эргә-
нендә ерзә Байш тархан.

Байш. Таш өстөндә, ахыры, бөркет табышын та-
лағандыр. Баш һөйәге қалған кейектен. Мәрәкә. Қош
та үз жорбанын бейек ерзә тороп өзгөләй.

Язалаусы (*кейектен, баш һөйәген итек осо мә-
нән тибел төшөрә*). Курка. Шуның өсөн қалкыу урын
хайлай. Аулақ ерзә шомло, хәүефле. Мин — язалау-
сы — быны якшы беләм...

Байш. Мәрәкә.

Язалаусы. Хөкөм-яза өсөн урын бейек кәрәк.
Иисусты ла, тау башына мендереп, тәрегә киргәндәр...
Батша тәхете ана ниндәй бейек. О хакимәм! (*Аяк осо-
на күтәрелеп алысқа карай.*)

Байш. Кемгә шулай өндәшәнең, хужам?

Язалаусы. Тупрак менән күкте тоташтырган
затка. О хакимәм!

Байш. О хакимәм!

Язалаусы. Эсәйебез батша! Фетнә бастырылды.
Хәзәр инде мин һинең әле биреп өлгөрмәгән, әммә мот-
лаң биреләсәк әмеренде башкарам. Фатиханда бул!

Байш. Фатиханда бул!

Язалаусы. Фатиханда бул. Башкортто мәсхәрә
итәм мин: уның тәкәбберлеген, уның сая рухын аяк

аңтына налып тапайым. Бына шулай, бына шулай!
(*Тапана.*)

Баиш. Бына шулай... (*Тапана ла шып туктай.*)

Язалаусы (*алықса мөрәжәғәт итә*). Нисек ти-һеңме? Мин башкорттоң шагиренә, батырына, юлбаш-сынына, көл-күмергә жалған ере буйлап ауылдан-ауылға, ырыузан-ырыуға, юлдан-юлға йөрөтөп, халықтың үз қулы менән камсы нұктырам. Құп нұктырам. Түкмалған шагир бер мәсхәрә кисерін, уны үз қулы менән түкмаған халық мец мәсхәрә кисерәсек. Мец мәсхәрә! (*Сүк бармагын күккә сәнсеп.*)

Баиш. Салауаттың мин хас дошманы, хужам. Ике ырыу мәңге жан талаша. Өстәуенә, улым Илеште сихыры менән юлдан язырызы ул Салауат. Ә шулай за...

Язалаусы. «Шулай за»ңды әйтеп бөтөр, тархан.

Баиш. Шулай за батырына үзе жамсы нұкмас халық. Мин беләмен уны. Мин дә башкорт...

Язалаусы. Башкорт түгел, сыйырткы нин, жамсы... (*Баштан-аяқ уның затлы кейемен қарап сыға.*) Көмәш бизәк менән бизәкләнгән матур наплы жайын сыйырткы нин. Минең сыйырткым.

Баиш (*бөршәйеп кала*). Үтә кәмнәтәнең мине, хужам. Ни тиһәң дә, мин бит, ыһым, Баиш тархан.

Язалаусы. Жалай нескә күңеллеңең икән! Дөреңлектән ниңә кәмненергә? Уға жална — мин дә сыйырткы. Батша сыйырткыны. Озон наплы озон сыйырткы мин. Йөз сакрымға, хатта мец сакрымға барап етә осом.

Баиш. Мин дә сонток түгел. Башкорт ере ژур бит. Уны жороклау өсөн аркан да озон кәрәк... Жороклармын, ыһым, язған булна. Иншалла!

Озак тынлық.

Язалаусы. Ниндәй тынлық. Илау-һықтау тауышы ишетелмәй ниңә? Ниңә ишетелмәй?

Баиш. Әлегә иламайзар.

Язалаусы. Иларзар. Нисегерәк иларзар әле!

Баиш. Иларзар.

Сак-сак жына ишетелгән күмәк аяқ тауыштары, сыйырткы, жамсы, сыйык шайлауы якынлаша.

Язалаусы. Ана киләләр. Тукмай-тукмай киләләр. Бая әйткән тамашаны күрсө, о хакимәм! Нин бит күңелең менән донъя байкайның. (*Килемеселәргә.*) Камсыларзы киңерәк, киңерәк һелтәгез! Ана шулай. Шулай! Шулай!! Ниндәй күндәм җолдар. Ошомо инде беззә дер һелкеткән током?! Ошомо? Карага ерәнес...

Ба иш. Ысынлап та, ниндәй мөгжизә был? Тукмайзар! Салауатты тукмайзар!! Тимәк, халық инде арканланған. Аркан осо хәзәр беззәң җулда. (*Ике җуллап аркан тоткандай итә.*) Минең җулға җапкас, ыстынмац!!

Ике һалдат һагы астында сәхнә уртаһына бер төркем халық якынлаша. Улар Салауатты уратып алғандар. Ул уртала килә. Һәр кем йән асыгу менән үзенә йә камсы, йә сыйбык *hyga*. Кайны берәүзәр бау, таят һелтәй. Төркем тұктай, тукмалы дауам итә. Салауатка берәү әзә қағылмай. Язалаусы шак ката. Ул бер аззан гына телгә килә. Таштан һикереп төшә.

Язалаусы. Қырағайзар! Был ни эш? Нинә тукмайның үзегеззә? Нинә тукмайның үз?!

Беренсе кеше. Безгә шул таман! Шул таман безгә!! (*Өсөнеп үзенә hyga.*)

Язалаусы. Тукма, тукма...

Икенсе кеше. Тукмайбың. Ңеңзә қырып бөтөрә алмауыбың хурлығынан тукмайбың! (*Үзенә hyga.*)

Өсөнсө кеше. Еңелеүебез оятынан тукмайбың (*Үзенә hyga.*)

Дүртенсе кеше. Қуыныбызза жара йыландар асырағанбың, шул хурлықтан... Шул хурлықтан тукмайбың (*Башкә һелтәй, әммә үзенә hyga.*)

Икенсе кеше. Қанмаған үсебез һыуынмаының өсөн — тукмайбың! (*Үзенә hyga.*)

Өсөнсө кеше. Нәфрәтебез һүнмәһен өсөн — тукмайбың...

Беренсе кеше. Үзебеззә үзебез тукмайбың! (*Hyga.*)

Язалаусы (*наксыга*). Ә нең, күзле бүкәндәр, нимә карайныңы?

Беренсе һаксы. Нинә... Җайныны тукмалнала, барыбер түгелме ни?

Икенсе һаксы. Без түгел дә, улар тукмала!

Язалаусы. Асылында дөрөс. Барыбер.

Халыкты қулы менән икегә айрышп, алға Салауат сыға. Ул урта буйлы. Матур. Йонсоу һәм хәсрәт уның батыр йөзөнә ниндәйзер

иляни бер төң, бер нур өстәгән. Язалаусы уның җарышында ирек-
һеззән артка сиғенә.

С а л а у а т.

Кан җәрзәштәр, тогро юлдаштарым,
Яузаштарым, етер. Етерегез!
Һеззән алда қылыс мин күтәрзем,
Һеззән өстөн уны мин һелтәнем.
Язаһын да бары бер мин генә
Күтәрергә тейеш. Йырым менән,
Сәсән һүзем менән хәтәр яуга,
Фажигәле яуга, изге яуга
Һеззә мин күтәрзем. Язаһын да
Бер мин генә күтәрергә тейеш...
Йәшел далам, урман, таузырымды
Мәжнүн булып һәйзәм. Нимә күрәм
Хәзәр? Ут үртәгән барын. Яна!
Кара төтөн, горо көлдәр оса...
Мин халкымды һәйзәм — ихлас, керхез —
Дан да, мал да өмөт итмәйенсә.
Нимә күрәм? Кан эсендә халкым —
Йәш аралаш жара жан эсендә...
Бисә һәйзәм. Янып, ярыйп һәйзәм.
Алмашына ни килтерзем уфа? —
Канмаган дәрт, басылмастык һыуын,
Айырылышыу һәм гүмерлек нағыш...
Казаларзы илгә мин килтерзем,
Язаларын бары бер мин генә
Күтәрергә тейеш... Э һеҙ хәзәр
Һүнгән усактарзы көйрәтергә
Таралығыз. Үкхеҙ етемдәрзе
Йыуатығыз. Мине кисерегез.
Кисерегез мине!..

Б е р е н с е к е ш е .

Улай тимә,
Батыр! Беззен җандан, беззен йәндән
Яралдың һин. Һәм бөтәбез өсөн
Күтәрәнең ауыр газаптарзы.
Үзен беззә кисер. Ярлыка...
(Килеп баш эйә.)

Икенсе кеше.

Кисер, батыр, кисер, сәсәнбез.
Без еңә алнақ, нин еңелмәс инен.
Без еңелдек. Насар һуғыштық без.
(*Килеп баш эйә.*)

Осенсе кеше.

Беҙгә хурлық — нинең айбарлықка,
Фәйрәтенә лайық була алманық...
(*Килеп төзләнә.*)

Баиш (*капыл Салауатка ташлана*).
Минең улым жайза, мөртәт әзәм?
Жайза минең улым? Илеш жайза?

Салауат.

Илеш исән. Хисап ала килер.
Яуабыңды әзерләп тор, хаин.

Баиш.

Яуап әзер уга. Тәнре шаһит.
Эммә уның жаны, бозок жаны
Нин языздың намысында булыр.

Салауат.

Намысыма алам һәр тамсынын...
Ләкин бел: ул нинең улың түгел,
Ул пәйгәмбәр улы — изге заттан...

Язалаусы (*таш өстөнә менеп баса, жулын күтәрә*).
Тұктагың, тим! Мин һөйләйем хәзәр.

Баиш. Тұктагың, ти!

Язалаусы.

Был юл саты, Салауат, был һоро таш
Исендәме?

Салауат. Исемдә.

Язалаусы. Құң?

С а л а у а т.

Тап ике йыл әүел йөз башында
Ошо юл сатында тұқталдым мин.
Әлеге һин бақсан ташка бағып,
Үңға бактым, йәнә һулға бактым.
Малай инем. Ақыл түгел,
Йөрек,
Намыс йөрөтә ине етәкләп.
Эйе, үңға, йәнә һулға бактым:
Үңға китім — әбей батша көтә,
Һулға китім — Петр хәзреттәре, —
Бер үземә ике батша хәзәр.
Теләгәнен һайла. Быға тиклем
Әбей батша менән эш бешмәне,
Бабай менән, бәлки, эш уңыр, тип
Һул теңгенде тартты ошо жулым.
Ә быныны атқа жамсы һүкты. —
Йөз һыбайлы сапты жойон булып.

Я з а л а у с ы.

Әгәр әң қулың теңген тартып,
Шул сак һулы жамсы ھелтәһе,
Беген нимә булған булыр ине?

С а л а у а т.

Нимә булыр ине? Ике жулым
Берсә корор ине — бары шул...
Коромаха, үзем жыртып инем.

Я з а л а у с ы.

Мин ирлекте баһалайым, батыр.
Әммә тәкәбберлек — дан юлдашы.
Муйынындан хәзәр һин хурлықта —
Йән жайғынын жайғырт, әмәл барза.
Ғұмер гәзиз.

С а л а у а т.

Эйе, ғұмер гәзиз хатта тотконға ла...

Язалаусы.

Шулай булгас, ниңе йәшемәсқә?
Сынйыр-быгаузаңы алып ташлап,
Ниңе йәшемәсқә?

Салауат.

Ниндәй иблес һорауы был тағы?
Һин бит палач. Азат итеү түгел,
Яза биреү һинең бар һөнәрең.
Эшендә бул!

Язалаусы.

Минең көзрәтем киң.
Язалаң ҙа, ярлықтай ҙа алам.
Токтомалға ошо юл сатына
Килтертмәнем һине. Һин азатың.
Быгауыңды хәзәр һалдырырзар.
О быгауың үйәшүү шундай рәхәт!
(*Ике күлүн күтәреп һелтэй.*)
Һин бит шагир — уны беләһеңдер.
Әммә бер шартым бар. Ишетәһеңме?

Салауат.

Ишетәм.

Язалаусы.

Падишаһка биргән антыңды һин
Ошо ергә һалып тапап үттен,
Ошо ерзә тәүбә килтер хәзәр.
Тәүбә килтер! Өс кат үбеп бынау
Аяк астымдағы һоро ташты
Ант ит қабат! Ярлықайым. —
Ғұмер ғәзиз...

Салауат.

Әйе, ғәзиз.

Салауат оザқ вакыт тик тора. Шунан акрын ғына ташка табан ки-
лә. Тағы тұктала. Халық, Салауаттың тәүбә итеүенән қуркып,
каушап қала.

Б а и ш (*Язалаусының аяғына йығыла*).

Юк, юк, хужам, был йырткысты, зинһар,
Ыскындыра күрмә тоザғыңдан. —
Бөтәбеззә асыр, киңер, нуйыр,
Илгә йәнә мәхшәр килтерер ул,
Канлы мәхшәр! Хужам, ыскындырма!

*Язалаусы (аяғы менән Баиште
иғтибарның гына этәрең ебәрә).*

Көнө ниндәй сыйақ... Күген жара!
Фәрештәләр генә осор заман.
Ана, ахыры, тыр таңзары китә.
Тауыштары килә — көр тауыштар.
Белә улар ирек тәзерең.
(*Бөтәне лә күккә жарај.*)
Хәйер, коштар телен һин яжышыраң
Аңлайныңдыр, шагир.

Б а и ш (*тағы килә*).

Ыскындырма!
Ыскындыра күрмә жозғондо! (*Язалаусы
уны шара менән ситкә қыуа.*)

Язалаусы.

Азатлығың, егет, үз иркендә.
Ишетәнеңмс?

Салауат. Ишетәм. (*Акрын гына таш әргәһенә
килә. Халық тағы ла нығырақ хәуефләнә төшә.*) Ишетәм... Ишетәм...

Беренсе кеше (*ситкә жарап*). Ярабби! Низәр
курәбез??!

Салауат (*өс тапкыр төкөрә*). Быныңы ташына — тфү. Быныңы үзенә — тфү. Быныңы батшана — тфү. (*Халық иркен һұлыш ала.*)

Намыс натып алған йән кәрәкмәй миңә.

Ундай йән кәрәкмәй. Ошо ташка

Һал да хәзәр саптыр муйынымды.

Язалаусы (таш өстөнән никереп төшә).

О юк! Былай булғас, был донъянан
Капыл, аннат қына китә алмаşың.
Ике донъя араһында озак
Тибелеп, кәмнегелеп, һәйрәлеп
Ғұмер һөрәсәкнең...

Баиш.

Ют, юк, хужам, ул үлергә тейеш.
Хатта күләгәһе шом наласақ.

Язалаусы.

Өнөн тығығызы шул бәндәнен...
(*Наксылар Башиле ситкә эталәр.*)
Эйе, батыр, һин ереңә гашик,
Илеңә гашик, катыныңа гашик,
Гашик булған өсөн матурның һин,
Яуыз!
Шуга күрә мин ереңдән һөрәм,
Кара һағыш көн-төн йәнең өйкәр,
Кара һағыш һине көйзөрәсәк.
Тавридала һүнгән Назон һымак,
Сittә һүнәсәкнең. Зинданга илтегез!
(*Халықка.*)
Ә hez таралығыз!
Нәззәң вазифагыз бөттө шунда.

Халықтарала башлай, Язалаусы боролоп китмәксе була. Алыстан һөрәнләп Гөлнәзи рә инә. Ул коро һәйәкә қалған. Өстө-башы теткеләнеп бөткән. Тик сәс толомо ғына матур үрелгән.

Гөлнәзи рә (алыстан ук). Салауатка тейеш жамсыны миңә лә һуғығызы! Мин уның һәйгән йәремен. Миңә лә һуғығызы!

Кешеләр. Гөлнәзи рә?

Салауат (ынтыла). Гөлнәзи рә?!

Гөлнәзи рә (*Салауатты тирәләп әйләнеп сыға.*)
Салауат... Салауат... Тере. Иңән! (*Наксылар уның юлын бүлмәксе итә. Ләкин Гөлнәзи рәнең мәхәббәт һәм һағыш тулы карашына тап булып кире сиғенәләр.*)

Язалаусы (Башкә). Кем был?

Гөлнәзи рә. Был — мин. Был — мин, түрә!

Б а и ш. Салауаттың һөйәркәһе ул, хужам, фәхиш...
(Салауаттың күз карашынан күркүп, түктап кала.)

Г ө л н ә з и р ә. Эйе, эйе, теләһә кеме булнам да, уныкы мин. Салауаттықы мин.

Я з а л а у с ы. Катын түгел, һин шәүләһен, бахыр. Кайза әленеп тора һинең йәнең?

Г ө л н ә з и р ә.

Йәнем — эсем тулы, миндә
мен үйән, түрә.

Салауаттың ярты йәненемен мин.

С а л а у а т.

Ниндәй изге рухтар һүң сәғәттә
Килтерзеләр миңең хазинамды?
Был тәңренең мәрхәмәтә сиккәз.
Язмышыма мен-мен рәхмәт әйтәм.
Хызыры-ильяс юл күрһәтте мәллә?

Г ө л н ә з и р ә (капыл балкып, нурланып китә).
Ютк, мәхәббәт!

Ул килтерзे мине
Озон ес ай буйы һинең әззән
Илдән-илгә, юлдан-юлга қустем.
Тәңгә далаларза ас буреләр
Миңә теймәнеләр, «Салауаттың
Йәремен мин», тигәс. Җара урманда
Юлбаңарзар миңә юл күрһәтте,
«Салауаттың йәремен мин», тигәс...
Һинең тәңгә тәшкән жамсығына
Аяманы мине. Йөрәгемде
Телем-телем телде. Мин сыйзаным,
Һиңә еңелерәк булнын тинем.

С а л а у а т.

Күктәгенең изге жөзрәтенән
Танда яралған зат Гөлнәзири,
Ошо ерзә һиңә ни жалдырам? —
Кайғы, газап, бушлық, яңғызлық...
Кисер мине.

Г ө л н ә з и р ә.

Был донъяла миңә иләни ес,
Гонаңлы ес кисә бүләк иттең.
Әммә изге, саф ине ул гонан.
Донъяның бар хазиналарына
Шул ес тәндә алмаштырмас инем.

Мөхәббәтем исеменән һинә
Рәхмәт әйтәм, батыр! Шуга килдем.
(Алдына йыгыла.)

Язалаусы (үзәлдиңе). Ниндәй әзәмдәр был, йә
хозай. Ниндәй иман менән йәшәйзәр?! (Һаксыларға
боролоп.) Зинданға! Зинданға илтегез! (Капыл боро-
лоп юқ була, Салауатты алып китәләр.)

Гөлнәзи рә. Мине лә алығыз зинданға! Мин бит
Салауаттың ярты йәненемен. Мине лә алығыз!

Беренсе һаксы. Үнда йән кәрәкмәй. Ызала-
ныр өсөн бары тән кәрәк.

Гөлнәзи рә. Зинданға мине лә алығыз! Мине
лә!! (Һаксы уның юлына аркыры төшә.)

Салауат (Гөлнәзи рә алдына килеп баш эйә).
Хуш батыр, гүзәл жатыным минең! Ерзен ғәжәйеп бер
кызы, бәхил бул!

Гөлнәзи рә. Хуш бул, Салауат! Мин һине кө-
төрмән. Гүмер буйы көтөрмән. Доңъялықта гүмерем
етмәһә, әхирәттә көтөрмән. Хуш бул, Салауат!

Ут һүнә.

Өн аралаш тәш

Зиндан. Сиркәү астындағы дымлы зиндан. Сиркәү таққан тауыш
ишетелә. Уға азан әйткән ауаз килеп күшшла. Салауат диуарға
хөйәлгән.

Салауат.

Сиркәү жағалар — гибәзәт уқыйзар,
Азан әйтәләр — гибәзәт уқыйзар.
Бөтә иман югарынан килә,
Тик түбәнгә төшкәс, ергә неңмәй,
Күберәк елгә оса, ахырыны.
Сиркәү жағалар: «Сызам бул!» — тиңәр,
Азан әйтәләр: «Құндәм бул!» — тиңәр.

Быгаузының бер-берененә килтереп акрын гына, асыуның гына һу-
га. Шул тактка қабаттай.

Сызам бул... Құндәм бул... Сызам бул...
Құндәм бул...
Шунан башқа жоралың җалмагас,
Сызамайса нимә қылаңың һун?

(Капыл алға ынтыла.)

...Быгау түгел, уйзар яфалайзар,
Сынйыр түгел, уйзар зыңлай башта,
Зиндан түгел, шиктөр тоткөн итте.
Ни қылдым мин? Ни нәмәләр қылдым?
Ун туғызза камсат бүрек кейзем —
Ил ағаһы булдым. Яузар саптым.
Егерме ике йәшем тулыр-тулмаң
Бар эшемде бына тамамланым.
Бынан ары күпме йәшәһәм дә,
Шул йәшемдә тороп жаласакмын.
Нимә қылдым һуң мин? Кем мин?
Был иңемә язмыш бигерәк иртә
Ауыр йөктәр налды. Күтәрә алмай
Әллә миңең билем һығылдымы?
Кем мин?
Утлы җояшта юл алып,
Канаттары кәйгән фәрештәме?
Әллә изге тәхетте хур иткән
Хәсис бер мәртәтме? Кем мин? Кемbez?
Без түккән кан,
Изге нурҙар булып,
Кибла күктәрендә балкырмы?
Йә
Ил тәненә шақшы җутыр булып
Тарапырмы?
Юж, өркөтмәй миңе
Әбей батша сығарасаң хәкем.
Тарих хәкемә миңе жүркыта —
Ярлықармы әллә ләғнәтләрме?
'Кот осорлөк! Эгәр хата булна,
Эгәр хилаф булна қылған эштәр?
Улай тиһәң, илден иң узаман
Ирзәре бит миңең якта булды:
Намыс җоло, затлы Кинйә түрә.
Мишәр атаманы ир Җәнзәфәр,
Ғәскәр күркө сая йор Бәхтияр,
Сыуаш айбарлыны Үқап батыр,
Жарт юлбарыс һынлы Юлай кантон,
Тағы йөзәрләгән ил ағаһы —
Бөтәне лә хаталаныр микән?!
Хаталаныр микән? Э хат булна,
Без еңелмәс инек... Их, атайым!
Арабызза бары диуар гына,

Арабызза мәңгелек юл ята.
Бер кәлимә һүззәреңдә улың мохтаж...

Ултыра, уйга тала. Қаршылағы диуар ақрынлап ишелеп төшә,
Ю ла й күренә.

Ю ла й. Выждан газабыңды беләм, улым.

Салауат. Атай! Құп ғұмерзәр күрешмәнек бит...
Газабымды җайзан беләһең һин?

Ю ла й. Мин атай бит. Бар уйзарым һиндә.

Салауат. Шиктәремде тарат, атай!

Ю ла й. Қәзрәтемдән килмәй, улым.

Салауат. Ни эшләп? Һин бит атай. Һин бит ми-
нең атай!

Ю ла й. Яуза, дауза, сыуак ақ көндәрзә һин бөтә-
беззән дә өстөн, өлкән инең. Қара көндәрзә лә шулай
булып җал. Рух нығлышын без әле лә һинән көтәбез,
ниң таянабыз.

Салауат. Эйтсе, атай, һин ышанып килдеңме
яуга?

Ю ла й. Эйе, ышанып килдем. Эшебеззәң хаклы-
гына ышанып килдем.

Салауат. Ә еңеүгә?

Ю ла й. Еңеүгәме?

Салауат. Эйе, еңеүгә.

Ю ла й. Еңеүгә мин хатта башта ук икеләнеп кил-
дем. Ақ батшаның ғәскәре бихисап. Бергә яу йөрөгән-
дә, үз құzzәрем менән құп күрзәм мин.

Салауат. Шулай булғас, ниң баш күтәрзәң?

Ю ла й. Юлдың хак икәнен белеп баш күтәрзәм,
йәнә һине яклап яу саптым.

Салауат. «Тайға әйәргән азғын ат булдым», —
тип үкенмәйнеңме, атай?

Ю ла й. Үкенмәйем. Һинең атайың булыу — зур
дәрәждә миңә, Салауат.

Салауат. Без бит еңә алманыңк.

Ю ла й. Тәнебез еңелһә лә, йәнебез енде. Сөнки хә-
тәр ниәтебез хак ине.

Салауат. Э түгелгән җандар, сыйкан йәндәр
нимә менән ақланыр? Нимә менән?

Ю ла й. Э һин донъяны тетрәткән, дошманыңды
дер һелкеткән бейөк шанлы көндәрең тураһында кү-
берәк уйла. Ажғырып килгән ташкының алдында,

өйөрөлөп килгән өйөрмәнең өстөндө һин түгел инеңме?
Ә мақсатың? Мақсатың, улым?..

Салауат. Мақсатыбыз был тиклем үк жорбандарзың хакына торорлоқмо һүң, атай?

Юлай. Быныңына без яуап бирә алмайбыз.

Салауат. Ә кем яуап бирер?

Юлай. Был тупракка беззән һүң килгәндәр.

Салауат. Ул яуапты без һүң нисек белербез?

Юлай. Уны без бер вакытта ла белмәйәсәкбез,
улым...

Юлай юқ була. Тынлық.

Салауат. Көндәрзең бейектәрен йышырақ уйла,
ти, атайым. О ул көндәр! Йәшендәре әле лә йөрәгемде
тетрәтә... (*Сиркәү қажкан тауышка азан күшила.*)
Ә тегендә беззәң йәндәрзе сакырып сиркәү қагалар,
азан әйтәләр. (*Ике кұлын күтәрә.*) Ашықмағыз! Өлгө-
рөрһөгөз!.. Йыназага тиклем бит әле түй булды!

Ут һүнә.

Хәтерләү

Берда жаланы. Пугачев станы. Сыуак көзгө көн. Күктә қыр қаззары қыйкылдашып осоп утә. Алыста саң қагалар. Пугачев өйө алдындағы майзан. Яңы гына қояш сығып килем. Петр менән Мария арасынан килем сыга.

Петр.

Без ир менән катын булдық был төн.
Қотла беззә, қояш! Фатихаң бир.
Дала еле никах уқыны безгә,
Ә йондоғзар күктә, шеңгәр булып,
Төнө буйы шылтырап уйнап торзо.
Ана әле булна...

Мария.

Исәр казак...
Саң қагалар, ахыры, шом-шөбнә
бар... (*Уға һыйына.*)

П е т р.

Бөгөн шомға урын юқ был ерзә.
Бөгөн без қүшүлдүк. Бөтә донъя
Ана ниндәй саф, гиффәтле, күркәм.
Тәү иртәбез шундай хозур беззен,
Мария!

М а р и я.

Ә мин шомланамын, Петр.

П е т р.

Нимәнән?

М а р и я.

Бозоқ кешеләрзәй, қасып-боқоп
Якынайзык, язық булмаң микән?

П е т р.

Бар йыһандың күз алдында бына
Үз йәнемде қушам йәндәрең (косак-
лан үбә).

М а р и я (*ыскынып*).

Абау! Һүштарымды алдың инде,
Әүрәтеусем миңең! Хәләлкәйем!
Был қылышқа рәниjemәсме хоҗай?

П е т р.

Рәниjer булна, безгә ошо тәндө
Бирер инеме ни?

М а р и я.

Шулай ژа hуң...
Әгәр алтарь қаршынына басып,
Тәңренә ант биреп қүшүлнәж без,
Ниндәй hәйбәт булыр ине, йәнем.

П е т р.

Шулай итербез әэ.

М а р и я.

Касан?

П е т р.

Петр батша Ырымбурзы алгас,
Мәскәү якка карай юл тоторбоз.
Унан ары Петр жалаңына
Ә тигәнсе барып инәсәкбез.
Ул сакта мин инде йөз башында,
Хатта мең башында, қылыш болғап,
Әбей батша нарайына атылып
Инәмен дә әйтәм: «Катька, —
тимен, —
Давай тәхеттән төш, хужа жайты!
Инәлмә лә, илама ла, етте!»
Ә батшага йомшак қына әйтәм:
«Рәхим ит, тим, түрзән, үз
тәхетеңдән...»

М а р и я.

Ой, ой, Петр, ниндәй ғәйрәтле һин!

П е т р.

Бына шулай донъяны рәтләп алгас,
Мәскәүзен... Юк, яңы башкаланың
Иң үзү соборында һинең менән
Никах яңыртырыбы? Рәсәйзен иң,
Иң баш побы безгә никах укыр...
Никахтан һуң нарайга туп-тура —
Үзебеззәң таш нарайга! Уны
Безгә батша үзе биргән булыр,
Туй бүләге итеп...

М а р и я (*Petrغا һыйынып*).

Ой, тамаша!
Ә мин мейес тултырып жалас бешерермен
Көн һайын!

П е т р.

Ул сак инде мин мең башы түгел,
Фельдмаршал йә кенәз буласақмын,
Йәки баяр, йәки затлы барон,
Ә hin шуның берәйненең катыны...

М а р и я (*капыл қуркып*).

Юқ, юқ, баяр булма, кенәз булма,
Юқ, кәрәкмәй, була күрмә, зинһар!

П е т р.

Ниңә? Буйым-һыным тура килмәйме?

М а р и я.

Бик килә шул. Шуга җурткамын да...

П е т р.

Нимәнән җуркаһын, юләркәй?

М а р и я.

Кенәз булнаң, берәй заман тағы
Бүтән Пугач килеп сығыр за
Ениң башты қыркыр, мине асыр
Йә рисуай итер. Кенәз булма!

П е т р (*тирә-якка каранып*).

Ниндәй Пугач? Нимә hөйләйнен hin?
Ауызыңды бүтән асыр булма!
Петр батша. Петр Өсөнсө ул.

М а р и я (*капыл аңлат*).

Юқ, юқ! Эйттем — жайттым.
Эйткәнемде
Ауызымдан елдәр алып китте...
Ә ул нимә тиер?

П е т р.

Кем?

М а р и я.

Шугач... Петр батша, беззен ҳәлде
белнә.

П е т р.

Батша мине ах итеп үк тора --
Йөз башына қуиыр, бәлки, тиzzән --
Ни тиңәң дә, без бит азаштар...

М а р и я.

Фатиханын бирерме һун bezgә?

П е т р.

Ике жуллап бирер, күр ҙә тор,
Батша мине үлеп ярата ул.

М а р и я (*Петрзың сәсен һыйпай,*
иркәләй).

И хозайым, бынау хәтәр башты,
Бынау алтын башты нақлай күрсе...

П е т р.

Был башымдан айырылнам да мин,
Һинән айырылмам һис қасан да.

М а р и я.

Үндай һүззәр әйтмә, былай за ана
Шом уятып саң җагалар һаман.

П е т р.

Әй, бәткәнме? Берәй исерек казак
шаяралыр...

Өй эсенән тауыш килә. Петр, Мария сыгып китә.

Пугачев (эстэн). Ниңә саң жағалар? Әй, кем бар унда, яуап бир!

Есаул югереп инеп, болдорға менә. Артабан һәйләшеү тәзрә аша бара.

Есаул. Бәлә. Батша хәэрәттәре, бәлә бар.

Пугачев. Ниндәй бәлә?

Есаул. Үткөн тәндө дошман килеп Қызыл Яр астындағы беззең дозорзагы өс әзәмде һуып киткән. Бер казакты урлап сапкандар, бары берәү қасып қотолған. Һактағылар бары ла исерек булған.

Пугачев. Тұктатындар саң жағыузы!

Есаул (үңға, һұлға қыскыра). Саң жағыузы тұктатырга! Саң жағыузы тұктатырга!! (Саң жағыу тұктала.)

Пугачев. Башлықтары, атамандары кем? Бөтәненә яза уртак булыр. Хәкөмдө мин үзем сыйғарырымын. Төшөндөңмө?

Есаул. Төшөндөм, батша хәэрәттәре.

Пугачев. Бар, иғлан ит: атамандар, халық бында йайылғын. Фәйеплеләрзә бында килтерегез!

Есаул. Тыңлайым! (Юқ була.)

Пугачев болдорға сыға. Ул 32—33 йәштәрзәге мықты ир. Йөзөндей, жарашында ихтыяр һизелеп тора.

Пугачев.

Ялған батша булыузы ауыр.
Йысын батша булыу нисек икән?
Гәрсә кешеләрсә аңлаңаң да,
Батша булып хөкөм итеү көрәк.
...Фәскәремде қулда tota алмаһам,
Амперия, амперияны һуң
Нисек итеп қулға ала алышмын?
...Мин ғәзеллек есөн яуға сыйктым.
Үзем күпме аяуһызық, йәбер,
Хатта
Фәзелінәзлек қылдым бары ошо
Фәзеллек һәм хатлық хатына тип, —
Мин күзгаткан донъя тәгәрмәсе
Мин тигәнсә генә әйләнмәй шул...

...Ялған батша булыу ауыр тим дә,
Ысыны булғас, еңеләймәң, беләм.
Әле мин боларам, мин җыйратам,
Ысыни булғас, мине җыйратырзар.

Ике казак, өйзән сыгарып, майзансыкка тәхет килтереп түя.
Улар китә.

Пугачев. Тәхет!.. Алыштан жараганда тәхет,
якындан жараганда — ләхет... Атамандар! Атамандар!
(*Кулға күл нұға.*)

Халық йыйыла. Арада Мария ла бар. Атамандар сыға, улар тәхеттең ике яғына баşa. Шул сактағына Пугачев тәхеткә ултыра. Баяғы ике казак Петр зыңбаш теге исән қалған, күркүүшнан ните, ни үле казакты алыш инә. Артта тауыш қуба. Есаул тауышы: «Ярамай, тим, унда хөкөм бара. Батша үзе хөкөм сыгара!» Салауат тауышы: «Юл бир! Унда менең биш йөз гәскәрем бар! Юл бир, юніең әзәм!»

Кем бар унда, ниндәй ығы-зығы? Есаул!

Есаул (*югереп инә*). Башкорт старшинаһы Салауат Юлай улы, ти. Биш йөз гәскәр килтергән. Бәрә-нұға бында инеп килә. Батша кәрәк, ти.

Пугачев. Индерегез.

Есаул. Эй, индерегез ике башкортто!

Салауат менән йәш кенә Байназар атылып килем инә. Улар туп-тура Пугачевка табан ынтылалар. Пугачев акрын ғына уң түлүн күтәрә, Салауат менән Байназар туктап қала.

Пугачев. Сабыр ит, түрә, әле хөкөм бара. (*Ситкә ымлап.*) Урын килтерегез йәш түрәгә — қорал алған халықт илсөненә.

Салауатка урын килтерәләр. Ул ултыра. Уның эргәһендә Байназар баһып тора. Улар Пугачев менән қара-каршы ултыралар. Икеңе ләхакимдар икәне куренергә тейеш. Пугачев башта халықта, унан атамандарга мөрәжәгәт итә.

Хөкөм тыңларга әзәрнегезме? (Атамандар баш жага.)
Тауыштар. Әзәрбез. Әзәрбез!

Пугачев.

Дошманыңды хөкөм итеү еңел,
Үзендекен ауыр. Балаларым!
Бер төк сәсей йолконға ла ауырта...
Әммә! (Кот оскос янау менән.)

Эммә батша йөзөнә оят килтергән,
Гәскәр тәуәтенә хилаф қылған
Берәүгә лә шәфкәт булмаясак!
Кызыл Ярза кисә кем дозорза торҙо?

И сәүән казак. Мин... Мин торгайным, үлтеп
реп киттеләр.

Пугачев. Кемде?

И сәүән казак. Мине. Мин бит үлек. Мин әле
әхирәткә, йәгни теге донъяға, китеп барышлай ғына
бында нұғылдым. Батша хәэрәттәре, бойор: берәй туң-
так килтернендәр миң — юл аяғы ғына, бары юл ая-
ғы ғына.

Пугачев. Нимә? Ни һәйләй ул?

Есaul. Қуркыуынан ул нитеберәк киткән... Ал-
машынған.

И сәүән казак. Һуңғы туңтак җына... Юл ая-
ғы... Тегендә бит уны бирмәстәр! Тот қапсығың!.. Ко-
йорға күш, батша! Сарап булыр... (*Шыңшыл*.)

Пугачев. Шул хәмерзән һаташа бит Рәсәй.
Иман уқыр ерә аракы норай. Бар, далага ебәргез.
Етер еренә үз аяғы менән барып етнен әйзә. (*Исәүән*
казакты тәрткөләп сыгаралар.)

И сәүән казак. Тик бер генә туңтак... Ярты ғы-
на туңтак... Сирек кенә туңтак... Их, батша!

Пугачев. Хөкөм башлана. Сыбық килтерт, Еса-
ул!

Бер казак шул арала югереп сығып, бер қосак сыйық индерә.
Бер сыйыкты алып һелтәп җарай, шыйласп китә. Икенсе казак ят-
қырып нұктырыпра эскәміә килтерә. Уны кешегә күрәнмәй торған
култыхка күя. Шомло тынлық.

И сәүән казак (*тауышы алыстан килә*). Тик
бер генә тамсы, батша хәэрәттәре...

Пугачев. Кем кисәге дозор башлығы ине?

Петр (*алға сыға*). Мин, император.

Пугачев. Исемең кем?

Петр. Петр. Үн башы Петр.

Пугачев. Тимәк, азаш.

Петр. Азаш, батша хәэрәттәре, азаш. Тик нуме-
рем генә юқ.

Пугачев. Бына хәзер нумер нұғырзар. Исерек
казактарзы дозорга түйған өсөн биш сыйық! Төнөн

тишермәгән өсөн биш сыйык. Петр исемен бысратжаның өсөн биш сыйык — йәмғеһе ун биш!

Мария (*капыл тәхет алдына йығыла*). Атай! Атай, зинһар, әмер бир: биш сыйыкты миңә һүкнындар. Төнен Петр минең янда булды.

Пугачев. Ниндәй уйнашсы был тағы?!

Петр. Минең катыным ул, император-атай.

Пугачев (*Марияның матурлығына һокланып карал тора*). Ниндәй сибәр, шайтан алғыры! Беззен фатиханан башка кәләш алған өсөн башбаштакта тағы биште өстәргә. Бисәненә сыйык тейзәрмәсә! Без қырагайзар түгел. (*Һокланып, үзәлдүни*) Ниндәй зифа — күңел аззырығы...

Петр. Ул бишеге татлығына булыр. Фишик өсөн яза татлы, тизәр. Фатихаң шул булын, батша-атай.

Петр үзе сәкмәнен, күлдәген һалып ырғыта ла эскәмийәгә барып ята.

Пугачев. Башлагыз!

Сыйык шылай башлай. Сыйыкты бер һугалар за ташлап икенсене алалар. Тик ташланған сыйыктар гына берәм-берәм сәхнә уртадына килеп төшә. Язалау үзе күренмәй.

Мария (*өзгөләнә*). Петр йәнем, алтын башым миңең!

Петр (*арттан*). Өзгөләнмә, Мария, миңә сыйык үтмәй бөгөн.

Пугачев. Ун башының атаманы кем? (*Өндәшишмәйзәр*) Атаманы кем? (*Өндәшишмәйзәр*) Өсөнсө талқыр норайым: атаманы кем?

Пугачевтың уң яғында торған Иван Федулов алға сыга.

Иван. Мин, батша.

Пугачев. Ын? Иван Федулов?

Иван. Эйе, мин.

Пугачев. Үзған төңгө бәлә өсөн өстөңә гәйеп алаңыңмы?

Иван. Алам, ләкин...

Пугачев. Ләкиннең генә?

Иван. Алам, әммә...

Пугачев. Өзөп әйт, Федулов Иван!

Иван (*киңкен*). Мин атаман. Казак атаманы! Оноткан булнаң, хәтерләтербез, бат-ша!

Пугачев (*яръып*). Э, шулаймы? Сис хәзер үк затлы сәкмәненде, казак атаманы Федулов! Ун биш сыйық тейә өлөшәңә, шуны алырга әзәрлән!

Иван. Миңә? Сыйық?

Пугачев. Э нин кем? Әллә хозайзың җашка тәкәнеме?

Иван (*янап*). Ярай, император! Хисап көнөндә быкы ла исеңә тәшөрөрбәз. Азак үкенергә җалмаын, килмешәк! Үкенергә...

Пугачев (*кылышын нұрып ала*). Иван! (*Башка атамандар Пугачевты тотоп қала. Ул кире ултыра. Йомшара төшә.*) Һал сәкмәненде яжышылық менән, атаман. Юғиңә аяк-кулың бәйләтеп хур итермен.

Иван (*куккә карай, сәкмәнен һала*). Җара уны, батша, кояшың кирегә әйләнмәһен...

Иван эскәмйәгә барып ята. Уны һуктырган тауыш ишетелә. Бүтән атамандар үтә асыулы. Халық риза ла, хайран да қалган. Пугачев башын эйеп озак тын үлтыра. Қапыл тәхетенән никереп төшә.

Пугачев. Унда тары нисә сыйық җалды?

Казак. Етерлек әле.

Пугачев. Бәтәһен дә бында килтер.

Казак. Хәзер. (*Зур үсма сыйық сығара ла аптырап баңып тора.*)

Пугачев (*өсқө кейемен һалып ыргыта*).

Бәтәһенә мин югары власть.

Барлық изге, яуыз эштәр өсөн

Язығы ла, сауабы ла миңә.

Тимәк, яуабы ла миңең выжданымда...

Тейер язанынан қасмайым мин.

Күржак түгел затым. Мин батшамын!

Үз өлөшәмдө миңә нүк, казак!!!

Бер бисә. Эстәғфирулла!

Берир. Бына бер тамаша!

Пугачев. Нүк!

Бер катын (*алға сыға*). Нүкма, казак, нүкнаң, алла нүғыр!

Пугачев. Нүк!!

Казак (*сыйыктары берәм-берәм қосағынан төшөп бөтә*). Құлым бармай, жұлым тыңламай, батша.

П у г а ч е в.

Ярай...

Минең өлөшөмдө алып жүй,
Бәндә жулы түгел, тәңре жулы
Миңә нұғыр уны, кәрәк тапһа...

Казак сыйыктарзы йыйып алып сыға. Халық шақ жата.

Берәү. Йәшән гәзел батшабыз Петр Өсөнсө!

Тауыштар. Йәшән! Йәшән! (Кәпәс сөйәләр, халық Пугачевты үратып ала, Пугачев уларзы кул ишараһы менән артка сигерә.)

Салауат (ашығып Пугачев алдына баça). Мин Салауат — Юлай улы булам.

Пугачев. Беләм.

Салауат.

Бер йөз һыбай, бер йөз сәмле еget
Ниңә жаршы яуга тип сыйктық без.
Биш йөз һыбай алып килдем ниңә.

Пугачев.

Рәхмәт, еget!

Салауат.

Кисер, батша, юлда икеләнеүзәр,
Шиктәр таланылар күңелемде —
«Кем ул? Қайзан? Ниңә килгән? —
тинем, —
Кесө низә уның? Кем батшашы?»
Хәзәр күрәм: беззен падишаһ hinin,
Кешеләр падишаһы. Кес-кеүәтәң
Фәзеллектә икән — дөрөслөктә.
Жанат астыңа ал, әмерен бир.
Нәм жылыштар жындан тартылыштар.
Мин инандым: ниңә ул булыуы,
Хатта жол булыуы мәртәбәлер!

Пугачев.

Колдар түгел, миңә улдар кәрәк.
Колом түгел, улым булырның hinin,
Сая еget! (Салауатты косаклан.)
Әммә шул нәмәне исендә tot:

Минең өсөн генә түгел, ерен,
Ныуың, тауың, урмандарың,
Бынау күгөң өсөн жан жойорға
Яуга күтәрелдең һин, Салауат!

С а л а у а т.

Таланылар ерәремде,
Әле талап бөтмәгәндәр.
Таланылар һыузырымды,
Әле һыузыр кипмәгәндәр.
Емерзеләр таузырымды,
Әммә таузыр әле тора,
Кыйратылған урманымда
Коштар әле оя жора.
Күктәремден әле бер мәл
Балкып-күкрәп жуяңи бар.
Уның әле кәкере айы,
Түм-түнәрәк жояшы бар.
Тимәк, әле йәшәп була.
...Тапанылар гәзеллекте,
Һәйәктәрен он иттеләр,
Ысын алтын дөрөслектө,
Ялган яғып, ком иттеләр.
Ирек жошон ағыуланған
Үктар менән аттырзылар,
Намың тигән фәрештәне
Фәхишлиеккә һаттырзылар...
Йәшәр әмәл бөттө тамам.
...Бар өмөтөбәз һиндә, батша хәзрәт,
Һин шуларзы жайтарырның, тибез.

П у г а ч е в. Жайтарырмын. Мотлак жайтарырмын!

С а л а у а т.

Оран жыскыр! Бөтә Башкортостан
Ябырылып яуга ташланасак,
Жанга, данга һыунап түгел,
Гәзеллеккә һыунап ташланасак...
Рәхим итеп, әмер бирсе, батша,
Минең гәскәремде жала әсенә индерһендәр.

П у г а ч е в. Есаул! Башкорттарзы жалага индерергә!

Е с а у л (ары жыскыра). Башкорттарзы жалага индерергә!

Алыста тауыш яңғырап-яңғырап китә: «Башкорттарзы җалаға индерергә! Башкорттарзы җалаға индерергә!!!

Салауат (*Пугачев алдына килеп баш эйә*). Рәхмәт, атай! Антым ошо булнын. (*Капыл боролоп, Байназар менән икеһе сыйып китә*.)

Пугачев. Хозай ярзам бирһен һиңә, егет!

Мария (*үзәлдиңе*). Тау капланы кеүек, ниндәй йылдам. Үзе һылыш — дала қырагайы! Э тегеһе тағыла һылышырак...

Ут һүнә.

Хәтерләүҙен дауамы

Салауат гәскәренең тылсы. Якында гына һүгыш бара. Шау-шыу, гауга, «алга, алга!» тигән тауыштар килеп етә. «Салауат нисә йәшнәдә»нең көйө, хатта һүззәре сак-сак қына ишетелә.

Салауат нисә йәшнәдә? —
Йәшел җамсат бүркә башында.
Бригадир булды Салауат
Егерме лә ике йәшнәдә.

Таса-боңа Илеш инә.

Илеш.

Салауат минең җан дошманым, эйе.
Юлай менән Баиш ырыузары,
Бер-беренә барымтага сабып,
Карымтасы булып, җан җойошоп,
Гүмер бакый бояз сәйнәшкәндәр.
Шуның өсөн беген Салауатты
Мин үлтерергә тейеш. Баиш ырыуы
Ошо яуыз эште миңә җушты.
Мин үлтерергә тейеш Салауатты.
Беген үлтермәһәм, иртәгәнен
Һуң буласақ. Ул бейеккә ашып,
Ил өстәндә йөзөк җашы булна,
Үгым минең уга етмәйәсәк.
Э мине ул шакшы төл итәсәк —
Шуны төшөндөрә атайым карт.
(*Йән әрнеүе менән.*)
Ә Салауаттың миңә ни зыяны,

Ни яфаңы тейгәне бәр әле?
Малымдымы алды, йәремдеме?
Юртагымды менеп саптымы?
Мин эзәрләп барған кейегемә
Ук аттымы? Ни зыяны тейзе?
Ауыр бурыс миңә йөкмәттеләр.
Үтә ауыр. Әгәр хозай жушып,
Яу қырында гына һәләк булна,
Оло гонаһтарзан жоторор инем.
Бер хозайым! Коткар мине,

коткар —

Ошо җанлы эште башкарыуҙан!
Ниңә җалтырайым? Җүркаммы ни?
Мин җурқақмы — Баиш улы Илеш?
Ант бирелгән. Артта упкын. Тимәк,
Ул үлергә тейеш. Икеләнеү юк!

Илеш китең өлгөрмәй, қылышына таянып, ның акнап, Байназар сыға. Уның аяғы йәрәхәтләнгән. Ләкин унда әле һаман яу ярғыны.

Байназар. Еңеү! Еңеү! Инде һәләк булдың ти-
гән сакта, иң айбарлы егеттәре менән тамук уртаһына
Салауат үзе, тойон булып, бәреп инде. Дошман җаса!
(Ул қыры менән торған Илешкә һөйләй.) Җара, җара,
ана, нисек җаса! Ниңә шатланмайың?

Илеш. Шатланамсы...

Байназар. Шулай шатланалармы ни? Илереп,
шашып шатлан! Дошман җаса. Еңеү беззәң якта. Ана
кабырганан һүкты — ай, Қәнзәфәр, егет арысланы!
Афарин, мишәрәр, афарин! (*Жалкыулыкка никереп
менә.*) Сыуаш бәһлеүене ерән Ужап сукмар менән җа-
лай дәмбәсләй. Ана шулай, ой, рәхмәт егет — булды-
раһың, шайтан! (Илеш китә, Байназар уны курмәй.)
Ниңә шатланмайың? (Боролоп җарай.) Бәй, җайза
булды был әзәм? Эй, кем әле һин? Салауат шәһрәте-
нән өлөш өмөт итеп йөрөгәндәрзәң берәйнелер әле
шунда...

Сак-сак атлап, Мария сыға, уның қулында Петрзың ақ папахаһы.

Мария. Ох, Петр! Ох, Петр! Алтын башы ярзан
тәгәрәп төштө...

Байназар. Мария?

Мария. Алтын жояш мәңгелеккә батты — Петрзы
үлтерзеләр. Юк Петр. Петр юк хәзәр.

Байназар. Ни тип йыуатайым?

Мария. Йыуатма, Байназар. Йәшем бөткәнсе үке-
реп илайым да бынау ташкынға ташланам, икебеззә
бер үк даръя йотнон.

Байназар. Улай һәйләү беззәң диндә гонаһ.

Мария. Беззә лә ул шулай. Ни қылайым? Эрнеү-
зәргә нисек сыйайым? Петр! (*Папаханын күкәгенә*
кысып, ергә ултырып, быуылып илай. Капыл никереп
тора, сыйырга ынтыла.) Петр! Көтөп тор мине! Сир-
кәүзәргә кереү насип булманы, ныу төптәрендә никах
яңыртырыбыз. Көт мине!

Байназар (*тотоп қала*). Тукта, юләр бисә.

Мариya. Ебәр!

Байназар. Ебәрмәйем, үлгән артынан үләләр
тиме ни, исәр!

Мариya (*йомшак*). Ебәр мине, Байназар.

Байназар. Ошондай асыл затты үз жулдарым
менән үлемгә бирә алмайым, Мария. Ултыр, нушыңа
кил.

Мария, тыңлан, бер таш өстөнә барып ултыра. Ыңктай.

Мариya. Ох, Петр. Жәберең дә хатта булмаясак...

Байназар. Беззәң ғәскәрзәң йондоzo һин, Мария. Йондоz һүнһә, без һүң ни эшләрбез? (*Хәле мөш-көләйеп сайкалып китә, Мария әле генә уның қанга*
батканын күрә.)

Мариya. Һинең қаның ага, Байназар! Һин яралы?! Хәзәр, хәзәр бәйләрмен яранды. Тик зиһенемде
йыяйым сактына.

Байназар (*сайкала*). Ағастар ауалар. Тотогоз
ағастарзы.

Мариya (*капыл ыргып, Байназарзы tota*). Байназар! Таян миңә, Байназар! (*Байназарзың құлын инба-*
шина һалып алып сыйға.) Хәзәр, хәзәр йәрәхәтенде йыуырмын.

Китәләр. Артта нұғыш шау-шыуы тына. Тантана ауаздары яңғырай.

— Еңеү! Еңеү!

— Салауатка шөһрәт!

— Салауатка дан!

Салауат, Қәнзәфәр Усаев, биленә сукмар таққан Уқап
инә. Салауаттың беләгендә яраһы бар. Улар ярныңандар. Уларзы халық
солғап алған; қылыш-һәңгә күтәреп, кәпәс сейеп, батырзарзы
котлайзар.

— Батырҙарға дан!
— Йәшәһен Салауат!

Бер нисә әсирҙе төрткөләп, һүккылат сыйгаралар.

Салауат (*кылыс төткан құлын күтәрә*). Әсир-зәргә теймәскә! Һуғыштан һуң әзәм йәберләу — хурлық!

Уқап. Бес әләксәк, хурлығын-мурлығын қарап тормастар ине әле, тутырҙар әз қулакты қыркырҙар ине.

Салауат. Без бит улар түгел — без, Уқап дус.

Кәнзәфәр. Нимә, уларзы икмәк серетер өсөн қалдырабызмы ни?

Салауат. Зауыт әшенә жушығыз, туп жойнондар, қылыс сүкендер.

Уқап. Бусы ақыл! Бусы сыйашса — тимәк, эшләргә кәрәк.

Салауат (*кул күтәреп тыныслыкка сақыра*). Юлдаштарым, Кәнзәфәр (*уга борола*), Уқап (*уга борола*), барса әрзәштәрем, яузаштарым, еңеү өсөн рәхмәт! Қанға батып килде был еңеү. Шуға күрә икеләтә қәзерен белегез.

Кәнзәфәр. Дөрөс, батыр, қорбандар күп булды.

Уқап. Яр таштары, қысыл бүрлөгендәй, қып-қысыл қан: башкорт қаны, урыс қаны, татар қаны, сыйаш қаны, қалмық қаны — ниндәй генә қан юк...

Салауат (*уйсан*). Бәлки, замандар үткәс, беззәң токомдаштар бында килеп, ошо ерзе изге итеп, зиярат қылыштар. Беззәң қандар сақырыр уларзы.

Кәнзәфәр. Бәлки, тәүге ямғыр яугас та, бәтәне лә бәтәр, онотолор...

Уқап. Юк, был йыуыла торған қандар түгел, Кәнзәфәр!

Салауат (*капыл хәтерләп*). Байназарым қайза? Қайза Петр?

Берәү. Байназар исән. Петр, бахыр... Урыны йәннәттә булын.

Салауат. Кәпәс һалығыз! Бахыр түгел, хәтәр казак ине. Ир ине!

Кәнзәфәр. Шундай энем, шундай улым булна, горурланыр инем мин — карт яугир.

Уқап. Ай, ай... Мария, меңкен, илар инде, худай ярзам бирсен.

Кемдер (*артка боңон*). Күңелен табырбыз...

Салаут. Марияны рәниетмәгез. Муйынығызы
өзөрмөн!

Кемдер. Мәрйә өсөн муйын, урыс өсөн баш —
хи-хи-хи — ул баштарзы кайзан алып бөтөр башкорт?

Салаут. Кем ул унда? Құзгә қарап һөйлө.
Ниңә шымдың?

Кемдер. Шымманым. Шул урыс тип сұкынабыз
инде.

Салаут. Алға сығып һайра, ир булнаң...

Кемдер. Ярай, батыр, язуғына алға сығырмын.

Салаут. Бындай һүззәр өсөн яза тейеш. Қаты
яза! Ярай, еңеү шәрәфенә жалып торғон.

Тояқ тауыштары ишетелә. Бөтәне лә иғтибар итә.

Берәү. Сапкын килә. Өзәңгеңе қыңқа, казак бу-
лыр.

Уқап. Казак булса ла, мазак булса ла, якшы хә-
бәр килтерсен.

Есаул инә.

Есаул. Фарман. Батша фарманы!

Тауыштар. — Фарман!

— Тағы фарман!

Есаул. Тыңлағыз! (*Итек күңісінан жағыз төр-
еге сығара. Халық шаулаша.*)

Кәнзәфәр. Яугирзәр! Фарман тыңлағыз! (*Та-
уыштар тұна.*)

Есаул. Петр Өсөнсө гали йәнәптәре үз рәхиме
менән ошоларзы иғлан итә: беренсе — башкорт стар-
шинаһы Юлай Азналингә, ололап, полковник исеме
бирәм.

Тауыштар. — Полковник!

— Ай афарин!

Есаул. Қайза Юлай полковник?

Салаут. Башқа тарафта. Полковниккә фарман
тапшырылып.

Есаул. Икенсе — мишәр сотниге Қәнзәфәр Уса-
евка, ололап, полковник исеме бирәм. Усаев!

Кәнзәфәр. Мин бында, Есаул.

Есаул. Өсөнсө — сұуаш сотниге Уқап Кудря-
шовка, ололап, полковник исеме бирәм. Кудряшов!

Уқап. Мин тә бында!

Е са у л. Дүртенсе — башкорт гәскәренең башлығы полковник Салауат Юлаевка, ололап, бригада генералы исемен бирәм.

Т а у ы ш т а р — Янарал! Янарал!

— Салауат янарал!

— Котло булның, бригадир!

Беренсө янарал!

— Беренсө янарал!

Е са у л. Тауыш! (*Халықтына*.) Бына бригадирлек таҫманың яурының налып, император исеменән котлайым, генерал!

Салауат. Рәхмәт, Есаул! Императорға әйт: Юлай улы Салауат был ебәккә тап тәшәрмәс (*таҫманы күрһәтә*).

Е са у л. Йорайым әле, бик йәш күренәһең, нисәлә hinin, батыр?

Ап-асық булып йыр ишетелә:

Салауат нисә йәшендә? —

Йәшел җамсат бүркө башында.

Бригадир булды Салауат

Егерме лә ике йәшендә.

Сәхнәләгә халық гәжәпләнеп, тәрлә якка әйләнгеләп, йырҙың кайзан килгәнен белергә тырыша. Йыр дауам итә, акрыная.

Салауат. Йыр ишетәм һымаҡ. Җайзан килә?

Кәнзәфәр. Үзе якын, үзе алыс кеүек...

Берәү. Эллә күктән килә, әллә ерән сыға.

Икенсе берәү. Эллә уңдан, әллә һулдан килә...

Тыңдайҙар.

У та п. Киләсәктән килә был йыр, туғандар! Киләсәктән — йыраҡ йылдарҙан!..

Е са у л. Бер ниндәй зә йыр юк. Фарман дауам итә. Бишенсе — язуа җатнашкан һәр әзәмгә берәр һум көмөштән акса өләшергә.

Т а у ы ш т а р. — Акса?

— Берәр һум!!

— Батша йомарт.

— Үндыйк батшанан.

— Акса җайза?

— Э үлгәндәр өлөшө?

— Калғандарға бүлеп бирелнен!

Е са у л. Үлгәндәрзен өлөшө булмай.

Т а у ы ш т а р. — Ақса жайза?

— Уны кем өләшө?

Е са у л. Мин өләшәм. Ана, ике атка йәкмәп килтерзеләр. Үн баштары килеп һанап алнын. (*Сыға. Халық та тиң үк сығып бөтә. Қәнзәфәр, Укан, Салауат кала.*)

Т а у ы ш т а р. — Ун баштары!

— Ақсаға! Ақсаға!

С а л а у а т. Көмөш төле ниндәй тылсымлы, ә ти-
гәнсеге непереп-ялап алды халықты...

У җ а п. Ақса ни ул, кәрәк нәмә бит, янарал.

С а л а у а т (*икеһен бергә җосаклап*). Бәгөн якшы
көн булды, яузаштар, жоттайым неzzә.

К ә н з ә ф ә р. Э ниңә, янарал, ауыр дәрәжәнде
еңел күтәрергә язһын.

С а л а у а т. Амин, шулай булнын, полковник. Ата-
йыма хәбәр иттерәһе ине. Кеше қыуанысын әйтмәй
натлау — уны урлау менән бәрәбәр.

К ә н з ә ф ә р. Рөхсәт итнәң, картка үзөм барыр
инем. Якшы хәбәр илтеү зур мәртәбә минә.

С а л а у а т. Юлың уң булнын. Үзен менән ике һы-
байлы ал.

К ә н з ә ф ә р китә.

У җ а п. Мин тә китәйем, Салауат. Ақса алыш сы-
ушштарыма өләшәйем. «Сыуаш йыуаш» тип, онотоп
куймаһындар. (*Башын сайқап китә.*)

С а л а у а т. Хак һүз өйтте бая Кәнзәфәр. (*Лента-
һын тогот карай.*)

Үзе ебәк, үзе бағып бара.

Шатлық менән бергә шом килтерзә,

Ғәм килтерзә минә был дәрәжә.

Бынан ары намым, атым менән

Мин беренсе башкорт исәпләнәм.

Шул исемгә есемем торорлоқмо?

Ошо вазифага лайыкмы мин?

Тәнрем, минә ауыр тәкдир бирзен,

Ярзамындан мәхрүм итә күрмә.

Ни гәжәп был? Үрә никерер ерзә

Аяқ осо менән бағып узам,

Шыр қыуаныр ерзә вайымланам?
Ниңә шулай икән?
...Бер нәмәне әммә яжшы беләм:
Сигенеу юк! Алға, бары алға!

Ул сығып киттөм тигәндә, Гөлнәзири югереп инеп, уның аягына ташлана, ул бик сибәр. Ыыбайлы кейемендә. Кейемдәре зиннәтле. Құрәнең, хәлле ырығузандыр.

Гөлнәзири. Салауат, кисер мине! Кисер, батыр!

Салауат. Кем һин? Тор, аунама ерзә.

Гөлнәзири. Гөлнәзири мин. Қәһәрләнгән бер бисә мин.

Салауат. Кем қәһәрләнеге һине? (*Кұлынан тотоп күтәрә, Гөлнәзири уның алдында тәзләнеп тора.*)

Гөлнәзири. Язмыш.

Салауат. Ни тип қәһәрләнеге?

Гөлнәзири. Минец ирем журкак булып сыйты.

Тимәк, мин бер журкак катынымын.

Һинең гәскәрендән жасып жайтып,

«Салауат үлде, гәскәр таралды» тип,

Яман хәбәр сәсеп йәрәй хәзәр —

Ибраї мулла улы Һидиәтулла.

Оятыма сыйзай алмайынса,

Аяғыңа йығылырға килдем.

Кисер, батыр, бер хозайым хатына.

Салауат.

Фәйебен һуң низә?

Гөлнәзири.

Хайн жатыны мин. Шул иблескә

Мин үзәмде бирзәм. Аңлайыңмы?

Ун етенсе саф язымды бирзәм.

Хәзәр бына бәтә йән-тәнемә

Кара жандар haузы был хурлыктан.

Ақланырылға сара өйрәт, батыр!

Салауат (*кулынан тотоп аягүрә бағтыра, нокланып йөзөнә карай*).

Ә мин әйтһәм: һин ғәйепнәз, тиһәм,

Саф алтынға тап төшмәй ул, тиһәм,

Шул алтындаі һин таңаңың, тиһем,
Нимә үзгәрер һүң?

Гөлнәзири.

Бик күп нәмә.
Ул сағында мин үтенер инем:
Калдыр, батыр, мине гәскәреңдә!

Салауат.

Бисә эше түгел яу сабыу.

Гөлнәзири.

Яугирәрзе, хатта батырзарзы
Без, бисәләр, тыузырабың. Инде
Яу йөрөргө генә хакыбың барзыр.

Салауат.

Юк. Ңеҙзен бурыс, эйе, тыузырыу.
Беҙзен бурыс — қырыу, қырылыу.

Гөлнәзири.

Һынай биреп жара миңә, батыр...
Буйым-һыным, қылыйым, бар булмышым,
Күңделенә ятып, елкендерхә,
Катының ит. Ике донъяла ла,
Тогроң булып, мәңге ололармын.
Әле имен сакта бер бәйгелә,
Һине күргәс, қойолдом да тәштәм.
Тамырзарым талды. Э йөрәгем
Талпынды ла науаларга осто.
Һин осорzon, батыр... Яраббием!
Ни һейләйем? Оят қайза булды?
Э мин оялмайым. Қыума мине.
Қыума мине! Күңделем тартмай, тиһәң,
Хәзмәтсең ит. Ошо сәсем менән
Ерзәр hепереп, хәзмәт күрһәтермен.
Ниңе өндәшмәйнең?..

Салауат.

Бәхәстәрҙе һүз йә җылыш менән
Хәл итергә күнеккәнмен. Бында
Икеһе лә көчөз күренә.

Гәлнәзи рә. Һүз ҙә әйтмә. Тик йөзөмә бер баж.
(Салауат хәрәкәттөз тора.)

...Улай булғас, уксың итеп җалдыр,
Ете йәштән бирле, йәйә тартып,
Ат естәндә үскән қызы бала мин.
Куркак ирем өсөн җорал алып,
Канлы яуза һине җурсалармын.

Салауат.

Һин дәһшәтле эштәр өсөн түгел,
Хозур тормош өсөн яратылған.
Был мәхшәрзән җас һин, сибәр җатын,
Килгән юлың менән кире юнәл.
Эйәрләтеп юртаң килтерерзәр...
Эй, Байназар!

Гәлнәзи рә.

Сеү! Әгәр кире җағыуың ҳаж булна,
Минең юлым анау җак җаянан
Улкын тәбәнә барыр туп-тура.
Хәсис түшәгендә яткансы,
Кара гүрзә ятыу менәртыйк.
Бүтән юлым, батыр, юк минең.

Сакырыу тауышын ишетеп, Мария сыга.

Мария. Кемделер сакырзың бугай, Салауат. (Бил бөгөп иңәнләшә.)

Салауат (аптырап җала, Гәлнәзира койолоп төшә). Мария? Һин ни эшләп бында?

Мария. Байназарзың яраларын бәйләнem.

Гәлнәзи рә. Ярай, мин аңланым, күрзәм, Салауат. Мин төшәндөм... Мин китәйем... Мин аңланым... (Акрын гына җая ягына сиғенә.)

Салауат. Һин җайза?

Гәлнәзи рә (наман сиғенә). Үз юлым... Ана тегендә. Ярай, бәхиллектән булын... Фәйепләмә мине, хуш бул, исән бул... (Ярым наташып наман сиғенә.)

Салауат (*капыл ынтылып, жосагына күтәреп ала*). Ах, нин, иң болан баланы. Бер йомарлак жояш, нур шәлкеме! Ниң шулай дер-дер жалтырайның? (*Күтәрген көйө йөзөнә карай, аягына бастыра*.) Мария, бына ниңде неңле табылды, үз тыуышыңа сақыр. Хәстәрле бул.

Мария (*Гөлнәзириңе етәкләп ала*). Ярай, батыр. Эйзә киттек, һылыум. (*Артка эйләнеп, билә тиклем эйелеп, Салауат менән хушлаша*. Гөлнәзириң тыңсылғына эйәреп бара. *Сығалар. Салауат акрын ғына икенсе яжка сыға*.)

Акса алган өс-дүрт яугир шаулашып, һөйләшеп уза.

- Бажырлата байтак һондо оңкот Якуп.
- Бажыры ни, көмөшө ни — бары ла донъя субе.
- Сүбен сүп тә... Түкмәйбез бит әле, йыябыз.
- Йыйыу ғына түгел, сукынабыз.
- Ә мин сукынмайым, тфү!..
- Кем уйлап сығарған шул ақсаны, әзәм аззырып...

Үтәләр. Илеш инә. Салауат киткән яжка бара.

Илеш. Салауат! Салауат!

Салауат (*сittән*). Кем сақыра мине? (*Сыға*.)

Илеш. Мин, Салауат.

Салауат. Баиш улы Илеш? Һинме был?

Илеш. Мин.

Салауат. Бында һине яжши ниәт килтермәгәндер, тимен.

Илеш. Яман ниәт, Салауат, утә яман ниәт...

Салауат. Атайзарыбыз янашып йәшәгендәй, янауыңмы был? Һиндә шул хәстәрме?

Илеш. Янамайым.

Салауат. Ә һүң ниңде килден?

Илеш. Эйтергә тел бармай.

Салауат (*асыулана биреп*). Эйтә алмағас, анаары йөре.

Илеш (*кыйыу*). Салауат! Мин һине үлтерергә килдем.

Салауат. Миңе? Ни өсөн?

Илеш. Һин Салауат, мин Илеш булған өсөн.

Салауат (тыныс). Нинэ үлтермәнең? Арттан ки-
леп ниңэ хәнийәр қазаманың, Баиш улы Илеш? Ата-
йыңдың кәсебе шул ине бит.

Илеш. Э мин қазаманым.

Салауат. Қазаманаң, бына хәзәр қаза.

Илеш. Мин һуңланым.

Салауат. Һуңламаның. Алдыңдамын. Қулда
коралым ют. Қаза!

Илеш.

Коралның әзәр һин жораллы.
Бында килгәс, күрәм: һин, Салауат,
Юлай улығына түгел, илдең улы,
Ил ағаһы икән. Ярның арыҫландар
Канга батып алышкан бер ерзә
Кесек талаштырыу урынлымы?
Ил язмышы иләнгән бер мәлдә
Ырыу үсен алыш йөрөр сакмы?
Йөрөк әрнегендә, бармак һыңлау
Онотола икән.
Бында килгәс, шуны аңланым мин.

Салауат.

Был һүzzәрзә Баиш улы һәйләй,
Хыянатсы Баиш улы һәйләй,
Тиһәм әгәр, әзәм ышанырмы?

Илеш.

Тик һин ышан.

Нинэ хәнийәр қазау,

Нинэ тоңкап хәзәр үк атыу —

Халықттар өзөненә, ил йәненә

Еысрақ хәнийәр қазау булыр ине,

Ағыулы үк атыу булыр ине.

Нинэ тайталгайны ошо хәнийәр

(куйынынан үзүр хәнийәр сыйгарып, тубығына куйып
хындырыла ике якка ыргыта),

Нинэ ослангайны ошо үк. (Шулай үк
хындырып ыргыта.)

Хәзәр инде теләһәң ни әшләт мине.

Салауат.

Тура һүзөң өсөн рәхмәт, Илеш.
Ир икәнһең, һинең күл менән дә,
Тел менән дә кәмнәтәһем килмәй.
Хәкәмәм юқ. Һин азатың. Бар кит.
Юлында бул!

Илеш. Башкортостан ерендә хәзәр ике генә юл бар, Салауат. Беренең һинең юлың, икенсеңе — һиңдә каршы юл. Каршы юлдан китә алмайым хәзәр. Мин ир булып, башкорт булып донъяға яралғанмын. Китә алмайым! Қыума мине, әгәр ышанһаң...

Салауат. Һүз көсөнә ышанамын — мин шагирмен.

Һүзөң менән ендең мине, Илеш.
Эргәмдә җал.

Илеш. Эле генә җан дошманың инем,
Җан тәрзәшәң бурайымсы, йәштәш,
Һинең җаның җаныма җушылғын.

(Теше менән үзенең күл һыртын умырып тешләп ала
ла, җанлы қулын Салауаттың яралы беләгенә килтеп куя.)

Ут һүнә.

Өн

Салауат ябылған зиндан алды. Киске гибәзэткә сакырып, сиркәү җагалар. Қайزالыр азан әйткән тауыш ишетелә. Зинданды башта күрәнгән ике һақсы һақлай.

Беренсе һақсы. Азна торабыз, ай торабыз...
Икенсе һақсы. Торабыз за... Кем кемде һақлай һуң әле?

Беренсе һақсы. Нисек кем кемде? Без ил дошманы юлбаsar Салауат Юлаевты һақлайбыз.

Икенсе һақсы. Ул зинданда тоткон, без ында тоткон. Ул ышыкта, без һыныкта (бөршәйә) — айырманы бары шул ғына.

Беренсе һақсы. Уның башын қыркасактар. Икенсе һақсы. Тимәк, әбей батша үзе қыркырлық баш бар әзәмдә. Ә һинең менән беззә ундей баш юқ. Беззә, гәмүмән, баш юқ. Аяк менән күл ғына бар, ә баш юқ.

Беренсе һақсы. Бәлки, ул безгә кәрәкмәйзөр зә. Башты әйтәм. Булмағас, жыркмайзар. Йән тыныс.
(Байтак тын торалар.)

Икенсе һақсы. Эс боша, үлтереп эс боша.

Беренсе һақсы (*кеңеләрен қаткылап карай*).
Рәт юқ, Егор, нәфсанә баш булырга тырыш.

Икенсе һақсы (*кукрәген tota*). Бына бында, тақмак әйтеп, шайтандар бейей.

Беренсе һақсы. Арығас, тұктарзар әле.

Икенсе һақсы. Былай ғына тұktамайзар шул.
Исертеп йығырга кәрәк ул яуыздарзы.

Беренсе һақсы (*әсен tota*). Миндә лә нимәлер кыймылдай башланы.

Икенсе һақсы. Қыймылдау ғына пустяк ул...

Ике кеше эйәртеп, Баиш инә. Һақсылар уны беләләр. Аягүрә баosalар.

Баиш. Һақлайһығызмы?

Беренсе һақсы. Һақлайбыз, түрә.

Баиш. Кемде һақлайһығыз?

Беренсе һақсы. Без, түрә, илбақар, юлбақар, башкиңәр, ат қарагы, фетнәсе, коткосо Салауат Юлайзы һақлайбыз.

Баиш. Йәнә нимә һақлайһығыз?

Беренсе һақсы. Йәнәме? Йәнәхе лә шул инде.

Баиш. Йәнә hez үзегеззең баштарығызы һақлайһығыз. (*Һақсылар үззәренен баштарын totop карайзар.*)

Беренсе һақсы. Беззә улай тырышып ук һақларлық хәтәр баштар юқ та... Эйеме, Егор.

Икенсе һақсы. Знамо, юқ.

Баиш. Әгәр был башкиңәр (*зинданға курhәтә*) түрдан ыстынна, бәтәгеззә лә totop нұясақ. Аңланығызымы?

Икенсе һақсы. Аңланық. Знамо, нұясақ.

Баиш. Шулай булғас?..

Икенсе һақсы. Шулай булғас, хәрт инде.

Баиш. Йәғни... йәғни?..

Беренсе һақсы. Йәғни булғас, йәғниzier инде.

Баиш. Йәғни, уяу һақлағыз!

Беренсе һақсы (*tura kata*). Бейек императрица быз Екатерина Икенсе йәнәптәренең тогро налдаттарына ышанырга мөмкин!

Икенсе һақсы. Мөмкин!!

Баиш (*tегеләргә карап тора*). Мөмкиндең хикмәтесин. (*Башын сайжай, сыға.*)

Беренсе һақсы (*Баиш артынан*). Үзе басурман, ә батша тип сукына.

Икенсе һақсы. Беззен баштарзы жайғырта башкорт түрәне. (*Зинданға карай.*) Бындағы әзәмде әйтәм, хәтәр зат икән. Бығаулы кәйә лә қоттарын алыш тора. Үзе йырлай.

Беренсе һақсы. Донъя шулай инде: берәүзәр илап йәшәй, икенселәр йырлап үләләр.

Алыстан музыка иштепелеп жала. Кәрзинкә күтәреп, Мария инә. Һақсылар тұранына еткәс, абынып йығыла.

Мария. Ой хоҙайым, харап қына булдым! Харап қына булдым. Мин етемдең йәнен алыр инде хужам (*илай*). Харап қына булдым.

Беренсе һақсы (*Мария эргәненә килә*). Ниңде илайыңың, юнһең?

Мария. Юнһең, юнһең, юнһең шул! Түктем. Харап қына иттем.

Икенсе һақсы (*килә*). Нимә түктең?

Мария. Хужам қабактқа ебәргәйне, «бер аяғың бында, икенсеге унда булын!» тигәйне.

Беренсе һақсы озон муйынлы сүлмәктән кәрзинкәгә түгелгән нәмәне бармагы менән ялап жарай.

Беренсе һақсы. Аракы?

Икенсе һақсы. Аракы?!

Мария. Аракы шул.

Икенсе һақсы. Тұлы инеме?

Мария. Бик тулы түгел ине.

Беренсе һақсы (*урелеп жарай*). Улайна, сайпышған ғына бит.

Мария. Сайпылды шул.

Беренсе һақсы (*үйланып тора*). Уның, ахмактың, күберәк тә түгелеуе ихтимал ине бит.

Мария. Ихтимал ине. Юж, ихтимал түгел ине.

Икенсе һақсы. Ихтимал ине! Һин беләнеңме, без беләбезме? Юғиңә күрәнеңме быны (*йозоргон қызың танауына килтереп терәй*).

М а р и я. Ихтимал ине... Ихтимал ине... (*Илай.*)

Беренсе һақсы. Егор, котелокты килтер әле, ана шул «ихтималын»ғына тойоп алайык. (*Тегеге котелок килтерә, котелокты төтөп самалап тора.*)

Икенсе һақсы. Уның бит тағы ла күберәк түгелеуе ихтимал ине.

М а р и я. Ихтимал түгел ине.

Беренсе һақсы. Ихтимал ине, йыбыткы! Бұмала баш! (*Нелтәнә.*)

М а р и я. Ихти-их-ти, ихтимал ине. (*Илай.*)

Икенсе һақсы. Шул «ихтималын» да өстә, Кондратий! (*Өстәй, самалап тора.*)

Беренсе һақсы. Э сүлмәктең бөтөнләй түңкәрелеп китеуе ихтимал инеме, Егор?

М а р и я. Оятныззар, әзәм актықтары! Талайзар!

Икенсе һақсы (*Марияның ауызын усы менән жаптай.*). Ихтимал ине. Бөтөнләй түңкәрелеуе бик ихтимал ине.

Беренсе һақсы. Шул «ихтималына»ғына қалғас, қояйык та бөтөрәйек. (*Койоп бөтөрә, ике науытты ла төтөп тора.*) Фәзел булдымы, Егор?

Икенсе һақсы. Фәзел булды, фәзел, Кондратий!

Беренсе һақсы (*буш сүлмәкте кәрзинкәгә һала.*). Фәзеллек бына шулай еңә лә... Сүлмәгे лә ватылыгу ихтимал ине бит әле. Бәхетең бар икән, арқыры баш!

Икенсе һақсы (*Марияны ыскындыра.*). Батша налдаттарына тел тейзәргән өсөн һин тинтәкте бик шәпләп һүктырырға ине лә, кешеләренә килем жапманың. Үтә йыуаш, үтә рәхимле әзәмдәр шул без.

Беренсе һақсы. Бар, хәзәр яйлап қына жайтып кит. Аракыны түктем, тиң. Ошаклананац, бына күрәнеңме быны? Атып үлтерермен! (*Мылтығын күрһәтә.*)

М а р и я (*кәрзинкән ала, ақрын ғына сыға башлай.*). Карактар, эскеселәр, әтрәгәләмдәр, тфү. (*Итәген аса биреп үсекләп, сыйып югерә.*)

Икенсе һақсы. Ниндәй тәрбиәһөз қыз! (*Карап қалалар.*)

Беренсе һақсы. Бынан һүң һиң: «Күктән аракы яузы», — тиһәләр, ышаныр инеңме?

Икенсе һақсы. Валлани, ышаныр инем.

Беренсе һақсы. Хәзәр «ихтимал»дан ауыз иткәндә лә ярай, сактына...

Икенсе һақсы. Иң тәүзә сұкынайык. Бәрекәтлерәк булыр. (*Котелокты алдарына қыйып сұкыналар.*)

Озактына һүзгөз сәхнә дауам итә. Һақсылар алмаш-тилмәш котелок силенән һемерәләр. Ашықмайшар, сәбәләнмәйзәр. Беренсе һақсы буш котелокты күтәре.

Беренсе һақсы. Фәзелме?

Икенсе һақсы. Фәзел, гәзел...

Беренсе һақсы (*исерә*). Был донъяла бәтә хикмәт, беләңеңме, нимәлә? — Фәзел бүлеүзә. Фәзел бүлмәненме, бәттө — ығыш, талаш, һуғыш китә.

Икенсе һақсы. Знамо, китә.

Беренсе һақсы. Ни өсөн Катька батша менән Пугач һуғышты? Бына һин әйт әле — ни өсөн?

Икенсе һақсы. Нимә өсөн булнын, тәхет өсөн.

Беренсе һақсы. Юж, брат. Фәзел бүлмәгән өсөн. Әйтәйек, ерзә... (*Аяғын тұпымдата.*) Бына ошо ерзә!

Икенсе һақсы. Ана шул гәзеллеген өсөн, эйеме, яратам да үзенде, Кондрашка! Қана берәй тамсы қалманымы? Һинең өсөн генә әсеп бирәйем. (*Котелокты алып қарай.*)

Икеһе лә аяғүрә баça. Сайкалып торалар. Икеһе ишектең ике яғына аттай.

Беренсе һақсы. Бына шулай... Бына шулай фәзел генә бүленеп, серем итеп алайык...

Икеһе лә ауа, йоклад китә. Мария кире инә. Исеректәргә һынан, текләп қарай. Китә. Бер аззан Илеш инә.

Илеш (*куккә қарап*).

О...

Кәкере ай, жанлы хәнийәрзәй,

Қазалған күк күкрәгенә:

Тирә-яңта йондоҙ түгел,

Сәсегенән жан тамсылары.

Безәң әңгә қазалған ул,

Қандарыбыз шулай аға.

Жанлы хәнийәрзәй, кәкере ай —

Фажигәле, хәтәр билдә:
Тимәк, бөгөн йә дошманды,
Йәки беззә үлем кәтә.
Ох, Салауат! Әгәр һине
Зинданыңдан жоткара алнам,
Йыйған ризық, эскән һыузар,
Узған юлдар, күргән көндәр
Бары хәләл булыр ине.
Әле ярны арғыматтар
Эйәрзәрен һалмагандар,
Талмагандар җанаттары
Дауыл үткән шоңкарзарзың.
Кәкере айзай, җанлы хәниәр
Салауаттың күкрәгендә:
Һакмар һыузан Таныпкаса
Салауаттың җаны аға.
Ул хәниәрзә алырмын мин
Туганымдың күкрәгенән.
Байназар!

Байназар менән Мария инә.

Мария. Бында бары ике һақсы. Ана улар.
Байназар (*хәниәрзән ала*). Икеһенә ике һелтәү
етә.

Мария (*уның құлын тота*). Улар исерек, үлеп
йоқтайзар. Зарурғыз йән җыйма, Байназар.

Байназар. Уларға йән тағы (*құлын төшөрә*).

Мария. Арада ошо имән ишек кенә. Теге якта
Салауат.

Илеш. Бар, Мария, һин аттар янында тор. Құз-
колак бул!

Мария. Аттар бәйле.

Байназар. Мария! Кит бынан, кит, һәйеклөм,
үтенәмен...

Мария. Йә, тәңреhe, рәхимендә бул! (*Сұжына,
сыра*.)

Илеш. Хозайға тапшырзық! Ошо ишекте әгәр аса
алманақ, икебез ике якта мәңге җаласақбызы, Салауат.
Беләнеңме, һин кем? Юк, белмәйнең. Һин пәйгәмбәр,
ил иманы хәзәр, Салауат.

Байназар. Асырбызы! (*Тимер менән ишекте ка-
йыра*.)

И л е ш. Йөрәгем, йэрәгем өрөлә, Байназар! (*Ишекте кайыра.*)

Б айна з а р. Тағы бер ынтылыш! Бөтәһе лә килер зил-зәбәр!

Икеһе яурындары менән ишекте этәрә. Шул сак ике кеше эйәртеп, Баиш килеп сыйға. Арттан ташланып, Илешкә хәнийәр қазай.

Б а и ш. Бына һиңә! Қарауыл! Қарауыл! Талайзар!
Үлтерәләр!! Тегенеңен, тегенеңен тотогоз!

Байназар ике кеше менән хәнийәр һөлтәп алыша. Береңен үлтерө, икенсөнде уга арттан сәңсә лә қаса. Байназар Ығыла.

Б айна з а р. Мария! Қас, Мария! Был йәһәннәмдән қас, тәзәрлем (*шыма*).

Б а и ш. Қана, йөзөңә төкөрөп, үсем қандырайым, дошман! (*Илеште әйләндерә, кото осоп, артка сугенә.*) Илеш?! Улым Илеш??

И л е ш. Мин. Ниңә үлтерҙен мине, Баиш тархан?
Ниңә үлтерҙен? Минә әле бары егерме ике генә бит.
Ниңә үлтерҙен?

Б а и ш (*сугенә*). Юк, юк... Мин үлтермәнем... үлтермәнем... Йә хозай! Мин үлтермәнем!..

И л е ш. Э кем үлтерҙе?

Б а и ш Тәкдир үлтерҙе. Қүктәгенең тәһәре тәштө!
Юк, мин түгел, мин түгел! (*Кире килеп, Илештең алдына тәзләнә.*)

И л е ш. Қүктәгенең тәһәре һиңә тәштө, Баиш тархан. Улың қаны һинең қулдарыңда. Ул қан ана һинең йөзөңә, күзәрәңә сәсрәгән!.. Қүктәргә сәсрәгән ул қан! Һурып ал шул хәнийәреңде қүктең қүкрәгенән...

Б а и ш. Һаташып йән бирә... Ярабби! Кисер мине, улым. Фәфү ит...

И л е ш. Мин үлгәнмен. Э үлгәндәр фәфү итмәйзәр (*йән бирә*).

Б а и ш. Йән бирҙе... Э йөзөндә һаман йәшәү нуры, әйтерһен дә, акшам яктышы... (*Озак пауза. Аягүрә баça.*)

...Башкорт тупрагының буласаң ҳаны!
Дәрәжә өсөн ҳакты мул түләнен:
Малдар түктең, тәкәбберлегенде
Үз аяғың менән үзен тапап,
Олторагы булдың ҳакимәнен.

Кан жәрзәштәренде зар илатып,
Астың, киңтең, күз зә йоммай наттың.
Балаң қаны менән құлың ыйузың...
Башқорт аймағының буласақ ханы!!
Дәрәжә өсөн хакты мул түләнен.
Ни көтә лә алда, сиғенеү юк.
Шик-шөбәһең мин хан буласақмын.
...Дәрәжә өсөн иманыңды һуйзың,
Башқорт токомоноң буласақ ханы!
Ә ниндәй хан бәрхәт келәм юлдан
Тәхетенә килгән? Ниндәй хан?
Өстән келәм булна, аста барыбер
Әзәм һәйәктәре түшәлгән.
Ошо илдең ханы буласақмын.
Барыныңың, барыныңың хакын
Сығарырмын,
Үз вакыты еткәс...

Баиш монологының һуңынарак Мария сыға. Уның қулында
кылыш.

Мария. Хан!
Баиш (борола). Мин хан.
Мария (кылыш менән саба). Тәхетең җотло бул-
нын, хан!

Ут һүнә.

Төш

Салауат ябылған зиндан. Батыр шул ук җиәфәттә ултыра. Икен-
се бер мөйөштә тәхет тора. Үнда Екатерина II ултыра. Башта
ут Салауатты гына яктырта.

Екатерина II (караңғынан).
Шул кешене құрһәтегез миңә,
Имгәнмәгән кейө құрһәтегез,
Хәзәр үк. (Ут төшә.)

Салауат (сыңырызарын сылтыратып,
акрын гына тәхеткә табан аттай).

Ҙин дә бындамы ни, әбей батша?
Уйлагайным: нинең тәхет бейек,
Затлы нарайзарзың затлынында,
Якты биналарзың яктынында.

Бақнаң, зиндан икән торған йортон.
Шул зинданда үзен иң баш тоткон.
Тәхет тигәнең дә тәхет түгел,
Дарға менә торған бақтыс икән.

Екатерина II.

Уятығыз шуны!! Һаташа ул...

Салауат.

Тоткон гына түгел, хатта жол һин.
Көлдар батшаның кол булмауы
Мемкин түгел. Алтын тажың налып
Маңлайыңды күрһәт! Унда, шиккез,
Коллок мәһөрө басылғандыр. Күрһәт!

Екатерина II.

Уятығыз! Мин журкамын унан.

Салауат (*сыннырын сыңлатып ала*).

Мине асырға, туракларға, батша,
Көс-хәлендән килә. Уятырға
Көзрәтеңдән килмәй. Тырышма ла.
Минең төштәремә һин баш түгел.
Әйтер һүзен булна, төшөмдә әйт,
Әйтмәң булнаң, китәм.

Екатерина II.

Жал. Журкыым үтте. Һин барыбер
Тере мәjet хәзер, йәннең шәүлә.
Қазаң да юқ һинең, язаң да.

Салауат.

Ялғанлайың, батша, һин журканың,
Журкасанжың беззән. Құлыбызан
Жорал төшкәс, беззен рухтарыбыз,
Өрәктәрең һине әзәрләр.
Ете төң урталарында, яңғыз жалғас,
Һинең йомшак, йылы түшәгенә
Һин саптырган беззен жанлы баштар

Берәм-берәм һикереп менәсәк тә
Һинән яуап талап итәсәк.
Барынан алда Пугач батшаның
Хәтәр башы тәгәрәп киләсәк.

Екатерина II.

Пугач — батша түгел, илбаçар ул!

Салаат.

Батша ине ул. О ниндәйерәк батша!
Буйы-һыны, қиәфәте, ақылы,
Фәзеллеке, құзендәге тылсым,
Рухындағы иланы бер көсө —
Бетәне лә батша затлы ине.
Романов тип яратылмаха ла,
Хозай уны батша яраткан...
Юкна һинең нарай-тәхетеңде
Дер һелкетеп, тамырын қажшатырлық
Көзрәтте ул қайзан алыр ине?
Кайзан алыр инек қеүәтте без?

Екатерина II.

Бахыр қырағай, бер жатлы йән,
сабый, —
Тәхет қажшаттық тип уйлайныңмы?
Хәйер, быны күптәр фараз итер
Хәзәр зә hәм килер заманда ла...
Ә асылда, миңең тәхетемде
Бары сақ-сақ қына һелкеткеләп
Урынына нықладап ултырттығыз.
Кәм тигәндә,
Бер йәз ыйлга хәуеф уззы хәзәр.

Салаат.

Үз-үзенде ыйуатаңың, батша, —
Хас әш түгел һинең дәрәжәнә.

Екатерина II.

Нығыттығыз! Тәхет тирәнендә
Өйөр-өйөр йөрөгән ақ һейәктәр,
Төрлө қыңыр хыялдарға бирелеп,

Таж тәзерен онота башлағайны.
Пугач қылышы бер һелтәнеу менән,
Бетәһе ант биреп, иман укыны,
«Қоткар, хакимә!» — тип ялбарып,
Тәхет тирәһенә йәбештеләр.
(*Аяғы менән тәхет терәүзәренә жағыла.*)
Бына уларзың аржалары. Бына
Баштары... Елкәләре... (*Кемгәлер тибеп ала.*)
Әй, кемдәрегез унда
Қымшанмақсы итә? Шымығыз!! (*Тәхеткә
нықлабырақ ултыра.*)
Бына шулай... Эстән серемәһә,
Тыштан уны нис кем жолата алмаң.

Салауат.

Хәтиктәң әгәр хактан булна —
Ниндәй жәһәр! Беззен түккән жандар,
Тимәк, һиңә гүмер өстәгән?!

Екатерина II.

Ғүмер генә түгел, үлемнәзлек...

Салауат.

Беззен үлем һиңә үлемнәзлек
Еиргән булып сыға. Шулаймы?

Екатерина II.

Әйе, шулай. Аңланыңмы хәзәр
Бар эшендең бушка қылынғанын,
Бар өметөң зая булранын?

Салауат.

Қыуанырга ашықмай тор, батша.

Екатерина II.

Ә мин ашықмайса қыуанам.

Салауат.

Кыуанмай тор. Эле генә миңә
Батша дөрөслөгөн төшөндөрзөң.
Унан башка тағы бер дөрөслөк —
Ялпы дөрөслөгө бар, хакимә.

Екатерина II.

Ялпы дөрөслөгө! Ул ни тағы?

Салауат.

Ул, хакимә, бына нәмә: беззең
Үсле дарманыбыз ташып сыйк'ас,
Һинең йәнең ус тебөңә етте —
Без дәһшәтле жот оскос көс икән —
Ошо дөреңлөктө төшөндөк.
Һәм үзебеззә танып белдек шулай.
Иман камил. Хәзәр бер әҗәлдең
Күзенә тура җарап, был донъянан
Ыңгайларга була тегеһенә.
Выждан тыныс...

Екатерина II.

Выждан тыныс? Һинең выжданыңмы?

Салауат.

Эйе, батша, миңең выжданым.

Екатерина II.

Йылға-йылға ажкан башкорт җаны
Кем намысында?

Салауат.

Кем намысында?

Екатерина II.

Һинең яуыз намысында, һинең...
Бауырыңа җара җан наузырып,

Ғұмерең бұйы ошо ғазап һинең
Намысынды талар.

Салауат.

Қылғанымдың сауап, язықтарын
Тәнре ұлсәр, батша, һин түгел,
Беләм, йөгөм ауыр минең. Ауыр йөгөм.
Шуны күтәрергә әзәрмен мин.
Ә һин?
Ә һин ни алаһың үзен намысыңа?
Әгәр намысың булна...

Екатерина II.

Мин, сабам тип, қылыш күтәрмәнем башлап,
Ут налам тип, сакма сакманым мин.

Салауат.

Ә кем мәжбүр итте беззе? Кем һуң?
Әллә тоқтомалға жанға һыуhan,
Йәки үзебезгә үлем теләп атка мендекме
без?
Һиңә генә түгел, безгә лә бит,
Хатта безгә лә бит йән җәзерле.

Екатерина II.

Кем һуң мәжбүр итте?

Салауат.

Йөрәккә үс һалдырган да һин булдың?
Қулға жорал алдырган да һин булдың!
Хәзәр һинен үзем яуап алам, батша!! —
Бынан ес йыл әүәл башкорт хәлен
Бәйнә-бәйнә һәйләп, ғәзел хәкем,
Шәфкәт қулың һорап, җагыζ яззым.
Алғаныңдыр.

Екатерина II.

Алдым.

Салауат.

Ниндэй яуап тайтарзың һин миңэ?

Екатерина II.

Тайтарманым.

Салауат.

Тайтарзың һин. Яуап итеп ул сақ
Беззә өркөтөргә, бөлдөрөргә,
Яңдырырга гәскәр ебәрзен һин,
Ана шулай һүзүң шәфкәт құлынды...
(Екатеринаның құлына, йөзөнә, мүйынына
оңақ қарап тора, төртөп күрһәтә.)
Ошо нескә, матур ақ құлынды
Һүзүңмү һин безгә, әбей батша?
Қарап күзгә һин һис яуыз түгел,
Хатта һәйкөмлә һин, мөләйем.

Екатерина II (катаңдарса қыланыбыраң).

Улай текләп жарада әзәпһеңлек.
Был бит нарай — қырагай дала түгел.

Салауат.

Матурлыктың хакы тайза ла бер:
Йәки алтын, йәки ир башы.

Екатерина II.

Быны аңлау һине күтәрә...
Әгәр яман юлға тайпылмаңаң,
Вәзир булыр үзаманың икән.

Салауат (наман текләп жарада дауам итә).

...Ә мүйының... мүйындарың, батша,
Ақкош мүйыны һымак ап-ақ, зифа...
Әгәр Пугач батша әмер бирһә.

Екатерина II.

Пугач — батша түгел!

Салауат.

Батша!

Батша Пугач әгәр әмер бирһө,
Һине асырга әмер бирһә миңә,
Күлым бармаң ине, юк, хакимә,
Тотонорга башнат итмәс инем.
Мин ул эште Баш тигән мәлғүн,
Һатлық бер әзәмгә қушыр инем —
Һинең шундай шақшы бер жолоң бар...
Был муйыныңа бысрәк аркан түгел,
Ебәк еп һалырга бойорор инем —
Матурлықтың ҳажын беләбез бәз...

Екатерина II (эсе тауыш менән).

Уятығыз уны. Язалаусы җайза? Уятығыз!

Ут һүнә. Пауза. Салауат стенага һөйәлеп, ойоп ултыра. Тышта тауыш.

Тауыш. Уятығыз уны. Уятығыз!!

Беренсе һақсы (зиндан ишеген асып инә).
Әй, әй! Тор!

Салауат. Нимә бар?

Беренсе һақсы. Эллә ни юк улай. Үзған төндө ана тегендә, тышкы ишек төбөндә, башкорттар берберенең нүйгандар.

Салауат. Ниндәй башкорттар?

Беренсе һақсы. Белмәйем. Без исереп йоклап җалғанбыз. Айык булнаң, бәззә лә һуңырзар ине. Ярай, хозай һатлаган. Әйзә, йыйын.

Салауат. Җайза?

Беренсе һақсы. Белмәйем. Башта доганды кыл, унан кәпәсендө кей.

Салауат. Җайза алыш баралар мине?

Беренсе һақсы. Җайза булнын? Иә дар ағасына, йә киңмәккә, йәки йырак-йырак ерзәргә...

Сыға башлайзар. Ут һүнә.

Ңұнғы өн

Балтик діңгезендә қак таш утрау. Діңгез шауды һәм сыйнырзар сыңдауына хас музыка ишетелә. Зур-зур таштар күтәреп, бер-бер артлы тоткон да рұза. Таштарзы діңгезгә ыргытып акрынғына кире боролалар. Төрлө тоткон қулындағы ташты терлесе ыргыта: берәүзә асыу, берәүзә өмәтнәзлек, берәүзә әле қанмаган үс һәм бөтмәгән көс, берәүзә битарафлық. Арттанырақ Юлай, Қәнзә фәр, Уқап инә.

Уқап. Нисәмә йыл діңгез быуабыз. Мәңде түя белмәс жомхоз даръя, мә, йот! (*Ташын ыргыта*.)

Қәнзә фәр. Без әз діңгез инек бер заман. Киптерзеләр беззә, жороттолар... Йәһәннәмгә хәзәр юл на-лабыз — үзебез өсөн. Таш юл! (*Ташын ыргыта*.) Ныж-лы юл!

Уқап. Үнда барыр өсөн юл кәрәкмәй. Беззә алышраға фәрештәләр килер күктән. Минә улар, әлбиттә, сиуашса өндәшерзәр...

Қәнзә фәр (*ирония менән*). Безгә тигән фәрештәләр азашкандар, Уқап. Йәйәүләп кенә барырға тұра килер.

Уқап. Улай әз була. Аяктар үзебеззеке... (*Тана-нып ала*.)

Былар һейләшкәндә, Юлай ташын күтәргән кейе озак бағып тора, капыл қулынан ташы төшөп китә, үзе акрынғына сүгәләп төш

Қәнзә фәр (*Юлай әргәненә килә*). Нимә булды, Юлай ағай? (*Юлай өндәшмәй*.) Юлай ағай, тим!

Юлай. Сәскә. Яңығына тыуған күксәскә...

Уқап. Ысынлап, сәскә... Құпме гүмер үлән жыяғы ла күргән юқ ине. Жайлан килде икән был сабый? Нинә килде икән?

Қәнзә фәр. Нинә булын? Безгә насып түгел тормош йәмен хәтерләтеп, йөрәктәргә әрнеу һалыр өсөн килтергәндәр уны яман рухтар.

Юлай. Юқ, Қәнзәфәр, хоҗай рәхмәте был! Ташта сәскә үсә икән, тимәк, өмәт бар әле.

Қәнзә фәр. Өмәт? Ниндәй өмәт? Нимәгә өмәт?

Юлай. Батшалар әз мәңге йәшемәй...

Уқап. Унан безгә ни файза?

Юлай. Эбей батша үлер әз, яңы хаким тәхеткә менгес, беззә ярлықап указ сыйғарыр.

Қәнзә фәр. Их, Юлай ағай! Беззә ярлықарлық үк ахмақты батша итеп қуиырзармы икән? Ай-хай!

Ю л а й. Бәлки, җүйирзар ҙа...

Кәнзәфәр. Юк, мин риза түгел! Эгәр бөззе батша ярлыгана, бөтә эшбез нахак, гәйебебез еңел булып сыға. Йәғни әз бөз уйын уйнағанбыз бары. (Ярһын.) Юк! Безгә, тимәк, Салауатка — батша рәхиме кәрәкмәй! (Юлай төшөргөн ташты һәм тағы ике ташты алып, берәм-берәм динғезгә ыргыта.) Кәрәкмәй!! Кәрәкмәй!!!

У қ а п. Э нимә кәрәк һүң бөзгә?

Кәнзәфәр. Ошо тиклем заман эсендә шул тиклем үзү Рәсәйзә бүтән Пугач, бүтән Салауат тыумау мөмкин түгел! Шулар кәрәк бөзгә. Бөтә өмөт — ана шуларза! (Күксәскәне аша атлап сыйып китә.)

У қ а п менән Юлай динғез аша алыста қарап тора.

У қ а п (сәскә алдына килеп баш эйә). Барыбер рәхмәт һиңә, бәләкәс сәскә!

Юлай сәскәгә баш җага. Сыгалар. Таш күтәреп, Салауат инә. Ташын динғезгә ыргыта. Алыста, әллә таш араһынан, әллә динғеззән сыйыш, А ну һыны күтәрелә. Уның кулында кәрзинкә, кәрзинкәлә сәскәләр. Салауат иреккәззән артка сигенә, хайран қалып қарап тора.

С а л а у а т.

Ни гәжәп был? Инде нисәнсе жат
Күз алдыма ошо бер һын баңа.
Әллә Гәлнәзири һыны хәтерләүзән,
Һағышымдан шулай ярала ла
Килеп-килеп зиңенемде ала?!
Башта балағына һымак ине,
Тора-бара еткән ҭыңга әйләнде.
Күпиме Ыылдар тирә-якта бары
Өнһөз таштар, налкын, жотноζ даръя,
Аксарлактар зары, бығау сыңдары...
Шул бушлыкта қапыл қалкып сыға
Был зифа һын. Кем ул? Гәлнәзири,
Алыстарза җалган йәрем, һинме?
Мөхәббәтем, һинме?

А н у. Мин!

С а л а у а т. Һин? Э һин кем һүң?

А н у. Ану. Матс қызы Ану мин.

С а л а у а т. Җайны Матс?

А н у. Матс берәү генә.

С а л а у а т. Йәшел ярза торған Матсмы? Беләм уны. Бында килгәне бар.

А н у. Эье. Шул. (*Карана*.) Был яр ниндәй шыткы... Беззен ярза инде гөлдәр сәскә ата. (*Кәрзинкәнен күрһәтә*.) Коштар найрай. Унда дингез ҙә һәйкәмлә. Шуларзың бөтәһенә без — балыксылар хужа.

С а л а у а т. О, сабый йән! Үз тупрагыма үзәм баш, тип уйлай инем мин дә бер сак. Шул уйзарым өсөн бына ниндәй бүләк алдым. (*Бығауын һелкетә*.)

А н у. Шуның өсөн бығау? Хәйер, булыр. Атайым әйтә, оло Ерзә яманлық күп, ти, унда. Беззә имен. Бары һөззе генә қызғанабыз.

С а л а у а т. Беззә қызғанырга ярамай. Без — енәйәтселәр. Каторжандар без.

А н у. Атайым әйтә, һеҙ енәйәтселәр түгел, һеҙ батырзар, ти, һин, Салаут, шулар башлығы, ти. Минең атайым Матс бөтәһен дә белә...

Озак тынлык.

С а л а у а т. Ану! Шәкәтһеҙ был ярга ниңә киләнең һин, Ану?

А н у. Һине күрергә.

С а л а у а т. Мине? Ни өсөн?

А н у. Құрмәй тора алмағаным өсөн. Тора алһам, бер ҙә генә килмәс инем.

С а л а у а т.

Ә мин һине хыялым уйнауы тип,
Серле һын тип қабул иттем бары...

А н у.

Мин ысынмын! Һинең хакта ул сак
Атайым һәйләгендәр йөрәгемә
Ниндәйзәр бер шаукым, нағыш налды...
Бала сактан шуга бында килеп,
Һинең ярнып таштар актарғанды
Озатк-озақ яңғыз жарап торзом.
Баштарақ һин миңә асыулы ла,
Килбәтһеҙ ҙә булып тәсмәрләнден.
Шикләнәм дә йәнә киләм үзәм...

Хәзәр инде үсеп буйға еттем.
Был утрауза иң һөйкөмлө кеше
Һин икәнен белдем қүңелем менән.
Ә һин һаман таштар актараңың,
Әллә матур һарай һалаңыңмы
Һыу төбөндә?

Салаат.

Таштар түгел, диңгез упкынына
Берәм-берәм шулай көндәремде,
Айзарымды, йылдарымды, Ану,
Бирғытамын.
Миңә шундай яза бирелде бит.

Анұ.

Ә мин беләм, һин ташлаған таштар
Мәрмәр һарай булып өйөлөр әз
Бер қояшлы көндә, нурҙар сәсеп,
Һыу астынан ескә қалкып сығыр.
Шуга қүрә һәр килгәнем һайын:
«Минең һарай инде бөткәндер», — тип
Югерә-югерә киләм.

Салаат.

Низән яралды был хыялдарың?

Анұ.

Һинең хакта йөрөткән уйзарымдан.

Салаат.

Уйзарыңда түгел, минең хатта
Тәштәреңә керер хакым юк.

Анұ.

Ни өсөн?

Салаат.

Күрәнең дә, түл-аякта быгау.

А н у.

Йөрөгендә бығаузың юқ бит.

С а л а у а т.

Бығау... Бығау! Йәндә, тәндә бығау!!
Һин әргәмдә. Арабызза упкын!
Ерзә бәхет, сафлық, мәхәббәт
Бар икәнен хәтерләтер өсөн
Мәрхәмәтнең язмыш һине, Ану,
Минә яза итеп ебәрзәме?
Йәшлегемде, йәшел еркәйемде,
Илкәйемде алға килтерергә
Һин газап итеп ебәрзәме?..
Һин тыуыр көн, Ану, мин үткән көн.
Арабызза жара төн ята.

А н у.

Ни һөйләйһең? Һис ни аңламайым.
Мәхәббәт ул бары бөгөн йәшәй.
Үткәндәре уның — хәтерләүзәр.
Киләсәге — әле тик хыял.
Мәхәббәт ул бары хәзәр йәшәй.

С а л а у а т.

Ә тотқондоң хатта бөгөнө лә юқ.
Бөгөнөм юқ миңең.

А н у (*аңламай йәки аңларга теләмәй*).

Бар, Салаут!
Йылдың иң озон был көнөндә без
Тояш сыйккан сакта күрештек!
Озон бер көн алда — күпме гүмер —
Эргәндә мин. Құzzәремә жара... Құzzәремә...
С а л а у а т (*Anuға әсирләнеп жарап тора*).
Йөрөгемдә йәнә татлы газап,
Күңгелемдә йәнә балкыш һизәм...
Катын-тыңзың бөйөк, гүзәл рухы!
Һүнеп барған йәнемә һин тағы ла

Өмет өрзөң. Талған жанатыма
Ғәйрәт бирзөң. Бейек, гүзәл рух!
Йерәгемә яралар нал. Мин уларзы
Яу яраһы кеүек жәзерләрмен.

А н у.

Яра түгел, дауа бұлыш инем, Салауат.

С а л а у а т.

Ни булнаң да татлы. Ын йәшлегем миңең —
Мәхәббәтем һыны: алыс, якын
Ике шәүлә бергә жүшыла төслем,
Ике тәндә бер йән балкый төслем.
Алысына, уйлап, уйым етмәй,
Якынына, үрелеп, буйым етмәй,
Әммә барыбер татлы...

А н у (якын үк килә). Миңең буйым етә. Бына қүрәнеңме? (Салауаттың битенә бармак остары менән қағыла. Үзе калтырана.) Ниңә буйым етә.

С а л а у а т (бығаулы құлдарын алға һоноп ынтыла. Түктай).

Миңә қағылышын ярамай. Юк!

А н у.

Ярай, ярай.

С а л а у а т.

Ярамай, жүркем.

А н у.

Ын бит батыр, низән жүркашың?

С а л а у а т.

Мин қағылнам, ынә бәлә килер.

А н у.

Ниндәй бәлә? Ниңә? Ни өсөн?

Салауат.

Минән күзен алмай Язалаусы
Гел күзәтә. Мин яраткан барлық,
Барлық затка каза килтерә ул.

А н у. Э мин Язалаусынан да, язанан да түркманим! Мин ниңе яратам!! (*Салауаттың күкәрәгенә башын нала. Артта Язалаусының шәуләһе сағылып жала. Якында гына һыбызығы тауышы, көлкө, шау-шыу ишетелә.*)

Салауат. Ниндәй шау-шыу, ниндәй мондар был?

А н у. Бөгөн байрам. Қояш байрамы. Иң озон юл үтә бөгөн қояш, иң бейек юл. Төн уртасы еткес, абага сәскә ата. Уны күргән кеше бик бәхетле була. Бәлки, без әз уны табырыбыз.

Салауат. Ошондамы?

А н у. Юк, тегендә! Беззен ярза йәшел болон, түйи урман бар.

Салауат. Эйе, болон йәшел була...

А н у. Йәнә, Салауат, беләнеңме нимә...

Салауат. Нимә, Ану...

А н у. Бөгөн теләгән теләк җабул була. Ни теләйем ниңә?

Салауат (*уйланып тора*). Башкортостан керһен тәшәмә — анау оғоқ артындағы йәшел Уралым тәштәремә керһен...

А н у. Теләйем, теләйем, теләйем...

Байрамса кейенгән бер нисә ир һәм катын уйнай-көлә инә. Берәү һыбызығы уйнай. Бер ир һыйыр масканы кейгән, мәгәзәнә сәс-кәләр уралған. Ул бейей. Алда — Анузың атаһы Матс.

Матс. Һи-һи-хи! Байрам жотло булын. Теләгән теләктәрзә тәңре җабул җылдын! (*Салауатка.*) Байрам рухы килтерәзек һеҙгә, җабул ит, батыр.

Салауат (*ике кулын күкәрәгенә куя*). Рәхмәт, мәрхәмәтле Матс. Рәхмәт барсағызыға!

Матс. Һи-һи-хи-хи-и! Бөтәгез әз бында йыйылығыз! Бында, бында! (*Кул һелтәй.*)

Берәм-берәм Юлай, Қәнзәфәр, Укап һәм башка тоткон-дар сыға.

Юлай (*баш эйә*). Байрамығыз мәбәрәк булын, хужалар.

Матс. Бергэ булбын!

Тауыштар. Шулай булбын! Шулай булбын!

Матс. Арагызга нэзэц кем өлкэн?

Юлай. Мин.

Матс. Бына нэмэ, жорзаш: без, эстондар, шулай уйлайбыз.

Тауыштар. Эйе, эйе, шулай уйлайбыз. Эйтеп бир, Матс.

Матс. Эйтеп бирэм: күпме заман инде был утрауза бары нээ зэ без... Без, эстондар, шулай уйланыг...

Тауыштар. Эйе, шулай уйланыг. Эйтеп бир, Матс. Эйтеп бир!

Матс. Бынан ары, икмэктөз алышып, ужмашып йөшэйек. Без нэзэе үз коробозга табул итэбэз. (Эстондар хуплал гөж килэ.)

Юлай. Без бит закондан тыш кешелэр... каторжандар.

Матс. Белэбэз, белэбэз! Нээз батшага кул күтэргэнхегэз.

Юлай. Кул күтэрзек.

Матс. Без батшаны күреп белмэйбэз. Яжны затмы, яманмы — белмэйбэз. Э нэзэе белэбэз. Бер утрауза гүмер нөрөбэз бит.

Ужап. Нөрөбэз зэ... Ирек менэн ирекнээзлек пар булырмы?

Матс. Ирекнээзлектэн ирек тыуа. Эй, қыз-кыркын! Үйизарығыз тайза?

Кыззар кулдарындағы кәрзинкәләренең ятмаларын асып, һүзгээз гене һый тәкдим итэлэр.

Юлай. Бисмилла! (Бер һынык ала ла төзлэнеп ултыра.)

Матс. Йөгөз, етешегөз. Рөхим итегөз! Бынан һунда ризыктар уртак булбын.

Бөтөн лэ берөр һынык алыш, ауыззарына килтерэлэр. Инде жаптым тигэндэ капыл катып талалар. Артка Язалаусы килем баца. Акын гына ут һүнэ. Ике ерзэ ут токана. Салауат һэм Язалаусы гына күренэ.

Салауат. Тағы һин?

Язалаусы. Тағы мин.

Салауат. Һаман һин!

Язалаусы. Ыаман мин.

Салауат. Доңъяла шулай бер генә лә үзгәреш юкмы ни?

Язалаусы. Юк. (Текләп жарай.) Хатта һин дә үзгәрмәгәннең. Хәйер, онота яғанымын, хакимә доңъя түйзы икән. Тәхеткә яңы батша ултырзы.

Салауат. Ниңә килдең тағы? Нимә кәрәк һине?

Язалаусы. Артык нәмә кәрәкмәй. Хатта тәүбәң дә кәрәк түгел. Тәүбәңдең хаты төштө хәзәр. Хакы юк уның — бөтөнләй.

Салауат. Бөтөнләйме? Ни эшләп?..

Язалаусы. Башкорт ерендә хәзәр зыярат тынлығы. Э һин бында тере мәйетнең. Қемгә кәрәк мәйет тәүбәһе?! Һине оноттолар. Хатта исеменде телгә алышы юк.

Салауат. Э ниңә һин оноңманың мине? Ниңә килдең? Зыярат қылышрамы? Әгәр башкорт ерендә тәбер тынлығы булна, әгәр мин мәйеткә әйләнһәм, һин бында килмәс инең. Ялғанлайың!.. Тимәк, Пугач рухы инде яңы батшагызға шомдар нала, уны җуркыта... Тимәк, үзгәреш юк!

Язалаусы. Эйе, үзгәреш юк. Яза дауам итә... Мин һине ереңдән қызуым. Һин бында ер тапканың. Халкыңдан һөрәм, һин бында халық тапканың. Йәреңдән айырзым, һин бында йәр тапканың. Тимәк, яза дауам итә...

Салауат. Яза дауам итә. Үзгәреш юк — йәғни, үкенеу ҙә, тәүбә лә юк — ахырғаса... (Салауат жараңғыла кала.)

Язалаусы (*югарыға жарал*). О, бойороусым! Һинең әле биреп өлгөрмәгән, ләкин мотлаҗ биреләсек әмеренде үтәргә керешәм. Уны яңғыζ җалдырыр өсөн утраузаң халықты һөрәм. Уның горур ихтыярын һуңғы тапкыр аяк астына налып тапаясакмын. Бына шулай, бына шулай... (Акын гына тапана.) Һаксылар! Һаксылар!!

Беренсе һақсы. Без бында.

Язалаусы. Минең әмеремде үтәргә әзәрнегезме?

Икенсе һақсы. Әзәрбез, хужа.

Язалаусы. Был утрауза күпме кеше йәшәй? — Балыксыларзы әйтәм.

Беренсе һақсы. Аз әз түгел, күп тә түгел, байтак инде.

Язалаусы. Бөтәһен дә бынан һөрөргө.

Икенсе һақсы. Ни өсөн, хужа? Уларзың бер зияны теймәй, ифрат якшы күцелле халық.

Язалаусы. Ана шул якшы күцелле булғандары өсөн — һөрөргө!

Беренсе һақсы. Ә нисек һөрөргө?

Язалаусы. Үз кәмәләренә тейәгез әз алыш бер утрауга қыуығыз.

Икенсе һақсы. Төшөнмәйем, хужа, был фарманды.

Язалаусы. Төшөнөүен түгел, әшләүен кәрәк миңдә.

Икенсе һақсы. Кәрәктер әз... Сәйер. Быға тиклем без енәйэтселәрзе генә һөрә торғайнық, әммә тотош халықты һөргөнебез юқ ине.

Язалаусы. Булмаһа, бынан ары булыр. Кәрәк икән, бер утраузы түгел, иле-илемен, қитғалары менән һөрәсөкмен.

Икенсе һақсы. Һөрәсөкнең. Беләбез.

Язалаусы. Минең менән бергә килгән бар гәс кәрзә алышыз әз әшкә керешегез. Йәһәт, йәһәт қуығалығыз!

Икенсе һақсы. Буйноабыз.

Китәләр.

Язалаусы (*кояшка карай*). Бындай матур, сыйақ көндө күцеллерәк әштәр башкараны ине лә бит. Ни җылаңың... Вазифа. (Китә.)

Артта тауыш, сыр-сыу, балалар илауы, бисәләр сәрелдәүе ишетелә. Һақсылар тауышы: «Әмер шулай!», «Фарман, яңы батша фарманы!» Яуап тауышы: «Батша түгел, иблес фарманы», «Китмәй без! Без баш бында». Икенсе һақсы тауышы: «Бында фарман баш», «Әмер хужа». Сәхнә аша жатын-кыззар, ирәзәр югереп үтә, уларзың һалдаттар қыуыш бара. Төрткөләп кире алып сыгалар. Илаш, тартыш, һыкташ. Диңгез шауы. Ел. Дәһшәтле музыка. Бер аззан бөтәне лә тына. Хәле бөтөп, Ану югереп инә.

Ану. Салауат! Салауат! Җайза нин, Салауат? Җайза нин, җәзерлем?

Яр астынан Салауат күтәрелә.

Салауат. Ану! Ниңә илайың, Ану?

А н у. Беҙзе һөрәләр. Беҙзе бынан һөрәләр...

С а л а у а т. Ниң һөрәләр?

А н у. Белмәйем. Бөтә балықсыларзы ла... мине лә...

С а л а у а т (*Anu hүззәренен асылына төшөнә*). Тәһөр генә төшнөн! Ахыры жайза? Ыңбыл яфаларзың, газаптарзың, әсе күз йәшненең ахыры жайза? Акланырмы шулар берәй заман? Тұләтлерме?

А н у (*бышилдап*). Бәхил бул, Салауат. Бәхил бул... йәнем.

С а л а у а т. Жайнар йәшнен, күкрәгемде тишел, йөрәгемә тама, һөйекләм. Шул йәштәрең өсөн кисер миңе. Бары өсөн мин гәйепле, кисер...

А н у. Һин? Һин гәйепле? Ют, Салауат, тамук язаларын ерзә алған изге рух мине. Күктөгеләр һине иркәләрзәр, бына шулай, минең шикелле. (*Жосаклай*.) Тәү һәм һунғы тапқыр бер үбәйем...

Артта йәнә тауыш, ығы-зығы жабатлана. Матс өндәшә: «Ану! Қызыым! Ану!»

Атайым көтә. Хуш бул, бәхил бул!

С а л а у а т. Ах, бығаузы! Ошо бығаузының булмаха, науаларға алып осор инем һине, Ану!!

Матс тауышы. Ану! Ану!

А н у (*тыныс*). Хуш бул, Салауат. Мин һине көтөрмән. Гүмер буйы көтөрмән. Эгәр донъялықтағы ғүмерем етмәһе, әхирәттә көтөрмән. Хуш бул, Салауат! (*Китә*.)

С а л а у а т (*оңак катып кала*). Барына сыйзаным. Быныңына ла сыйзар кесөм, бәлки, барзыр. Әммә теләмәйем бүтән сыйзарға. Теләмәйем... Мәғәнәне юқары — сабырлықтың. Нимә алып китәм үзәм менән — Бейек Язық әллә бейек Сауапмы? Нимә алып китәм? Нимә? (*Тыныс*.) Һунғы жарашымды һинә төбәйем, Башкортостан. Һәр үләнен, һәр һукмағың, һәр януарың менән хушлашам. Рәниемә миңә, бәхил бул... Таş утрау! Һин дә бәхил бул. Таş булнаң да, мәрхәмәтле булдың. Алыс варисем, бәлки, һинә килеп, хәрмәт итеп бер сак баш эйер... Сабый бишегем Урал тауы ине, мәңгелек бишегем — һалкын дингез булыр. (*Жапыл үзәк өзгөс тауыш менән*) Ану! Мин унда һинән алдарак барып етермен. Дингез төбөндәгә һин әйткән мәрмәр нарайза көтөрмән мин һине, Ану! Мин көтөрмән һеңзе, Ану, Гөлнәзирә!.. Гөлнәзирә... Ану!..

Быгаузырын сылтыратып, ике кулын күтөреп дингез төбөнә атлап тәшөп китә. Уның күлдәрү ақрынлап күмелә. Тынлыгк. Шагир югереп сыға.

Шагир. Тукта, Салауат! Тукта! Эштәрең хак, разаптарың изге, гонаһтарың юк һинең, Салауат! Быны мин — һинең варисен, җанындан, яфаларындан, өмөттәреңдән яралған варисен — мин әйтәм. Тукта, Салауат! Тукта!!! Туктаманы... Китте... Дингезгә баткан кояш төсөлө, батты Салауатыбыз. Батты Салауатыбыз. Батты... (Башта быуыллып, унан үкереп илай. Җапыл дингез шауы ишетелә. Шагир илаузан түктай.) Дингез шаулай... Ишетәнегезме, дингез шаулай!!! Әгәр дингез шаулай икән, тимәк, ул тере. Әгәр ҙә без йәшәйбез икән, тимәк, ул тере!.. Ишетәнегезме, дингез шаулай?!

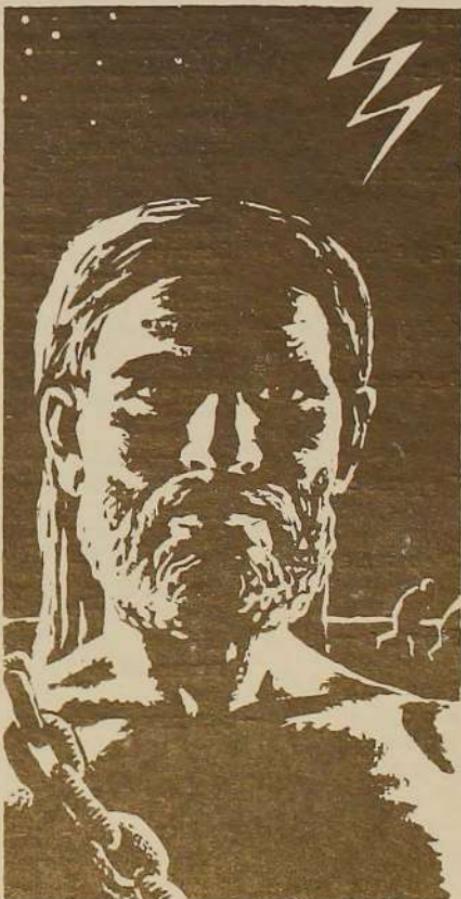
Акынғына йыр башлана. Кесәйә.

Салауат нисә йәшкендә? —
Йәшел җамсат бүркө башында.
Бригадир булған, ай, Салауат
Егерме лә ике йәшкендә...

Бөтте.

1971

**Ташлама утты,
Прометей!**

Алты картиналы трагедия

Катнашалар:

- Прометей — ақ балсыкты үз күз йәштәренә изеп, кешеләрзә барлыгқа килтергән алла. Элек титан булған.
- Зевс — иң баш алла. Нимәне менәндер бер қаттырак, тиң ышаныусан. Шуга күрә гәйбәткә, имеш-мимешкә тиң қолак һала, шул ук вакытта каты бәгерле, булекте лә, язаны ла самалап тормай бирә. Ер қызы. Әммә уның эсендә ер уты йөрәй. Бүтән кешеләрзән айырылып тора. Шуга күрә кешеләр уны сипке тиберә.
- Гера — Зевстен һүңғы — етенсө катыны. Файлә именлеген һақлаусы илаһиә. Заманында күп гонаһ қылған бисәләрсә, хәзәр бик әзәпле қылана.
- Афродита — мөхәббәт илаһиәне. Матур, сабыр. Зевстен үз қызы, Гераның үгәй қызы.
- Гефест — тимерсе, аяткы һәм бүтән хужалық эштәрен башкарғыусы алла. Акһак, үзүр құллы, йомшак тәбиғәтле, ихтыярғыз, шуга күрә Зевс әмерен үтәүзән баш тарта алмай.
- Гермес — ике йөзлө. Бер бите ақ, бер бите жара, бер қолагы өсқә тырпайған, икенсөнән һәленип төшкән. Қылый. Зевстен хәбәрсөн, сапқыны, шымсыны. Прометейзен әсәне. Фәзел хәкем илаһиәне. Батыр, ләкин улың қоткарыу өсөн килемеүтә лә барырга уйлай. Әммә быны әшләмәй.
- Фемида — Ыңғыш илаһиәне. Теле нимә һөйләгендә қолагы иштәмәй.
- Эрида —
- Власть
Кес
Әзәмшан } — Зевстен хәzmәтселәре.

Аллалар табынында — Мусагет (йыр-моң аллаһы), Эрот (мәхәббәт, айырыса енси мәхәббәт аллаһы), Дионис (күңел асыу аллаһы). Беренсе, Икенсе, Өсөнсө йәш алла, хуркызы зары (хариталар) катнаша.

Мәк яланында һәм Упкын янында ирле-катынылы өс пар, нишаналар, сибәркыз һ. б. катнаша.

Аллалар мәжлесе

Олимп тауы. Зевстең Гефест һалыш биргән алтын һарайы. Титандардың еңеци, Кронды Тартарга җолаткас, Зевс үзен аллаларзың да, әзәмдәрзен дә батшашы итеп иғлан қыла. Ошо ыңғай менән ул зүркәйеф-сафа мәжлесе үзгәрүргә өзөрләнә. Йәз ыйллық табын үткәрергә уйлай. Титандар менән алышта батырлық күрһәткән йәш аллалар йыйыла. Улар үззәрен башта бик тәкәббер тоталар. Билдәле аллалар һәм иләһиәләрзән мәжлестә Прометей, Гефест, Гермес, Дионис, Эрот, Эрида, Мусагет, қәйеф-сафа иләһиәләре, хариталар һ. б. катнаша.

Тәхеттең ике яғына Гера менән Афродита сығып баça. Анданда ултырган йәки қырын яткан аллалар быға иғтибар итмәй. Һуңырак Зевс сыға, ул сыйккандың күзгалғылап қуялар. Артабан ақнақ Гефест, бер тұктайның ары-бирае йөрөп, табын қарай. Зүрзүр туңәрәк яғы таштар өстенә төрле ергә һындар ейөлгән, зүрнәуыттарза шарап.

Зевс тәхеткә ултыргас, бөтәне лә шымыш қала. Зевстең аяқ осонда, ақ яңағын өсқә, тырпайған колагын хаким яғына қуйыш, Гермес ултыра. Прометей бер сittә түбәнгә — ергә қараң тора.

Эрот тиရәнендә бығаса қыткылдашкан хариталар за тына. Тап шул вакыт язмыш аллалары мойраларзың тауышы ишетелә.

М о й р а л а р.

Залимде золом тыузыра,
Золомдо залим қыла. —
Осо юқ был дүңгәләктең,
Сиге юқ был тұңәрәктең, —
Залимде золом тыузыра,
Золомдо залим қыла.
Ни күгендә, ни ерендә
Нис бер сара юқ быға,
Көзрәттөз уга нисбәтән
Бар сихырзар, бар доға.
Залимде золом тыузыра,
Золомдо залим қыла.
Әммә килер шундай заман:
Фәзеллек табыр терәү —
Батырлық һәм газап өсөн
Донъяға килгән берәү
Нындырыр шул дүңгәләкте.
Өзгөләр шул тұңәрәкте
Кәслө құлдары менән.
Мәңгелек түгел залимдәр,
Мәңгелек түгел золом.
...Мәңгелек тик күз йәше, ут.
Йәшел япрак, ак болот...

Был һүzzәрзе аллалар тыңлайшар, ләкин ишетмәйзәр.

З е в с.

Пыран-заран қылдық титандарзы...

Г е р м е с.

«Қылдық» түгел, «қылдым» тиеү кәрек-
Нин қул булнаң, без йозрок бары...

З е в с

(Был төзэтмәгә үтә риза).

Пыран-заран қылдым титандарзы,
Атай картты аттым йәһәннәмгә.
Бынан ары бетә аллаларзын,

Бәндәләрзен, януар-кейектәрзен,
Һыңза йөзөр балық, осар җоштоң
Олуғ һәм берзән-бер падишаһы
Мин булырмын. Эй, тим, кемдәр унда
Йәйелеп ултыра, мин һәйләгән сакта?!

Г е р м е с (*никереп тора*).

Кисер, хаким. Фәзәт.

Д и о н и с (*ул буш бокал тотоп ултыра*).

Күнегелгән...

Бәтә йәш аллалар тура баңып катып жала.

З е в с.

Бынан ары гәзәт бүтән булыр!..
Әммә һеҙзе хурлар өсөн түгел,
Хуплар өсөн йыйым был табынға.
...Пыран заран қылдым титандарзы,
Тарт Кронды аттым Тартарга мин.
Шуның шәрәфенә йөз йыл буыы,
Кәйеф-сафа жороп, типтерергә
Сатқырзым мин бында барсағыззы.
Минең қөзрәтемә, шәһрәтемә
Лайықлы һез. Сая нугыштығыз.
Бер Прометей үзе ни тора бит!
Эй, Прометей!

П р о м е т е й (*бойок*).

Тыңлайым мин һине.

З е в с.

Нимә менән бик мауыктың унда?

П р о м е т е й.

Йондоҙ йылгалары акжанын
Күзәтәмен.

З е в с.

Тыныс агалармы?

П р о м е т е й.

Тыныс түгел. Шомло. Бола булыр.

З е в с (*асыуланып*).

Шул йондоҙзар бәлә сакыра гел.
Мин уларзы өйрәтермен әле!
Кул етешмәй... (Жезлен һелтәп куя.)

П р о м е т е й.

Бәлки, без үзебез
Дау күтәреп күктә, яу қуптарып
Бозабыззыр улар хәрәкәтен?..
Шуга күрә улар юлдан яза.

З е в с.

Йондоҙзарзы жуійіп торайык...

Г е р а.

Мәжлес башлар әүәл бер шартындың
Онотоп түйма.

З е в с.

Уныңы нимә тағы?

Г е р а.

Һин бит бөгөн қызың Афродитаға,
Һайлап, кейәү йәрәшмәксе инең.
Үгәй булна ла, ул миңә лә үз.
(Афродитаға ярамнақланып баш әйә.)
Табын тулы матур, йәш аллалар...
(Мұт караш ташлай.)

З е в с .

Уныңы һуңырақ. Табын қыза төшкәс...
Айық башта бисә тайғынымы?
Қызып алғас, берәм-берәм килеп
Үззәре үк тез сүгерзәр қызға.
Шул сақ инде Исәр менән Зирәк:
«Мин бында!» — тип һәрән налып торор.

Г е р а (*бер аз қылана биреп*).

Иллә мутың.

З е в с (*бисәһенең артына һуғып ала*).

Әгәр айық булһам,
Теге сакта һине шәйләмәй әз
Үтеп китер инем, мөгайын, мин.

Г е р а (*бокал күтәргендәй, құлын күтәрә*).

Йәшәһен шарап — бисәләр бәхете!

Д и о н и с
(*буш бокалын тотоп, Зевс каршынына
килә, уны қаплада күрһәтә*).

Буш бокалды қулда шулай тетоу —
Қысыр жатын менән йәшәү кеүек.
Зарыктырма, башла мәжлесенде.

З е в с .

Сабыр, Дионис! Тотош йәз йыл буыны
Тыңқысларың қомһоз жорғағынды.

Д и о н и с .

Ике хәлдә ирәр, һин беләһен,
Сызамлығын юя. Береһе шуның —
Көтөп тороу шарап жойолғанды.

Дионис буш кружканың тәбө менән шап итеп усына һуга ла бо-
ролоп китә. Был сақ Эрот хариталарзы шырқ-шырқ көлдөртә.

З е в с.

Эй, heз, кәйеф-сафа туташтары,
Көн әлгәре қыткылдашманағыз
Булмаймы нүң? Эрот! Қытықлашма!..

Г е р а.

Мәжлесте ас, Зевс, йәш аллалар
Тилмереп үк бөткән.

З е в с.

Хәзәр, Гера! Әле айық сакта
Әмерәрзә биреп бөтөрәйем.
Башка киткәс, йәнә тикшерермен.
Гермес!
Атай җарттан мирада булып җалған
Тоткондарзы азат иттегезме?
Амнистия бөгөн һәммәхенә!

Г е р м е с.

Иттек, хаким. Ике парған башка
Бөтәне лә азат.

З е в с.

Ә улары?

Г е р м е с.

Беренсе пар Гера әмере менән...

Г е р а
(алға сыға. Һауаланыбырақ һәм
кыланыбырақ һөйләй).

Мин етенсе жатыны Зевстең...
Ул да минең берзән-берем түгел...

З е в с.

Самалабырак, бисә, самалабырак!

Г е р а.

Мин етенсе! Ләкин һунғыňымын,
Бынан алып никах җакшамаҫлык
Изге мөһөр менән беркетелә.
Фәйеплеләр шәфкәт көтмәнендәр.
Тәүбә иткән гонаһ эйхә мин —
Язам жаты булыр языглыға!

Э р о т.

O-ho!

Г е р а.

Гермес эйткән теге икәү
Никах бозоп, ғишик тотошкандар.

З е в с.

Ни жылғандар?

Г е р а.

Һөйөшкәндәр. Фашик булышкандар.

З е в с.

Фишиктары жаты, ихлас микән?

Г е ф е с т.

Үтә жаты, үтә ихлас булыр.

(Ажай-ажай Зевс янына килә.)

Улар яткан ике жара зиндан,
Ап-аж нурзар сәсеп, балқып тора,
Бер-берененә якты ағыла шулай.

Тимер быгаузары, мин һалғас та,
Көш шикелле, таралды ла төштө...

З е в с.

Гишигтари, тимәк, хакка сыға?

Г е р а.

Хак қынамы? Хаттин ашкан хатта!

З е в с

(урынынан тора, жезлен күтәрә).

Шулай икән... (Киңкен.) Ошо минутта уң
Зиндан йозактарын ас һин, Гефест.
Һөйгөн-һөйөлгөндөр азат булын!
Мөхәббәт ул никахтарға һыймай.

Йәш аллалар гәж килеп хуплай был җарапзы. Гефест менән Гермес китә баштай. Ситтә тукталып қалалар.

Г е р а (хәтере қала).

Бына бер тамаша. Гүмер бажый
Ирзэрзе шул ирзәр яқладап килә.

З е в с (ирония менән).

Әй, кем, Гермес, теге тоткондарзың
Икеһе лә ир затынамы ни?

Г е р м е с (хәйләкәр ыйлмайып).

Берене жатын. Ифрат гүзәл, һылыу...

З е в с (хахылдаң көлә, уға башкалар
за қушыла).

Мәрәкәтә қалдың, Гера, ха-ха!..

Э р о т.

Мөхәббәттең жакын белә Зевс.
Бер ҙә юккамы ни — ха-ха, ха-ха —

Йыһан тулы уның балалары —
Акһағы ла, ана, тұқнағы ла...
(Гефест менән Гермескә төртөп күрһәтә,
аллалар көләләр.)

З е в с.

Үз самаңды онотаңың, Эрот!

Э р о т.

Бөттө, бөттө...

З е в с (Гефест менән Гермескә).
Нимә көтәһегез?
Тоткондарзың дүртеһен дә тиң үк
Жоткарығыз.
(Тегеләр күзғала ла тағы тұктала.)

А ф р о д и т а.

Ашықмай тор, атай,
Қәтги хекемендө сығарырға.
Икенсе пар миңең әмерем менән
Тотконлоқта қалды. Язықтары
Жрлықарлық түгел, үтә олуг.

З е в с.

Ни қылғандар улар, хатта алланың
Төзрәтенән килмәй ярлықарға?

А ф р о д и т а.

Улар, атай, бер әң гишиқ тотмай,
Мәхәббәттә янып таңарынмай
Никахлашкан. Ана шул арқала
Балалары карт йә жарсық булып,
Кәкере-бекөре булып, йәмнәз булып
Тыуа килгән. Нишаналар заты
Шул икәүзән башлана ла инде.

З е в с.

Йә, аллалар! Ишетәнегезме?

А л л а л а р.

О, Зевс!

З е в с (яман асыу менән).
Мөхәббәтнең никах? Ярлықау юк!
Утлы қоралыңды алыш, Гефест,
Икеңен бер алтын сылбыр менән
Сылбырла ла алтын ситлеккә яп!
Могайын, шул алтын күшкандыр ژа
Уларзы, тим. Эйзә мәңге шулай
Бер-береңенән биҙеп, ерәнешеп,
Нәфрәт тулы күзгә-күз төбәшеп,
Бер ситлектә гүмер уззырындар.

(Жезлен күтәрә.)

Амин!

(Гефест менән Гермес сығып китә.)

Д и о н и с (буш бокалын күтәрә).

Аминдән һуң бисмиллаға күсәйек!

З е в с.

Йә, Мусагет, уйнат саздарыңды!

Акынғына моңдо музыка башланған. Хариталар жайында артқы
планда матур хәрекәттер яғай баштайшар.

Бөтә аллалар ژа килгәндәрме?

Д и о н и с.

Бөтәһе лә...

Г е р а (ризаның).

Бары берәү һуңлай,
Шул Эрида — Ыңғыш аллаһы — гел
Килә бары мәжлес уртаһына.
Әйтернең дә, донъя тоткаһы бер.
Ташка үлсәйем — Ыңғыш аллаһы!

Э р о т.

Үз вакыты менән килер әле,
Уның һуңлауы ла хәйерлегә...

З е в с
(тәхетен калдырып, ный-хөрмәт қуйылған бер таш әргәнә килә).
Әй, Мусагет, моңоң нескә, шыйык.
Қыл һузаның. Қемөш табақтарзы
Зыңлатып һүк! Олимп тетрәп қуйын!

Бер нисә тапкыр литавра һугалар за яңынан сак қына иштепелерлек
моңдо музика башлана. Гефест менән Гермес урап инә.

З е в с (литавралар тынғас та).

Быныңы тап беззенсә — аллаларса...
Пыран-заран қылдық титандарзы...

Г е р м е с
(Зевс алдына һикереп килеп баңа).
«Қылдық» түгел, «қылдым» тиеү дөрөс,
Һин йозрок, без бармактар бары...

З е в с
(онотоуы өсөн үз-үзенә асыуы килә).

Пыран-заран қылдым титандарзы,
Карт Кронды һөрәм йәһәннәмгә.
Шуның шәрәфенә мәжлес асам!
Бокалдарга шарапты қой, Гефест!
Такыр башлы скифтәрсә итеп
Қой шарапты, тамсы һыу жушмайса!

А л л а л а р (шаулашип).

Ай, афарин, Зевс!
Был — ирәрсә!

Г е р а.

Бозоклокка тағы әзәмдәрзән
Өйрәнмәһәң, Зевс?! Ни эшең был?

З е в с.

Башқа кемдән өйрәнәйек уга?
Не! Хәмер эскән сақта һәр уртламын
Һанап, шулай мыжып ултырыуҙан
Қасан тұктар ошо бисә-сәсә?
Сүмәкәй қой, Гефест! Йәһәт қылан!

Г е Ф е с т.

Ярай, Зевс, ярай. Тик былай за
Минен өлгөр аллаң юқтыр һинең.
«Акнақ күп йөрөр», — тип минең хатта
Йор һұз сығыр әле берәй заман.

А л л а л а р:

- Акнақ Гефест күп йөрөр, ха-ха-ха!
- Қылый Гермес күп күрер, ха-ха-ха!

Г е ф е с т бокалдарга шарап қойоп сыға. Еттәне лә бокал тотоп ала.

З е в с

(Бокал ала. Шомло тынлық урынлаша).
Власть алып, ирек югалттым мин.
Минең ихтыярым түгел хәзәр,
Баш алланың каты ихтыяры
Һәззен өстән хөкөм йөрөтесек,
Шәфкәтхөзлек қылнам, кисерегез,
Тик үземдән аяу көтмәгез һис,
Әгәр бер-бер қырын эш қылнағыз.

Д и о н и с.

Тәү тустанкты, Зевс, янау һүзе,
Өркөтөүзәр менән күтәрмәһәң
Булмаймы ни ошо бәйек көндө?

З е в с.

Бәйек көн был, фажигәле көн был
Минен өсөн. Әле белеп булмай —
Югалттыммы әллә таптыммы мин,
Отoldоммо әллә оттоммо мин —
Белеп булмай... Ярай. Етте шунда!
Шайтан алыны икеләнеүзәрзә,
Шик-шомдарәзән Иблес яфаланын.
Алла кәңәшсөне — асық акыл!
Күтәрегез, берзәм түңкәрегез
Яңы батша — Зевс хөрмәтенә!

Й ә ш а л л а л а р (гөжләшеп):

- Бәйек батша Зевс хөрмәтенә!
- Зевс шәрәфенә!
- Зевс қөзрәтенә!

- Йәшәһен без!
- Шундай батшалы без йәшәһен!
- Батша өсөн әскән шарап татлы!

Бетәһе лә әсә, һаман сittә торған Прометей әсмәй қала.

З е в с.

Ә Прометей ниңе ауыз итмәй?

П р о м е т е й.

Бокал тулы әсе шарап әсәм.
Юғалтамдыр, ахыры, йән дүсымды...
Хуш, туғаным, алышлаша ара,
Айырылышыу бигерәк яманыу шул.
Тұстағыма күз йәштәрем тама.
Хуш бул, Зевс! Қүцелем һизә: бәгөн
Мин йөрәген менән хушлашамын.

(Эсә.)

Д и о н и с (инде ул қызылмаса).

Дүсныз жалғаң, һин батшалы булдың,
Ул һуң һине ағас ботағымы?

З е в с (йомшак).

Дүсlyктан һин бик тиң баш тартаның,
Нимә қыланыуың был, Прометей?

П р о м е т е й.

Һин беләнең, Зевс, батшаларзың
Дүс-иштәре булмай бер жасан да...
Шымсы менән бары палач жына
Ике яктан уны терәп тора.

Ошо сак Зевс зргәнендәге Гермес жалкыныш түя. Йәнәһе, бер
терәү ул.

Берененә лә мин яраткы түгел.

З е в с (Прометейгә).

Эсер-әсмәстән үк башыңа сыкты —
Науаланып киттең...
Гефест! Ниңе науыттар буш?

Г е ф е с т.

Хәзәр жоямын.

(Ақнай-акнай ашығып шарап жойоп сыға.
Йәш аллалар, уға төртөп күрһәтеп, көлө-
шәләр, шаулашалар.)

Йәш алла (Дионискә эйелеп).

Кисерегез, бында мин тәүтапқыр.
Ниңә Гермес шундай: бер бите ақ,
Бере жара?

Д и о н и с.

Ақ яңағы Зевс өсөн уның,
Ә жаңа — бөтә жалғандарға.

Йәш алла.

Ә ни өсөн бер жолағы өңкә,
Икенсеге астка жарап тора?

Д и о н и с.

Өңкөһөнә өстән әмер көтә.

(Зевскә күрһәтә.)

Аңсызына астан шым-шом йая.
(Башкаларға ымлай.)

Йәш алла.

Ирмәк икән...

Д и о н и с.

Ирмәк, хикмәтле шул...

Г е р а.

Мәжлес һұлпән бара нимә әшләптер,
Хур жыздары ниңә шымып жалған?
Мусагет тә ойоп киткән, ахыры.

(Өс тапқыр сәпәкәй итә.)

Баяғы моңло тың музыка башлана.

Хариталар бейергә тәшә, биленә мөхәббәт ук-һаңақтары таққан
Эрот улар уртаһында. Хариталар бик матур хәрәкәттәр яһап, инсафлы
бейеү бейеүзәр. Эрот үзе лә матур хәрәкәттәр яһай. Был вакыт
аллалар зесеүзе, ишара менән һөйләшеүзе дауам итә. Ақнай Гефест
бейеүселәр араһында ары-бире йөрөй, бокалдарға шарап жоя. Бе-
йеү, музыка көсәйә генә барғанда I Йәш алла никереп тора.

I Йәш алла.

Эй, түктағың! Тауыш сығармағың!
Бейек сәгет нұкты! Мин хәл иттем!
Фатихаң бир, Зевс, Афродита!
(*Афродита алдына килемен баш эйэ.*)
Құлың һорайым мин — кәләшем бул!
Минән йәтеш кейәү таба алмасқың.

Бөтәне лә аптырап жала. Бер Зевс кенә хәйләкәр йылмая.

З е в с .

Соска оқшайың, еget, ни һөнәрең,
Ниндәй гилемен бар шақ жатырлығы?

I Йәш алла.

Аллаларза булған бөтә һөнәр
Минең қулдан килә. Өстәүенә,
Бер йондоғза икенсөн һұғып,
Ут сығара беләм бына шулай.

Өстәлдәге бокалдарзы алып бер-беренен һуга. Бокалдар селпәрәмә килә. Табындағылар ҳахылдаң көлә. Афродита кире җагып баш сайқай. I Йәш алла қаушабырақ жала.

З е в с

(*Афродитаның кире какканын күрә.*)

Бұлыр түйінди һин ана шулай
Селпәрәмә иттең. Бар, үсә тор.
(*Күл һелтәй.*)

II Йәш алла (*никереп тора*).

Батырлығым һинә мәғлүм, Зевс!
Буйым-һыным — күзегең алдында.
Ақыл тиһәң... һандық буштан түгел!
Афродита! Әгәр жатыным булнаң,
Иң бәхетле алла буласақың.

(*Бер теңенә теңләнә.*)

З е в с .

Бүтәндә юқ ниндәй һөнәрең бар?

II Йәш алла (*никереп тора*).
Эс бошқанда, дингеззәрзе тотоп
Түнкәрәм дә шулай жаплада тұяям.

Шараплы үзүр табакты ала ла бер йәш алланың башына түңкәреп күя. Табындағылар шаркылдап көлә. Афродита кире жағып баш сайкай.

З е в с.

Түйыңды һин, кейеү, ис итмәстән
Түңкәреп үк жүйзың. Бар, күңел ас!

(Кул һелтәй.)

III Йәш алла атылып сыга ла, Афродита алдына килеп, лап итеп ике теzenә лә теzләнә.

III . Й э ш алла.

Силәгенә — жапжасы — мин, Зевс!
Афродита өсөн минән башка
Тұлай ирзे мин күрмәйем бында.
Мин уйынсак, шат күңелле егет.
Етмеш төрлө мәзәк кенә беләм.
Минең менән йәшәу қызығ булыр...

З е в с.

Беренен күрһәт шуның.

III Й э ш алла.
Музыканттар!
Әйттерегез минең кейінгөз кейзө.

Музыка ниндәйзер бер қырагай кей уйнай. III Йәш алла хәзәрге замандың модный бейеүзәренә оқшатып, берсә зиелеп-нығылып, берсә илереп бейерга керешә. Бетәненән былай мауыгыш, онотолоп Зевс үзе көлә. III Йәш алла бейегәндә, бәлки, хур қыззарының берәйне, озон итәген күтәрә биреп, уға қаршы тәшәлер. Афродита баш сайкай.

З е в с.

Әй, мәзәксе, етте! Аңлашылды.
Бейей торғас, туйған жолақ жактың.
(Кул һелтәй.)

Г е р а.

Ниндәй йәштәр үçә был заманда?
Кәләш яусылай ژа белмәйзәр бит.

Д и о н и с.

Йәштәр боzола. Хатта шарапты ла
Эс тулғансы эсә алмай улар.

З е в с

(сүттәрәк торған Прометейгә йәнә мөрәжә-
ғәт итә. Тегеге баяғыса үк бойок).

Дүсلىктан да өстөн туганлық бар —
Кан жәрзәшлек. Прометей, мин быны
Һинә әйтәм. Алтын Афродита,
Бәлки, бары һине лайық табыр!
Ул сакта без туган бұлдыр инек.

П р о м е т е й

(Афродита әргәһенә килә. Афродитаның
алтын кейеме нурланып, балқып китә.
Күрәнең, ул Прометейзе яраты).
Алтын жулды алтын Афродита!
Был йыһанда һинән камилерәк
Һис бер зат юқ. Мин йыһанды беләм.
Һинең алда мин — бисара, гәрип.

Гера ризаңызылыш белдереп, яурындарын үйнатып ала.

З е в с.

Нәйлә бушты!

П р о м е т е й.

Фәрипмен мин, Зевс.
Был башымда бер тәк сәсем тулмай.

А л л а л а р.

Сәсенд тулмай?!

З е в с (борсолоп).

Кайза ул сәс?

П р о м е т е й.

Бер ер қызы иркәләгән сакта,
Сәскә урынына өзәп алды.

З е в с.

Бәртәк сәсенә һүң торорлоқмо
Шул сәсенде йолқоп алған жатын?

Прометей.

О аллалар!
Әгәр әң уның бертөк сәсенә мин
Үзәм тора алнам, Ерзә, Құктә
Иң бәхетле заттан бұлыр инем.

Зевс.

Фишық топтап тамам шашкан алла!
Ысынлап та, һаташканың икән —
Көnlәшерлек хатта! Зевс ярзам бирнен!

Афродита
(уның алтын кейемендәге нур һүнә).
Тимәк, мине кире жағыуың шул...

Прометей.

Һине түгел, гүзәл Афродита,
Үз-үзәмде һинән кире жағам.

Афродита (көрһөнөп).
Шулай...
Һине яратқанды һин һәймәйнең,
(Гефесткә жарай.)
Һин һәйгәне һине яратмай.
(Прометейгә ымлап.)
Быға мин дә һис ни жыла алмайым.

Прометей.

Тимәк, һин дә көчөз иләниә,
Ә үзенсе Фишық аллаңы бит.

Афродита.

Күшмайым да, айырмайым да мин
Ғашыктәрзе. Бары курсалайым,
Хәүеф-хәтәрзәрзән нақлап торам.

Прометей.

Афродита, зинһар, асыу топтап,
Минең кәләшемдән үсең алма.
Зинһар, Афродита!

А ф р о д и т а.

Оял һин был хакта үтненергә!
Үс алырга нисек құлым барнын?
Мин түгелме гишик көрәшсөне?..

П р о м е т е й (баш әйә).

Рәхмәт һиңә, алтын Афродита!

А ф р о д и т а.

Шулай әз мин уны күрер инем.

П р о м е т е й.

Мәктәр акланында жауышабыз без.
(Ситкә китә.)

Был қыз кейәүләү сәхнәһен Гефест борсолоп, көnlәшеп, үзенә урын таба алмай күзәтә. Афродита кейәүзәрзе кире жағып баш сайкаганда, қыуана. Ул Афродитаны яратса. Ызғыш аллаһы Эрида ки-леуен Гермес хәбәр итә. Табын шунда ук бутала башлай.

Г е р м е с.

Ызғыш илаһиәһе, йәғни аллаһы Эрида
килә ята!

Т а у ы ш т а р:

- Эрида килә!
- Янъял килә!
- Әй, уйынсак Эрида килә!
- Вакытын белеп йөрөй, табын қызызы!

Мини юбка, қалын платформалагы туфли кейеп, усында алма то-
топ, борголана-борголана атлап, Эрида килеп инә. Ул туп-тура
Зевс қаршынына барып баça.

Э р и д а.

Бына мин килеп тә еттем.

З е в с.

Күрәм.

(Баштан-ағж, аяктан-баш озак карап сыға.)

Э р и д а.

Күрмәскә ни, һин бит күзгө зирәкхенц.

З е в с

(Эриданың кейеменә аптырап та,
мауыгып та тагы карай).

Еының тагы ниндәй әзәпнөзлек?
Кайзан килгән шундай оятның мода?

Э р и д а.

Үзем киңеп, үзем тектем.

З е в с.

Киңеүен киңкәннең дә, тегеп бөтөрмәгәннең
икән.

(Үз ролсә инеп.)
Тфұ, гибрәт! Тапжандар кейем?
Ошондай итәк кейеп,
Намысыңды жайза һакламақсы
булаңың, азғын?

Э р и д а.

Һи-хи, Зевс, ул намың тигәнең үксәгә
тейеп торған озон итәк астынан тиңерәк
сығып осоусан була, шуга ғына ышанып тор-
хаң... Миңалдары байтақ уның. (Герага ымлап
курһәтә. Аллалар қыстырып көләләр.)

З е в с.

Үзе аззырғыс, һүзе аззырғыс,
аллам һаклаңын!

Э р и д а.

Тұктың қүзе итәктә, астың қүзе
икмәктә. Һең түк, мин ас.

З е в с.

Эридаға шарап жой, Гефест!

Э р и д а.

Мин дә һинең байрамыңа буш жул
менән килмәнем. Бұләк алып килдем.
Бына алма! (Гефест жойған шарапты
есеп жуя.) Ух! Скифтәрсә, һыу жүш-
майынса әсәнегез икән бөгөн. Мәслихәт!

З е в с. Йин, Эрида, ана Эрот эргөнендә инсафлы гына ултыр. Бөгөн ызғыш сыгарма.

Э р и д а. Аллам һақлаңын! Шул ызғыш-қырылыштарҙан үзөм дә туйып бөттөм инде.

Д и о н и с (*ицерек*). Бынан ары мин дә эсмәскә булдым. Рәтле шешәләш юк.

Э р о т (*ирония менән*). Эрида! Йән киңәгем, миңе тилмөртмә.

Э р и д а. Бұләгемде генә тапшырам да, хәзәр... Титандар менән алышта, Кронды йәһәннәмгә қолатыуза батырлыктар құрһәткән иң сая, иң матур, иң данлы, иң шанлы, иң ақыллы, иң... иң... иң... иң гәйрәтле йәш аллаға бұлыр был алма! Мә, тот! (*Алманы науға сөйә. Сөйә лә үзе тота. «Мә, тот!» — тип тағы сөйә.*)

Шул сак табындағы бетә йәш аллалар алмага ташлана, ызғыштарыш китә, бер-береңен этәрәләр, төртәләр, қысқырышалар: «Алма минеке!», «Иң батыры — мин!», «Минән матуры юк — алма миңә тейеш!», «Дан алмаңы — миңә!», «Алма миңә!». Төртөшәләр. Зевс аптырап жарап тора.

Г е ф е с т. Оятығыз жайза, йәш аллалар? Әзәп жайза? Ниндәй хурлық!

Аллалар быны ишетмәй, алма ситкә тәгәрәп китә, тәгәрәгән алма артынан бетә табын төрткөләшеп, имгәкләп сығып китә. Улар артынан Эрида үзе, Эрот h. b. аллалар сығып китә.

Д и о н и с. Был көндө лә күрзек, ха-ха-ха! Титандарзы қырып һалған ирзәрәз килделе-китtele бер бисә жалай имгәккә жалдырызы, ха-ха-ха. Зевстен йәш гәскәре, ай-һай, хәтәр һұғыша — дан өсөн! (*Китә.*)

З е в с. Бар, Гермес, ул алманы тартып алып үзөмә килтер. Дан алмаңы миндә генә бұлырға тейеш.

Г е р м е с. Йиндә генә бұлыр (*сыға*).

Табын тарада. Гера, Афродита, Гефест юк була. Зевс мәнән Прометей генә қала. Прометей Ерзә күзәтә.

З е в с.

Бына тағы йөз йыл үтеп китте,
Йин һаман да бойок, ризаһызыңың.
Күзәнде гел ергә тәбәгәнһең.
Күктә нимә етмәй? Ни ожшамай? —
Кәйеф-сафа, хөрлөк-иркенлекме,

Ейгэн ризык, эскэн шарабыңмы?
Бисә назы, дан-шөһрәтме етмәй?
Әллә Зевс үзе биzzерземе?
Кырк алла күңел аскан сакта,
Бер яңғызың қырын алла булдың.
Нимә етмәй һинә, ни окшамай?

Прометей.

Йәшәуебез, донъя көтөуебез,
Қылған әштәр, қылған қылықтар, Зевс.

Зевс.

Ниндәй әштәр?

Прометей.

Йөзәр йыл буйынса
Тоташ нұғышабыҙ, науаларҙан
Ямғыр урынына җандар яуа.
Унан йәз йыл көн-төн байрам.
Тимәк,
Үлтерәбез йәки типтерәбез...
Ни тергезеп, нимә терелтәбез?
Ни тәзәйбез, нимә тыузырабыҙ?
Бетә қүктә, бер Гефесттән башка
(Гефест һалған ошо нарайға ишара яһай.)
Кыл қыймылдаткан да алла юқ бит.

Зевс.

Төзәтмәгә донъя мохтаж түгел, —
Тейешлеңен без яраткан инде.

Прометей.

Яраттык та, үзебез оноттоқ.
Бәндәләргә баҡсы, жара кәндә
Жара ерзә җалай мыж киләләр.
Йылдарының хәзер яззары юқ.
Һин уларзы уттан мәхрүм иттең,
Уттан, тимәк, өмөт, ышаныстан...

Зевс.

Уларға шул таман! Һинә мәғлүм,
Корбан салған булып, кем һуң мине,
Һөйәк-һаяк һоноп, мыңсыл итте? —

Шул кешеләр! Артык манайзылар...
Күтәрһендәр хәзәр хак язанын.

Прометей.

Күпме мөмкин?

Зевс.

Сиккез, самаңыз...

Прометей.

Ниндәй бәгерһеҙлек! О кешеләр!

Зевс.

Һинде тағы нимә жалған шулай
Юк кейектәр менән кейенөргә?
Әзәмдәрзә һинең ни әшен бар?

Прометей.

Оноттоңмо, Зевс, һинең менән
Без тиң сақта, мин ул кешеләрзе,
Аж балсықты күз йәшемә изеп,
Бар яһаным. Эйе, улар минең
Күз йәш бертектәрем — тамганы ла,
Тамасактары ла.

Зевс.

Шулай булгас,
Күз йәштәре кибергә бит тейеш...
Киптерермен, йәгни коротормон.
Караңыла әзәм горурлығы
Бара-бара шулай тонсогасатк.
Инде горурлығын юйна кеше —
Кеше түгел, бер хәшәрәт, имгәк.

Прометей.

О Зевс! Мәрхәмәтең жайза?
Әзәмдәр бит бары мең йыл йәшәй,
Улар әле иңәр: сабый гына —
Гәйептәре — сабый гәйебе тик.
Һин бит батша. Бөтә камиле лә,
Ғәрибе лә һинең балаларың.

З е в с (асыуланып).

Фәриптәре қырылырға тейеш!..

П р о м е т е й.

Выждан жайза? Иман, оят жайза?

З е в с.

Иман менән оят — мин үзәм ул.

П р о м е т е й.

Һин югары алла. Эммә һинән

Югарырак —

Алла намысы бар!

Һин рәхимһең булнаң, бар ғаләмде

Юхалық һәм ялған бағасақ бит.

З е в с (каты).

Тәкәбберлегенде тый, Прометей!

Һәм бынан һуң өйрәтәне булма

Кемгә яза, кемгә мәрхәмәттәр

Өләшергә. Етте! Юлымла ла,

Һүзәмә лә қырын килер булнаң,

Минә түгел, үзенә үпкәлә.

Һүзәренде әле кисерһәм дә,

Язық әштәренде гәфү итмәм.

Озак пауза. Зевс Прометейзең яуабын көтә, теге өндәшмәй. Зевс янап һейләй башлай.

Донъя бәткәнгәсә исендә тот:

Үзе азаттың ғына һүзе азат.

Ә азат һүз иһә журкыныс.

Иреккеззең һүзе уттың тәтән.

Колдоң теле барыбер быгаулы.

Шундай көнгә тәшәп қуйма, тимен,

Сәс йолқотоп, баш югалткан алла!

(Боролоп китә.)

П р о м е т е й.

Һабактарың өсән рәхмәт. Мәңге

Оноторлож түгел.

(Ситкә китә, ләкин сыкмай.)

З е в с (ситтән).

Хәтерле бул шулай.

Гермес ашығып инә. Ул борсолған. Зевс эргәһенә килә.

Г е р м е с.

Хаким!

З е в с.

Ңуңырак килернәң.

Г е р м е с.

Ңуңырак нүң булыр.

З е в с.

Нимә тагы?

Г е р м е с.

Бына алма. Сақ-сақ тартып алдым.

(*Еңіз. Зевс алмай тора.*)

З е в с (*асыуы килем*).

Үндә гел шом, гел шик, имеш-мимеш,
Тәймә күрһәң, дәйә күргәндәйнәң.

Г е р м е с.

Арттырманаң, һин бит ышанмайның,
Был хәбәрем ысынлап та хәтәр:
Ер жарынында ут яралды бөгөн —
Утка йөклө хәзәр тұңәрәк Ер!!
«Кем құлында ут бар — шунда Власть!» —
Тип бер мәле үзен ыскындырзың.
Хәуефләнеп килдем.

З е в с.

Могайын, һин
Күргәннәңдер тәнгө бағлауыкты —
Төнөн бер жорт шулай бағлап тора,
Сыжан уты тип тә йөрөтәләр.

Г е р м е с.

Мине тамам иңер күрмә, хаким.
Ер жарынында ысын оскон бүртә!

З е в с.

Жайза күрзен?

Г е р м е с.

Ул күренмәй әле. Тик һизәмен.
Урынын, яғын әле әйтә алмайым.
Әммә бар ул.

З е в с.

Булна тағы... Ер утының кесө
Анау баҙлауыктан ашып китмәс.
Хафаланыр сәбәп күрмәйем мин.

Г е р м е с.

Мин әйттем дә қайттым. Өстән төштө...

З е в с (*горур*).

Бар ғаләмдең йәнен яктыртырлық
Иләни ут — миңең усағымда.
Ана шуны уяу нақлағыз heҙ —
Бер сатқыңы ситкә сәсрәмәһен!
Ә ер уты...

(*Кұлын һелтәй, китә башлай..*)

Тик шулай За, Гермес,
Йыңандагы бөтә баҙлауыкты
Аяғың менән тапап, изеп сыйк.

Г е р м е с.

Башкарымын.

З е в с.

Кемдә иләни ут — шунда өзрәт!..
Не, Ер уты?.. (*Ул борсола.*)
Уга күктең уты
Күшүлмаһа, қысыр буласақ ул.
Не, Ер уты... Тфү! Тел осома
Килеп үәбеште бит ошо һүззәр...

Прометейгә әйләнеп қарай За китә, уга Гермес эйәрә. Прометей озак вакыт Ергә қарап тора.

П р о м е т е й.

О Зевс, һин үз өзрәтең үзен
Аңғармастан хәкәм иғлан иттең.
Белһәң ине, ниндәй яза азым

Аңамың hin, әйтеп ут хакында...
Ике утты — Күк hәм Ерзәң утын
Кауыштырыу, тимәк, хәтәр нәмә —
Ер отасак, ә Күк отоласак.
Кем жулында ут бар, тик шуларза
Бәтә hәнәрзәрзәң сер асжысы.
Шул ут тына, селләрәмә килеп,
Валсыңланып бөткән был йыһанды
Һокланырлык камил, төзөк итеп,
Өр-яңынан жойоп жуя алласак.
Ике утты кауыштырыу, бәлки,
Минең тәп вазифам — миссиямдыр?
Миссиям — шул! Ни булна ла булыр,
Бик хәүефле юлның юлға сығам!
Тот осорлок! Ләкин хәжикәт шул:
Хәтәр була бәйек эштәр генә!
Тәүәккәлләнem мин. Фатихаң бир,
Агазия — мәхәббәтем минең!

Ут hүнә.

Мәктәр яланы

Бәтә яланды жып-жызыл мәк жаплап алған. Бында гашиктәр осраша. Прометей менән Агазия. Һұңырап Афродита күренеп жала. Агазия Прометейзең жосағында.

Прометей.

Агазия! Мәхәббәтем минең!
Берзे бергә жушып, хасил булған
Иң бәйек han ике икәнлеген
Әле яңы килеп тәшөндөм мин,
Һинең менән бына жауышкас та,
Бер-беренәнә әле жушылмаған
Миллиондар — сүп ошо ике алдында.
Мең йыл көлгәнem юқ ине. Бөгөн
Сабыйзарса ғәмhez көлгөм кила,
Барын онотоп, бер тилергем килә!
Мин үзәмде ике тапкыр таптым —
Вазифамда йәнә мәхәббәттә.
Күңелемден сыйырҙарын өзөп
Асылыма жайттым, асылыма!
Агазия! Һейгән йәрем минең,
Жосағымдаңың hin, ә үзәнде

Шул мәлдә лә өзөлөп нағынамын.
Караштарың — минең күzzәремдә,
Йөрәгенә йәрәгем тағылып тибә,
Ә үзенде өзөлөп нағынамын.
Нинә өндәшмәйһен?

А г а з и я.

Бәхетемде
Өркөтөрмөн, тимен, ен сыйгарнам.
Кояш янғанда ай тоноклана.
Нин һейләйһен, мин тыңлайым иреп...

П р о м е т е й.

Донъя яралғандан бирле һинә
Гашикмен мин. Бөртөк тупрак инең
Әле башта. Шуга гашик булдым.
Бер мәңгелек үткәс, күзәнәккә
Әйләндең һин. Тағы мәңгелектән
Нинә йән өрөлдө. Ә мин иһә
Нине һаман һәйзәм, һәйзәм, һәйзәм...
Һәм хәзәр әң шатлығымдан исереп,
Қосагымда көйә нағынам һине,
Нәйөп түя алмайса...

(Капыл хәсрәтләнеп.)

Агазия!
Нинең бөтә ғумерең бер көн һымак
Үтеп киткәс, ни қылышмын тағы?

А г а з и я.

Көн башлана ғына.

П р о м е т е й.

Тимәк, бөтә.

А г а з и я.

Башланғаны, Прометей, хат, бөтә.

П р о м е т е й.

Юк! Важыттың һәммә мизгелдәрен
Мин бит һинең менән барлап килдем.
Бынан һүң да шулай булыр.
Нине,
Нине, алла яһап, науаларға

Алым менесекмен, Агазия.

(Улар бер-берене каршинына төзләнә.)

Афродита күренә. Фашиктәрзен бәхетен күреп, ноклана ла, уның фажигәле бетәсәген һиҙеп, хәсрәтләнә лә.

Афродита.

Мәхәббәттән бәйек һис нәмә юк,
Әгәр ҙә ул алла менән шулай
Кешене тиң итә ала икән.
Тиң генәме? Ер қызына, ана,
Алла үзе нисек башын эйгән.
Эймәслек тә түгел. Йөөзәрендә
Фәжәйеп бер илани нур балкый.
Фүмере кән булған заттарзың мин
Бындайын ук тәүге тапкыр күрәм.
Улар лайык: фатихамды бирәм!..

(Капыл әсенә.)

О, тәһәрле язмыш!
Бахыр алла.
Һин теләгән тәкдир насиپ түгел уга,
Ризығы ла, әжәле лә уның
Ошо ерзә,
Беззен батшалыкка
Оса алмай ул. Юк шул жанаттары...
О, жанатның кеше, бисарақай!
Күземдәге хәсрәт уттарынан
Керпектәрем кейә, һине йәлләп...
(Юк була.)

Агазия (Прометеийгә яжынлаша).

Бәтә әжәллеләр араһында
Иң бәхетле, бәлки, бер үзәмдер.
Һулышындан исерәм — ниндәй рәхәт!
Әжәллегә тагы нимә кәрәк?

Прометеий (никереп тора).

Мин әжәлнең итәм һине хәзер!
Йөрәгемде һурып аламын да
Күкрәгенә һалам җап яртынын.
(Күкрәген йыртмаксы итә.)

Агазия (ынтыла).

Тұкта! Тұкта!

Прометей.

Тұктанам, үң бұлыш.

Агазия.

Юқ, юқ! Юқ, кәрекмәй. Қуржам!

Прометей.

Низән журжанаң?

Агазия.

Мәңгелектән. Һәләк итмә мине!

(Ялбарып.)

Зинһар, һәләк итмә, әгәр һәйхәң...

Прометей.

Һис ни аңламайым.

Агазия.

Һин алла шул —

Бөтәнен дә аңлап бөтә алмайның.

Ерзә минең барлық тан тәрзәшем, ә

Шуларзы үң ташлап мәңгелеккә

Нисек китәйем мин бер яңғызымы?

Прометей.

Улар һине минең шикелле үк

Яратамы?

Агазия.

Яратмайзар мине.

Шикләнәләр, ситкә тиберәләр,

Хатта йәберләйзәр. Ә үззәре

Миннең йәшәй алмай.

Прометей.

Аңламайым.

Агазия.

Аңламаңың, һин шул алла гына...

Прометей (борсолоп).

Әзәм ахмақлықтарына ақылың етмәс...

Кешеләрзе бер сак янаным да

Оноттом шул. Бар кәһәре — миңә!
(Өзгөләнеп.)

Уларға ни булды? Ниңә шулай
Кәрәштәрен улар күрә алмайзы?

А г а з и я.

Мин тыуғас та, минең бишегемә
Тайзандыр бер оскон килеп төшкән.
Яктырткан да мине, кире оскан.
Ут зәхмәте қағылған тип ана
Шунан бирле мине ят итәләр.

П р о м е т е й.

О, кәләшем! Йинең сәңгелдәккә
Тамған оскон — минең йәшем ине —
Һағыш җатыш нокланыуым йәше.
Ул осмаған, йөрәгенә босқан.
Күпме борсолоуҙар, яфа, әрнеү
Килтергән шул бәртәк йәшем ниңә.
Кисер мине, кисер, Агазия,
Бөтә йыһан менән инәләмен!

А г а з и я (косақлан).

Күйынымда мәлдә шомдарыңды,
Шиктәренде, газабыңды онот.
Онотолоп қосақлаған сакта,
Бар ғаләмде тотош кейә түгел,
Бер үзәмде генә қосақка ал!
Кисәгене, иртәгәне онот,
Бар донъяңды онот был минутта!

П р о м е т е й.

Бар донъяны онотоу, Агазия,
Йине онотоуга бәрәбәр ул.
Ихтыярым етмәй быға минең.
Йин әжәлле сакта — мин газаплы.
Тыңғылық юқ.

А г а з и я.

Инде мәхәббәткә
Шундай кара мәһөр һуғабызы?

Прометей.

Юк! Мин һине әжәлеңдән айырам!

А г а з и я.

Жүй, Прометей! Мин бит әйттем һинә:
Мәңгелеккә миңең юлым өзөк.

Ялбарамын, башка һис жасан да
Әйтмә быны, әгәр миңе һәйәнәң.

Прометей

(Узенең төп миссиянын күз алдына
бастыра).

Нәйәм!

Шуның өсөн жарап қылдым,
Баш китеңлек хәтәр жарап қылдым:
Кешеләргә,
Бөтә кешелеккә
Үлемхөзлек бирәм, бүләк итеп,
Шулар араһында һин булырның.

А г а з и я.

Әзәм әйттә быны, ақылынан
Шашкан тиер инем. Алла әйткәс,
Нимә уйларға ла зиңенем етмәй.

Прометей.

Мин титанмын. Эйе, мин алламын,
Кеүәтем сиккез. Ерәү ут ярала.
Ошо ут тәненә құктәрзәге
Иләни ут йәнен құшамын да
Кешеләргә бирәм. Ул яктылық
Кемгә тәшhә, шул үлемхөз булыр.
Ер йөзөн мин шундай яктырымнын,
Хатта құктәр үтә қүренеп торор.
Моратыма әгәр ирешмәһәм,
Үзем янып, көл-кумергә жалып,
Әжәлемде табып, һинең менән
Бергә һеңсәкмен жара ергә.

А г а з и я.

Аңыңа кил, аллам!

Прометей.

Юк, килмәйем!
Тик ярнызар, тик шашкандарғына
Тәүеккәллек тыла, тыла жална...
Эйе, мин хәл иттем, Зевс утын
Ерәгө ут менән жауыштырып,
Замананың асылын үзгәртергә.

Агазия.

Мин журкамын бынан.

Прометей.

Мин дә журкам...
Ләкин вазифамды башкарырға
Мин әзәрмен!.. Фатихаң бир, Агазия!

Яуап урынына Агазия уны тосаклай. Ошо вакыт ақрынғына шомло музыка ишетелә. Сәхнә караңғылана бара. Язмыш аллалары — мойраларзың тауышы ишетелә.

Мойралар тауышы.

Язмыш аллалары — без һорайбыз:
Ошо һинең һұңғы жарапыңмы,
Прометей?
Бәлки, тағы үйлап жарапың бер?..
Һинең есөн хафаланып, быны
Язмыш аллалары — без әйтәбез.

Прометей.

Юк!

(Шаңдау қабаттай: «Юк!» «Юк!» «Юк!»)

Мойралар тауышы
(улар һұзып, һұзләп-һұзләп кенә әйтәләр).
Жаф тауына жара, о, Прометей!
Ана, шәйләйнеңме таш жаяны?
Шул жаяла — сыйнирланған алла.
Үз язаңды үзең жара, ана!
Утыз мен йыл дауам итер газап.
Утыз мен йыл... утыз мен йыл...
Әгер ниәтендән жайтмаң булнаң,
Зевс һинә шундай яза бирер —
Утыз мен йыл... Утыз мен йыл...

Моңгоу музыка өзөлә. Нимәлер ғөрһөлдәп жуя. Кавказ тауындағы
жая. Зевстең хәzmәтсөләре Власть, Көс, Гефест Прометейзе
упкын өстөндөгө жаяга алып килгәндәр.

В л а с т ь.

Мин власмен. Власем бөттө шунда.

Көс.

Мин Көс. Минең көсөм тамам. Инде
Бығау көсө мине алмаштырыр.
Әйзә, Гефест, манирлекен күрһәт!

В л а с т ь.

Шундай сыңырзар жой, өс йөз быуат
Шылт та иткән урыны булмаңын.
Прометейзен бауырын сұқыр қошқа
Қорос сұқыш, тимер тырнақтар жуй.
Зевс әмере шулай.

Г е ф е с т .

Башқарырмын.

Бар китетегез, зинһар. Ңең булғанда,
Тынға ауыр. Қулдар эшкә бармай.

Көс.

Самалабырақ һөйлә, алла заты,
Без — Зевстең ике жазық теше...

(Китәләр.)

Гефест Прометейзе жаяга шакарып бығаулай. Зың-зың тимер
тауышы, сыңырзар сылтырауы ишетелә. Баш өстөндә бөркөт саң-
саң итә. Гефест эшен бөтөргәс, бығаулы Прометей алдына килеп
төзләнә.

Г е ф е с т .

Иң әшәке, яуыз, иң жәһәрле
Эш башқарым ихтыярымдан тыш.
Был қулдарым нисек жороманы,
Был күzzәрем шартлап сыйманылар?
Жәһәр төшнән минең һәнәремә!
Һалған нарайзарым көлгә жалын,
Мин жойған бар затлы алтын таждар
Иреп ажын. О, шәфкәтхең Зевс!
Рәссам булыр, бәйек шагир булыр
Улыңды һин палач яһаның бит.
Һин беләнең хөр күңелде нисек
Енәйәткә тартып, хур итергә!

Күңелем тартмаганды қулым қылды.
Ниндәй хурлык! Зевс жуша, имеш!
Имеш, ул да яуызлыктан түгел,
Кәрәк өсөн қыла яуызлыкты.
Ниңә кәрәк икән ул яуызлык?
(Илай.)

Күңелем қушмағанды қулым қылды,
Кисерә алнаң, зиннар, кисер мине,
О, Прометей!

Прометей.

Тукта шунда, Гефест!
Йәшең менән һаң яһама. Бында
Өс йөз быуат минең йәшәйнәм бар.
Дымлы науа минә килешеп етмәй.

Гефест.

Һин көләһең минең күз йәшемдән.

Прометей.

Күз йәшендең бар хажы шул булғас...

Гефест.

Мин үкенәм...

Прометей.

Ә мин шуны беләм:
Ихтыярның йәки ихтыярҙан
Әшәкелек қылып бысрангандар,
Бына шулай тәүбә итә-итә,
Изге куренергә маташалар.
Йәнәһе, улар йомшак күңеллеләр,
Йәнәһе, улар үкһеп илай белә —
Азаж...
Исманам, ир бул. Қылғаныңа
Қырк төрлө гәфү норап торма,
Қырк ақлау табып бер үзенә...

Гефест (тора).

Кәһәр генә һүкһын һөнәремде!

Прометей.

Һөнәрең дан һинең. Оқталығың
Хаттин ашкан. Нисегерәк мине
(сынырырзарын сыйлтырата)
Кейендереп җуйзың. Тамаша бит!

Гефест.

Ни әйтһәң дә, һинә бәхилмен мин.
Тәқдиремде күтәрергә әзәрмен.
(Китә.)

Прометей.

Минең бауырымды талар җошто
Дагаларга, Гефест, оноңма!

Бәркәт саң-саң иткән, җанат елпегән тауыш ишетелә.

Әжәллеләр затын һейгән өсөн
Бына ниндәй дәрәжәләр алдым —
Бәйектән дә бейек Каф тауының
Түбәненә аштым. Газаптарзың
Иң югары тәхетеңә мендем.
Хақын белер микән әжәллеләр
Берәй заман ошо җорбандарзың?
Ә бит аллаға ла бәхет кәрәк,
Бик-бик кәрәк бәхет аллаға ла!
...Нимә һөйләйһең һин, о, Прометей?!

Изгелеген, яфаларың өсөн
Түләү кәрәк, тимәк, үзеңә лә?
Ваклашаһың, титан!
...Улай тиһәң —
Нинә минән түләү түләтәләр?..

Бәркәт саң-саң итеп Прометей өстөнә қуна.
Ах, тәүге җат бауырымды телде
Корос сукыш, тимер тырнаклы җош!
Иң һуңғыны җасан булыр икән?

Прометейзең әсәһе Фемида инә. Ул баштан-аяқ җара кейемдә.
Яланбаш, сәстәре сал. Прометей алдына баça.

Фемида.

Улым!

Прометей.

Эсэй!

(Бынтыла. Сынйырзар сыңлап китә.)

Фемида.

Ни хәлдәргә тәштәң?!

Прометей.

Күрәһендер.

Фемида.

Ниңә бар бәләләр
Минең еңкә генә яуа икән?
Балаларым! Ниңә бөтәгез ҙә
Зевскә баш бирмәң булдығың hez?
Ана ағаң Атлант, яза үтәп,
Көн менән төн тоташкан бер ерә
Иңе менән күкте терәп тора.
Инде ниңә ниндәй жаты яза
Бирзә Зевс. Бахыр уландарым!

Прометей.

Теләһәң генә ни әйт, тик, әсәйем,
Беззә «меңкен», беззә «бахыр» тимә.

Фемида.

Юк, юк, балам! Кара жайғынынан
Ақылдарын юйған әсәйенде
Кисерә күр. Юк, hez меңкен түгел,
Меңкендәргә мин қул heлтәр инем...

Прометей.

Ниңә килдең, әсәй? Хәлдәремде
Еңеләйтер сараларың юк бит,
Тик үзенде генә өзгөләйһең.

Фемида.

Үтәнәм, улым! Қылған жылығың өсөн
Фәфү hoра. Зевс кисерер һине.
Горурлығың ниңә юл туймана,
Аяғына үзәм йығылышмын.

Прометей.

Айны, әсәй, уян! Ңұшыңа кил! —
Әгәр йәберләнгән йәберсенән,
Әгәр жорбан шулай палаачынан
Ғәфү һорай торға, был йыһанда
Ғәзеллек һуң қасан килер беҙгә?
Қасан килер?

Фемида.

Мин һаңғырау, һұкыр:
Балам тотқонложта яфа сигә.
Бар ғәзеллек — шуны қоткарыуза.
Тәүбә килтер, улым, ғәфү үтен,
Шунан башка беззен сарабыз юқ.
Тәкәбберлегенә ирек биреп,
Югәннәзлекенә юл жуймасы.
Бүйһон, улым, Зевс қәэрәтенә.

Прометей.

О, ғаләмдең барлық әсәләре!
Ниңә шундай сая рухлы улдар
Табанығыз һуң һеҙ? Улдарығыз,
Ир еткәндә, хәтәр әштәр қылғас,
Һеҙ уларзы тәүбә килтерергә,
Үкенергә, қолдай баш эйергә,
Хатта тез сүгергә өндәйнегеҙ.
Ниңә өндәйнегеҙ? Өндәр булғас,
Беззен қүкрәктәргә ниңә шундай
Ярныу, батыр йәрәк налаһығыз?

Фемида.

Карыныбызза кем ятканын башта
Без белмәйбез.

Прометей.

Алдан беләнегеҙ һеҙ,
Бары йыуаш, телнәз-тешнәз улдар,
«Ә» тигәндә «мә» тиеусе қолдар
Тыузырыр инегеҙме был донъяга?
Тыныс йәшәр ине ул сак бар әсәләр...
(Сыннырызарын сыңлатып қуя.)
Ниңә безгә шундай утлы йәрәк

Бирəнгегəз? Биргəс, үкенəнгегəз, —
Әсәй!?

Ф е м и д а.

Әсәйенде рəниятəнең...
Мин үкенер инем, бисаралар,
Нишаналар тапнам; йыуаштарга,
Юнхəзəргə күкрəк hətəm бирhəм,
Мин үкенер инем... О, Прометей,
Үкенмəйем һине тапканым,
Үкенəм шуга: һинең язаларзы
Үзəм күтəрергə ихтыяр юк.
Улдар өсəн яза күтəрə алhək,
Тыныс булыр инек без — әсəлəр...

П р о м е т е й.

Фазапта ла якты йəзəңə мин
Кара якмам, әсәй, һин тыныс бул.
Зар hүзəмде ишетə алмаң Зевс,
Тик тəүбəлəр минəн талап итмə!

Ф е м и д а (*асылына жайтып*).

Моғайын, һин жаклыныңдыр, улым,
Һин бит миңең балам — Фемида улы,
Fəzel хəкəм аллаһының улы.
...Ниндəй оят! Уз баламды үзəм
Золом, fəzelhəzəлек жарышынында
Баш эйергə өндəп өгəтлəнem.
Акылымды жайғы томаланы.
Ах, шул жайғы — бала жайғылары...

П р о м е т е й.

Бар кит, әсәй. Һинең ғазаптарың
Уз язамдан әрнеүлерəк миңə.
Бүтəн килмə, әсәй. Өс йəз быуат
Үтеп китер әле. Күрешербəз.

Ф е м и д а.

Яфаларза вакыт акрын ага.
Хуш. Сабыр бул, улым. Сабыр бул!

Фемида китэ. Яңынан беркəт саңқызы ишетелə. Ул Прометейзе талай. Прометей өн сыйгarmай. Мəк яланы, яктылык Прометей

менән Агазияға төшә. Агазия, ярзам норагандай, Прометейға
хыйына.

А г а з и я (*hiçkənen*).

Икәү бергә жот оскос төш күрзек.
Өнөмә кил, йәнем, өнөмә кил!

П р о м е т е й.

Был — төш түгел, минең күрәсәгем.
Язмыш аллалары исқәрттеләр.

А г а з и я.

Кире жайт уйыңдан, о, Прометей!

П р о м е т е й.

Кире жайтыу — һинән ваз кисеү ул,
Үз-үзәмдән, тимәк, ваз кисеү.
Юк, юк! Мин — Прометей.
Каарым ныڭ минең.
...Өс йөз быуат тиң үк үтеп китер,
Һин әжәлнең булып, мине көтһәң.
Тәүәkkәлләнem мин, Агазия!
(*Караңғылана башлай.*)

А г а з и я.

Жысып-жысып тосакласы мине!..
Тағы бер жат, тағы бер жат, аллам...

Ут һүнә.

Зевс нарайы

Гефест төзөгән затлы нарай зарзың берене. Төпкө усақта йымылдаپ
кумбер кейрәй. Зевстен илаһи уты шулай яна. Власть менән Көс
нақта тора.

В л а с т ь.

Бәтә затлы нәмә — тотконложта,
Бәтә җиммәтле зат — бик-йозакта,
Бик-йозакта, йәгни быгаузарза.
Аңламаңың ошо аллаларзы —
Тыйыр булгас, ниңә бар җылалар,
Бикләп түйыр булгас, ниңә асалар?
Ошо утты күпме заманалар
Һақлап торабыз без. Аңламайым,

Кемдән, ниңе нақлайбыззыр уны.
Нин әйт әле...

Көс.

Мин жара көс бары.
Тәнре қылғандарзы тикшерергә
Башым етмәй. Етһә, хокуғым юк.

Власть.

Тимәк, барлы-юклы ақылың да
бикле?

Көс.

Нинә мәглүмерәк. Нин Власть.

Власть.

Мин дә һұкыр, наңғырау власть кенә,
Йәшен түгел, күкрәу генәмен мин —
Зевс йәшненен күкрәумен.

Көс.

Хикмәтле һұз һәйләп жүйзың әле.
Власть ауызынан ишетеу сәйер.

Власть.

Ялжтым мин. Биззем.

Көс.

Нимәкәйзән?

Власть.

Натмаң булнаң, әйтәм.

Көс (кыскырып көлә).

Бәлки, натыр За инем,
Киәфәтен хөртей, күп бирмәстәр.

Власть.

Көлмәйерәк тор! Наткан-алған сақта
Власть йөзөнә жарап тормайзар ул —
Бынышын мин беләм.
Натмаңыңмы?

Көс.

Натыу-алыу минен кәсеп түгел,

Уның менән Хәйлә шөгөлләнә.

Ә мин — Кәсмән.

(Үсләшә биреп.)

Рәхим итеп кенә...

В л а с т ь.

Бер үә юкка кәпәренмә улай.

Әйтәм. Тыңла.

К ө с.

Тукта! Ашықмай тор. Әгәр серең
Эсенә һыйха, әйтмә, сыза, түз.
Һыймаç булха, әйзә түңкәреп җүй.

В л а с т ь.

Һыймай. Шартлап барам... Йөзәнем мин,
Юк нәмәнең күләгәһе һымак,
Ялған власть булып йәшәүемдән.
Нимә эшләп һуң Власть була тороп,
Мин Зевскә тейеш буйһонорға?
Мине Власть итеп яраткас, ул
Үзе миңә баш әйергә тейеш,
Бойороктарзы, бәтә әмерзәрҙे
Уга үзәм — мин бирергә тейеш,
Мин Зевстең тупнаһында түгел,
Түр башында ултырырга хаклы.
Минән өстөн һис бер тәрлә зат юк!
Мин — Власмен!!
Бакһаң... — Хурлығы ни! —
Карауылда торам эт шикелле.
Бәтә затлы нәмә тотконлоқта...
Хатта үзәм дә...

К ө с (аптырап тыңлай).

Аба-ба-ба! Һалдың хәбәрзә, әй,
Телеңә, ахыры, шайтан төкөргәндөр!
Былай булғас, Баш Алланы хәзәр
Тәхетенән тәртөп тәшәрәнең дә
Урынына менеп ултыраһың.

В л а с т ь.

Юк, тәхеттә үзе ултырғын ул.
Ә мин иң үның елкәненә
Менеп атланырмын. Ул сағында...

К ө с.

Әйзә йәһәтерәк! Туйғансы бер
Көлөп қалыр инем, эсте тырнап. Ха-ха!

Кайзалаңыр герһелдәу ишетелә лә қапыл тына.

В л а с т ь (*шикләнә*).

Сеү! Шаулама. Мин әйттем дә жайттым.
Әйтмәнем дә, хатта өндәшмәнем...

К ө с (*аптырап*).

Әйтмәгес, һуң нисек ишеттем мин?

В л а с т ь.

Һин дә ишетмәнең.

К ө с.

Аумакай һин, Власть.
Құз алдында қырқ тәсқә инеп,
Қырқ төрлө ҳикмәт сыйараңың.

В л а с т ь.

Мин Власмен. Ни қылнам да килешә,
Ни әйтһәм дә — дәрең, урынлы.
Ләкин әле һис ни әйтмәнем мин...

К ө с.

Әhem, әштәр шулай икән...

В л а с т ь.

Шулай.

(*Тынып тора. Тағы ярғып китә*.)
Сәнсегер! Құзле бүкән булып,
Құз әз йоммай, қымшанмай за шулай,
Мәңге һүнмәң утты нақла, имеш.
Шайтан қагылъыны инде уға?

К е с.

Зевс йоқлағанда тулап қал бер,
Ситлектәге үсал юлбарыстай...
Кәйеф-сафа аллаларзы йықкан.

В ла с т ь.

Қалай тыныс. Олимп үлеп йоқлай.
Без торабыз...

К е с.

Ңеләгәйзе йотоп...
Зевс табынында тау-тау ризық,
Мискә-мискә шароп талған...

Хур қыззарының мондо йырзары ишетелә. Үззәре лә, сакырыу жә-
рәкәттәре яһап, күренеп қалалар. Власть менән Көс нағайып қа-
рай. Тыңлайзар. Көс мауыбып тыңлай.

В ла с т ь.

Хур қыззары қалай мондаялар, эскә
котко һалып...

К е с.

Йә уларға
Карт аллалар менән күңелнөззөр...
Қалай сакыралар.

В ла с т ь.

Аззырғыстар...

К е с.

Юлдан яззырғыстар!
Сакырмагыз!..

В ла с т ь.

Власем етмәй был сихырға жаршы.

К е с.

Кире қағыр инем — кес-хәлем юқ.
...Күңелде бер йыуатып килнәк, бәлки,
Язық булмаң ине.

В л а с т ь.

Сауап булыр...

Талай өзөлөп-өзөлөп сакыралар...

К е с.

Нисек түзмәк кәрәк?..

В л а с т ь.

Арбанылар, тамам арбанылар!

Бөттө власем!

К е с.

Бөттө көсөм. Киттек!

Усағына

Бысағым да булмаң шул арала.

Кулын һелтәй, китәләр. Бер азъан Прометей инә. Кулында қамыш. Усакка яқынлаша.

П р о м е т е й.

Рәхмәт һеңгә, изге хур қыzzары!..

(Тыңлап тора. Бер азъан йыр тына.)

Ниһайәт, мин максатыма килдем.

Кул һонорға ғына жалды бары.

Тик бер нисә бертөк оскон алып,

Ошо журай эсенә һалырға ла —

Ергә!

Бер сittән Афродита сыға. Ул тонок. Башта Прометей уны күрмәй.

А ф р о д и т а.

Сеү, Прометей! Кес һәм Власть бында.

П р о м е т е й.

Алтын Афродита?! Һин яңғызың
Был сәғәттә Зевс нарайында?

А ф р о д и т а.

Һине искәртергә, курсаларға

Килдем. Ниәттәрең фажигәле.

Ниәтләргә ашыкмай тор. Тыңла!

Һине сиккез бәлә кәтә, титан!

Прометей.

Уныңын беләм.

Афродита.

Күрер газаптарың
Ақланырымы?

Прометей.

Эйтә алмайым алдан.

Афродита.

Үлсәп жара: әзәп, тәзәр белмәс
Тома наzzан шул әзәмдәр өсөн
Бәхетенде жорбан итәсәккәң.
Азатлық һәм дәрәжәндә биреп,
Алмашына нимә алырның һүң?

Прометей.

Зевс жәһәрләһә, кешеләрзең
Рәхмәтенә, бәлки, ирешермен.

Афродита.

Һаман сабыйның һин, и Прометей.

Прометей.

Кескәй җулы менән сабый тына
Тере күмер услай, йылан быуа.
Шундай сабыйлықтан арынмаһам,
Мин Прометей булып җаласақмын...

Афродита.

Ә мајсатың?

Прометей.

Минең мајсат — Кеше.

Афродита.

Күзенде ас. Жайза һүң ул Кеше?
Унда һұкыр, ғәрип, қырагайзар,
Бер-беренен талап, ғұмер һөрә.

Прометей.

Эгәр ниәтемдән кире тайтһам,
Шул һин эйткән гәрип-гәрәбләр,
Дөм нұқырзар, аңғыз томаналар,
Әзәп белмәй торған иманһырзар,
Себен урынына үрсей-үрсей,
Бар донъяны бағып алышар ҙа,
Анау йәшел, аяз, йәш планета
Нишаналар иле булып китер.
Ә нұцынан Зевс, эсе бошна,
Изеп, қырып ташлар бетәһен дә.
...Күзем асық минең, Афродита.
Инде Кеше күзен аласақмын.
Нәм күрһен ул үзенең ниндәй матур,
Ниндәй көслө зат икәнен.
Бәлки,
Миңә рәхмәт укыр килеп бер сақ.

Афродита.

Рәхмәт көтмә, азак қыйын булыр...
...Күрәм, бәхәс бушка. Сызамлы бул,
Бейек, бахыр, фажигәле алла!

Прометей.

Рәхмәт ниңә, гүзәл Афродита!
(Камышын һүзып үтка ынтыла. Ут
осткон сәсә башлай ҙа, туктай.)

Афродита.

Сабыр! Власть менән Кес тегендә
Кәйеф аса. Барып мәжлестәрен
Уртақлашайым мин.
(Баш эйә.)

Хуш, Прометей!

Прометей

(усакта кила. Осткон сәселә башлай.
Прометейzen үт төшә. Йөзөндә
тантана).

Донъя яралыуы бер бейек мәл
Ине. Икенсөһе, бәлки, ошо —
Мәңгелеккә тиңдәш бер секундтыр,

Зевс усағынан ут алып мин
Кешелекте әжеленән айырам.

(*Камыш эсенә оскондар ала.*)

О, бөйөк мәл! Құлымда ут. Осам!
— Һаумы, планета — Ер! Һаумы,
Кеше!

Ғаләмгә оса, артынан нур юлы һүзүлшіп қала. Бер аzzан, нимәлер
ниженеп, Гермес инэ. Ләкин ул башта усакқа итибар итмәй.

Г е р м е с .

Эсем тулы шом, шик. Бөтәне лә
Хәйлә кора төңлө, төрлө-төрлө
Мәкер қыла төңлә. Бар аллалар
Йоклағанда күзгә йоқо кунмай,
Көн-төн шикләнеүзән. Бөгөн бигерәк...
(*Усак яғына қарай. Власть менән Көстөң
юқлығын күреп, шашып қала. Ергә төшөп
калған ике-өс саткыны шәйләй. Ике йоզ-
роғо менән маңлайын төйөп, урле-қырлы
никерд.*)

Харап булдым! Харап булдым! Харап!
Власть! Көс! Һеҙ қайза? Дезертирәр!
Һатлық йәндәр! Тамук киңеүзәре!
Утты урлағандар! Утты! Утты!

Власть менән Көс жосақлашып килеп инәләр. Улар қызмаса,

В л а с т ь .

Беҙ ни бында! Ниңә һөрәнләйнен,
Қылый Гермес? Сәбәләнмә улай
Төн йөзөндә.

К ө с .

Зевсте уятырғың.
Тccc! Шаулама. Ана бар, баш төзәт.
Үнда әле қалды.

Г е р м е с .

Алийттар! Ах! Асық ауыззар! Ах!!
Кес инде ул тыумыштан уқ ахмак,
Ниң һин, Власть, ни жараның? Власть!
Ниңә әйтәм.

В ла с т ь (*башын сайкай*).

Шулай илерерлек
Ни булды әле?

Г е р м е с.

Утты урлагандар!
Бына... Бына... Оскон түгелеп жалған...

В ла с т ь (*аңына килеп*).

Бөттөк! Бөттөк!

К ө с (*таралып төшэ*).

Бөттөк, былай булғас,
Юқта хәмерен әсеп бөтәрмәнем...

(*Саң һұғырға тотона*.)

Бөттөк! Бөттөк! Бөттөк! Бөттөк!..

Баяғы мәжлестә булған бөтә аллалар абына-һөрөнә килеп залға тула. Т а у ш т а р: «Нимә булған?», «Ниңә саң қагалар?», «Зевс әллә тағы табын йыямы?», «Урлагандар, ти», «Зевсте урлагандар?» «Кем урлаган Зевсте?» Зевс инә. Аллалар шак жата. Гермес уның аяғына барып йығыла.

Г е р м е с.

Язаңды бир! Жаты язаңды бир!

З е в с.

Кемгә?

Г е р м е с.

Миңә.

З е в с.

Асықлад әйт — ниңә?

Г е р м е с.

Миңә! Утты урлагандар!

З е в с.

Яза азаж. Кем урлаган? Власть?
Эй, Көс?

В л а с т ь.

Без күрмәнек, хаким, язанды бир.

З е в с.

Яза азак! Кем урлаған утты?

Г е р м е с.

Эзенә тәшәп әле өлгөрмәнem.

З е в с.

Һәммә аллалар ҙа ошондамы?
Гефест, барла!

Г е ф е с т (*Aкhaiй-тукhай барлап*).
Вында бугай кеүек.

Т а у ы ш т а р.

- Бөтәһе лә вында!
- Кемдер юқ бит!
- Кем юқ?

Г е ф е с т.

Кисер, Зевс. Прометей юқ!

Т а у ы ш т а р.

- Қайза Прометей?
- Эй, Прометей!
- Прометей-ей!
- Прометей юқ!

З е в с.

Тимәк, ул урлаған.

Ах, Прометей!

Һин күктәргә хыянаттар җылып,
Барлық аллаларға, җанундарға
Таршы сыйтың. Зевс ҝәзрәтенә
Кул күтәрзен. Үсем җанмаң һиңә
Ниндәй генә яза бирһөм дә мин...

Т а у ы ш т а р.

- О, гәйрәтле титан, харап булдың!
- Һәләк булдың, мең һөнәрле алла!

Г е р м е с .

Власть менән Көскә әмерең бир —
Күшүп етеп, тартып алһындар за
Кире жайтарындар изге утты.
Улар менән үзем бергө осам.

З е в с .

Унан тартып алғаң, бүтән урлар.
Юк! Юк! Бында хәйлә, хәйлә кәрәк...
Ул килтергән уттан кото осоп,
Әзәми зат үз аяғы менән
Тапап-тапап һүндерергә тейеш.
Инде шул сақ
Юлдан язған угры
Фәрлекенән, асыу, хурлығынан
Үз тештәрен сәйнәп йотмаһамы?
Ошо алтын таяк тимер булыр!

(Таяғын ырғыта.)

Эй, Эрида! Гермес! Бына етте
Неңзәң сират һәнәр күрһәтергә!
Ергә осогоз, Прометейзе узып!
(Гермес менән Эрида юк була.)

...Яза азак! Бәтә гәйеплеләр,
Фәйенгәззәр хәкәм ителәсәк —
Яза азак. Әммә ул язаның
Азагы юк. Булмаң бер қасан да...

Кот оскос тынылый.

Ут һүна.

Упкын яны

Как қаялы яр буйы. Аста упкын, тирә-якта зәгиф ағастар, горо төстәге һирак үләндәр. Гермес менән Эрида инә. Улар кешеләрсә кейенгән. Гермес арканына токсай асқан, Эрида таяк таянган. Эрида актай, Гермествоң ике җолағы ла һәләнеп төшкән. Таш өс-төнә ултыралар.

Эрида. Әзәм сифатында йөрөу қалай ауыр! Уф!
Был ер тигәндәре лә ژур икән, йәйәү атлагас, аяктар қалманы.

Гермес. Шыңшыма, иләниә. Ниндәй генә булғаң да, һин алла заты бит.

Эрида. Ни эшләп һин мине «ниндәй генә» ләр рәтенә кертең маташаңың әле, ә? Қылый! Афродита үзе шартларзай булып минән көnlәшә. Җарпыш! Минән кеслө иләниә юк — мин Ызғыш аллаңы. Мин бозғанды Зевс үзе лә төзәтә алмай. Иләк йондоҙзай ауызыңды самалабырак ас, һәрһөп бәткән карт буйзак! Тфу! (Тамам қыза.) Кире әйләнеп киттәм барзым булыр.

Гермес. Йә, асыл һүzzәренде сәсеп бәтәрзәңмә?

Эрида (*тынысланып*). Бәтәрзәм шикелле. Э ниң?

Гермес. Хәзәр инде тын ал.

Эрида (*токанып*). Ниндәй хәстәрле! Иреп китернәң! Әгәр әшен шундай әшәке булмаһа, бәлки, һиң күз зә һалыр инем.

Гермес. Хәзмәт яғы һинеке лә инде... (*Кұлын ھелтәй*.)

Эрида. Минең әшем — таза, намыслы әш. Бәтәнен дә күз алдында башқарам, аллаларзы йөзгә-йөз килтереп, үз җаршымда талаشتырам, исманам. Э һин гел астан киңәнең, тырнақ астынан кер әзләйнең.

Гермес. Их, Эрида! Үинең менән икебеҙ ике жата — бер кейем без! Шулай булмаңаң, Зевс был йомашто безгә құшыр инеме ни?

Эрида (*көлә*). Жата тураһында қызығ әйттең. Үин жатаның уңымы, һұлымы?

Гермес (*үйлап тора*). Үинән жалғаны, икенсөне...

Эрида (*уга был оқшай*). Бына, исманам, кавалер.

Гермес. Әтү!

Эрида. Қайза һүң үл әзәм тигән шәрәмәттәр?

Гермес (*тороп, төрлө сүп-сарзы тибеп сығара*). Қалдырып киткән сүп-сарзының жараганда, ошо тиရәлә булырга тейештәр. Құпме һөйек, мал тирене, көршәк ватықтары...

Эрида (*иңе китең*). Тәбиғәтте жалай бысряткандар!..

Гермес. Быныңы — башығына әле...

Эрида. Эй, кешеләр, әй, әзәмдәр! Қайза һез?

Гермес. Қилерзәр. Қетәйек.

Эрида. Мин кәтәргә яратмайым. (*Борғоланып ала*.) Бер нәмәне лә...

Гермес. Энем... Барыбер кәтәргә тура килә.

Эрида. Эй, Гермес! (*Маңлайына һуға*.) Идея! Аллалар бит ғауға қупкан ергә ябырыла. Могайын, кешеләр зә шулайзыр. Әйзә қыскырып талашибыз.

Гермес. Иллә хәйләкәрнең, уң жата.

Эрида. Кем уң жата?

Гермес. Йин!

Эрида. Э ниңде уң, ә нұлы түгел?

Гермес. Улайна нұлы — нул жата.

Эрида. Э ниңде нұлы? Ниңде уңы түгел? Ниңде нұзенде тормайның?

Гермес. Йинеңсә булын — уңы, уңы, уңы...

Эрида. Ниңде әле минеңсә булырға тейеш, ә ниңеңсә түгел?!

Гермес. Ярай, ярай, минеңсә булын!

Эрида. Ниңде йинеңсә? Йинең ни ерең артық? Ни ерең?

Гермес. Юқ, артық ерем юқ!

Эрида. Ниңде юқ? Йин ир бит! Ниңде артық ерең юқ? Йин юнхең, исәүән, булдықтың, хозай актығы!

Тамам ызышып китәләр.

Гермес. Йин буш баш илаһиә, янъялсы, гәйбәтсе бисә!

Эрида. Мин буш башмы? Хәзәр бына башыңдағы бертеқ сәсендө жалдырмайым. (Гермesten, сәсен йолкорға тотона, ассе тауыш сыға.) Бына ниңде! Бына ниңде! Башың урынында ихтиозавр йомортқаһығына топор қаласак! Іалбыр қолатқылы йомортка!

Гермес. Етер! Етер, тим!

Был сақ таштар араһынан боңа-боңа әзәмдәр сыйға. Улар Гермес менән Эриданы уратып ала. Тегеләр, кешеләрзе күрмәмешкә нальшып, һаман тартқылаша.

Әзәмшаш (килеп баш эйә). Мин әзәмдәр башлығы — Әзәмшаш булам. Нең кем? Эй, тим, нең кемдәр булаңығы?

Эрида. Күрмәйнеңме ни? Ир менән жатын!

Әзәмшаш. Уныңын күрәбез ә... Жайлан килеп сыйктығы? Нең минең биләмәгә? Етмәһе, үз өйөгөззә шикелле, рәхәтләнеп талашанығы?

Гермес. Әүел беззән татыу, беззән бәхетле кеше юқ ине.

Эрида. Иркәләшеп, неңешеп түя алмай, сөкөрзәшеп кенә йәшәй инек.

Гермес. Бер-беребеззен бер гэйебен, бер хатанын, бер яманлыгын күрмэй инек, белмэй инек, ишетмэй инек.

Эрида. Хэзэр бынау нишанага өйлэнде! Фу, хэшэрэт!

Гермес. Тукта, тим, албасты!

Эзэмшах. Ниндэй зэхмэлт җағылды һуң һеҙгэ?

Эрида. Ҙағылды шул, җағылды! Бөтөн лэ зилзэбэр килде, беттө, дөмөктө! (Илай.)

Кешелэр.

— О, бисаралар!

— О, бәхетхөззәр!

Эзэмшах. Бәйнә-бәйнә һәйләп бирегез. Бәлки, берэй төрлө ярзам итэ алырбыз.

Эрида. Эш узган инде. Хэзэр безгэ ярзам итеу берэүзен дэ җулынан килмэй, хатта Зевстен дэ...

Кешелэр араһында борсолоу башлана.

Гермес. Һеҙгэ гибрэт өсөн һәйләп үтэйем, шулай за... Эүл заман беззен биләмдәгэ бәтә кешелэр, бына һеззен шикелле, татыу, имен, тыныс йәшэй ине. Бынынын әйткәйнем бугай инде.

Кешелэр.

— Унынын әйттец.

— Эйттец.

— Ары ни булды?

Гермес. Прометей тигэн бер азғын, мәртәт алла, күктән ут килтереп, беззен һәммәбеззә яктыртты. Бакһаң, барыбыз за йәмһеҙ, гәрип-ғәрәбә булып сыйкытк. Құз асып йомғансы бер-беребеззән һууынып, бизеп киттек. (Эридаға.) Һи-и, шәкәтхеҙ, пәрәй алмаштырган бисә!

Эрида. Кит! Үйнаштан тыуған нәмәкәй!

Эзэмшах. Без әэ, бәлки, гәриптәрбеззәр, әммә улай бизешкәнбез юқ, Зевскә шәкөр.

Гермес. Прометей уты җағылмағас, гәриплек күренмәй ул. Элек минең бер битет җояш, бер битет ай ине, хәзэр бына бер яңагым аж таш, икенсөнә жара ташка өйләнде.

Эрида. И-и, ике йөзлө мәлгүн! Кылый Иблес!..
(Әзәмшашка.) Тыштан яктыртыуы уның бер хәл әле,
Прометей уты бәндәләрзе үтәнән-үтә яктырта. Эс-бауы-
рың, эсәктәрең, эсәктәрең эсендәге бөтә мәлкәттәрең
куренеп тора.

Кешеләр.

— Зевс, үзен һакла!
— Шул бәләнән һакла беззе!

Эрида. Был ғына та түгел. Бер-берендең нимә уй-
лағанын, нимә ниәтләгәнен, ниндәй мәкер, ниндәй хәй-
лә жорғанын күреп тораңың. (Гермескә.) О, оятның, эсе
тулы этлек, мутлык бынау җәбәхәттең. Уйнашсы!
Уйында тагы бүтән бисәме? Бозоң! Үтәнән-үтә күренеп
тора. Шакшы! (Кешеләргә.) Бәтә қылғандарың, қыла-
сактарың донъяга ана шулай фаш булып тора. Бына
ниндәй яфаларга тарыныңк без!

Кешеләр.

— Ошо бәләләрзән һакла, хоза!
— Язалама! Зевс, мәңге табынырбыз ниңе!
Әзәмшаш. Бәлки, ундей каза беззе ситләп үтер.
Гермес. Юк! Прометей хәзер бында килә.

Кешеләр.

— Бында килә?
— Мәхшәр җуба былай булғас!
— Ниңәр генә қылмаң кәрәк хәзер!
Әзәмшаш. Бәлки, берәй сара табып булыр!?

Кешеләр.

— Сара тап, Әзәмшаш!
— Зинһар, таба күр!
— Курсала беззе!

Гермес. Эйе, бер сара бар. Тик без аңың бул-
дык, ахмаж булдык, уны җулланманың.

Әзәмшаш. Өйрәт беззе. Мәңге хеәмәт итербез.
Гермес. Прометейзең Агазия исемле кәләше бар.
Әзәмшаш. Беләбез. Беззең җан җәрәшебез ул.
Тик тәсө, күңеле менән безгә тартманы. Ят булды.

Кешеләр.

- Беззә сихырлап, йәнебеззә әсир итте ул.
- Без унан куркабыз. Уның аллаһы бүтән.

Әзәмшәh. Шаулашмағыз! Кәңәш тыңдайык.

Гермес. Агазияны Прометей бар йыһандан артық ярата. Эгәр Прометей ут килтергәнсе уның кәләшен урлап өлгөрһәгез, уға әйтер инегеҙ: «Эгәр утты кире алып китмәһәң, Прометей, без Агазияңды үлтерәбез!» — тиер инегеҙ. Агазияға табына ул. Еңел генә корбан итмәс уны. Эгәр тиңкәреләнеп, был шарттығызға күнмәһә, утын тартып алғызы за ергә тапап һүндерегеҙ. Агазияны анау упкынға атығыз! Уты ла, кәләш лә юқ булын.

Әзәмшәh (*икеләнеп*). Ул алла бит. Үзе бер һелтәүзә беззәң бөтәбеззә қырып ташлаһа һун?

Гермес. Ул — дани алла. Қара көс қуллана, яза бирә белмәй. Бөтә кәрһеҙлеге, көчөөлөгө уның шунда...

Ерида. Уты жамыш эсендә булыр. Без уның азак қына белдек, башта анра инек, кәңәш биреүсе булманы.

Әзәмшәh. Оло рәхмәт һөзгә, о, бисара ир менән катын! Һөззәң бәхетһеҙлекегез безгә именлек килтерер, күрәһең. Төйәгебезгә, түребезгә рәхим итегеҙ, булған хөрмәтебеззә күрһәтербез.

Гермес. Сакырыуығызы қабул итә алмайбыз. Без бар ерзә ығыш-талаш, дошманлық, бәлә, тәһәр, бәхетһеҙлек яуып торасаң. Безгә Прометей уты йоқкан. Һөзгә қаза булғыбыз килмәй. Бар, китеgeҙ. Имен ғумер һөрөгөз!

Кешеләр.

- Ниндәй изге заттар!
- Қалай иманлылар...

Кешеләр акрынғына сығып бетә.

Ерида. Нисегерәк тилерттек әзәмдәрзә! Улар за, аллалар кеүек үк, хаж һүзгә жараганда бинахагына тиңерәк ышаналар икән. Көлөрһәң дә (*кеткелдәп көлә*), иларның да (*илай*). Прометейзе қызғанам. Ни тиңәң дә, мин бисә затынан шул. Қүңелем йомшаш.

Гермес. Эйе, йомшактар шул һинең таш күңелен менән миңең тимер йөрәгем...

Ут һунә.

Мәк яланы

Яландың яртыны яп-якты, яртынына күләгә төшкән. Аяз якта күрәндән мәктәр был юлы ике төстә: қып-қызылдар һәм җап-караптар. Якты яктан күләгәгә табан боса-боңа кешеләр уза. Улар кемделер эзәрләйзәр, күзәтәләр. Бер аззан якты якта Агазия күренә.

А г а з и я .

Ярылды был йыһан җап уртага.
Бер як — якты. Бер як — дөм җараңғы.
Бер яғында — һәйәү.
Бер яғында —
Жара нағыш — һәйәү күләгәһе.
Тайны яғында һуң һин, Прометей?
Жанатыңды нурҙар иркәләйме,
Эллә жараңғылык талдырамы?
Зарығып, зарығып, зарығып бөттөм инде
Күпме минут һине көтә-көтә,
Һулышымдан, ана, қызыл мәктәр
Көйәп караялар. О, Прометей,
Ниндәй галәмдәрзә осаңың һин?
Жайт инде, жайт, аллам, Ер йөзәнә.
Нинең менән ошо планетала
Тик бер һулыш алһам, шул да еткән
Минә — әжәллегә. Шул да еткән.
Жайт инде, жайт, ирем — минең аллам,
Һайыуең менән мине бар итеүсем.
Жайт инде, жайт! Юкһа жараңғылык
Яктылыкты, ана, қысырыклий,
Қызыл мәктәр жара көлгә җала,
Минә ауыр, миңә сиккез ауыр.
Галәмдәрзән шулай ирен көткән
Ерзә иң беренсе жатынын мин.
Бынан ары миллион йылдар буйы
Минең һенделәрем, күккә жарап,
Йыһандарзан ут алырга киткән
Һайгәндәрен шулай көтәсәктәр,
Уларзың да һулышынан шулай
Қызыл мәктәр кейәп бөтәсәктәр.
Эйе, еңел булмаң уларға ла.
...Тик жайтнындар ғына, без кетәрбез.
Без түзәрбез. Тик жайтнындар ғына...

Хәбәрәре түгел, ә үззәре җайтһын.
Без кетөрбөз...
(Ике кулын күккә һона.)

Ошо сак әзәмдәр Агазияны акрын гына уратып ала.

Ә ү м ш а h.

Кемде шулай көтәһен, Агазия?

А г а з и я (hiçkənep kitə).

Прометейзе!

(Шатланып.)

Ул бит ўт килтерә!

К е ш е л ә р (gey килеп, олоуга оқшап).

— У-ут? У-ут?
— У-у-ут?! У-у-ут?!

А г а з и я
(кешеләр ўт көтә тип үйлай. Күккә
ынтыла).

Тиҙерәк кил, һине кешеләр көтә.
Ана, кешеләр көтә! Ашык! Ашык!!

К е ш е л ә р (коттары осон).

— Ут-ут-ут-у-у-ут!!
— Ут-ут-ут-у-у-ут!!

А г а з и я.

Анау тәштән зәңгәр күк жапкаһы
Асылыр ڇа, нур йылғаһы булып,
Прометейзең юлы нұзылып җалыр —
Гел бер ерзән шулай юл яра ул...

(Кешеләр уны тагы ла тығызырақ
урата.)

Нең, кешеләр, қыуаныстан исереп,
Бажетегезгә сумып, онотмағыз,
Прометейгә рәхмәт укый-укый
Баш эйергә. Юкна азак оят булыр...

Әзәмшаш (*аяк тибә*).

Етте, хыянатсы! Берәзәк алла менән
Никах-ниңең зина қылышуың аз!
Хәзәр инде бөтә әзәмдәрзе
Һәләк итәһенме ут килтертеп?
Нинә һүң без ниндәй зыян қылдык?

(*Йомшарып.*)

Дөрең, һине яратмайбыз. Әммә
Без ғәйепле түгел. Сәбәпсөне
Үзен булдың — безгә төң бирмәнен.

А г а з и я (*аптырап*).

Ни һәйләйнең, Әзәм? Изге уттың
Катнашы юқ беззен вак талашка.
Мине түгел, утты яратығыз, —
Беләнгеззәм, ул иланы ут...

Әзәмшаш (*булдерә*).

Беләбез шул! Құктән ут килтертеп,
Эсебеззә тышка әйләндереп,
Беззен бөтә фекер-фигелдәрзен
Құзәтсөне булып, күргәненде
Үз аллаңа ташып торасаңың...

А г а з и я.

И Әзәмшаш, нахак һәйләйнең бит.
Аллаларзан жүрк!

Әзәмшаш.

Жүржамын шул!!

Кешелэр.

- Без куркабыз!
- Ут — hәләкәт!
- Ут ыңғыш сыгара!
- Ут — жоткосо!
- Ут — ошаксы!
- Ут — оятныз!

Агазия.

Күктән ергә килер изге утка,
Ялган hәйләп, яла яғаһығыз!
Йә илаһи, ниндәй вәсвәсә был?

Әзәмшаш (онотолоп).

Илаһиҙәр күктә. Ерзә — без баш!

Кешелэр.

- Тәүбә, тин, Әзәмшаш.
- Тәүбә, тәүбә!

Әзәмшаш.

Тәүбә, тәүбә!
Ә шулай за бында, ерзә — мин баш...
Ишетәһегезме, мин баш! Йеҙ — аяктар!

(Аяк тибә.)

Агазия (бөтөнләй хафага төшөп).

Йеҙзе еңер hис бер жоралым юж.
Һәйәүем бар. Һәйәү жоралмы ни?
Жорал түгел. Һәйәү — жоралызылыш...
...Күзегез күргәс, үзегез таң жалып,
Хайран булып, рәхәт сигернегез.
Көтөгөзсө, сабыр итегеҙсе!
Бына-бына зәңгәр жапта асылыш,
Ярылған был йыһан йәнә бөтөн булып,
Көйгән мәктәр тағы қызыарырзар.

Әллә нисә галәмдәрзе үтеп,
Минең аллам килә, сырақ тотоп,
Үзөм осам, осам жарышынына,
Жанаттарым сыға! Пар жанатым...

(*Талпынып куя, ынтыла.*)

Әзәмшәһ.

Осмайырак тор әле (*тота*).

А г а з и я.

Ниңә осмаңка?

Әзәмшәһ.

Жолап тәшәүең бар.

А г а з и я.

Жоламам.

Косағына алыр аллам мине.

Әзәмшәһ.

Әле һине бүтән җуын көтә.
Зиндан җуыны. Еүеш, һалкын җуын.

А г а з и я.

Ни гәйебем өсөн ундај яза?

Әзәмшәһ (*кукка күрһәтә*).

Фәйепле — ул. Яза ниңә яуа.
Әгәр уттың ергә бер саткынын
Тәшөрә жалға һинең Прометейен,
Тәнен менән йәнең хушлашасаң.
Йә ут һинә, йәки тормош, найла!

А г а з и я.

Ут һәм тормош — бергә.

Әзәмшаш.

Бер юлы — юк!

А г а з и я.

Ут һәм тормош! Миңә бергә кәрәк.

Әзәмшаш.

Хәйер, уныңын аллаң үзе һайлар.
Һине нисек яратканын шул сак
Күрербез...

(*Кул һелтәй.*)

Үтә озак бушты лығырзайбыз.
Агазия! Мәк яланың менән
Бәхилләш. Йә башка килә алмаңың.
Яратаның бит һин был яланды. (*Кешеләргә.*)
Нимә көтәнегез? Йәгез! Йәһәт!!

Кешеләр, җулға җул тотоношоп, тере ситлек яңайзар. Агазия шул
ситлек эсендә җала. Уны акрын ғына алып китәләр. Агазия карыш-
май, аттай. Туктала.

А г а з и я.

И кешеләр, һаман йоклайһығыз.
Был бит һеззенән яман тәштәрегез,
Һаташыузырығыз. И кешеләр!
Касан ғына уянырзар икән?

Китәләр. Әзәмшаш арттарақ җала.

Әзәмшаш.

Ниңә уянырға? Йоклаһындар.
Йәшәһендер, йоколагы һымак...

Ут һүнә.

Китә. Озак пауза.

Упкын яны

Тынлыгк. Алыстан тантаналы моң килә. Ул җапыл фажигәлегә эйлә-
неп китә. Прометей инә. Қулында җамыш. Үл башта шат.

Прометей.

Минән бәхетлерәк алла юктыр.
Ергә
Ут килтерзем. Һейгәнемә
Мәңгелек йән һәм мәңгелек һулыш
Алып килдем. Күпме галәм үтеп,
Мин яныңа жайтым. Агазия,
Косағыңа жайтым.
Мин ашыктым,
Берҙе бергә қушып, қуш булырга...
Шулай остом. Остом. Һис жасан да
Был тиңлем үк осканым юк ине,
Тын йыңанда җанат елпеүемдән,
Йылғалағы һары томбойоктай,
Тирбәлешеп җалды планеталар.
Хатта бер сақ җапыл җаушау алды.
Ярныуымдан, шашкын шатлығымдан
Үзәм дәрләп янып китәм бит тип.
Агазия! Жайтым. Был донъяла
Минән бәхетлерәк алла юктыр:
Ут килтерзем ергә, жот килтерзем.
Утты утка қушкас, инде әзәм
Балсыңка йән өрөр, тимергә — кес,
Агаска моң, таштарга тел бирер.
Кешеләр! Мин килдем. Һез әзәрме?

Шомло геүләү ишетелә: «У-у-у-т», «у-у-у-ут...» Прометей, гәжәп-ләнеп, як-ягына җарай. Агазияны эзләй. Сығып китә, кире инә.

Көтәм, тине, Мәктәр яланында...
Кызырып сыктым. Эзә генә җалған.
Бында ла юк... (Эзләй.)
Ерзәң иң һәйкәмлә,
Иң-иң гүзәл заты, җайзаңың hin?

Караңғынан сығып, Прометей алдына бәкөрө бер ишина килем баça.

Нишина.

Ерзәң асыл заты бына мин ул.
Мине сакырзыңмы?

Прометей.

Нин асыл зат?

Нишана.

Эйе, зифа, сибэр...

Хатта бер һылыгу тың миңә гашик.

Прометей.

Нұкырзып ул.

Нишана.

Күзле. Ләкин күрмәй,

Кешеләр күрмәй беззең гәриплекте.

Нин күрәнең. Ниңә күрәнең һин?

Тұлында ут, шуга күрәнең һин...

(Капыл Прометей әзен аягына йығыла.)

Ут кәрәкмәй безгә! Юқ, кәрәкмәй!

Түй, фаш итмә беззе!

Мәсхәрәләр җылма!

Илт утыңды кире! Кире! Кире!!

Аяғурә баса, Прометейгә яқын уқ килә. Прометей сиғенә.

Әгәр тыңламанаң, үкенернең.

Нишаналар аяу белмәй улар...

Прометей таршынына тагы ике гәрип килем баса.

Нишаналар (бергә).

Кире алыш кит утты! Юғиңә

Үкенернең! Үкенернең! Үкенернең!..

Караңғынан атылып сығып, берир менән жатын Прометей алдына теңләнә.

Жатын.

Харап итмә беззе, о, Прометей!

Без йәмһеҙбез, гәзәтебез насар,

Эсебеззә иләс уй, мәкерлек,

Томаналық ята. Әммә, аңла,

Без шиктәрән азат. Без нұкырзар,

Күзбез күрә, күңелебез күрмәй.

Нұкыр көйө жалдыр күңелебеззе!

И р.

Бер-беребеззэ үлеп яратабыз.
Һукыр һөйөү, һукыр иман менән,
Һукыр ышаныузар менән яратабыз.
Күңел күзбеззэ асма, тәңре!

К а т ы н.

Ээззәренде үбеп, инәләмен:
Һәләк итмә беззәң мөхәббәтте!

И р (*илау катыш инәлен*).

Утыңды һин бынан алып кит тә
Бүтән ерзә бүтәндәргә өләш.
Кемгәлер ул, бәлки, кәрәктер ҙә...

К а т ы н.

Мәрхәмәтле алла, изге алла!
Айыра күрмә мине хәләлемдән!

Бер нисә пар, қараңғынан сығып, шулай ук Прометей алдына
төзләнә. Прометей, камышын күкәгенә қысып, бәтәнләй катып
кала.

К а т ы н д а р (*бергә*).

Айыра күрмә мине хәләлемдән!!!

И р з ә р (*бергә баш эйәләр*).

Зинһар, тәңре, зинһар! Зинһар!
Зинһар!

Айыра күрмә беззә! Һиңә генә
Мәңге тօғро толдар бұлырбыз...

Қараңғынан ақрын гына зиға йәш қызы сыға.

К ы ҙ.

Мин матурмын, күрәңеңдер, алла.

Прометей уға жарай, қызызың йөзөнә яктылық төшө.

П р о м е т е й.

Күрөм.

Ж ы ҙ.

Сихри утыңды ал минән.
Һин күргәнде әгәр кешеләр күрһә,
Сибәрлегем өсөн гүмер бакый
Үс алырзар минән. Утыңды ал!
Минең сибәр апам — ояның қош —
Ниндәй бәләләргә тарыны, ана.
Бына тәпһөз упкын. Сырагыңды
Быргыт шунда, ырғыт, и илаһым!
Алла булнаң, қызған! Шәфкәтле бул,
Агазия көнөнә жалдырмасы!

(Прометей төртләп китә.)

П р о м е т е й (сакыра).

Агазия! Қайза Агазия?

(Яуап юк. Тынлык.)

Хатта шаңдау ҙа юк. Агазия-м!

(Бәргеләнә.)

Һин исәнме? Һин тереме? Агазия!

Караңғынан Әзәмшаш сыга. Кешеләргә күл һөлтәй, улар ситкә-
рәк һибелә.

Әзәмшаш.

Әлегә исән. Һин теләһәң, хатта тере-
калыр.

П р о м е т е й.

Агазия!

Әзәмшаш.

Уның тураһында азак.
Тәүзә әле мин — Әзәмшаш үзем
Һинән допрос алам, бөйөк алла.
Кызыл тандан жара төңгә сақлы
Һузылып киткән ерзен хужаһы — мин.
Нинә килдең безгә?

Прометей.

Ут килтерәм.

Әзәмшаш.

Кем һораны уны һинән? Минме?
Аяғында аунап яткан бынау
Фәриптәрме?

Тауыштар (каранғынан).

- Һораманың!
- Безгә ут кәрәкмәй!
- Қуй, қуй, қуй...
- У-у-ут, у-у-ут...

(Геуләү ишетелә.)

Әзәмшаш.

Кем һораны?

Прометей.

Мин алламын, Әзәм, мин данимен —
Көзрәтем киң, ләкин тәһәрем юқ —
Кешеләргә нимә кәрәклекте
Алдан күреп, алдан тәсмөрләйем.
Ер жарынында бәрәләңгән оскон
Иләни ут менән қауышыу кәтә.
Ике уттан тыуган ошо балкыш
Кешеләргә кәрәк, Ергә кәрәк.

Әзәмшаш.

Һораганды гына бирһен алла —
Артығын да түгел, кәм дә түгел.

Прометей.

Мин — Прометей, Әзәм, мин данимен:
Һораганды гына көтөп ятнам,
Аллалыгым жорор, данилегем
Эриданың киңкән тырнағына
Тормаң.

Әзәмшаш.

Торманаң нұң. Анау бахырзарға
(ерзә аунаған кешеләргә күрһәтә)
Нинең данилегең бик хәжәт, ти...
Дани түгел, гәскәр кәрәк миңә,
Ут кәрәкмәй миңә, әңдер кәрәк.
Килтергәннең икән, алып та кит
(камышка күрһәтә).

Прометей.

Быныңы мәмкин түгел. Кешеләргә
Тәгәйенләнгән ул.

Әзәмшаш (киңкен).

Мәмкин!

Прометей.

Мәмкин түгел! (Әрнеп.)
Ниндәй фажигә был?
Мин ашқынып, ярнып осоп килдем.
Шашып килдем, балкып, янып килдем.
Мин бит неңгә бәхет алып килдем...

Әзәмшаш (тыныс).

Ә без һинән бәхет һораманың...

Прометей (*hərənləp*).

Ерзен сабыйзыры, уянығызы!.. (*Kapyl tyynyп.*)

...Инде моратыма еттем тигэс,
Ниндэй яман хәлгә тап булдым мин.
Тик барыбер язмыштан юк узмыш —
Мин беләм бит *hezgə* ни кәрәген...

Әзәмшаш.

Мин дә беләм безгә ни кәрәкте —
Һин утыңды алыш китәсәкнең.

Прометей (*kətfrı*).

Юк! Камышты һындырам да хәзэр
Азат итәм утты. Бына шулай.

(*Kamышты һындырмаксы итә.*)

Әзәмшаш

(*huk barmagын күккә сөйә*).

Агазия?!

(*Ozak тынлык.*)

Прометей (*уқтала*).

Кайза Агазия? Агазия!

Әзәмшаш.

Агазия бында.

(*Citkə kyrhətə.*)

Ул натыла.

Прометей (*Fəjənpəllənep*).

Нисек... натыла?

Әзәмшәһ.

Ут хакына...

Прометей (*аңламай*).

Нисек... Ут хакына??

Әзәмшәһ.

Һиңә лә бит бәхет кәрәк, алла,
Бәлки, һиңә нығырақ кәрәктер ул
Беҙгө қарағанда... Хәзәр найла:
Бынау упқынға һин йә утынды
Ыргытаңың, йәки күз алдында
Агазиянды без ыргытабыз.
Икеләнмә, алла, ташла утты!

Прометей алдына килгән нишаналар, ирзәр, катындар уны упқынга табан қысырыглай баштай.

Тауыштар.

- Ташла утты!
- Һәләк итмә Агазияны!
- Ташла!
- Харап итмә беззе!

Прометей артқа сиғенә. Қамыш totқан құлын югары күтәрә. Кешеләр һикереп, қамышты тартып алмақсы итә.

Тауыштар.

- Ташла утты, алла!
- Ташла!

Әзәмшәһ.

Әй, Агазияны бында килтерегез!

Кешеләрзән яналған тере сиңлек эсендә Агазия килә. Ул әле алыс.

Т а у ы ш т а р.

- Агазия килә!
- Қәберенә үзе атлап килә!
- Ниндәй горур баça.

Ә җ ә м ш а h.

Һуңғы тапкыр әйтәм: һайла, Прометей!

Кешеләр язынан Прометейзе һырып ала, үзәк өзгөс тауыштар.

- У-ут-ут!
- Ут-у-ут-ут!..
- Ташла утты!

Ә җ ә м ш а h.

Үз бәхетенде үзен үлтерәнең, Прометей!

Т а у ы ш т а р.

- Ташла утты!
- Ташла!
- Ташла!?

А г а з и я яқынлаша.

П р о м е т е й.

Агазия!

А г а з и я

(ситтән).

Прометей! Утты ташлама!
Ташлама утты, Прометей! Ташлама!
Ер осконо миндә! Мин токанам.
Мин токандым!

(Агазия гөлт итеп токанып китә.)

Бәхил бул, һөйеклем! Бәхил бул!!

Прометей.

Илахи ут миндә! Мин токанам.

(*Камышты һындыра, үзе дөрләп янып китә.*)

Мин токандым! Агазия! Мин яныңа барам,
Жауышырға — ишетәнеңме?

Агазия.

Ишетәм, йәнен!

Прометей дөрләп яна-яна Агазияга яқынлаша. Күшілалар. Ике усақ бер була.

Прометей.

Бына жасан килеп бер булдық без.

Агазия.

Һуңғы тапкыр жысып жосакла миңе.
Мәңгегә етерлек итеп жосакла.
Ана шулай! Ана шулай жосакла!
Ирем миңең — аллам миңең!..

Улар дөрләп яна. Тынлыгк. Бәтә донъя ялт итеп яктырып китә. Кешеләр башта аптырап қалалар, улар усақ тирәненә йыйылалар. Іззәре шундай матур, нұрлы, эстәренән шатлық әркелә. Әзәмшаш һәм Агазияны күлтергән «тере сүтлек» юқ була.

Беренсе кеше (*иңенә килеп*).

Нишаналар жайза?

Икенсе кеше.

Фәриптәр жайза?

Өсөнсө кеше.

Һуқырзар жайза?

Дүртенсе кеше.

Йәмнөззәр жайза?

Икенсе кеше.

Исәрәр жайза?

Бишенсе кеше.

Бында бөтәне лә зифа, сибәр,
Нәйкемлеләр!

Беренсе кеше.

Йөззәренән, күззәренән нурзар һибелеп
тора!
Нокланып тая алмастык заттар кемдәр
хуң был?

Баягы нишана (*ул һылыу, матур*).

Был — без бит!
Был — без үзебез бит!!

Баягы катын.

Ниндәй мөгжизәләр килде!
Без үзебез, илаһизәр кеүек,
Матурзарбыз, мәhabәтбез икән!

Тауыштар.

- Был — без! Без был!
- Без — кешеләр!
- Без — үзебез!
- Донъя ниндәй якты, күз сагыла!
- О, ер ниндәй гүзәл — илағы килә!

Талғын музыка уйнай. Кешеләр башта акрын гына талпына, унан усак тирәләй бейергә керешеләр. Кыза барадар. Сәпәкәй итәләр. Тантана байтак даум итә, усак яна. Кешеләр усакта игтибар ژа итмәйзәр. Усак һүнә. Кешеләр шып туктай. Усак һүнә, балкыш кала. Агазия юк. Прометей Агазияны қоса克拉ган қиәфәттә басып тора.

Унан акрын гына сүгәләй. Ике усына көл ала.

Прометей.

Көлөң генә жалды, һөйгөн йәрем.
Әсе көләң. Бына ул да һузына.
Һин бер түзән инең — гашик булдым.
Шытып бөрөләндөң — гашик булдым.
Йөрөгөң типте бер саң — гашик булдым.
Янып көлгө жалдың. Хәзәр инде
Ап-ак көләң мин йәнә гашик.
Киттең был донъянан бик аз йәшәп,
Ә мәңгелек һөйөү биреп киттең...
(*Күш усына алған көлдө ирендеренә
күлтерә.*)

...Юлым тамам. Қыласақты қылдым.
Ваз кисәмен хәзәр мин құктәрзән.
Яурындағы ике қанатымды
Йолжоп алам, үлән қыяғындай.
Агазия һулыш алған илдә,
Уның көлө аралашкан ерзә
Қаласақмын...

(*Кешеләргә әйләнә.*)
Әгәр һеҙ, кешеләр, жабул итһәгез...

(*Кешеләр баш әйә.*)

Беренсе кеше.

Беҙ, Прометей, үтә гәйеплебеҙ
Һинең алда. Низәр қылыш қына
Акланайың икән? Әйт, ни қылыш?

Прометей.

Үзегеззе кеше қыла алғағыз —
Бар акланыу шунда. Мин ризамын.

Оң тарафтан Власть, Көс, Гефест сыға. Гефест қулында сү-
кеш һәм бығаузар. Улар һүзхеҙ байтақ бағып тора.

Власть.

Зевс әмере һинә билдәлелер.
Беҙ килдек.

Прометей (*аяғура бақа*).

Билдәле. Мин әзэр.
Эье, жаты қуллы Власть, һинән қотолоп
булмаң.
Тупаң Қес, әлегә һине лә еңер әмәл юк...

(Гефесткә килә.)

Бахыр Гефест, алтын қуллы бөйек оста
Гефест, ниндәй һөнәрәргә тарының һин!..

(Уның құлын tota.)

Хазиналар жойор қулдарың бар...
Мин әзермен.

Беренсе кеше.

Кайза илтәһегез Прометейзе?

Кес.

Бик бейеккә — Каф тауының ташлы
түбәһенә!
Күпкә түгел,
Ни бары утыз мең йылға...

Прометей
(сыға башлай. Уның артынан Власть,
Кес, Гефест эйәрә).

Мин җайтырмын һеҙгә, кешеләр.
Утыз мең йыл үтеп китер, йыһан имен,
Йыһан бетән булна...
Мин җайтырмын һеҙгә, кешеләр.

МОСТАЙ КЭРИМ ТЕАТРЫ

Тәзәрле дүстар!

Беззәң был сәғәттәр, был көндәр зур вакылар, зур кисерештәр менән тулы буды: без Башкортостандың халық шағире Мостай Кәримдең ошо һыйымлы китапка тупланган ете пьесаһын укып сыйкытк. Билдәле, билар — уның язғандарының бер өлөшө генә. Шул ук вакытта без уның поэзияһын һәм прозаһын театр коллективтәренең кат-кат сәхнәләштереүен дә беләбез. (Башкорт академия драма театры сәхнәндә «Оzon-оザк бала сақ» повесенең «Язмыштарҙан узмыш бар» исемле гүзәл спектаклгә әүерелеүен генә искә төшер-һәк тә була.) Шуга ҡарамастан, ҡұлыбыззагы был йыйынтық Мостай Кәрим драматургияһының бөтән һынын, уның идея-эстетик һәм художестволы-поэтик һызаттарын тулыныса күз алдына баҫтыра. Мостай Кәрим театры — тап бына «Яңғыҙ ҡайын», «Йырланмаган йыр», «Айғөл иле» драмаларынан, «Кызы урлау» комедияһынан, «Ай тоголган тәндә», «Салауат», «Ташлама утты, Прометей!» трагедияларынан гибәрәт.

Драма, комедия, трагедия... Сәхнә әсәрзәре төрзәренән төзәлгән текә йәйғор түгелме ни был?

Әй, Мостай Кәрим театрында драматургияның бөтә төп жанрҙары ла уйнала. Э беззәң сабыр заманда классик трагедияның нәзәкәтле төле менән языусылар бөтөnlәй аз. Шуга күрә йыйынтыкка индерелгән пьесаларзың жаңр төүәллегенә айырыуса иргибар итергә кәрәк. Уларзың профессиональ абруйы юғары, художество королошо үзенсәлекле. Мостай Кәрим драматургияһында формалар яһалышында ла әһәмиәтле һәм төплө эстетик дәүмәлдәр ята.

Мостай Кәримдең драматургияһы уның поэзияһы менән мендәрсә ептәр аша айырылғының рәүештә бәйләнгән. Эйткәндәй, прозаһы менән дә шулай ук. Языусының ижады айырмам томдарҙан төзәлгән китапхана түгел, ә үзаллы өлөштәре бер бөтөндө тәшкил иткән системага ойоша. Эйтәйек, «Оzon-оザк бала сақ» повесе проза менән язылған шигырҙар циклы кеүек асыла, шул ук вакытта унда, әйтеп үткенебезсә, драматик асыл да күзгә ташланып тора. Шагирҙең лирикаһы йыш ҡына театраль хәрәкәт көсөргәнеше менән һуғарыла. Э уның сәхнә әсәрзәре, өстән генә күз һалғанда ла, киң құләмле, катлы-катлы поэтик метафораны хәтерләтә.

Был шулай за! Шигырҙа сабыу оскын булып балқып киткән поэтик тема, шигири йомғақ, гәжәйеп үзгәрештәр кисереп, пьесала эпик

ташкындарга, элегик шарламаларға әүерелә. Мостай Кәрим-шагир йыш қына тормошсан проблемаларзы күтәрә, фәлсәфәүи тезистәрзе алға қуя, вакыт-вакыт хатта драматик сюжеттәрзә лә һызатланыра, шунан Мостай Кәрим-драматург, драма жанрының бөтә аналитик мөмкинлектәре менән қоралланып, уларзы эшкәртә, үстерә һәм тикшерә, драмага гына хас булган қеүәткә таянып, уларзың тәрәнлегенә ирешә. Мостай Кәрим сәхнә әсәренең қеүәтле қоралы булган драматик конфликт көсөнә, уның ижади дарманына инана, һәр вакыт тогро кала: ә был көс тормошто уның артылыштарында, киңкен вакиғалары барышында, социаль нигеззәр һәм рухи байлыктар қайтанан баһа алғанда һынай; һәр төрле һылтаныузарага, томанлы фекер йөрөтөүзәргә, ақыл йәки ихтыярзың ташлама янаузарага, сиғенеүзәренә бер ниндәй әз урын қалдырмай үз һүзен әйтә торған кес.

Мостай Кәрим драматургияның дәйем кәүзәләнеше динамикалы һәм күп якли. Уның пьесалары бер үк вакытта тормош қүренештәрен тәбиги тасуирләү менән бергә, киңкен кисерештәр, тәрән фекер йөрөтөүзәр берзәмлеге. Улар ысынбарлыкты ысынбарлыкка тап килгәнсә реалистик планда сагылдыралар, тормошто тормошто үз формаларында һынландыралар; ин қатмарлы социаль һәм психологияк қүренештәр әз бинда бай конкрет һүрәтләү аша кәүзәләнәләр. Ләкин Мостай Кәримдең художестволы донъяның кешеләрзәң тормошо һәм тормош вакиғалары киңкенләштереләләр, уларзың ағышы тиzlәтеле. Драматург вакыт һәм арауық үлсәүзәрен қыса; социаль һәм рухи қүренештәрзәң эске бәйләнешен табыу, донъялагы яңы диалектик бәйләнештәрзә асыу өсөн, бер-беренеңә откашашлыктары бөтәнләй булмаган факторҙарзы якынлаштыра. Тарихи һәм психологияк вакыт уның пьесаларында, космос қарантарын күзәткән космодромдагы кеүек, укталып уза.

Был ысулдарзы мин вулкан көлө һәм лаваһы астында қалған боронго Помпея емереклектәрендә эшләгән галимдәрзәң физиакәр эше менән сағыштырыр инем: гипс шыйырсаһы менән тултырылған лава қыуышлыктары ике мең йылдан ашыу зек һәләк булған кешелек донъяның фажигән асып нала. Мостай Кәрим үзенең театрында кешелек донъяның ағым қүренештәренә форма бирә.

«Салайат» трагедияның королошон гына күз алдына күлтереп карайык.

Батырзың күцеле турендәге үйзар аша халық һүғышының тантаналы хәрәкәтен язынан һүрәтләү өсөн, ысынлап та, Прометеиҙен ижади, барлыгкка күлтереу көсөнә зиярәттән булған тылсымы шишмәләрзәң һынуын татып қарарга кәрәк булғандыр. Пьесала вакиғалар үсешенең нигезе, шулай үк формаһы ла, тан тойошло кәрәстиәндәр восстание-ненең тарихи һәм әхлати асылын Салауаттың үзләләр аңларға тырышыуы бит ул. Пьесаның художество королошо — фекер йөрөтөүзәң һәм вакиғалар барышының берзәмлегенән гибәрәт

Ә трагедияның поэтик буяузары ниндәй бай! Әсәрзәң һәр бер өлөшө контрастар һәм җапма-каршылыктар аша һүрәтләнә. Ентекле психологик характеристика кинәт җобайыр алымы менән алмашына; нәзәкәтле метафора сиркансы қүренештәр менән йәнәш бирелә; налқын патетик телмәрзе юмор тыны йылыта әки сарказм ялкыны көйзәрә. Қеүәтле хоржа ирек даулаусыларзың ояттың өндәре, кеше талаусыларзың әшәкә һүзәре, ярнын мили эгоизм телмәре бергә яңғырай. Һәм шунда үк иән иреткес ыйлылык менән бирелгән җатын-кызы нағышы. Улар менән йәнәшә — ватан, намыс, кешенең бу-

рысы хәкындағы изге уйзар. Нәм ораторзарса интонация менән етәксесе батырзың халық нұғышындағы роле хәкында шигри трактат һөйләнә.

Былар барының наилап алынған художестволы теманы киң жоласлы итеп, күләмле һүрәтләй.

Шулай итеп, лирика менән драманың тәрән синтезе һөзөмтәһенде Мостай Кәрим театрының поэтикаһы тыуа.

Ләкин бының гына билдәләп үтеу Мостай Кәрим театры маршруттарының бик бәләкәй өлөшөн генә узыну булыр ине. Уның драматургияның шигриәте — зурайтып күрһәтеүсе баяла гына ул. Ул баяла аша көрәш менән тулы ысынбарлық үзе асыла, ысынбарлықтағы алыштар, бәйгеләр, ап-асыр һүрәтләнә. Уның пьесаларында тормош ургылып тайнағы, өйөрөлгән ақ күбекле тулқындар менән бына-бына ул художестволы форма королошон йытуып алыш китер кеүек. Бында ысынбарлық газетала басылған конкрет факт теүәллеге менән асыла, Мостай Кәрим пьесалары буйынса ижтимаги тормош, ижтимаги фекер хроникаһын язырга мөмкин. Уның драматургияның үзәгендә социалистик сәнгәттөң иң мөһим темалары: ватан темаһы, кешенең подвиге темаһы, халықтың социаль ижадында һәр кемдең катнашлығы темаһы тора.

Бына беззәң алдыбызға башкорт сәхнә әзәбиәтендә иң якшы комедияларыңың берене — Мостай Кәримдән «Кың урлау» комедияны. Уның персонаждары доңъяның ер тәжірибелерінде идеал яктылығы яктырта. Зур ақыл әйәненең ирония менән хәйләкәр йылмайыну, шаян гармунсының егеттәрсә шуклығы менән Мостай Кәрим башкорт набан түйнән сәхнәләштерә һәм халық тормошо куренешен һүрәтләй.

Милли байрамдың инсценировкаһы үзе үк сәхнәгә күнелле вакыгалар, шаярызар, үткер һүzzәр, тәртмәле тәкмактар, эпиграммалар һәм, билдәле, көлкөлө хatalаныузар тызузырган күнелле лә, хатта усал да тамашалар алыш кила. Ләкин «Кың урлау» комедияның йола байрамы гына тип қарау хата булыр ине. Пьесала драматург набантай барышында уның мөһим мәлдәрен — ярышты, уның динамикаһын, характерзәр һәм ынтылыштар берелешен бик ентекләп аса. Шуның менән драматург бер нәмәне лә қабартмай һәм идеаллаштырмай, бер нәмәгә лә ташлама яһамай совет йәшәү образын бөтә матурлығында, дөреслөгендә тасуирләп бира.

Ошондай идея-художестволы структуралар аша без Мостай Кәрим сәнгәттәндеге төп нәмәгә тәшәнәбез, ул — халық тормошон социаль ижад мәләндә тота белеу. Был — Салауаттың баш күтәреүе, Айгөлдөң қарары, Прометеизең бүләк иткән уты.

Совет әзәбиәтендә сәхнә әсәрзәре языусылар араһында эстетик һизгер драматург Мостай Кәрим йәшайештең тәбиги ағышын да күз алдына бастира белә. Һүрәтләнгән вакиғаның тарихи әзмә-әзлеклелеге, теманы уның үсешенең бөтә кимәлдәрендә сагылдырыуы, художестволы предметте бөтә нескәлектәрендә күрһәтеүе — былар барының да бер үк вакытта ижади фекерләү алымы да, ижади сара да булып тора. Уның пьесаларындағы драматик конфликт киң жоласлы, ул социаль һәм рухи яктан җапма-каршы қарашлы кешеләрзә көрәш фонында беренен беренен аяуның рәүештә қаршы қуя. Шул үк вакытта был — диалектик конфликт тә. Ижтимаги күренеш, кеше характере үәки психологияк фактты ул — конфликт бер үк күренештән, вакиға һәм характерзәң берәмлекендә асыла.

Быга миңалдар — беңзөң күз алдыбызжа.

«Яңғыз тайын» драмаңының төп геройы — колхоз председателе Мырзахан Шәүкәтовтың художестволы-психологик йөзөнә ентеклә берәк җарайык. Ниндәй масштаблы һәм психологик яқтан күп яклы кеше ул! Қөслө, ақыллы Шәүкәтов укуусылар мөхәббәтен шунда ук яулап ала. Ләкин укуусы председатель менән һәр яңы күренештә яңынан осрашкан һайын үзенде үсә барған үзайынаныг тоя башлай. Бактиңәң, был кешелә без даими көрәш алыш барған алама сифаттар за бер ук вакытта йәшеп ята икән.

Шәүкәтов — утызынсы йылдарзың йәнле һәйкәле. Үнда аяулық синфи көрәш шарттарында хужалыкты коллективләштереү нигеззәрен һалған совет креәтизмдеренең геройк тарихе сағыла. Ул бының менән горурлана. Эммә шул горурлығы аркаһында ул үзе бөйөк мактас өсөн, қызыл байрак тотоп, көрәш сағына яңы быуын кешеләре, алдагы яңы рубеждәрзә асығырак күреүсе кешеләр бақсанын күрүәй җала. Уларға Шәүкәтов үзенең абруйына, өмөттәренә, бөтә гүмере буйы эшләгән эшенә яман уй менән аяк салыусылар итеп җарай. Ул үзенең алыштырығының кеше булыуна ысын күңделенән ышана, шуга уның յөрәгенә яман һәм күркүнис мин-минлек уты дерләй.

Күренеүенсә, Мостай Кәрим театрындагы образдар һәр вакыт бай социаль һәм идеологик факторҙар аша ла асылалар. Фәзети күренеш, ябай диалогтарза ижтимаги философия, социология, конкрет политика, әхләк принциптәре сағылыш таба. Был гүзәл сифаттар сығанагы — драматургтың кешеләрзәң доңъяга қарашын ныкышмалы тикшеренеү. Был үәнәттән ошо «Яңғыз тайын», тагы ла «Йырланмаган йыр», «Айгөл иле» драмалары һәм «Ай тотолған төндә» трагедияны айыруса активлек, идея-художество пафосының актуаллек менән айырым урын биләй. Улар кешеләрзәң фекер йөрөтөү рәүешен, тормоштағы юсыгылау юлдарын бик күп планда яктыртыузыры менән үзенә күрә бер тетralогия — тотош цикл тәшкіл итәләр. Был осрақта кеше үзе өсөн һәм башкалар өсөн билдәләнгән социаль һәм әхләкти яуплылық төп һынау сараһы булып тора.

Бына «Ай тотолған төндә» трагедиянынан баш персонаж Тәнкәбиқә. Ул үзен бөтә төр яуплылыктан ситкә қуйырга теләй. Ул бүйнөнган рәүештә күззәрен һомоп:

«Язмыш йылғаһының ярзары бейек, ташлы. Уны әле һикереп сыйкан әзәм юк... Мин тәңре қоло, йола қоло. Минең иркем юк», — тип бышылдай.

Ошонан да асығырак әйтеү мөмкин түгел. Бында кешелектен иң боронғо иманы — фатализмдең философик, политик, шулай ук конкрет-тарихи һынланыштары астық сағыла. Эммә был язмышта бүйнөну, иләни ихтыярга баш эйеү генә түгел. Был бер үк вакытта тормоштоң, әхләк талаптарының, үз-үзенде тотоуындың социаль формаларының әлмисактантан йәшәп килгән шарттарына, талаптарына яраклашуы за, үз иркен менән уларға бүйнөну за. Бында ниндәйзәр башка нормалар урынлаштыру хәкында уйларга ла урын юк. Зур хормәт менән қаралған тәртіптәрзә һанға һукмау йәшәү рәүешен үзгәртеүгә құл һузыу булыр ине.

Әммә Тәнкәбиқә быға һәләтле түгел. «Ай тотолған төндә» трагедияныңда әхләк көрәше иң югары көсөргәнеш нәктаһенә еткерелгән һәм уның сыйганагы Тәнкәбиқәнең җайы якты булһа ла нықлап

хайлап ала алмауында күренә. Был жатындың өзгөләнгән йерәгенән сыкъкан тауыш, күз йәше менән уқылған додалары сараһызылғытың лейтмотивен тызуыра. Бында өмет юқ, сөнки «йолаларзы» аша ат-ларга тырышыу юлында Тәнкәбикәнең үз аңында үзе төзөгән кәртә тора. Борон заманда ай тотолған бер төндә булып уткән фажигәле вакиғаны хикәйәләп, Мостай Кәрим кешенең рухи коллого, гөреф-ғәзәт, йола томалаган ақылы, йәшәү принципе дәрәжәһенә күтәрелгән фатализмдең ниндәй бәлә-казалар менән янауын тәрән фекер йөрөтөүзәр аша құрһәтә.

Өмөт, тарихи оптимизм драматургтың башкы әсәрзәрендә кешеләрзен күңел күктәрен, уй-фекерзәрен яктырта. Атап әйткәндә, монументаль «Айғөл иле» драмаһының геройзарын рухландыра. Драма совет ысынбарлыгы нигезендә социаль һәм әхлатки ижадтың мөһим проблемаларын асып һала. Мостай Кәримдең «Автобиография биттәренән» алышган түбәндәге юлдар «Айғөл иле» драмаһына туралын-тура қарай:

«...Безгә ныклап, озакқа жорған тормош хатында, күңел, хыял, бурыс хатында, жояш астындағы урын хатында кешеләр менән ашықмай гына тепле һөйләштергә вакыт етте».

«Айғөл иле» драмаһында беззәң яңыра барған тормошбозға һөйүөттөңдөр. Кешеләр зәң кешеләр алдындағы һәм тыуған ер алдындағы, социалистик Ватан алдындағы яуаптылығы алға жуыла. Уның төп геройы, күпте күргән кеше өсөн дә ауыр һынау булырзай норауга яуп бергән қызы бала, идеаль характергә хас булған бик күп һызыраттарзы үзенә туплаған.

Героинянең йаш бұлдыруы бында осрақлы хәл түгел: Мостай Кәрим кеше рухының қайнарының ышандырылыш итеп күрһәтеу өсөн формалашып қына килгән характерде ала, уны һынаузаң аша үзгара. Айғөл өсөн — уга ла һәм безгә лә набақ булын өсөн! — Зөлхәбірә фажигәне ھейләнә, Моратшин менән Ябагаевтың хәтире һандықтары асыла, Илдар Фаяновтың вакт йәне фашланған. Сит кешенең «тығылмау философияны» тикшерелә, байтак зур һәм бәләкәй вакиғалар күз алдына бағтырыла Улар драманың қатмарлы структуралын, шулай ук замандашыбыз өлөшөнә тәшкән һынаузың текә бақыстырын тәшкил итә. Һәм Айғөл ысын коммунистик характерле, яңыса йәшәргә, яңыса эшләргә әзәр кеше булып сиға. Ә ул әсәне менән ватан араһында һайлау яhamай — үзенең синфи түголарын аңлы рәүештә тикшереп қарай. Айғол әсәненән баш тартмай — ул кеше тик биологик күренеш тип қаралған донъянан, «бер ниндәй әз принципләр кәрәкмәй!» тигән принцип менән йәшәгән йәмғиэттән, нигеззәре кеңе қалынлығы, яныңқа ауырлығы булған әхлактан баштарта. Айғөл үткән һынау — дәүер үзе үткән һынау ул.

Бысынлап та, был горур пафос менән Мостай Кәрим театрының бөтә сфералары ла нұгарылған. Дәйәм алғанда, был уның сәнгатенең геройк юнәлеше тәжрибәһе. Қүреп үткәнебезсә, был тәжрибә, иң ентекле, тәрән анализгә таяна:

Мостай Кәримдең үнғы пьесаһы «Ташлама утты, Прометей!» хакында ла ошоларзы үк әйтеп була.

Беззәң алдыбызға — миф. Үзенең асық мақсаттары булған хәзегре заман совет художникенең ижади лабораториянында қайтанаң каралыптырылған боронғо космогоник легенда. Шуға күра пьеса киң масштаблы аллегория сиғатында қабул ителә. Эммә кешеләргә дошман булған яуыз аллалар өйөрөнә қаршы көрәшкә сыйккан титандың

еңеүендә сагылдырылған дәрөслек — беҙзен үзебеззен дәрөслек. Э ул дәрөслек үсеп сыйккан ерлек — беҙзен бөтә гүзәл һәм аяулық донъябыз.

«Ташлама утты, Прометей!» трагедияның хәзәрге заман кешененең киң құләмле рухи тормошона килем таташа һәм дәүерзен төп коллизияларына яуап бирә. Пьесаның пафосын авторзың ижтимағи тарихте, замандың төп социаль конфликттерен тәрән кисереүе уята. Әсәр зен төп концепцияны — донъяны гуманистик идеялар нигезендә қороу, планетаның ғәрипләнгән йөзен оло хәкиткәт, әхлаки гүзәллек һәм социаль ғәзеллек нигезендә үзгәртеүзен геройк идеяны. Прометейзен ярғыу, буйынмаңыз характере замандың алдыңғы вәкиленең реаль һызаттарын сагылдыра. Ул донъя тарихен ижад итә, ғаләм вакыгаларын үз йөрәге аша үзгара. Трагедияның бөтөн образы социаль революцияларың метафораһы, кешеләрзен һәм халыктарзың, бәхете өсөн физакәр эшләү метафораһы итеп қабул ителә.

* * *

Сәнгәт предмете — кешенең тормош менән осрашыуы ул

Социалистик реализм тәжрибәһе был аңлатманы анықтай тәшә: сәнгәт предмете — тарихи актив эше күзлегенән сығып, йәғни партиялы принциптән сығып баһаланған кеше менән ысынбарлық араһындағы бәйләнеш.

Мостай Кәрим театры безгә тормоштоң ғәжәп бай, төрлө-төрлө күренештәрен аса. Ләкин драматург үзенең пьесаларында ысынбарлықты пассив күзәтеүсе түгел, ә үз ихтыяр көсө менән тормошто үзенсә төзөүсе, үз идеалдары өсөн актив көрәшеүсе ижадсы. Коммунистик йәмғиәт нигеззәрен һалыу, яны кешене тәрбиәләү процесенән тыш уның өсөн бер индәй әзә поэзия юк. Мостай Кәрим театры ошо югары идеялар өсөн көрәшә.

Нәйәндек СӘЙЕТОВ,
Башкорт АССР-ының
атқазанған сәнгәт эшмәкәре

ЙӨКМӘТКЕҢ

Яңғыз җайын	3
Кыз урлау	73
Йырланмаган йыр	135
Ай тотолған төндә	201
Айгөл иле	261
Салаат	329
Ташлама утты, Прометей!	397
Мостай Кәрим театры (<i>Нөйөндөк Сәйетов</i>)	474

Мустафа Сафич Қаримов
(*Мустай Карим*)

СТРАНА АЙГУЛЬ

ПЬЕСЫ

(на башкирском языке)

Редакторы М. С. Игебаева

Рассказы Г. Г. Прокшин

Художество редакторы А. А. Астраханцев

Техник редакторы Г. А. Дауытова

Корректоры Ф. Ш. Сәйзигәфәрова, С. Ф. Тулыбаева

ИБ № 1084

Наборга бирелде 6/II 1979 йыл. Бағырга күл құйылды 11/VII 1979 йыл. Кағыз форматы 84×108¹/₃₂. Тәрән ысул менән бағыу кағызы. Шартлы бағыт таб. 25,20 + 0,05 йәбештермә. Учет.-изд. таб. 22,16 + 0,03 йәбештермә. Тиражы 5000 экз.. П02527.

Заказ № 109. Хакы 1 нум 90 тин.

Башкортостан китап нәшриәте. Өфө-25, Совет урамы, 18.
Башкирское книжное издательство. Уфа-25, ул. Советская, 18.
Башкорт АССР-ы Министрәр Советенең Нәшриәт, полиграфия
һәм китап саузаңы эштәре бүйінса идааралығының
Өфө полиграфия комбинаты.
Өфө-1, Октябрь проспекте, 2.

